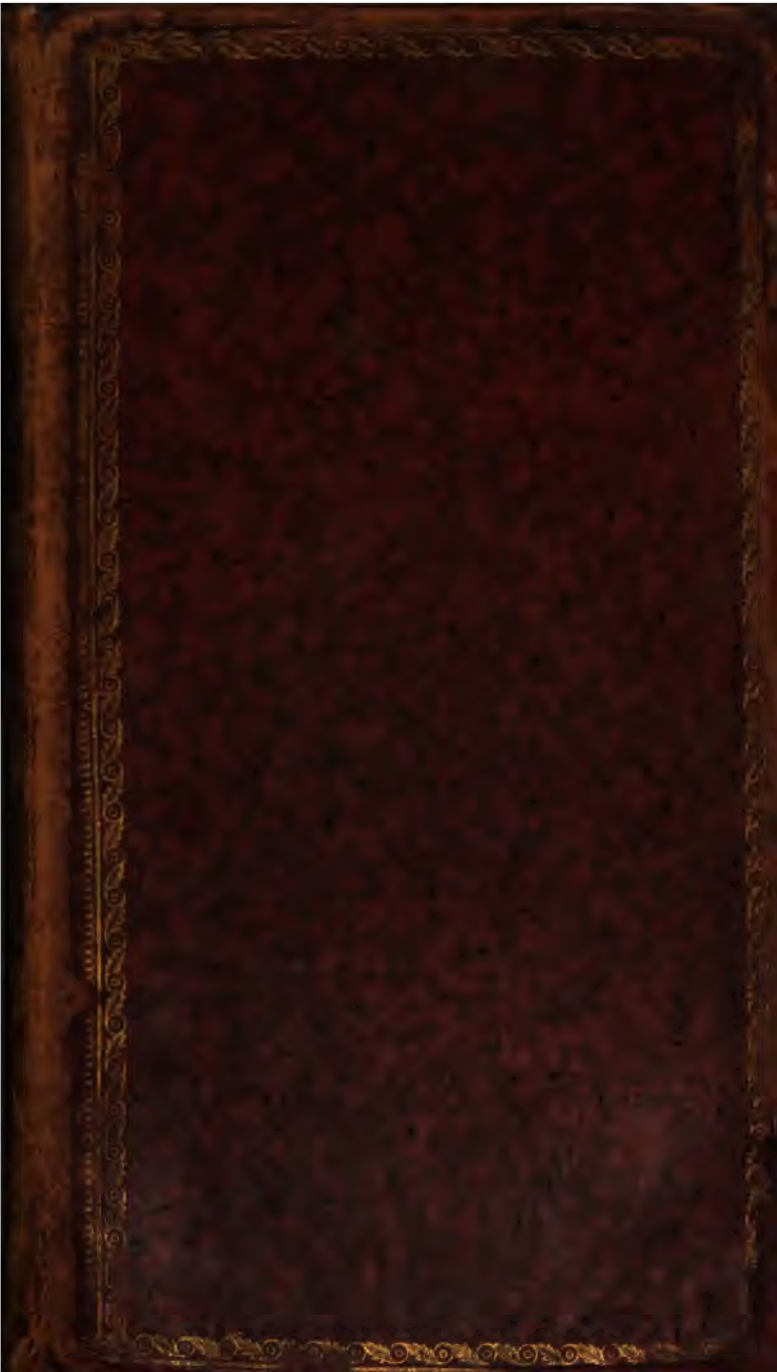
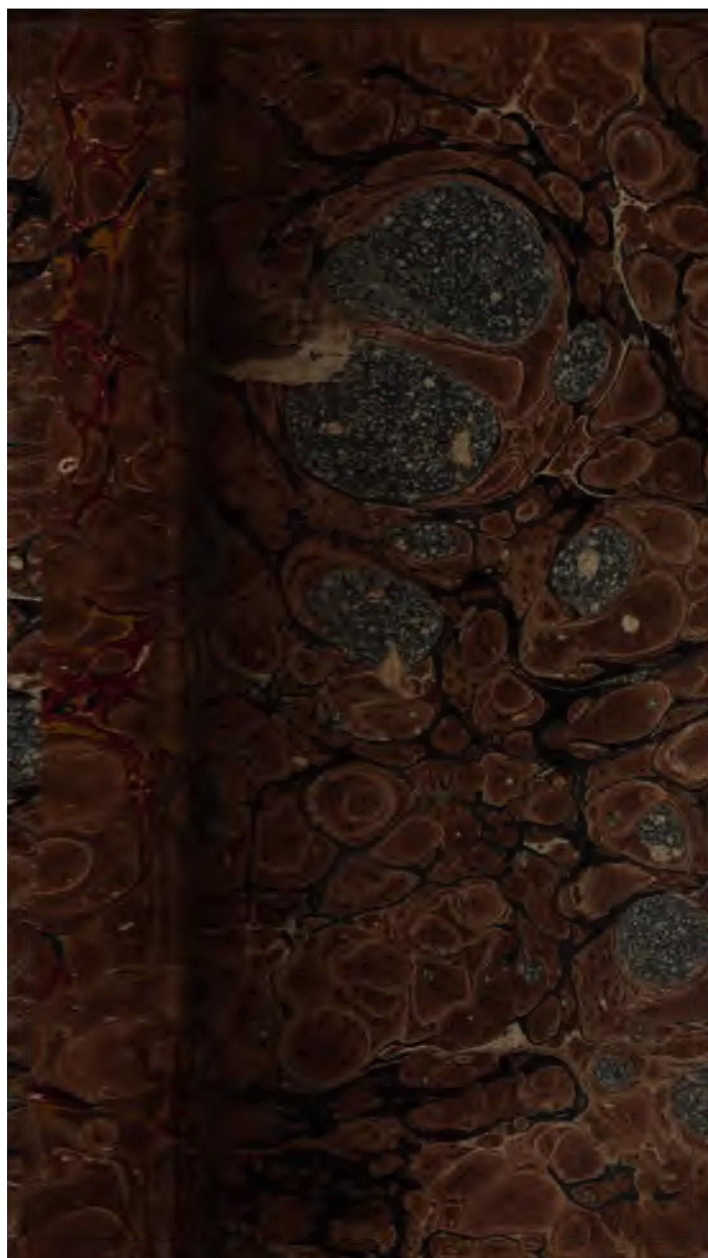

SIC · VOS · NON · VOBIS · MELLIFICATIS · APES

BREVIARIUM BLESENSE,

Illustrissimi & Reverendissimi in Christo Patris D. D. FRANCISCI DE CRUSSOL D'UZE'S, Blesensis Episcopi, autoritate; ac venerabilis ejusdem Capituli consensu editum.

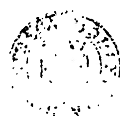
PARS VERNA.

Venit X. lib. non compactum.

PARISIIS,
Sumptibus suis ediderunt Bibliopolæ Usuum Blesensium.

M. DCC. XXXVII.
CUM PRIVILEGIO REGIS.

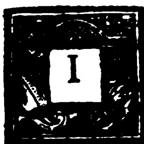

FRANCISCUS DE CRUSSOL D'UZE'S,

MISERATIONE DIVINA, & Sanctæ Sedis Apostolicæ gratiâ, Blesensis Episcopus, &c.

CLERO BLESENSI Salutem in Christo Jesu.

NTER gravissima muneris nostri Pastoralis officia, FRATRES CARISSIMI, *illud sanè non ultimum est, ut quæ Dei cultum attinent toto corde promovere, sacrosque ritus & precum libros convenienter disponere studeamus. Id exigit à nobis religio, id vestra apud nos sollicitant vota, id hujus nostræ Diœceseos postulat forma & constitutio, ut nempe quibus esse debet cor unum & anima una, una fides mentium & pietas actionum, ab iisdem unus orandi & psallendi modus in Horis Canonicis persolvendis adhibeatur. His moti, statim ac, annuente Deo, ad hujus Ecclesiæ regimen vocati sumus, ab Illustrissimo Decessore nostro tentatum opus resumere, & ad exitum perducere animus fuit. Nempe cùm accepisset ab Ecclesia Parisiensi, quæ nostra Metropolis est, summâ cum curâ novum elaborari Breviarium, illud sibi adoptare & Clero recitandum proponere*

instituit, iis additis Sanctorum Officiis quæ Blesensi Ecclesiæ propria forent, ac detractis quæ peregrina.

Consilium istud ubi primùm licuit, exequi operæ pretium esse duximus, veterum Conciliorum decretis obsequentes quæ uniuscujusque Provinciæ Ecclesias cum in psallendo, quoad fieri potest, modum tenere præcipiunt quem in Metropolitana sede cognoverint
Conc. *institutum*, ut ea sedes quæ unicuique Sacerdota-
Tol. II lis mater est dignitatis, sit & Ecclesiasticæ Ma-
c. 3. gistra rationis.

De cetero, FRATRES CARISSIMI, *quod vobis exhibetur opus, verè Breviarium esse, hoc est, Divinæ pariter & Ecclesiasticæ doctrinæ compendium, ipso usu comperietis. Quod enim in sacro contextu ad fidem stabiliendam, vel bonos mores informandos idoneum, quod in Patrum lucubrationibus & sacris Conciliorum Canonibus exquisitum magis, quod in actis Sanctorum utilioris exempli, hoc in Officio sive diurno, sive nocturno, passim vobis occurret. Sacra Scriptura in totam anni seriem legenda sic distribuitur, ut non modò nullus ejusdem prætermissus sit liber, sed nec ulla dies ab hac divina lectione vacet. Homiliæ Patrum ex sinceris horum operibus ea selecta sunt & quæ proposito magis conveniant, & ad docendum sint accommodatæ.*

Singulis anni diebus Canon unus ad absolutionem Capituli legendus assignatur, qui vel Solemnitati respondeat, vel ea contineat quibus maximè doceri & ad pietatem incitari possitis. In Sanctorum historiis nihil legendum proponitur nisi rectum & emendatum, atque ex melioris notæ autoribus depromptum. Sacri quoque Hymni ad meliorem formam castigati, ac rudioribus plures alii suffecti sunt elegantiori stylo exarati.

Unum superest hortari vos in Domino, FRATRES CARISSIMI, *ut non ore tantùm honorificetis Deum,*
Matth. *ne sitis populus ille de quo ait :* Populus hic labiis
15. 8. me honorat, cor autem eorum longè est à me ;
sed in gratia cantetis in cordibus vestris Deo, nec dissona sit vox oris à mentis affectu. Quia verò non
Eccli. est speciosa laus in ore peccatoris, *studete in ju-*
15. 9. *stitia & sanctitate coram Deo sic ambulare, ut* sacri-
Psalm. ficium laudis honorificet *eum*, & illìc iter *vestrum*
49. 23 sit, quo ostendet *vobis* salutare *suum*.

Quocirca mandamus & præcipimus omnibus &

singulis nostræ Diœceseos Ecclesiis, Capitulis, Pastoribus, Monasteriis, Communitatibus, & aliis Clericis nobis subditis, ad divinum sive publicè sive privatim adstrictis Officium, ut hocce à nobis publici juris facto Breviario in posterum utantur.

Orate etiam pro nobis, FRATRES, *ut* quæ circa nos sunt, magis *veniant* ad profectum vestrum, *& gaudium fidei, ut* gratulatio vestra abundet in Christo Jesu per nostrum adventum ad vos, *& stetis* in uno spiritu unanimes, collaborantes fidei Evangelii, & in nullo terreamini. Philipp. I. 12. 26. & 27.

Datum Blesis, in Palatio nostro Episcopali die primâ Septembris, anno millesimo septingentesimo trigesimo sexto.

† FR. DE CRUSSOL, Episc. Blesensis.

De Mandato Illustrissimi & Reverendissimi
D. D. Episcopi Blesensis.
POMMERIE.

TABULA TEMPORARIA

Anni Domini.	*Aureus Nu.*	*Epacta.*	*Inditio.*	*Lit. Domin.*	*Dom. post Epiph.*	*Septuagesima.*	*Dies Cinerum.* Simplex
1737	9	xxviij	15	f	5 †	17 Feb.	6 Mart
1738	10	ix	1	e	3 †	2 Feb.	19 Feb.
1739	11	xx	2	d	2 †	25 Jan.	11 Feb.
1740	12	j	3	c b	5 †	14 Feb.	2 Mart
1741	13	xij	4	A	3	29 Jan.	15 Feb.
1742	14	xxiij	5	g	2	21 Jan.	7 Feb.
1743	15	iv	6	f	4 †	10 Feb.	27 Feb.
1744	16	xv	7	c d	3 †	2 Feb.	19 Feb.
1745	17	xxvj	8	c	5 †	14 Feb.	3 Mart
1746	18	vij	9	b	4 †	6 Feb.	23 Feb.
1747	19	xviij	10	A	3	29 Jan.	15 Feb.
1748	1	xxx	11	g f	5	11 Feb.	28 Feb.
1749	2	xj	12	e	3 †	2 Feb.	19 Feb.
1750	3	xxij	13	d	2 †	25 Jan.	11 Feb.
1751	4	iij	14	c	5	7 Feb.	24 Feb.
1752	5	xiv	15	b A	3	30 Jan.	16 Feb.
1753	6	xxv	1	g	6	18 Feb.	7 Mart
1754	7	vj	2	f	4 †	10 Feb.	27 Feb.
1755	8	xvij	3	e	2 †	26 Jan.	12 Feb.
1756	9	xxviij	4	d c	5 †	15 Feb.	3 Mart
1757	10	ix	5	b	4 †	6. Feb.	23 Feb.
1758	11	xx	6	A	2	22 Jan.	8 Feb.
1759	12	j	7	g	5	11 Feb.	28 Feb.
1760	13	xij	8	f e	3 †	3 Feb.	20 Feb.
1761	14	xxiij	9	d	2	18 Jan.	4 Feb.
1762	15	iv	10	e	4 †	7 Feb.	24 Feb.
1763	16	xv	11	b	3 †	30 Jan.	16 Feb.
1764	17	xxvj	12	A g	6	19 Feb.	7 Mart
1765	18	vij	13	f	3 †	3 Feb.	20 Feb.
1766	19	xviij	14	e	2 †	26 Jan.	12 Feb.
1767	1	xxx	15	d	5 †	15 Feb.	4 Mart.
1768	2	xj	1	c b	3 †	31 Jan.	17 Feb.
1769	3	xxij	2	A	2	22 Jan.	8 Feb.
1770	4	iij	3	g	4	11 Feb.	28 Feb.

FESTORUM MOBILIUM.

Anni Domini.	*PASCHA.* Annuale	*Ascensio Domini.* Annuale	*Pentecostes.* Annuale	*Fest. Corp. Christi.* Annuale	*Dom. post Pent.*	*Domin. j. Adv.* D. min.
1737	21 April	30 Maii	9 Junii	20 Junii	24	1 Dec.
1738	6 April	15 Maii.	25 Maii.	5 Junii	26	30 Nov.
1739	29 Mart	7 Maii.	17 Maii.	28 Maii	27	29 Nov.
1740	17 April	26 Maii.	5 Junii	16 Junii	24	27 Nov.
1741	2 April	11 Maii.	21 Maii.	1 Junii	27	3 Dec.
1742	25 Mart	3 Maii.	13 Maii.	24 Maii	28	2 Dec.
1743	14 April	23 Maii.	2 Junii	13 Junii	25	1 Dec.
1744	5 April	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii	26	29 Nov.
1745	18 April	27 Maii.	6 Junii	17 Junii	24	28 Nov.
1746	10 April	19 Maii.	29 Maii.	9 Junii	25	27 Nov.
1747	2 April	11 Maii.	21 Maii.	1 Junii	27	3 Dec.
1748	14 April	23 Maii.	2 Junii	13 Junii	25	1 Dec.
1749	6 April	15 Maii.	25 Maii.	5 Junii	26	30 Nov.
1750	29 Mart	7 Maii.	17 Maii.	28 Maii	27	29 Nov.
1751	11 April	20 Maii	30 Maii.	10 Junii	25	28 Nov.
1752	2 April	11 Maii.	21 Maii.	1 Junii	27	3 Dec.
1753	22 April	31 Maii.	10 Junii	21 Junii	24	2 Dec.
1754	14 April	23 Maii.	2 Junii.	13 Junii	25	1 Dec.
1755	30 Mart	8 Maii.	18 Maii.	29 Maii	27	30 Nov.
1756	18 April	27 Maii.	6 Junii.	17 Junii	24	28 Nov.
1757	10 April	19 Maii.	29 Maii.	9 Junii	25	27 Nov.
1758	26 Mart	4 Maii.	14 Maii.	25 Maii	28	3 Dec.
1759	15 April	24 Maii.	3 Junii.	14 Junii	25	2 Dec.
1760	6 April	15 Maii.	25 Maii.	5 Junii	26	30 Nov.
1761	22 Mart	30 April	10 Maii.	21 Maii	28	29 Nov.
1762	11 April	20 Maii.	30 Maii.	10 Junii	25	28 Nov.
1763	3 April	12 Maii.	22 Maii.	2 Junii	26	27 Nov.
1764	22 April	31 Maii.	10 Junii.	21 Junii	24	2. Dec.
1765	7 April	16 Maii.	26 Maii.	6 Junii	26	1 Dec.
1766	30 Mart	8 Maii.	18 Maii.	29 Maii	27	30 Nov.
1767	19 April	28 Maii.	7 Junii.	18 Junii	24	29 Nov.
1768	3 April	12 Maii.	22 Maii.	2 Junii	26	27 Nov.
1769	26 Mart	4 Maii.	14 Maii	25 Maii	28	3 Dec.
1770	15 April	24 Maii.	3 Junii.	14 Junii	25	2 Dec.

In sequenti Calendario appositum est tempus quo quisque Sanctus obiit: an. *significat anno :* c. an. *circa annum :* s. *seculo :* c. med. s. *circa medium seculi :* c. fin. s. *circa finem seculi. Quibus nihil apponitur, tempus eorum mortis planè incertum.*

Festa quæ majusculis notantur Caracteribus, feriantur apud populum.

JANUARIUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis		
xxx		Cal.	1	*CIRCUMCISIO DOMINI*, & Octava Nativitatis ejus, *Sol. maj.*
xxix	b	iv	2	Basilii, Cæsariensis in Cappadocia Episc. & Eccl. Doct. (è 1. Jan.) 379. *Semiduplex.*
xxviij	c	iij	3	Genovefæ, Virginis Parisiensis, c. 512. *Semiduplex.*
xxvij	d	Prid.	4	Titi, Cretensis Episc. 1. s. *Simplex.*
xxvj	e	Non.	5	Vigilia Epiphaniæ *sine jejunio*, cum *comm.* S.Simeonis Stylitæ, Monachi Antiochiæ, 460.
25. xxv	f	viij	6	*EPIPHANIA* seu *MANIFESTATIO DOMINI*, Annuale-majus.
xxiv	g	vij	7	De Octava Epiphaniæ, *Semid.*
xxiij	A	vj	8	De Octava Epiphaniæ, *Semid. com.* S.Luciani, Mart. c. 290.
xxij	b	v	9	De Octava Epiphaniæ, *Semid.*
xxj	c	iv	10	De Octava Epiphaniæ, *Semid. commem.* S. Pauli, primi Eremitæ Thebaidis, 341.
xx	d	iij	11	De Octava Epiphaniæ, *Semid.*
xix	e	Prid.	12	De Octava, [*In Cathedrali fit per anticipationem*, Officium diei Octavæ Epiphaniæ & Baptismi Domini, *Solemne-minus.*]
xviij	f	Idib.	13	Octava Epiphaniæ & Baptismus Domini, *Solemne-minus : commem.* Translationis S. Sollemnis, Carnutensis Episc. vi. s. [*In Cathedrali*, Translatio S.Sollemnis, Carnutensis Episc. *Solemne-maj. sine ulla comm.*]

JANUARIUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
xvij	g	xix	14	Hilarii, Pictaviensis Episc. & Eccl. Doct. (è 13.) c. 368. *Duplex-minus: commem.* S. Felicis, Presb. Nol. & fidei Confessoris. c. 265.
xvj	A	xviij	15	Guillelmi, Bituricensis Episcopi, (è 10.) 1209. *Semiduplex: commem.* S. Mauri, Abbatis Glannofoliensis, VI. s.
xv.	b	xvij	16	Honorati, Arelatensis Episcopi, c. 429. *Simplex: commem.* S. Marcelli Papæ & Martyris, 309. *vel* 310.
xiv	c	xvj	17	Antonii, Abbatis Ægyptii, 356. *Semiduplex: commem.* S. Sulpitii Pii, Bituricensis Episcopi, c. 644.
xiij	d	xv	18	Pontificatûs, seu Cathedræ S. Petri, quâ Romæ sedit, c. an. 43. *Semiduplex.*
				Prima Septuagesimæ.
xij	e	xiv	19	Launomari, in territorio Carnutensi Abbatis, Blesas translati, c. an. 594. *Semiduplex.*
xj	f	xiij	20	Sebastiani, Romæ Martyris, c. 288. *Duplex-minus: commem.* S. Fabiani, Papæ & Martyris, 250.
x	g	xij	21	Agnetis, Romæ Virginis & Mart. 303. *vel* 304. *Semid.*
ix	A	xj	22	Vincentii, Diaconi Cæsaraugustani, & Valentiæ in Hispania Martyris, 304. *Semiduplex.*
viij	b	x	23	Timothei, Episcopi Ephesini & Martyris, (è 22.) c. an. 97. *Simplex.*
vij	c	ix	24	Babylæ, Antioch. Episcop. & Soc. Mart. c. 251. *Simplex.*
vj	d	viij	25	Conversio sancti Pauli, Apostoli, 34. *vel* 35. *Duplex-majus.*
v	e	vij	26	Paulæ, Romanæ Viduæ, 404. *Simplex.*
iv	f	vj	27	Juliani, Cenomannensis Episcopi, III. *vel* IV. s. *Simplex.*

JANUARIUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis		
iij	g	v	28	
ij	A	iv	29	Francisci Salesii, Genevensis Episc. (è 28. Dec.) 1622. *Semid.*
j	b	iij	30	Bathildis, Francorum Reginæ, Viduæ, c. 680. *Semiduplex.*
xxx	c	Prid.	31	

FEBRUARIUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis		
xxix	d	Cal.	1	Ignatii, Episcopi Antiocheni & Martyris, (è 20 Decemb.) 107. *Semiduplex.*
xxviij	e	iv	2	*PRÆSENTATIO DOMINI, & PURIFICATIO B. MARIÆ VIRGINIS*, Solemne-majus.
xxvij	f	iij	3	Blasii, Sebast. Episc. & Mart. 316. *Simplex.*
25. xxvj	g	Prid.	4	Aventini, (Castrodunensis) Episc. Carnutensis, c. an. 528. *Semid.*

Prima dies Cinerum.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis		
xxv. xxiv	A	Non.	5	Agathæ Catanensis, Virginis & Mart. 251. *Semid.*
xxiij	b	viij	6	Vedasti, Atrebatensis Episcopi, 539. *Simplex.*
xxij	c	vij	7	
xxj	d	vj	8	Stephani, Grandimontensis Abbatis, 1124. *Simplex.*
xx	e	v	9	Apolloniæ, Virginis & Mart. Alexandrinæ, 249. *Simplex.*
xix	f	iv	10	Scholasticæ, Virginis Cassinensis, c. 543. *Simplex.*
xviij	g	iij	11	
xvij	A	Prid.	12	
xvj	b	Idib.	13	
xv	c	xvj	14	
xiv	d	xv	15	
xiij	e	xiv	16	
xij	f	xiij	17	
xj	g	xij	18	Simeonis, Jerosolymitani Episcopi, & Martyris, 107. *Simplex.*

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		FEBRUARIUS.
x	A	xj	19	
ix	b	x	20	
viij	c	ix	21	*Ultima Septuagesima.*
vij	d	viij	22	Pontificatûs, *seu* Cathedræ S. Petri, quâ primùm Antiochiæ sedit, circ. an. 36. *Semiduplex.*
vj	e	vij	23	Medraldi Abbatis, in pago Oximensi, Vindocini quiescentis, VII. & VIII. s. *commem.*
			*	*Dies intercalaris addendus in anno Bissextili.*
v	f	vj	24	MATTHIÆ, APOSTOLI, I. s. *Dupl. maj.*
iv	g	v	25	
iij	A	iv	26	
ij	b	iij	27	
j	c	Prid.	28	

In Anno Bissextili Februarius est dierum 29. & Festum S. Matthiæ celebratur 25. Februarii, & bis dicitur *sexto Calendas*, id est, 24. & 25. Littera autem Dominicalis quæ assumpta fuit mense Januario, mutatur in præcedentem; ut, si in Januario Littera Dominicalis fuit A, mutatur in præcedentem, quæ est g; & sic de aliis.

Feriâ vj. post Cineres, fit Officium de Quinque Plagis Christi; *Duplex-minus.*

MARTIUS.

xxx	d	Cal.	1	Albini, Andegavensis Episcopi, 550. *commemoratio.*
xxix	e	vj	2	
xxviij	f	v	3	
xxvij	g	iv	4	
xxvj	A	iij	5	
25. xxv	b	Prid.	6	
xxiv	c	Non.	7	Perpetuæ & Felicitatis, Martyrum Carthaginensium, 204. *commem.*
xxiij	d	viij	8	
xxij	e	vij	9	Quadraginta Militum Martyrum Sebastensium, c. 320. *comm.*
xxj	f	vj	10	*Ultima dies Cinerum.*

MARTIUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis		
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	
xviij	b	iij	13	
xvij	c	Prid.	14	
xvj	d	Idib.	15	
xv	e	xvij	16	
xiv	f	xvj	17	
xiij	g	xv	18	Alexandri, Jerosolymitani Episc. & Mart. 251. *commemoratio.*
xij	A	xiv	19	
xj	b	xiij	20	
x	c	xij	21	
ix	d	xj	22	*Primum Pascha.*
viij	e	x	23	
vij	f	ix	24	
vj	g	viij	25	*ANNUNTIATIO DOMINICÆ.* Annuale-minus.
v	A	vij	26	
iv	b	vj	27	
iij	c	v	28	
ij	d	iv	29	
j	e	iij	30	
xxx	f	Prid.	31	De Octava Annuntiationis, quando Pascha occurrit 22. Martii. *Semiduplex.*

Feriâ sextâ post Dominicam Passionis, fit Officium de Compassione B. Mariæ Virginis, *Duplex-minus.*

APRILIS.

xxix	g	Cal.	1	Octava Annuntiationis, [modò Pascha occurrat 22. *vel* 23. Martii.] *Duplex-majus.*
xxviij	A	iv	2	Francisci de Paula, Institutoris Ord. Minim. 1507. *Semid.*
xxvij	b	iij	3	
25.xxvj	c	prid.	4	
xxv.xxiv	d	Non.	5	
xxiij	e	iij	6	
xxij	f	vij	7	
xxj	g	vj	8	
xx	A	v	9	

APRILIS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis		
xix	b	iv	10	
xviij	c	iij	11	
xvij	d	Prid.	12	Odilonis, Cluniacensis Abbatis (è 31. Decemb.) 1048. *commem.*
xvj	e	Idib.	13	Justini, Philosophi & Mart. c. 167. *Semiduplex.*
xv	f	xviij	14	
xiv	g	xvij	15	
xiij	A	xvj	16	
xij	b	xv	17	
xj	c	xiv	18	
x	d	xiij	19	
ix	e	xij	20	Joseph, Sponsi B. M. V. (è 19. Mart.) I. f. *Duplex-majus.*
viij	f	xj	21	Anselmi, Cantuariensis Episc. 1109. *commemoratio.*
vij	g	x	22	Opportunæ, Virginis, Abbatissæ Monasteriolensis, 770. *commem.*
vj	A	ix	23	Georgii, Mart. in Oriente III. *vel* IV. f. *Semiduplex.*
v	b	viij	24	Deodati in territorio Blesensi Abbatis, VI. f. *Semiduplex.*
iv	c	vij	25	Marci, Evang. c. 68. *Dupl. maj.*
				Ultimum Pascha.
iij	d	vj	26	Cleti, Papæ & Martyris, c. 90. *commem.*
ij	e	v	27	Polycarpi, Episcopi Smyrn. & Mart. c. med. II. f. *Semid.*
j	f	iv	28	
xxx	g	iij	29	Mariæ Ægyptiæ, Pœnitentis, (è 1.) V. *vel* VI. f. *Semiduplex.*
xxix	A	Prid.	30	Eutropii, Santonensis Episc. & Mart. III. f. *commem.*
				MAIUS.
xxviij	b	Cal.	1	PHILIPPI & JACOBI [Alphæi] APOST. I. f. *Duplex-majus.*
xxvij	c	vj	2	Athanasii, Alex. Episc. & Eccl. Doct. 373. *Semiduplex.*
xxvj	d	v	3	Revelatio seu Inventio sanctæ Crucis, 326. *Duplex-majus : comm.* S. Alexandri, Papæ & Martyris, c. 119.

MAIUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies. Mensis.		
25. xxv	e	iv	4	Monicæ, Tagastensis Viduæ, 387. *commem.*
xxiv	f	iij	5	
xxiij	g	Prid.	6	Joannis, Apost. & Evang. ante Portam Latinam, c. 95. *Semid.*
xxij	A	Non.	7	
xxj	b	viij	8	Beati, apud Vindocinum, Anachoretæ, v. s. *Semiduplex.*
xx	c	vij	9	Gregorii Nazianzeni, Constantinop. Episc. & Eccl. Doct. 391. *Semid.*
				Prima Pentecoste.
xix	d	vj	10	Leonardi, Anachoretæ, prope Lacum nigrum in territorio Blesensi quiescentis, (Elevatio hodie 1226.) *Semiduplex*: *commem.* S. Pachomii, Tabennæ in Thebaide Abbatis, 348.
xviij	e	v	11	Mamerti, Viennensis Episcopi, c. 475. *commem.*
xvij	f	iv	12	Munderici, prope Blesas Anachoretæ, VI. s. *Semiduplex:*
xvj	g	iij	13	
xv	A	Prid.	14	Gilderici, Anachoretæ in Oximo, Vindocini quiescentis, c. fin. VII. s. *commem.*
xiv	b	Idib.	15	
xiij	c	xvij	16	Joannis Nepomuceni, Canonici Pragensis in Bohemia, & Martyris, 1383. *Semiduplex*: [In Cathedrali, *Duplex-minus.*]
xij	d	xvj	17	Honorati, Ambian. Episcopi, (è 16) initio VII. s. *Semiduplex.*
xj	e	xv	18	
x	f	xiv	19	Cælestini, Papæ V. 1296. *Simplex*: *commem.* S. Yvonis, Trecorensis Presb. 1303.
ix	g	xiij	20	Yvonis, Episcopi Carnutensis, (è 23. Decemb.) 1115. *Semid.*
viij	A	xij	21	
vij	b	xj	22	
vj	c	x	23	Medyci, prope Blesas Anachoretæ, *Simplex.*

MAIUS.

Epact. Cycl.	Litt. Dom.	Dies Mensis		
v	d	ix	24	Donatiani & Rogatiani, Mart. Namnetensium, III. s. *Simplex.*
iv	e	viij	25	Urbani, Papæ & Martyris, 230. *commemoratio.*
iij	f	vij	26	Augustini, Cantuariensis Episcopi, c. 607. *Simplex.*
ij	g	vj	27	
j	A	v	28	Germani, Parisiensis Episc. 576. *Semid. commem.* S. Caranni, in territorio Carnutensi Mart. III. s.
xxx	b	iv	29	Maximini, Trevirensis Episcopi, c. 349. *Simplex.*
xxix	c	iij	30	
xxviij	d	Prid.	31	

¶ Dominicâ primâ post Pentecosten fit Festum SS. TRINITATIS, *Solemne-minus.*

JUNIUS.

Epact. Cycl.	Litt. Dom.	Dies Mensis		
xxvij	e	Cal.	1	
25. xxvj	f	iv	2	Pothini, Lugdunensis Episcopi, Blandinæ, Virginis, & Sociorum 46. Martyrum Lugdunensium, 177. *Semiduplex : commem.* SS. Marcellini Presb. & Petri Exorcistæ, Romanorum Martyrum, 304.
xxv. xxiv	g	iij	3	Clotildis, Francorum Reginæ, Viduæ, c. med. VI. s. *Semid.*
xxiij	A	Prid	4	
xxij	b	Non	5	Bonifacii, Episcopi Moguntini & Martyris, 754. *Simplex.*
xxj	c	viij	6	Norberti, Magdeburgensis Episc. & Ord. Præmonstratensis Institutoris, 1134. *Semiduplex : commemoratio* S. Claudii, Episc. Bisontini, 581.
xx	d	vij	7	
xix	e	vj	8	Medardi, Noviom. Episc. 545. *Simplex.*

JUNIUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis		
xviij	f	v	9	
xvij	g	iv	10	Aniani, Carnutensis Episcopi, v. s. *Simplex.*
xvj	A	iij	11	Barnabæ, Gentium Apost. I. s. *Duplex-minus.*
xv	b	Prid.	12	
xiv	c	Idib.	13	
				Ultima Pentecoste.
xiij	d	xviij	14	Ursini, primi Bituricensis Episcopi, (e 29. Decemb.) II. *vel* III. s. *Simplex.*
xij	e	xvij	15	
xj	f	xvj	16	Cyrici & Julittæ matris ejus, Tarsi in Cilicia Mart. 305. *Simplex.*
x	g	xv	17	Aviti, Abbatis, in pago Dunensi, 530. *Simplex.*
ix	A	xiv	18	
viij	b	xiij	19	Gervasii & Protasii, Mart. Mediolanensium, I. *vel* II. s. *Semid. commem.* S. Romualdi Abbatis, Institut. Ord. Camaldulensis, 1027.
vij	c	xij	20	Caroli Blesensis, (e 29. Septemb.) 1364. *Duplex-minus: commem.* S. Gendulphi Episc. vulgò Cadurcensis, [Translatio hodie, c. an. 870.]
vj	d	xj	21	
v	e	x	22	Paulini, Nolani Episc. 431. *Semid.*
iv	f	ix	23	Vigilia *cum jejunio.*
iij	g	viij	24	NATIVITAS S. JOANNIS BAPTISTÆ, *Solemne-minus.*
ij	A	vij	25	
j	b	vj	26	Adeodati, Carnutensis Episc. c. 687. *Semid. commem.* SS. Joannis & Pauli, Romæ Martyrum, c. 362.
xxx	c	v	27	Benigni, Episcopi, in territorio Blesensi olim quiescentis, (e 28.) v. s. *Semiduplex.*
xxix	d	iv	28	Irenæi, Lugd. Episc. Eccl. Doct. ac Soc. Mart. c. 202. *Duplex-min. commem.* Vigiliæ SS. Petri & Pauli, Apost. *cum jejunio.*
xxviij	e	iij	29	*PETRI & PAULI APOST.* c. 66. Solemne-majus.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		JUNIUS.
xxvij	f	Prid	30	Commemoratio S. Pauli Apost. *Duplex-minus: commem.* sancti Petri Apostoli, & S. Martialis, Lemovicensis Episc. III. s.
				¶ Feriâ sextâ post Oct. Corporis Christi, fit Officium Sacratissimi Cordis D. N. Jesu-Christi, *Duplex-majus*, ad devotionem.]
				JULIUS.
xxvj	g	Cal.	1	Carilephi, Abbatis Anisolensis, ad Castrum Blesense translati, c. med. VI. s. *Semiduplex: commem.* Octavæ SS. Apostolorum.
25. xxv	A	vj	2	Visitatio B. M. Virginis, *Duplex-majus: commem.* Octavæ SS. Apostolorum.
xxiv	b	v	3	Theobaldi, Presb. & Anachoretæ, (è 30. Junii) 1066. *Semiduplex: commem.* Octavæ.
xxiij	c	iv	4	Ordinatio & Translatio S. Martini, Turonensis Episc. 372. & 473. *Semiduplex: commem.* Octavæ.
xxij	d	iij	5	De Octava SS. Apostolorum, *Semiduplex.*
xxj	e	Prid.	6	Octava SS. Apostolorum Petri & Pauli, *Duplex-minus.*
				¶ *Dominicâ proximâ post diem Octavam SS. Apostolorum Petri & Pauli, fit per totam Diœcesim* Festum *ANNIVERSARII DEDICATIONIS ECCLESIÆ BLESENSIS*, Solemne-majus, *cum Octava in Cathedrali, & in Ecclesiis tantùm quæ dedicatæ non fuerunt; Dominicâ etiam sequenti, in Ecclesiis dedicatis fit ANNIVERSARIUM DEDICATIONIS EARUMDEM*, Solemne-majus, *cum Octava.*
xx	f	Non.	7	Thomæ, Cantuariensis Episcopi & Mart. 1170. *Semid. commem.* S.

JULIUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.		Dies Mensis.	
				Pantæni, Alexandrini Presb. III. ſ.
xix	g	viij	8	
xviij	A	vij	9	
xvij	b	vj	10	Septem Fratrum ac ſanctæ Felicitatis eorum matris, Romæ Mart. c. 164. *Simplex.*
xvj	c	v	11	Benedicti, Caſſinenſis Abb. (è 21. Mart.) 543. *Tranſlatio hodie*, c. 653. *Semid.*
xv	d	iv	12	
xiv	e	iij	13	Silæ, Gentium Apoſtoli, I. ſ. *Simplex.*
xiij	f	Prid.	14	Bonaventuræ, Albanenſis Epiſc. & Doct. 1274. *Semid.*
xij	g	Idib.	15	
xj	A	xvij	16	
x	b	xvj	17	Sperati & Soc. Mart. Scillitanorum, c. 200. *Simpl.*
ix	c	xv	18	Thomæ Aquinatis, Presbyteri & Doctoris, 1274. (è 7. Mart.) *Canoniſatio hodie*, 1323. *Semid.*
viij	d	xiv	19	Arſenii, Diaconi Romani, Scetis Anachoretæ, 445. *Simplex.*
vij	e	xiij	20	Margaretæ, Virginis & Martyris, incerto tempore, *commemoratio.*
vj	f	xij	21	Victoris, Mart. Maſſilienſis, 290. *Simplex.*
v	g	xj	22	Mariæ Magdalenes, I. ſ. *Duplex-maj.* [In Cathedrali *Solemne-minus.*]
iv	A	x	23	Birgittæ, Viduæ, 1373. *Semid.* [In Cathedrali *Duplex min.*] *commem.* S. Apollinaris, Ravennenſis Epiſcopi, & Mart. I. *vel* II. ſ.
iij	b	ix	24	
ij	c	viij	25	JACOBI, (Zebedæi) APOST. c. 30. Mart. 44. *Dupl. maj. commem.* S. Chriſtophori, in Lycia Martyris, III. ſ.
j	d	vij	26	Marcelli, Pariſienſis Epiſcopi, (è 1. Novemb.) c. 400. *Tranſlatio hodie*, c. 1200. *Semid.*
xxx	e	vj	27	
xxix	f	v	28	Joachim patris, & Annæ matris B. Mariæ Virg. *Dupl. min.*

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis		JULIUS.
xxviij	g	iv	29	Lupi, Trecensis Episcopi, 479. *Semiduplex.*
xxvij	A	iij	30	Germani, Autissiodorensis Episcopi, (è 31.) 448. *Semid.*
25. xxvj	b	Prid.	31	Ignatii Loyolæ, Presb. Societatis Jesu Institutoris, 1556. *Semid.*

AUGUSTUS.

xxv. xxiv	c	Cal.	1	Petri ad Vincula, (mense Aprili 44.) Dedicatio illius Ecclesiæ Romæ, c. 451. *Duplex-minus: comm.* SS. Machabæorum, & eorum Matris, Mart. *anno circiter* 167. *ante Christum natum.*
xxiij	d	iv	2	Betharii, Carnutensis Episc. c. 625. *Semiduplex: comm.* S. Stephani, Papæ & Mart. 257.
xxij	e	iij	3	Revelatio seu Inventio Corporis S. Stephani, Protomart. (è 19. Decemb.) 415. *Semid.*
xxj	f	Prid.	4	Dominici, Presb. Instit. Ord. Prædic. (è 6.) 1221. *Semid.*
xx	g	Non.	5	
xix	A	viij	6	Transfiguratio Domini, 32. *Duplex-maj.* [In Cathedrali, *Solemne-majus:*] *commem.* sancti Xisti, Papæ II. & Mart. 258.
xviij	b	vij	7	
xvij	c	vj	8	
xvj	d	v	9	
xv	e	iv	10	LAURENTII, ROMANI DIACONI & MARTYRIS, 258. *Duplex-majus.*
xiv	f	iij	11	Translatio sanctæ Coronæ Spineæ Domini, 1239. *Semid.*
xiij	g	Prid.	12	Claræ, Assisii in Umbria Virginis, (è 11.) 1253. *Semid.*
xij	A	Idib.	13	Radegundis, Francorum Reginæ, Viduæ, 587. *Semid.*
xj	b	xix	14	Vigilia *cum jejunio.*
x	c	xviij	15	*ASSUMPTIO BEATÆ MARIÆ VIRGINIS*, 1. T. Annuale-minus.

MARTIUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies	Mensis	
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	
xviij	b	iij	13	
xvij	c	Prid.	14	
xvj	d	Idib.	15	
xv	e	xvij	16	
xiv	f	xvj	17	
xiij	g	xv	18	Alexandri, Jerosolymitani Episc. & Mart. 251. *commemoratio.*
xij	A	xiv	19	
xj	b	xiij	20	
x	c	xij	21	
ix	d	xj	22	*Primum Pascha.*
viij	e	x	23	
vij	f	ix	24	
vj	g	viij	25	*ANNUNTIATIO DOMINICÆ,* Annuale-minus.
v	A	vij	26	
iv	b	vj	27	
iij	c	v	28	
ij	d	iv	29	
j	e	iij	30	
xxx	f	Prid.	31	De Octava Annuntiationis, quando Pascha occurrit 22. Martii. *Semiduplex.*
				Feriâ sextâ post Dominicam Passionis fit Officium de Compassione B. Mariæ Virginis, *Duplex-minus.*
				APRILIS.
xxix	g	Cal.	1	Octava Annuntiationis, [modo Pascha occurrat 22. vel 23. Martii.] *Duplex-majus.*
xxviij	A	iv	2	Francisci de Paula, Institutoris Ord. Minim. 1507. *Semid.*
xxvij	b	iij	3	
25.xxvj	c	prid.	4	
xxv.xxiv	d	Non.	5	
xxiij	e	viij	6	
xxij	f	vij	7	
xxj	g	vj	8	
xx	A	v	9	

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis		AUGUSTUS.
xxiv	e	Prid.	31	De Octava S. Ludovici, *Semid.* *comm.* S. Paulini, Trevirensis Episc. & fidei Confessoris, 358.
				SEPTEMBER.
xxiij	f	Cal.	1	Octava S. Ludovici, *Duplex-majus: commem.* S. Lupi, Senon. Episc. 623. & S. Ægidii, Abbatis in Occitania, c. med. vi. s.
xxij	g	iv	2	Lazari à Christo suscitati, Marthæ ac Mariæ sororum ejus de Bethania, i. s. *Duplex-minus.*
xxj	A	iij	3	Gregorii, Papæ, & Eccl. Doct. (è 12. Mart.) 604. *Ordinatio hodie* 590.) *Duplex-min. commem.* sancti Chrodegangi, Sagiensis Episcopi, & Mart. viii. s.
xx	b	Prid.	4	Aigulphi, Blesis nati, Lirinensis Abbatis & Martyris, (è 3.) c. 675. *Semid.*
xix	c	Non.	5	Victorii, Cenomannensis Episcopi ad Pagum Blesensem translati, (è 1. Septemb.) v. s. *Simplex.*
xviij	d	viij	6	
xvij	e	vij	7	Clodoaldi, Presb. c. 568. *Semid.* *commem.* S. Evurtii, Aurelianensis Episc. 391.
xvj	f	vj	8	*NATIVITAS B. MARIÆ VIRG.* Solemne majus.
xv	g	v	9	De Octava Nativitatis B. M. V. *Semiduplex.*
xiv	A	iv	10	De Octava Nativitatis B. M. V. *Semid.*
xiij	b	iij	11	De Octava Nativitatis B. M. V. *Semid.*
xij	c	Prid.	12	De Octava Nativitatis B. M. V. *Semid.*
xj	d	Idib.	13	De Octava Nativitatis B. M. V. *Semid.*
x	e	xviij	14	Exaltatio sanctæ Crucis, imperante Constantino, 326. & Heraclio 629. *Dupl. maj. comm.* Octavæ Nativitatis B. M. V. & S. Cornelii, Papæ & Mart. 252.

SEPTEMBER.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis		
ix	f	xvij	15	Octava Nativ. B. M. V. *Dupl. min.*
viij	g	xvj	16	Leobini, Episc. Carnutensis, (è 14. Mart.) 557. (*Ordinatio hodie* 544.) *Duplex-minus : commem.* S. Euphemiæ, Virg. & Mart. Calcedonensis, c. 307.
vij	A	xv	17	Cypriani, Carthag. Episc. Eccl. Doct. & Mart. (è 14.) 258. *Semid.*
vj	b	xiv	18	Joannis Chrysostomi, Constantinop. Episc. & Eccl. Doct. (è 14.) 407. *Semid.*
v	c	xiij	19	Arnulphi, Vindocini nati, ibidem Monachi, ac postea Vapincensis Episcopi, c. 1074. *Simplex.*
iv	d	xij	20	Eustachii & Soc. Mart. *commem.* II. f.
iij	e	xj	21	MATTHÆI, APOST. & EVANG I. f. *Duplex-majus : commem.* SS. Barachii, Mart. & Besorii ad Castrum Blesense translatorum, *ante ann.* 1171.
ij	f	x	22	Mauricii & Soc. Mart. Agaunensium, 286. *Semid. comm.* S. Silvani in Biturigibus Anachor. II. *vel* III. f.
j	g	ix	23	Theclæ, Virginis & Mart. Iconiensis, I. f. *Semiduplex.*
xxx	A	viij	24	Sollemnis, Carnutensis Episc. 509. *Duplex-majus.*
xxix	b	vij	25	Firmini, Ambian. Episc. & Mart. c. 287. *Simplex.*
xxviij	c	vj	26	
xxvij	d	v	27	Cosmæ & Damiani Fratrum, Martyrum, c. init. IV. f. *Semid.*
25. xxvj	e	iv	28	Exuperii, Tolos. Episc. c. 416. *Simpl.*
xxv. xxiv	f	iij	29	MICHAELIS & OMNIUM SS. ANGELORUM, *Duplex-majus.*
xxiij	g	Prid.	30	Hieronymi, Presbyteri & Eccl. Doct. 420. *Duplex-minus.*

OCTOBER.

xxij	A	Cal.	1	Remigii, Rem. Episc. (è 13. Jan.) 533. (*Translatio hodie*, 852.) *Semid. commem.* S. Piatonis, Martyris Tornacensis, 285.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		OCTOBER.
xxj	b	vj	2	Angelorum Custodum, *Duplex-minus.*
xx	c	v	3	Dionysii Areopagitæ, Atheniensis Episc. & Mart. c. 95. *Simplex.*
xix	d	iv	4	Francisci Assisinatis Diaconi, Ord. Fratrum Minorum Instit. 1226. *Semid.*
xviij	e	iij	5	Caletrici, Carnutensis Episcopi, (è 4.) 567. *Semid.*
xvij	f	Prid.	6	Brunonis, Monachi, Ord. Carthusian. Instit. 1101. *Semid. commem.* S. Fidis, Virginis & Mart. c. 287.
xvj	g	Non.	7	Sergii & Bacchi, Martyrum in Syria, c. 303. *commemoratio.*
xv	A	viij	8	Demetrii, Mart. Blesas translati, 303. *Semid.*
xiv	b	vij	9	Dionysii, primi Parisiensis Episcopi: Rustici Presbyteri, & Eleutherii, Diaconi, Martyrum, III. s. *Duplex-minus.*
xiij	c	vj	10	
xij	d	v	11	
xj	e	iv	12	
x	f	iij	13	
ix	g	Prid.	14	Angarismæ, Virginis Blesensis & Aræluceinsis Abbatissæ, c. finem VII. s. *Semid. commem.* S. Callixti, Papæ & Mart. 223.
viij	A	Idib.	15	Theresiæ, Virg. Abulensis, Ord. Carmelit. Instauratricis, 1582. *Semid.*
vij	b	xvij	16	
vj	c	xvj	17	
v	d	xv	18	Lucæ, Evang. I. s. *Duplex-maj.*
iv	e	xiv	19	Saviniani, Senonensis Episc. Potentiani & Soc. Mart. (è 31. Dec.) II. *vel* III. s. *Translatio hodie* 1029. *Semid.*
iij	f	xiij	20	
ij	g	xij	21	Hilarionis, Abbatis in Palæstinæ, 371. *Simplex: commem.* sanctarum Ursulæ, Marthæ & Sodalium, Virg. & Mart. an. 450.
I	A	xj	22	

MAIUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
25. xxv	e	iv	4	Monicæ, Tagastensis Viduæ, 387. *commem.*
xxiv	f	iij	5	
xxiij	g	Prid.	6	Joannis, Apost. & Evang. ante Portam Latinam, c. 95. *Semid.*
xxij	A	Non.	7	
xxj	b	viij	8	Beati, apud Vindocinum, Anachoretæ, v. s. *Semiduplex.*
xx	c	vij	9	Gregorii Nazianzeni, Constantinop. Episc. & Eccl. Doct. 391. *Semid.*
				Prima Pentecoste.
xix	d	vj	10	Leonardi, Anachoretæ, prope Lacum nigrum in territorio Blesensi quiescentis, (Elevatio hodie 1226.) *Semiduplex: commem.* S. Pachomii, Tabennæ in Thebaide Abbatis, 348.
xviij	e	v	11	Mamerti, Viennensis Episcopi, c. 475. *commem.*
xvij	f	iv	12	Munderici, prope Blesas Anachoretæ, VI. s. *Semiduplex:*
xvj	g	iij	13	
xv	A	Prid.	14	Gilderici, Anachoretæ in Oximo, Vindocini quiescentis, c. fin. VII. s. *commem.*
xiv	b	Idib.	15	
xiij	c	xvij	16	Joannis Nepomuceni, Canonici Pragensis in Bohemia, & Martyris, 1383. *Semiduplex:* [In Cathedrali, *Duplex-minus.*]
xij	d	xvj	17	Honorati, Ambian. Episcopi, (è 16) initio VII. s. *Semiduplex.*
xj	e	xv	18	
x	f	xiv	19	Cælestini, Papæ V. 1296. *Simplex: commem.* S. Yvonis, Trecorensis Presb. 1303.
ix	g	xiij	20	Yvonis, Episcopi Carnutensis, (è 23. Decemb.) 1115. *Semid.*
viij	A	xij	21	
vij	b	xj	22	
vj	c	x	23	Medyci, prope Blesas Anachoretæ, *Simplex.*

Epact. Cycl.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		MAIUS.
v	d	ix	24	Donatiani & Rogatiani, Mart. Nannetensium, III. s. *Simplex.*
iv	e	viij	25	Urbani, Papæ & Martyris, 230. *commemoratio.*
iij	f	vij	26	Augustini, Cantuariensis Episcopi, c. 607. *Simplex.*
ij	g	vj	27	
j	A	v	28	Germani, Parisiensis Episc. 576. *Semid. commem.* S. Caranni, in territorio Carnutensi Mart. III. s.
xxx	b	iv	29	Maximini, Trevirensis Episcopi, c. 349. *Simplex.*
xxix	c	iij	30	
xxviij	d	Prid.	31	

¶ Dominicâ primâ post Pentecosten fit Festum SS. TRINITATIS, *Solemne-minus.*

JUNIUS.

xxvij	e	Cal.	1	
25. xxvj	f	iv	2	Pothini, Lugdunensis Episcopi, Blandinæ, Virginis, & Sociorum 46. Martyrum Lugdunensium, 177. *Semiduplex : commem.* SS. Marcellini Presb. & Petri Exorcistæ, Romanorum Martyrum, 304.
xxv, xxiv	g	iij	3	Clotildis, Francorum Reginæ, Viduæ, c. med. VI. s. *Semid.*
xxiij	A	Prid	4	
xxij	b	Non	5	Bonifacii, Episcopi Moguntini & Martyris, 754. *Simplex.*
xxj	c	viij	6	Norberti, Magdeburgensis Episc. & Ord. Præmonstratensis Institutoris, 1134. *Semiduplex : commemoratio* S. Claudii, Episc. Bisantini, 581.
xx	d	vij	7	
xix	e	vj	8	Medardi, Noviom. Episc. 545. *Simplex.*

JUNIUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
xviij	f	v	9	
xvij	g	iv	10	Aniani, Carnutensis Episcopi, v. f. *Simplex.*
xvj	A	iij	11	Barnabæ, Gentium Apost. 1. f. *Duplex-minus.*
xv	b	Prid.	12	
xiv	c	Idib.	13	
				Ultima Pentecoste.
xiij	d	xviij	14	Ursini, primi Bituricensis Episcopi, (è 29. Decemb.) II. *vel* III. f. *Simplex.*
xij	e	xvij	15	
xj	f	xvj	16	Cyrici & Julittæ matris ejus, Tarsi in Cilicia Mart. 305. *Simplex.*
x	g	xv	17	Aviti, Abbatis, in pago Dunensi, 530. *Simplex.*
ix	A	xiv	18	
viij	b	xiij	19	Gervasii & Protasii, Mart. Mediolanensium, I. *vel* II. f. *Semid. commem.* S. Romualdi Abbatis, Institut. Ord. Camaldulensis, 1027.
vij	c	xij	20	Caroli Blesensis, (è 29. Septemb.) 1364. *Duplex-minus: commem.* S. Gendulphi Episc. vulgò Cadurcensis, [Translatio hodie, c. an. 870.]
vj	d	xj	21	
v	e	x	22	Paulini, Nolani Episc. 431. *Semid.*
iv	f	ix	23	Vigilia *cum jejunio.*
iij	g	viij	24	NATIVITAS S. JOANNIS BAPTISTÆ, *Solemne-minus.*
ij	A	vij	25	
j	b	vj	26	Adeodati, Carnutensis Episc. c. 687. *Semid. commem.* SS. Joannis & Pauli, Romæ Martyrum, c. 362.
xxx	c	v	27	Benigni, Episcopi, in territorio Blesensi olim quiescentis, (è 28.) v. f. *Semiduplex.*
xxix	d	iv	28	Irenæi, Lugd. Episc. Eccl. Doct. ac Soc. Mart. c. 202. *Duplex-min. commem.* Vigiliæ SS. Petri & Pauli, Apost. *cum jejunio.*
xxviij	e	iij	29	*PETRI & PAULI APOST.* c. 66. Solemne-majus.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis		JUNIUS.
xxvij	f	Prid	30	Commemoratio S. Pauli Apost. *Duplex-minus : commem.* sancti Petri Apostoli, & S. Martialis, Lemovicensis Episc. III. s.

¶ Feriâ sextâ post Oct. Corporis Christi, fit Officium Sacratissimi Cordis D. N. Jesu-Christi, *Duplex-majus*, ad devotionem.]

JULIUS.

xxvj	g	Cal.	1	Carilephi, Abbatis Anisolensis, ad Castrum Blesense translati, c. med. VI. s. *Semiduplex : commem.* Octavæ SS. Apostolorum.
25. xxv	A	vj	2	Visitatio B. M. Virginis, *Duplex-majus : commem.* Octavæ SS. Apostolorum.
xxiv	b	v	3	Theobaldi, Presb. & Anachoretæ, (è 30. Junii) 1066. *Semiduplex : commem.* Octavæ.
xxiij	c	iv	4	Ordinatio & Translatio S. Martini, Turonensis Episc. 372. & 473. *Semiduplex : commem.* Octavæ.
xxij	d	iij	5	De Octava SS. Apostolorum, *Semiduplex.*
xxj	e	Prid.	6	Octava SS. Apostolorum Petri & Pauli, *Duplex-minus.*

¶ *Dominicâ proximâ post diem Octavam SS. Apostolorum Petri & Pauli, fit per totam Diœcesim* Festum *ANNIVERSARII DEDICATIONIS ECCLESIÆ BLESENSIS*, Solemne-majus, *cum Octava in Cathedrali, & in Ecclesiis tantùm quæ dedicatæ non fuerunt ; Dominicâ etiam sequenti, in Ecclesiis dedicatis fit ANNIVERSARIUM DEDICATIONIS EARUMDEM*, Solemne-majus, *cum Octava.*

xx	f	Non.	7	Thomæ, Cantuariensis Episcopi & Mart. 1170. *Semid. commem.* S.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.		Dies Mensis	JULIUS.
				Pantæni, Alexandrini Presb. III. s.
xix	g	viij	8	
xviij	A	vij	9	
xvij	b	vj	10	Septem Fratrum ac sanctæ Felicitatis eorum matris, Romæ Mart. c. 164. *Simplex.*
xvj	c	v	11	Benedicti, Cassinensis Abb. (è 21. Mart.) 543. *Translatio hodie*, c. 653. *Semid.*
xv	d	iv	12	
xiv	e	iij	13	Silæ, Gentium Apostoli, I. s. *Simplex.*
xiij	f	Prid.	14	Bonaventuræ, Albanensis Episc. & Doct. 1274. *Semid.*
xij	g	Idib.	15	
xj	A	xvij	16	
x	b	xvj	17	Sperati & Soc. Mart. Scillitanorum, c. 200. *Simpl.*
ix	c	xv	18	Thomæ Aquinatis, Presbyteri & Doctoris, 1274. (è 7. Mart.) *Canonisatio hodie*, 1323. *Semid.*
viij	d	xiv	19	Arsenii, Diaconi Romani, Scetis Anachoretæ, 445. *Simplex.*
vij	e	xiij	20	Margaretæ, Virginis & Martyris, incerto tempore, *commemoratio.*
vj	f	xij	21	Victoris, Mart. Massiliensis, 290. *Simplex.*
v	g	xj	22	Mariæ Magdalenes, I. s. *Duplex-maj.* [In Cathedrali *Solemne-minus.*]
iv	A	x	23	Birgittæ, Viduæ, 1373. *Semid.* [In Cathedrali *Duplex min.*] *commem.* S. Apollinaris, Ravennensis Episcopi, & Mart. I. *vel* II. s.
iij	b	ix	24	
ij	c	viij	25	JACOBI, (Zebedæi) APOST. c. 30. Mart. 44. *Dupl. maj. commem.* S. Christophori, in Lycia Martyris, III. s.
j	d	vij	26	Marcelli, Parisiensis Episcopi, (è 1. Novemb.) c. 400. *Translatio hodie*, c. 1200. *Semid.*
xxx	e	vj	27	
xxix	f	v	28	Joachim patris, & Annæ matris B. Mariæ Virg. *Dupl. min.*

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies. Mensis.		JULIUS.
xxviij	g	iv	29	Lupi, Trecensis Episcopi, 479. *Semiduplex.*
xxvij	A	iij	30	Germani, Autissiodorensis Episcopi, (è 31.) 448. *Semid.*
25. xxvj	b	Prid.	31	Ignatii Loyolæ, Presb. Societatis Jesu Institutoris, 1556. *Semid.*

AUGUSTUS.

xxv. xxiv	c	Cal.	1	Petri ad Vincula, (mense Aprili 44.) Dedicatio illius Ecclesiæ Romæ, c. 451. *Duplex-minus: comm.* SS. Machabæorum, & eorum Matris, Mart. *anno circiter* 167. *ante Christum natum.*
xxiij	d	iv	2	Betharii, Carnutensis Episc. c. 625. *Semiduplex: comm.* S. Stephani, Papæ & Mart. 257.
xxij	e	iij	3	Revelatio seu Inventio Corporis S. Stephani, Protomart. (è 19. Decemb.) 415. *Semid.*
xxj	f	Prid.	4	Dominici, Presb. Instit. Ord. Prædic. (è 6.) 1221. *Semid.*
xx	g	Non.	5	
xix	A	viij	6	Transfiguratio Domini, 32. *Duplex-maj.* [In Cathedrali, *Solemne-majus:*] *commem.* sancti Xisti, Papæ II. & Mart. 258.
xviij	b	vij	7	
xvij	c	vj	8	
xvj	d	v	9	
xv	e	iv	10	LAURENTII, ROMANI DIACONI & MARTYRIS, 258. *Duplex-majus.*
xiv	f	iij	11	Translatio sanctæ Coronæ Spineæ Domini, 1239. *Semid.*
xiij	g	Prid.	12	Claræ, Assisii in Umbria Virginis, (è 11.) 1253. *Semid.*
xij	A	Idib.	13	Radegundis, Francorum Reginæ, Viduæ, 587. *Semid.*
xj	b	xix	14	Vigilia *cum jejunio.*
x	c	xviij	15	*ASSUMPTIO BEATÆ MARIÆ VIRGINIS*, 1. T. Annuale-minus.

AUGUSTUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis		
ix	d	xvij	16	De Octava Assumptionis B.M.V. *Semid. commem.* S. Rochi, Laici Montis Pessulani, 1327.
viij	e	xvj	17	De Octava Assumptionis B.M.V. *Semid. commem.* S. Mamantis, Mart. Cæsariensis, 274.
vij	f	xv	18	De Octava Assumptionis B.M.V. *Semid.*
vj	g	xiv	19	De Octava Assumptionis B. M.V. *Semiduplex: comm.* S. Ludovici, Episc. Tolosani, 1297.
v	A	xiij	20	Bernardi, Abbatis Claraevallensis, & Eccl. Doct. 1153. *Duplex-minus: commemoratio* Octavæ Assumptionis B. M. Virginis.
iv	b	xij	21	De Octava Assumptionis B.M.V. *Semiduplex.*
iij	c	xj	22	Octava Assumptionis B. Mariæ Virginis, *Dupl. maj. comm.* S. Symphoriani, Mart. Augustodunensis, 179.
ij	d	x	23	
j	e	ix	24	BARTHOLOMÆI, APOSTOLI, I. f. *Duplex-majus. commem.* Vigiliæ S. Ludovici, & S. Audoeni, Episc. Rotomag. 683.
xxx	f	viij	25	*LUDOVICI, FRANCORUM REGIS ET ECCLESIÆ BLESENSIS PATRONI*, 1270. Annuale-minus.
xxix	g	vij	26	De Octava S. Ludovici,
xxviij	A	vj	27	De Octava S. Ludovici, *Semid. commem.* S. Cæsarii, Arelatensis Episcopi, 542.
xxvij	b	v	28	Augustini, Hipponensis Episcopi & Eccl. Doct. 430. *Dupl. min. comm.* Octavæ S. Ludovici.
xxvj	c	iv	29	Decollatio S. Joannis Baptistæ, 32. *Duplex-majus: commem.* Octavæ S. Ludovici.
25. xxv	d	iij	30	De Octava S. Ludovici, *Semid. comm.* S. Agili, Abbatis Resbacensis, c. 650. & S. Fiacrii, Brigensis Anachoretæ, c. 670.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis		AUGUSTUS.
xxiv	e	Prid.	31	De Octava S. Ludovici, *Semid. comm.* S. Paulini, Trevirensis Episc. & fidei Confessoris, 358.
				SEPTEMBER.
xxiij	f	Cal.	1	Octava S. Ludovici, *Duplex-majus: commem.* S. Lupi, Senon. Episc. 623. & S. Ægidii, Abbatis in Occitania, c. med. VI. s.
xxij	g	iv	2	Lazari à Christo suscitati, Marthæ ac Mariæ sororum ejus de Bethania, I. s. *Duplex-minus.*
xxj	A	iij	3	Gregorii, Papæ, & Eccl. Doct. (è 12. Mart.) 604. *Ordinatio hodie* 590.) *Duplex-min. commem.* sancti Chrodegangi, Sagiensis Episcopi, & Mart. VIII. s.
xx	b	Prid.	4	Aigulphi, Blesis nati, Lirinensis Abbatis & Martyris, (è 3.) c. 675. *Semid.*
xix	c	Non.	5	Victorii, Cenomannensis Episcopi ad Pagum Blesensem translati, (è 1. Septemb.) V. s. *Simplex.*
xviij	d	viij	6	
xvij	e	vij	7	Clodoaldi, Presb. c. 568. *Semid. commem.* S. Evurtii, Aurelianensis Episc. 391.
xvj	f	vj	8	*NATIVITAS B. MARIÆ VIRG.* Solemne majus.
xv	g	v	9	De Octava Nativitatis B. M. V. *Semiduplex.*
xiv	A	iv	10	De Octava Nativitatis B. M. V. *Semid.*
xiij	b	iij	11	De Octava Nativitatis B. M. V. *Semid.*
xij	c	Prid.	12	De Octava Nativitatis B. M. V. *Semid.*
xj	d	Idib.	13	De Octava Nativitatis B. M. V. *Semid.*
x	e	xviij	14	Exaltatio sanctæ Crucis, imperante Constantino, 326. & Heraclio 629. *Dupl. maj. comm.* Octavæ Nativitatis B. M. V. & S. Cornelii, Papæ & Mart. 252.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		SEPTEMBER.
ix	f	xvij	15	Octava Nativ. B. M. V. *Dupl. min.*
viij	g	xvj	16	Leobini, Episc. Carnutensis, (è 14. Mart.) 557. (*Ordinatio hodie* 544.) *Duplex-minus : commem.* S. Euphemiæ, Virg. & Mart. Calcedonensis, c. 307.
vij	A	xv	17	Cypriani, Carthag. Episc. Eccl. Doct. & Mart. (è 14.) 258. *Semid.*
vj	b	xiv	18	Joannis Chrysostomi, Constantinop. Episc. & Eccl. Doct. (è 14.) 407. *Semid.*
v	c	xiij	19	Arnulphi, Vindocini nati, ibidem Monachi, ac postea Vapincensis Episcopi, c. 1074. *Simplex.*
iv	d	xij	20	Eustachii & Soc. Mart, *commem.* II. s.
iij	e	xj	21	MATTHÆI, APOST. & EVANG I. s. *Duplex-majus : commem.* SS. Barachii, Mart. & Besorii ad Castrum Blesense translatorum, *ante ann.* 1171.
ij	f	x	22	Mauricii & Soc. Mart. Agaunensium, 286. *Semid. comm.* S. Silvani in Biturigibus Anachor. II. *vel* III. s.
j	g	ix	23	Theclæ, Virginis & Mart. Iconiensis, I. s. *Semiduplex.*
xxx	A	viij	24	Sollemnis, Carnutensis Episc. 509. *Duplex-majus.*
xxix	b	vij	25	Firmini, Ambian. Episc. & Mart. c. 287. *Simplex.*
xxviij	c	vj	26	
xxvij	d	v	27	Cosmæ & Damiani Fratrum, Martyrum, c. init. IV. s. *Semid.*
25. xxvj	e	iv	28	Exuperii, Tolos. Episc. c. 416. *Simpl.*
xxv. xxiv	f	iij	29	MICHAELIS & OMNIUM SS. ANGELORUM, *Duplex-majus.*
xxiij	g	Prid.	30	Hieronymi, Presbyteri & Eccl. Doct. 420. *Duplex-minus.*

OCTOBER.

xxij	A	Cal.	1	Remigii, Rem. Episc. (è 13. Jan.) 533. (*Translatio hodie*, 852.) *Semid. commem.* S. Piatonis, Martyris Tornacensis, 285.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		OCTOBER.
xxj	b	vj	2	Angelorum Custodum, *Duplex-minus.*
xx	c	v	3	Dionysii Areopagitæ, Atheniensis Episc. & Mart. c. 95. *Simplex.*
xix	d	iv	4	Francisci Assisinatis Diaconi, Ord. Fratrum Minorum Instit. 1226. *Semid.*
xviij	e	iij	5	Caletrici, Carnutensis Episcopi, (è 4.) 567. *Semid.*
xvij	f	Prid.	6	Brunonis, Monachi, Ord. Carthusian. Instit. 1101. *Semid. commem.* S. Fidis, Virginis & Mart. c. 287.
xvj	g	Non.	7	Sergii & Bacchi, Martyrum in Syria, c. 303. *commemoratio.*
xv	A	viij	8	Demetrii, Mart. Blesas translati, 303. *Semid.*
xiv	b	vij	9	Dionysii, primi Parisiensis Episcopi: Rustici Presbyteri, & Eleutherii, Diaconi, Martyrum, III. s. *Duplex-minus.*
xiij	c	vj	10	
xij	d	v	11	
xj	e	iv	12	
x	f	iij	13	
ix	g	Prid.	14	Angarismæ, Virginis Blesensis & Aræluccensis Abbatissæ, c. finem VII. s. *Semid. commem.* S. Callixti, Papæ & Mart. 223.
viij	A	Idib.	15	Theresiæ, Virg. Abulensis, Ord. Carmelit. Instauratricis, 1582. *Semid.*
vij	b	xvij	16	
vj	c	xvj	17	
v	d	xv	18	Lucæ, Evang. I. s. *Duplex-maj.*
iv	e	xiv	19	Saviniani, Senonensis Episc. Potentiani & Soc. Mart. (è 31. Dec.) II. *vel* III. s. *Translatio hodie* 1029. *Semid.*
iij	f	xiij	20	
ij	g	xij	21	Hilarionis, Abbatis in Palæstina, 371. *Simplex: commem.* sanctarum Ursulæ, Marthæ & Sodalium, Virg. & Mart. an. 450.
j	A	xj	22	

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis		OCTOBER.
xxx	b	x	23	
xxix	c	ix	24	
xxviij	d	viij	25	Crispini & Crispiniani, Mart. Suessionensium, 288. *Simplex.*
xxvij	e	vij	26	
xxvj	f	vj	27	
25. xxv	g	v	28	SIMONIS & JUDÆ, APOST. I. s. *Duplex-majus : commem.* S. Faronis, Meldensis Episc. 672.
xxiv	A	iv	29	
xxiij	b	iij	30	Leonis, primi Papæ & Eccl. Doct. 461. *Semiduplex.*
xxij	c	Prid.	31	Vigilia *cum jejunio : commem.* sancti Quintini, Mart. Veromanduensis, 287.

NOVEMBER.

xxj	d	Cal.	1	*OMNIUM SANCTORUM*, Annuale-minus : *institut.* c. an. 835.
xx	e	iv	2	COMMEMORATIO OMNIUM FIDELIUM DEFUNCTORUM, *Solemne-min.* instituta an. 998.
xix	f	iij	3	De Octava Omnium SS. *Semid.*
xviij	g	Prid.	4	De Octava Omnium SS. *Semid.*
xvij	A	Non.	5	De Octava Omnium SS. *Semid.*
xvj	b	viij	6	De Octava Omnium SS. *Semid.*
xv	c	vij	7	De Octava Omnium SS. *Semid.*
xiv	d	vj	8	Octava Omnium SS. & Veneratio SS. Reliquiarum, *Duplex majus.*
xiij	e	v	9	Caroli Borromæi, Mediol. Episc. Cardin. (è 3.) 1584. *Semid.*
xij	f	iv	10	Martini, Papæ & Mart. (è 18. Sept.) 655. *Simplex.*
xj	g	iij	11	MARTINI, TURON. EPISCOPI, 397. *Duplex-majus.*
x	A	Prid.	12	Læti, in finibus Blesensium Anachoretæ, 554. *Simplex.*
ix	b	Idib.	13	Baldomiri, Presbyteri & Anachoretæ, apud S. Deodatum in territorio Blesensi quiescentis, VI. s. *Simplex.*
viij	c	xviij	14	
vij	d	xvij	15	

Aniani

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.	NOVEMBER.
vj	e	xvj	16	
v	f	xv	17	Aniani, Aurelian. Episcopi, 453. *Semid. commem.* S. Gregorii, Turonensis Episc. 595.
iv	g	xiv	18	Gregorii, Neocæsariensis Episc. (è 17.) 270. *Semid. commem.* sancti Mandeti, Abbatis, VII. s.
iij	A	xiij	19	Elizabeth, Hungariæ Viduæ, 1231. *Simplex.*
ij	b	xij	20	
j	c	xj	21	Præsentatio B. Mariæ Virginis, *Duplex-minus : commem.* S. Columbani, primi Luxoviensis & Bobiensis Abbatis, 615.
xxx	d	x	22	Cæciliæ, Virginis & Martyris, III. s. *Semiduplex.*
xxix	e	ix	23	Clementis, Papæ & Martyris, 100. *Semiduplex.*
xxviij	f	viij	24	Chrysogoni, Aquileiæ Mart. 304. *commemoratio.*
xxvij	g	vij	25	Petri, Alexandrini Episc. & Mart. 311. *Simplex : commem.* sanctæ Catharinæ, Virginis & Mart. incerto tempore.
25. xxvj	A	vj	26	Lini, Papæ & Mart. I. s. *Simplex.*
xxv. xxiv	b	v	27	Eusitii, Cellensis in Biturigibus Abbatis, c. 542. *Simplex : commem.* SS. Vitalis & Agricolæ, Mart. Bononiensium, c. 304.
			28	*Prima sedes Adventûs.*
xxiij	c	iv		
xxij	d	iij	29	Saturnini, primi Tolosani Episc. & Mart. c. med. III. s. *Semid. commem.* Vigiliæ S. Andreæ, Apostoli, *cum jejunio.*
xxj	e	Prid	30	ANDREÆ, APOSTOLI, I. s. *Duplex-majus.*

¶ Dominicâ ultimâ post Pentecosten, fit secundò Festum SS. TRINITATIS, *Solemne-minus.*

DECEMBER.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis		
xx	f	Cal.	1	Eligii, Noviom. Episc. (è 30. Nov.) 659. *Semid.*
xix	g	iv	2	Francisci Xaverii, Presb. 1552. *semiduplex.*
xviij				*Ultima sedes Adventûs.*
xvij	A	iij	3	
	b	Prid.	4	Barbaræ, Virg. & Mart. III. *vel* IV. f. *commem.*
xvj	c	Non.	5	
xv	d	viij	6	Nicolai, Myrensis in Lycia Episc. c. 320. *Semiduplex.*
xiv	e	vij	7	Ambrosii, Mediolanensis Episc. & Eccl. Doct. (è 4. April. 397.) *Ordinatio hodie* 374.) *Dupl. min.*
xiij	f	vj	8	CONCEPTIO B. MARIÆ VIRGINIS, *Solemne-minus.*
xij	g	v	9	
xj	A	iv	10	
x	b	iij	11	Damasi, Papæ, 384. *commem.*
ix	c	Prid.	12	
viij	d	Idib.	13	Luciæ, Virginis & Martyris Syracusanæ, 304. *vel* 305. *Semid.*
vij	e	xix	14	
vj	f	xviij	15	Maximini, Abbatis Miciacensis, 520. *Semiduplex.*
v	g	xvij	16	
iv	A	xvj	17	
iij	b	xv	18	
ij	c	xiv	19	
j	d	xiij	20	
xxx	e	xij	21	THOMÆ APOSTOLI, *Duplex-majus:* I. f.
xxix	f	xj	22	
xxviij	g	x	23	
xxvij	A	ix	24	Vigilia *cum jejunio.*
xxvj	b	viij	25	*NATALE DOMINI*, Annuale-majus.
25. xxv.	c	vij	26	STEPHANI, DIACONI & PROTOMART. 32. *vel* 33. *Duplex-majus: commem.* Octavæ Natalis Domini.
xxiv	d	vj	27	JOANNIS, APOSTOLI & EVANGELISTÆ, 100. *vel* 104. *Duplex*

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		DECEMBER.
				majus : commem. Octavæ Natalis Domini.
xxiij	e	v	28	Innocentium Martyrum, *Duplex-majus : commem.* Octavæ Natalis Domini.
xxij	f	iv	29	De Octava Natalis Domini, *Semiduplex.*
xxj	g	iij	30	De Octava Natalis Domini, *Semiduplex.*
*19. xx	A	Prid.	31	De Octava Natalis Domini : *commem.* S. Sylvestri, Papæ, ann. 335. & sanctæ Columbæ, Virg. & Mart. Senonensis, 273.

* Hæc Epacta 19. numquam est in usu, nisi quando eodem anno concurrit cum aureo numero xix.

nitur hæc vox, *Solemne-minus.*

5. Officium illud fit ut Solemne-majus, exceptis sequentibus. In toto Officio dicuntur Psalmi Feriales, nisi aliter notetur. Ad Completorium utrumque omnia dicuntur ut in Psalterio, exceptis Octavis Annualium-majorum quæ horum Festorum complent Officium, ideoque proprium illis ritum retinent.

CAPUT III.

De Officio Duplici.

1. OFficium Duplex aliud majus, aliud minus.

2. Duplex-majus fit in Feriis ij. & iij. Paschæ, & Pentecostes, in die Octava Annualium-minorum, in Festo Sancti cujus habentur insignes Reliquiæ, cum concursu populi, & in diebus in quibus in Calendario apponitur hæc vox, *Duplex-majus.*

3. Officium Duplex-majus fit ut Solemne-minus, exceptis sequentibus. Ante Psalmum *Venite.* Invitatorium bis dicitur: post primum Psalmi versum, integrum repetitur; post Secundum à medio dumtaxat, quod designatur per asteriscum *, & sic alternis usque ad finem Psalmi. Post *Gloria* verò, resumptum à medio, integrè adhuc postea dicitur. In Responsoriis brevibus Horarum, extra Tempus Paschale, non dicitur *Alleluia*, nisi aliter notetur.

4. Duplex-minus fit in Festo quinque Plagarum, in Compassione beatæ Mariæ Virginis, Feriâ iv. Paschæ, & Pentecostes; in die Octava Festi Solemnis-majoris Octavam habentis, & in diebus in quibus in Calendario apponitur hæc vox, *Duplex-minus.*

5. Officium Duplex-minus fit ut Duplex-majus, nec differt nisi quoad ritum exteriorem, putà, cantum certarum partium Officii, qui diversus in Graduali & Antiphonario pro Duplicibus-majoribus & minoribus assignatur, & certa Privilegia de quibus infra, ubi de Occurrentiâ & Concurrentiâ Officii dicetur.

CAPUT IV.

De Officio Semiduplici.

1. OFficium fit Semiduplex in ultimo triduo Hebdomadarum Paschæ, & Pentecostes; in diebus intra Octavas Ascensionis & Corporis Christi, cæterorumque Festorum Solemnium-majorum, & Annualium; in Festo Sanctorum de quibus habentur insignes Reliquiæ sine concursu populi (modò non sine de iis de quibus infra, Cap. 5. num. 1.) in Festis Secundariis Patronorum minùs principalium; & in diebus in quibus in Calendario apponitur hæc vox, *Semiduplex.*

2. Illud Officium non transfertur, sed de eo fit ipsa die quo cadit: vel si eodem

die fieri debeat Officium de digniori, tunc de Festo Semiduplici fit solùm Commemoratio, si Solemnitas diei patitur fieri Commemorationem; alioquin omnino omittitur, ut fusiùs dicetur Capite de Occurrentia Officii.

3. Incipit illud Officium die precedenti à Capitulo Vesperarum, post quod non dicitur Responsorium.

4. Ad Completorium, Psalmi, Antiphona, & Capitulum de Psalterio, nisi fiat de die intrà Octavam Antiphonam propriam habente. Cetera de Psalterio: dicuntur Preces ℣. ℣. extrà Octavas.

5. Ad Officium Noctis, Invitatorium semel integrum dicitur ante Psalmum *Venite.* & semel post primum versum, semelque post *Gloria Patri.* post alios autem versus, à Reclamatione tantùm resumitur.

6. Extra Tempus Paschale, Nocturnum, quod unicum est, novem Psalmos habet sub tribus Antiphonis; id est, tres Psalmos sub unaquaque Antiphona, Versiculum, tres Lectiones, & tria Responsoria. Psalmi de Feria sumuntur ut in Psalterio; Antiphona, Versiculus & Responsoria sumuntur de Proprio, vel, si desit, de Communi Sanctorum, hoc ordine: Feriâ ij. & v. de primo Nocturno; Feriâ iij. & vj. de secundo Nocturno; Feriâ iv. & Sabbato de tertio Nocturno. Lectiones verò ordinantur ut in tertiâ Parte, Capite de Lectionibus, & dicitur *Te Deum.*

7. Tempore Paschali constat Nocturnum tribus Psalmis sub una Antiphona; iique dicuntur secundùm Feriam, ut notatur in Proprio de Tempore.

8. Ad Laudes & Horas omnia dicuntur ut in Officio Duplici, excepto quod ad Primam dicuntur Preces ℣. ℣. extra Octavas.

9. Habet secundas Vesperas, nisi ob Concurrentiam alterius Festi aliter fieri debeat.

10. Completorium dicitur ut post primas Vesperas.

CAPUT V.

De Officio Festi Simplicis.

1. Officium tamquam Festi Simplicis fit (quando ita notatur in Proprio Sanctorum, vel aliàs) in Festo Sancti de quo habentur Reliquiæ minùs insignes (modò tamen non sint de iis quibus ad libitum nomen imponitur, ut sæpè fit Corporibus Ossibusve, quæ è sacris Romæ aut Coloniæ Cæmeteriis eruuntur; de iis enim nullum umquam Officium, aut Commemorationem fieri licet;) & in Festis in quibus apponitur in Calendario hæc vox, *Simplex.*

2. De his ut de Semiduplicibus generalis regulà est, ea numquam transferri, sed semper fieri ipso die quo ca-

ciunt; nisi contingat eodem die fieri de Festo Semiduplici, aut supra, vel de die intrà Octavam, vel de Dominica anticipata, vel de beata Maria in Sabbato, vel de Vigilia, aut de Feria majore; tunc enim de Simplici fit tantùm Commemoratio.

3. Cetera in Festo Simplici fiunt ut in Semiduplici, exceptis quæ sequuntur.

4. De Simplici Festo fit tantùm à Capitulo Vesperarum præcedentis diei, post quod non dicitur Responsorium, & terminatur ad Nonam inclusive.

5. Ad Vesperas & ad Laudes dicuntur Suffragia: ad Completorium & Primam, Preces.

6. Ad Officium Noctis, quod aliàs fit ut Semiduplex, Lectiones duæ priores de Scriptura occurrente; unica tantùm de Festo, omni tempore dicitur.

7. Ad Laudes Matutinas, Psalmi Feriales sub una Antiphona dicuntur, quæ vel propria est, vel quarta de Laudibus in Proprio vel in Communi Sanctorum.

CAPUT VI.

De Dominicis.

1. Dominicæ omnes in quatuor classes dividuntur. Prima classis est earum quæ excludunt quæcumque Festa etiam Annualia; & sunt octo sequentes: Prima Adventûs, prima Quadragesimæ, Passionis, Palmarum, Paschæ, & in Albis, Pentecostes, & Trinitatis.

2. Secunda, earum est quæ sola Annualia admittunt, cetera excludunt; & sunt sex sequentes: secunda, tertia & quarta Adventûs; secunda, tertia & quarta Quadragesimæ.

3. Tertia, earum quæ Annualia, & Solemnia-majora admittunt, cetera excludunt; & sunt tres sequentes: Septuagesimæ, Sexagesimæ & Quinquagesimæ.

4. Dominicæ omnes supradictæ dicuntur *Privilegiatæ*.

5. Quarta classis continet ceteras anni Dominicas, quæ Dominicæ Communes, & per annum vocantur, & cedunt Festo Duplici-majori & supra, sed excludunt quæcumque Duplicia minora. Si ergo in hisce Dominicis occurrat Festum Duplex-majus & supra, fiet de illo Duplici cum Commemoratione Dominicæ in utrisque Vesperis & Laudibus, & in Officio Nocturno ultima Lectio legetur de Homilia Dominicæ.

6. Officium Dominicæ fit ritu Duplici, nisi contingat illud transferri, vel anticipari, ut dicetur infra, ac proinde habet primas & secundas Vesperas. Responsorium tamen non habent, nisi primæ Vesperæ Dominicæ primæ Adventûs, & Dominicarum in Palmis & in Albis. Ad utrumque Com-

pletorium & ad Primam non dicuntur Preces, & cetera observantur quæ observari debent in Officio Duplici.

7. Dominica numquam dimidiat Vesperas; & ideo, si in Sabbato Officium fiat de Festo Duplici minori, Vesperæ erunt integræ de Dominica sequenti, cum Commemoratione de Festo illo Duplici. Similiter, si Feriâ secundâ fieri debeat de Duplici-minori, Vesperæ in ipsa Dominica erunt integræ de Dominica.

8. Officium Noctis ut in ceteris Duplicibus, extra Tempus Paschale, tres Nocturnos habet; Tempore verò Paschali, unum, cum ritu proprio Antiphonarum, qui suo loco notatur. Cetera ut in Duplici servantur.

9. Dominicale Officium nec transfertur, nec omnino omittitur, nisi in quibusdam casibus de quibus dicetur postea. Sed si in Dominicam inciderit Festum cui secundùm regulas supradictas Officium Dominicæ cedere debeat, fiet Commemoratio Dominicæ in utrisque Vesperis, & Laudibus: & in Officio Nocturno ultima Lectio legetur de Homilia Dominicæ.

10. Si Vigilia Natalis Domini & Epiphaniæ in Dominicam inciderint, fiet ut in propriis locis notatur.

11. Si Nativitas Domini, Natalis sancti Stephani, sancti Joannis Evangelistæ, aut sanctorum Innocentium in Dominicam inciderint, Officium Dominicæ de quo per quatriduum illud nihil fit, celebratur ut Semiduplex die 30. Decembris.

12. Nihil etiam fit de Dominica ipso die Circumcisionis occurrente; pro Dominica verò inter Circumcisionem & Epiphaniam ponitur Officium, de quo fit secundùm regulas Occurrentiæ, quando contingit diebus ij. iij. vel iv. Januarii; aliàs fit eo ritu qui notatur die iv.

13. Si Epiphania Domini die Dominicâ evenerit, Officium Dominicæ intrà Octavam Epiphaniæ fit Semiduplex in Feria sextâ sequenti, ut ibi notatur; & in ipsa die Octava nihil fit de Dominica.

14. Intrà Octavas Festorum Domini, scilicet Nativitatis, Epiphaniæ, Ascensionis, & Corporis Christi, Officium fit de Dominica, ut in propriis locis notatur; & in his Dominicis nulla fit Commemoratio de Octava.

15. Intrà alias verò Octavas totum Officium fit de Dominica, ut in Psalterio & Proprio de Tempore, cum Commemoratione Octavæ.

16. Ita assignantur Officia sex Dominicarum inter Epiphaniam & Septuagesimam, & viginti-quatuor inter Pentecosten, & Adventum, ut si aliqua earum non possit ce-

lebrari suo loco, transponatur ab uno tempore ad aliud. Quæ igitur interdum propter occursum Septuagesimæ celebranda supersunt, ponuntur post vigesimam-quartam post Pentecosten, ut notatur proprio loco. Contingit autem aliquando, ut unum ex his Officiis, nec etiam ante ultimam post Pentecosten locum habere possit, tuncque Sabbato ante Septuagesimam fit Officium de Psalterio; & in eo, omissis Lectionibus ipsius Sabbati, tres Lectiones de primo Nocturno illius Dominicæ in duas coguntur, & dicuntur duo prima Responsoria de eodem Nocturno, Lectio verò tertia de Homilia in Evangelium ejusdem Dominicæ, cum Responsorio septimo ejusdem Officii, & ad *Benedictus.* dicitur Antiphona Dominicæ cum Oratione. Minores autem Horæ, de Sabbato dicuntur cum Oratione tantùm de Dominica, quæ tamen non dicitur ad Vesperas hujus diei aut præcedentis. Idem fit de Officio Dominicæ vigesimæ-secundæ post Pentecosten, quando accidit die xiij. vel xiv. Novembris; tunc enim Sabbato præcedenti, ponitur Officium prædictæ Dominicæ eodem ritu celebrandum. Quòd si Sabbatum impediatur Festo ix. Lectionum, ponitur Feriâ vj. quæ si impediatur, similiter ponitur Feriâ v. & sic usque ad Feriam ij. præcedentem. Si autem tota Hebdomada impedita fuerit, tunc Sabbato, etiamsi foret Festum Annuale, pro nona Lectione legitur Homilia Dominicæ, & fit ejus Commemoratio ad Laudes per Antiphonam ad *Benedictus*, Versum & Orationem.

CAPUT VII.

De Officio Feriali.

1. OFficium Feriale incipit ubi desinit Officium Festi præcedentis, & terminatur ubi Officium diei sequentis incipit.

2. In Officio Noctis unicum habet Nocturnum, quod extra Tempus Paschale constat Psalmis, aut Psalmorum divisionibus novem, sub tribus Antiphonis, cum uno Versiculo, uti disponuntur in Psalterio; & tribus Lectionibus, cum tribus Responsoriis, ut notatur in Proprio de Tempore, & non dicitur *Te Deum*. Tempore verò Paschali dicuntur tantùm tres Psalmi sub una Antiphona, ut notatur in Proprio de Tempore, & dicitur *Te Deum*.

3. In singulis Feriis à Trinitate ad Adventum, Commemoratio de Cruce præmittitur ceteris Suffragiis. Tempore autem Paschali, sola fit Commemoratio de Cruce, ut suo loco notatur.

4. Hæ regulæ per totum annum servandæ in omni Officio Feriali. Sunt verò

quædam aliæ, quæ servantur pro diversitate Feriarum.

5. Feriæ aliæ sunt majores, aliæ minores; & inter majores & minores aliæ sunt privilegiatæ, aliæ non privilegiatæ.

6. Feriæ majores privilegiatæ sunt, Vigilia Natalis Domini, Feria iv. Cinerum, Feriæ omnes à Dominica Palmarum usque ad Dominicam in Albis inclusivè, & à Vigilia Pentecostes inclusivè usque ad Dominicam Sanctissimæ Trinitatis. Horum dierum seu Feriarum Officium nulli cedit Officio, nequidem Annuali; & in his diebus Officium ordinatur, ut in proprio loco notatur.

7. Feriæ majores non privilegiatæ, sunt Feriæ Adventûs, & Quadragesimæ, Feriæ Rogationum, Feria vj. post Octavam Ascensionis Domini, Feriæ Quatuor Temporum, & omnes Vigiliæ. Hæ Feriæ non cedunt nisi Officio Semiduplici, aut superiori; & si de iis non fiat Officium propter Festum occurrens, fit Commemoratio in Officio Nocturno, si habeant Evangelium proprium, & etiam in Laudibus & Vesperis; exceptis Feriis Rogationum, Feriis Vigiliarum, & Quatuor Temporum, quarum Commemoratio fit in Officio Nocturno, & in Laudibus tantùm. Excipiuntur etiam Feriæ Quadragesimæ, in quibus de Semiduplici, si quod occurrat, fit tantùm Commemoratio in utrisque Vesperis & Laudibus. Festa autem superioris Ordinis quæcumque non festivantur à populo, transferuntur, exceptis Festis quinque Plagarum, & Compassionis beatæ Mariæ, quæ propriè pertinent ad Officium de Tempore; & ideo quoque in Proprio de Tempore ponuntur.

8. In omni Feria majori (nisi aliter notetur) Preces dicuntur flexis genibus ad omnes Horas, non excepto Nocturno, in quo cùm Laudes immediatè non sequuntur, dicuntur eæ quæ habentur ad Tertiam, cum Oratione congrua. Majores verò Preces dicuntur ad Laudes & ad Vesperas, si sint de Feria, exceptis tamen quæ occurrunt Tempore Paschali, ut sunt dies Litaniarum sive Rogationum, in quibus non dicuntur Preces, nisi ad Primam & ad Completorium, & non flectuntur genua.

9. In Feriis Quadragesimæ incipiendo à die Cinerum, Vesperæ dicuntur in Choro ante comestionem.

10. In Vesperis, quando dicuntur de Feria, diebus Quatuor Temporum, vel Rogationum, non dicitur Oratio de Laudibus, sed Oratio de Dominica. In Feriis verò Quadragesimæ, Oratio propria posita est ad Vesperas.

cuique diei, quæ dicitur etiam quando tantùm fit Commemoratio de Feria, quæ Commemoratio numquam omittitur. In Feriis autem Adventûs & Temporis Paschalis, Oratio semper sumitur de Dominica, ubi propria non ponitur.

11. Feriæ minores aliæ sunt privilegiatæ, aliæ non privilegiatæ. Feriæ minores privilegiatæ cedunt Officio Semiduplici: & sic excludunt communiter Festa Simplicia. Hæ sunt omnes Feriæ à Septuagesima ad usque Feriam quartam Cinerum exclusivè, & Feriæ omnes Temporis Paschalis, in quibus fit tamen de beata Maria in Sabbato; sed de Simplicibus non fit nisi Commemoratio.

12. Feriæ minores non privilegiatæ, sunt aliæ omnes Feriæ per annum, & cedunt omni Officio sive Festi Simplicis & supra, sive de beata Maria in Sabbato, sive de Octava quacumque.

13. In hoc differunt Feriæ majores à minoribus, quòd in Feriis minoribus, etiam privilegiatis, non dicuntur Preces ad Laudes & Vesperas, & non flectuntur genua in Precibus consuetis ad Primam, & ad Completorium, nec habent umquam Orationem sibi propriam, sed Orationem de Dominica; & si fieri contingat Officium de digniori, nulla fit Commemoratio de Feria minori, etiam privilegiata, sed ejus Officium omnino omittitur.

14. Non convenit incipere Officium quod persequi non licebit: & ideo cùm de Festo Simplici in Feriam majorem incidente fiat tantùm Commemoratio, si in die præcedenti Feriam majorem fiat de Feria minori, vel de Festo alio Simplici quod terminatur ad Nonam, Vesperæ non erunt à Capitulo de Festo Simplici sequente, ne incœptum Officium videatur postea dimitti; sed Vesperæ erunt Feriales de Feria minore, ut in Psalterio, sine Precibus, cum Commemoratione de Festo Simplici; nec ideo Vesperæ erunt quasi primæ Vesperæ de Feria majore: Feria enim quæcumque numquam habet primas Vesperas.

Caput VIII.
De Officio Vigiliarum.

1. De Vigilia fit Officium pridie Ascensionis, & Pentecostes, & in diebus in quibus in Calendario apponitur hæc vox, *Vigilia*.

2. Vigiliæ ad tres ordines revocantur, juxta triplicem scilicet Officiorum differentiam in hoc positam, quòd quædam nihil habent præter Missam, aut Commemorationem in Missa; quædam cum Missa habent propriam expositionem Evangelii in

Officio Nocturno: quædam verò cum Missa & expositione, proprium habent Officium, incipiendo à Nocturno usque ad Nonam.

3. Vigiliæ quæ nihil habent præter Missam aut Commemorationem in Missa, jam nullæ sunt, præter eas quæ occurrunt in Adventu, aut Quatuor Temporibus. De iis enim quæ in Adventum incidunt extra Quatuor Tempora, Missa integra dicitur, etsi de illis nihil fiat in Officio. De iis autem quæ in Feriis Quatuor Temporum eveniunt, sola fit in Missa Commemoratio.

4. Vigiliarum multò plures sunt quæ cum Missa partem aliquam Officii habent quæ ad ipsam refertur, nec tamen totum Officium habent proprium. In his ad Nocturnum, Invitatorium, Hymnus, & Psalmi, cum Antiphonis, & Versiculo de Feria, ut in Psalterio dicuntur, prima & secunda Lectio leguntur de Scriptura occurrente, tribus in duas redactis, tertia de Homilia in Evangelium Vigiliæ. Primum & secundum Responsorium similiter sunt de Feria, tertium est Evangelicum de Vigilia: Preces dicuntur ad omnes Horas, flexis genibus: Oratio propria ad Laudes & ad Horas: Suffragia & Commemorationes communes secundùm tempus. Cetera omnia de Psalterio sumuntur.

5. Si quædam ex his Vigiliis occurrat in Dominica, vel in Festo Solemni-majori, & supra, anticipatur die præcedenti cum jejunio (si sit jejunium:) si verò occurrat in Semiduplici, vel Duplici, aut Solemni-minore, fit Commemoratio de Vigilia in Nocturno per Homiliam Vigiliæ quæ pro ultima Lectione legitur, & in Laudibus per Antiphonam ad *Benedictus.* cum Versiculo Feriæ occurrentis ex Psalterio, & Oratione propriâ Vigiliæ.

6. Vigiliæ tertii & supremi generis sunt quæ à Solemnitate sua numquam divelluntur, & habent integrum Officium jam ad crastinam Solemnitatem aliquo modo pertinens; cujusmodi sunt Vigiliæ Natalis Domini, Epiphaniæ, Ascensionis, & Pentecostes. Hæ duæ posteriores fixis hebdomadæ diebus semper illigantur. Prior scilicet, quartæ Feriæ Rogationum; altera, Sabbato post Octavam Ascensionis: non item duæ priores, de quibus fit quâcumque die etiam Dominicâ, si in ipsas incidant, ut in propriis locis notatur.

7. De Festo quocumque etiam Annuali, occurente, in Vigiliis Natalis Domini, & Pentecostes, nihil fit. Preces, flexis genibus, in Vigilia Pentecostes (quia Tempus est Paschale) in nullo Officio dicuntur. In Vigilia autem

Natalis Domini dicuntur ad Nocturnum si separetur à Laudibus, nisi sit dies Dominica. Ad alias autem Horas non dicuntur; quia ad Laudes Officium est Semiduplex, & ad Horas diurnas Duplex-minus.

8. Vigilia Epiphaniæ, quia fit pariter in die Dominica, omnia Festa quæ Dominica die celebrari non possunt, similiter excludit; eaque anticipantur aut transferuntur, si talia sint quæ anticipari possint aut transferri. Quòd si neutrum fieri possit, ut si sit dies Octava, fit tantùm Commemoratio illius in Laudibus Vigiliæ. Quòd si Festum tale sit de quo in Dominica fieri possit Officium, fit de eo, & pro ultima Lectione in Officio Nocturno legitur Evangelium Vigiliæ cum Homilia, nec quocumque prætextu anticipatur Vigilia.

9. Vigilia Ascensionis, etsi excludit tantùm Simplicia, suo die pariter fiet, nec anticipabitur propter aliquod Festum Semiduplex aut supra, si in ea contingat; sed de ea fiet tantùm Commemoratio in Nocturno, & Laudibus; & cetera observabuntur quæ in loco proprio notantur.

Caput IX.

De Officio Octavarum.

1. Octavæ aliæ aliis sunt solemniores, & ad tres ordines revocantur.

2. Ad primum pertinent Octavæ trium Festorum Annualium-majorum, Natalis Domini, Paschæ & Pentecostes. Intrà Hebdomadas Paschæ & Pentecostes primum triduum est Duplex, ultimum Semiduplex. Intrà Octavam quoque Natalis Domini, in primo triduo non fit de ullo Festo (ne quidem Annuali,) præterquam sanctorum Stephani, & Joannis Evangelistæ, & Innocentium. In ultimo triduo non fit de Festo aliquo, nisi sit Duplex aut supra; ita tamen ut Officium Dominicæ intrà Octavam in aliquo ex his diebus fiat. De quocumque autem Festo, etiam Annuali, intrà Octavam hanc fiat, Vesperæ usque ad Capitulum exclusivè dicuntur de Natali Domini.

3. Officium hebdomadarum Paschæ & Pentecostes cum ritu sibi proprio terminatur ad Nonam in Sabbato sequenti; Officium quoque Natalis Domini, quale fit per Octavam, definit ad Nonam die 31. Decembris; & Vesperæ sunt propriæ de Officio Circumcisionis, nisi ubi fit de aliquo Festo Annuali-minori die 31. Decembris: tunc enim Psalmi & Antiphonæ sunt de Natali Domini, ut reliquis diebus Octavæ; Capitulum verò, & reliqua de Festo, cum Commemoratione Circumcisionis tantùm.

4. Ad secundum ordinem pertinent Octavæ reliquæ

rum Annualium, sive majorum, Epiphaniæ scilicet, Ascensionis & Corporis Christi; sive minorum, ut sunt Festa Assumptionis beatæ Mariæ Virginis, sancti Ludovici, Patroni primarii, & Consecrationis Ecclesiæ. Quælibet dies intrà has Octavas est Semiduplex, admittitque Duplicia-minora occurrentia, & supra, non autem Duplicia-minora translata, quæ fiunt post Octavam. De Semiduplici autem occurrente fit tantùm Commemoratio in Nocturno per Lectionem, & post utrasque Vesperas, & Laudes, per Ant. ℣. & Orat. ut in Proprio vel in Communi; de Simplici verò, in Nocturno, & post primas Vesperas, & Laudes tantùm. De Dominica occurrente intrà Octavas Annualium-majorum fit ut suo loco ordinatur in Breviario, & eorum dies Octava habet Officium Solemne-minus, ideoque admittit tantùm Solemnia-majora & supra. In Dominicis autem quæ occurrunt intrà Octavas Annualium-minorum, fit integrè Officium de Dominica occurrente, ut in Psalterio, cum Commemoratione Octavæ; & eorum dies Octava habet Officium Duplex - majus, ideoque admittit tantùm Solemnia-minora & supra, & Dominicas privilegiatas.

5. Ad tertium ordinem pertinent Octavæ Festorum Solemnium-majorum Octavam habentium, scilicet Sanctorum Apostolorum Petri & Pauli, Anniversarii Dedicationis Ecclesiæ Blesensis, & cujuslibet alterius Dedicationis in propria Ecclesia, Nativitatis beatæ Mariæ; & si quod sit aliud Festum Solemne-majus quod consueverit in aliqua Ecclesia cum Octava celebrari, intrà eas Officium fit ritu Semiduplici: de Semiduplicibus intrà eas occurrentibus fit Officium à Capitulo in primis Vesperis, usque ad Capitulum Vesperarum sequentium exclusivè. Reliqua verò sunt de Octava, cum Versiculo & Antiphona ad *Magnificat.* II. Vesperarum, & Commemoratione Festi. Duplex verò quodcumque etiam translatum, si necesse sit, plenum habet Officium, id est, primas & secundas Vesperas integras cum Commemoratione Octavæ. De Dominica item integrè fit Officium ut solet fieri Dominicâ, etiam cum Symbolo *Quicumque.* ad Primam. Dies Octava habet communiter Officium Duplex - minus, ideoque admittit Duplicia-majora, & supra; Duplicia verò minora transferuntur.

6. Si duæ Octavæ simul occurrant, fiet Officium de digniori, cum Commemoratione alterius. Dignitas autem attenditur à solemnitate & à dignitate Festi; unde Octava Festi Solemnis-ma-

joris cedit Octavæ Festi Annualis-minoris; & intrà eumdem ordinem, Octava alicujus Sancti, etiam Patroni, cedit Octavæ Festi Domini, aut beatæ Mariæ Virginis.

7. Intrà hebdomadas Paschæ & Pentecostes, & Octavam Natalis Domini, fit Officium ut in propriis locis notatur.

8. Intrà alias Octavas, ad omne Officium Psalmi Feriales ut in Psalterio dicuntur. Ad Nocturnum, quod est unicum, Psalmi novem, extra Tempus Paschale, sub tribus Antiphonis. Antiphonæ, Versiculus, tres Lectiones & tria Responsoria sumuntur ex uno è Nocturnis Festi secundùm Feriam: id est, Feriâ secundâ & quintâ, ex primo Nocturno; Feriâ tertiâ & sextâ, ex secundo Nocturno; Feriâ quartâ & Sabbato, ex tertio Nocturno, nisi aliter notetur. Prima Lectio de Scriptura occurrente (tribus in unam junctis;) secunda & tertia ex Proprio, nisi fit memoria Simplicis aut Semiduplicis, vel alicujus Feriæ majoris, facienda per Lectionem tertiam. Ad Laudes Canticum dicitur ut in die Festo, si sit proprium; Psalmi verò dicuntur sub una Antiphona, quæ vel propria est, vel quarta de Laudibus Festi. In Vesperis similiter Psalmi dicentur sub unica Antiphona, quæ prima est è II. Vesperis, nisi aliter notetur. Cetera ut in die, nisi quòd intrà Octavas tertii ordinis non dicitur *Alleluia.* ad ℟. ℟. ℟. brevia. Tempore autem Paschali, ad Officium Noctis dicuntur tantùm tres Psalmi, ut notatur in Proprio de Tempore.

9. A Vesperis diei xv. Decembris inclusive usque ad Natale Domini, & à Nocturno Feriæ quartæ Cinerum usque ad Pascha, nullæ fiunt Octavæ, neque fit aliquid amplius de Octavis nondum absolutis; quod & observatur à Vigilia Pentecostes usque ad Trinitatem.

10. Si dies Octava, quæ ritu Duplici-minori solet celebrari quando per hebdomadam occurrit, incidat in Dominicam etiam communem per annum, tunc non fit de Octava, nisi Commemoratio in Vesperis Sabbati ante Dominicam occurrentem, ut in primis Vesperis Festi, nisi fit aliquid proprium: Dominicâ verò in Officio Noctis (si quidem hæc Octava diversum Evangelium habeat ab Evangelio Festi) per nonam Lectionem de Homilia in hujusmodi Evangelium; & similiter ad Laudes & Vesperas sequentes, more consueto. Si verò dies Octava ritu Duplici-majori celebratur, & in Dominicam communem & non privilegiatam per annum inciderit, Officium de ea fiet, cum Commemoratione Sabbati in primis Vesp-

peris, & Dominicæ in tertio Nocturno, per ultimam Lectionem, Laudibus & Vesperis.

11. Si Festum Octavam habens occurrerit Feriâ iv. post Sexagesimam, tunc Feriâ tertiâ sequenti, quæ præcedit diem Cinerum, Vesperæ eodem planè modo ac ritu dicuntur quo celebratæ sunt reliquis diebus in quibus factum est de Octava, sumendo Versiculum & Antiphonam ad *Magnificat.* ex secundis Vesperis Festi: similiter & Completorium dicitur cum propriis Antiphonis, si quas habuit per Octavam; & postea nihil fit ampliùs de Octava.

12. Intrà quascumque Octavas non fiunt Suffragia, neque dicuntur Preces ad Primam & ad Completorium.

CAPUT X.

De Officio beatæ Mariæ in Sabbato.

1. IN omnibus Sabbatis per annum, præterquam in Adventu, Quadragesimâ, Vigiliis cujuscumque Festi, tam occurrentibus quàm anticipatis, intrà Octavas quascumque, vel nisi fieri debeat de Feriâ propter Quatuor Tempora, vel propter Officium Dominicæ Sabbato anticipandum (ut in Rubricis de Dominicis dictum est,) vel nisi occurrat Festum Semiduplex aut supra, fit Officium simplex de beata Maria in Sabbato, ut circa finem Breviarii disponitur. De Festo autem Simplici Sabbato occurrente, fit tantùm Commemoratio, sine Lectione.

2. Quando Feriâ sextâ occurrit Festum Semiduplex aut supra (nisi sit de ipsâ beata Maria,) fit in Vesperis Commemoratio de ea, & ad Completorium dicitur Hymnus de Psalterio, cum Doxologia de Beata; cetera ut in Psalterio. Alias Officium istud incipit Feriâ sextâ à Capitulo Vesperarum; & post Commemorationem de Simplici, si occurrat, non fit Suffragium consuetum de B. Maria, omnibus Sanctis, & pro Pace. Completorium ut in Psalterio, cum Hymno *Virgo.* Si vero Officium Feriæ sextæ fit de ipsâ beata Maria, nulla alia fit de ea Commemoratio in Vesperis; & ad Completorium pariter nihil mutatur.

3. Nocturnum quod unicum est tum Tempore Paschali, tum extra, dicitur ut in Festis Simplicibus & Semiduplicibus, cum *Te Deum* in utroque Tempore. Reliqua ut in Officio B. Mariæ in Sabbato assignantur. Officium terminatur ad Nonam.

4. Quando non fit Officium de beata Maria in Sabbato, propter Festum superioris gradûs occurrens, nulla fit in Officio Commemoratio de beata Maria in Sabbato. Circa Missam servetur Rubrica Missalis.

Caput XI.

De Commemorationibus.

1. Commemorationes fiunt hoc modo: Post Orationem diei, dictis *Dominus vobiscum.* vel *Domine, exaudi.* & *Benedicamus Domino.* in Vesperis dicitur Antiphona quæ posita est ad *Magnificat.* & in Laudibus quæ posita est ad *Benedictus.* In Officio de quo fit Commemoratio, sive in Proprio extet, sive de Communi sumatur, post Antiphonam dicitur Versiculus inde sumendus unde sumpta est Antiphona, scilicet post Hymnum Vesperarum, aut Laudum; deinde dicitur Oratio.

2. Si Sanctus de quo fit Commemoratio, sit ejusdem conditionis ac ille de quo fit Officium: putà, si in Festo Martyris proprium Officium non habentis, occurrat Commemoratio facienda de alio Martyre; tunc pridie in Vesperis pro ejusmodi memoriâ sumitur Antiphona quæ in Communi habetur ad *Benedictus.* cum Versiculo Laudum, & Oratione, quæ ibidem notantur. Ad Laudes verò sumitur Antiphona quæ in Communi assignatur ad *Magnificat.* secundarum Vesperarum, cum Versiculo & Oratione Officii, nisi Sanctus ille de quo fit Officium, aut ille de quo fit memoria, propriam habeant Orationem; tunc enim vel utraque, vel alterutra, de Proprio sumitur.

3. Si de Dominica, Vigilia, aut Feria; fiat Commemoratio, Antiphona, Versiculus & Oratio, nisi aliter notetur, sumuntur è Proprio de Tempore. Si Versiculus defecerit, aut etiam Antiphona, sumuntur de Psalterio.

4. Quando contingit plures fieri Commemorationes, semper Commemoratio Festi de quo fieret Officium, præcedit Commemorationem ejus de quo facienda tantùm esset memoria.

5. In Calendario quidam Sancti positi sunt cum hac voce, *Commemoratio.* Eâ die totum Officium fit de Feria, & de Sancto fit Commemoratio in Vesperis & Laudibus, ante Suffragia de sancta Cruce & omnibus Sanctis; & ad Nocturnum, Lectio de Sancto ponitur pro iij. Lectione, tribus de Scriptura in duas coactis.

Caput XII.

De Concurrentia Officii.

1. Concurrere dicuntur duo Officia, quando alterum antè incipit, quàm alterum terminari extra concursum debeat, quod nisi in Vesperis non accidit. Sic autem concurrunt Officia, vel æqualia gradu & dignitate, vel inæqualia in utroque, vel in alterutro.

2. Gradus in Festis & Officiis attenditur secundùm denominationem Solemnitatis. Sic Festum Annuale habet gradum superiorem

respectu Solemnis, & Solemne respectu Annualis inferiorem, & sic de ceteris. Dignitas attenditur ab eo cujus est Officium: sic inter Festa æqualis gradûs, Officium Festorum Domini dignius est Officio Festorum quorumcumque quæ non sunt Domini.

3. Non potest concurrere Festum Simplex cum Festo Simplici, quia Officium Festi Simplicis terminatur ad Nonam; neque Feria potest concurrere cum Feria, quia Feria numquam habet primas Vesperas.

4. Si in crastinum Festi Simplicis fiat de Feria, Vesperæ erunt Feriales, non quòd Feria habeat primas Vesperas, sed quia Officium Feriæ ibi incipit, ubi præcedens Officium desinit. Si verò duo Festa Simplicia invicem subsequantur, cùm præcedentis Officium terminetur ad Nonam, & Officium sequentis incipiat tantùm à Capitulo Vesperarum, sumentur Psalmi & Antiphonæ Feriales ut in Psalterio, usque ad Capitulum.

5. Semiduplici autem cum sequente Semiduplici, aut die intrà Octavam tertii ordinis concurrente, Vesperæ sunt de præcedente usque ad Capitulum exclusivè: à Capitulo autem sunt de sequente, cum Commemoratione præcedentis.

6. Idem est de Duplici-minore cum sequente Duplici-minore: & sic de aliis, quæ sunt æqualis inter se gradûs.

7. Excipiuntur ab hoc ordinario Festa Apostolorum, quæ ratione dignitatis, in æquali gradu super aliorum Sanctorum Festa, etiam Evangelistarum: Festa sancti Joannis Baptistæ, quæ super Apostolorum, adeòque aliorum: Festa Angelorum, quæ super sancti Joannis Baptistæ & Apostolorum, cum aliis Festis B. Mariæ, quæ super omnium præcedentium; & Festa Domini, quæ super quæcumque Vesperas habent integras. Festa Crucis, Coronæ spineæ, & similia; itemque Dedicatio Ecclesiæ, Annuntiatio, Præsentatio Domini, & Visitatio B. M. inter Festa Domini numerantur.

8. Semiduplici autem concurrente cum sequente Simplici, aut Duplici cùm sequente Semiduplici vel Simplici, aut Duplici-majore cum sequenti Duplici-minore & infra; Vesperæ sunt de præcedente. Contrà, Semiduplici concurrente cum sequente Duplici, aut Duplici-minore cum sequente Duplici-majore, Vesperæ sunt de sequente, & sic de aliis quæ sunt inæqualis inter se gradûs.

9. Quid faciendum sit in Vesperis, quando Dominica quævis concurrit cum Festo Duplici, de quo fiat Officium, vel Sabbato, vel Fe-

riâ secundâ, dictum est suprà, Cap. VI. n. 7.

CAPUT XIII.

De occurrentia Officii.

1. Occurrentia attenditur inter Officia quæ simul eodem die occurrunt: sæpè fit enim ut uno eodemque die occurrant duo Festa, vel Festum & aliqua Dominica; aut Feria vel Octava, quorum unum excludit aliud: ideoque necesse est illud quod excluditur, in alium diem transferri, vel saltem anticipari, si quidem sit translationis aut anticipationis capax, vel de eo solam Commemorationem fieri, vel nihil omnino; quod etiam quandoque contingit.

2. Festum itaque Simplex quod numquam transfertur, occurrens in Annuali aut Solemni-majore, prætermittitur.

3. De Simplici occurrente in Solemni-minore fit Commemoratio ad Laudes; in aliis verò gradûs inferioris, ad primas Vesperas. Et si Festum Simplex habeat Lectionem propriam, hæc legitur pro ultimâ Officii Nocturni, nisi sit legenda Homilia in Evangelium Dominicæ vel Octavæ, vel Feriæ-majoris eo die occurrentis.

4. Licèt autem diebus intrà Octavas, in Officio Nocturno, omissâ Lectione ultimâ diei de quo fit Officium, ponatur Lectio Festi Simplicis occurrentis, (non tamen ea dicetur, si legenda sit Homilia in Evangelium Feriæ-majoris;) & similiter omittetur in Officio Nocturno Festi Semiduplicis de Sancto, ubi pariter legenda erit hujusmodi Homilia, si quæ occurrat, duabus tunc Festi Semiduplicis Lectionibus (si duas habeat proprias) in unam junctis.

5. Numquam pariter transfertur Festum Semiduplex, sed prætermittitur occurrens in Annuali-majori, vel minori. De Semiduplici autem occurrente in Solemnibus-majoribus fit Commemoratio, sed in Laudibus tantùm.

6. Festi Semiduplicis occurrentis in Solemni-minore, Duplici quocumque, Dominicâ, & in die intrà Octavam secundi ordinis, fit Commemoratio in utrisque Vesperis & Laudibus: & duæ ejus Lectiones (si duas habeat) in unam junctæ ponuntur pro ultima Officii Nocturni, nisi legenda sit Homilia in Evangelium, ut dictum est n. 3. Quando autem occurrit in die intrà Octavam tertii ordinis, fit de eo Officium & Commemoratio Octavæ, servato ritu qui servari solet in Festorum Semiduplicium concurrentiâ.

7. Festum Duplex occurrens in Festo superioris gradûs, vel in Dominica, transfertur in proximum diem

Festo Semiduplici & supra, non impeditum. De quibusdam tamen Duplicibus fit Officium, quando occurrunt in Dominicis quæ vocantur Communes & per annum: de quibus vide quæ dicta sunt Cap. VI. hujus Partis, n. 5.

8. Si Festum Duplex-majus festivatum per universam Diœcesim, occurrat in die Octava Annualis-minoris, aut Festa sancti Joannis Baptistæ & SS. Petri & Pauli in die Octava Corporis Christi, fit Officium de Festis, & in utrisque Vesperis, & Laudibus, Commemoratio Octavæ, cujus Homilia in Evangelium ponitur pro ultima Lectione Officii Nocturni, si diversum sit ab Evangelio Festi. Quòd si Festum Duplex-majus non feriatur à populo, transfertur, & fit Officium de Octava. De Duplici verò majore occurrente in die Octava tertii ordinis fit Officium, & Commemoratio dumtaxat Octavæ, utpote gradûs inferioris.

9. Festum Duplex-minus occurrens in die Octava tertii ordinis transfertur, & fit Officium de Octava.

10. De Dominica quacumque, vel de die Octava secundi ordinis, vel de Feria-majore occurrentibus in Festo superioris gradûs, etiam Annuali, fit semper Commemoratio in utrisque Vesperis & Laudibus: Hæ Commemorationes dicuntur Privilegiatæ.

11. Excipiuntur Dominicæ intrà Octavas Natalis Domini & Epiphaniæ, quarum, cùm prior occurrit 31. Decembris, & posterior 12. Januarii, Officium terminatur ad Nonam. De Feriis etiam Quatuor Temporum & Rogationum non fit Commemoratio ad Vesperas.

12. Quotiescumque fit in Laudibus memoria Dominicæ, seu diei Octavæ cujuscumque habentis Evangelium diversum ab Evangelio Festi, vel Feriæ majoris, aut Vigiliæ; toties pro ultima Lectione Officii Nocturni legitur Homilia in Evangelium Dominicæ vel diei Octavæ, vel Feriæ, vel Vigiliæ. Si autem eodem die fiat Commemoratio diei Octavæ habentis Evangelium proprium, & etiam Dominicæ, vel Feriæ, vel Vigiliæ; tunc legitur utraque Homilia pro penultima & ultima Lectione Officii Nocturni, ita ut pro penultima Lectione legatur Homilia Officii gradûs superioris.

13. In primis Vesperis Annualium, præter Commemorationes privilegiatas (si quæ occurrant) non fit alia, nisi de Duplici-majore concurrente, & supra.

14. In Laudibus Annualium, fit Commemoratio de die Octava Duplici-minore, & de die intrà Octavam se-

cundi ordinis, si occurrant. In secundis verò Vesperis, de concurrente Festo duplici & supra, vel de die intrà Octavam secundi ordinis, aut etiam de Festo Semiduplici, si postridie occurrat.

15. In primis Vesperis Solemnium - majorum fit Commemoratio de Duplici-minore concurrente, & de die Octava Duplici pariter minore, seu concurrente, seu postridie occurrente, ac de die intrà Octavam secundi ordinis. In Laudibus autem, tam de die Octava, quàm de diebus intrà Octavas quascumque, aut alio Semiduplici, si occurrat. In secundis denique Vesperis fit Commemoratio Festi gradûs cujuslibet inferioris, non excepto Simplici, modò postridie de eo fiat Officium: itemque dierum intrà Octavas quascumque, aut Semiduplicis alterius, licet horum die sequenti fiat tantùm memoria, propter Dominicam quæ occurrat, aut Festum Duplex.

16. In primis Vesperis Solemnium - minorum fit Commemoratio Semiduplicis cujuscumque, & supra, in Laudibus etiam Simplicis, & similiter in secundis Vesperis, licet de Simplici fiat postridie tantùm memoria.

17. In Duplicibus-majoribus & infra, ac in Dominicis, fit Commemoratio cujuscumque Officii gradûs inferioris vel minùs digni, quod eâ die nec celebrari, nec transferri, nec anticipari debet.

PARS SECUNDA.

De Horis Officii.

OFficium est Nocturnum, vel Diurnum.

1. Officium Nocturnum, quod etiam Vigiliarum nomine nuncupatur, institutum est ut celebretur noctu ad exemplum Davidis, qui mediâ nocte surgebat ad confitendum nomini Domini; nunc quia in plerisque locis ex consensu Ecclesiæ manè persolvitur, dicitur vulgato nomine Matutinum.

2. Officium Diurnum (sic nuncupatum quòd per diem celebrari soleat, ad exemplum ejusdem Davidis, qui septies in die laudem dicebat Domino) in septem Horas dividitur, quæ sunt: Laudes, sic dictæ à Psalmis Laudum qui hâc horâ Deo cantantur, olim Matutinæ, quòd manè persolverentur appellatæ: Prima, quæ orto sole ante Officium Capituli: Tertia, quæ inter ortum solis & meridiem: Sexta, quæ meridie ante Prandium: Nona, quæ inter meridiem, & occasum solis: Vesperæ, quæ occidente sole, sive advesperascente die, ante Cœnam: Completorium denique, quod, completo die, ante cubitum Deo persolvitur; sicque omne Officium consummatur.

3. De his octo Horis singillatim agendum.

CAPUT. I.

De Officio Nocturno.

1. AD Officium Noctis hæc per ordinem regulariter dicuntur, nisi aliter quibusdam diebus notetur: *Pater. Ave. Credo.* secretò: deinde altâ voce Celebrans dicit, *Domine, labia*, &c. pollice signando sibi os signo Crucis. Tum manu extensâ, signando se à fronte ad pectus, & à sinistro humero ad dextrum, (quod servatur initio omnium Horarum) dicit, *Deus, in adjutorium*, &c. Dicto *Alleluia.* vel *Laus tibi, Domine*, &c. dicitur Invitatorium conveniens, cum Psalmo *Venite.* modo infra præscripto in Capite I. tertiæ Partis. Postea dicitur Hymnus.

2. Hymnum sequuntur Psalmi & Lectiones, sed diversâ ratione, pro diversitate Officii. Nam si fit Dupl. min. & sup. (extra Tempus Paschale) dicuntur novem Psalmi cum totidem Antiphonis, tribus Versiculis, novem Lectionibus ac Responsoriis, per tres Nocturnos distinctis hoc modo:

3. In I. Nocturno dicuntur tres Psalmi, cum tribus Antiphonis, scilicet post singulos Psalmos Antiphona una; Antiphonam tertiam sequitur Versiculus, post quem dicitur secretò, *Pater noster.* usque ad *Et ne nos*, &c. quod clarâ voce pronuntiatur, (quod & in aliis Horis observatur in Choro, quando in ipsis dicitur Oratio Dominica;) sequitur Absolutio; deinde tres Lectiones: quamlibet præcedit Benedictio; & post singulas, dicitur Responsorium. (Absolutiones & benedictiones habentur post Psalterium.) Lectiones desumuntur ex sacra Scriptura; quæ per ordinem in Officio de Tempore occurrunt, (nisi aliæ propriæ de Scriptura assignentur, quod fit in majoribus tantùm Solemnitatibus.) Responsoria verò dicuntur ut in Proprio de Tempore, si Officium fiat de Tempore; si verò de Sancto, ut in Proprio vel in Communi Sanctorum, etiamsi Lectiones fuerint de Tempore; in fine Responsorii tertii cujusque Nocturni, dicitur *Gloria Patri.* cum reclamatione Responsorii, nisi aliter in propriis locis notetur.

4. In II. Nocturno dicuntur alii tres Psalmi, cum totidem Antiphonis, Versiculus alius, *Pater.* Absolutio, Lectiones de aliquo Sermone aut Tractatu alicujus Sancti, aut de Vita illius Sancti de quo fit Officium; & post quamlibet Lectionem, unum Responsorium.

5. In III. Nocturno alii tres Psalmi, cum Antiphonis, Versiculo, *Pater noster.* &c. ut suprà; leguntur tres Lectiones de Homilia in Evangelium de Tempore, vel de Festo, secundùm

qualitatem Officii, ultimâ interdum exceptâ, ut videbitur infrà; & primæ Lectioni de Homilia semper præponitur principium Evangelii de quo est Homilia. Post singulas Lectiones unum dicitur Responsorium, & post ultimum dicitur *Te Deum*. nisi aliter notetur; post *Te Deum*. vel quando non dicitur, post ultimum Responsorium dicitur Versus Sacerdotalis; quo dicto, inchoantur Laudes, ut infrà.

6. Excipiuntur ab hoc ordinario Officia tridui ante Pascha, in quibus in tertio Nocturno non legitur de Evangelio, nec de Homilia, sed de Apostolo.

7. In Festis Semiduplicibus, & Simplicibus, post Invitatorium & Hymnum (extra Tempus Paschale) dicuntur novem Psalmi, sub tribus Antiphonis, cum Versiculo ex Proprio, vel ex Nocturno de Communi, secundùm Feriam; tres videlicet Psalmi, sub una Antiphona, postea *Pater noster*. deinde Absolutio & tres Lectiones, sub tribus Benedictionibus; scilicet in Festis Semiduplicibus, Lectio j. erit de Scriptura occurrente, tribus in unam junctis; tum ij. & iij. de Festo. In Simplicibus verò, j. & ij. Lectio de Scriptura occurrente; prima videlicet sola, secunda ex duabus aliis in unam junctis, iij. de Festo. Post unamquamque Lectionem dicitur unum Responsorium ex Proprio, vel ex eodem Nocturno de Communi, secundùm Feriam. Postea in Semiduplicibus & Simplicibus dicitur *Te Deum*. deinde Versus Sacerdotalis.

8. In Officio Feriæ (extra Tempus Paschale) Invitatorium & Hymnus, si non sint in Proprio de Tempore, de Psalterio sumentur; deinde novem Psalmi, sub tribus Antiphonis, cum Versiculo, ut in Psalterio. Post Versiculum, *Pater noster*. Absolutio, & tres Lectiones, quæ erunt de Scriptura occurrente, in Proprio de Tempore, nisi pro ultima Lectione legatur Evangelium cum sua Homilia, vel Commemoratio facienda sit de Sancto per Lectionem de Vita illius; tunc enim tres Lectiones de Scriptura in duas rediguntur. Post singulas Lectiones dicitur Responsorium, ut notatur in Proprio de Tempore, deinde Versus Sacerdotalis.

9. Versum Sacerdotalem communiter sequuntur Laudes, ut infrà. Si verò non dicantur continuò, dicitur cum integra conclusione, Oratio; & ante & post, dicitur *Dominus vobiscum*. deinde in fine, *Benedicamus Domino*. In Feriis majoribus (extra Tempus Paschale) ante Orationem, & *Dominus vobiscum*. dicuntur, flexis genibus, Preces positæ ad Tertiam.

10. Tempore

10. Tempore Paschali, id est, à Dominica Resurrectionis ad Sabbatum post Pentecosten inclusivè, tam in Officio de Tempore, quàm de Sanctis, unicum Nocturnum dicitur, constans tribus Psalmis, totidem Lectionibus, & Responsoriis. Psalmi variantur, ut notatur in Proprio de Tempore; & in Solemnibus-minoribus, & infra, dicuntur ut in Officio de Feria, sub una Antiphona.

11. In Annualibus autem & Solemnibus-majoribus, Psalmi dicuntur sub tribus Antiphonis, ipso die Festo; non verò diebus intrà Octavam, in quibus ex tribus Antiphonis diei unaquæque dicitur singulis diebus, secundùm Feriam.

CAPUT II.

De Laudibus.

1. AD Laudes (dictis *Pater.* & *Ave.* si separentur ab Officio præcedenti; si verò non separentur, post Versum Sacerdotalem) Hebdomadarius absolutè dicit *Deus, in adjutorium,* ut suprà, & dicuntur Psalmi & Canticum, cum Antiphonis Officio convenientibus; ut habetur in Psalterio pro unoquoque hebdomadæ die, vel ut notatur in Proprio de Tempore, vel de Sanctis.

2. In Semiduplicibus & supra, dicuntur quinque Antiphonæ; quæ si non adsint propriæ, sumuntur de Communi. At in Festis simplicibus, Psalmi dicuntur sub quarta Antiphona de Laudibus illius Communis de quo fit Officium. Intrà Octavas sub quarta Antiphona de Laudibus Festi, nisi propria assignetur.

3. Post Psalmos (nisi aliter notetur) dicitur Capitulum, Hymnus, Versiculus, Canticum *Benedictus.* cum Antiphona, & Oratione; omnia pro qualitate Officii.

4. Preces, quando dicendæ sunt, dicuntur post Antiphonam ad *Benedictus.* Ante Orationem dicitur *Dominus vobiscum.* vel *Domine, exaudi.* & *Oremus.* Post Orationem repetitur *Dominus vobiscum.* deinde dicitur *Benedicamus.* & secretò Versiculus *Fidelium animæ.* & *Pater noster.*

5. Si Commemorationes sunt faciendæ, fiunt post *Benedicamus.* & post ultimam Orationem dicitur iterum *Benedicamus.* cetera ut suprà.

6. Tempore Paschali, in Officio de Feria, ut in Simplicibus, Psalmi dicuntur sub una Antiphona; in Semiduplicibus verò & supra, nihil mutatur: cetera ut in alio Tempore.

CAPUT III.

De Prima.

1. AD Primam, dictis *Pater.* & *Ave.* secretò (si separetur ab Officio præcedenti,) dicitur *Deus, in adjutorium.* & Hymnus *Jam lucis.* Post Hymnum imponitur Antiphona conve-

nens: quod fit etiam ad ceteras Horas ante intonationem Psalmorum, ut habetur infra, Parte III. Cap. V. *de Antiphonis*. Sumuntur autem Antiphonæ in Festis ad Horas diei, ex Laudibus per ordinem, quartâ prætermissâ. In Feriali verò Officio sumuntur Antiphonæ quæ notantur in Psalterio, vel in Proprio de Tempore, pro unaquaque Hora. Psalmi tres in Festis annualibus, ac solemnibus-majoribus iidem sunt qui pro die Dominica in Psalterio notantur. In omni alio Officio, tam de Tempore, quàm de Sanctis, aut de Feria, Psalmi Feriales sumuntur ut in Psalterio, nisi aliter notetur.

2. Post Psalmos, dictâ ad longum Antiphonâ, dicitur, diebus Dominicis ac Festis solemnibus, in quibus ad Nocturnum Psalmi de Dominica vel Proprii dicti sunt, Capitulum *Eratis*. cujus loco in Feriali Officio, (extra Tempus Paschale) dicitur Capitulum *Videte*, deinde ℟. br. *Christe Fili*, cujus Versus variatur pro diversitate Temporis ac Festorum. Post ℟. br. ℣. *Exurge*. Deinde *Kyrie*. cum Oratione Dominicâ, Symbolo Apostolorum, Versiculis & Confessione: verùm ii omittuntur in Dominicis & in Festis duplicibus quibuscumque & semi, intrà Octavas quascumque, in triduo post Circumcisionem, Vigiliâ Epiphaniæ, & biduo ante Pentecosten. Ad *adjutorium*, quilibet signat se signo Crucis: in Confessione ad *meâ culpâ*, ter percutitur pectus. Qui autem solus recitat, semel tantùm dicit *Confiteor*, omissis his vocibus, *& tibi*, *Pater*, *& vobis*, *fratres*; *& te*, *Pater*, *& vos*, *fratres*, & similiter semel *Misereatur*. in quo dicit *nostri*, *peccatis nostris*, *perducat nos*. quod etiam servatur ad Completorium.

3. In Feriis verò quæ Preces habent ad Laudes, in Precibus ad Primam, adjiciuntur Versiculi *Eripe me*. & qui sequuntur ante Confessionem, & post Versus qui sequuntur Confessionem, *Domine*, *exaudi*, deinde Versus *Dominus vobiscum*. Oratio, ac rursus *Dominus vobiscum*. ultimò *Benedicamus*.

4. Excipitur ab hoc Ordinario Prima Feriæ quintæ in Cœna Domini, tum novem sequentium dierum, & Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, in quibus dicitur prout notatur propriis locis.

CAPUT IV.

De Officio Capituli.

1. POst Primam sequitur Officium Capitulare, quod quatuor constat partibus.

2. Primò, Lectione Martyrologii, cum Versiculo *Pretiosa*. & Oratione *Sancta Maria*.

3. Secundò, Lectione Necrologii, cum Psalmo *De pro-*

pendia. & Oratione *Absolve.*

4. Tertiò, Precibus ad opera diurna, scilicet *Deus in adjutorium.* ter, cum Versu *Respice.* & Oratione *Dirigere.*

5. Quartò, Lectione Canonum, seu de Vita Clericorum, vel de Regula in Monasteriis, cum ℣. *Adjutorium.* & Benedictionibus.

CAPUT V.

De Horis, Tertiâ, Sextâ, & Nonâ.

1. AD Tertiam, Sextam, & Nonam, dictis secretò, *Pater.* & *Ave.* si separentur ab Officio præcedenti, dicitur *Deus; in adjutorium.* & Hymnus, deinde Psalmi per Ferias distributi (præterquàm in omnibus Festis annualibus & solemnibus majoribus, ac in Festis Domini & beatæ Mariæ solemnibus quibuscumque, in quibus dicuntur Psalmi de Dominica;) quibus dictis cum Antiphona, dicuntur Capitulum & Responsorium breve pro qualitate Officii. Post Responsorium breve, & Versiculum (nisi dicendæ sint Preces) dicitur *Dominus vobiscum.* vel *Domine, exaudi.* & Oratio quæ habetur in Proprio de Tempore; aut si fiat de Sancto, in Proprio, vel in Communi Sanctorum.

2. Post Orationem repetitur *Dominus vobiscum.* & dicitur *Benedicamus.* & secretò, *Fidelium animæ.* deinde *Pater.*

3. Excipiuntur ab hoc ritu Horæ tridui ante Pascha, ac sequentis hebdomadæ, & Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum; quibus diebus dicuntur prout notantur propriis locis.

CAPUT VI.

De Vesperis.

1. AD Vesperas, dictis secretò, *Pater.* & *Ave.* (si separentur ab Officio præcedenti) dicitur *Deus, in adjutorium.* deinde quinque Psalmi cum quinque Antiphonis (nisi aliter notetur;) postea Capitulum, Hymnus, Versiculus, Canticum *Magnificat.* cum sua Antiphona, & Oratio cum *Dominus vobiscum.* vel *Domine, exaudi.* ante & post; & in fine, *Benedicamus.* ac secretò, *Fidelium.*

2. Excipiuntur Vesperæ à Feria quarta majoris Hebdomadæ inclusivè, ad Sabbatum in Albis exclusivè, & Vesperæ Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, quæ dicuntur ut suo loco notantur.

3. Excipiuntur pariter Vesperæ Officii Pentecostes, in quibus tres tantùm Psalmi sub totidem Antiphonis dicuntur.

4. Excipiuntur etiam Vesperæ intrà Octavas secundi & tertii ordinis, in quibus Psalmi quinque sub una dicuntur Antiphona.

5. Item excipiuntur primæ Vesperæ Duplicium-minorum & supra, in quibus post Capitulum dicitur Responsorium ante Hymnum.

6. Preces, quando dicendæ sunt, dicuntur post Antiphonam ad *Magnificat*.

7. Quando autem fiunt Commemorationes, sive propriæ, sive communes, quæ Suffragia dicuntur, fiunt post *Benedicamus*.

CAPUT VIII.

De Completorio.

1. Ad Completorium absolute dicitur *Converte nos*, signando pollice pectus, tum *Deus, in adjutorium*, faciendo signum Crucis. Psalmi tres distributi per Ferias omni die, exceptis Solemnibus majoribus & supra, & Festo Conceptionis B. Mariæ, in quibus dicuntur Psalmi de Dominica, ipso die Festo; non autem in Vigilia, nec per Octavam: Antiphona, vulgò communis, de Psalterio; propria verò in Festis solemnibus majoribus & supra, etiam quando Psalmi de Feria, in Vigiliis, & per Octavam dicuntur: Hymnus, Capitulum, Responsorium *In manus*. Versiculus, *Nunc dimittis*. cum sua Antiphona, ut habetur in Psalterio, nisi aliter notetur.

2. Precum Versiculi (qui diebus Dominicis, ac Festis duplicibus & supra, intra Octavas quascumque, à Circumcisione ad Epiphaniam, & Feriâ sextâ ante Pentecosten omittuntur) ceteris diebus dicuntur ut habentur in Psalterio, tum Oratio *Visita*. cum *Dominus vobiscum*. vel *Domine exaudi*, ante, & post; & sine *Benedicamus*.

3. Finito Completorio, dicitur secreto, *Gratia Domini*, &c. & *Fidelium animæ*. tum, una ex Antiphonis beatæ Mariæ cum ℣. & Oratione. Post completum Officium dicitur secretò, *Pater, Ave, Credo*.

4. Excipitur ab hoc ordinario Completorium Feriæ iv. majoris Hebdomadæ, & sequentium dierum, usque ad Sabbatum in Albis exclusive, & Hebdomada Pentecostes, in quibus dicitur prout notatur propriis locis.

PARS TERTIA.

De Horarum Partibus.

Singulæ Horæ (nisi aliter notetur) inchoantur per *Deus, in adjutorium*. præmisso ad Officium Nocturnum, *Domine, labia*. & ad Completorium, *Converte nos*.

CAPUT I.

De Invitatorio.

1. Invitatorium dicitur regulariter in omni Officio Nocturno, cum Psalmo *Venite*. sed variatur pro Officii qualitate, ut in Psalterio, Proprio de Tempore, ac in Proprio, & Communi Sanctorum.

2. Variatur quoque pro modo, & ordine quo dicitur, tam ante, quàm post Psalmum, & post singulos versus Psalmi: de quo videquæ dicta sunt, I. Parte, Cap. I. de Officio Annuali,

❧ *Cap. 3. & 4. de Officiis Duplici, & Semiduplici.*

3. Tempore Paschali, in fine Invitatorii additur unicum *Alleluia.*

4. Non dicitur Invitatorium in Epiphania Domini, nec triduo ante Pascha.

CAPUT II.

De Hymnis.

1. HYmnus dicitur in qualibet Hora, præterquam à Vesperis Feriæ ivæ majoris Hebdomadæ usque ad Nonam Sabbati in Albis inclusivè, & præterquam in Officio Defunctorum.

2. Ad Officium Nocturnum Hymnus dicitur post Psalmum *Venite.* Ad Laudes post Capitulum: & ad Horas diei, post *Deus, in adjutorium.* Ad Vesperas post Responsorium, si dicatur; alioquin, post Capitulum: ad Completorium, post Antiphonam Psalmorum.

3. Dicuntur autem Hymni in Officio de Tempore, ut in Psalterio, quando proprii Hymni in Proprio de Tempore non adsunt: in Officio de Sanctis, dicuntur ut in Communi, nisi proprii in Proprio Sanctorum habeantur.

CAPUT III.

De Psalmis.

1. PSalmi eo modo & ordine quo sunt in Psalterio distributi, dicuntur singulis diebus ad omnes Horas, tam Diurnas, quàm Nocturnas, non solùm in Officio de Tempore, sed etiam in Officio de Sanctis. Ab hoc ritu, ne Festa quidem annualia & solemnia majora excipiuntur quantùm ad primas Vesperas (in quibus, & in Completorio Psalmi Feriales dicuntur,) sed solùm quantùm ad Officium diei Festi, in quo ad omnes Horas, Diurnas & Nocturnas, dicuntur Psalmi de Dominica, nisi alii assignentur. Excipitur etiam Officium tridui ante Pascha, in quo Psalmi dicuntur ut propriis locis notantur; Tempore Paschali dicuntur tantùm tres Psalmi ad Nocturnum, prout in Proprio de Tempore notatur.

2. In fine Psalmorum, & ad quamlibet Psalmorum divisionem semper dicitur *Gloria Patri,* &c. & *Sicut erat,* &c. præterquam in triduo ante Pascha; tunc enim in fine Psalmorum nihil dicitur; & in Officio Defunctorum, post Psalmos & Cantica, loco *Gloria Patri,* dicitur *Requiem.*

CAPUT IV.

De Canticis.

1. CAntica dicuntur in Officio, tam de Tempore quàm de Sanctis, ad Laudes, Vesperas & Completorium, ut in Psalterio distribuuntur, nisi alia in Proprio tam de Tempore, quàm de Sanctis assignentur.

2. Canticum quod post tres Psalmos priores dicitur in Laudibus, variatur se-

qualium diversitatem Officii. Festa Domini annualia & solemnia, item Festum sancti Ludovici, & Festa beatæ Mariæ Virginis etiam non festivata à populo, neque etiam Festum Dedicationis Ecclesiæ, habent suum Canticum, ut in proprio loco notatur, etiam in die, quàm per Octavam, quoties fit de Octava.

3. Suum etiam habent Canticum, Officium Defunctorum, & Officium parvum beatæ Mariæ Virginis, ac Officium tridui ante Pascha.

4. In cæteris Officiis de Sanctis, inde sumitur Canticum, unde sumuntur Psalmi Laudum.

5. In Annualibus & Solemnibus majoribus, cùm dicantur semper Psalmi de Dominica, dicitur & Canticum de Dominica, nisi aliud assignetur.

6. In aliis Festis, cùm dicantur semper Psalmi Feriales, dicitur & Canticum ibi notatum pro Festis. In Officio verò Feriali, dicitur Canticum Feriale.

7. In fine omnium Canticorum dicitur *Gloria Patri, & Sicut erat*. Excipitur Canticum *Benedicite*, in cujus fine, loco *Gloria Patri. & Sicut erat*. dicitur, *Benedicamus Patrem & Benedictus es*. ut ibidem ponitur. In Officio autem tridui ante Pascha, post Cantica, ut post Psalmos, nihil dicitur; & in Officio Defunctorum, omisso *Gloria Patri*, dicitur *Requiem æternam*.

CAPUT V.

De Antiphonis.

1. AD omnes Horas, Nocturnas & Diurnas, semper cum Psalmis dicuntur Antiphonæ, vel una, vel plures, pro diversitate Officii & Horarum.

2. Si de Tempore fiat Officium, scilicet de Dominica, aut de Feria, dicuntur in omnibus Horis, Nocturnis vel Diurnis Antiphonæ post Psalmos, ut in Psalterio habentur, nisi aliter notetur. Antiphonæ positæ ad Completorium in Psalterio non mutantur, nisi in Festis annualibus, aut solemnibus majoribus, ac per eorum Octavas, quando fit Officium de Octava. Intra Octavas tamen Festorum Domini, etiamsi Officium non fiat de Octava, dicuntur Antiphonæ de Octava, nisi occurrat aliud Festum habens Antiphonas proprias.

3. In Festis semiduplicibus & supra, Antiphonæ quinque dicuntur ad Laudes & Vesperas, sive ex Proprio, sive ex Communi Sanctorum. In Simplicibus, & in diebus infra Octavas secundi aut tertii ordinis, Psalmi dicuntur sub unica Antiphona propria, vel de Communi, quæ ad Laudes est quarta Laudum. In Semiduplicibus & supra, ad Horas similiter, tam in Pro-

prio de Tempore, quàm de Sanctis, quando propriæ habentur in Laudibus Antiphonæ, & aliæ propriæ non fuerint ad Horas, sumuntur ex Laudibus hoc ordine: Ad Primam, prima; ad Tertiam, secunda; ad Sextam, tertia, & ad Nonam, quinta.

4. Tempore Paschali, tam in Officio de Tempore quàm de Sanctis, Psalmi dicuntur ad Nocturnum sub una Antiphona, ut in suis locis ponitur, exceptis tamen Festis annualibus & solemnibus-majoribus ipso die Festo. Ad alias Horas, in Festis semiduplicibus & supra, nihil mutatur in numero Antiphonarum, sed in fine omnium additur *Alleluia.* Quod à Septuagesima usque ad Pascha demitur, & omittitur ubicumque reperitur.

5. Antiphonæ in quocumque Officio eodem semper modo dicuntur, videlicet inchoantur tantùm ante Psalmos, & Cantica; & post Psalmos & Cantica, integræ dicuntur.

6. Excipiuntur ab hac regula Antiphonæ majores in Adventu, quæ O. vocantur. Hæ enim ter repetuntur integræ; primò scilicet, ante *Magnificat.* secundò, ante *Gloria Patri.* tertiò, post *Sicut erat.* Vel si pro sola Commemoratione dicantur, ter etiam hoc modo: primò, ante *Gloria Patri.* secundò, inter *Gloria Patri.* & *Sicut erat.* tertiò, post *Sicut erat.*

7. In Officio quod absque cantu recitatur, Psalmi & Cantica inchoantur absque Antiphonarum impositione.

8. Quando aliqua fit Commemoratio, semper dicitur Antiphona cum Versiculo ante Orationem, quæ sumitur ex Officio quod convenit ei de quo fit Commemoratio, ita ut in Vesperis sumatur Antiphona quæ assignatur ad *Magnificat.* & in Laudibus, quæ ad *Benedictus.* cum Versiculis qui habentur post Hymnum, nisi aliter notetur.

9. Sabbato ante Septuagesimam additur *Alleluia.* in fine illius Antiphonæ quæ immediatè præcedit vel Capitulum, vel Commemorationem Septuagesimæ, in Vesperis illius Sabbati; & post deinceps, usque ad Pascha, dimittitur.

CAPUT VI.

De Versiculis.

1. Versiculus semper dicitur post Antiphonam quæ sequitur ultimum Psalmum cujusque Nocturni: ad Laudes & Vesperas, dicitur post Hymnum; ad Primam, & ad reliquas Horas, post Responsorium breve.

2. Quando Versiculus cantatur cum Neumate in fine, ut observatur semper in medio Nocturnorum, ad illud non respondetur altâ voce;

ſed tantùm ſecretò, dum protrahitur Neuma.

3. A Veſperis Feriæ iv. majoris Hebdomadæ incluſivè, ad Nonam Sabbati in Albis incluſivè, non dicuntur Verſiculi, niſi in Nocturnis.

4. Quando fit aliqua Commemoratio, ſemper poſt Antiphonam ejus de quo fit Commemoratio, dicitur Verſiculus, qui in ejus Officio ponitur poſt Hymnum Laudum ſeu Veſperarum, niſi aliter notetur.

5. Verſiculis prædictis Tempore Paſchali, non additur *Alleluia*. ut nec Verſiculis Precum, nec in *Pretioſa*. & ſequentibus, neque Verſiculis Reſponſoriorum quorumcumque.

6. In Officio trium Lectionum ad Nocturnum, ſi ſumatur ex Officio novem Lectionum, Verſiculus I. Nocturni dicitur Dominicâ, Feriâ ſecundâ & quintâ; Verſiculus II. Nocturni, Feriâ tertiâ & ſextâ; & Verſiculus III. Nocturni, Feriâ quartâ & Sabbato.

CAPUT VII.

De Abſolutionibus & Benedictionibus ante Lectiones.

1. ABſolutiones & Benedictiones dicuntur, ut in fine Pſalterii diſponuntur; ſcilicet, poſt Verſiculum, dicto *Pater noſter.* fit Abſolutio, & dantur Benedictiones, ut ibi; præterquam triduo ante Paſcha, & in Officio Defunctorum.

2. Variantur hæ Benedictiones pro diverſitate Officiorum, id eſt, ſive novem, ſive trium Lectionum, ſive de Tempore, ſive de Sanctis, & pro varietate Temporum, ut ibidem, id eſt, poſt Pſalterium notatur.

3. In Officio trium Lectionum de Sanctis, Abſolutio ſumitur ſecundùm Feriam; Benedictiones verò, ut notantur pro ſecundo Nocturno in Officio novem Lectionum de Sanctis.

4. Lector petens Benedictionem in Choro, dicit *Jube, domne.* (apud Moniales Lectrix dicit *domna.*) qui verò ſolus recitat, dicit *Domine.* & dicit Benedictionem.

5. Quando Dominus Epiſcopus Lectionem lecturus eſt, poſtquam ipſe præmiſit ex more *Jube, domne.* dignior poſt ipſum, dicit illi: *Ora pro nobis, Pater.* ipſe autem Epiſcopus dicit pro Benedictione, *Oro ut caritas*, &c. & dicit Lectionem. Idem obſervatur ubi unicus eſt Preſbyter, & cùm privatim Officium recitat Sacerdos cum aliis Clericis, inter quos non eſt alius ab ipſo Sacerdos.

6. Ad Abſolutiones & Benedictiones ſemper reſpondetur, *Amen.*

CAPUT VIII.

De Lectionibus.

1. LEctiones leguntur in quolibet Nocturno poſt Pſalmos, præmiſſo ſemper *Pater noſter*, &c.

2. In Duplicibus minoribus & supra (extra Tempus Paschale) leguntur novem Lectiones; tres scilicet in quolibet Nocturno: in Festis autem semiduplicibus, ac simplicibus, in Feriis, ac intra Octavas, & toto Tempore Paschali, in quo Nocturnum unum dicitur, tres tantùm Lectiones leguntur.

3. In Officio novem Lectionum, in primo Nocturno leguntur tres Lectiones ex sacra Scriptura, quæ per ordinem & suâ quæque die in Officio de Tempore occurrunt legendæ, nisi aliæ suis locis assignentur. In secundo Nocturno leguntur, ut assignantur in Proprio. In tertio Nocturno leguntur de Homilia in Evangelium, ut in Proprio assignantur, & primæ Lectioni de Homilia præponitur principium Evangelii quod eo die legitur in Missa. Excipitur ab hoc Lectionum ordinario Officium tridui ante Pascha in quo Homiliæ non leguntur.

4. Si loco ultimæ Lectionis Officii poni debeat Lectio de aliquo Sancto, vel de Evangelio Dominicæ, aut Feriæ majoris, cùm occurrunt, observetur quod dictum est suprà, in prima Parte, Cap. 11 *de Commemorationibus*.

5. In Officio trium Lectionum, ordinabuntur Lectiones ut sequitur: Si Festum duas habet Lectiones proprias, prima Lectio erit de Scriptura occurrente, tribus in unam coactis, secunda & tertia de Festo. Si unam tantùm habuerit Lectionem propriam, prima & secunda erunt de Scriptura, tribus in duas redactis, tertia de Festo. Quod etiam servatur in Officio de beata Maria in Sabbato, in quo, si commemoratio alicujus Sancti occurrat, omittitur ejus Lectio. In Feriali verò Officio tres Lectiones erunt de Scriptura, nisi legenda sit Homilia pro tertia Lectione, aut alia pro Sancto qui solam habet commemorationem; tunc enim tres Lectiones de Scriptura contrahentur in duas.

6. Quando duæ tantùm leguntur Lectiones de Scriptura, quæ prima assignatur, eo die legitur sola; secunda verò & tertia junguntur in unam.

7. Tempore Paschali, in Festis Sanctorum annualibus, & solemnibus majoribus, prima Lectio erit de Scriptura; secunda, de Historia Sancti, vel de aliquo Sermone in ejus laudem; tertia, de Evangelio illius Officii, cum ejus Homilia. In aliis verò Festis Lectiones ordinabuntur sicut alio tempore ordinantur, quando tres tantùm leguntur Lectiones.

8. Si Tempore Paschali, in Festo non habente Evangelium cum Homilia ad Officium Nocturnum, facienda sit Commemoratio de Officio

occurrente, quod habeat Evangelium cum Homilia, prima Lectio erit de Scriptura, tribus in unam junctis; secunda, de Festo, duabus pariter in unam coactis; tertia, de Evangelio & Homilia Officii occurrentis, de quo facienda est commemoratio.

9. Nulla prorsus esse debet dies in anno, in qua ad Officium Nocturnum non legatur de Scriptura sacra, sive propria, sive occurrente. Si sit Officium novem Lectionum, tres Lectiones primi Nocturni erunt de Scriptura; si sit Officium trium Lectionum, prima & secunda Lectio, aut saltem prima, erunt de Scriptura, juxta regulam suprà positam.

10. Initia Librorum sacræ Scripturæ numquam omittuntur; sed si in die in qua ponitur initium Libri, contingat fieri Officium habens Scripturam propriam, ut sunt Officia annualia, & solemnia-majora, tunc initium Libri ponitur die sequenti. Quòd si contingat etiam in hac die sequenti poni initium alterius Libri, ut accidere interdum potest quando leguntur Prophetæ minores; tunc, si sit Officium novem Lectionum, prima Lectio erit de initio Libri, die præcedente positi; secunda & tertia Lectio, de initio Libri hoc ipso die occurrentis, nisi sit Dominica, in cujus Officio Lectiones assignatæ in Breviario numquam mutantur. Itaque si ultimis duobus post Pentecosten Sabbatis, celebretur Festum aliquod annuale aut solemne-majus, propriam habens Scripturam, initia Michææ & Malachiæ quæ duobus illis Sabbatis assignantur, legentur die præcedenti, saltem pro tertia Lectione, si forte duæ priores sint de alio initio, vel pro secunda, si tertia sit de aliquo Festo occurrente. Si verò sit Officium semiduplex in quo duæ sint Lectiones de Sancto, tunc hac vice duæ Lectiones de Sancto coguntur in unam pro tertia Lectione, ut in prima & secunda Lectione poni possint duo initia Librorum Scripturæ; scilicet diei præcedentis, & diei præsentis. Cùm autem omittuntur Lectiones de Scriptura occurrente propter Festum habens Scripturam propriam, vel propter initium Libri quod in hanc diem translatum fuerit, non resumuntur illæ Lectiones omissæ, sed eo anno omittuntur, & tantùm resumuntur initia Librorum omissorum.

11. Omnia Festa annualia, & solemnia-majora habent proprias de Scriptura selectas Lectiones; in Solemnibus verò minoribus, paucis exceptis, & in omnibus aliis Officiis legitur de Scriptura occurrente.

12. Lectiones primi Nocturni leguntur cum titulo Libri de quo sumuntur, nisi

aliter in propriis locis notetur.) Lectiones etiam secundi Nocturni quando sunt ex aliquo Sermone, Tractatu, Epistolâ, aut alio quovis Libro Sanctorum Patrum, leguntur cum titulô & nomine auctoris, aliàs minimè; & similiter in tertio Nocturno præponitur titulus, & nomen auctoris cujus est Homilia quæ legitur.

13. Ante quamlibet Lectionem, nisi aliter notetur, Lector petit Benedictionem per verba solemnia *Jube, domne.* de quibus dictum est Cap. præced. & ita concludit quamlibet, dicens: *Tu autem, Domine, miserere nostri,* & respondetur, *Deo gratias,* præterquam in triduo ante Pascha, ubi tamen in primo Nocturno, loco *Tu autem,* dicitur *Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.* & nihil respondetur. In secundo autem & tertio non dicitur *Tu autem.* nec quidquam aliud; sicut nec in Nocturnis Officii Defunctorum. Eâdem clausulâ *Jerusalem.* terminantur omnes Lectiones de Jeremia & de Baruch, à Dominica Passionis usque ad Feriam iv. majoris Hebdomadæ inclusivè. In Adventu ad Lectiones de Isaia, etiam in Officio de Sanctis, loco *Tu autem.* dicitur, *Hæc dicit Dominus Deus: Convertimini ad me, & salvi eritis,* & sic terminantur, nihil respondendo; aliæ verò Lectiones de Prophetis more solito terminantur.

Caput IX.

De Responsoriis post Lectiones.

1. Post quamlibet Nocturni Lectionem, ac etiam post Capitulum primarum Vesperarum Duplicium (exceptis Sabbatis per annum, quando Vesperæ dicuntur de Officio Dominicæ) dicitur Responsorium.

2. Sumuntur autem Responsoria in Officio de Tempore, ex eo loco ubi primò sunt posita; scilicet die quo incipitur unus ex sacræ Scripturæ Libris; & repetuntur quamdiù de illo Libro legitur.

3. In Officio autem de Sanctis, sumuntur ex Proprio aut ex Communi Sanctorum.

4. In Officio trium Lectionum, cujus Responsoria ex Officio novem Lectionum sumenda sunt, sumuntur hoc ordine: Feriâ secundâ & Feriâ quintâ, è I. Nocturno; Feriâ tertiâ & sextâ, è II. Nocturno; Feriâ quartâ & Sabbato, è III. Nocturno.

5. In Feriali Officio, (extra Tempus Paschale) Responsoria sumuntur ex Dominica præcedenti, nisi aliter notetur, aut propria Responsoria huic Feriæ assignentur. Sumuntur autem alternatim ex primo & secundo Nocturno, hoc ordine Feriâ secundâ, quartâ, & sextâ, è I. Nocturno; Feriâ tertiâ, quintâ & Sab-

bato, (si fiat de Feria) è II. Nocturno. Cùm autem Responsoria propria cuidam Feriæ assignantur, & eâ die dici non possunt, propter Festum occurrens, de quo eâ die fiat Officium, hæc Responsoria propria huic Feriæ non resumuntur in alia Feria, sed omittuntur eo anno. Responsoria verò quæ in aliqua Dominica ponuntur, tamdiu resumuntur in Officio, seu Feriarum, seu etiam Dominicarum sequentium, quamdiu alia Responsoria non assignantur. In Feriis Temporis Paschalis, Responsoria dicuntur ut ibidem notatur.

6. In Responsoriis tres partes distingui solent, quarum prima Initium, secunda Reclamatio, tertia Versus dicitur. Reclamatio distinguitur ab Initio per Asteriscum *, & semper post Versum integra repetitur.

7. Præterea post Versum & Reclamationem additur *Gloria Patri*. ad ultimum cujusque Nocturni Responsorium, & ad Responsorium primarum Vesperarum in Duplicibus (præterquam in Officiis Defunctorum, in Compassione beatæ Mariæ Virginis, & in omni Officio de Tempore, à Dominica Passionis ad Pascha;) & post *Gloria Patri*. iterum repetitur Reclamatio; vel si divisionem habeat, ejus ultima pars quæ hâc notulâ † signatur.

8. In Annualibus quibuscunque *Gloria Patri*. cum Reclamatione ad omnia Responsoria dicitur; sed præterea in Annualibus majoribus, ad ultimum cujusque Nocturni, post Reclamationem quæ sequitur *Gloria Patri*. fit resumptio integra Responsorii, id est, repetitio ab Initio usque ad Versum exclusivè.

9. In Festis semiduplicibus, Dominicis per annum, & Officio quocumque superiori, ac etiam in Feriis Tempore Paschali, post ultimum Responsorium dicitur *Te Deum*. In Dominicis verò, & Duplicibus in quibus *Te Deum*. non dicitur, statim in ultimo Responsorio, post *Gloria Patri*. omissâ, quæ sequi deberet, Reclamatione, resumitur Responsorium usque ad Versum exclusivè.

10. At in Dominicis Passionis, & Palmarum, ac in Officio Compassionis, & tridui ante Pascha, in nono Responsorio fit statim Resumptio post Reclamationem quæ Versum sequitur; eo enim tempore non dicitur *Gloria Patri*. In Officio quoque Defunctorum, propter eamdem rationem, Responsorium ultimum *Libera*. repetitur ab initio post ultimum Versum, & ejus Reclamationem.

11. In aliis Feriis, etsi *Te Deum*. non dicatur, non resumitur Responsorium ul-

-simum Nocturni, sed Reclamatio tantum.

CAPUT X.

De Cantico Te Deum.

IN omni Festo simplici & supra, & intra quamcumque Octavam per annum, ac in Officio de beata Maria in Sabbato, ac per omne Tempus Paschale, post ultimum Responsorium dicto *Gloria Patri*. cum ejus Reclamatione, vel post resumptionem in Annualibus majoribus, dicitur immediatè *Te Deum*. exceptis Dominicis Adventûs, & à Dominica in Septuagesima usque ad Pascha; necnon Festis quinque Plagarum Christi, & Compassionis beatæ Mariæ, quorum Officia pro Quadragesimalibus habeantur, ac ipso Tempore Paschali, Feriâ secundâ Rogationum.

CAPUT XI.

De Versu Sacerdotali.

1. VErsus Sacerdotalis dicitur à Sacerdote post ultimum Responsorium, vel post *Te Deum*. quando dicitur, quem Versum (nisi continuò sequantur Laudes.) excipiunt in Feriis majoribus Preces positæ ad Tertiam; aliis verò diebus, Oratio tantùm, cum *Dominus vobiscum*. vel *Domine, exaudi*. ante & post, & ultimò *Benedicamus*. & sic Officium noctis terminatur per hunc Versum.

2. Excipitur ab ordinario supradicto Festum Natalis Domini, in quo statim post ultimum Nocturnum Missa major consuevit celebrari; eo enim casu Versus Sacerdotalis omittitur.

3. Non dicitur etiam in Officio tridui ante Pascha.

CAPUT XII.

De Collecta, seu Oratione.

1. ORatio in Nocturnis, si Laudes iis non junguntur, dicitur post Versum Sacerdotalem; in Laudibus & Vesperis, post Antiphonas ad *Benedictus*. & ad *Magnificat*. nisi quando dicendæ sunt Preces quæ dicuntur post Antiphonam; & in fine illarum, Oratio: ad Horas diei, post Versiculum qui Responsorium breve sequitur, nisi dicendæ sint Preces; tunc enim Oratio dicitur post ultimum Versiculum Precum: ad Primam & Completorium, post Preces, nisi aliter notetur.

2. Ad Primam & Completorium, non mutatur Oratio quæ habetur in Psalterio, præterquam in triduo ante Pascha, & in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum. In aliis Horis dicitur Oratio quæ assignatur in Proprio.

3. Oratio præcedentis Dominicæ semper dicitur in Feriali Officio per hebdomadam, quando propria non assignatur.

4. In Quadragesima, Quatuor Temporibus & Feriis Rogationum, Oratio quæ dicta est in Laudibus,

dicitur tantùm ad Tertiam, Sextam & Nonam. In Vesperis autem sequentibus, si fiat de Feria, dicitur, vel alia propria, ut in Quadragesima, vel Dominicæ præcedentis, ut in aliis Feriis.

5. Ante Orationem dicitur *Dominus vobiscum*. non tamen ab eo qui solus recitat, nec ab eo qui non est saltèm in ordine Diaconatûs, nec à Diacono, præsente Sacerdote, nisi de illius licentiâ, nec à Monialibus, etiam consecratis; sed ab iis omnibus ejus loco dicitur *Domine, exaudi.* deinde *Oremus.* In fine Orationis, postquam responsum fuerit *Amen*. repetitur *Dominus vobiscum.* vel *Domine, exaudi.* postea *Benedicamus.* & respondetur *Deo gratias.* quod semper servatur in fine primæ Orationis, sive unica, sive plures dicantur. Quòd si plures Orationes dicendæ sint (ratione Commemorationum,) ante quamlibet Orationem dicitur Antiphona, & Versiculus, deinde *Oremus.* & post ultimam Orationem, iterum repetitur, *Domine, exaudi.* vel *Dominus vobiscum.* & *Benedicamus.* & statim secretò dicitur Versus, *Fidelium animæ.* si aliud Officium non sequatur. Ad Primam non dicitur, etsi sæpiùs immediatè non succedit Tertia, si saltèm Officium Capituli sequitur. Similiter nec post aliam Horam quamcumque, cui subjiciuntur, vel Officium parvum B. Mariæ, vel Officium Defunctorum, vel Psalmi Pœnitentiales, aut Statio, aut Processio, aut Missa, aut Concio, aut Psalmus, sive Canticum pro Rege, aut pro aliqua necessitate, aut aliud ejusmodi.

6. Quando Oratio dirigitur ad Patrem, sic concluditur: *Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitate Spiritûs sancti Deus, per omnia secula seculorum.* ℟. *Amen.* Si ad Filium, per *Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitate Spiritûs sancti Deus, per omnia secula*, &c. Si in principio vel serie Orationis fiat mentio Filii, dicitur: *Per eumdem Dominum nostrum*, &c. Si in fine Orationis, dicitur: *Qui tecum vivis & regnat in unitate*, &c. Si fiat mentio Spiritûs sancti, dicitur: *In unitate ejusdem Spiritûs sancti Deus*, &c. In Orationibus pro Defunctis, nisi aliter notetur, dicitur: *Per eum qui venturus est judicare vivos & mortuos, & seculum per ignem.* ℟. *Amen.*

7. Quando plures Orationes dicendæ sunt, prima tantùm & ultima dicuntur cum magna Conclusione, *Per Dominum nostrum*, &c. vel aliter, ut suprà; intermediæ autem sic concluduntur: *Per Christum Dominum nostrum.* ℟. *Amen.* vel: *Per*

eumdem Christum, &c. vel: *Qui vivis & regnas Deus.* ℟. *Amen.* vel: *Qui tecum vivit & regnat Deus.* ℟. *Amen.*

8. Notandum autem quòd unicuique Orationi præmittitur *Oremus.* & levis pausa, præterquam in Officio Defunctorum, & in Litaniis, cùm plures Orationes dicuntur conjunctim, sub uno *Oremus.*

9. In Orationibus, & Versiculis in quibus notatur *N.* pronuntiatur nomen Baptismale ejus de quo fit mentio.

CAPUT XIII.

De Oratione Dominica, & Salutatione Angelica.

1. ORatio Dominica *Pater.* & Salutatio Angelica *Ave.* dicuntur secretò ante Horas quaslibet, excepto Completorio, post cujus finem dicuntur. Si Hora jungatur præcedenti Officio, non dicuntur ante ejus initium.

2. Quando Oratio Dominica dicitur cum Precibus, dicitur secretò usque ad *Et ne nos.* quod altâ voce profertur. Id quoque observatur in medio cujusque Nocturni, præterquam triduo ante Pascha, quo tempore *Pater.* dicitur totum secretò.

3. In fine uniuscujusque Horæ, nisi aliud Officium sequatur, dicto submissiori voce, *Fidelium animæ.* dicitur etiam secretò, *Pater noster.*

4. Salutatio Angelica sola dicitur ante Officium parvum beatæ Mariæ Virginis, quando non jungitur Officio Canonico.

CAPUT XIV.

De Symbolo Apostolorum, & Symbolo Quicumque.

1. SYmbolum Apostolorum *Credo in Deum,* dicitur integrum secretò post *Ave.* ante Officium Nocturnum, & post finem Completorii. Dicitur etiam secretò post *Pater.* ad Preces Primæ, & Completorii; sed in fine altâ voce profertur, *Carnis resurrectionem.*

2. Symbolum *Quicumque,* dicitur ad Primam post Psalmos, omnibus Dominicis in quibus Officium fit de Dominica ut in Psalterio, etiam Tempore Paschali, & in Festo Trinitatis, ac in ejus Octava iis in locis ubi celebratur, non autem intrà Octavam. In fine illius dicitur *Gloria Patri.* ut in fine Psalmorum.

CAPUT XV.

De Capitulis & Canone.

1. CApitula dicuntur ad Vesperas, Laudes, & alias Horas post Psalmos & Antiphonas; ad Completorium verò, post Hymnum.

2. Nullum legitur Capitulum ad Laudes Natalis Domini, neque in toto Officio à Vesperis Feriæ quartæ majoris Hebdomadæ inclusivè, ad Nonam Sabbati in Albis inclusivè.

3. Capitula Primæ &

Completorii dicuntur semper ut in Psalterio.

4. In Horis omnibus ad Capitulum quodcumque sit, respondetur *Deo gratias*.

5. Ad Primam Canon de quo dictum Parte II. Cap. 4. *de Officio Capituli*, legitur ea die quæ occurrit, nisi alius assignetur in Proprio Sanctorum pro quibusdam Festis; tunc enim Canon qui ea die occurrit in Proprio de Tempore, omittitur. Non dicitur Canon in triduo ante Pascha. Quòd si dimittantur aliquæ Lectiones Scripturæ, ut alius Liber Scripturæ inchoetur, (sicut interdum accidit intra Octavam Epiphaniæ,) omittuntur etiam Canones positi post Scripturam quæ dimittitur, & sumuntur Canones appositi post Scripturam quæ tunc legitur.

CAPUT XVI.

De Responsoriis brevibus.

1. RESponsoria brevia dicuntur post Capitulum ad Horas minores tantùm, id est, Primam, Tertiam, Sextam, Nonam, & Completorium, præterquam in Feria quinta in Cœna Domini, usque ad Dominicam in Albis exclusivè, & in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, quibus diebus non dicuntur.

2. Quando fit Officium de Dominica, aut Feria per annum, dicuntur ut habentur in Psalterio; in Adventu autem, Septuagesimâ, Quadragesimâ, Tempore Passionis, & Paschali, quibus Capitula de Psalterio mutantur, mutantur etiam Responsoria brevia, & dicuntur ut in propriis locis notantur. In Festis, si propria desint, dicuntur ut in Communi Sanctorum.

3. A Dominica Passionis inclusivè usque ad Pascha, in Responsoriis, tam brevibus quàm prolixis, Officii cujuscumque de Tempore, *Gloria Patri*, non dicitur; sed post Versum, & ejus Reclamationem, repetitur ab initio Responsorium breve usque ad Versum.

4. In Responsorio brevi ad Primam, *Christe*. ℣. *Qui sedes*. qui dicitur per annum, mutatur aliquando in Officio, sive de Tempore, sive de Sanctis, prout in propriis locis notatur.

5. In omnibus Festis solemnibus, & annualibus, (præterquam à Septuagesima ad Pascha), & à Natali Domini ad Octavam Epiphaniæ, & toto Tempore Paschali, & intra Octavas Annualium, ac in Festo Transfigurationis & Visitationis, in fine Responsoriorum brevium Tertiæ, Sextæ & Nonæ, ante Versum dicuntur duo *Alleluia*, quæ etiam post dictum Versum pro Reclamatione repetuntur. Responsoria brevia Primæ & Completorii numquam mutantur; nec *Alleluia*. iis umquam additur, nisi Tempore Paschali. Ad Versiculum qui post

Gloria Patri. & repetitionem integram cujuscumque Responsorii brevis subjicitur, numquam dicitur *Alleluia*. nec ad responsionem ejus, etiam Tempore Paschali.

CAPUT XVII.

De Precibus.

1. PReces constant aliquot Versiculis qui sive pluribus, sive paucioribus, pro dierum diversitate, dicuntur ante orationem, præmisso *Kyrie, eleison*. & *Pater noster*. cui additur *Credo*. ad Primam & ad Completorium.

2. Preces hæ non dicuntur in Dominicis ac Duplicibus quibuscumque & supra; nec à Vigilia Natalis Domini inclusivè ad Octavam Epiphaniæ, nec à Feria quarta majoris Hebdomadæ inclusivè ad Dominicam in Albis, nec ab Ascensione ad Trinitatem, nec intrà quascumque Octavas.

3. Preces Feriales ad Laudes & Horas diei dicuntur in Feriis Adventûs, Quadragesimæ, & IV. Temporum, exceptis IV. Temporibus Pentecostes; ac etiam in Vigiliis, exceptis majoribus, de quibus dictum est Parte I. Cap. 8. *de Officio Vigiliarum*.

4. Dicuntur etiam ad Vesperas in Feriis Adventûs, Quadragesimæ, & IV. Temporum, dummodo Vesperæ sint de Feria, præterquam in illis Feriis Adventûs in quibus dicuntur Antiphonæ. *O*.

5. Quotiescumque autem ad Laudes & ad Vesperas Preces dictæ sunt, tunc Preces ad Primam & ad Completorium dicuntur flexis genibus; aliàs flexis genibus non dicuntur; nequidem in ultimis Feriis Adventûs in quibus dicuntur Antiphonæ *O*. & ad Completorium ritus semiduplex adhibetur.

6. Quando dicuntur Preces flexis genibus, ceteris genua flectentibus, & conversis ad Altare, Celebrans solus genua flectit conversus ad Chorum, & incipit *Kyrie*. & in eodem situ ceterа prosequitur usque ad *Dominus vobiscum*.

7. In Precibus Laudum & Vesperarum, ad Versic. *Oremus pro Pastore nostro N*. addit nomen D. D. Episcopi.

8. Quotiescumque dicis *Confiteor*. ad Primam aut ad Completorium, observa quæ dicta sunt suprà, Parte II. Cap. 7. *de Prima*, n. 4. circa varietatem vocum: *Vobis*, *fratres*; & *vos*, *fratres*.

9. Ad ℣. *Dominus vobiscum*, surgit, & elevat vocem, ac pronuntiat Orationem, ceteris usque ad finem Orationis Officii remanentibus genuflexis, & ad Altare conversis.

CAPUT XVIII.

De Suffragiis.

1. SUffragia, seu Commemorationes communes de Beata & de Sanctis, dicuntur in fine Laudum & Vesperarum ab Octava Natalis Domini ad Dominicam Passionis, & à Tri-

sitate ad Adventum exclusivè, in Feriis & aliis Simplicibus, eo modo qui sequitur.

2. Commemoratio de Beata, quæ habetur in Proprio Sanctorum die ij. Januarii, quotidie fit ab eo die (exceptis Festo & Octavâ integrâ Epiphaniæ) usque ad Præsentationem Domini exclusivè, etiam in Duplicibus majoribus, non autem in Solemnibus quibuscumque ac Annualibus. In Simplicibus verò & Feriis ejusdem Temporis, alia Suffragia non dicuntur.

3. Commemoratio de Cruce, cum Suffragio quod in Psalterio sequitur, fit tantùm in Feriis à Trinitate ad Adventum. A Dominica verò in Albis ad Ascensionem, in Feriis, ac etiam in Festis simplicibus, fit memoria de Cruce, prout habetur in Proprio de Tempore post Dominicam in Albis; tuncque non fiunt aliæ Commemorationes.

4. Suffragium de Beata, omnibus Sanctis, &c. positum in Psalterio, non fit Sabbatis in quibus fit Officium de ea, nec ubi ejus Officium parvum dicitur.

5. Commemoratio de Patrono ac Titulari fit in Suffragio communi. Si tamen Ecclesia sub titulo SS. Trinitatis, aut alicujus ex Personis divinis dedicata sit, tunc fit seorsim ante Commemorationem Crucis: si autem sub titulo alicujus ex Mysteriis Christi Domini, fit de iis quæ Passionem ejus præcesserunt, ante Commemorationem Crucis; post ipsam verò, de iis quæ subsecuta sunt.

6. Si dicatur Officium parvum beatæ Mariæ, post Laudes & Vesperas diei fit tantùm Commemoratio de Cruce: aliæ Commemorationes communes non fiunt post Laudes & Vesperas Officii parvi, nisi Commem. fieri debeat de SS. Trinitate aut Mysteriis Christi; tunc enim fit in Officio diei secundùm ordinem suprà enuntiatum.

7. Si facienda sit Commemoratio alicujus Festi occurrentis, fit ante ipsa Suffragia, etiam ante Commemorationem de Cruce.

CAPUT XIX.

De Officio parvo B. Mariæ, & Antiphonis de eadem in fine Officii.

1. Officium parvum Beatæ Mariæ quando & quomodo dici debeat, habentur Rubricæ propriæ suo loco, in fine Breviarii.

2. Antiphonæ autem de eadem positæ in fine Psalterii, post Completorium, variantur pro temporis diversitate, ut ibidem annotatur.

3. Dicuntur autem tam in Choro, quàm extra Chorum, & juxta consuetudinem locorum, & Ecclesiarum.

4. Illæ Antiphonæ non dicuntur in triduo ante Pascha.

CAPUT XX.

De Psalmis Pœnitentialibus, & aliis usque ad finem Breviarii.

1. Psalmi Pœnitentiales dicuntur in Choro Feriâ quartâ Cinerum post Sextam, ac Feriâ quintâ in Cœna Domini post Nonam, ut habetur in Missali.

2. De Officio Defunctorum, & Commendationibus, de Benedictione mensæ, ac Itinerario, habentur suis locis propriæ Rubricæ, circa finem Breviarii.

3. Psalmi autem Graduales, qui indicantur post indicem Psalmorum ad finem Breviarii, dicuntur ad Processionem triduo Rogationum, eo modo qui in Processionali designatur.

SERIES TITULORUM,

Sub quibus ordinantur Canones Conciliorum in toto Breviario distributi.

1. DE necessaria Canonum Generalium & Localium cognitione, & observantiâ, itemque de dispensationum casibus & regulâ : *à Feria II. post Dominicam I. Adventûs, ad finem ejusdem hebdomadæ.*

2. De Tyrocinio Clericali, Tonsurâ, & conditionibus prærequisitis ad Ordines tam minores quàm majores : *à Dominicâ II. Adventûs, ad tertiam.*

3. De annuntiando Jejunio & Ordinatione, cum Litaniis & Precibus pro Ordinandis in Quatuor Temporibus; necnon examine doctrinæ, vocationis, & tituli, & delectu Sabbati ad conferendos Ordines : *à Dominicâ III. Adventûs usque ad quartam. Quædam etiam habentur in Quatuor Temporibus Septembris.*

4. De interstitiis, & ministerio in unoquoque Ordine, & Officiis præsertim Subdiaconorum & Diaconorum : *à Dominicâ IV. Adventûs usque ad Vigiliam Natalis Domini.*

5. De Officiis & charactere Presbyterorum, itemque Prærogativâ & Subordinatione in Ecclesiastica Hierarchiâ : *à die 26. Decembris ad 13. Januarii.*

6. De honestate & modestiâ à Clero servandâ, in coma, veste & conversatione : *à Dominica I. post Epiphaniam usque ad Dominicam II.*

7. De vitiis à Clero fugiendis, ubi de armorum usu, venatione, ebrietate, cauponâ, spectaculis, ludis, inertiâ & levitate : *à Dominica II. post Epiphaniam usque ad Feriam III. post Dominicam IV. inclusivè.*

8. De irregularitatibus cujuscumque generis ad Ordines & ad Beneficia : *à Feria IV. hebdomada IV. post Epiphaniam usque ad Feriam III. post Quinquagesimam inclusivè.*

9. De jejunio & observantiâ Quadragesimali : *à Feria IV. Cinerum usque ad Dominicam II. Quadragesimæ.*

10. De Sacramento Pœnitentiæ & ejus partibus, & Officio Confessariorum : *à Dominica II. Quadragesimæ usque ad Dominicam in Ramis Palmarum.*

11. De Communione adultorum in Pascha, & primâ puerorum Communione, & Communicantium dispositionibus : *à Dominica Palmarum usque ad Dominicam in Albis.*

12. De Sacrificio Missæ celebrando & audiendo : *à Feria II. post Dominicam in Albis usque ad Dominicam IV. post Pascha.*

13. De Verbi divini prædicatione, & Prædicatorum dotibus & officiis : *per totam hebdomadam IV. post Pascha, & in sequente Feria VI. & Sabbato intrà Octavam Ascensionis.*

14. De Precibus publicis pro quacumque necessitate, quæ recitantur in Pronao, & Litaniis & Rogationibus : *Dominicâ V. post Pascha & triduo sequenti.*

15. De Baptismo solemni, & cæremoniis tam præcedentibus quàm subsequentibus : *à Dominica intrà Octavam Ascensionis usque ad Feriam II. Pentecostes inclusivè.*

16. De Sacramento Confirmationis : *à Feria III. Pentecostes usque ad Festum Corporis Christi.*

17. De cultu externo Sacrosanctæ Eucharistiæ, & ceteris quæ spectant ad reservationem, renovationem, circumgestationem & expositionem ejusdem : *in Festo Corporis Christi & per Octavam.*

18. De cura & Unctione infirmorum : *Feria VI. & Sabbato post Octavam Corporis Christi.*

19. De Sacramento Matrimonii : *à Dominica III. post Pentecosten usque ad Dominicam V.*

20. De nominatione & institutione canonicâ ad Beneficia & Dignitates Ecclesiasticas quascumque : *à Feriâ II. hebdomada V. post Pentecosten usque ad Dominicam VI.*

21. De præcipuis Prælatorum Officiis circa prædicationem, residentiam, electiones & collationes sibi commissas, & legitimum Beneficiorum usum : *à Feriâ II. hebd. VII. post Pentecosten ad Dominicam VIII.*

22. De Synodis, tam Regionalibus quàm Provincialibus & Diœcesanis, & ordine in singulis servando, & promulgandis statutis : *à Feria II. hebdomada VII. post Pentecosten usque ad Dominicam VIII.*

23. De Visitatione & præstandis in ea, tam à Prælatis quàm à Subditis : *à Dominica VIII. post Pentecosten usque ad Dominicam IX.*

24. De vita domestica & moribus Prælatorum, de supellectili, mensâ, & ordinatione familiæ, ac Ministrorum in dignitate publica constitutorum ; & de vita & moribus, & Officio Canonicorum : *totâ Hebdomadâ IX. & X. post Pentecosten.*

25. De recitatione publica & privata Officii divini, ubi de reformatione Breviarii & aliorum Ecclesiæ librorum : *Hebdomadâ XI. post Pentecosten, necnon XII. & XIII.*

26. De Miraculis, Reliquiis, & Imaginibus Sanctorum : *Hebdomadâ XIV.*

27. De Cœmeteriis, exequiis, & sepulturis Defunctorum: *Hebdomadâ XV.*

28. De ambitu & superbiâ devitandis à Clero, & ordinandâ humilitate: *Hebdomadâ XVI.*

29. De scientia, quæ & qualis à Clericis sit acquirenda, & institutis ideo Scholis & Seminariis: *Hebdomadâ XVII.*

30. De observandis circa petentes Pœnitentiam per nutus tantùm & signa in morte vel ægritudine: *Hebdomadâ XVIII.*

31. De his qui sine causa non communicant, & aliis qui propter legitimam causam excommunicantur, & Oblationibus arcentur: *Hebdomadâ XIX.*

32. De vitandis à Clero in communicatione & familiaritate cum laicis, sanctimonialibus, & mulieribus: *Hebdomadâ XX.*

33. De fugiendis à Clero discordiâ, litibus, avaritiâ, &c. *Hebdomadâ XXI.*

34. De Potestate Civili & Ecclesiasticâ, & utrique debitis obsequiis, nec abstiendâ sacri muneris functione propter curas negotii aut officii secularis: *Hebdomadâ XXII.*

35. De Reverentia servanda in Ecclesiis, & de vitando in Festis confraternitatum, secularis pompæ strepitu: de superstitione in invocationibus, amuletis, & aliis hujusmodi: *Hebdomadâ XXIII.*

36. De Hæreticis vitandis, vel reducendis ad Ecclesiam, itemque probandis novè conversis, & postea fovendis ab Ecclesia: *Hebdomadâ XXIV.*

37. De observantia & sanctificatione tam diei Dominicæ, quàm aliorum Festorum, per varia pietatis opera: *omnibus ferè Dominicis, præsertim à Paschate usque ad Dominicam XXIV. post Pentecosten.*

In hac serie non comprehenduntur Festa & Solemnitates, quæ proprios habent Canones, ratione peculiaritatis, aut disciplinæ prædictis Solemnitatibus congruentis.

TABULA
CONTINENS
OFFICIORUM GRADUS ET DIVERSITATEM.

ANNUALE-MAJUS.	*DUPLEX-MAJUS.*
Annuale-minus.	Duplex-minus.
Solemne-majus.	Semiduplex.
Solemne-minus.	Simplex.

Annualia-majora.

NAtale Domini.
Epiphania Domini.
Pascha.
Ascensio Domini.
Pentecostes.
Festum Corporis Christi.

Annualia-minora.

Annuntiatio Dominica.
Assumptio beatæ Mariæ Virginis.
Festum S. Ludovici Ecclesiæ Blesensis Patroni.
Festum Omnium Sanctorum.
Ipsa dies Consecrationis, seu Dedicationis Ecclesiæ.
In unaquaque Ecclesia, Festum principale Patroni primarii.

Solemnia-majora.

Circumcisio Domini.
Præsentatio Domini, quæ & Purificatio Beatæ Mariæ Virginis.
Festum SS. Petri & Pauli.
Anniversarius dies Dedicationis Ecclesiæ Blesensis.
Anniversarius dies Dedicationis aliarum Ecclesiarum.
Nativitas Beatæ Mariæ Virginis.
In unaquaque Ecclesia Festum secundarium Patroni primarii, & Festum principale Patroni secundarii.
[IN CATHEDRALI,
Translatio sancti Sollemnis.
Transfiguratio Domini.]

Solemnia-minora.

Octava Epiphaniæ & Baptismus Domini.
Dominica in Albis.
Octava Ascensionis Domini.
Festa SS. Trinitatis.
Octava Corporis Christi.
Nativitas S. Joannis Baptistæ.
Commemoratio omnium Fidelium Defunctorum.
Conceptio beatæ Mariæ Virginis.
[IN CATHEDRALI,
Festum sanctæ Mariæ Magdalenes.]

Duplicia-majora.
Natalitia Apostolorum & Evangelistarum.
Festum S. Stephani Proto-Martyris.
Festum SS. Innocentium.
Conversio S. Pauli.
Festum sancti Ioseph.
Inventio sanctæ Crucis.
Visitatio B. Mariæ Virginis.
Octava Dedicationis Ecclesiæ Blesensis.
Festum sanctæ Mariæ Magdalenæ.
Transfiguratio Domini.
Festum S. Laurentii.
Decollatio S. Joannis Baptistæ.
Exaltatio sanctæ Crucis.
Festum S. Sollemnis.
Festum S. Michaelis, & omnium SS. Angelorum.
Festum S. Martini.
Feria II. & III. post Pascha.
Feria II. & III. post Pentecosten.
Dies Octava Annualium-minorum.
DOMINICÆ privilegiatæ I. Classis, quæ numquam omittuntur.
Prima Adventûs.
Prima Quadragesimæ.
Passionis.
Palmarum.
Paschæ.
In Albis depositis.
Pentecostes.
Utriusque Festi SS. Trinitatis.
DOMINICÆ privilegiatæ II. Classis, quæ numquam omittuntur, nisi occurrente Festo Annuali.
Secunda, Tertia, Quarta } Adventûs & Quadragesimæ.
DOMINICÆ privilegiatæ III. Classis, quæ non omittuntur, nisi occurrente Festo Solemni-majori, & supra.
Septuagesimæ.
Sexagesimæ.
Quinquagesimæ.
DOMINICÆ IV. Classis, quæ non omittuntur, nisi occurrente Festo Duplici-majore, & supra.
Reliquæ Dominicæ quæ Communes vocantur, seu per annum.
FERIÆ MAJORES privilegiatæ, quæ numquam omittuntur.
Vigilia Nativitatis Domini.
Feria IV. Cinerum.
Feriæ majoris Hebdomadæ.
Feriæ intrà Octavas Paschæ.
Vigilia Pentecostes.
Feriæ intrà Octavas Pentecostes.

PSALTERIUM
DISPOSITUM
PER HEBDOMADAM.
PARS VERNA.

DOMINICA
AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Ante Officium Nocturnum dicitur secretò :

PAter noster, qui es in cœlis; sanctificétur nomen tuum: advéniat regnum tuum: fiat voluntas tua sicut in cœlo & in terra: panem nostrum quotidiánum da nobis hódie: & dimitte nobis débita nostra, sicut & nos dimíttimus debitóribus nostris: & ne nos indúcas in tentatiónem; sed líbera nos à malo. Amen.

AVe, María grátiâ plena; Dñus tecum: benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui Jesus.

Sancta María, mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc, & in hora mortis nostræ. Amen.

CRedo in Deum, Patrem omnipotentem, creatórem cœli & terræ: Et in Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum: qui conceptus est de Spíritu sancto, natus ex María Vírgine: passus sub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus & sepultus; descendit ad ínferos: tértiâ die resurrexit à mórtuis: ascendit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipotentis: inde ventúrus est judicáre vivos & mórtuos. Credo in Spíritum sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam. Amen.

Deinde altâ voce dicitur :

DOmine, lábia mea apéries; ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam. *Ps.* 50.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps.* 69.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen.

Ante Pascha, Laus tibi, Dñe, Rex ætérnæ glóriæ.

[*Post Pascha, loco* Laus tibi. *dicitur*: Allelúia.

Invitatorium, ut in Proprio.

Psalmus 94.

VEníte, exultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro: præoccupémus fáciem ejus in confessióne, & in psalmis jubilémus ei.

Quóniam Deus magnus Dóminus, & rex magnus super omnes deos: quóniam non repellet Dóminus plebem suam; quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, & altitúdines móntium ipse cónspicit.

Quóniam ipsíus est mare, & ipse fecit illud, & áridam fundavérunt manus ejus: veníte, adorémus, & procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster; nos autem pópulus ejus, & oves páscuæ ejus.

Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne, secundùm diem tentatiónis in deserto, ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt & vidérunt ópera mea.

Quadraginta annis próximus fui generatióni huic, & dixi: Semper hi errant corde; ipsi verò non cognovérunt vias meas: quibus jurávi in ira mea, si introíbunt in réquiem meam.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen.

Hymnus, ut in Proprio.

Tempore Paschali, unicum dicitur Nocturnum, ut notatur in Proprio. In Quadragesima verò Officium fit ut sequitur.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. to. a. Beátus vir.

*Asteriscus hic * notat mediationem & pausam.*

Psalmus 1.

BEátus vir qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non stetit, * & in cáthedra pestiléntiæ non sedit;

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum quod plantátum est secus decursus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet; * & ómnia quæcumque fáciet, prosperabuntur.

Non sic ímpii, non sic; * sed tamquam pulvis quem prójicit ventus à fácie terræ.

Ideo non resurgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio justórum;

Quóniam novit Dóminus viam justórum, * & iter impiórum períbit.

Glória Patri, & Fílio, * & Spirítui sancto:

Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, * & in sécula seculórum. Amen.

Hi versus Glória. & Sicut erat, *dicuntur in fine Psalmorum, Divisionum & Canticorum, nisi aliter notetur.*

Ant. Beátus vir qui non ábiit in consílio impiórum,

sed in lege Dómini meditábitur die ac nocte.

Ant. 4. f. Servíte Dómino.

Psalmus 2.

QUare fremuérunt gentes, * & pópuli meditáti sunt inánia ?

Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * advesùs Dóminum, & adversùs Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum, * & projiciámus à nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos, * & Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula à me, & dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * & possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * & tamquam vas fíguli confringes eos.

Et nunc, reges, intellígite : * erudímini, qui judicátis terram :

Servíte Dómino in timóre, * & exultáte ei cum tremóre :

Apprehéndite disciplínâ, nequando irascátur Dñus, * & pereátis de via justa.

Cùm exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Servíte Dómino, & exultáte ei : apprehéndite disciplínam.

Ant. 8. G. Dicunt.

Psalmus 3.

DOmine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me ? * multi insurgunt advérsùm me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, susceptor meus es, * glória mea, & exaltans caput meum.

Voce meâ ad Dóminum clamávi, * & exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, & soporátus sum ; * & exurrexi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdantis me : * exurge, Dómine : salvum me fac, Deus meus ;

Quóniam tu percussisti omnes adversántes mihi sine causa, * dentes peccatórum contrivisti.

Dómini est salus ; * & super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Dicunt ánimæ meæ : Non est salus ipsi in Deo ejus ; tu autem, Dómine, susceptor meus es.

In Quadrag. ℣. Ut quid, Dómine, recessisti longè ? ℟. Déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne ? *Ps.* 9.

Tempore Pass. ℣. Eripe me de manu inimicórum meórum ℟. Et à persequéntibus me. *Ps.* 30.

Post versiculum cujuslibet Nocturni dicitur secretò : Pater noster. *sed altâ voce* : ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem ; ℟. Sed líbera nos à malo.

Absol. & Benedict. habentur post Psalterium.

Lectiones cum Responsoriis, ut in Proprio.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Díligam te, Dñe.

Psalmus 17.

Díligam te, Dómine, fortitúdo mea : * Dóminus firmamentum meum, & refúgium meum, & liberátor meus.

Deus meus adjútor meus, * & sperábo in eum.

Protector meus, & cornu salútis meæ, * & suscéptor meus.

Laudans invocábo Dóminum ; * & ab inimícis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & torrentes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inferni circumdedérunt me : * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * & ad Deum meum clamávi.

Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam ; * & clamor meus in conspectu ejus introívit in aures ejus.

Commóta est & contrémuit terra : fundamenta móntium conturbáta sunt & commóta sunt, * quóniam irátus est eis.

Ascendit fumus in ira ejus, & ignis à fácie ejus exarsit : * carbónes succensi sunt ab eo.

Inclinávit cœlos, & descendit : * & calígo sub pédibus ejus.

Et ascendit super Chérubim, & volávit : * volávit super pennas ventórum.

Et pósuit ténebras latíbulum suum : in circúitu ejus tabernáculum ejus ; * tenebrósa aqua in núbibus áeris.

Præ fulgóre in conspectu ejus nubes transiérunt, * grando, & carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dóminus, & Altíssimus dedit vocem suam : * grando & carbónes ignis.

Et misit sagittas suas, & dissipávit eos : * fúlgura multiplicávit, & conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, * & reveláta sunt fundamenta orbis terrárum.

Ab increpatióne tua, Dómine, * ab inspiratióne spíritûs iræ tuæ.

Ant. Díligam te, Dómine, fortitúdo mea, firmamentum meum, & refúgium meum.

Ant. 4. D. Ero immaculátus.

Divisio Psalmi 17.

Misit de summo [Dóminus,] & accépit me, * & assumpsit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, & ab his qui odérunt me ; * quóniam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ ; * & factus

est Dóminus protéctor meus.

Et eduxit me in latitúdinem: * salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus secundùm justítiam meam,* & secundùm puritátem mánuum meárũ retríbuet mihi;

Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpiè gessi à Deo meo;

Quóniam ómnia judícia ejus in conspectu meo, * & justítias ejus non répuli à me.

Et ero immaculátus cum eo, * & observábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus secundùm justítiam meam, * & secundùm puritátem mánuum meárum in conspectu oculórum ejus.

Cum sancto sanctus eris, * & cum viro innocente ínnocens eris:

Et cum electo electus eris, * & cum perverso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies, * & óculos superbórũ humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucernam meam, Dómine: * Deus meus, illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar à tentatióne; * & in Deo meo transgrédiar murum.

Ant. Ero immaculátus cum Deo meo, & observábo me ab iniquitáte mea.

Ant. 7. a. Déxtera tua.

Altera divisio Psalmi 17.

DEus meus, impollúta via ejus; elóquia Dómini igne examináta: * protector est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dñum? * aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus qui præcinxit me virtúte, * & pósuit immaculátam viam meam;

Qui perfécit pedes meos tamquam cervórum, * & super excelsa státuens me;

Qui docet manus meas ad prælium: * & posuisti ut arcum æreum bráchia mea,

Et dedisti mihi protectiónem salútis tuæ; * & déxtera tua suscépit me.

Et disciplína tua correxit me in finem, * & disciplína tua ipsa me docébit.

Dilatasti gressus meos subtus me, * & non sunt infirmáta vestígia mea.

Pérsequar inimícos meos, & comprehendam illos; * & non convertar, donec defíciant.

Confringam illos, nec póterunt stare: * cadent subtus pedes meos.

Et præcinxisti me virtúte ad bellum; * & supplantasti insurgentes in me subtus me.

Et inimícos meos dedisti mihi dorsum, * & odientes me disperdidisti.

Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret: * ad Dóminum, nec exaudívit eos.

Et commínuam eos ut púlverem ante fáciem venti: * ut lutum plateárũ delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli: * constítues me in caput géntium.

Pópulus quem non cognóvi, servívit mihi; * in audítu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti sunt mihi: * fílii aliéni inveteráti sunt, & claudicavérunt à sémitis suis.

Vivit Dóminus, & benedíctus Deus meus; * & exaltétur Deus salútis meæ.

Deus, qui das vindíctas mihi, & subdis pópulos sub me, * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me: * à viro iníquo erípies me.

Proptéreà confitébor tibi in natiónibus, Dómine, * & nómini tuo psalmum dicam.

Magníficans salútes regis ejus, * & fáciens misericórdiam christo suo David, & sémini ejus usque in sécul~u.

Ant. Déxtera tua suscépit me, Dómine; & disciplína tua ipsa me docébit.

In Quadrag. ℣. Dómine, defécimus in ira tua: ℟. Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo. *Ps.* 89.

Temp. Pass. ℣. In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me: ℟. Impropérium expectávit cor meum, & misériam. *Ps.* 68.

Pater noster.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 2. D. In Deo.

Psalmus 27.

AD te, Dómine, clamábo: Deus meus, ne síleas à me; * nequando táceas à me, & assimilábor descendéntibus in lacum.

Exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ, dum oro ad te, * dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus; * & cum operántibus iniquitátem ne perdas me:

Qui loquuntur pacem cum próximo suo; * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secundùm ópera eórum, * & secundùm nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secundùm ópera mánuum eórum tríbue illis: * redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, & in ópera mánuum ejus; * déstrues illos, & non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus, * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, & protéctor meus: * in ipso sperávit cor meum; & adjútus sum.

Et reflóruit caro mea; * & ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ, * & protéctor salvatiónum christi sui est.

Salvum fac pópulum tuũ, Dómine, & bénedic hæreditáti tuæ; * & rege eos, & extolle illos usque in ætérnum.

Ant. In Deo sperávit cor meum, & adjútus sum; & ex voluntáte mea confitébor ei.

Ant. 1. D. Psállite.

Psalmus 29.

EXaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me,* nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine Deus meus, clamávi ad te, * & sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inferno ánimam meam: * salvásti me à descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti ejus, * & confitémini memóriæ sanctitátis ejus;

Quóniam ira in indignatióne ejus, * & vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus, * & ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua* præstitísti decóri meo virtútem:

Avertísti fáciem tuã à me,* & factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo, * & ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo,* dum descendo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, & misértus est mei: * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meũ in gáudium mihi: * conscidísti saccum meum, & circumdedísti me lætítiâ;

Ut cantet tibi glória mea, & non compungar: * Dómine Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Ant. Psállite Dómino, sancti ejus, & confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Ant. 5. 2. Veníte.

Psalmus 65.

JUbiláte Deo, omnis terra, psalmum dícite nómini ejus, * date glóriã laudi ejus.

Dícite Deo: Quàm terribília sunt ópera tua, Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, & psallat tibi: * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, & vidéte ópera Dei: * terríbilis in consíliis super fílios hóminum,

Qui convertit mare in áridam; in flúmine pertransíbunt pede: * ibi lætábimur in ipso,

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum; óculi ejus super gentes respíciunt: * qui exásperant, non exalténtur in semetipsis.

Benedícite, gentes, Deum nostrum;* & audítam fácite vocem laudis ejus,

Qui pósuit ánimam meam ad vitam, * & non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus: *igne nos examinásti, sicut examinátur argentum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro: * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transivimus per ignem & aquam; * & eduxisti nos in refrigérium.

Introibo in domum tuam in holocaustis: * reddam tibi vota mea,

Quæ distinxérunt lábia mea, & locútum est os meum * in tribulatióne mea.

Holocausta medulláta óf-feram tibi cum incenso ariétum: * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, & narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * & exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspexi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptéreà exaudívit Deus, * & attendit voci deprecatiónis meæ.

Benedictus Deus, * qui non amóvit oratiónem meá, & misericórdiam suam à me.

Ant. Veníte, audíte, & narrábo quanta fecit ánimæ meæ.

In Quadrag. ℣. Juxta est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde: ℟. Et húmiles spíritu salvábit. *Ps.* 33.

Temp. Pass. ℣. Cogitavérunt supplantáre gressus meos: ℟. Abscondérunt superbi láqueum mihi. *Ps.* 139.

Pater noster.

Post ultimum Responsorium dicitur Te Deum. *si dicendum sit.*

TE Deum laudámus, * te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli; * tibi cœli, & univérsæ potestátes;

Tibi Chérubim & Séraphim * incessábili voce proclámant:

Sanctus,

Sanctus,

Sanctus,

Dóminus Deus sábaoth.

Pleni sunt cœli & terra * majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia

Patrem * immensæ majestátis:

Venerandum tuum verum, * & únicum Fílium;

Sanctum quoque * paraclétum Spíritum.

Tu rex glóriæ, * Christe:

Tu Patris * sempitérnus es Fílius:

Tu, ad liberandum susceptúrus hóminem, * non horruisti Vírginis úterum:

Tu, devícto mortis acúleo, * aperuisti credéntibus regna cœlórum:

Tu ad déxteram Dei sedes * in glória Patris.

Judex créderis * esse ventúrus.

Te ergo quæsumus, fámulis tuis súbveni, * quos pretióso sánguine redemisti.

Æternâ fac * cum sanctis tuis in glóriâ numerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * & bénedic hæreditáti tuæ.

Et rege eos, * & extolle illos usque in æternum.

Per singulos dies * benedícimus te;

Et laudámus nomen tuum in séculum, * & in séculum séculi.

Dignáre, Dñe, die isto * sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri, Dómine, * miserére nostri.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodùm sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi; * non confundar in æternum.

℣. *Sacerd. ut in Proprio.*

Si non continuò sequantur Laudes, hîc dicitur: Dóminus vobiscũ, ℟. Et cum spíritu tuo. Orémus. *deinde Oratio propria, cum integra conclusione. Et tunc ante Laudes dicitur secretò* Pater. *&* Ave.

AD LAUDES.

DEus, in adjutórium meũ intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps.* 69. Glória Patri.

In Quadragesima, Tempore Passionis, & Temp. Paschali, Antiphonæ habentur in Proprio pro diversitate Temporis.

Psalmus 62.

DEus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea: quàm multiplíciter tibi caro mea * in terra deserta, & invia, & inaquósa.

Sic in sancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam & glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas, * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea, * & in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea, * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, * in matutínis meditábor in te.

Quia fuisti adjútor meus, * & in velamento alárum tuárum exultábo.

Adhæsit ánima mea post te; * me suscépit déxtera tua.

Ipsi verò in vanum quæsiérunt ánimam meam, * introibunt in inferióra terræ.

Tradentur in manus gládii, * partes vúlpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo, laudabuntur omnes qui jurant in eo; * quia obstructum est os loquéntium iníqua.

Psalmus 69.

DEus, in adjutórium meũ intende: * Dómine, ad adjuvandum me festína.

Confundantur, & revereantur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertantur retrorsùm, & erubescant, * qui volunt mihi mala.

Avertantur statim erubescentes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent & lætentur in te omnes qui quærunt te; * &

dicant semper : Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego veró egénus & pauper sum : * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus & liberátor meus es tu : * Dómine, ne moréris.

Psalmus 99.

JUbiláte Deo, omnis terra, * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspectu ejus * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus : * ipse fecit nos, & non ipsi nos.

Pópulus ejus, & oves páscuæ ejus, introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis : * confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, * quóniã suávis est Dóminus.

In æternum misericórdia ejus, * & usque in generatiónem & generatiónem véritas ejus.

Cant. trium pueror. Dan. 3.

BEnedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino ; * laudáte & superexaltáte eum in sécula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino : * benedícite, cœli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes quæ super cœlos sunt, Dómino : * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol & luna, Dómino : * benedícite, stellæ cœli, Dómino.

Benedícite, omnis imber & ros, Dño : * benedícite, omnes spíritus Dei, Dño.

Benedícite, ignis & æstus, Dómino : * benedícite, frigus & æstus, Dómino.

Benedícite, rores & pruína, Dómino : * benedícite, gelu & frigus, Dómino.

Benedícite, glácies & nives, Dómino : * benedícite, noctes & dies, Dómino.

Benedícite, lux & ténebræ, Dómino : * benedícite, fúlgura & nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum ; * laudet & superexaltet eum in sécula.

Benedícite, montes & colles, Dómino : * benedícite, univérsa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino : * benedícite, mária & flúmina, Dómino.

Benedícite, cete & ómnia quæ moventur in aquis, Dómino : * benedícite, omnes vólucres cœli, Dómino.

Benedícite, omnes béstiæ & pécora, Dómino : * benedícite, fílii hóminum, Dño.

Benedícat Israel Dñum ; * laudet & superexaltet eum in sécula.

Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino : * benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus & ánimæ justórum, Dómino ; * benedícite, sancti & húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Anánia, Azária, Mísael, Dómino ; * laudáte & superexaltáte eum in sécula.

Hic loco Glória Patri. *dicitur :*

Benedicámus Patrem, &

Filium, cum sancto Spíritu; * laudémus & superexaltémus eum in sécula.

Benedictus es, Dómine, in firmamento cœli; * & laudábilis, & gloriósus, & superexaltátus in sécula.

Psalmus 148.

LAudáte Dóminum, de cœlis; * laudáte eum in excelsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus: * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol & luna: * laudáte eum, omnes stellæ & lumen.

Laudáte eum, cœli cœlórum: * & aquæ omnes quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini;

Quia ipse dixit, & facta sunt; * ipse mandávit, & creáta sunt.

Státuit ea in æternum, & in séculũ séculi: * præceptum pósuit, & non præteríbit.

Laudáte Dóminum, de terra; * dracónes, & omnes abyssi;

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus;

Montes, & omnes colles; * ligna fructífera, & omnes cedri;

Béstiæ, & universa pécora; * serpentes, & vólucres pennátæ;

Reges terræ, & omnes pópuli; * príncipes, & omnes júdices terræ.

Júvenes & vírgines, senes cum junióribus, laudent nomen Dómini; * quia exaltátum est nomen ejus solius.

Conféssio ejus super cœlum & terram; * & exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus, * fíliis Israel, pópulo appropinquanti sibi.

Capitulum, Hymnus & Versiculus, ut in Proprio.

Canticum Zachariæ. Luc. 1.

BEnedictus Dóminus Deus Israel, * quia visitávit, & fecit redemptiónem plebis suæ,

Et erexit cornu salútis nobis * in domo David púeri sui,

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui à século sunt, Prophetárum ejus:

Salútem ex inimícis nostris, * & de manu ómnium qui odérunt nos;

Ad faciendam misericórdiam cum pátribus nostris, * & memorári testamenti sui sancti:

Jusjurandum quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis,

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi

In sanctitáte & justítia corã ipso * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis; * præíbis enim ante fáciem Dómini, paráre vias ejus,

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus, * in remissiónem peccatórum eórum,

Per víscera misericórdiæ Dei nostri, * in quibus visitávit nos Oriens ex alto;

Illumináre his qui in téne-

bris & in umbra mortis sedent, * ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Ant. & Oratio, in Proprio; & in fine dicitur: Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Post quamlibet Horam, si aliud Officium non sequatur, dicitur secretò: Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. Amen. *Deinde*, Pater noster.

AD PRIMAM.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus.

JAm lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Nostras ut ipse dírigat,
Lux increáta, sémitas.

Nil lingua, nil peccet manus,
Nil mens inâne cógitet:
In ore simplex véritas,
In corde regnet cáritas.

Incœpta dum fluet dies,
O Christe, custos pérvigil,
Quas sævus hostis óbsidet,
Portas tuére sénsuum.

Præsta diurnus ut tuæ
Subsérviat laudi labor:
Auctóre quæ te cœpimus,
Da te favente prósequi.

Superba ne nimis caro
Menti licenter ímperet;
Carnis domet supérbiam
Potûs cibíque párcitas.

Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Fílio,
Sancto simul cum Spíritu,
Nunc, & per omne séculum.
Amen.

Antiphona, ut in Proprio.

Psalmus 117.

COnfitémini Dómino quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israel quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum, * & exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor, * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dñus mihi adjútor, * & ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quàm confídere in hómine.

Bonum est speráre in Dómino, * quàm speráre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me; * & in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdantes circumdedérunt me; * & in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, & exarsérunt sicut ignis in spinis; * & in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Impulsus, eversus sum ut cáderem; * & Dómins suscépit me.

Fortitúdo mea, & laus mea Dóminus; * & factus est mihi in salútem.

Vox exultatiónis & salú-

tis * in tabernáculis justórũ.

Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me. * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam, * & narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus; * & morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justítiæ; * ingressus in eas, confitébor Dómino.

Hæc porta Dómini, * justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi, quóniam exaudísti me, * & factus es mihi in salútem.

Lápidem quem reprobavérunt ædificantes, * hic factus est in caput ánguli.

A Dño factum est istud, * & est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies quam fecit Dóminus: * exultémus & lætémur in ea.

O Dómine, salvum me fac; ô Dómine, bene prosperáre: * benedictus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini: * Deus Dóminus, & illuxit nobis.

Constitúite diem solemnem in condensis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, & confitébor tibi: * Deus meus es tu, & exaltábo te.

Confitébor tibi, quóniam exaudísti me, * & factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino quóniam bonus, * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Psalmus 118.

BEáti immaculáti in via, * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui scrutantur testimónia ejus, * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operantur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigantur viæ meæ * ad custodiendas justificatiónes tuas!

Tunc non confundar, * cùm perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis; * in eo quòd dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam; * non me derelinquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiendo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te; * ne repellas me à mandátis tuis.

In corde meo abscondi elóquia tua, * ut non peccem tibi.

Benedictus es, Dómine: * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor, * & considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor, * non oblivíscar sermónes tuos.

Divisio Psalmi 118.

RETríbue servo tuo, vivífica me; * & custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos, * & considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra, * non abscondas à me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas * in omni témpore.

Increpasti superbos: * maledícti qui declínant à mandátis tuis.

Aufer à me oppróbrium & contemptum; * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, & adversùm me loquebantur; * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam & testimónia tua meditátio mea est, * & consíliũ meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit pavimento ánima mea: * vivífica me secundùm verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, & exaudisti me; * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum instrue me; * & exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio: * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove à me, * & de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi, * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dñe, * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucurri, * cùm dilatasti cor meum.

Quando fit Officium de Dominica, nisi aliter notetur, dicitur hic Symbolum sequens.

QUicumque vult salvus esse, * ante ómnia opus est ut téneat cathólicam fidem:

Quam nisi quisque integram inviolatamque serváverit, * absque dúbio in æternum períbit.

Fides autem cathólica hæc est, * ut unum Deum in Trinitáte, & Trinitátem in Unitáte venerémur;

Neque confundentes persónas, * neque substántiam separantes.

Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, * ália Spíritûs sancti.

Sed Patris, & Fílii, & Spíritûs sancti una est divínitas, * æquális glória, coæterna majestas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus sanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus sanctus.

Immensus Pater, immensus Fílius, * immensus Spíritus sanctus.

Æternus Pater, æternus Fílius, * æternus Spíritus sanctus;

Et tamen non tres æterni, * sed unus æternus.

Sicut non tres increáti, nec tres immensi, * sed unus increátus, & unus immensus.

Similiter omnípotens Pater, omnípotens Fílius,* omnípotens Spíritus sanctus;

Et tamen non tres omnipotentes, * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, *Deus Spíritus sanctus;

Et tamen non tres dii, * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius,*Dóminus Spíritus sanctus;

Et tamen non tres dómini, * sed unus est Dóminus.

Quia sicut singillátim unamquamque persónam Deum ac Dóminum confitéri christiánâ veritáte compéllimur; * ità tres deos aut dóminos dícere cathólicâ religióne prohibémur.

Pater à nullo est factus, * nec creátus, nec génitus.

Fílius à Patre solo est, * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus sanctus à Patre & Fílio, * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.

Unus ergo Pater, non tres patres: unus Fílius, non tres filii: * unus Spíritus sanctus, non tres spíritus sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, nihil majus aut minus; * sed totæ tres persónæ coætérnæ sibi sunt & coæquáles.

Ita ut per ómnia, sicut jam suprà dictum est, * & Unitas in Trinitáte, & Trínitas in Unitáte veneranda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitáte séntiat.

Sed necessárium est ad ætérnam salútem, * ut Incarnatiónem quoque Dómini nostri Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta, ut credámus & confiteámur, * quia Dóminus noster Jesus Christus, Dei Fílius, Deus & homo est.

Deus est ex substántia Patris ante sécula génitus, * & homo est ex substántia matris in século natus.

Perfectus Deus, perfectus homo; * ex ánima rationáli & humána carne subsistens.

Æquális Patri secundùm divinitátem, * minor Patre secundùm humanitátem.

Qui licèt Deus sit & homo, * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversióne divinitátis in carnem, * sed assumptióne humanitátis in Deum.

Unus omníno, non confusióne substántiæ, * sed unitáte persónæ.

Nam sicut ánima rationális & caro unus est homo, * ita Deus & homo unus est Christus;

Qui passus est pro salúte nostra, descendit ad ínferos, * tértiâ die resurrexit à mórtuis:

Ascendit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipotentis, * inde ventúrus est judicáre vivos & mórtuos:

Ad cujus adventum omnes hómines resúrgere habent cum corpóribus suis, * &

& redditúri sunt de factis própriis ratiónem :

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam ætérnam;*qui verò mala, in ignem ætérnum.

Hæc est fides cathólica; * quam nisi quisque fidéliter firmiterque credíderit, salvus esse non póterit.

Capitulum. Ephes. 5.

ERátis aliquando ténebræ; nunc autem lux in Dómino. Ut fílii lucis ambuláte; fructus enim lucis est in omni bonitáte, & justítia, & veritáte : probantes quid sit beneplácitum Deo.

℟. *breve.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. *Repet.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. *In Quadragesima,* ℣. Qui venísti * peccatóres salvos fácere, * Miserére nobis. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto. *Repetitur* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. *Matt.* 16. *Tob.* 8. 1. *Tim.* 1.

Temp. Pass. ℣. Qui passus es * pro nobis, (1. *Petr.* 2.) * Miserére nobis. *Non dicitur* Glória. *sed repet.* Christe.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

[*Temp. Pasch.* ℟. *br.* Christe. *dicitur speciali ritu qui notatur in Proprio.*]

℣. Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire fecisti, tuâ nos hódie salva virtúte ... ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciendam nostra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes & ópera; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD OFFICIUM CAPITULI.

Primò fit lectio Martyrologii, in cujus fine nihil respondetur; sed statim Hebdomadarius dicit :

℣. Pretiósa in conspectu Dómini ℟. Mors sanctórum ejus. *Ps.* 115.

SAncta María, & omnes sancti ádjuvent nos in oratiónibus suis pro nobis ad Deum; ut secundùm eum, qui vocávit nos, Sanctum, & ipsi in omni conversatióne sancti simus. *Rom.* 15. 1. *Petr.* 1. ℟. Amen.

Deinde ubi legitur Necrologium, post ejus lectionem dicitur : Psalmus 129.

DE profundis clamávi ad te, Dómine; * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine; * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est, * & propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in ...

verbo ejus, * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem * speret Israel in Dómino;

Quia apud Dóminum misericórdia, * & copiósa apud eum redémptio;

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem ætérnam dona eis, Dómine; * & lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiescant in pace.
℟. Amen. ℣. Dñe, exaudi.
℣. Dóminus vobiscum.

Orémus.

ABsolve, quǽsumus, Dómine, ab omni vínculo delictórum ánimas Pontíficum, Fratrum, ac Benefactórum nostrórum, & ómnium Fidélium defunctórum; ut in resurrectiónis glória, inter sanctos & electos tuos resuscitáti respírent; Per eum qui ventúrus est judicáre vivos & mórtuos, & séculum per ignem.

℟. Amen.

Postea fit lectio Canonis, qui pro singulis diebus habetur suo loco.

Lector petit benedictionem, dicens: Jube, domne, benedícere. [*Lectrix dicit*, domna. *Solus vel sola recitans*, Dñe.]

Bened. Det Dóminus leges suas in mentem nostram, & in corde nostro superscríbat eas. *Hebr.* 8. ℟. Amen.

Lector legit Canonem, & in fine subjungit: Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

Post Lectionem, Hebdomadarius dicit: Adjutórium nostrum in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Ps.* 123.

Submissiori voce dicit: Benedícite. *Lector versus ad eum*, Deus. *Hebd.* Deus pacis aptet nos in omni bono, ut faciámus ejus voluntátem, fáciens in nobis quod pláceat coram se. *Hebr.* 13. *Lector*, Amen.

Secretò, Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace.

℟. Amen.

Sic dicitur Officium Capituli in omnibus Festis feriatis à populo.

¶ *Ad Tertiam, Sextam & Nonam, Antiph. Capit. & ℟℟. brev. cum Versiculis, habentur in Proprio pro diversitate Temporis.*]

AD TERTIAM.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus.

O Fons amóris, Spíritus,
O sancte donórũ parens,
Tuas refúsus íntimis
Accende flammas córdibus.

Qui caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mútui
Arctis coapta néxibus.

Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Fílio,
Sancto simul cum Spíritu,
Nunc, & per omne séculum.
Amen.

Ex Psalmo 118.

LEgem pone mihi, Dómine, viam justificatiónum tuárum, * & exquíram eam semper.

Da mihi intelléctum, & scrutábor legem tuam; * & custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum, * quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in testimónia tua, * & non in avarítiam.

Averte óculos meos, ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meũ quod suspicátus sum, * quia judícia tua jucunda.

Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericórdia tua, Dómine, * salutáre tuum secundùm elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum, * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque, * quia in judíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper, * in séculum, & in séculum séculi.

Et ambulábam in latitúdine, * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar de testimóniis tuis in conspectu regum, * & non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ dilexi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua quæ dilexi, * & exercébar in justificatiónibus tuis.

Divisio Psalmi 118.

MEmor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedisti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea, * quia elóquium tuum vivificávit me.

Superbi iníquè agébant usquequáque, * à lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum à século, Dómine; * & consolátus sum.

Deféctio ténuit me * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine; * & custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi, * quia justificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea, Dómine, * dixi, custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo; * miserére mei secundùm elóquium tuum.

Cogitávi vias meas, * & converti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, & non sum turbátus, * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumplexi sunt me; * & legem tuam non sum oblítus.

Médiâ nocte surgébam ad confiténdum tibi * super judícia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum óm-

nium timéntium te, * & custodiéntium mandáta tua.

Misericórdiâ tuâ, Dómine, plena est terra: * justificatiónes tuas doce me.

Divisio Psalmi 118.

BOnitátem fecisti cum servo tuo, Dómine, * secundùm verbum tuum.

Bonitátem, & disciplínam, & sciéntiam doce me; * quia mandátis tuis crédidi.

Priusquàm humiliárer, ego delíqui; * proptéreà elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu; * & in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas superbórum; * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum; * ego verò legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliasti me, * ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui * super míllia auri & argenti.

Manus tuæ fecérunt me, & plasmavérunt me: * da mihi intelléctum, & discam mandáta tua.

Qui timent te, vidébunt me, & lætabuntur; * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua, * & in veritáte tua humiliasti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur me, * secundùm elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, & vivam; * quia lex tua meditátio mea est.

Confundantur superbi, quia injustè iniquitátem fecérunt in me; * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertantur mihi timentes te, * & qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, * ut non confundar.

AD SEXTAM.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus.

JAm solis excelsum jubar
Toto coruscat lúmine;
Sinusque pandens áureos,
Igníta vibrat spícula.
Tu, Christe, qui mundum novâ,
Sol verus, accendis face,
Fac nostra plenam cáritas
Crescendo surgat ad diem.
Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Fílio,
Sancto simul cum Spíritu,
Nunc, & per omne séculum.
Amen.

Ex Psalmo 118.

DEfécit in salutáre tuũ ánima mea, * & in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, dicentes: * Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína; * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui? * quando fácies de persequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes; * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas: * iníquè persecúti sunt me, ádjuva me.

Pauló minùs consummavérunt me in terra; * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secundùm misericórdiam tuam vivífica me, * & custódiam testimónia oris tui.

In æternum, Dñe, * verbum tuũ pérmanet in cœlo.

In generatiónem & generatiónem véritas tua: * fundasti terram, & pérmanet.

Ordinatióne tuâ persevérat dies, * quóniam ómnia sérviunt tibi.

Nisi quòd lex tua meditátio mea est, * tunc fortè periissem in humilitáte mea.

In æternum non obliviscar justificatiónes tuas, * quia in ipsis vivificasti me.

Tuus sum ego, salvum me fac; * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.

Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me: * testimónia tua intellexi.

Omnis consummatiónis vidi finem: * latum mandátum tuum nimis.

Divisio Psalmi 118.

QUómodó dilexi legem tuam, Dómine! * totâ die meditátio mea est.

Super inimícos meos prudentem me fecisti mandáto tuo, * quia in æternum mihi est.

Super omnes docentes me intellexi, * quia testimónia tua meditátio mea est.

Super senes intellexi, * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos, * ut custódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi, * quia tu legem posuisti mihi.

Quàm dúlcia fáucibus meis elóquia tua! * super mel ori meo.

A mandátis tuis intellexi; * proptéreà odívi omnem viã iniquitátis.

Lucerna pédibus meis verbum tuum, * & lumen sémitis meis.

Jurávi & státui * custodíre judícia justítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque, Dómine; * vivífica me secundùm verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine, * & judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper, * & legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi, * & de mandátis tuis non errávi.

Hæreditáte acquisívi testimónia tua in æternũ, * quia exultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciendas justificatiónes tuas in æternum, * propter retributiónem.

Divisio Psalmi 118.

INíquos ódio hábui, * & legem tuam dilexi.

Adjútor & susceptor meus es tu; * & in verbum tuum supersperávi.

Declináte à me, maligni, * &

scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secundùm elóquium tuum, & vivam; * & non confundas me ab expectatióne mea.

Adjuva me, & salvus ero; * & meditábor in justificatiónibus tuis semper.

Sprevisti omnes discedentes à judíciis tuis, * quia injusta cogitátio eórum.

Prævaricantes reputávi omnes peccatóres terræ; * ídeo dilexi testimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas; * à judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium & justítiá, * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum: * non calumnientur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum, * & in elóquium justítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secundùm misericórdiam tuá, * & justificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego: * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciendi, Dñe: * dissipavérunt legem tuam.

Ideo dilexi mandáta tua * super aurum & topázion.

Proptéreà ad ómnia mandáta tua dirigébar: * omnem viam iníquam ódio hábui.

AD NONAM.

℣. Deus, in adjutórium,

Hymnus.

LAbente jam solis rotâ,
Inclínat in noctem dies;
Sic vita suprémam cito
Festínat ad metam gradu.
O Christe, dum fixus cruci
Expandis orbi bráchia,
Amáre da crucem; tuo
Da nos in amplexu mori.
Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Fílio,
Sancto simul cum Spíritu,
Nunc, & per omne séculum.
Amen.

Ex Psalmo 118.

MIrabília testimónia tua; * ídeo scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat, * & intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, & attraxi spíritum, * quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, & miserére mei, * secundùm judícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dírige secundùm elóquium tuum; * & non dominétur meî omnis injustítia.

Rédime me à calúmniis hóminum, * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum, * & doce me justificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei; * quia non custodiérunt legem tuam.

Justus es, Dómine, * & rectum judícium tuum.

Mandasti justítiam testimónia tua, * & veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus, * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum vehementer; * & servus tuus dilexit illud.

Adolescéntulus sum ego, & contemptus; * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Justítia tua, justítia in æternum; * & lex tua véritas.

Tribulátio & angústia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in æternum: * intelléctum da mihi, & vivam.

Divisio Psalmi 118.

CLamávi in toto corde meo, exaudi me, Dómine; * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac; * ut custódiã mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, & clamávi, * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo, * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndùm misericórdiam tuam, Dómine; * & secundùm judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequentes me iniquitáti; * à lege autẽ tua longè facti sunt.

Propè es tu, Dómine, * & omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testimóniis tuis, * quia in æternum fundasti ea.

Vide humilitátem meam, & éripe me; * quia legem tuam non sum oblítus.

Júdica judícium meum, & rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

Longè à peccatóribus salus, * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine: * secundùm judícium tuum vivífica me.

Multi qui persequuntur me, & tríbulant me; * à testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricantes, & tabescébam, * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniã mandáta tua dilexi, Dómine: * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum véritas: * in æternum ómnia judícia justítiæ tuæ.

Divisio Psalmi 118.

PRíncipes persecúti sunt me gratìs, * & à verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua, * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, & abominátus sum; * legem autem tuam dilexi.

Sépties in die laudem dixi tibi * super judícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam; * & non est illis scándalum.

Expectábam salutáre tuum, Dómine, * & mandáta tua dilexi.

Custodívit ánima mea testimónia tua, * & dilexit ea vehementer.

Servávi mandáta tua, & testimónia tua; * quia omnes viæ meæ in conspectu tuo.

Appropinquet deprecátio mea in conspectu tuo, Dó-

mine : * juxta elóquium tuũ da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo : * secundùm elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cùm docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum, * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me,* quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dómine ; * & lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, & laudábit te ; * & judícia tua adjuvábunt me.

Errávi sicut ovis quæ périit : * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

AD VESPERAS.

℣. Deus, in adjutórium;

Ant. ut in Proprio.

Psalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo : * Sede à dextris meis,

Donec poná inimícos tuos* scabellum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dñus ex Sion : * domináre in médio inimicórũ tuórũ.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum : * Tu es Sacerdos in ætérnum secundùm órdinem Melchísedech.

Dóminus à dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas, * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrente in via bibet ; * proptéreà exaltábit caput.

Psalmus 110.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, * in concílio justórum & congregatióne.

Magna ópera Dómini, * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio & magnificéntia opus ejus, * & justítia ejus manet in séculum séculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors & miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in séculum testamenti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo ;

Ut det illis hæreditátem géntium : * ópera mánuum ejus véritas & judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in séculum séculi, * facta in veritáte & æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo,* mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum & terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in séculum séculi.

Psalmus 111.

BEátus vir qui timet Dóminum, * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória & divítiæ in domo ejus, * & justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

Exortum est in ténebris lumen rectis : * miséricors, & miserátor, & justus.

Jucundus homo qui miserétur & cómmodat, dispónet sermónes suos in judício; * quia in æternum non commovébitur.

In memória æterna erit justus; * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus; * non commovébitur, donec despíciat inimícos suos.

Dispersit, dedit paupéribus; * justítia ejus manet in sǽculum sǽculi : cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit & irascétur, déntibus suis fremet & tabescet : * desidérium peccatórum períbit.

Psalmus 112.

LAudáte, púeri, Dóminum; * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, & usque in sǽculum.

A solis ortu usque ad occásum * laudábile nomen Dómini.

Excelsus super omnes gentes Dóminus, * & super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * & humília réspicit in cœlo & in terra?

Súscitans à terra ínopem, * & de stércore érigens páuperem,

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui;

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætantem.

Psalmus 113.

IN éxitu Israel de Ægypto, * domûs Jacob de pópulo bárbaro,

Facta est Judæa sanctificátio ejus, * Israel potestas ejus.

Mare vidit, & fugit : * Jordánis conversus est retrorsû.

Montes exultavérunt ut aríetes, * & colles sicut agni óvium.

Quid est tibi, mare, quòd fugisti? * & tu, Jordánis, quia conversus es retrorsùm?

Montes, exultastis sicut aríetes? * & colles, sicut agni óvium?

A fácie Dómini mota est terra, * à fácie Dei Jacob,

Qui convertit petram in stagna aquárum, * & rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis, * sed nómini tuo da glóriam super misericórdia tua & veritáte tua;

Nequando dicant gentes: * Ubi est Deus eórum?

Deus autem noster in cœlo; * ómnia quæcumque vóluit, fecit.

Simulácra géntium argentum & aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, & non loquentur; * óculos habent, & non vidébunt.

Aures habent, & non áudient; * nares habent, & non odorábunt.

Manus habent, & non palpábunt; pedes habent, & non ambulábunt: * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * & omnes qui confídunt in eis.

Domus Israel sperávit in Dómino; * adjútor eórum & protector eórum est.

Domus Aaron sperávit in Dómino; * adjútor eórum & protector eórum est.

Qui timent Dñum, speravérunt in Dño; * adjútor eórum & protector eórum est.

Dóminus memor fuit nostri, * & benedixit nobis.

Benedixit dómui Israel, * benedixit dómui Aaron.

Benedixit ómnibus qui timent Dóminum, * pusillis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus super vos, * super vos, & super fílios vestros.

Benedicti vos à Dómino * qui fecit cœlum & terram.

Cœlum cœli Dómino; * terram autem dedit filiis hóminum.

Non mórtui laudábunt te, Dómine, * neque omnes qui descendunt in infernum.

Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc, & usque in sǽculū.

Capitulum, Hymnus & Versic. ut in Proprio.

Canticum B. M. V. Luc. 1.

MAgníficat * ánima mea Dóminum,

Et exultávit spíritus meus * in Deo salutári meo;

Quia respexit humilitátem ancillæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est, * & sanctum nomen ejus;

Et misericórdia ejus à progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo; * dispersit supérbos mente cordis sui.

Depósuit potentes de sede, * & exaltávit húmiles.

Esurientes implévit bonis, * & dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ,

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, & sémini ejus in sǽcula.

Deinde dicitur Antiphona & Oratio conveniens.

AD COMPLETORIUM.

COnverte nos, Deus salutáris noster; ℟. Et averte iram tuam à nobis. *Ps.* 84.

℣. Deus, in adjutórium.

Ante Pascha, Ant. 8. G. Scuto.

Temp. Pasch. Ant. 7. *d.* Eripuit nos.

Psalmus 4.

CUm invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * & exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequò gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.

Irascímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, & speráte in Dómino: * multi dicunt, Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultûs tui, Dómine; * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini & ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idipsum dórmiam; * & requiéscam.

Quóniam tu, Dómine, * singuláriter in spe constituísti me.

Psalmus 90.

QUi hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, & refúgium meum: * Deus meus, sperábo in eum;

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * & à verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi, * & sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus; * non timébis à timóre noctúrno,

A sagitta volante in die, à negótio perambulante in ténebris, * ab incúrsu & dæmónio meridiáno.

Cadent à látere tuo mille, & decem míllia à dextris tuis; * ad te autem non appropinquábit.

Verùmtamen óculis tuis considerábis, * & retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam: Tu es, Dómine, spes mea; * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malū, * & flagellum non appropinquábit tabernáculo tuo;

Quóniam Angelis suis mandávit de te, * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te, * ne forte offendas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem & basilíscum ambulábis, * & conculcábis leónem & dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, * & ego exáudiam eum.

Cum ipso sum in tribulatióne; * erípiam eum, & glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum, * & osténdam illi salutáre meum.

Psalmus 133.

ECce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini.

Qui statis in domo Dñi, *

In átriis domûs Dei nostri,

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * & benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum & terram.

Ante Pascha, Ant. Scuto circúmdabit te véritas ejus; non timébis à timóre noctúrno. *Ps.* 90.

Temp. Pasch. Ant. Erípuit nos Deus de potestáte tenebrárum, & tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ, allelúia. *Coloss.* 1.

Tempore Quadragesimæ & Passionis, Hymnus.

O Splendor ætérni Patris,
Tu, Christe, qui vetus dies,
Et vera lux de lúmine,
Mentis fugas calíginem:
En solis abscessit jubar,
Noctísque succédunt vices:
Qui prósperum donas diem,
Da tuta noctis ótia.
Si clausa torpent lúmina,
Suspíret ad te mens vigil:
Potente, qui te díligunt,
Servos tuére déxterâ.
Tu, quos molesti córporis
Gravis retardat sárcina,
Fac mentis alis líbero
Sursum volátu téndere.
O spes salútis única,
Votis adesto súpplicum:
Defende quos mercâtus es
Mercéde fusi sánguinis.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Sancto simul cum Spíritu,
Nunc, & per omne sǽculum.
Amen.

Tempore Paschali, Hymnus.

JEsu redemptor sǽculi,
Qui tértio post fúnera
Redux ab ínferis die,
Mortem resurgendo necas:
Nox atra jam terras premet,
Mergetque somno lúmina;
Hostis furórem pérfidi,
Artésque cæcas dísjice;
Ut justa dum curas levat,
Et corpus instáurat quies,
Sic membra somnus óccupet,
Ne corda torpor ópprimat.
Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumpháta nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Capitulum. 1. Thess. 5.

OMnes vos fílii lucis estis, & fílii diéi: non sumus noctis, neque tenebrárum; ígitur non dormiámus sicut & céteri, sed vigilémus & sóbrii simus.

Temp. Quadrag. ℟. *br.* In manus tuas, Dómine, * Comméndo spíritum meum. In manus. ℣. Redemísti me, Dómine, * Deus veritátis: * Comméndo. Glória Patri. In manus. *Ps.* 30.

[*Temp. Pass. omisso* Glória Patri, *post reclamationem repetitur*, In manus.]

℣. Custódi me, Dómine, ut pupíllam óculi: ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Ps.* 16.

Temp. Paschali, ℞. *br.* In manus tuas, Dómine, * commendo spíritum meum, * Allelúia, allelúia. In manus.
℣. Redemísti me, Dómine, * Deus veritátis, * Allelúia, allelúia. Glória. In manus.
℣. Custódi me, Dómine, ut pupillam óculi: ℞. Sub umbra alárum tuárum prótege me.

Ante Pascha, Ant. 3. c. Signátum est.

Temp. Paschali, Ant. 5. C. Cùm Christus.

Canticum Simeonis. Luc. 2.

NUnc dimíttis servum tuum, Dómine, * secundùm verbum tuũ, in pace;
Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,
Quod parasti * ante fáciem ómnium populórum,
Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Israel.

Ante Pascha, Ant. Signátum est super nos lumen vultûs tui, Dómine: in pace in idipsum dórmiam, & requiescam. *Ps.* 4.

Temp. Paschali, Ant. Cùm Christus apparúerit, vita vestra; tunc & vos apparébitis cum ipso in glória. Allelúia. *Coloss.* 3.

℣. Dóminus vobíscum,
℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

VIsita, quæsumus, Dómine, habitatiónem istam, & omnes insídias inimíci ab ea longè repelle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; & benedíctio tua sit super nos semper; Per Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum.
Benedicámus Dómino.

Finito Completorio, mediocri voce dicitur: Grátia Dómini nostri Jesu Christi, & cáritas Dei, & communicátio sancti Spíritûs sit cum ómnibus vobis. 2. *Cor.* 13. ℞. Amen.

Posteà dicitur una ex Antiphonis de B. Maria Virgine, ut sequitur.

ANTIPH. DE BEATA, AD DEVOTIONEM.

In Quadragesima.

AVe, Regína cœlórum;
Ave, Dómina Angelórum:
Salve, radix; salve, porta,
Ex qua mundo lux est orta:
Gaude, Virgo gloriósa,
Super omnes speciósa:
Vale, ô valde decóra,
Et pro nobis Christũ exóra.

℣. Elégit eam Dñus ℞. In habitatiónem sibi. *Ps.* 131.

Orémus.

COncéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium; ut qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio à nostris iniquitátibus resurgámus. Per eumdem Christum.

Tempore Paschali.

REgína cœli, lætáre, allelúia;
Quia quem meruísti portáre, allelúia,
Resurrexit sicut dixit, allelúia:
Ora pro nobis Deum, allel.
℣. Circumdedísti me læ-

vitâ, Dómine; ℞. Ut cantet tibi glória mea. *Ps.* 29.

Orémus.

DEus, qui per resurrectiónem Filii tui Dómini nostri Jesu Christi mundum lætificáre dignátus es: præsta, quæsumus, ut per ejus genitrícem vírginem Maríam, perpétuæ capiámus gáudia vitæ; Per eumdem Christum,

Post completum Off. dicitur secretè: Pater. Ave. Credo.

FERIA SECUNDA AD OFFICIUM NOCT.

Dómine, lábia. *suprà*, 1.

Invitatorium & Hymnus, ut in Proprio; & sic in sequentibus Feriis.

In Feriis Quadrag. & Pass. dicuntur, pro unico Noct. novem Pss. ad unamquamque Feriam positi, sub una duntaxat Antiphona post singulos tres Psalmos. Tempore verò Pasch. tres tantùm dicuntur, eo ordine qui descriptus est in Proprio pro unaquaque die.

Ant. 4. d. Omnia.

Psalmus 103.

BEnedic, ánima mea, Dómino: * Dómine Deus meus, magnificátus es vehementer.

Confessiónem & decórem induísti, * amíctus lúmine sicut vestimento;

Extendens cœlum sicut pellem, * qui tegis aquis superióra ejus;

Qui ponis nubem ascensum tuum, * qui ámbulas super pennas ventórum;

Qui facis Angelos tuos spíritus, * & ministros tuos ignem urentem;

Qui fundasti terram super stabilitátem suam: * non inclinábitur in séculú séculi.

Abyssus, sicut vestimentum, amíctus ejus: * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient; * á voce tonítrui tui formidábunt.

Ascendunt montes, & descendunt campi, * in locum quem fundasti eis.

Términum posuisti, quem non transgredientur; * neque converteniur operíre terrã.

Qui emittis fontes in convállibus: * inter médiũ móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri; * expectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cœli habitábunt; * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis; * de fructu óperum tuórum satiábitur terra.

Prodúcens fœnum juméntis, * & herbam servitúti hóminum;

Ut edúcas panem de terra, * & vinum lætificet cor hóminis;

Ut exhilaret fáciem in óleo, * & panis cor hóminis confirmet.

Saturabuntur ligna campi, * & cedri Líbani quas plantávit.

Illic pásseres nidificábunt: * heródii domus dux est córũ.

Montes excelsi cervis, * petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora: * sol cognóvit occásum suum.

Posuísti ténebras, & facta est nox; * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ sylvæ:

Cátuli leónum rugientes, * ut rápiant, & quærant à Deo escam sibi.

Ortus est sol, & congregáti sunt, * & in cubílibus suis collocabuntur.

Exíbit homo ad opus suum, * & ad operatiónem suam usque ad vésperum.

Divisio Psalmi 103.

QUam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * ómnia in sapiéntia fecísti; impléta est terra possessióne tuá.

Hoc mare magnum, & spatiósum mánibus: * illic reptília, quorum non est númerus, animália pusilla cum magnis.

Illic naves pertransíbunt: * draco iste quem formasti ad illudendum ei.

Omnia à te expectant, * ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent; * aperiente te manum tuam, ómnia implebuntur bonitáte.

Avertente autem te fáciem, turbabuntur: * áuferes spíritum eórum, & defícient, & in púlverem suum revertentur.

Emittes spíritum tuum, & creabuntur; * & renovábis fáciem terræ.

Altera divisio Psalmi 103.

SIt glória Dómini in sǽculum: * lætábitur Dóminus in opéribus suis;

Qui réspicit terram, & facit eam trémere; * qui tangit montes, & fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea: * psallam Deo meo, quámdiu sum.

Jucundum sit ei elóquium meum; * ego veró delectábor in Dómino.

Defíciant peccatóres à terra, & iníqui, ita ut non sint: * bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Omnia in sapiéntia fecisti, Dómine: impléta est terra possessióne tuá.

Ant. 7. *d.* Mementóte.

Psalmus 104.

COnfitémini Dómino, & invocáte nomen ejus: * annuntiáte inter gentes ópera ejus.

Cantáte ei, & psállite ei: * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus: * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quǽrite Dóminum, & confirmámini; * quǽrite fáciem ejus semper.

Mementóte mirabílium ejus quæ fecit, * prodígia ejus, & judícia oris ejus,

Semen Abraham servi ejus, * fílii Jacob elécti ejus.

Ipse Dóminus Deus noster; * in universa terra judícia ejus.

Memor fuit in sǽculum testamenti sui; * verbi quod mandávit in mille generatiónes,

Quod dispósuit ad Abrahá, * & juramenti sui ad Isaac.

Et statuit illud Jacob in

præceptum, * & Israel in testamentum æternum;

Dicens: Tibi dabo terram Chánaan * funículum hæreditátis vestræ;

Cùm essent número brevi, paucíssimi, * & íncolæ ejus.

Et pertransiérunt de gente in gentem, * & de regno ad pópulum álterum.

Non relíquit hóminem nocére eis; * & corrípuit pro eis reges.

Nolíte tángere christos meos, * & in prophétis meis nolíte malignári.

Divisio Psalmi 104. Et

VOcávit [Dóminus] famem super terram, * & omne firmamentum panis contrívit.

Misit ante eos virum: * in servum venúmdatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus; * ferrum pertránsiit ánimam ejus.

Donec veníret verbum ejus, * elóquium Dómini inflammávit eum.

Misit rex, & solvit eum; * princeps populórum, & dimísit eum.

Constítuit eum dóminum domûs suæ, * & príncipem omnis possessiónis suæ;

Ut erudíret príncipes ejus sicut semetipsum, * & senes ejus prudéntiam docéret.

Et intrávit Israel in Ægyptum; * & Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum vehementer, * & firmávit eum super inimícos ejus.

Convertit cor eórum, ut odírent pópulum ejus, * & dolū fácerent in servos ejus.

Altera divisio Psalmi 104.

MIsit [Dóminus] Móysen servum suum, * Aaron quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum, * & prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, & obscurávit; * & non exacerbávit sermónes suos.

Convertit aquas eórum in sánguinem, * & occídit pisces eórum.

Edidit terra eórū ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit: & venit cœnomyía & cínifes * in ómnibus fínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem, * ignem comburentem in terra ipsórum;

Et percussit víneas eórum, & ficúlneas eórum; * & contrívit lignum fínium eórum.

Dixit: & venit locusta & bruchus, * cujus non erat númerus;

Et comédit omne fœnum in terra eórum, * & comédit omnem fructum terræ eórū.

Et percussit omne primogénitum in terra eórum, * primítias omnis labóris eórū.

Et edúxit eos cum argento & auro; * & non erat in tríbubus eórum infirmus.

Lætáta est Ægyptus in profectióne eórum, * quia incúbuit timor eórum super eos.

Expandit nubem in protectiónem eórum, * & ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, & venit coturnix; * & pane cœli saturávit eos.
Dirúpit petram, & fluxérunt aquæ: * abiérunt in sicco flúmina;
Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham púerum suum.
Et eduxit pópulum suum in exultatióne, * & electos suos in lætítia:
Et dedit illis regiónes géntium, * & labóres populórum possedérunt;
Ut custódiant justificatiónes ejus, * & legem ejus requírant.
Ant. Mementóte mirabílium ejus quæ fecit, prodígia ejus, & judícia oris ejus.
Ant. I. *a.* Vísita nos.
Psalmus 105.
COnfitémini Dómino quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.
Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciet omnes laudes ejus?
Beáti qui custódiunt judícium, * & fáciunt justítiam in omni témpore.
Memento nostri, Dñe, in beneplácito pópuli tui: * vísita nos in salutári tuo;
Ad videndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætandum in lætítia gentis tuæ, * ut laudéris cum hæreditáte tua.
Divisio Psalmi 105.
PEccávimus cum pátribus nostris; * injustè égimus, iniquitátem fécimus.
Patres nostri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua: * non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiæ tuæ;
Et irritavérunt ascendentes in mare, * mare rubrum.
Et salvávit eos propter nomen suum, * ut notam fáceret poténtiam suam.
Et increpuit mare rubrum, & exsiccátum est; * & deduxit eos in abyssis, sicut in deserto;
Et salvávit eos de manu odiéntium, * & redémit eos de manu inimíci.
Et opéruit aqua tribulantes eos; * unus ex eis non remansit.
Et credidérunt verbis ejus, * & laudavérunt laudem ejus.
Citò fecérunt, oblíti sunt óperum ejus, * & non sustinuérunt consílium ejus;
Et concupiérunt concupiscéntiam in deserto, * & tentavérunt Deum in inaquóso.
Et dedit eis petitiónem ipsórum, * & misit saturitátem in ánimas eórum.
Et irritavérunt Móysen in castris, * Aaron sanctum Dómini.
Aperta est terra, & deglutívit Dathan, * & opéruit super congregatiónem Abyron;
Et exarsit ignis in synagóga eórum, * flamma combussit peccatóres.
Et fecérunt vítulum in Horeb, * & adoravérunt scúlptile;

Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinem vítuli comedentis fœnum.

Oblíti sunt Deum qui salvávit eos, * qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in terra Cham, terribília in mari rubro.

Et dixit ut dispérderet eos, si non Móyses electus ejus stetisset in confractióne, in conspectu ejus,* ut avérteret iram ejus, ne dispérderet eos.

Et pro níhilo habuérunt terram desiderábilem; * non credidérunt verbo ejus.

Et murmuravérunt in tabernáculis suis; * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos, * ut prostérneret eos in deserto,

Et ut dejíceret semen eórum in natiónibus, * & dispérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti sunt Beélphegor, * & comedérunt sacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus suis, * & multiplicáta est in eis ruína.

Et stetit Phínees, & placávit; * & cessávit quassátio.

Et reputátum est ei in justítiam, * in generatiónem & generatiónem usque in sempiternum.

Et irritavérunt eum ad aquas contradictiónis; * & vexátus est Móyses propter eos.

Quia exacerbavérunt spíritum ejus, * & distinxit in lábiis suis.

Altera divisio Psalmi 105.

NOn disperdidérunt gentes, * quas dixit Dóminus illis.

Et commixti sunt inter gentes, * & didicérunt ópera eórum.

Et serviérunt sculptílibus eórum; * & factum est illis in scándalum.

Et immolavérunt fílios suos * & fílias suas dæmóniis.

Et effudérunt sánguinem innocentem, * sánguinem filiórum suórum, & filiárum suárum, quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.

Et infecta est terra in sanguínibus, & contamináta est in opéribus eórum; * & fornicáti sunt in adinventiónibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum, * & abominátus est hæreditátem suam.

Et trádidit eos in manus géntium; * & domináti sunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, * & humiliáti sunt sub mánibus eórum.

Sæpè liberávit eos; * ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo, & humiliáti sunt in iniquitátibus suis.

Et vidit cùm tribularentur, * & audívit oratiónem eórum.

Et memor fuit testamenti sui; * & pœnítuit eum secundùm multitúdinem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericór-

dias, * in conspectu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine Deus noster, * & cóngrega nos de natiónibus;

Ut confiteámur nómini sancto tuo, * & gloriémur in laude tua.

Benedictus Dóminus Deus Israel à sǽculo, & usque in sǽculum; * & dicet omnis pópulus: Fiat, fiat.

Ant. Vísita nos in salutári tuo, Dñe, ad videndum in bonitáte electórum tuórum.

Versic. ut in Proprio.

Absolutio & Benedictiones, ut ordinantur post Psalterium.

Lectiónes cum ℟. ℟. ℟. *habentur in Proprio de Tempore; & sic in sequentibus Feriis.*

Non dicitur Te Deum. *in Feriis, nisi Tempore Paschali.*

℣. *Sacerd. ut in Proprio.*

AD LAUDES.

℣. Deus, in adjutórium.

Ante Pascha, Ant. 5. a. Bonum est.

Temp. Paschali, Ant. ut in Proprio; & sic in aliis Feriis.

Psalmus 91.

Bonum est confitéri Dómino, * & psállere nómini tuo, Altíssime;

Ad annuntiandum mane misericórdiam tuam, * & veritátem tuam per noctem,

In decachordo psaltério, * cum cántico in cíthara;

Quia delectasti me, Dñe, in factúra tua, * & in opéribus mánuum tuárũ exultábo.

Quàm magnificáta sunt ópera tua, Dñe! * nimis profundæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insipiens non cognoscet, * & stultus non intélliget hæc.

Cùm exorti fúerint peccatóres sicut fœnum, & apparúerint omnes qui operantur iniquitátem, * ut intéreant in sǽculum sǽculi:

Tu autem Altíssimus * in ætérnum, Dómine;

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt, * & dispergentur omnes qui operantur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicornis cornu meum, * & senectus mea in misericórdia úberi.

Et despexit óculus meus inimícos meos, * & in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit, * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domûs Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabuntur in senecta úberi, * & bene patientes erunt;

Ut annúntient quóniam rectus Dñus Deus noster, * & non est iniquitas in eo.

Ant. Bonum est psállere nómini tuo, Altíssime, ad annuntiandum mane misericórdiam tuam.

Ant. 8. d. Bonus Dóminus.

Psalmus 135.

Confitémini Dómino quóniam bonus, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

Qui facit mirabília magna solus, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

Qui fecit cœlos in intelléctu, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

Qui firmávit terram super aquas, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

Qui fecit luminária magna, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

Solem in potestátem diéi, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

Lunam & stellas in potestátem noctis, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Ant. Bonus Dóminus: in ætérnum misericórdia ejus.

Ant. 4. a. Dóminus.

Divisio Psalmi 135.

[CONfitémini Dómino] quóniam bonus, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;]

Qui percussit Ægyptum cum primogénitis eórum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

Qui eduxit Israel de médio eórum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

In manu potenti, & bráchio excélso, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

Qui divísit mare rubrum in divisiónes, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

Et eduxit Israel per médium ejus, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

Et excussit Pharaónem & virtútem ejus in mari rubro, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

Qui traduxit pópulum suum per desértum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

Qui percussit reges magnos, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

Et occídit reges fortes, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

Sehon regem Amorrhæórum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

Et Og regem Basan, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

Et dedit terram eórum hæreditátem, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

Hæreditátem Israel servo suo, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

Quia in humilitáte nostra memor fuit nostri, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

Et redémit nos ab inimícis nostris, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

Qui dat escam omni carni, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo cœli, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Ant. Dóminus in humilitáte nostra memor fuit nostri, & redémit nos ab inimícis nostris.

Quando fit Officium de Feria, dicitur Canticum sequens.

Ant. 7. d. Quis símilis tuî.

Canticum Moysi. Exod. 15.

CAntémus Dómino; gloriósè enim magnificátus est: * equum & ascensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem.

Iste Deus meus, & glorificábo eum: * Deus patris mei, & exaltábo eum.

Dñus quasi vir pugnátor; * Omnípotens nomen ejus.

Currus Pharaónis & exércitum ejus projécit in mare:* electi príncipes ejus submersi sunt in mari rubro.

Abyssi operuérunt eos; * descendérunt in profundum quasi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine; * déxtera tua, Dómine, percussit inimícum.

Et in multitúdine glóriæ tuæ deposuisti adversários tuos, * misisti iram tuam quæ devorávit eos sicut stípulam.

Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ; * stetit unda fluens, congregátæ sunt abyssi in médio mari.

Dixit inimícus: Pérsequar, & comprehendam; * dívidam spólia, implébitur ánima mea.

Evaginábo gládium meû, * interfíciet eos manus meâ.

Flavit spíritus tuus, & opéruit eos mare;* submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus.

Quis símilis tuî in fórtibus, Dómine? * quis símilis tuî? magníficus in sanctitáte, terríbilis, atque laudábilis, & fáciens mirabília.

Extendisti manum tuam,* & devorávit eos terra.

Dux fuisti in misericórdia tua pópulo quem redemisti,* & portasti eum in fortitúdine tua ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, & irâti sunt; * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, robustos Moab obtínuit tremor; * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído & pavor: * in magnitúdine bráchii tui fiant immóbiles quasi lapis;

Donec pertránseat pópulus tuus, Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste quem possedisti.

Introdúces eos, & plantábis in monte hæreditátis tuæ; * firmíssimo habitáculo tuo quod operátus es, Dómine:

Sanctuárium tuum, Dómine, * quod firmavérunt manus tuæ.

Dóminus regnábit * in ætermum & ultrà.

Ingressus est enim eques Phárao cum cúrribus & equítibus ejus in mare, * & redu-

xit super eos Dóminus aquas maris;

Filii autem Israel ambulavérunt per siccum * in médio ejus.

Ant. Quis símilis tui, Dómine? magníficus in sanctitáte, fáciens mirabília.

[*In Festis, loco superioris Cantici, dicitur sequens Canticum.* Eccli. 39.

COllaudáte cánticum, * & benedícite Dóminũ in opéribus suis.

Date nómini ejus magnificéntiam, * & confitémini illi in voce labiórum vestrórum, & in cánticis labiórum, & cítharis;

Et sic dicétis in confessióne: * Opera Dómini univérsa bona valde.

In verbo ejus stetit aqua sicut congéries: * & in sermóne oris illíus sicut exceptória aquárum;

Quóniam in præcepto ipsíus placor fit, * & non est minorátio in salúte ipsíus.

Opera omnis carnis coram illo, * & non est quidquam abscónditum ab óculis ejus.

A século usque in séculum réspicit, * & nihil est mirábile in conspectu ejus.]

Ant. 1. g. Laudáte Dóminum.

Psalmus 134.

LAudáte nomen Dñi; * laudáte, servi, Dñum.

Qui statis in domo Dñi, * in átriis domûs Dei nostri,

Laudáte Dóminum, quia bonus Dñus: * psállite nómini ejus, quóniam suáve;

Quóniam Jacob elégit sibi Dóminus, * Israel in possessiónem sibi.

Quia ego cognóvi quòd magnus est Dñus, * & Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia quæcumque vóluit, Dóminus fecit, * in cœlo, in terra, in mari, & in ómnibus abyssis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ, * fúlgura in plúviam fecit;

Qui prodúcit ventos de thesauris suis; * qui percussit primogénita Ægypti ab hómine usque ad pecus;

Et misit signa & prodígia in médio tui, Ægypte, * in Pharaónem, & in omnes servos ejus;

Qui percussit gentes multas, * & occídit reges fortes,

Sehon regem Amorrhæórum, & Og regem Basan, * & ómnia regna Chánaan:

Et dedit terram eórum hæreditátem, * hæreditátem Israel pópulo suo.

Dómine, nomen tuum in æternum: * Dómine, memoriále tuum in generatiónem & generatiónem;

Quia judicábit Dóminus pópulum suum, * & in servis suis deprecábitur.

Simulácra géntium argentum & aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, & non loquentur: * óculos habent, & non vidébunt:

Aures habent, & non áudient; * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * & omnes qui confídunt in eis.

Domus Israel, benedícite Dómino: * domus Aaron, benedícite Dómino.

Domus Levi, benedícite Dómino: * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

Ant. Laudáte Dóminum; psállite nómini ejus, quóniam elégit Israel in possessiónem sibi.

Capitulum, Hymnus, Versic. Antiph. ad Benedíctus. *Preces, &c. ut in Proprio; & sic in sequentibus Feriis.*

AD PRIMAM.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus, Jam lucis. *& Antiph. ut in Proprio; & sic in aliis Feriis.*

Psalmus 8.

DOmine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in universâ terra!

Quóniam elováta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum, * lunam & stellas quæ tu fundásti.

Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulò minùs ab Angelis, glóriâ & honóre coronasti eum, * & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecisti sub pédibus ejus, * oves & boves univérsas, insuper & pécora campi;

Vólucres cœli, * & pisces maris qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in universâ terra!

Psalmus 76.

VOce meâ ad Dóminum clamávi; * voce meâ ad Deum, & inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum; * & non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima mea; * memor fui Dei, & delectátus sum, & exercitátus sum, & defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei; * turbátus sum, & non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos; * & annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo; * & exercitábar, & scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum projíciet Deus? * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suâ abscíndet, * à generatióne in generatiónem?

Aut obliviscétur miseréri

Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?
Et dixi, Nunc coepi: * hæc mutátio déxteræ Excelsi.

Divisio Psalmi 76.

MEmor fui óperum Dómini, * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum;
Et meditábor in ómnibus opéribus tuis, * & in adinventiónibus tuis exercébor.
Deus, in sancto via tua: * quis Deus magnus sicut Deus noster?
Tu es Deus, qui facis mirabília: * notam fecisti in pópulis virtútem tuam.
Redemisti in bráchio tuo pópulum tuum, * fílios Jacob, & Joseph.
Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, & timuérunt; * & turbátæ sunt abyssi.
Multitúdo sónitus aquárũ; * vocem dedérunt nubes.
Etenim sagittæ tuæ tránseunt; * vox tonítrui tui in rota.
Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ; * commóta est, & contrémuit terra.
In mari via tua, & sémitæ tuæ in aquis multis; * & vestígia tua non cognoscentur.
Deduxisti sicut oves pópulum tuum * in manu Móysi & Aaron.

Capitulum, ℟. breve, Preces, &c. habentur in Proprio.

AD TERTIAM.

℣. Deus, in adjutórium.
Hymnus, O fons amóris.
Antiph. ut in Proprio, & sic in aliis Feriis.

Psalmus 24.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam; * Deus meus, in te confído, non erubéscam.
Neque irrídeant me inimíci mei; * étenim univérsi qui sústinent te, non confundentur.
Confundántur omnes iníqua agentes * supervácuè.
Vias tuas, Dómine, demonstra mihi, * & sémitas tuas édoce me.
Dírige me in veritáte tua, & doce me; * quia tu es Deus salvátor meus, & te sustínui totâ die.
Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * & misericordiárum tuárum quæ à sǽculo sunt.
Delícta juventútis meæ * & ignorántias meas ne memíneris.
Secúndùm misericórdiam tuam meménto meî tu, * propter bonitátem tuam, Dómine.
Dulcis & rectus Dóminus; * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.
Díriget mansuétos in judício, * docébit mites vias suas.
Univérsæ viæ Dómini misericórdia & véritas * requiréntibus testaméntum ejus & testimónia ejus.
Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo; * multum est enim.

Divisio Psalmi 24.

QUis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via quam elégit.

Animæ ejus in bonis demorábitur, * & semen ejus hæreditábit terram.

Firmamentum est Dóminus timéntibus eum; * & testamentum ipsíus, ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum,* quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, & miserére mei, * quia únicus & pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam & labórem meum, * & dimitte universa delicta mea.

Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, * & ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, & érue me; * non erubescam, quóniam sperávi in te.

Innocentes & recti adhæsérunt mihi, * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Israel, * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

Psalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus; * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus;

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis; * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia; * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio & pulcritúdo in conspectu ejus; * sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afferte Dómino, pátriæ géntium, afferte Dómino glóriam & honórem: * afferte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus universa terra; * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Lætentur cœli, & exultet terra, commoveátur mare & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis sunt;

Tunc exultábunt ómnia ligna sylvárum à fácie Dómini, quia venit, * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte sua.

Capit. ℟. *breve, &c. habentur in Proprio; & sic in aliis Feriis.*

AD SEXTAM.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus, Jam solis. *& Antiph. ut in Proprio; & sic in aliis Feriis.*

Psalmus 46.

OMnes gentes, pláudite mánibus : * jubiláte Deo in voce exultatiónis;

Quóniam Dóminus excelsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis, * & gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem suam, * spéciem Jacob quam diléxit.

Ascendit Deus in júbilo,* & Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite; * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam rex omnis terræ Deus, * psállite sapienter.

Regnábit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham; * quóniã dii fortes terræ vehementer eleváti sunt.

Psalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus, * & bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum; * in conspectu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * & veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte, & exultáte, & psállite.

Psállite Dño in cíthara, * in cíthara, & voce psalmi,

In tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ : * jubiláte in conspectu regis Dómini.

Moveátur mare, & plenitúdo ejus; * orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt à conspectu Dómini; * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * & pópulos in æquitáte.

Psalmus 98.

DOminus regnávit, irascantur pópuli; * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus, * & excelsus super omnes pópulos.

Confiteantur nómini tuo magno, quóniam terríbile & sanctum est; * & honor regis judícium díligit.

Tu parasti directiónes; * judícium & justítiam in Jacob tu fecisti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte scabellum pedum ejus, * quóniam sanctum est.

Móyses & Aaron in sacerdótibus ejus, * & Sámuel inter eos qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dñm, & ipse exaudiébat eos : * in columna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * & præceptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster, tu

exaudiébas eos: * Deus, tu propítius fuísti eis, & ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte in monte sancto ejus; * quóniam sanctus Dñus Deus noster.

Capit. ℟. breve, &c. habentur in Proprio; & sic in aliis Feriis.

AD NONAM.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus, Labente. *& Antiph. ut in Proprio; & sic in aliis Feriis.*

Psalmus 52.

DIxit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrupti sunt & abomminábiles facti sunt in iniquitátibus: * non est qui fáciat bonum.

Deus de cœlo prospexit super fílios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operantur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt: * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui homínibus placent: * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israel? * cùm convérterit Deus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, & lætábitur Israel.

Psalmus 72.

QUàm bonus Israel Deus * his qui recto sunt corde!

Mei autem penè moti sunt pedes, * penè effúsi sunt gressus mei;

Quia zelávi super iniquos, * pacem peccatórum videns;

Quia non est respectus morti eórum, * & firmamentum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * & cum homínibus non flagellabuntur.

Ideò ténuit eos supérbia; * operti sunt iniquitáte & impietáte suâ.

Pródiit quasi ex ádipe iniquitas eórum; * transiérunt in affectum cordis.

Cogitavérunt & locúti sunt nequítiam; * iniquitátem in excelso locúti sunt.

Posuérunt in cœlum os suum, * & lingua eórum transívit in terra.

Ideò convertétur pópulus meus hîc; * & dies pleni invenientur in eis.

Et dixérunt: Quómodò scit Deus? * & , Si est sciéntia in Excelso?

Ecce ipsi peccatóres & abundantes in sǽculo * obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ergo sine causa justificávi cor meum, * & lavi inter innocentes manus meas;

Et fui flagellátus totâ die, * & castigátio mea in matutínis.

Si dicébam: Narrábo sic, * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc: * labor est ante me,

Donec intrem in sanctuárium Dei, * & intélligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuísti eis; * dejecísti eos, dum allevaréntur.

Quómodo facti sunt in desolatiónem! * súbito defecérunt; periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnium surgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum est cor meum, & renes mei commutáti sunt; * & ego ad níhilum redactus sum, & nescívi.

Ut juméntum factus sum apud te, * & ego semper tecum.

Divisio Psalmi 72.

TEnuísti [Dómine] manum déxteram meam, & in voluntáte tua deduxísti me, * & cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in cœlo? * & à te quid vólui super terram?

Defécit caro mea & cor meum; * Deus cordis mei, & pars mea, Deus, in ætérnum.

Quia ecce qui elóngant se à te, períbunt; * perdidísti omnes qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum est, * pónere in Dómino Deo spem meam;

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas * in portis fíliæ Sion.

Capitulum, Hymnus, &c. habentur in Proprio; & sic in aliis Feriis.

AD VESPERAS.

℣. Deus, in adjutórium.

Ante Pascha, Ant. 2. D. Convértere.

Temp. Paschali, Ant. ut in Proprio; & sic in aliis Feriis.

Psalmus 114.

DIlexi, * quóniã exáudiet Dóminus vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi, * & in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & perícula inferni invenérunt me.

Tribulatiónem & dolórem invéni; * & nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam: * miséricors Dóminus, & justus, & Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus; * humiliátus sum, & liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam; * quia Dóminus benefécit tibi;

Quia erípuit ánimam meã de morte, * óculos meos à lácrymis, pedes meos à lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Ant. Convértere, ánima mea, in réquiem tuam; quia Dóminus benefécit tibi.

Ant. 8. G. Levávi.

Psalmus 120.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dño, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum, * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dñus custódiat introitum tuum & éxitum tuũ, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

Ant. Levávi óculos meos in montes: auxílium meum à Dómino.

Ant. 1. a. Adjutórium nostrũ.

Psalmus 123.

NIsi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel: * nisi quia Dóminus erat in nobis,

Cùm exúrgerent hómines in nos, * fortè vivos deglutiissent nos.

Cùm irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuisset nos.

Torrentem pertransívit ánima nostra: * fórsitan pertransisset ánima nostra aquã intolerábilem.

Benedictus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erepta est * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus est, * & nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Adjutórium nostrum in nómine Dómini, qui fecit cœlum & terram.

Ant. 5. a. Magnificávit Dóminus.

Psalmus 125.

IN convertendo Dóminus captivitátem Sion, * facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os nostrum, * & lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobiscum: * facti sumus lætantes.

Converte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in austro.

Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.

Euntes ibant & flebant, * mittentes sémina sua.

Venientes autem vénient cum exultatióne, * portantes manípulos suos.

Ant. Magnificávit Dóminus fácere nobiscum: facti sumus lætantes.

Ant. 6. F. Adhæreat.

Psalmus 136.

SUper flúmina Babylónis, illìc sédimus, * & flévimus cùm recordarémur Sion.

In salícibus in médio ejus *

suspéndimus órgana nostra ;

Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum ;

Et qui abduxérunt nos : * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodò cantábimus cánticum Dñi * in terra aliéna ?

Si oblítus fúero tui, Jerúsalem, * oblivióni detur déxtera mea.

Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * si non memínero tui ;

Si non proposúero Jerúsalem * in princípio lætítiæ meæ.

Memor esto, Dñe, filiórũ Edom, * in die Jerúsalem ;

Qui dicunt : Exinaníte, exinaníte * usque ad fundamentum in ea.

Fília Babylónis mísera, * beátus qui retríbuet tibi retributiónem tuam quam retribuisti nobis.

Beátus qui tenébit, * & allídet párvulos tuos ad petram.

Ant. Adhæreat lingua mea fáucibus meis, si non proposúero Jerúsalem in princípio lætítiæ meæ.

Capit. Hymnus, Versicul. Ant. ad Magníficat. *Preces, &c. habentur in Proprio ; & sic in aliis Feriis.*

AD COMPLETORIUM.

℣. Converte nos. Deus, in adjutórium.

Ante Pascha, Ant. 2. D. Justum.

Tem. p. Paschali, Ant. ut in Proprio ; & sic in aliis Feriis.

Psalmus 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum : * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde ; * sed tu, Dómine, usquequò ?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam ;

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inferno autem quis confitébitur tibi ?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum, * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est à furóre óculus meus, * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite à me, omnes qui operámini iniquitátem, * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam : * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubescant & conturbentur vehementer omnes inimíci mei : * convertantur & erubescant valde velóciter.

Psalmus 7.

DOmine Deus meus, in te sperávi : * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, & líbera me.

Nequando rápiat ut leo ánimam meam, * dum non

est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud: * si est iníquitas in mánibus meis:

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis:

Persequátur inimícus ánimam meam, & comprehendat, & concúlcet in terra vitam meam, * & glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exurge, Dómine, in ira tua, * & exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exurge, Dómine Deus meus, * in præcepto quod mandasti.

Et synagóga populórum circúmdabit te; * & propter hanc in altum regrédere.

Dóminus júdicat pópulos: * júdica me, Dómine, secundùm justítiam meam, & secundùm innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum; * & díriges justum, scrutans corda & renes, Deus.

Justum adjutórium meum à Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Divisio Psalmi 7.

DEus judex justus, fortis & pátiens, * numquid irascitur per síngulos dies?

Nisi conversi fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum teténdit, & parávit illum:

Et in eo parávit vasa mortis; * sagittas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam; * concépit dolórem, & péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, & effódit eum; * & íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus; * & in vérticem ipsíus iníquitas ejus descendet.

Confitébor Dómino secundùm justítiam ejus, * & psallam nómini Dñi altíssimi.

Ant. Justum adjutórium meum à Dómino, qui salvos facit rectos corde. *Ps.* 7.

Hymnus, Capitulum, ℟. *breve, Antiphona ad* Nunc dimittis. *& Preces, habentur in Proprio; & sic in aliis Feriis.*

FERIA TERTIA, AD OFFICIUM NOCT.

Ant. 7. d. Quis requiéscet.

Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * & operátur justítiam;

Qui lóquitur veritátem in corde suo; * qui non egit dolum in lingua sua,

Nec fecit próximo suo malum, * & oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspectu ejus malignus; * timentes autem Dóminum gloríficat.

Qui jurat próximo suo, & non décipit; * qui pecúniam suam non dedit ad usúram,

& múnera super innocentem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Psalmus 18.

CŒli enarrant glóriam Dei,* & ópera mánuum ejus annúntiat firmamentū.

Dies diéi eructat verbum, * & nox nocti indicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ neque sermónes, * quorum non audiantur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum : * in sole pósuit tabernáculum suum.

Et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo, * exultávit ut gigas ad curréndam viam.

A summo cœlo egréssio ejus, & occursus ejus usque ad summū ejus ; * nec est qui se abscondat à calóre ejus.

Divisio Psalmi 18.

LEx Dómini immaculáta, convertens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificantes corda : * præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in séculum séculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetipsa.

Desiderabília super aurum & lápidem pretiósum multum, * & dulcióra super mel & favum.

Etenim servus tuus custódit ea; * in custodiendis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit ? * ab occultis meis munda me, & ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, * tunc immaculátus ero, & emundábor à delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei, * & meditátio cordis mei in conspectu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * & redemptor meus.

Ant. Quis requiescet in monte sancto tuo, Dómine ? qui operátur justítiam, nec fecit próximo suo malum. *Ps.* 14.

Ant. 5. a. Non proponébam.

Psalmus 71.

DEus, judícium tuum regi da, * & justítiam tuam fílio regis,

Judicáre pópulum tuum in justítia, * & páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo, * & colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, & salvos fáciet fílios páuperum, * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Descendet sicut plúvia in vellus, * & sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, & abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari usque ad mare, * & à flúmine

usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes, * & inimíci ejus terram lingent.

Divisio Psalmi 71.

Reges Tharsis & ínsulæ múnera ófferent; * reges Arabum & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes gentes sérvient ei;

Quia liberábit páuperem à potente, * & páuperem cui non erat adjútor.

Parcet páuperi & ínopi; * & ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum; * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipso semper: * totâ die benedícent ei.

Et erit firmamentum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus; * & florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in sécula: * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ: * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedictus Dóminus Deus Israel, * qui facit mirabília solus.

Et benedictum nomen majestátis ejus in æternum; * & replébitur majestáte ejus omnis terra: fiat, fiat.

Psalmus 100.

Misericórdiam & judícium * cantábo tibi, Dómine.

Psallam, & intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domûs meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injustam: * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum: * declinantem à me malignũ non cognoscébam.

Detrahentem secrétò próximo suo, * hunc persequébar.

Superbo óculo & insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ, ut sédeant mecum: * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domûs meæ, qui facit supérbiam: * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conspectu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ, * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operantes iniquitátem.

Ant. Non proponébam ante óculos meos rem injustam: detrahentem secrétò próximo suo, hunc persequébar. *Ps.* 109.

Ant. 6. F. Adjúvit.

Psalmus

Psalmus 106.

CONfitémini Dómino, quóniam bonus; * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicant qui redempti sunt à Dómino, * quos redémit de manu inimíci;

Et de regiónibus congregávit eos, * à solis ortu & occásu, ab Aquilóne & mari.

Erravérunt in solitúdine, in inaquóso: * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Esurientes, & sitientes; * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * & de necessitátibus eórum erípuit eos.

Et deduxit eos in viam rectam, * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum;

Quia satiávit ánimam inánem, * & ánimam esurientem satiávit bonis.

Sedentes in ténebris & umbra mortis, * vinctos in mendicitáte & ferro;

Quia exacerbavérunt elóquia Dei, * & consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in labóribus cor eórum: * infirmáti sunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * & de necessitátibus eórum liberávit eos.

Et eduxit eos de ténebris, & umbra mortis; * & víncula eórum disrúpit.

Divisio Psalmi 106.

COnfiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum;

Quia contrívit portas æreas, * & vectes férreos confrégit.

Suscépit eos de via iniquitátis eórum; * propter injustítias enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abomináta est ánima eórum; * & appropinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * & de necessitátibus eórum liberávit eos.

Misit verbum suum, & sanávit eos; * & erípuit eos de interitiónibus eórum.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum.

Et sacrífícent sacrifícium laudis, * & annúntient ópera ejus in exultatióne.

Qui descendunt mare in návibus, * faciéntes operatiónem in aquis multis;

Ipsi vidérunt ópera Dómini, * & mirabília ejus in profundo.

Dixit; & stetit spíritus procellæ; * & exaltáti sunt fluctus ejus.

Ascendunt usque ad coelos, & descendunt usque ad abyssos; * ánima eórum in malis tabescébat:

Turbáti sunt, & moti sunt sicut ébrius; * & omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * & de necessitátibus eórum eduxit eos.

Et státuit procellam ejus in auram, * & siluérunt fluctus ejus;

Et lætáti sunt quia siluérunt: * & deduxit eos in portum voluntátis eórum.

Altera divisio Psalmi 106.

CONfiteántur Dño misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus filiis hóminum.

Et exaltent eum in ecclésia plebis, * & in cáthedra seniórum laudent eum.

Pósuit flúmina in desertum, * & éxitus aquárum in sitim;

Terram fructíferam in salsúginem, * à malítia inhabitántium in ea.

Pósuit desertum in stagna aquárum, * & terram sine aqua in éxitus aquárum;

Et collocávit illic esurientes: * & constituérunt civitátem habitatiónis.

Et seminavérunt agros, & plantavérunt víneas, * & fecérunt fructum nativitátis.

Et benedixit eis, & multiplicáti sunt nimis; * & jumenta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt, * & vexáti sunt à tribulatióne malórum, & dolóre.

Effúsa est contémptio super príncipes;* & erráre fecit eos in ínvio, & non in via.

Et adjúvit páuperem de inópia, * & pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, & lætabuntur; * & omnis iníquitas oppilábit os suum.

Quis sápiens, & custódiet hæc? * & intélliget misericórdias Dómini?

Ant. Adjúvit Dóminus páuperem de inópia: vidébunt recti, & lætabuntur.

AD LAUDES.

Ant. 4. D. Qui non accépit.

Psalmus 23.

DOmini est terra, & plenitúdo ejus: * orbis terrárum, & universi qui hábitant in eo;

Quia ipse super mária fundávit eum, * & super flúmina præparávit eum.

Quis ascendet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem à Dómino, * & misericórdiam à Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras: & elevámini, portæ æternáles; * & introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras: & elevámini, portæ æternáles; * & introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? *

Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Ant. Qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo, hic accípiet benedictiónem à Dómino.

Ant. 5. a. Audiam.

Psalmus 84.

BEnedixisti, Dómine, terram tuam, * avertisti captivitátem Jacob.

Remisisti iniquitátem plebis tuæ, * operuisti ómnia peccáta eórum.

Mitigasti omnem iram tuam, * avertisti ab ira indignatiónis tuæ.

Converte nos, Deus salutáris noster, * & averte iram tuam à nobis.

Numquid in æternum irascéris nobis? * aut extendes iram tuam à generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos; * & plebs tua lætábitur in te.

Ostende nobis, Dómine, misericórdiam tuam, * & salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; * quóniam loquétur pacem in plebem suam,

Et super sanctos suos, * & in eos qui convertuntur ad cor.

Verúmtamen prope timentes eum salutáre ipsius, * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia & véritas obviavérunt sibi: * justítia & pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est, * & justítia de cœlo prospexit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem; * & terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit, * & ponet in via gressus suos.

Ant. Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; quóniam loquétur pacem in plebem suam, & super sanctos suos.

Ant. 3. à. Qui dilígitis.

Psalmus 96.

DOminus regnávit, exultet terra, * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus: * justítia & judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dómini; * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus; * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília, * & qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, * omnes Angeli ejus.

Audívit, & lætáta est Sion: * & exultavérunt fíliæ Judæ propter judícia tua, Dómine;

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum; de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * & rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino, * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Qui dilígitis Dñm, odíte malum: custódit Dñus ánimas sanctórum suórum.

Ant. 7. *d.* Vivens.

In Feriis, Canticum Ezechiæ. Is. 38.

EGo dixi: In dimídio diérum meórum vadam ad portas ínferi: * quæsívi resíduum annórum meórum.

Dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium: * non aspíciam hóminem ultrà, & habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est & convolúta est à me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est, velut à texente, vita mea; dum adhuc ordírer, succídit me: * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad manè, quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea: * de manè usque ad vésperam fínies me.

Sicut pullus hirúndinis sic clamábo, * meditábor ut colúmba.

Attenuáti sunt óculi mei suspiciéntes in excélsum: * Dómine, vim pátior, respónde pro me.

Quid dicam, aut quid respondébit mihi, * cùm ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dñe, si sic vívitur, & in tálibus vita spíritûs mei, * corrípies me, & vivificábis me.

Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima: * tu autem eruísti ánimam meam, ut non períret:

Projecísti post tergum tuum * ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te; * non expectábunt, qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, sicut & ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac; * & psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Ant. Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, Dómine: pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

[*In Festis, Canticum.* Eccli. 36.

MIserére nostri, Deus ómnium, & réspice nos, * & osténde nobis lucem miseratiónum tuárum;

Et immítte timórem tuum super gentes quæ non exquisiérunt te, * ut cognóscant quia non est Deus, nisi tu, & enarrent magnália tua.

Alleva manum tuam super gentes aliénas, * ut vídeant poténtiam tuam.

Sicut enim in conspectu eórum sanctificátus es in nobis, * sic in conspectu nostro magnificáberis in eis;

Ut cognóscant te, * sicut & nos cognóvimus quóniam non est Deus præter te, Dómine.

Innova signa, & immúta mirabília: * glorífica manum, & bráchium dextrum.

Excita furórem, & effunde iram: * tolle adversáriũ, & afflíge inimícum.

Festína tempus, & memento finis, * ut enarrent mirabília tua.

In ira flammæ devorétur qui salvátur; * & qui péssimant plebem tuam, invéniant perditiónem.

Cóntere caput príncipum inimicórum, * dicéntium: Non est álius præter nos.

Cóngrega omnes tribus Jacob, * ut cognóscant quia non est Deus, nisi tu, & enarrent magnália tua;

Et hæreditábis eos, * sicut ab inítio.

Miserére plebi tuæ super quam invocátum est nomen tuum, * & Israel quem coæquasti primogénito tuo.

Miserére civitáti sanctificatiónis tuæ Jerúsalem, * civitáti requiéi tuæ.

Reple Sion inenarrabílibus verbis tuis, * & glóriâ tuâ pópulum tuum.]

Ant. 1. *D.* Laudáte.

Psalmus 150.

LAudáte Dñum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmamento virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & choro: * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus: laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Ant. Laudáte Dóminum in sanctis ejus: laudáte eum secundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

AD PRIMAM.

Psalmus 34.

JUdica, Dómine, nocentes me, * expugna impugnantes me.

Apprehende arma & scutum, * & exurge in adjutórium mihi.

Effunde frámeam, & conclúde adversùs eos qui persequuntur me: * dic ánimæ meæ, Salus tua ego sum.

Confundantur & revereantur * quærentes ánimam meam.

Avertantur retrorsùm, * & confundantur cogitantes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti, * & ángelus Dómini coarctans eos.

Fiat via illórum ténebræ & lúbricum, * & ángelus Dómini pérsequens eos;

Quóniam gratis abscon-

dérunt mihi intéritum láquei sui, * supervácuè exprobravêrunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus quem ignórat; & cáptio quam abscondit apprehendat eum, * & in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exultábit in Dómino, * & delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent: * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus, * egénum & páuperem à diripiéntibus eum.

Divisio Psalmi 34.

SUrgentes testes iníqui, * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis, * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem, cùm mihi molesti essent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam, * & orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, & quasi fratrem nostrum, sic complacébam; * quasi lugens & contristátus sic humiliábar.

Et adversùm me lætáti sunt, & convenérunt: * congregáta sunt super me flagella, & ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compuncti; tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne: * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine, quando respícies? * restítue ánimam meam à malignitáte eórum, à leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in ecclésia magna: * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversántur mihi iníquè, * qui odérunt me grátis, & ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacíficè loquebantur; * & in iracúndia terræ loquentes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum; * dixérunt: Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidisti, Dómine, ne síleas: * Dómine, ne discédas à me.

Altera divisio Psalmi 34.

EXurge, & intende judício meo, * Deus meus & Dóminus meus, in causam meam.

Júdica me secundùm justítiam tuam, Dómine Deus meus; * & non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis: Euge, euge, ánimæ nostræ; * nec dicant: Devorávimus eum.

Erubescant & revereantur simul, * qui gratulantur malis meis.

Induantur confusióne & reveréntiâ, * qui magna loquuntur super me.

Exultent & lætentur qui volunt justítiam meam; * & dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * totâ die laudem tuam.

AD TERTIAM.

Psalmus 25.

JUdica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingressus sum; * & in Dómino sperans, non infirmábor.

Proba me, Dómine, & tenta me: * ure renes meos & cor meum;

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est, * & complácui in veritáte tua.

Non sedi cum concílio vanitátis, * & cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi ecclésiam malignántium, * & cum ímpiis non sedébo.

Lavábo inter innocentes manus meas, * & circúmdabo altáre tuum, Dómine;

Ut áudiam vocem laudis, * & enarrem univérsa mirabília tua.

Dómine, dilexi decórem domûs tuæ, * & locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam, * & cum viris sánguinum vitam meam,

In quorum mánibus iniquitátes sunt: * déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingressus sum: * rédime me, & miserére mei.

Pes meus stetit in direcô: * in ecclésiis benedícam te, Dómine.

Psalmus 49.

DEus deórum Dóminus locútus est; * & vocávit terram à solis ortu usque ad occásum.

Ex Sion * spécies decóris ejus.

Deus manifestè véniet; * Deus noster, & non silébit.

Ignis in conspectu ejus exardescet, * & in circúitu ejus tempestas válida.

Advocábit cœlum desursùm, & terram, * discérnere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus, * qui órdinant testamentum ejus super sacrifícia.

Et annuntiábunt cœli justítiam ejus, * quóniam Deus judex est.

Audi, pópulus meus, & loquar; Israel, & testificábor tibi: * Deus Deus tuus ego sum.

Non in sacrifíciis tuis árguam te; * holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua vítulos, * neque de grégibus tuis hircos;

Quóniam meæ sunt omnes feræ sylvárum, * jumenta in móntibus & boves.

Cognóvi ómnia volatília cœli; * & pulcritúdo agri mecum est.

Si esuríero, non dicam tibi; * meus est enim orbis terræ, & plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum? * aut sanguinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrifícium

laudis, * & redde Altíssimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis; * éruam te, & honorificábis me.

Divisio Psalmi 49.

PEccatóri autem dixit Deus: * Quare tu enarras justítias meas, & assúmis testamentum meum per os tuum?

Tu veró odísti disciplínam,* & projecísti sermónes meos retrorsùm.

Si vidébas furem, currébas cum eo; * & cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítiâ, * & lingua tua concinnábat dolos.

Sedens adversùs fratrem tuum loquebáris, & adversùs fílium matris tuæ ponébas scándalum: * hæc fecísti, & tácui.

Existimasti, iníque, quòd ero tuî símilis: * árguam te, & státuam contra fáciem tuã.

Intellígite hæc, qui obliviscímini Deũ; * nequando rápiat, & non sit qui erípiat.

Sacrifícium laudis honorificábit me; * & illic iter quo osténdam illi salutáre Dei.

AD SEXTAM.

Psalmus 36.

NOli æmulári in malignántibus, * neque zeláveris faciéntes iniquitátem;

Quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent, * & quemádmodùm ólera herbárum citó décident.

Spera in Dómino, & fac bonitátem; * & inhábita terram, & pascéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino, * & dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dño viam tuam, & spera in eo; * & ipse fáciet.

Et edúcet quasi lumen justítiam tuam, & judícium tuum tamquam merídiem: * súbditus esto Dómino, & ora eum.

Noli æmulári in eo qui prosperátur in via sua, * in hómine faciente injustítias.

Désine ab ira, & derelinque furórem: * noli æmulári, ut malignéris;

Quóniam qui malignantur, exterminabuntur: * sustinentes autem Dóminum, ipsi hæreditábunt terram.

Et adhuc pusillum, & non erit peccátor; * & quæres locum ejus, & non invénies.

Mansuéti autem hæreditábunt terram, * & delectabuntur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor justum, * & stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum, * quóniam próspicit quòd véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres; * intendérunt arcum suum,

Ut dejíciant páuperem & ínopem, * ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipsórum, * & arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum justo, * super divítias peccatórum multas,

Quóniam bráchia peccatórum conterentur; * confirmat autem justos Dóminus.

Divisio Psalmi 36.

NOvit Dóminus dies immaculatórum, * & hæréditas eórum in ætérnũ erit.

Non confundentur in témpore malo, & in diébus famis saturabuntur; * quia peccatóres períbunt.

Inimíci verò Dñi, mox ut honorificáti fúerint, & exaltáti, * deficientes, quemádmodùm fumus, defícient.

Mutuábitur peccátor, & non solvet; * justus autem miserétur, & tríbuet.

Quia benedicentes ei hæreditábunt terram; * maledicentes autem ei dispeníbunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigentur, * & viam ejus volet.

Cùm cecíderit, non collidétur; * quia Dóminus suppónit manum suam.

Júnior fui, étenim sénui; * & non vidi justum derelíctum, nec semen ejus quærens panem.

Totâ die miserétur & cómmodat; * & semen illíus in benedictióne erit.

Declína à malo, & fac bonum, * & inhábita in séculum séculi.

Quia Dóminus amat judícium, & non derelinquet sanctos suos: * in ætérnum conservabuntur.

Injusti punientur; * & semen impiórum períbit.

Justi autem hæreditábunt terram, * & inhabitábunt in séculum séculi super eam.

Altera divisio Psalmi 36.

OS justi meditábitur sapiéntiam, * & lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipsíus; * & non supplantabuntur gressus ejus.

Consíderat peccátor justum, * & quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelinquet eum in mánibus ejus; * nec damnábit eum, cùm judicábitur illi.

Expecta Dóminum, & custódi viam ejus; & exaltábit te, ut hæreditáte cápias terram: * cùm períerint peccatóres, vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * & elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, & ecce non erat; * & quæsívi eum, & non est inventus locus ejus.

Custódi innocéntiam, & vide æquitátem, * quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.

Injusti autem dispeníbunt simul; * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem justórum à Dño, * & protector eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus, & liberábit eos; * & éruet eos à peccatóribus, & salvábit eos, quia speravérunt in eo.

AD NONAM.

Psalmus 108.

DEus, laudem meam ne tacúeris; * quia os peccatóris, & os dolósi super me apertum est.

Locúti sunt adversùm me linguâ dolósâ, & sermónibus ódii circumdedérunt me, * & expugnavérunt me gratìs.

Pro eo ut me diligerent, detrahébant mihi; * ego autem orábam.

Et posuérunt adversùm me mala pro bonis, * & ódium pro dilectióne mea.

Divisio Psalmi 108.

COnstitue [Dómine] super eum peccatórem;* & diábolus stet à dextris ejus.

Cùm judicátur, éxeat condemnátus; * & orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci; * & episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant filii ejus órphani, * & uxor ejus vídua.

Nutantes transferantur filii ejus, & mendícent, * & ejiciantur de habitatiónibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substántiam ejus; * & dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor, * nec sit qui misereátur pupillis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum: * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspectu Dómini; * & peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper: * & dispéreat de terra memória eórum;

Pro eo quòd non est recordátus fácere misericórdiam, * & persecútus est hóminem ínopem & mendícum, & compunctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, & véniet ei; * & nóluit benedictiónem, & elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem sicut vestimentum; * & intrávit sicut aqua in interióra ejus, & sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestimentum quo operítur, * & sicut zona quâ semper præcíngitur.

Hoc opus eórum qui détrahunt mihi apud Dóminum, * & qui loquuntur mala advérsùs ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum, * quia suávis est misericórdia tua.

Altera divisio Psalmi 108.

LIbera me, quia egénus & pauper ego sum, * & cor meum conturbátum est intrà me.

Sicut umbra, cùm declínat, ablátus sum; * & excussus sum sicut locustæ.

Génua mea infirmáta sunt à jejúnio, * & caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis: * vidérunt me, & movérunt cápita sua.

Adjuva me, Dómine Deus meus; * salvum me fac se-

custodiam misericórdiam tuá.

Et sciant quia manus tua hæc; * & tu, Dómine, fecisti eam.

Maledícent illi, & tu benedíces: * qui insúrgunt in me, confundántur; servus autem tuus lætábitur.

Induantur, qui détrahunt mihi, pudóre; * & operiantur sicut diplóide confusióne suâ.

Confitébor Dómino nimis in ore meo, * & in médio multórum laudábo eum;

Quia ástitit à dextris páuperis, * ut salvam fáceret à persequéntibus ánimam meam.

AD VESPERAS.

Ant. 3. b. Multùm íncola fuit.

Psalmus 119.

AD Dóminū, cùm tribulárer, clamávi; * & exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagittæ potentis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est! habitávi cum habitántibus Cedar: * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus; * cùm loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Multùm íncola fuit ánima mea, Dómine: cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus.

Ant. 1. f. Propter fratres meos.

Psalmus 121.

LÆtátus sum in his quæ dicta sunt mihi: * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem;

Jerúsalem quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idipsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini; * testimónium Israel, ad confiténdum nómini Dómini:

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem; * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Ant. Propter fratres meos & próximos meos, loquébar pacem de te, Jerúsalem.

Ant. 4. d. Quàm bonum.

Psalmus 132.

ECce quàm bonum, & quàm jucundum, * habitáre fratres in unum!

Sicut unguentum in cápite, * quod descendit in barbam, barbam Aaron,

Quod descendit in oram vestimenti ejus; * sicut ros Hermon, qui descendit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit

Dóminus benedictiónem, * & vitam usque in séculum.

Ant. Quàm bonum, & quàm jucundum, habitáre fratres in unum!

Ant. 8. G. In misericórdia.

Psalmus 140.

DOmine, clamávi ad te, exaudi me; * intende voci meæ, cùm clamávero ad te.

Dirigâtur orátio mea sicut incensum in conspectu tuo: * elevátio mánuum meárum, sacrifícium vespertínum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo, * & óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusandas excusatiónes in peccátis,

Cum homínibus operántibus iniquitátem; * & non communicábo cum electis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, & increpábit me: * óleum autem peccatóris non impinguet caput meum;

Quóniam adhuc & orátio mea * in beneplácitis eórum.

Absorpti sunt juncti petræ júdices eórum: * áudient verba mea, quóniam potuérunt.

Sicut crassitúdo terræ érupta est super terram, * dissipáta sunt ossa nostra secùs infernum.

Quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei; * in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me à láqueo quem statuérunt mihi, * & à scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singuláriter sum ego, donec tránseam.

Ant. In misericórdia justus increpábit me; óleum autem peccatóris non impinguet caput meum.

Ant. 6. F. Me expectant.

Psalmus 141.

VOce meâ ad Dóminum clamávi, * voce meâ ad Dóminum deprecátus sum.

Effundo in conspectu ejus oratiónem meam, * & tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiendo ex me spíritum meum; * & tu cognovisti sémitas meas.

In via hac quâ ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, & vidébam; * & non erat qui cognósceret me.

Périit fuga à me, * & non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine: * dixi, Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Intende ad deprecatiónem meam, * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me à persequéntibus me, * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam, ad confiténdum nómini tuo: * me expectant justi, donec retríbuas mihi.

Ant. Me expectant justi, donec retribuas mihi, Dómine.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 7. c. Tu remisisti.

Psalmus 12.

USquequò, Dómine, oblivíſceris me in finem? * úſquequò avertis fáciem tuam à me?

Quámdiù ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Uſquequo exaltábitur inimícus meus ſuper me? * réſpice, & exaudi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte; * nequando dicat inimícus meus: Præválui adversùs eum.

Qui tríbulant me, exultábunt ſi motus fúero; * ego autem in miſericórdia tua ſperávi.

Exultábit cor meum in ſalutári tuo: * cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi, & pſallam nómini Dómini altíſſimi.

Psalmus 31.

BEáti quorum remiſſæ ſunt iniquitátes, * & quorum tecta ſunt peccáta.

Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec eſt in ſpíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt oſſa mea, * dum clamárem totâ die.

Quóniam die ac nocte graváta eſt ſuper me manus tua:* converſus ſum in ærúmna mea, dum confígitur ſpina.

Delictum meum cógnitum tibi feci, * & injuſtítiam meam non abſcondi.

Dixi: Confitébor adverſùm me injuſtítiam meam Dómino; * & tu remiſiſti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis ſanctus * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárũ, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne quæ circúmdedit me: * exultátio mea, érue me à circumdántibus me.

Intellectum tibi dabo, & inſtruam te in via hac quâ gradiéris: * firmábo ſuper te óculos meos.

Nolíte fíeri ſicut equus & mulus, * quibus non eſt intellectus.

In camo & fræno maxillas eórum conſtringe, * qui non appróximant ad te.

Multa flagella peccatóris; * ſperantem autem in Dómino miſericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, & exultáte, juſti; * & gloriámini, omnes recti corde.

Psalmus 78.

DEus, venérunt gentes in hæreditátem tuam, polluérunt templum ſanctũ tuum; * poſuérunt Jeruſalem in pomórum cuſtódiam.

Poſuérunt morticína ſervórum tuórum eſcas volatílibus cœli, * carnes ſanctórum tuórum béſtiis terræ.

Effudérunt ſánguinem eórum tamquam aquam in cir-

circuitu Jerúsalem, * & non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris, * subsannátio & illúsio his qui in circúitu nostro sunt.

Usquequò, Dómine, irascéris in finem; * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effunde iram tuam in gentes quæ te non novérunt, * & in regna quæ nomen tuum non invocavérunt;

Quia comedérunt Jacob, * & locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárũ, * citò antícipent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus salutáris noster; * & propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos;

Et propítius esto peccátis nostris * propter nomen tuum;

Ne fortè dicant in géntibus: * Ubi est Deus eórum?

Et innotescat in natiónibus coram óculis nostris * última sánguinis servórum tuórum qui effúsus est.

Introëat in conspectu tuo * gémitus compeditórum.

Secundùm magnitúdinem bráchii tui * pósside fílios mortificatórum;

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum impropérium ipsórum, * quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, & oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in séculum.

In generatiónem & generatiónem * annuntiábimus laudem tuam.

Ant. Tu remisisti impietátem peccáti mei: pro hac orábit ad te omnis sanctus. *Ps.* 31.

FERIA QUARTA
AD OFFICIUM NOCT.

Ant. 3. *d.* Sperent in te.

Psalmus 9.

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo; * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor & exultábo in te; * psallam nómini tuo, Altíssime.

In convertendo inimícum meum retrorsùm, * infirmabuntur, & períbunt à fácie tua;

Quóniam fecisti judícium meum & causam meam: * sedisti super thronum, qui júdicas justítiam.

Increpasti gentes, & périit ímpius: * nomen eórum delesti in æternum, & in séculum séculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem, * & civitátes eórum destruxisti.

Périit memória eórum cum sónitu; * & Dóminus in æternum pérmanet.

Parávit in judício thronum suum; * & ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in justítia.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi, * adjútor in

opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te qui novérunt nomen tuum; * quóniam non dereliquísti quæréntes te, Dómine.

Psállite Dómino, qui hábitat in Sion: * annuntiáte inter gentes stúdia ejus;

Quóniam requírens sánguinem eórum recordátus est; * non est oblítus clamórem páuperum.

Divisió Psalmi 9.

Miserére mei, Dómine: * vide humilitátem meam de inimícis meis,

Qui exaltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion.

Exultábo in salutári tuo: * infixæ sunt gentes in intéritu quem fecérunt.

In láqueo isto quem abscondérunt, * comprehensus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus judícia fáciens: * in opéribus mánuum suárum comprehénsus est peccátor.

Convertántur peccatóres in inférnum, * omnes gentes quæ obliviscuntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit páuperis, * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Exurge, Dómine, non confortétur homo: * judicentur gentes in conspectu tuo.

Constítue, Dómine, legislatórem super eos; * ut sciant gentes quóniam hómines sunt.

Altera divisio Psalmi 9.

Ut quid, Dómine, recessísti longe? * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum supérbit ímpius, incénditur pauper: * comprehenduntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ, * & iniquus benedícitur.

Exacerbávit Dñum peccátor; * secundùm multitúdinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspectu ejus; * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.

Auferuntur judícia tua à fácie ejus; * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo: * Non movébor à generatióne in generatiónem sine malo.

Cujus maledictióne os plenum est, & amaritúdine, & dolo: * sub lingua ejus labor & dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occultis, * ut interfíciat innocentem.

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * insidiátur in abscóndito quasi leo in spelunca sua.

Insidiátur ut rápiat páuperem; * rápere páuperem, dum áttrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum: * inclinábit se, & cadet, cùm dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde suo: Oblítus est Deus; * avertit

faciem suam, ne videat in finem.

Exurge, Dómine Deus, & exaltétur manus tua: * ne obliviscáris páuperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde suo: Non requíret.

Vides quóniam tu labórem & dolórem consíderas, * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus est pauper: * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris & maligni: * quærétur peccátum illíus, & non inveniétur.

Dóminus regnábit in ætérnum, & in séculum séculi: * períbitis, gentes, de terra illíus.

Desidérium páuperũ exaudívit Dóminus: * præparatiónem cordis eórum exaudívit auris tua,

Judicáre pupillo & húmili; * ut non appónat ultrà magnificáre se homo super terram.

Ant. Sperent in te qui novérunt nomen tuum; quóniam non dereliquísti quæréntes te, Dómine.

Ant. 8. G. Fílii.

Psalmus 77.

Atténdite, pópule meus, legem meã; * inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum; * loquar propositiónes ab inítio.

Quanta audívimus, & cognóvimus ea, * & patres nostri narravérunt nobis.

Non sunt occultáta à fíliis eórũ * in generatióne áltera.

Narrantes laudes Dómini, & virtútes ejus, * & mirabília ejus quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Jacob, * & legem pósuit in Israel.

Quanta mandávit pátribus nostris, nota fácere ea fíliis suis, * ut cognóscat generátio áltera.

Fílii qui nascentur, & exurgent, * & narrábunt fíliis suis;

Ut ponant in Deo spem suam, & non obliviscantur óperum Dei, * & mandáta ejus exquírant;

Ne fiant sicut patres eórum, * generátio prava & exásperans:

Generátio quæ non diréxit cor suum, * & non est créditus cum Deo spíritus ejus.

Divisio Psalmi 77.

Fílii Ephrem intendentes & mittentes arcum, * conversi sunt in die belli.

Non custodiérunt testaméntum Dei, * & in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefactórum ejus, * & mirabílium ejus quæ ostendit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægypti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, & perduxit eos, * & státuit aquas quasi in utre.

Et eduxit eos in nube diéi, * & totâ nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in eré-

ino, * & adaquávit eos velut in abysso multa.

Et eduxit aquam de petra, * & deduxit tamquàm flúmina aquas.

Et apposuérunt adhuc peccáre ei: * in iram excitavérunt Excelsum in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis, * ut péterent escas animábus suis.

Et malè locúti sunt de Deo; * dixérunt: Numquid póterit Deus paráre mensam in deserto?

Quóniam percussit petram, & fluxérunt aquæ, * & torrentes inundavérunt.

Numquid & panem póterit dare, * aut paráre mensam pópulo suo?

Ideò audívit Dóminus, & distulit: * & ignis accensus est in Jacob, & ira ascendit in Israel;

Quia non credidérunt in Deo, * nec speravérunt in salutári ejus.

Et mandávit núbibus désuper, * & jánuas cœli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducandum, * & panem cœli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo: * cibária misit eis in abundántia.

Altera divisio Psalmi 77.

TRánstulit [Dóminus] Austrum de cœlo; * & induxit in virtúte sua Africum.

Et pluit super eos sicut púlverem carnes, * & sicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio castrórum eórum, * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt, & saturáti sunt nimis, & desidérium eórum áttulit eis; * non sunt fraudáti à desidério suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum, * & ira Dei ascendit super eos.

Et occídit pingues eórum, * & electos Israel impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc, * & non credidérunt in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum, * & anni eórum cum festinatióne.

Cùm occíderet eos, quærébant eum; * & revertebantur, & dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt quia Deus adjútor est eórum, * & Deus excelsus redemptor eórum est.

Et dilexérunt eum in ore suo, * & linguâ suâ mentíti sunt ei.

Cor autem eórum non erat rectum cum eo, * nec fidéles hábiti sunt in testamento ejus.

Ipse autem est miséricors, & propítius fiet peccátis eórum, * & non disperdet eos.

Ant. Filii qui nascentur, narrábunt fíliis suis ut ponant in Deo spem suam.

Ant. 7. d. Abstulit.

Ex Psalmo 77. Et

ABundávit [Dóminus] ut avérteret iram suam, * & non accendit omnem iram suam.

Et recordátus est quia caro sunt, * spíritus vadens, & non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in deserto? * in iram concitavérunt eum in inaquóso?

Et conversi sunt, & tentavérunt Deum, * & Sanctum Israel exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manûs ejus, * die quâ redémit eos de manu tribulantis.

Sicut pósuit in Ægypto signa sua, * & prodígia sua in campo Táneos.

Et convertit in sánguinem flúmina eórum, * & imbres eórum, ne bíberent.

Misit in eos cœnomyíam, & comédit eos; * & ranam, & dispérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum, * & labóres eórum locustæ.

Et occídit in grándine víneas eórum, * & moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini jumenta eórum, * & possessiónem eórum igni.

Misit in eos iram indignatiónis suæ; * indignatiónem, & iram, & tribulatiónem, immissiónes per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ, & non pepercit à morte animábus eórum, * & jumenta eórum in morte conclúsit;

Et percussit omne primogénitum in terra Ægypti, * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Divisio Psalmi 77. Et

Abstulit [Dóminus] sicut oves pópulum suũ, * & perduxit eos tamquam gregem in deserto.

Et deduxit eos in spe, & non timuérunt; * & inimícos eórum opéruit mare.

Et induxit eos in montem sanctificatiónis suæ, * montem quem acquisívit déxtera ejus.

Et ejécit à fácie eórum gentes; * & sorte divísit eis terram in funículo distributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Israel.

Et tentavérunt, & exacerbavérunt Deum excelsum, * & testimónia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt se, & non servavérunt pactũ: * quemadmodùm patres eórum, conversi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis, * & in sculptílibus suis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, & sprevit, * & ad níhilum redégit valde Israel.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum, * & pulcritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum suum, * & hæreditátem suam sprevit.

Júvenes eórum comédit

ignis, * & virgines eórum non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt, * & viduæ eórum non plorabántur.

Altera divisio Psalmi 77. Et

EXcitátus est tamquam dórmiens Dñs,*tamquã potens crapulátus à vino.

Et percussit inimícos suos in postérióra: * oppróbrium sempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joseph, * & tribum Ephraim non elégit;

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem diléxit.

Et ædificávit sicut unicórniũ sanctificium suum * in terra quam fundávit in sécula:

Et elégit David servum suum, * & sústulit eum de grégibus óvium.

De post fœtantes accépit eum, * páscere Jacob servum suum, & Israel hæreditátem suam.

Et pavit eos in innocéntia cordis sui,* & in intelléctibus mánuum suárũ dedúxit eos.

Ant. Abstulit Dóminus sicut oves pópulum suum, & dedúxit eos in spe.

AD LAUDES.

Ant. 4. E. Omnes.

Psalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe, Dñe; * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus & Deus meus.

Quóniam ad te orábo, Dómine; * manè exáudies vocem meam.

Manè astábo tibi, & vidébo; * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus, * neque permanébunt injusti ante óculos tuos.

Odisti omnes qui operantur iniquitátem: * perdes omnes qui loquuntur mendácium.

Virum sánguinum & dolósum * abominábitur Dóminus;

Ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ introíbo in domum tuam, * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspectũ tuo viam meam;

Quóniam non est in ore eórum véritas, * cor eórum vanum est.

Sepulcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolósè agébant; * júdica illos, Deus.

Décidant à cogitatiónibus suis; secundùm multitúdinem impietátum eórum expelle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes qui sperant in te: * in ætérnũ exultábunt, & habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dñe, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronasti nos.

Ant. Omnes qui sperant

in te, Dómine, in æternum exultábunt; & habitábis in eis.

Ant. 8. C. In tégmine.

Psalmus 35.

DIxit injustus, ut delinquat in semetipso: * non est timor Dei ante óculos ejus;

Quóniam dolósè egit in conspectu ejus, * ut inveniátur iniquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas & dolus: * nóluit intellígere, ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo: ástitit omni viæ non bonæ; * malítiam autem non odívit.

Dómine, in cœlo misericórdia tua, * & véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei: * judícia tua abyssus multa.

Hómines & jumenta salvábis, Dómine, * quemádmodùm multiplicasti misericórdiam tuam, Deus.

Fílii autem hóminum * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabuntur ab ubertáte domûs tuæ; * & torrente voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ, * & in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætende misericórdiam tuam sciéntibus te, * & justítiam tuam his qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ, * & manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operantur iniquitátem: * expulsi sunt, nec potuérunt stare.

Ant. In tégmine alárum tuárum sperábunt, Dómine; & torrente voluptátis tuæ potábis eos.

Ant. 3. a. Exaudi nos.

Psalmus 64.

TE decet hymnus, Deus, in Sion, * & tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exaudi oratiónem meá: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos; * & impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus quem elegisti, & assumpsisti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domûs tuæ; * sanctum est templum tuú, mirábile in æquitáte.

Exaudi nos, Deus salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, & in mari longè;

Præparans montes in virtúte tua, accinctus poténtiá: * qui conturbas profundum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabuntur gentes, & timébunt qui hábitant términos, à signis tuis: * éxitus matutíni & véspere delectábis.

Visitasti terram, & inebriasti eam: * multiplicasti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis; * parasti cibum illórum, quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus; * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ; * & campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti, * & exultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, & valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Ant. Exaudi nos, Deus salutáris noster, spes ómniū fínium terræ.

Ant. 1. 2. Ecce.

In Feriis, Canticum Isaiæ. 12.

CONfitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi: * convérsus est furor tuus, & consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus; * fiduciáliter agam, & non timébo.

Quia fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris; * & dicétis in die illa: Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus.

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus: * meméntóte quóniam excélsum est nomen ejus.

Cantáte Dño, quóniam magnífice fecit: * annuntiáte hoc in universa terra.

Exulta & lauda, habitátio Sion, * quia magnus in médio tui Sanctus Israel.

Ant. Ecce Deus salvátor meus; fiduciáliter agam, & non timébo.

[*In Festis, Canticum.*

Tob. 13.

MAgnus es, Dómine, in ætérnum, * & in ómnia sécula regnum tuum;

Quóniam tu flagellas, & salvas: dedúcis ad ínferos, & redúcis; * & non est qui effúgiat manum tuam.

Confitémini Dómino, fílii Israel, * & in conspéctu géntium laudáte eum;

Quóniam ideò dispérsit vos inter gentes quæ ignórant eum, * ut vos enarrétis mirabília ejus;

Et faciátis scire eos, * quia non est álius Deus omnípotens præter eum.

Ipse castigávit nos propter iniquitátes nostras; * & ipse salvábit nos propter misericórdiam suam.

Aspícite ergo quæ fecit nobíscum, & cum timóre & tremóre confitémini illi; * regemque seculórum exaltáte in opéribus vestris.

Ego autem in terra captivitátis meæ confitébor illi; * quóniam ostendit majestátem suam in gentem peccatrícem.

Convertímini itaque, peccatóres, & fácite justítiam coram Deo, * credéntes quòd fáciat vobíscum misericórdiam suam.

Ego autem, & ánima mea, * in eo lætábimur.

Benedícite Dóminū, omnes electi ejus: * ágite dies lætítiæ, & confitémini illi.]

Ant. 6. *C.* Beneplácitum est.

Psalmus 146.

LAudáte Dóminum, quóniam bonus est psalmus: * Deo nostro sit jucunda decoráque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus, * dispersiónes Israélis congregábit;

Qui sanat contrítos corde, * & álligat contritiónes eórũ;

Qui númerat multitúdinem stellárum, * & ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus; * & sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus; * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne: * psállite Deo nostro in cíthara;

Qui óperit cœlum núbibus, * & parat terræ plúviam;

Qui prodúcit in móntibus fœnum, * & herbam servitúti hóminum;

Qui dat juméntis escam ipsórum, * & pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit; * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timentes eum, * & in eis qui sperant super misericórdia ejus.

Ant. Beneplácitum est Dómino super timentes eum, & in eis qui sperant super misericórdia ejus.

AD PRIMAM.

Psalmus 30.

IN te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuã: * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, & in domum refúgii, * ut salvum me fácias;

Quóniam fortitúdo mea, & refúgium meum es tu: * & propter nomen tuum dedúces me, & enútries me.

Edúces me de láqueo hoc quem abscondérunt mihi, * quóniã tu es protector meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum: * redemísti me, Dómine, Deus veritátis.

Odísti observantes vanitátes supervácuè; * ego autem in Dómino sperávi.

Exultábo, & lætábor in misericórdia tua; * quóniam respexísti humilitátem meã, salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci; * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Divisio Psalmi 30.

MIserére meî, Dómine, quóniam tríbulor: * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, & venter meus;

Quóniam defécit in dolóre vita mea, * & anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea, * & ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbriū, & vicínis meis valde ; * & timor notis meis.

Qui vidébant me, * foràs fugérunt à me.

Oblivióni datus sum tamquam mórtuus à corde : * factus sum tamquam vas pérditum ;

Quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu : * in eo dum convenírent simul advérsùm me, accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi, Dómine ; * dixi : Deus meus es tu : in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * & à persequéntibus me.

Illustra fáciem tuam super servum tuum : * salvum me fac in misericórdia tua.

Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te ; * erubéscant ímpii, & deducantur in infernum.

Muta fiant lábia dolósa, * quæ loquuntur advérsùs justum iniquitátem, in supérbia, & in abusióne.

Altera divisio Psalmi 30.

QUàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abscondísti timéntibus te !

Perfecísti eis qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.

Abscondes eos in abscóndito faciéi tuæ * à conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * à contradictióne linguárum.

Benedíctus Dóminus ; * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte munítâ.

Ego autem dixi in excessu mentis meæ : * Projectus sum à fácie oculórum tuórū.

Ideo exaudísti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum, omnes sancti ejus ; quóniam veritátem requíret Dóminus, * & retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, & confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

AD TERTIAM.

Psalmus 41.

QUemádmodùm desíderat cervus ad fontes aquárū, * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deū fortem, vivum : * quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei ?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte, * dum dícitur mihi quotídie : Ubi est Deus tuus ?

Hæc recordátus sum, & effúdi in me ánimam meā ; * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei,

In voce exultatiónis & confessiónis, * sonus epulantis.

Quare tristis es, ánima mea ? * & quare contúrbas me ?

Spéra in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Divisio Psalmi 41.

AD meipsum ánima mea conturbáta est; * proptéreà memor ero tuî de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excelsa tua, & fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam, * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ: * dicam Deo, Suscéptor meus es.

Quare oblítus es meî, & quare contristátus incédo, * dum affligit me inimícus?

Dum confringuntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei;

Dum dicunt mihi per síngulos dies, * Ubi est Deus tuus?

Quare tristis es, ánima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Psalmus 42.

JUdica me, Deus, & discerne causam meam de gente non sancta: * ab hómine iníquo & dolóso érue me;

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: * quare me repulísti? & quare tristis incédo, dum affligit me inimícus?

Emitte lucem tuam & veritátem tuam: * ipsa me deduxérunt, & adduxérunt in montem sanctum tuum, & in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei, * ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: * quare tristis es, ánima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

AD SEXTAM.

Psalmus 20.

DOmine, in virtúte tua lætábitur rex; * & super salutáre tuum exultábit vehementer.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei, * & voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum;

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit à te; * & tribuísti ei longitúdinem diérum in sǽculum, & in sǽculum sǽculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam & magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sǽculum sǽculi: *

sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino ; * & in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultûs tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes, * & semen eórum à fíliis hóminum ;

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus & psallémus virtútes tuas.

Psalmus 102.

BEnedic, ánima mea, Dómino ; * & ómnia quæ intrà me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino, * & noli oblivísci omnes retributiónes ejus ;

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis ; * qui sanat omnes infirmitátes tuas ;

Qui rédimit de intéritu vitam tuam ; * qui corónat te in misericórdia & miseratiónibus ;

Qui replet in bonis desidérium tuum : * renovábitur ut áquilæ juventus tua.

Fáciens misericórdias Dóminus, * & judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israel voluntátes suas.

Divisio Psalmi 102.

MIserátor & miséricors Dóminus : * longánimis, & multùm miséricors.

Non in perpétuum irascétur, * neque in æternum comminábitur.

Non secundùm peccáta nostra fecit nobis, * neque secundùm iniquitátes nostras retríbuit nobis ;

Quóniam secundùm altitúdinem cœli à terra, * corroborávit misericórdiam suã super timentes se.

Quantùm distat ortus ab occidente, * longè fecit à nobis iniquitátes nostras.

Quómodò miserétur pater filiórum, * misertus est Dóminus timéntibus se ;

Quóniam ipse cognóvit figmentum nostrum : * recordátus est quóniam pulvis sumus.

Homo, sicut fœnum dies ejus : * tamquam flos agri sic efflorébit ;

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, & non subsístet, * & non cognoscet ámpliùs locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab æterno, * & usque in æternum super timentes eum :

Et justítia illíus in fílios

filiórum, * his qui servant testamentum ejus,

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciendum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem suam; * & regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes ángeli ejus, potentes virtúte, facientes verbum illíus, * ad audiendam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus; * ministri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus: * in ómni loco dominatiónis ejus bénedic, ánima mea, Dómino.

AD NONAM.

Psalmus 81.

DEus stetit in synagóga deórum; * in médio autem deos dijúdicat.

Usquequò judicátis iniquitátem, * & fácies peccatórum súmitis?

Judicáte egéno & pupillo: * húmilem & páuperem justificáte.

Erípite páuperem, * & egénum de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebuntur ómnia fundamenta terræ.

Ego dixi: Dii estis, * & filii Excelsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini, * & sicut unus de princípibus cadétis,

Surge, Deus, júdica terram; * quóniam tu hæreditábis in ómnibus géntibus.

Psalmus 93.

DEus ultiónum Dóminus, * Deus ultiónum líberè egit.

Exaltáre, qui júdicas terram: * redde retributiónem superbis.

Usquequò peccatóres, Dómine, * úsquequò peccatóres gloriabuntur?

Effabuntur & loquentur iniquitátem, * loquentur omnes qui operantur injustítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt, * & hæreditátem tuam vexavérunt.

Víduam & ádvenam interfecérunt, * & pupillos occidérunt.

Et dixérunt: Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite, insipientes in pópulo; * & stulti, aliquando sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

Qui córripit gentes, non árguet? * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Divisio Psalmi 93.

BEátus homo, quem tu erudíeris, Dómine, * & de lege tua docúeris eum;

Ut mítiges ei à diébus malis, * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repellet Dñus plebem suam, * & hæreditátem suam non derelinquet;

Quoadusque justítia convertátur in judícium, * & qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consurget mihi adversùs malignantes? * aut quis stabit mecum adversùs operantes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adjúvit me, * pauló minùs habitasset in inferno ánima mea.

Si dicébam: Motus est pes meus; * misericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.

Secundùm multitúdinem dolórum meórum in corde meo, * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meá.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis, * qui fingis labórem in præcepto?

Captábunt in ánimam justi, * & sánguinem innocentem condemnábunt.

Et factus est mihi Dñus in refúgium, * & Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum, & in malítia eórum disperdet eos: * dispérdet illos Dñus Deus noster.

AD VESPERAS.

Ant. 7. d. Oculi nostri.

Psalmus 122.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce sicut óculi servórũ * in mánibus dominórum suórum,

Sicut óculi ancillæ in mánibus dóminæ suæ; * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostri, Dómine, miserére nostri; * quia multùm repléti sumus despectióne;

Quia multùm repléta est ánima nostra: * oppróbrium abundántibus, & despéctio superbis.

Ant. Oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Ant. 5. a. Qui confídunt.

Psalmus 124.

QUi confídunt in Dño, sicut mons Sion: * non commovébitur in æternum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus, & Dóminus in circúitu pópuli sui, * ex hoc nunc, & usque in séculum;

Quia non relinquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum, * ut non extendant justi ad iniquitátem manus suas.

Bénefac, Dómine, bonis, * & rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax super Israel.

Ant. Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion: non commovébitur in æternum, qui hábitat in Jerúsalem.

Ant. 8. c. Beátus vir.

Psalmus 126.

NIsi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustrà vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquàm sedéritis, qui manducátis panem dolóris, cùm déderit diléctis suis somnum.

Ecce hæréditas Dómini, fílii; * merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu poténtis, * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis; * non confundétur, cùm loquétur inimícis suis in porta.

Ant. Beátus vir qui implévit desidérium suum; non confundétur, cùm loquétur inimícis suis.

Ant. 1. a. Sustínuit.

Psalmus 129.

DE profundis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine; * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est, * & propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus, * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem * speret Israel in Dómino;

Quia apud Dóminum misericórdia, * & copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Ant. Sustínuit ánima mea in verbo ejus: sperávit ánima mea in Dómino.

Ant. 4. a. Speret.

Psalmus 130.

DOmine, non est exaltátum cor meum, * neque eláti sunt óculi mei;

Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam, * sed exaltávi ánimam meam;

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israel in Dño, * ex hoc nunc, & usque in séculū.

Ant. Speret Israel in Dómino.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 4. E. Conserva me.

Psalmus 10.

IN Dómino confído: * quómodò dícitis ánimæ meæ, Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas in pháretra, * ut sagittent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecisti, destruxérunt; * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo: * Dóminus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respíciunt; * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum & ímpium; * qui au-

tem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis & sulphur, & spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, & justítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Psalmus 13.

DIxit insípiens in corde suo : * Non est Deus.

Corrupti sunt, & abominábiles facti sunt in stúdiis suis : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cœlo prospexit super fílios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepulcrum patens est guttur eórum ; linguis suis dolóse agébant : * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne & amaritúdine plenum est : * velóces pedes eórum ad effundendum sánguinem.

Contrítio & infelícitas in viis eórum, & viam pacis non cognovérunt : * non est timor Dei ante óculos eórũ.

Nonne cognoscent omnes qui operantur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis ?

Dóminum non invocavérunt : illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor ; * quóniam Dóminus in generatióne justa est.

Consílium inopis confudístis, * quóniam Dóminus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutáre Israel ? * cùm avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, & lætábitur Israel.

Psalmus 15.

COnserva me, Dómine ; * quóniam sperávi in te.

Dixi Dómino : Deus meus es tu, * quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum ; * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus ; * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ & cálicis mei : * tu es qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præclaris ; * étenim hǽréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum qui tríbuit mihi intelléctum : * ínsuper & usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper ; * quóniam à dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, & exultávit lingua mea : * ínsuper & caro mea requiéscet in spe ;

Quóniam non derelinques ánimam meam in in-

ferno, * nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecisti vias vitæ; adimplébis me lætítiâ cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Ant. Conserva me, Dómine; quóniam sperávi in te. *Ps.* 15.

FERIA QUINTA
AD OFFICIUM NOCT.

Ant. 3. b. Rectum est verbum Dómini.

Psalmus 19.

EXáudiat te Dóminus in die tribulatiónis: * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto, * & de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui, * & holocaustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secundùm cor tuum, * & omne consílium tuum confirmet.

Lætábimur in salutári tuo, * & in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus christum suum.

Exáudiet illum de cœlo sancto suo: * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, & hi in equis; * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, & cecidérunt; * nos autem surréximus, & erecti sumus.

Dómine, salvum fac regem; * & exaudi nos in die quâ invocavérimus te.

Psalmus 32.

EXultáte, justi, in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatióne;

Quia rectum est verbum Dómini, * & ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam & judícium: * misericórdiâ Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cœli firmáti sunt; * & spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris, * ponens in thesauris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem;

Quóniam ipse dixit, & facta sunt; * ipse mandávit, & creáta sunt.

Dóminus díssipat consília géntium; * réprobat autem cogitatiónes populórum, & réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætern(um) manet; * cogitatiónes cordis ejus in generatióne & generatiónem.

Divisio Psalmi 32.

BEáta gens, cujus est Dóminus Deus ejus: * pópulus, quem elégit in hæreditátem sibi.

De cœlo respexit Dóminus, * vidit omnes filios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respexit super omnes qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum; * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem; * & gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem; * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuentes eum, * & in eis qui sperant super misericórdia ejus;

Ut éruat à morte ánimas eórum, * & alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum; * quóniam adjútor & protector noster est:

Quia in eo lætábitur cor nostrum, * & in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodùm sperávimus in te.

Ant. Rectum est verbum Dómini, & ómnia ópera ejus in fide. *Ps.* 32.

Ant. 4. A. Dóminus.

Psalmus 67.

EXurgat Deus, & dissipentur inimíci ejus; * & fúgiant, qui odérunt eum, à fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defíciant: * sicut fluit cera à fácie ignis, sic péreant peccatóres à fácie Dei.

Et justi epulentur, & exultent in conspectu Dei, * & delectentur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmũ dícite nómini ejus: * iter fácite ei qui ascendit super occásum.

Dóminus nomen illi; * exultáte in conspectu ejus.

Turbabuntur à fácie ejus, * patris orphanórum, & júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo; * Deus qui inhabitáre facit unius moris in domo:

Qui edúcit vinctos in fortitúdine; * simíliter eos qui exásperant, qui hábitant in sepulcris.

Deus, cùm egrederéris in conspectu pópuli tui, * cùm pertransíres in deserto,

Terra mota est; * étenim cœli distillavérunt à fácie Dei Sínai, à fácie Dei Israel.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hæreditáti tuæ; * & infirmáta est, tu verò perfecisti eam.

Animália tua habitábunt in ea: * parasti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Divisio Psalmi 67.

DOminus dabit verbum evangelizántibus * virtúte multâ.

Rex virtútum dilecti, dilecti; * & speciéi domûs divídere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ columbæ deargentátæ, * & posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discernit cœlestis reges super eam, * nive dealbabuntur in Selmon.

Mons Dei, mons pinguis; * mons coagulátus, mons pinguis.

Ut quid suspicámini montes coagulátos? * mons in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo; étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendisti in altum, cepisti captivitátem: * accepisti dona in homínibus:

Etenim non credentes * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedictus Dóminus die quotídie: * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciendi; * & Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confringet cápita inimicórum suórũ,* vérticem capilli perambulántium in delictis suis.

Dixit Dóminus: Ex Basan convertam, * convertam in profundum maris;

Ut intingátur pes tuus in sánguine, * lingua canum tuórum ex inimícis ab ipso.

Vidérunt ingressus tuos, Deus, * ingressus Dei mei, regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjuncti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.

Altera divisio Psalmi 67.

IN ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israel.

Ibi Bénjamin adolescéntulus * in mentis excessu.

Príncipes Juda, duces eórum: * príncipes Zabúlon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ: * confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis; congregátio taurórum in vaccis populórum, * ut exclúdant eos qui probáti sunt argento.

Díssipa gentes quæ bella volunt: * vénient legáti ex Ægypto; Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo; * psállite Dómino:

Psállite Deo qui ascendit super cœlum cœli * ad orientem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis: * date glóriam Deo.

Super Israel magnificéntia ejus, * & virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis; Deus Israel ipse dabit virtútem & fortitúdinem plebi suæ: * benedictus Deus.

Ant. Dóminus dabit verbum evangelizántibus: Deus Israel ipse dabit fortitúdinem plebi suæ.

Ant. 8. G. Dómine.

Psalmus 88.

MIsericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem & generatiónem * annuntiábo

veritátem tuam in ore meo;

Quóniam dixisti: In ætérnum misericórdia ædificábitur in cœlis; * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis; * jurávi David servo meo:

Usque in ætérnum præparábo semen tuum; * & ædificábo in generatiónem & generatiónem sedem tuam.

Confitebúntur cœli mirabília tua, Dómine; * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino? * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in concílio sanctórum; * magnus & terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es, Dómine; & véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris; * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum, supérbum: * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cœli, & tua est terra: * orbem terræ & plenitúdinem ejus tu fundásti.

Aquilónem & mare tu creásti: * Thabor & Hermon in nómine tuo exultábunt.

Tuum bráchium cum poténtia: * firmétur manus tua, & exaltétur déxtera tua.

Justítia & judícium præparátio sedis tuæ: * misericórdia & véritas præcédent fáciem tuam.

Divisio Psalmi 88.

BEátus pópulus qui scit jubilatiónem: * Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt,

Et in nómine tuo exultábunt totâ die, * & in justítia tua exaltabúntur;

Quóniam glória virtútis eórum tu es, * & in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra, * & Sancti Israel regis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, & dixisti: * Pósui adjutórium in potente, & exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David servum meum, * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei, * & bráchium meum confortábit eum.

Nihil profíciet inimícus in eo, * & fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam à fácie ipsíus inimícos ejus, * & odientes eum in fugam convertam.

Et véritas mea, & misericórdia mea cum ipso, * & in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus, * & in flumínibus déxteram ejus.

Ipse invocábit me: Pater meus es tu, * Deus meus, & suscéptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum, * excelsum præ régibus terræ.

In æternum servábo illi misericórdiam meam, * & testamentum meum fidéle ipsi;

Et ponam in séculum séculi semen ejus, * & thronum ejus sicut dies cœli.

Si autem derelíquerint filii ejus legem meam, * & in judíciis meis non ambuláverint;

Si justítias meas profanáverint, * & mandáta mea non custodíerint,

Visitábo in virga iniquitátes eórum, * & in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meã non dispergam ab eo, * neque nocébo in veritáte mea;

Neque profanábo testamentum meum; * & quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.

Altera divisio Psalmi 88.

SEmel jurávi in sancto meo, * si David méntiar:

Semen ejus in æternum manébit; * & thronus ejus sicut sol in conspectu meo,

Et sicut luna perfecta in æternum, * & testis in cœlo fidélis.

Tu verò repulisti & despexisti, * distulisti christum tuum.

Evertisti testamentum servi tui, * profanasti in terra sanctuárium ejus.

Destruxisti omnes sepes ejus, * posuisti firmamentum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeuntes viam; * factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltasti déxteram depriméntium eum: * lætificasti omnes inimícos ejus.

Avertisti adjutórium gládii ejus, * & non es auxiliátus ei in bello.

Destruxisti eum ab emundatióne; * & sedem ejus in terram collisisti.

Minorasti dies témporis ejus: * perfudisti eum confusióne.

Usquequò, Dómine, avertis in finem? * exardescet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substántia; * numquid enim vanè constituisti omnes filios hóminum?

Quis est homo qui vivet, & non vidébit mortem? * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine, * sicut jurasti David in veritáte tua?

Memor esto, Dómine, oppróbrii servórum tuórum, * quod contínui in sinu meo, multárum géntium;

Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine, * quod exprobravérunt commutatiónem christi tui.

Benedictus Dóminus in æternum: * fiat, fiat.

Ant. Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt, & in nómine tuo exultábunt totá die, & in justítia tua exaltabuntur.

AD LAUDES.

Ant. 4. f. Audi.

Psalmus 80.

EXultáte Deo adjutóri nostro : * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, & date tympanum, * psaltérium jucundum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tuba, * in insigni die solemnitátis vestræ;

Quià præceptum in Israel est,* & judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cùm exíret de terra Ægypti : * linguam quam non nóverat, audívit.

Divertit ab onéribus dorsum ejus : * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocasti me, & liberávi te : * exaudívi te in abscóndito tempestátis : probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi, pópulus meus, & contestábor te : * Israel, si audíeris me, non erit in te Deus recens, neque adorábis Deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti : * diláta os tuum, & implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam ; * & Israel non intendit mihi.

Et dimísi eos secundùm desidéria cordis eórum : * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audisset me; * Israel si in viis meis ambulasset,

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliassem, * & super tribulantes eos misissem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei; * & erit tempus eórum in sécula.

Et cibávit eos ex ádipe frumenti ; * & de petra, melle saturávit eos.

Ant. Audi, pópulus meus, & contestábor te : ego sum Dóminus Deus tuus.

Ant. 1. *g.* Parátum.

Psalmus 107.

PArátum cor meũ, Deus, parátum cor meum : * cantábo & psallam in glória mea.

Exurge, glória mea; exurge, psaltérium & cíthara : * exurgam' dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine, * & psallam tibi in natiónibus;

Quia magna est super cœlos misericórdia tua, * & usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos, Deus, * & super omnem terram glória tua.

Ut liberentur dilecti tui,* salvum fac déxterâ tuâ, & exaudi me.

Ant. Parátum cor meum, Deus; exurgam dilúculo : confitébor tibi, Dómine.

Ant. 6. F. Dómine.

Divisio Psalmi 107.

DEus locútus est in sancto suo : * exultábo, & dívidam Síchimam, & convallem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, & meus

est Manasses; * & Ephraim suscéptio cápitis mei.

Juda Rex meus: * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum: * mihi alienígenæ amíci facti sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulísti nos? * & non exíbis, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem: * & ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

Ant. Dómine, vana salus hóminis: in Deo faciémus virtútem.

Ant. 8.c. Deus.

In Feriis, Canticum Annæ. 1. Reg. 2.

EXultávit cor meum in Dómino, * & exaltátum est cornu meum in Deo meo.

Dilatátum est os meum super inimícos meos, * quia lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est Dóminus; neque enim est álius extra te: * & non est fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia, gloriantes: * recédant vétera de ore vestro;

Quia Deus scientiárum Dóminus est, * & ipsi præparantur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est; * & infirmi accincti sunt róbore.

Repléti priùs pro pánibus se locavérunt; * & famélici saturáti sunt.

Donec stérilis péperit plúrimos; * & quæ multos habébat fílios, infirmáta est.

Dóminus mortíficat, & vivíficat; * dedúcit ad ínferos, & redúcit.

Dóminus páuperem facit, & ditat; * humíliat, & súblevat.

Súscitat de púlvere egénum, * & de stércore élevat páuperem;

Ut sédeat cum princípibus, * & sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * & pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, & ímpii in ténebris conticescent; * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii ejus; * & super ipsos in cœlis tonábit.

Dóminus judicábit fines terræ, & dabit impérium regi suo, * & sublimábit cornu christi sui.

Ant. Deus scientiárum Dóminus est, & ipsi præparantur cogitatiónes.

[*In Festis, Canticum.* 1. Paral. 29.

BEnedictus es, Dómine, Deus Israel patris nostri, * ab æterno in æternum.

Tua est, Dómine, magnificéntia, & poténtia, &

glória, atque victória; * & tibi laus.

Cuncta enim quæ in cœlo sunt & in terra, * tua sunt.

Tuum, Dñe, regnum, * & tu es super omnes príncipes.

Tuæ divítiæ, & tua est glória: * tu domináris ómnium.

In manu tua virtus & poténtia: * in manu tua magnitúdo, & impérium ómnium.

Nunc ígitur, Deus noster, confitémur tibi, * & laudámus nomen tuum ínclytũ.]

Ant. 5. a. Annúntiat Dóminus.

Psalmus 147.

Lauda, Jerúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion;

Quóniam confortávit seras portárum tuárum, * benedixit fíliis tuis in te;

Qui pósuit fines tuos pacem, * & ádipe frumenti sátiat te;

Qui emittit elóquium suũ terræ, * velóciter currit sermo ejus;

Qui dat nivem sicut lanam, * nébulam sicut cínerem spargit;

Mittit crystállum suam sicut buccellas; * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emittet verbum suum, & liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob, * justítias & judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni, * & judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Annúntiat Dóminus verbum suum Jacob, & judícia sua Israel; non fecit táliter omni natióni.

AD PRIMAM.

Psalmus 66.

Deus misereátur nostri, & benedícat nobis; * illúminet vultum suum super nos, & misereátur nostri;

Ut cognoscámus in terra viam tuam, * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur & exultent gentes, quóniam júdicas pópulos in æquitáte, * & gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus, * & métuant eum omnes fines terræ.

Psalmus 89.

Dómine, refúgium factus es nobis, * à generatióne in generatiónem.

Priúsquàm montes fíerent, aut formarétur terra & orbis, * à século & usque in séculum tu es Deus.

Ne avertas hóminem in humilitátem; * & dixisti: Convertímini, fílii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos * tamquam dies

hesterna quæ prætériit, & custódia in nocte:

Quæ pro níhilo habentur, * eórum anni erunt.

Manè sicut herba tránseat, manè flóreat & tránseat: * véspere décidat, indúret & aréscat;

Quia defécimus in ira tua, * & in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspectu tuo, * sǽculum nostrum in illuminatióne vultûs tui;

Quóniam omnes dies nostri defecérunt, & in ira tua defécimus: * anni nostri sicut aránea meditabuntur.

Dies annórum nostrórum in ipsis septuaginta anni: * si autem in potentátibus octoginta anni,

Et ámplius eórum * labor & dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo, * & corripiémur.

Divisio Psalmi 89.

QUis novit potestátem iræ tuæ, * & præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notam fac, * & erudítos corde in sapiéntia.

Convértere, Dómine, úsquequò? * & deprecábilis esto super servos tuos.

Replétì sumus manè misericórdiâ tuâ; * & exultávimus, & delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus quibus nos humiliasti, * annis quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, & in ópera tua; * & dírige fílios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos: & ópera mánuum nostrárum dírige super nos; * & opus mánuum nostrárum dírige.

AD TERTIAM.

Psalmus 26.

DOminus illuminátio mea, & salus mea; * quem timébo?

Dóminus protector vitæ meæ; * à quo trepidábo?

Dum appropiant super me nocentes, * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt & cecidérunt.

Si consistant adversùm me castra, * non timébit cor meum.

Si exurgat adversùm me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, * & vísitem templum ejus;

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo: * in die malórum protexit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me, * & nunc exaltávit caput meũ super inimícos meos.

Circuívi & immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, & psalmum dicam Dómino.

Divisio Psalmi 26.

EXaudi, Dómine, vocem meam quâ clamávi ad te : * miserére mei, & exaudi me.

Tibi dixit cor meum, Exquisívit te fácies mea : * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avertas fáciem tuam à me : * ne declínes in ira à servo tuo.

Adjútor meus esto, ne derelinquas me, * neque despícias me, Deus salutáris meus;

Quóniam pater meus & mater mea dereliquérunt me : * Dóminus autem assumpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua; * & dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me; * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, & mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Expecta Dóminum, viríliter age; * & confortétur cor tuum, & sústine Dóminum.

Psalmus 83.

QUàm dilecta tabernácula tua, Dómine virtútum! * concupíscit & déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum & caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum, * & turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum, * Rex meus & Deus meus!

Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine! * in sǽcula seculórum laudábunt te.

Beátus vir cujus est auxílium abs te : * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum, exaudi oratiónem meam; * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protector noster, áspice, Deus, * & réspice in fáciem christi tui;

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.

Elégi abjectus esse in domo Dei mei, * magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum;

Quia misericórdiam & veritátem díligit Deus; * grátiam & glóriam dabit Dñus.

Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo qui sperat in te.

AD SEXTAM.

Psalmus 22.

DOminus regit me, & nihil mihi déerit : * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me : * ánimam meam convertit.

Deduxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam & si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala, * quóniam tu mecum es.

Virga tua & báculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.

Parasti in conspectu meo mensam, * adversùs eos qui tríbulant me.

Impinguasti in óleo caput meum: * & calix meus inébrians quàm præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ;

Et ut inhábitem in domo Dómini * in longitúdinem diérum.

Psalmus 33.

BEnedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, & læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum; * & exaltémus nomen ejus in idipsum.

Exquisívi Dóminum, & exaudívit me; * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, & illuminámini; * & fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, & Dóminus exaudívit eum; * & de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immittet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum; * & erípiet eos.

Gustáte, & vidéte quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir qui sperat in eo.

Timéte Dóminũ, omnes sancti ejus; * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt & esuriérunt; * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Divisio Psalmi 33.

VEníte, filii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam, * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam à malo; * & lábia tua ne loquantur dolum.

Diverte à malo, & fac bonum: * inquíre pacem, & perséquere eam.

Oculi Dñi super justos, * & aures ejus in preces eórũ.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala, * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, & Dóminus exaudívit eos; * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde, * & húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum; * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima; * & qui odérunt justum, delinquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum ; * & non delinquent omnes qui sperant in eo.

AD NONAM.

Psalmus 79.

QUi regis Israel, intende ; * qui dedúcis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Chérubim,* manifestáre coram Ephraim, Bénjamin & Manasse.

Excita poténtiam tuam ; * & veni, ut salvos fácias nos.

Deus, converte nos, & ostende fáciem tuam ; * & salvi érimus.

Dómine Deus virtútum,* quousque irascéris super oratiónem servi tui ?

Cibábis nos pane lacrymárum, * & potum dabis nobis in lácrymis in mensúra ?

Posuisti nos in contradictiónem vicínis nostris ; * & inimíci nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútum, converte nos, & ostende fáciem tuã ; * & salvi érimus.

Divisio Psalmi 79.

[DOmine] víneam de Ægypto transtulisti : * ejecisti gentes, & plantasti eam.

Dux itíneris fuisti in conspectu ejus : * plantasti radíces ejus ; & implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus, * & arbusta ejus cedros Dei.

Extendit pálmites suos usque ad mare, * & usque ad flumen propágines ejus.

Ut quid destruxisti macériam ejus ; * & vindémiant eam omnes qui prætergrediuntur viam ?

Extermínávit eam aper de sylva, * & singuláris ferus depastus est eam.

Deus virtútum, convértere : * réspice de cœlo, & vide, & vísita víneam istam.

Et pérfice eam quam plantávit déxtera tua, * & super fílium hóminis quem confirmasti tibi.

Incensa igni, & suffossa : * ab increpatióne vultûs tui períbunt.

Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ, * & super fílium hóminis quem confirmasti tibi.

Et non discédimus à te : * vivificábis nos, & nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtútum, converte nos, & ostende fáciem tuam ; * & salvi érimus.

Psalmus 92.

DOminus regnávit, decórem indútus est : * indútus est Dóminus fortitúdinem, & præcinxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc ; * à século tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine : * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * à vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis : * domum tuam decet sanctitúdo, Dñe, in longitúdinem diérum.

AD VESPERAS.

Ant. 2. D. Crédidi.

Psalmus 115.

CRédidi, propter quod locútus sum ; * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus quæ retríbuit mihi ?

Cálicem salutáris accípiam, * & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dño reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspectu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus ; * ego servus tuus, & fílius ancillæ tuæ.

Dirupisti víncula mea ; * tibi sacrificábo hóstiam laudis, & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspectu omnis pópuli ejus, * in átriis domûs Dómini, in médio tuî, Jerúsalem.

Ant. Crédidi, propter quod locútus sum ; ego autem humiliátus sum nimis.

Ant. 1. g. Confitébor.

Psalmus 137.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, * quóniam audisti verba oris mei.

In conspectu Angelórum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum,

Et confitébor nómini tuo super misericórdia tua & veritáte tua ; * quóniam magnificasti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacumque die invocávero te, exaudi me : * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteantur tibi, Dómine, omnes reges terræ, * quia audiérunt ómnia verba oris tui ;

Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna est glória Dómini ;

Quóniam excelsus Dóminus, & humília réspicit, * & alta à longè cognoscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me : * & super iram inimicórum meórum extendisti manum tuam, & salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me : * Dómine, misericórdia tua in séculum : ópera mánuum tuárum ne despícias.

Ant. Confitébor nómini tuo, Dómine, super misericórdia tua & veritáte tua.

Ant. 7. d. Generátio.

Psalmus 144.

EXaltábo te, Deus meus rex ; * & benedícam nómini tuo in séculum, & in séculum séculi.

Per síngulos dies benedícam tibi ; * & laudábo nomen tuum in séculum, & in séculum séculi.

Magnus Dóminus, & laudábilis nimis; * & magnitúdinis ejus non est finis.

Generátio & generátio laudábit ópera tua, * & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquentur, * & mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent, * & magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ suavitatis tuæ eructábunt, * & justítiâ tuâ exultábunt.

Ant. Generátio & generátio laudábit ópera tua, & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Ant. 4. *D.* Fidélis.

Divisio Psalmi 144.

MIserátor & miséricors Dóminus; * pátiens, & multùm miséricors.

Suávis Dóminus univérsis, * & miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.

Confiteantur tibi, Dómine, ómnia ópera tua; * & sancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent, * & poténtiam tuâ loquentur;

Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuam, * & glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum, regnum ómnium seculórum; * & dominátio tua in omni generatióne & generatiónem.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis, * & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes qui córruunt, * & érigit omnes elísos.

Oculi ómnium in te sperant, Dómine; * & tu das escam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam, * & imples omne ánimal benedictióne.

Ant. Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis, & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Ant. 8. c. Prope est Dñus.

Altera divisio Psalmi 144.

JUstus Dóminus in ómnibus viis suis, * & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Propè est Dóminus ómnibus invocántibus eum, * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium se fáciet, & deprecatiónem eórum exáudiet, * & salvos fáciet eos.

Custódit Dóminus omnes diligentes se, * & omnes peccatóres disperdet.

Laudatiónem Dómini loquétur os meum; * & benedícat omnis caro nómini sancto ejus in séculum, & in séculum séculi.

Ant. Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum in veritáte.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 1. f. Tu, Dómine.

Psalmus 11.

SAlvum me fac, Dómine, quóniam defécit sanctus; * quóniam diminútæ sunt veritátes à fíliis hóminum.

Vana locúti sunt unusquisque ad próximum suum: * lábia dolósa in corde & corde locúti sunt.

Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * & linguam magníloquam;

Qui dixérunt: Linguam nostram magnificábimus, lábia nostra à nobis sunt: * quis noster Dóminus est?

Propter misériam inopum, & gémitum páuperũ, * nunc exurgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári: * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta; * argentum igne examinátum, probátum terræ, purgátum séptuplùm.

Tu, Dómine, servábis nos, * & custódies nos à generatióne hac in æternum.

In circúitu ímpii ámbulant; * secundùm altitúdinem tuam multiplicasti fílios hóminum.

Psalmus 38.

DIxi: Custódiam vias meas, * ut non delinquam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiam, * cùm consísteret peccátor advérsùm me.

Obmútui, & humiliátus sum, & sílui à bonis; * & dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intrà me, & in meditatióne mea exardéscet ignis: * locútus sum in lingua mea.

Notum fac mihi, Dómine, finem meum, & númerum diérum meórum, quis est; * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuísti dies meos, * & substántia mea tamquam níhilum ante te.

Verúmtamen univérsa vánitas * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertransit homo, * sed & frustrà conturbátur:

Thesaurízat, * & ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est expectátio mea? nonne Dóminus? * & substántia mea apud te est.

Divisio Psalmi 38.

AB ómnibus iniquitátibus meis érue me: * oppróbrium insipienti dedisti me.

Obmútui, & non apérui os meum, * quóniam tu fecisti.

Amove à me plagas tuas: * à fortitúdine manûs tuæ ego deféci.

In increpatiónibus propter iniquitátem corripuisti hóminem, & tabéscere fecisti sicut aráneam ánimam ejus: * verúmtamen vanè conturbátur omnis homo.

Exaudi oratiónem meam, Dómine, & deprecatiónem meam: * áuribus pércipe lácrymas meas.

Ne síleas, quóniam ádvena ego sum apud te, & peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remitte mihi ut refrígerer, priusquàm ábeam; * & ampliùs non ero.

Ant. Tu, Dómine, servábis nos, & custódies nos. *Ps.* 11.

FERIA SEXTA.
AD OFFICIUM NOCT.
Ant. 7. b. Contristátus sum.
Psalmus 51.

QUid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?
Totâ die injustítiam cogitávit lingua tua: * sicut novácula acúta fecisti dolum.
Dilexisti malítiam super benignitátem; * iniquitátem magis quàm loqui æquitátem.
Dilexisti ómnia verba præcipitatiónis, * lingua dolósa.
Proptéreà Deus déstruet te in finem: * evellet te, & emigrábit te de tabernáculo tuo, & radícem tuam de terra vivéntium.
Vidébunt justi, & timébunt, & super eum ridébunt; * & dicent: Ecce homo qui non pósuit Deum adjutórem suum;
Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum, * & præváluit in vanitáte sua.
Ego autem sicut olíva fructífera in domo Dei: * sperávi in misericórdia Dei in æternum, & in séculū séculi.
Confitébor tibi in séculum, quia fecisti; * & expectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspectu sanctórum tuórum.
Psalmus 54.

EXaudi, Deus, oratiónem meam, & ne despéxeris deprecatiónem meam; * intende mihi, & exáudi me.
Contristátus sum in exercitatióne mea, * & conturbátus sum à voce inimíci, & à tribulatióne peccatóris;
Quóniam declinavérunt in me iniquitátes, * & in ira molesti erant mihi.
Cor meum conturbátum est in me, * & formído mortis cécidit super me.
Timor & tremor venérunt super me, * & contexérunt me ténebræ.
Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut columbæ? * & volábo, & requiescam.
Ecce elongávi fúgiens, * & mansi in solitúdine.
Expectábam eum qui salvum me fecit à pusillanimitáte spíritûs, * & tempestáte.
Præcípita, Dómine, dívide linguas eórum; * quóniam vidi iniquitátem & contradictiónem in civitáte.
Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iníquitas; * & labor in médio ejus, & injustítia.
Et non defécit de platéis ejus * usúra & dolus.
Quóniam si inimícus meus maledixisset mihi, * sustinuissem útique;
Et si is qui óderat me, super me magna locútus fuisset, * abscondissem me fórsitan ab eo.
Tu verò, homo unánimis, * dux meus & notus meus,
Qui simul mecum dulces capiébas cibos; * in domo Dei ambulávimus cum consensu.
Véniat mors super illos, *

& descendant in infernum viventes ;

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum, * in médio eórum.

Ego autem ad Deũ clamávi ; * & Dñus salvábit me.

Divisio Psalmi 54.

VEspere, & mane, & merídie narrábo & annuntiábo ; * & exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his qui appropinquant mihi ; * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, & humiliábit illos, * qui est ante sǽcula.

Non enim est illis commutátio, & non timuérunt Deum : * extendit manum suam in retribuendo.

Contaminavérunt testamentum ejus, divísi sunt ab ira vultûs ejus ; * & appropinquávit cor illíus.

Mollíti sunt sermónes ejus super óleum ; * & ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam tuam, & ipse te enútriet : * non dabit in æternum fluctuatiónem justo.

Tu verò, Deus, * dedúces eos in púteum intéritûs.

Viri sánguinum & dolósi non dimidiábunt dies suos ;* ego autem sperábo in te, Dómine.

Ant. Contristátus sum in exercitatióne mea, & conturbátus sum ; quóniam declinavérunt in me iniquitátes. *Ps.* 54.

Ant. 2. D. Ab insurgéntibus in me.

Psalmus 58.

ERipe me de inimícis meis, Deus meus ; * & ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem, * & de viris sánguinum salva me ;

Quia ecce cepérunt ánimam meam : * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine ; * sine iniquitáte cucurri, & direxi.

Exurge in occursum meũ, & vide ; * & tu, Dómine Deus virtũtum, Deus Israel,

Intende ad visitandas omnes gentes : non misereáris ómnibus qui operantur iniquitátem.

Convertentur ad vésperam ; * & famem patientur ut canes, & circuíbunt civitátem.

Ecce loquentur in ore suo, & gládius in lábiis eórum ; * quóniam quis audívit ?

Et tu, Dómine, deridébis eos : * ad níhilum dedúces omnes gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia Deus suscептor meus es : * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.

Divisio Psalmi 58.

DEus ostendet mihi super inimícos meos : * ne occídas eos, nequando obliviscantur pópuli mei.

Disperge illos in virtúte

tua, * & depóne eos, protéctor meus, Dómine.

Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum;* & comprehendantur in supérbia sua.

Et de execratióne & mendácio annuntiabuntur in consummatióne; * in ira consummatiónis, & non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Jacob, * & fínium terræ.

Convertentur ad vésperam; * & famem patientur ut canes, & circuíbunt civitátem.

Ipsi dispergentur ad manducandum; * si veró non fúerint saturáti, & murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam, *& exultábo manè misericórdiam tuam;

Quia factus es susceptor meus & refúgium meum * in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus, tibi psallam, quia Deus susceptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea.

Psalmus 60.

EXaudi, Deus, deprecatiónem meam: * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi, dum anxiarétur cor meum: * in petra exaltasti me.

Deduxisti me, quia factus es spes mea, * turris fortitúdinis à fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sǽcula: * prótegar in velamento alárum tuárum;

Quóniam tu, Deus meus, exaudisti oratiónem meam,* dedisti hæreditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies, * annos ejus usque in diem generatiónis & generatiónis.

Pérmanet in æternum in conspectu Dei: * misericórdiam & veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sǽculum sǽculi, * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Ab insurgéntibus in me líbera me, Dñe; quia irruérunt in me fortes. *Ps.* 58.

Ant. 4. a. In conspectu.

Psalmus 68.

SAlvum me fac, Deus, * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infixus sum in limo profundi, * & non est substántia.

Veni in altitúdinem maris, * & tempestas demersit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capillos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injustè: * quæ non rápui, tunc exolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam, * & delicta mea à te non sunt abscóndita.

Non erubescant in me qui expectant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundantur super me, * qui quærunt te, Deus Israel.

Quóniam propter te sustinui oppróbrium, * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * & peregrínus fíliis matris meæ;

Quóniam zelus domûs tuæ comédit me, * & oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam; * & factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestimentum meum cilícium; * & factus sum illis in parábolam.

Adversùm me loquebántur qui sedébant in porta; * & in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego verò oratiónem meã ad te, Dómine: * tempus beneplácit, Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me, * in veritáte salútis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infigar: * líbera me ab iis qui odérunt me, & de profúndis aquárum.

Non me demergat tempestas aquæ, neque absórbeat me profundum, * neque úrgeat super me púteus os suum.

Divisio Psalmi 68.

Exaudi me, Dómine, quóniam benigna est misericórdia tua; * secundùm multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avertas fáciem tuam à púero tuo: * quóniam tríbulor, velóciter exaudi me.

Intende ánimæ meæ, & líbera eam: * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meũ, & confusiónem meam, * & reveréntiam meam.

In conspectu tuo sunt omnes qui tríbulant me: * impropérium expectávit cor meum, & misériam.

Et sustínui qui simul contristarétur, & non fuit; * & qui consolarétur, * & non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel; * & in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * & in retributiónes, & in scándalum.

Obscurentur óculi eórum, ne vídeant; * & dorsum eórum semper incurva.

Effunde super eos iram tuam; * & furor iræ tuæ comprehendat eos.

Fiat habitátio eórum desérta; * & in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt; * & super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum; * & non intrent in justítiam tuam.

Deleantur

Deleantur de libro vivéntium ; * & cum justis non scribantur.

Altera divisio Psalmi 68.

EGo sum pauper & dolens : * salus tua, Deus, suscépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico, * & magnificábo eum in laude.

Et placébit Deo super vítulum novellum, * córnua producentem & úngulas.

Vídeant páuperes, & læteutur : * quærite Deum, & vivet ánima vestra ;

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus, * & vinctos suos non despexit.

Laudent illum cœli & terra, * mare, & ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciet Sion, * & ædificabuntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * & hæreditáte acquírent eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam ; * & qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Ant. In conspectu tuo sunt omnes qui tribulant me : impropérium expectávit cor meum, & misériam.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. Auribus.

Psalmus 53.

DEus, in nómine tuo salvum me fac, * & in virtúte tua júdica me.

Deus, exaudi oratiónem meam : * áuribus pércipe verba oris mei ;

Quóniam aliéni insurrexérunt adversùm me, & fortes quæsiérunt ánimam meam, * & non proposuérunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me ; * & Dóminus susceptor est ánimæ meæ.

Averte mala inimícis meis ; * & in veritáte tua dísperde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi ; * & confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est :

Quóniam ex omni tribulatióne eripuisti me ; * & super inimícos meos despexit óculus meus.

Ant. Auribus pércipe, Dómine, verba oris mei ; quóniam aliéni insurrexérunt adversùm me.

Ant. 7. c. Deus meus.

Psalmus 70.

IN te, Dómine, sperávi, non confundar in ætérnum : * in justítia tua líbera me, & éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * & salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, & in locum munítum, * ut salvũ me fácias ;

Quóniam firmamentum meum * & refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * & de manu contra legem agentis, & iníqui ;

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine : * Dómine, spes mea á juventúte mea,

In te confirmátus sum ex útero: de ventre matris meæ tu es protector meus; * in te cantátio mea semper.

Tamquam prodígium factus sum multis, * & tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam, * totâ die magnitúdinem tuá.

Ne projícias me in témpore senectútis: * cùm defécerit virtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi; * & qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum,

Dicentes: Deus derelíquit eum; persequímini, & comprehéndite eum, * quia non est qui erípiat.

Deus, ne elongéris à me: * Deus meus, in auxílium meum réspice.

Confundantur & defíciant detrahentes ánimæ meæ: * operiantur confusióne & pudóre qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo, * & adjíciam super omnem laudem tuam.

Ant. Deus meus, éripe me de manu peccatóris; quóniam tu es patiéntia mea.

Ant. 3. *à.* Lingua mea.

Divisio Psalmi 70.

OS meum annuntiábit justítiam tuam, * totâ die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini: * Dómine, memorábor justítiæ tuæ solius.

Deus, docuísti me à juventúte mea; * & usque nunc pronuntiábo mirabília tua,

Et usque in senectam & sénium: * Deus, ne derelinquas me;

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni quæ ventúra est:

Poténtiam tuam & justítiam tuam, Deus, usque in altíssima quæ fecisti magnália: * Deus, quis símilis tibi?

Quantas ostendisti mihi tribulatiónes multas, & malas? * & conversus vivificasti me, & de abyssis terræ íterùm reduxisti me.

Multiplicasti magnificéntiam tuam; * & conversus consolátus es me.

Nam & ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam, Deus: * psallam tibi in cíthara, Sanctus Israel.

Exultábunt lábia mea, cùm cantávero tibi; * & ánima mea quam redemisti.

Sed & lingua mea totâ die meditábitur justítiam tuam, * cùm confúsi & revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

Ant. Lingua mea totâ die meditábitur justítiam tuam, cùm confúsi & revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

Ant. 8. G. Cùm irátus fúeris.

In Feriis, Canticum Habacuc. Cap. 3.

DOmine, audívi auditiónem tuam, * & tímui.

Dómine, opus tuum *

in médio annórum vivífica illud.

In médio annórum notum fácies : * cùm irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet, * & sanctus de monte Pharan.

Opéruit cœlos glória ejus, * & laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit, córnua in mánibus ejus : * ibi abscóndita est fortitúdo ejus.

Ante fáciem ejus ibit mors ; * & egrediétur diábolus ante pedes ejus.

Stetit, & mensus est terram : * aspexit, & dissolvit gentes ; & contríti sunt montes séculi.

Incurváti sunt colles mundi * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ : * turbabuntur pelles terræ Mádian.

Numquid in flumínibus irátus es, Dómine ? * aut in flumínibus furor tuus ? vel in mari indignátio tua ?

Qui ascendes super equos tuos, * & quadrígæ tuæ salvátio ;

Súscitans suscitábis arcum tuum : * juramenta tríbubus quæ locútus es.

Flúvios scindes terræ : vidérunt te, & doluérunt montes ; * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abyssus vocem suã : * altitúdo manus suas levávit.

Sol & luna stetérunt in habitáculo suo : * in luce sagittárum tuárum ibunt, in splendóre fulgurantis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram ; * & in furóre obstupefácies gentes.

Egressus es in salútem pópuli tui, * in salútem cum christo tuo.

Percussisti caput de domo ímpii ; * denudasti fundamentum ejus usque ad collum.

Maledixisti sceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergendum me.

Exultátio eórum, * sicut ejus qui dévorat páuperem in abscóndito.

Viam fecisti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, & conturbátus est venter meus : * à voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * & subter me scáteat ;

Ut requiescam in die tribulatiónis, * ut ascendam ad pópulum accinctum nostrum.

Ficus enim non florébit ; * & non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ ; * & arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus ; * & non erit armentum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo, * & exultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus, fortitúdo

mea, * & ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excelsa mea dedúcet me victor * in psalmis canentem.

Ant. Cùm irátus fúeris, Dómine, misericórdiæ recordáberis.

[*In Festis, Canticum.*
Isaiæ 26.

URbs fortitúdinis nostræ Sion: * Salvátor ponétur in ea murus & antemuràle.

Aperíte portas; * & ingrediátur gens justa, custódiens veritátem.

Vetus error ábiit: servábis pacem; * pacem, quia in te sperávimus.

Sperastis in Dómino in sǽculis ætérnis, * in Dómino Deo forti in perpétuum.

Quia incurvábit habitantes in excelso, * civitátem sublímem humiliábit.

Humiliábit eam usque ad terram, * détrahet eam usque ad púlverem.

Conculcábit eam pes, * pedes páuperis, gressus egenórum.

Sémita justi recta est, * rectus callis justi ad ambulandum.

Et in sémita judiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus te: * nomen tuum, & memoriále tuum in desidério ánimæ.

Anima mea desiderávit te in nocte; * sed & spíritu meo in præcórdiis meis de mane vigilábo ad te.

Cùm féceris judícia tua in terra, * justítiam discent habitatóres orbis.

Misereámur ímpio, & non discet justítiam: * in terra sanctórum iníqua gessit, & non vidébit glóriam Dñi.

Dómine, exaltétur manus tua; * & non vídeant:

Vídeant, & confundantur zelantes pópuli; * & ignis hostes tuos dévoret.

Dómine, dabis pacem nobis; * ómnia enim ópera nostra operátus es nobis.]

Ant. 4. *D.* Laudábo.
Psalmus 145.

LAuda, ánima mea, Dóminum: * laudábo Dóminum in vita mea; psallam Deo meo, quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus; * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, & revertétur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus, * qui fecit cœlum & terram, mare, & ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sǽculum, facit judícium injúriam patiéntibus, * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos: * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos: * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas: pupillum & víduam suscípiet; * & vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sécula: * Deus tuus, Sion, in generatiónem & generatiónem.

Ant. Laudábo in vita mea Dóminum, qui facit judícium injúriam patiéntibus.

AD PRIMAM.

Psalmus 43.

DEus, áuribus nostris audívimus; patres nostri annuntiavérunt nobis opus * quod operâtus es in diébus eórum, & in diébus antíquis.

Manus tua gentes dispérdidit, & plantasti eos: * afflixisti pópulos, & expulisti eos.

Nec enim in gládio suo possedérunt terram, * & bráchium eórum non salvâvit eos:

Sed déxtera tua, & bráchium tuum, & illuminátio vultûs tui; * quóniam complacuisti in eis.

Tu es ipse rex meus, & Deus meus, * qui mandas salútes Jacob.

In te inimícos nostros ventilábimus cornu, * & in nómine tuo spernémus insurgentes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo, * & gládius meus non salvábit me.

Salvasti enim nos de affligéntibus nos, * & odientes nos confudisti.

Divisio Psalmi 43.

IN Deo laudábimur totâ die; * & in nómine tuo confitébimur in séculum.

Nunc autem repulisti, & confudisti nos; * & non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.

Avertisti nos retrorsùm post inimícos nostros; * & qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedisti nos tamquam oves escárum, * & in géntibus dispersisti nos.

Vendidisti pópulum tuum sine prétio, * & non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Posuisti nos oppróbrium vicínis nostris, * subsannatiónem & derísum his qui sunt in circúitu nostro.

Posuisti nos in similitúdinem géntibus, * commotiónem cápitis in pópulis.

Totâ die verecúndia mea contra me est; * & confúsio faciéi meæ coopéruit me,

A voce exprobrantis & obloquentis, * à fácie inimíci & persequentis.

Hæc ómnia venérunt super nos; nec oblíti sumus te, * & iníquè non égimus in testamento tuo.

Et non recessit retrò cor nostrum, * & declinasti sémitas nostras à via tua;

Quóniam humiliasti nos in loco afflictiónis, * & coopéruit nos umbra mortis.

Altera divisio Psalmi 43.

SI oblíti sumus nomen Dei nostri, * & si expándimus manus nostras ad Deum aliénum;

Nonne Deus requíret ista? * ipse enim novit abscóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur totâ die, * æstimáti sumus sicut oves occisiónis.

Exurge, quare obdormis, Dómine? * exurge, & ne repellas in finem.

Quare fáciem tuam avertis? * oblivísceris inópiæ nostræ & tribulatiónis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra, * conglutinátus est in terra venter noster.

Exurge, Dómine, ádjuva nos; * & rédime nos propter nomen tuum.

AD TERTIAM.

Psalmus 39.

EXpectans expectávi Dóminum, * & intendit mihi.

Et exaudívit preces meas; * & eduxit me de lacu misériæ, & de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos, * & direxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, & timébunt; * & sperábunt in Dómino.

Beátus vir cujus est nomen Dómini spes ejus, * & non respexit in vanitátes & insánias falsas.

Multa fecisti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua; * & cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi & locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium & oblatiónem noluisti; * aures autem perfecisti mihi.

Holocaustum & pro peccáto non postulasti: * tunc dixi, Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, & legem tuam in médio cordis mei.

Divisio Psalmi 39.

ANnuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna; * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti.

Justítiam tuam non abscondi in corde meo: * veritátem tuam & salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam tuam & veritátem tuam * à concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longè fácias miseratiónes tuas à me: * misericórdia tua & véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus; * comprehendérunt me iniquitátes meæ, & non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capillos cápitis mei; * & cor meum dereliquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adjuvandum me réspice.

Confundantur & revereantur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertantur retrorsùm, & revereantur, * qui volunt mihi mala.

Ferant confestim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent & læténtur super te omnes quærentes te; * & dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum & pauper: * Dóminus sollícitus est meî.

Adjútor meus, & protector meus tu es: * Deus meus, ne tardáveris.

Psalmus 57.

SI verè útique justítiam loquímini, * recta judicáte, fílii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini; * in terra injustítias manus vestræ concinnant.

Alienáti sunt peccatóres à vulva: * erravérunt ab útero; locúti sunt falsa.

Furor illis secundùm similitúdinem serpentis: * sicut áspidis surdæ, & obturantis aures suas;

Quæ non exáudiet vocem incantántium, * & venéfici incantantis sapienter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum: * molas leónum confringet Dóminus.

Ad níhilum devénient tamquam aqua decurrens: * intendit arcum suum, donec infirmentur.

Sicut cera quæ fluit, auferentur: * supercécidit ignis, & non vidérunt solem.

Priusquàm intellígerent spinæ vestræ rhamnum; * sicut viventes, sic in ira absorbet eos.

Lætábitur justus, cùm víderit vindictam: * manus suas lavábit in sánguine peccatóris.

Et dicet homo: Si útique est fructus justo, * útique est Deus júdicans eos in terra.

AD SEXTAM.

Psalmus 101.

DOmine, exaudi oratiónem meam; * & clamor meus ad te véniat.

Non avertas fáciem tuam à me: * in quacumque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacumque die invocávero te, * velóciter exaudi me;

Quia defecérunt sicut fumus dies mei, * & ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percussus sum ut fœnum, & áruit cor meum; * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pelicáno solitúdinis: * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei; * & qui laudábant me, adversùm me jurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam, * & potum meum cum fletu miscébam,

A fácie iræ & indignatiónis tuæ; * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt; * & ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes; * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Divisio Psalmi 101.

TU exurgens miseréberis Sion, * quia tempus miserendi ejus, quia venit tempus;

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus, * & terræ ejus miserebuntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam;

Quia ædificávit Dóminus Sion, * & vidébitur in glória sua.

Respexit in oratiónem humílium, * & non sprevit precem eórum.

Scribantur hæc in generatióne áltera: * & pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum;

Quia prospexit de excelso sancto suo: * Dóminus de cœlo in terram aspexit;

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut sólveret fílios interemptórum;

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * & laudem ejus in Jerúsalem,

In conveniendo pópulos in unum, & reges, * ut sérviant Dómino.

Respondit ei in via virtútis suæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem & generatiónem anni tui.

Altera divisio Psalmi 101.

INítio tu, Dómine, terram fundasti: * & ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt; * tu autem pérmanes:

Et omnes sicut vestimentum veterascent; * & sicut opertórium mutábis eos, & mutabuntur.

Tu autem idem ipse es, * & anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt; * & semen eórum in séculum dirigétur.

AD NONAM.

Psalmus 21.

DEus, Deus meus, réspice in me: quare me dereliquisti? * longè à salúte meâ verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, & non exáudies; * & nocte, & non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israel.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, & liberasti eos.

Ad te clamavérunt, & salvi facti sunt: * in te speravérunt, & non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, & non homo; * oppróbrium hóminum, & abjéctio plebis.

Omnes videntes me, de-

risérunt me : * locúti sunt lábiis, & movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum ; * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es qui extraxísti me de ventre ; * spes mea ab ubéribus matris meæ.

In te projéctus sum ex útero : * de ventre matris meæ Deus meus es tu.

Divisio Psalmi 21.

[DEus meus] ne discésseris à me, * quóniam tribulátio próxima est, quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi : * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens & rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum, * & dispersa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquescens, * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, & lingua mea adhæsit fáucibus meis ; * & in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi ; * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas & pedes meos : * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi veró consideravérunt & inspexérunt me : * divisérunt sibi vestimenta mea, & super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me : * ad defensiónem meam cónspice.

Erue à frámea, Deus, ánimam meam, * & de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis, * & à córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis : * in médio ecclésiæ laudábo te.

Altera divisio Psalmi 21.

QUi timétis Dóminum, laudáte eum : * univérsum semen Jacob, glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israel ; * quóniam non sprevit neque despexit deprecatiónem páuperis.

Nec avertit fáciem suam à me ; * & cùm clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna : * vota mea reddam in conspectu timéntium eum.

Edent páuperes & saturabuntur ; & laudábunt Dóminum qui requírunt eum : * vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Reminiscentur & converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ.

Et adorábunt in conspectu ejus * univérsæ famíliæ géntium ;

Quóniam Dómini est regnum, * & ipse dominábitur géntium.

Manducavérunt & adoravérunt omnes pingues ter-

ræ : * in conspectu ejus cadent omnes qui descendunt in terram.

Et ánima mea illi vivet ;* & semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra ; * & annuntiábunt cœli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

AD VESPERAS.

Ant. 4. A. Supra dorsum meum.

Psalmus 128.

SÆpe expugnavérunt me à juventúte mea, * dicat nunc Israel.

Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea ; * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres : * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus * concídit cervíces peccatórum.

Confundantur & convertantur retrorsùm * omnes qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum, * quod priusquàm evellátur, exáruit :

De quo non implévit manum suam, qui metit ; * & sinum suum, qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui præteríbant : Benedíctio Dómini super vos ; * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Ant. Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres : prolongavérunt iniquitátem suam.

Ant. 2. D. Posuisti.

Psalmus 138.

DOmine, probasti me, & cognovisti me : * tu cognovisti sessiónem meam, & resurrectiónem meam.

Intellexisti cogitatiónes meas de longè : * sémitam meam, & funículum meum investigasti.

Et omnes vias meas prævidisti, * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovisti ómnia, novíssima & antíqua : * tu formasti me, & posuisti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me : * confortáta est, & non pótero ad eam.

Quò ibo à spíritu tuo ? * & quò à fácie tua fúgiam ?

Si ascéndero in cœlum, tu illìc es : * si descéndero in infernum, ades :

Si súmpsero pennas meas dilúculo, * & habitávero in extrémis maris ;

Etenim illuc manus tua dedúcet me, * & tenébit me déxtera tua.

Et dixi : Fórsitan ténebræ conculcábunt me ; * & nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabuntur à te ; & nox sicut dies illuminábitur : * sicut ténebræ ejus, ita & lumen ejus.

Quia tu possedisti renes meos : * suscepisti me de útero matris meæ.

Ant. Posuísti super me manum tuam, Dómine: quò à fácie tua fúgiam?

Ant. 6. F. Confitébor tibi.

Divisio Psalmi 138.

CONfitébor tibi, [Dómine] quia terribíliter magnificátus es; * mirabília ópera tua, & ánima mea cognoscit nimis.

Non est occultátum os meum à te, quod fecísti in occulto; * & substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui; & in libro tuo omnes scribentur: * dies formabuntur, & nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus: * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, & super arénam multiplicabuntur: * exurrexi, & adhuc sum tecum.

Si occíderis, Deus, peccatóres; * viri sánguinum, declináte à me;

Quia dícitis in cogitatióne: * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam; * & super inimícos tuos tabescébam?

Perfécto ódio óderam illos; * & inimíci facti sunt mihi.

Proba me, Deus, & scito cor meum: * intérroga me, & cognosce sémitas meas;

Et vide si via iniquitátis in me est, * & deduc me in via ætérna.

Ant. Confitébor tibi, Dómine, quia terribíliter magnificátus es; ánima mea cognoscit nimis.

Ant. 3. b. Custódi me, Dñe.

Psalmus 139.

ERipe me, Dómine, ab hómine malo: * à viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * tota die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut serpentis: * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris; * & ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos: * abscondérunt supérbi láqueum mihi;

Et funes extendérunt in láqueum: * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu; * exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Ant. Custódi me, Dómine, de manu peccatóris.

Ant. 7. c. Dómine, Dómine.

Divisio Psalmi 139.

DOmine, Dómine, virtus salútis meæ, * obumbrasti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, à desidério meo peccatóri: * cogitavérunt contra me; ne derelínquas me, ne forte exaltentur.

Caput circúitus eórum; * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes: in ignem dejícies eos; * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra; * virum injustum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis, * & vindíctam páuperum.

Verúmtamen justi confitebuntur nómini tuo; * & habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. Dómine, Dómine, virtus salútis meæ, ne derelinquas me.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. D. Dómine.

Psalmus 37.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me;

Quóniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi, * & confirmasti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea à fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis à fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergressæ sunt caput meũ: * & sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt & corruptæ sunt cicatríces meæ, * à fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum & curvátus sum usque in finem: * totâ die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus; * & non est sánitas in carne mea.

Afflictus sum & humiliátus sum nimis: * rugiébam à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum; * & gémitus meus à te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea; * & lumen oculórum meórum, & ipsum non est mecum.

Divisio Psalmi 37.

AMíci mei, & próximi mei * adversùm me appropinquavérunt & stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longè stetérunt; * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes, * & dolos totâ die meditabantur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam, * & sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens, * & non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi; * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequando supergáudeant mihi inimíci mei; * &, dum commoventur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagella parátus sum; * & dolor meus in conspectu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo; * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti sunt super me; * & multiplicáti sunt qui odérunt me inìquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi; * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelinquas me, Dómine Deus meus; * ne discésseris à me.

Intende in adjutórium meum, * Dómine Deus salútis meæ.

Psalmus 55.

MIserére mei, Deus, quóniam conculcávit me homo: * totâ die impugnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei totâ die, * quóniam multi bellantes adversùm me.

Ab altitúdine diéi timébo; * ego verò in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Totâ die verba mea execrabantur: * adversùm me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt & abscondent: * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos: * in ira pópulos confringes.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi: * posuisti lácrymas meas in conspectu tuo, sicut & in promissióne tua.

Tunc converteentur inimíci mei retrorsùm * in quacumque die invocávero te.

Ecce cognóvi * quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum: * in Dómino laudábo sermónem.

In Deo sperávi, * non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quæ reddam laudatiónes tibi;

Quóniam eripuisti ánimam meam de morte, & pedes meos de lapsu; * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Ant. Dómine Deus meus, ne discésseris à me. *Ps.* 37.

SABBATO

AD OFFICIUM NOCT.

Ant. 3. a. Propter innocéntiam.

Psalmus 40.

BEátus qui intélligit super egénum & páuperem; * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra, * & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * universum stratum ejus versasti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine, mi-

serére mei; * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, & períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur: * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foràs, * & loquebátur in idipsum.

Adversùm me susurrábant omnes inimíci mei: * adversùm me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt adversùm me: * numquid qui dormit, non adjíciet ut resurgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi, qui edébat panes meos, * magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, & resúscita me;* & retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluisti me, * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepisti; * & confirmasti me in conspectu tuo in æternum.

Benedictus Dóminus Deus Israel à século, & usque in séculum: * fiat, fiat.

Psalmus 48.

AUdíte hæc, omnes gentes: * áuribus percípite, omnes qui habitátis orbem,

Quique terrígenæ, & filii hóminum, * simul in unum dives & pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam, * & meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam: * apériam in psaltério propositiónem meam.

Cur timébo in die mala? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me.

Qui confídunt in virtúte sua, * & in multitúdine divitiárum suárum gloriantur.

Frater non rédimit, rédimet homo: * non dabit Deo placatiónem suam,

Et prétium redemptiónis ánimæ suæ: * & laborábit in æternum, & vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, * cùm víderit sapientes morientes.

Simul insípiens & stultus períbunt, * & relinquent aliénis divítias suas.

Et sepulcra eórum domus illórum in æternum; tabernácula eórum in progénie & progénie: * vocavérunt nómina sua in terris suis.

Et homo, cùm in honóre esset, non intellexit: * comparátus est jumentis insipiéntibus, & símilis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ipsis; * & pósteà in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inferno pósiti sunt: * mors depascet eos.

Et dominabuntur eórum

justi in matutíno; * & auxílium eórum veteráscet in inferno à glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi,* cùm accéperit me.

Divisio Psalmi 48.

NE timúeris, cùm dives factus fúerit homo, * & cùm multiplicáta fúerit glória domûs ejus.

Quóniam, cùm intérierit, non sumet ómnia; * neque descendet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur: * confitébitur tibi, cùm benefécerìs ei.

Introíbit usque in progénies patrum suórum; * & usque in ætérnum non vidébit lumen.

Homo, cùm in honóre esset, non intellexit: * comparátus est juméntis insipiéntibus, & símilis factus est illis.

Ant. Propter innocéntiam suscepisti me, Deus; & confirmasti me in conspectu tuo in ætérnum. *Ps.* 40.

Ant. 5. F. Tibi, Deus.

Psalmus 61.

NOnne Deo subjecta erit ánima mea? * ab ipso enim salutáre meum.

Nam & ipse Deus meus, & salutáris meus:* suscéptor meus, non movébor ámpliùs.

Quoúsque irrúitis in hóminem? * interfícitis univérsi vos tamquam paríeti inclináto, & macériæ depúlsæ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere; cucurri in siti: * ore suo benedicébant, & corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subjecta esto, ánima mea; * quóniam ab ipso patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus, & Salvátor meus; * adjútor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum, & glória mea: * Deus auxílii mei; * & spes mea in Deo est.

Speráte in eo, omnis congregátio pópuli; effúndite coram illo corda vestra: * Deus adjútor noster in ætérnum.

Verúmtamen vani filii hóminum, mendáces filii hóminum in statéris, * ut decípiant ipsi de vanitáte in idípsum.

Nolíte speráre in iniquitáte, & rapínas nolíte concupíscere: * divítiæ si áffluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus est Deus, duo hæc audívi; quia potéstas Dei est, & tibi, Dómine, misericórdia; * quia tu reddes unicuíque juxta ópera sua.

Psalmus 63.

EXaudi, Deus, oratiónem meam, cùm déprecor: * à timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexisti me à convéntu malignántium, * à multitú-

dine operántium iníquitátem;

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : * intendérunt arcum rem amáram, ut sagittent in occultis immaculátum.

Súbitò sagittábunt eum, & non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt, ut abscónderent láqueos : * dixérunt, Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes : * defecérunt scrutantes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum; * & exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum; * & infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos; * & tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * & facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, & sperábit in eo; * & laudabuntur omnes recti corde.

Psalmus 74.

CONfitébimur tibi, Deus; * confitébimur, & invocábimus nomen tuum : narrábimus mirabília tua.

Cùm accépero tempus, * ego justítias judicábo.

Liquefacta est terra, & omnes qui hábitant in ea : * ego confirmávi columnas ejus.

Dixi iníquis : Nolíte iníquè ágere; * & delinquéntibus : Nolíte exaltáre cornu.

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum : * nolíte loqui adversùs Deum iniquitátem;

Quia neque ab oriente, neque ab occidente, * neque à desertis móntibus.

Quóniam Deus judex est : * hunc humíliat, & hunc exaltat.

Quia calix in manu Dómini vini meri plenus mixto; * & inclinávit ex hoc in hoc.

Verúmtamen fæx ejus non est exinaníta : * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum : * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confringam; * & exaltabuntur córnua justi.

Ant. Tibi, Deus, confitébimur, & invocábimus nomen tuum : narrábimus mirabília tua. *Ps.* 74.

Ant. 6. F. Cogitátio hóminis.

Psalmus 75.

NOtus in Judæa Deus : * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus, * & habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, & bellum.

Illúminans tu mirabíliter à móntibus ætérnis : * turbáti sunt omnes insipientes corde.

Dormiérunt somnum suum; * & nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es : & quis resistet tibi ? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum fecisti judícium : * terra trémuit, & quiévit,

Cùm exúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi ; * & relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, & réddite Dómino Deo vestro, * omnes qui in circúitu ejus affertis múnera,

Terríbili, & ei qui aufert spíritum príncipum ; * terríbili apud reges terræ.

Psalmus 82.

DEus, quis símilis erit tibi ? * ne táceas, neque compescáris, Deus;

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt : * & qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium, * & cogitavérunt adversùs sanctos tuos.

Dixérunt : Veníte, & disperdámus eos de gente ; * & non memorétur nomen Israel ultrà.

Quóniam cogitavérunt unanímiter ; * simul adversùm te testaméntum disposuérunt tabernácula Idumæórum & Ismahelítæ,

Moab, & Agaréni, Gebal, & Ammon, & Amalec ; * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis ; * facti sunt in adjutórium fíliis Lot.

Fac illis sicut Mádian, & Sísaræ, * sicut Jabin in torrente Cisson.

Dispeciérunt in Endor ; * facti sunt ut stercus terræ.

Pone príncipes eórum sicut Oreb, & Zeb, * & Zébee, & Sálmana ;

Omnes príncipes eórum, * qui dixérunt : Hæreditáte possideámus sanctuáriũ Dei.

Divisio Psalmi 82.

DEus meus, pone illos ut rotam, * & sicut stípulam ante fáciem venti.

Sicut ignis qui combúrit sylvam, * & sicut flamma combúrens montes ;

Ita persequéris illos in tempestáte tua, * & in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomíniá ; * & quærent nomen tuum, Dómine.

Erubescant & conturbentur in séculum séculi ; * & confundantur, & péreant :

Et cognoscant quia nomen tibi, Dóminus ; * tu solus Altíssimus in omni terra.

Ant. Cogitátio hóminis confitébitur tibi ; & relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi. *Ps.* 75.

AD LAUDES.

Ant. 4. d. Pérfice.

Psalmus 16.

EXaudi, Dómine, justítiam meã: * intende deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo judícium meum pródeat: * óculi tui vídeant æquitátes.

Probasti cor meum, & visitasti nocte: * igne me examinasti; & non est inventa in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum, * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis, * ut non moveantur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudisti me, Deus: * inclína aurem tuam mihi, & exaudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperantes in te.

A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me, * ut pupillam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me * à fácie impiórum qui me afflixérunt.

Ant. Pérfice gressus meos in sémitis tuis, Dómine; ut non moveantur vestígia mea.

Ant. 7. b. In justítia.

Divisio Psalmi 16.

INimíci mei ánimam meã circumdedérunt; ádipem suum conclusérunt: * os eórum locútum est supérbiam.

Projicientes me nunc circumdedérunt me: * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam, * & sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exurge, Dómine, præveni eum, & supplanta eum: * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manûs tuæ.

Dómine, à paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt fíliis; * & dimisérunt relíquias suas párvulis suis.

Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo: * satiábor, cùm apparúerit glória tua.

Ant. In justítia apparébo conspéctui tuo: satiábor, cùm apparúerit glória tua.

Ant. 1. f. Parátum.

Psalmus 56.

MIserére meî, Deus, miserére meî; * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum, * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cœlo, & liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcantes me.

Misit Deus misericórdiam

suam & veritátem suam; * & erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.

Fílii hóminum, dentes eórum arma & sagittæ; * & lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cœlos, Deus; * & in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis; * & incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam; * & incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo, & psalmum dicam.

Exurge, glória mea; exurge, psaltérium & cíthara: * exurgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine: * & psalmum dicam tibi in géntibus;

Quóniam magnificáta est usque ad cœlos misericórdia tua, * & usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos, Deus; * & super omnem terram glória tua.

Ant. Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: cantábo, & psalmum dicam.

Ant. 5. a. Date magnificéntiam.

In Feriis, Canticum Moysi. Deut. 32.

Audíte, cœli, quæ loquor: * áudiat terra verba oris mei.

Concrescat ut plúvia doctrína mea: * fluat ut ros elóquium meum.

Quasi imber super herbam, * & quasi stillæ super grámina.

Quia nomen Dómini invocábo: * date magnificéntiam Deo nostro.

Dei perfecta sunt ópera, & omnes viæ ejus judícia: * Deus fidélis, & absque ulla iniquitáte, justus & rectus.

Peccavérunt ei, & non fílii ejus in sórdibus; * generátio prava atque perversa.

Hæccine reddis Dómino, * pópule stulte & insípiens?

Numquid non ipse est pater tuus, * qui possédit te, & fecit, & creávit te?

Memento diérum antiquórum: * cógita generatiónes síngulas.

Intérroga patrem tuum, & annuntiábit tibi: * majóres tuos, & dicent tibi.

Quando dividébat Altíssimus gentes, * quando separábat fílios Adam,

Constítuit términos populórum * juxta númerum filiórum Israel.

Pars autem Dómini pópulus ejus: * Jacob funículus hæreditátis ejus.

Invénit eum in terra deserta, * in loco horróris, & vastæ solitúdinis.

Circumduxit eum, & dócuit, * & custodívit quasi pupillam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad volandum pullos suos, * & super eos vólitans,

Expandit alas suas, & assumpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus fuit; * & non erat cum eo deus aliénus:

Constítuit eum super excelsam terram, * ut comédéret fructus agrórum,

Ut súgeret mel de petra, * oleumque de saxo duríssimo;

Bútyrum de armento, & lac de óvibus, * cum ádipe agnórum & aríetum filiórum Basan,

Et hircos cum medulla trítici; * & sánguinem uvæ bíberet meracíssimum.

Incrassátus est diléctus, & recalcitrávit; * incrassátus, impinguátus, dilatátus.

Derelíquit Deum factórem suum, * & recessit à Deo salutári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis, * & in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis, & non Deo; * diis quos ignorábant.

Novi recentesque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum qui te génuit dereliquisti, * & oblítus es Dómini creatóris tui.

Vidit Dóminus, & ad iracúndiam concitátus est; * quia provocavérunt eum fílii sui, & fíliæ.

Et ait: Abscondam fáciem meam ab eis, * & considerábo novíssima eórum;

Generátio enim perversa est, * & infidéles filii.

Ipsi me provocavérunt in eo qui non erat Deus, * & irritavérunt in vanitátibus suis;

Et ego provocábo eos in eo qui non est pópulus, * & in gente stulta irritábo illos.

Ignis succensus est in furóre meo, * & ardébit usque ad inferni novíssima;

Devorabitque terram cum gérmine suo, * & móntium fundamenta combúret.

Congregábo super eos mala; * & sagittas meas complébo in eis.

Consumentur fame, * & devorábunt eos aves morsu amaríssimo.

Dentes bestiárum immittam in eos, * cum furóre trahéntium super terram, atque serpéntium.

Foris vastábit eos gládius, & intus pavor, * júvenem simul ac vírginem, lacténtem cum hómine sene.

Dixi: Ubinam sunt? * cessáre fáciam ex homínibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicórum dístuli, * ne fortè superbírent hostes eórum,

Et dícerent: Manus nostra excelsa, & non Dóminus, * fecit hæc ómnia.

Gens absque consílio est, & sine prudéntia: * útinam sáperent, & intellígerent, ac novíssima providérent!

Quómodò persequátur unus mille, * & duo fugent decem míllia?

Nonne ídeo quia Deus suus véndidit eos, * & Dóminus conclúsit illos?

Non enim est Deus noster ut dii eórum; * & inimíci nostri sunt júdices.

De vínea Sodomórum, vínea eórum, * & de suburbánis Gomorrhæ.

Uva eórum, uva fellis, * & botri amaríssimi.

Fel dracónum vinum eórum, * & venénum áspidum insanábile.

Nonne hæc cóndita sunt apud me, * & signáta in thesáuris meis?

Mea est últio, & ego retríbuam in témpore, * ut labátur pes eórum.

Juxta est dies perditiónis, * & adesse festínant témpora.

Judicábit Dóminus pópulum suum, * & in servis suis miserébitur.

Vidébit quòd infirmáta sit manus, * & clausi quoque defecérunt, residuíque consumpti sunt.

Et dicet: Ubi sunt dii eòrum, * in quibus habébant fidúciam?

De quorum víctimis comedébant ádipes, * & bibébant vinum libáminum.

Surgant, & opitulentur vobis, * & in necessitáte vos prótegant.

Vidéte quòd ego sim solus, * & non sit álius Deus præter me.

Ego occídam, & ego vívere fáciam; percútiam, & ego sanábo; * & non est qui de manu mea possit erúere.

Levábo ad cœlum manum meam, & dicam: * Vivo ego in ætérnum.

Si acúero ut fulgur gládium meum, * & arripúerit judícium manus mea,

Reddam ultiónem hóstibus meis; * & his qui odérunt me, retríbuam.

Inebriábo sagittas meas sánguine, * & gládius meus devorábit carnes,

De cruóre occisórum, * & de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.

Laudáte, gentes, pópulum ejus; * quia sánguinem servórum suórum ulciscétur.

Et vindíctam retríbuet in hostes eórum, * & propítius erit terræ pópuli sui.

Ant. Date magnificéntiam Deo nostro: Dei perfecta sunt ópera.

[*In Festis*, *Canticum*, Judith 16.

INcípite Dómino in tympanis: * cantáte Dómino in cymbalis.

Moduláḿini illi psalmum novum: * exaltáte, & invocáte nomen ejus.

Dóminus cónterens bella: * Dóminus nomen est illi.

Qui pósuit castra sua in médio pópuli sui, * ut eríperet nos de manu ómnium inimicórum nostrórum.

Venit Assur ex móntibus ab Aquilóne * in multitúdine fortitúdinis suæ:

Cujus multitúdo obturá-

vit torrentes, * & equi eórum cooperuérunt valles.

Dixit se incensúrum fines meos, * & júvenes meos occisúrum gládio,

Infantes meos dare in prædam, * & vírgines in captivitátem.

Dóminus autem omnípotens nócuit eum, & trádidit eum in manus féminæ, * & confódit eum.]

Ant. 2. D. Laudáte Dóminum.

Psalmus 116.

LAudáte Dóminum, omnes gentes : * laudáte eum, omnes pópuli;

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus,* & véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. Laudáte Dóminum, omnes pópuli ; quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus.

AD PRIMAM.

Psalmus 87.

DOmine Deus salútis meæ,* in die clamávi & nocte coram te.

Intret in conspectu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam ;

Quia repléta est malis ánima mea, * & vita mea inferno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber :

Sicut vulneráti dormientes in sepulcris, quorum non es memor ámpliùs ; * & ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri, * in tenebrósis, & in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus, * & omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longè fecisti notos meos à me : * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, & non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, totâ die : * expandi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília ? * aut médici suscitábunt, & confitebuntur tibi ?

Numquid narrábit áliquis in sepulcro misericórdiam tuam, * & veritátem tuam in perditióne ?

Numquid cognoscentur in ténebris mirabília tua,* & justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi ; * & manè orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repellis oratiónem meam ? * avertis fáciem tuam à me ?

Pauper sum ego, & in labóribus à juventúte mea ; * exaltátus autem, humiliátus sum & conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ ; * & terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua totâ die ; * circumdedérunt me simul.

Elongasti à me amícum & próximum, * & notos meos à miséria.

Psalmus 142.

DOmine, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua; exaudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo; * quia non justificábitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meã.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos séculi; * & anxiátus est super me spíritus meus: in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exaudi me, Dñe; * defécit spíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me; * & símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè misericórdiam tuam; * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem; * quia ad te levávi ánimam meam.

Divisio Psalmi 142.

ERipe me de inimícis meis, Dómine; ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam; * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam; * & in misericórdia tua disperdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam; * quóniam ego servus tuus sum.

AD TERTIAM.

Psalmus 28.

AFferte Dómino, fílii Dei; * afferte Dómino fílios aríetum.

Afferte Dómino glóriam & honórem; afferte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas; Deus majestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringentis cedros; * & confringet Dóminus cedros Líbani;

Et comminuet eas tamquam vítulum Líbani, * & dilectus quemádmodùm fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidentis flammam ignis: vox Dómini concutientis desertũ; * & commovébit Dóminus desertum Cades.

Vox Dómini præparantis cervos, & revelábit condensa; * & in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit, * & sedébit Dóminus rex in æternum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit : * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Psalmus 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea * cálamus scribæ velóciter scribentis.

Speciósus formâ præ fíliis hóminum : diffúsa est grátia in lábiis tuis ; * proptéreà benedixit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * Potentíssime.

Spécie tuâ & pulcritúdine tuâ inténde, * prósperè procéde,

Et regna propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam ; * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in sǽculum sǽculi : * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem ; * proptéreà unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cásia à vestiméntis tuis, à dómibus ebúrneis ; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína à dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, & vide, & inclína aurem tuam ; * & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui :

Et concupíscet rex decórem tuum, * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus ; & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus : * vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intus, * in fímbriis áureis, circumamícta varietátibus.

Adducentur regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætítia & exultatióne ; * adducentur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.

Proptéreà pópuli confitebuntur tibi in ætérnum, * & in sǽculum sǽculi.

Psalmus 149.

CAntáte Dómino cánticum novum : * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo qui fecit eum ; * & fílii Sion exultent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in tympano & psaltério psallant ei ;

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo, * & exaltábit mansuétos in salútem.

Exultábunt sancti in gló-

ria: * lætabuntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum; * & gládii ancípites in mánibus eórum,

Ad faciendam vindíctam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis:

Ad alligandos reges eórum in compédibus, * & nóbiles eórum in mánicis férreis;

Ut fáciant in eis judícium conscriptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

AD SEXTAM.

Psalmus 45.

DEus noster refúgium & virtus: * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus, dum turbábitur terra, * & transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus; non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, & inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum, * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram, * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confringet arma, * & scuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dñus virtútum nobíscum, * suscéptor noster Deus Jacob.

Psalmus 47.

MAgnus Dóminus, & laudábilis nimis, * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cùm suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt, * convenérunt in unum.

Ipsi videntes sic admiráti sunt, * conturbáti sunt, commóti sunt.

Tremor apprehendit eos: * ibi dolóres ut parturientis.

In spíritu vehementi * cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam * in médio templi tui.

Secundùm nomen tuum, Deus, sic & laus tua in fines terræ: * justítiâ plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, & exultent fíliæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, & complectímini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus, & distribúite domos ejus, * ut enarrétis in progénie áltera;

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, & in séculum séculi: * ipse reget nos in sécula.

Psalmus 86.

FUndamenta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthíopum; * hi fuérunt illîc.

Numquid Sion dicet: Homo & homo natus est in ea; * & ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum & príncipú, * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

AD NONAM.

Psalmus 59.

DEus, repulisti nos, & destruxisti nos: * irátus es, & misertus es nobis.

Commovisti terram, & conturbasti eam: * sana contritiónes ejus, quia commóta est.

Ostendisti pópulo tuo dura: * potasti nos vino compunctiónis.

Dedisti metuéntibus te significatiónem, * ut fúgiant à fácie arcûs.

Ut liberentur dilecti tui, * salvum fac déxterâ tuâ, & exaudi me.

Deus locútus est in sancto suo: * Lætábor, & partíbor Síchimam, & convallem tabernaculórum metíbor.

Meus est Gálaad, & meus est Manasses, * & Ephraim, fortitúdo cápitis mei:

Júda rex meus, * Moab olla spei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum: * mihi alienígenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulisti nos? * & non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem; * & ipse ad níhilum dedúcet tribulantes nos.

Psalmus 73.

UT quid, Deus, repulisti in finem? * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ * quam possedisti ab inítio.

Redemisti virgam hæreditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odérunt te, * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa; * & non cognovérunt, sicut in éxitu super summum.

Quasi in sylva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idipsum: * in secúri & áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni sanctuárium tuum: * in terra pollúérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei à terra.

Signa nostra non vídimus: jam non est prophéta; * & nos non cognoscet ámpliùs.

Divisio Psalmi 73.

USquequò, Deus, improperábit inimícus? * irrítat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avertis manum tuam & déxteram tuam * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem rex noster ante sécula, * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmasti in virtúte tua mare, * & contribulasti cápita dracónum in aquis:

Tu confregisti cápita dracónis: * dedisti eum escam pópulis Æthiópum:

Tu dirupisti fontes & torrentes: * tu siccasti flúvios Ethan.

Tuus est dies, & tua est nox: * tu fabricátus es auróram & solem:

Tu fecisti omnes términos terræ: * æstátem & ver tu plasmasti ea.

Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino; * & pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi; * & ánimas páuperum tuórum ne oblivíscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum; * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ, dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus: * pauper & inops laudábunt nomen tuum.

Exurge, Deus, júdica causam tuam: * memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiente sunt totá die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum: * supérbia eórum qui te odérunt, ascendit semper.

AD VESPERAS.

Ant. 4. *D.* Beáti omnes.

Psalmus 127.

BEáti omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis; * beátus es, & bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abundans * in latéribus domûs tuæ.

Fílii tui sicut novellæ oli-

várum * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion; * & vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum,*pacem super Israel.

Ant. Beáti omnes qui timent Dóminum, qui ámbulant in viis ejus.

Ant. 1. a. Surge, Dómine.

Psalmus 131.

MEmento,Dómine, David, * & omnis mansuetúdinis ejus.

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:

Si introíero in tabernáculum domûs meæ, * si ascéndero in lectum strati mei:

Si dédero somnum óculis meis,* & pálpebris meis dormitatiónem;

Et réquiem tempóribus meis, donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis sylvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco ubi stetérunt pedes ejus.

Surge,Dómine,in réquiem tuam; * tu & arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induantur justítiam;* & sancti tui exultent.

Propter David servum tuum,* non avertas fáciem christi tui.

Ant. Surge, Dómine, in réquiem tuam; & sancti tui exultent.

Ant. 7. c. Sion réquies mea.

Divisio Psalmi 131.

JUrávit Dóminus David veritátem, & non frustrábitur eum: * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testamentum meum, * & testimónia mea hæc quæ docébo eos;

Et fílii eórum usque in sǽculum * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in sǽculum sǽculi: * hic habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam: * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári; * & sancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc prodúcam cornu David: * parávi lucernam christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne; * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Ant. Sion réquies mea in sǽculum sǽculi: sancti ejus exultatióne exultábunt.

Ant. 2. D. Deus meus.

Psalmus 143.

BEnedictus Dñus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * & dígitos meos ad bellum.

Misericórdia mea, & refúgium meum; * suscéptor meus, & liberátor meus.

Protéctor meus, & in ipso sperávi: * qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine, quid est homo, quia innotuísti ei? * aut fílius hóminis, quia réputas eum?

Homo vanitáti símilis factus est: * dies ejus sicut umbra prætéreunt.

Dómine, inclína cœlos tuos, & descénde: * tange montes, & fumigábunt.

Fúlgura coruscatiónem, & dissipábis eos: * emítte sagíttas tuas, & conturbábis eos.

Emítte manum tuam de alto: éripe me, & líbera me de aquis multis, * de manu filiórum alienórum,

Quorum os locútum est vanitátem; * & déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Ant. Deus meus, misericórdia mea & suscéptor meus.

Ant. 6. F. Beátus.

Divisio Psalmi 143.

DEus, cánticum novum cantábo tibi:* in psaltério decachordo psallam tibi.

Qui das salútem régibus; * qui redemísti David servum tuum de gládio maligno, éripe me:

Et érue me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum est vanitátem; * & déxtera eórum, déxtera iniquitátis:

Quorum fílii sicut novellæ plantatiónes * in juventúte sua.

Fíliæ eórum compósitæ, * circumornátæ ut similitúdo templi.

Promptuária eórũ plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtósæ, abundántes in egréssibus suis; * boves eórum crassæ.

Non est ruína macériæ neque tránsitus, * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum cui hæc sunt: * beátus pópulus, cujus Dñus Deus ejus.

Ant. Beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 8. G. Miserére mei.

Psalmus 50.

MIserére mei, Deus, * secúndùm magnam misericórdiam tuã.

Et secúndùm multitúdinem miseratiónum tuárum * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte mea, * & à peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, * & peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, & malum coram te feci; * ut justificéris in sermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum, * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta & occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, &

mundábor : * lavábis me, & super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium & lætítiam ; * & exultábunt ossa humiliáta.

Averte fáciem tuam à peccátis meis, * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus ; * & spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua ; * & Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui, * & spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas ; * & ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ ; * & exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries ; * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluisses sacrifícium, dedissem útique ; * holocaustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum & humiliátum, Deus, non despícies.

Benignè fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificentur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes & holocausta ; * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Psalmus 85.

INclína, Dómine, aurem tuam, & exaudi me ; * quóniam inops & pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum : * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperantem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi totâ die : * lætífica ánimam servi tui ; quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis & mitis ; * & multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam ; * & inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, * quia exaudisti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine ; * & non est secundùm ópera tua.

Omnes gentes, quascumque fecisti, vénient & adorábunt coram te, Dómine, * & glorificábunt nomen tuum ;

Quóniam magnus es tu, & fáciens mirabília : * tu es Deus solus.

Divisio Psalmi 85.

DEduc me, Dómine, in via tua, & ingrédiar in veritáte tua : * lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo, * & glorificábo nomen tuum in ætérnum ;

Quia misericórdia tua magna est super me, * & eruisti ánimam meam ex inferno inferióri.

Deus, iníqui insurrexé-

runt ſuper me, & ſynagóga potèntium quæſiérunt ánimam meam; * & non propoſuérunt te in conſpectu ſuo.

Et tu, Dómine, Deus miſerátor & miſéricors, * pátiens, & multæ miſericórdiæ, & verax.

Réſpice in me, & miſerére meî: * da impérium tuum púero tuo, & ſalvum fac fílium ancillæ tuæ.

Fac mecum ſignum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, & confundantur; * quóniam tu, Dómine, adjuviſti me, & conſolátus es me.

Ant. Miſerére meî, Dómine, quóniam ad te clamávi totâ die. *Pſ.* 85.

Hymnus, Capitulum, &c. habentur in Proprio pro diverſitate Temporis.

ABSOLUTIONES
ET BENEDICTIONES

Dicenda in Officio Nocturno ante Lectiones.

DOMINICA,
Et in Officiis ix. Lectionum, quæ non sunt de Sanctis.
IN I. NOCTURNO,
Et pro II. & V. Feria.
Absolutio. 2. Mach. 1.

ADapériat Deus cor vestrum in lege sua & in præceptis suis; & det vobis cor ómnibus, ut colátis eum. ℟. Amen.

Benedictiones.

1. Deus Dómini nostri Jesu Christi, Pater glóriæ, det nobis spíritum sapiéntiæ. *Ephes.* 1. ℟. Amen.

Sic respondetur ad singulas Benedictiones.

2. Fílius Dei det nobis sensum, ut cognoscámus verum Deum. 1. *Joan.* 5.
3. Spíritus veritátis dóceat nos omnem veritátem. *Joan.* 16.

IN II. NOCTURNO,
Et pro III. & VI. Feria.
Absolutio. 3. Reg. 8.

DEus noster inclínet corda nostra ad se, ut custodiámus mandáta ejus. ℟. Amen.

Benedictiones.

4. Pater Dómini nostri Jesu Christi benedícat nos in omni benedictióne spirituáli. *Ephes.* 1.
5. Sciámus supereminentem sciéntiæ caritátem Christi, ut impleámur in omnem plenitúdiné Dei. *Ephes.* 3.
6. Unctio quam accépimus à Deo, máneat in nobis, & dóceat nos de ómnibus. 1. *Joan.* 2.

IN III. NOCTURNO,
Absolutio. 2. Mach. 1.

DEus memínerit testamenti sui quod locútus est, & exáudiat oratiónes vestras. ℟. Amen.

Benedictiones.

7. Detur tibi sermo in apertióne oris tui, cum fidúcia notum fácere mystérium Evangélii. *Ephes.* 6.
8. Occurrámus omnes in unitátem fídei, & agnitiónis Fílii Dei; ut non circumferámur omni vento doctrínæ. *Ephes.* 4.
9. Deus spei répleat nos omni gáudio & pace in credendo; ut abundémus in spe & virtúte Spíritûs sancti. *Rom.* 15.

Si pro ultima Lectione legatur aliud Evangelium cum Homilia, tunc nona Benedictio erit: Fúlgeat nobis illuminátio Evangélii glóriæ Christi, qui est imágo Dei. 2. *Cor.* 4.

Si tria legantur Evangelia, septima Benedictio erit: Detur tibi sermo in apertióne oris tui, cum fidúcia no-

tum fácere mystérium Evangélii. *Ephes.* 6.

8. Fúlgeat nobis illuminátio Evangélii glóriæ Christi, qui est imágo Dei. 2. *Cor.* 4.

9. Permaneámus in fide fundáti, & immóbiles à spe Evangélii. *Col.* 1.

Si nona Lectio sit de Sancto, Benedictio erit: Digni habeámur regno Dei, cùm vénerit in Sanctis suis admirábilis fieri. 2. *Thess.* 1.

Quando D. Episcopus Lectionem lecturus est, postquàm ipse præmisit ex more: Jube, Domne, benedícere. *Dignior post ipsum dicit illi:* Ora pro nobis, Pater. *Ipse autem Episcopus respondet:* Oro ut cáritas vestra magis ac magis abundet in sciéntia & in omni sensu, ut sitis sincéri & sine offensa in diem Christi. *Philipp.* 1.

Chorus, ℟. Amen.

Idem observatur ubi unicus est Presbyter.

Feriâ IV. & Sabbato.

Absolutio. 2. Mach. 1.

DEus memínerit testamenti sui quod locútus est, & exáudiat oratiónes nostras. ℟. Amen.

Benedictiones.

1. Pater Dómini nostri Jesu Christi det nobis Christum habitáre per fidem in córdibus nostris. *Ephes.* 3.

2. Occurrámus omnes in unitátem fídei, & agnitiónis Fílii Dei; ut non circumferámur omni vento doctrínæ. *Ephes.* 4.

3. Deus spei répleat nos omni gáudio & pace in credendo; ut abundémus in spe & virtúte Spíritûs sancti. *Rom.* 15.

Si tertia Lectio sit de Evangelio, tunc iij. Benedictio erit: Fúlgeat nobis illuminátio Evangélii glóriæ Christi, qui est imágo Dei. 2. *Cor.* 4.

Eadem dicitur in omni Feria, quando pro tertia Lectione legendum erit Evangelium cum Homilia.

IN FESTIS SANCTORUM, *quæ sunt ix. Lectionum.*

Benedictiones dicuntur in I. & III. Nocturno, ut suprà; in II. autem, ut sequitur.

4. Deus det nobis illuminátos óculos cordis, ut sciámus quæ sit spes vocatiónis ejus in Sanctis. *Ephes.* 1.

5. Dignos nos fáciat in partem sortis Sanctórum, qui erípuit nos de potestáte tenebrárum. *Coloss.* 1.

6. Aperiántur óculi nostri, ut convertámur à ténebris ad lucem, & accipiámus sortem inter Sanctos. *Act.* 26.

IN FESTIS SANCTORUM, *quæ sunt iij. Lect. tantùm, dicuntur tres Benedictiones,*

1. Deus det nobis illuminátos óculos cordis, ut sciámus quæ sit spes vocatiónis ejus in Sanctis. *Ephes.* 1.

2. Dignos nos fáciat in partem sortis Sanctórum, qui erípuit nos de potestáte tenebrárum. *Coloss.* 1.

3. Aperiantur óculi nóstri, ut convertámur à ténebris ad lucem, & accipiámus sortem inter Sanctos. *Act.* 26.

Si pro tertia Lectione legendum sit Evangelium cum Homilia, tunc tertia Benedictio erit:

Fúlgeat nobis illuminátio Evangélii glóriæ Christi, qui est imágo Dei. 2. *Cor.* 4.

TEMPORE PASCHALI.

Absolutio. 1. Petr. 1.

BEnedictus Deus qui secundùm misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis.

℟. Amen.

Benedictiones.

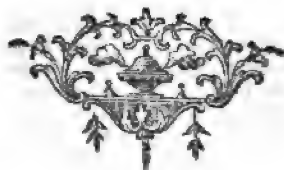
1. Confiteámur in ore, & in corde credámus quòd Deus suscitávit Jesum à mórtuis. *Rom.* 10.

2. Interpellet pro nobis Christus qui mórtuus est & resurrexit. *Rom.* 8.

3. Spíritus ejus qui suscitávit Jesum à mórtuis, hábitet in nobis. *Rom.* 8.

Si tertia Lectio sit de Evangelio, tunc tertia Benedictio erit: Fúlgeat nobis illuminátio Evangélii glóriæ Christi, qui est imágo Dei. 2. *Cor.* 4.

Si duæ sint Lectiones de Evangelio, ad primam Lect. Benedictio erit: Fúlgeat nobis illuminátio Evangélii glóriæ Christi qui est imágo Dei. *Ad secundam:* Permaneámus in fide fundáti, & immóbiles à spe Evangélii. *Coloss.* 1.

PROPRIUM DE TEMPORE

PARS VERNA.

IN FERIIS
A Feria IV. Cinerum usque ad Dominicam Passionis.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Veníte, procidámus ante Deum, * Plorémus coram Dómino qui fecit nos. *Ps.* 94. Veníte. 2.

Hymnus.

QUod lex adumbrávit vetus,
Quod ipse sacrávit novi
Christus minister fœderis,
Decúrrimus jejúnium.

Utámur ergo párciùs
Verbis, cibis & pótibus,
Somno, jocis; & árctiùs
Perstémus in custódia.

Intenta mens cupídinis
Frænet rebelles ímpetus;
Ne cordis arcem, jánua
Quâ se dat, hostis óccupet.

Omnes ad aram cérnuo
Vultu precémur súpplices:
Plorémus, atque víndicem
Flectámus iram júdicis.

Judex tremende, nos premit
Immensa moles críminum:
Immensa sed, clemens Pater,
Parcendo vinces crímina.

Nos, testa quamquam fíctilis,
Opus sumus tamen tuum:
Perire ne plebem sinas
Christi redemptá sánguine.

Quod fécimus sana malum;
Auge bonũ quod póscimus:
Da corde contríto, Deus,
Tuam meréri grátiam.

Præsta, beáta Trínitas;
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

Antiph. & Psalmi de Psalterio, secundùm Feriam.

℣. Anticipavérunt vigílias óculi mei: ℟. Turbátus sum, & non sum locútus. *Ps.* 76.

Absol. & Benedict. habentur post Psalterium, suprà.

Lectiones, ut infrà in qualibet Feria.

Duo priora ℟℟. dicuntur alternatim secundùm Feriam, ut sequitur, usque ad Dominicam Passionis.

Feriâ secundâ & quintâ.

Post j. Lect. ℟. Projícite à vobis omnes prævaricatiónes vestras, & fácite vobis cor novum, & spíritum novum; quia * Nolo mortem morientis, dicit Dóminus: revertímini, & vívite. ℣. Patienter agit Dóminus propter vos, nolens áliquos períre, sed omnes ad pœniténtiam reverti. * Nolo.
Ezech. 18. 2. *Petr.* 3.

℣. Dóminus vobíscum,
℟. Et cum spíritu tuo.
Oratio ut infrà in qualibet Feria, post Ant. ad Benedictus.
Dicto Benedicámus. *si facienda sit Commem. de aliquo Sancto, fit eo loco. Deinde fiunt Suffragia ut sequitur.*

DE S. CRUCE.

[*In Officio Feriali tantùm.*]

Ant. Peccáta nostra Christus pértulit in córpore suo super lignum; ut peccátis mórtui, justítiæ vivámus. *1. Petr. 2.*

℣. Ipse rédimet Israel
℟. Ex ómnibus iniquitátibus ejus. *Ps. 129.*

Orémus.

PErpétuâ nos, quæsumus, Dómine, pace custódi, quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es; Qui vivis & regnas Deus.

Deinde, ubi non dicitur Officium parvum B. Mariæ, fit Commemoratio de ea, & omnibus Sanctis, pro pace Ecclesiarum & Regni.

Ant. Venérunt ad Jesum mater & fratres ejus: & nuntiátum est illi. Qui respondens, dixit: Mater mea, & fratres mei, hi sunt qui verbum Dei áudiunt & fáciunt. *Luc. 8.*

℣. Justítia Dómini his qui servant testaméntum ejus,
℟. Et mémores sunt mandatórum ipsius ad faciendum ea. *Ps. 102.*

Orémus.

A Cunctis nos, quæsumus, Dómine, mentis & córporis defénde perículis: & intercedénte beátâ & gloriósâ semper Vírgine Dei genitríce Maríâ, cum beátis Apóstolis tuis Petro & Paulo, atque beáto *N.* & ómnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benígnus & pacem; ut, destrúctis adversitátibus & erróribus univérsis, Ecclésia tua secúrâ tibi sérviat libertáte; Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat, &c.

[*Nomen Patroni additur ante vel post nomina sanctorum Apostolorum, pro dignitate illius.*]

℣. Dóminus vobíscum,
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

Ubi verò dicitur Officium parvum, non fit Commem. de sancta Maria, nec alia pro omnibus Sanctis, quàm ea quæ in fine ejusdem Officii parvi habetur.

Dóminus vobíscum. *vel* Dómine, exaudi. Benedicámus.

AD PRIMAM.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus.

JAm lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Nostras ut ipse dírigat,
Lux increáta, sémitas.
Nil lingua, nil peccet manus;
Nil mens ináne cógitet:
In ore simplex véritas,
In corde regnet cáritas.
Incœpta dum fluet dies,
O Christe, custos pérvigil,

Quas sævus hostis óbsidet
Portas tuére sénsuum.
Præsta diurnus ut tuæ
Subsérviat laudi labor :
Auctóre quæ te cœpimus,
Da te favente prósequi.
Superba ne nimis caro
Menti licenter ímperet ;
Carnis domet supérbiam
Potûs cibísque párcitas.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Sancto simul cum Spíritu,
Nunc, & per omne sǽculum.
Amen.

Psalmi de Feria 3 & sic ad alias Horas.

Ant. 2. D. Dómino Deo nostro justítia ; nobis autem confúsio faciéi nostræ : peccávimus ante Dóminum Deum nostrum. *Baruch* 1.

Capitulum. Ephes. 5.

Vidéte, fratres, quómodò cautè ambulétis ; non quasi insipientes, sed ut sapientes : redimentes tempus, quóniam dies mali sunt.

℟. *br.* Christe, Fili Dei vivi,* Miserére nobis. Christe. *In Quadrag.* ℣. Qui venisti * peccatóres salvos fácere, * Miserére nobis. Glória Patri. Christe. *Matth.* 16. *Joh.* 8. 1. *Tim.* 1.

[*Temp. Pass.* ℣. Qui passus es * pro nobis, * Miserére nobis. *Non dicitur* Glória Patri. *sed repet.* Christe, Fili Dei vivi.]

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos ; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

Deinde dicuntur flexis genibus sequentes

PRECES.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster. *secretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem ; ℟. Sed líbera nos à malo.

Credo in Deum. ℣. Carnis resurrectiónem, ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi ; ℟. Et manè orátio mea prævéniet te. *Ps.* 87.

℣. Repleátur os meum laude ; ℟. Ut cantem glóriam tuam, totâ die magnitúdinem tuam. *Ps.* 70.

℣. Averte fáciem tuam à peccátis meis ; ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. *Ps.* 50.

℣. Cor mundum crea in me, Deus ; ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. *Ps.* 50.

℣. Ne projícias me à fácie tua ; ℟. Et Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me. *Ps.* 50.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui ; ℟. Et spíritu principáli confírma me. *Ps.* 50.

[*Quando Preces dicuntur flexis genibus, adduntur seq.* ℣℣. *ante* Adjutórium.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo : ℟. A viro iníquo éripe me. *Ps.* 139.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus ; ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me. *Ps.* 58.

℣. Eripe me de operántibus iniquitátem ; ℟. Et de viris sánguinum salva me. *Ps.* 58.

℣. Sic psálmum dicam nómini tuo in séculum séculi, ℟. Ut reddam vota mea de die in diem. *Ps.* 60.

℣. Dírige me, Dómine, in veritáte tua, & doce me ; ℟. Quia tu es Deus salvátor meus. *Ps.* 24.

℣. Deus, in adjutórium meum intende : ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps.* 69.

℣. Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, ℟. Et misericordiárum tuárum quæ à século sunt. *Ps.* 24.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino ; ℟. Et ómnia quæ intrà me sunt, nómini sáncto ejus. *Ps.* 102.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino ; ℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus. *Ps.* 102.

℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis ; ℟. Qui sanat omnes infirmitátes tuas. *Ps.* 102.

℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam ; ℟. Qui corónat te in misericórdia & miseratiónibus. *Ps.* 102.

℣. Qui replet in bonis desidérium tuum ; ℟. Renovábitur ut áquilæ juventus tua. *Ps.* 102.]

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Ps.* 123.

Hebdomadarius facit Confessionem, mediocri voce dicens :

Confíteor Deo omnipotenti, beátæ Maríæ semper vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joanni Baptistæ, sanctis Apóstolis Petro & Paulo, ómnibus Sanctis, [& vobis, fratres ;] quia peccávi nimis cogitatióne, verbo & ópere : meâ culpâ, meâ culpâ, meâ máximâ culpâ. Ideò precor beátam Maríam semper vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joannem Baptistam, sanctos Apóstolos Petrum & Paulum, omnes Sanctos, [& vos, fratres,] oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus dicit :

Misereátur tuî omnípotens Deus ; & dimissis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. *Hebdomadarius respondet*, Amen.

Deinde Chorus facit Confessionem ; & ubi dictum est ; vobis, fratres, *&* vos, fratres, *dicit :* tibi, pater, *&* te, pater.

Mulieres in suis Conventibus, loco fratres *&* pater. *dicunt* sorores, *&* mater.

Factâ Confessione à Choro, Hebdomadarius dicit :

Misereátur vestri omnípotens Deus ; & dimissis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

[*Qui solus recitat, semel dicit*, Confiteor. *omissis vocibus quæ clauduntur parenthe-*

℟, *& additâ particulâ*, &, *ante voces* ómnibus *&* omnes. *Deinde* Misereátur. *semel, ad quod dicit*, nostri, nostris, nos.]

INdulgéntiam, absolutiónem, & remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens & miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Elevans vocem, dicit:

℣. Exaudi nos, Deus, salutáris noster, ℟. Spes ómnium fínium terræ. *Ps.* 64.

℣. Miserére nostri, Dómine, ℟. Miserére nostri. *Ps.* 122.

℣. Fiat misericórdia tua, Dñe, super nos, ℟. Quemádmodum sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Dñe, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire fecisti, tuâ nos hódie salva virtúte; ut ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciendam nostra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes & ópera; Per Dóminum nostrum.

℣. Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Si dicenda sit Prima de Officio parvo B. Mariæ, præponitur Officio Capituli.

AD OFFICIUM CAPITULI.

Primò fit lectio Martyrologii, in cujus fine nihil respondetur; sed statim Hebdomadarius dicit:

℣. Pretiósa in conspectu Dómini ℟. Mors Sanctórum ejus. *Ps.* 115.

SAncta María, & omnes Sancti ádjuvent nos in oratiónibus suis pro nobis ad Deum; ut secundùm eum qui vocávit nos, Sanctum, & ipsi in omni conversatióne sancti simus. *Rom.* 15. 1. *Petr.* 1. ℟. Amen.

Deinde, ubi legitur Necrologium, post ejus lectionem dicitur Ps. De profundis. *& in fine*, Réquiem. *cum* ℣℣. Requiescant in pace. Dómine, exaudi. Dóminus vobiscum,

Oratio.

ABsolve, quæsumus, Dómine, ab omni vínculo delictórum ánimas Pontíficum, Fratrum, ac Benefactórum nostrórum, & ómnium Fidélium defunctórum; ut in resurrectiónis glória inter sanctos & electos tuos resuscitáti respírent; Per eum qui ventúrus est judicáre vivos & mórtuos, & séculum per ignem. ℟. Amen.

Posteà dicitur: ℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps.* 69.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dñe, ad adjuvandum me festína.

℣. Deus, in adjutórium meum intende; ℟. Dñe, ad

adjuvandum me festína. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. *Secretò*, Pater. *Altà voce*, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Réspice in servos tuos, Dómine, & in ópera tua; & dírige fílios eórum: ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos; & ópera mánuum nostrárum dírige super nos, & opus mánuum nostrárum dírige. *Ps.* 89. Glória Patri.

Orémus.

Dirígere & sanctificáre, régere & gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli & terræ, hódie corda & córpora nostra, sensus, sermónes & actus nostros, in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum; ut hìc, & in æternum, te auxiliante, salvi & líberi esse mereámur, Salvátor mundi; Qui vivis & regnas in sécula seculórum. ℟. Amen.

Lector, Jube, domne, benedícere. [*Lectrix dicit*, domna. *Solus vel sola recitans*, Dómine.] *Bened.* Det Dñs leges suas in mentem nostram, & in corde nostro superscríbat eas. *Hebr.* 8. ℟. Amen.

Tum fit lectio Canonis, qui pro singulis diebus habetur suo loco; in cujus fine dicitur, Tu autem, Dómine, miserére nostri. ℟. Deo grátias.

Post [illegible]. *Hebdomadarius dicit:* Adjutórium nostrũ in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terrã. *Ps.* 123.

Submissiori voce dicit: Benedícite. *Lector versus ad eum*, Deus. *Hebd.* Deus pacis aptet nos in omni bono, ut faciámus ejus voluntátem, fáciens in nobis quod pláceat coram se. *Hebr.* 13. *Lector*, Amen.

Post quamlibet Horam, si aliud Officium non sequatur, dicitur secretò: Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. Amen. *Deinde*, Pater noster.

AD TERTIAM.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus.

O Fons amóris, Spíritus,
O sancte donórũ parens,
Tuas refúsus íntimis
Accende flammas córdibus.

Qui caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mútui
Arctis coapta néxibus.

Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Fílio,
Sancto simul cum Spíritu,
Nunc, & per omne séculum.
Amen.

Ant. 7.b. Operiantur saccis hómines, & clament ad Dóminum in fortitúdine, & convertátur vir à via sua mala. *Jonæ* 3.

Capitulum. Joel 2.

Nunc, dicit Dóminus: Convertímini ad me in toto corde vestro, in jejúnio, & in fletu, & in planctu; & scíndite corda vestra, & non vestimenta vestra.

℟. *br.* Converte nos, * Deus salutáris noster. Converte. ℣. Et averte * iram tuam à nobis, * Deus. Glória. Converte nos, Deus. *Ps.* 84.

℣. Oculi nostri ad Dñum Deum nostrum, ℟. Donec misereátur nostri. *Ps.* 122.

Deinde dicuntur flexis genibus sequentes

PRECES.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem, &c.

℣. Dómine Deus virtútum, converte nos; ℟. Et ostende fáciem tuam, & salvi érimus. *Ps.* 79.

℣. Exurge, Dñe, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

℣. Dñe, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio conveniens.

℣. Dóminus vobíscum,

℣. Benedicámus Dómino.

AD SEXTAM.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus.

Jam solis excelsum jubar
Toto coruscat lúmine,
Sinusque pandens, áureos,
Ignita vibrat spícula.

Tu, Christe, qui mundum novâ
Sol verus accendis face,
Fac nostra plenam cáritas
Crescendo surgat ad diem.

Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Fílio,
Sancto simul cum Spíritu,
Nunc, & per omne séculum.
Amen.

Ant. 3. b. Quiéscite ágere perverse, díscite benefácere: quærite judícium. Si fúerint peccáta vestra ut cóccinum, quasi nix dealbabuntur. *Is.* 1.

Capitulum. Isaiæ 55.

Derelinquat ímpius viam suam, & vir iníquus cogitatiónes suas, & revertátur ad Dóminum, & miserébitur ejus; & ad Deum nostrum, quóniam multus est ad ignoscendum.

℟. *br.* Miserére nostri, Dómine, * Miserére nostri. Miserére. ℣. Quia multùm repléti sumus despectióne; * Miserére nostri. Glória Patri. Miserére. *Ps.* 122.

℣. Multa flagella peccatóris; ℟. Sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit. *Ps.* 31.

Preces, ut suprà ad Tertiam.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus.

Labente jam solis rotâ,
Inclínat in noctem dies;
Sic vita suprémam cito
Festínat ad metam gradu.

O Christe, dum fixus cruci
Expandis orbi bráchia,
Amáre da crucem, tuo
Da nos in amplexu mori.

Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Fílio,
Sancto simul cum Spíritu,
Nunc, & per omne séculum.
Amen.

Ant. 6. C. Purificáte corda, peccatóres: lugéte, & ploráte: humiliámini in conspéctu Dómini. *Jac. 4.*

Capitulum. Joel 2.

INter vestíbulum & altáre plorábunt sacerdótes, ministri Dómini; & dicent: Parce, Dómine, parce pópulo tuo; & ne des hæreditátem tuam in oppróbrium.

℟. *br.* Propter glóriam nóminis tui, * Dómine, líbera nos. Propter. ℣. Et propítius esto peccátis nostris * propter nomen tuum. * Dómine. Glória Patri. Propter. *Ps. 78.*

℣. Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: ℟. Cor contrítum & humiliátum, Deus, non despícies. *Ps. 50.*

Preces, ut suprà ad Tertiam.

Oratio conveniens.

AD VESPERAS.

Psalmi & Ant. de Psalterio, secundùm Feriam.

Capitulum. Ezech. 33.

SI ímpius in mandátis vitæ ambuláverit, nec fécerit quidquam injustum, vitâ vivet, & non moriétur. Omnia peccáta ejus, quæ peccávit, non imputabuntur ei.

Hymnus. S. Ambr.

AUdi, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus,
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.

Scrutátor alme córdium,
Infírma tu scis vírium;
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.

Multùm quidem peccávimus;
Sed parce confiténtibus:
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.

Sic corpus extra cónteri
Dona per abstinéntiam,
Jejúnet ut mens sóbria
A labe prorsus críminum.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis,
Jejuniórum múnera. Amen.

℣. Tempus beneplàciti, Deus, ℟. In multitúdine misericórdiæ tuæ. *Ps. 68.*

Ad Magníficat. *Antiphona ut in qualibet Feria.*

Deinde dicuntur Preces ut suprà ad Laudes. In iis loco Ps. De profúndis. *dicitur Ps.* Miserére. 125.

Oratio ut infrà in qualibet Feria post Ant. ad Magníficat.

Dicto Benedicámus. *si facienda sit Commem. de aliquo Sancto, fit eo loco. Deinde fiunt Suffragia ut sequitur.*

DE S. CRUCE.

[*In Officio Feriali tantùm.*]

Ant. Mihi absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi. *Galat. 6.*

℣. In Deo salutáre meum ℟. Et glória mea. *Ps. 61.*

Orémus.

PErpétuâ nos, quæsumus, Dómine, pace custódi, quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es; Qui vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

Deinde ubi non dicitur Officium parvum B. Mariæ, fit Commem. de eo & omnibus

Sanctis, pro pace Ecclesiarum & Regni.

Ant. Misit Deus Filium suum factum ex muliere. Quóniam autem estis filii, misit Deus Spíritum Filii sui in corda vestra. *Gal.* 4.

℣. Filii Dei, afferte Dómino glóriam & honórem: ℟. Afferte Dómino glóriam nómini ejus. *Ps.* 28.

Orémus.

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus, ut sancta Dei Génitrix María, cum beátis Apóstolis tuis Petro & Paulo, atque beáto *N.* & ómnibus Sanctis, junctis nos ádjuvet semper patrocíniis, quátenus ómnium simul suffrágio tranquillâ pace in tua laude lætémur; Per Dñum nostrum. ℟. Amen.

[*Nomen Patroni additur ante vel post nomina sanctorum Apostolorum, pro dignitate illius.*]

℣. Dóminus vobíscum.

℣. Benedicámus, &c.

Ubi verò dicitur Officium parvum, non fit Commemoratio de sancta Maria, nec alia pro omnibus Sanctis, quàm ea quæ in fine ejusdem Officii parvi habetur.

Dóminus vobíscum, *vel* Dñe, exaudi. Benedicámus.

AD COMPLETORIUM.

Converte nos, Deus salutáris noster; ℟. Et averte iram tuam à nobis. *Ps.* 84.

℣. Deus, in adjutórium.

Antiph. & Psalmi de Psalterio, secundùm Feriam.

Hymnus.

O Splendor æterni Patris,
Tu, Christe, qui verus dies,
Et vera lux de lúmine,
Mentis fugas calíginem.

En solis abscessit jubar,
Noctísque succédunt vices:
Qui prósperum donas diem,
Da tuta noctis ótia.

Si clausa torpent lúmina,
Suspíret ad te mens vigil:
Potente, qui te díligunt,
Servos tuére déxterâ.

Tu quos molesti córporis
Gravis retardat sárcina,
Fac mentis alis líbero
Sursum volátu téndere.

O spes salútis única,
Votis adesto súpplicum:
Defende quos mercátus es
Mercéde fusi sánguinis.

Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Fílio,
Sancto simul cum Spíritu,
Nunc, & per omne séculum.
Amen.

Capitulum. 1. Petr. 5.

Sobrii estóte, & vigiláte; quia adversárius vester diábolus, tamquam leo rúgiens, círcuit quærens quem dévoret: cui resístite fortes in fide.

Temp. Quadr. ℟. *br.* In manus tuas, Dómine, * Commendo spíritum meum. In manus. ℣. Redemisti me, Dómine, * Deus veritátis; * Commendo. Glória. In manus. *Ps.* 30.

(*Temp. Pass. omisso* Glória Patri. *post reclamationem repetitur*, In manus.)

℣. Custódi me, Dómine,

ut pupillam óculi : ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Ps.* 16.

Ant. 3. c. Signátum est.

Canticum Simeonis. Luc. 2.

NUnc dimittis servum tuum, Dómine, * secundùm verbum tuum, in pace ;

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parasti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Israel.

Ant. Signátum est super nos lumen vultûs tui, Dómine : in pace in idipsum dórmiam, & requiescam. *Ps.* 4.

Deinde dicuntur, flexis genibus, sequentes

PRECES.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem ; ℟. Sed líbera nos à malo.

Credo in Deum.

℣. Carnis resurrectiónem, ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Benedictus es, Dómine, Deus patrum nostrórum ; ℟. Et laudábilis, & gloriósus, & superexaltátus in sécula. *Dan.* 3.

℣. Benedictum nomen glóriæ tuæ sanctum ; ℟. Et laudábile, & superexaltátum in ómnibus séculis. *Dan.* 3.

℣. Benedictus es in firmamento cœli ; ℟. Et laudábilis, & gloriósus in sécula. *Dan.* 3.

℣. Benedícat nos Deus, Deus noster : ℟. Benedícat nos Deus. *Ps.* 66.

Deinde fit Confessio, ut suprà ad Primam, 136.

℣. Exaudi nos, Deus salutáris noster, ℟. Spes ómnium fínium terræ. *Ps.* 64.

℣. Miserére nostri, Dómine : ℟. Miserére nostri. *Ps.* 122.

℣. Fiat misericórdia tua, Dñe, super nos, ℟. Quemádmodùm sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Dñe, exaudi oratiónem meam ; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

VIsita, quæsumus, Dómine, habitatiónem istam, & omnes insídias inimíci ab ea longè repelle : Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant ; & benedíctio tua sit super nos semper ; Per Dóminum nostrum.

℣. Dóminus vobíscum.

℣. Benedicámus Dómino.

Finito Completorio, mediocri voce dicitur : Grátia Dñi nostri Jesu Christi, & cáritas Dei, & communicátio sancti Spíritûs sit cum ómnibus vobis. 2. *Cor.* 13. ℟. Amen.

Posteà dicitur Antiphona de B. Maria, ut sequitur.

ANTIPH. DE BEATA AD DEVOTIONEM.

AVe, Regína cœlórum, Ave, Dómina Angelórum :

Salve, radix ; salve porta,

Ex qua mundo lux est orta:
Gaude, virgo gloriósa,
Super omnes speciósa:
Vale, ô valde decóra,
Et pro nobis Christum exóra.

℣. Elégit eam Dóminus
℟. In habitatiónem sibi.
Ps. 131.

Orémus.

CONcéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium; ut qui sanctæ Dei genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio à nostris iniquitátibus resurgámus; Per eumdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post completum Officium dicitur secretò, Pater. Ave. Credo.

FERIA QUARTA CINERUM,

In capite Jejunii.

Omnia ut suprà in Officio Feriarum Quadragesimæ, additis quæ sequuntur.

AD OFFICIUM NOCT.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 37.

JOseph cùm sédecim esset annórum, pascébat gregem cum frátribus suis adhuc puer: & erat cum fíliis Balæ & Zelphæ uxórum patris sui: accusavitque fratres suos apud patrem crímine péssimo. Israel autem diligébat Joseph super omnes fílios suos, eò quòd in senectúte genuísset eum; fecitque ei túnicam polymitam. Videntes autem fratres ejus quòd à patre plùs cunctis fíliis amarétur, óderant eum; nec póterant ei quidquam pacíficè loqui. Accidit quoque ut visum sómnium referret frátribus suis, quæ causa majóris ódii seminárium fuit. Dixitque ad eos: Audíte sómnium meum quod vidi: Putábam nos ligáre manípulos in agro, & quasi consúrgere manípulum meum, & stare; vestrósque manípulos circumstantes adoráre manípulum meum. Respondérunt fratres ejus: Numquid rex noster eris? aut subjiciémur ditióni tuæ? Hæc ergo causa somniórum atque sermónum invídiæ & ódii fómitem ministrávit.

℟. Jurávi. 132.

Lectio ij.

CUmque fratres illius in pascendis grégibus patris moraréntur in Sichem, dixit ad eum Israel: Fratres tui pascunt oves in Síchimis: veni, mittam te ad eos. Quo respondente, Præstò sum, ait ei: Vade, & vide si cuncta próspera sint erga fratres tuos & pécora; & renúntia mihi quid agátur. Missus de valle Hebron, venit in Sichem: invenitque eum vir errantem in agro, & interrogávit quid quæreret. At ille respondit: Fratres meos quæro; índica mihi ubi pascant greges. Dixitque ei vir: Recessérunt de loco isto; audívi autem eos dicentes: Eámus in Dóthain. Perrexit ergo Joseph post fratres suos, & invénit eos in Dóthain.

Qui cùm vidíssent eum procul, ántequàm accéderet ad eos, cogitavérunt illum occídere; & mútuò loquebantur: Ecce somniátor venit; veníte, occidámus eum, & mittámus in cisternam véterem; dicemúsque: Fera péssima devorávit eum; & tunc apparébit quid illi prosint sómnia sua.

℟. Pósui fáciem. 172.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 6.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Cùm jejunátis, nolíte fíeri sicut hypócritæ, tristes. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 207. in Quadr. tértius.

JEjunémus humiliántes ánimas nostras, appropinquante die quo magíster humilitátis humiliávit semetípsum, factus súbditus usque ad mortem crucis. Imitémur ejus crucem, abstinéntiæ clavis edómitas concupiscéntias configentes. Castigémus corpus nostrum, & servitúti subjiciámus; & ne per indómitam carnem ad illícita prolabámur, in ea domanda aliquantùm & lícita subtrahámus. Crápula & ebríetas étiam per dies céteros devitanda; per hos autem dies étiam concessa prándia removenda. Fácile tibi obtemperábit caro ne inhæreat aliénis, quæ refrenári consuéverit & à suis. Cavendum est ne mutes, non mínuas voluptátes. Parcimónia jejúniis conjungátur. Sicut ventris castiganda satúritas, ita gulæ irritamenta cavenda sunt.

℟. Convertímini ad me, dicit Dóminus, in toto corde vestro, in jejúnio, & in fletu, & in planctu; & * Scíndite corda vestra & non vestimenta vestra. ℣. Cùm jejunátis, nolíte fíeri sicut hypócritæ, tristes: extérminant enim fácies suas, ut appáreant homínibus jejunantes. * Scíndite. Glória Patri. * Scíndite corda vestra. *Joel.* 2. *Matth.* 6.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Cùm jejúnas, unge caput tuum, & fáciem tuam lava, ne videáris homínibus jejúnans. *Matth.* 6.

Oratio.

PRæsta, Dómine, fidélibus tuis ut jejuniórum veneranda solémnia, & cóngruâ pietáte suscípiant, & securâ devotióne percurrant; Per Dóminum nostrum.

CANON.

Ex statútis Synódicis Guillelmi Parisiensis Epíscopi.

Ante ann. 1312. *n.* 9.

PResbyteri Parochiános suos solémniter pœniténtes fáciant veníre in cápite jejúnii ad Ecclésiam Cathedrálem, ut per Epíscopum solémniter ab Ecclésia ejiciantur, & simíliter in die Jovis próximi ante Pascha

per

per Episcopum Ecclésiæ reconcilientur.

[*Hodie & deinceps usque ad Pascha, præterquàm diebus Dominicis, Vesperæ dicuntur in Ecclesiis ante comestionem.*]

Ad Magníficat. *Ant.* 4. A. Thesaurizáte vobis thesauros in cœlo, ubi neque ærúgo, neque tínea demolítur. *Matth.* 6.

Oratio.

INclinantes se, Dómine, majestáti tuæ, propítius intuére; ut qui sancta jejúnia contríti suscípiunt, ad festa ventúra cœléstibus læti pervéniant auxíliis; Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

FERIA QUINTA

Post Cineres.

De libro Genesis.

Lectio j. Cap. 37.

DIxit Judas frátribus suis: Quid nobis prodest, si occidérimus fratrem nostrum, & celavérimus sánguinem ipsius? Mélius est ut venumdétur Ismaelítis, & manus nostræ non polluantur; frater enim & caro nostra est. Acquievérunt fratres sermónibus illius. Et prætereúntibus Madianítis negotiatóribus, extrahentes eum de cisterna, vendidérunt eum Ismaelítis viginti argénteis: qui duxérunt eum in Ægyptum. Reversusque Ruben ad cisternam, non invénit púerum. Et scissis véstibus, pergens ad fratres suos, ait: Puer non compáret, & ego quò ibo? Tulérunt autem túnicam ejus, & in sánguine hædi quem occíderant, tinxérunt, mittentes qui ferrent ad patrem, & dícerent: Hanc invénimus; vide utrùm túnica filii tui sit, an non. Quam cùm agnovisset pater, ait: Túnica filii mei est, fera péssima comédit eum, béstia devorávit Joseph. Scissisque véstibus, indútus est cilício, lugens fílium suum multo témpore.

℟. Projícite. 131.

Lectio ij. Cap. 39.

IGitur Joseph ductus est in Ægyptum, emitque eum Púttiphar eunúchus Pharaónis, princeps exércitûs, vir Ægyptius, de manu Ismaelitárum à quibus perductus erat. Fuitque Dóminus cum eo, & erat vir in cunctis prósperè agens: habitavitque in domo dómini sui, qui óptimè nóverat Dóminum esse cum eo; & ómnia quæ géreret, ab eo dirigi in manu illius. Invenitque Joseph grátiam coram dómino suo, & ministrábat ei, à quo præpósitus ómnibus, gubernábat créditam sibi domum, & universa quæ ei trádita fúerant: benedixitque Dóminus dómui Ægyptii propter Joseph, & multiplicávit tam in ædibus quàm in agris cunctam ejus substántiam; nec quidquam áliud nóverat, nisi panem quo vescebátur. Erat autem Jo-

seph pulcrâ fácie, & decórus aspectu.

℟. Quasi columbæ meditantes. 132.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 8.

IN illo témpore; Cùm introisset Jesus Caphárnaüm, accessit ad eum Centúrio, rogans eum, & dicens: Dómine, puer meus jacet in domo paralyticus, & malè torquétur. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 61. de verb. Evang. Matth. 8.

AUdívimus, cùm Evangélium legerétur, fidem nostram in humilitáte laudári. Ad domum quippe Centuriónis cùm se promítteret Dóminus Jesus itúrum, ut púerum ejus sanáret, ille respondit: Non sum dignus, ut sub tectum meum intres; sed tantùm dic verbum, & sanábitur. Dicendo se indignum, præstitit dignum; non in cujus parietes, sed in cujus cor Christus intráret. Neque hoc díceret cum tanta fide & humilitáte, nisi illum quem timébat intráre in domum suam, corde gestáret. Nam non erat magna felícitas, si Dóminus Jesus intráret in parietes ejus, & non esset in péctore ejus.

℟. Centúrio ait: Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum; sed * Tantùm dic verbo, & † Sanábitur puer meus. ℣. Dómine Deus, ecce tu fecisti cœlum & terram in fortitúdine tua magna: non erit tibi diffícile omne verbum; * Tantùm dic verbo. Glória Patri. † Sanábitur puer meus. *Matth.* 8. *Jerem.* 32.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Audiens Centuriónem Jesus, mirátus est, & sequéntibus se dixit: Amen dico vobis, non invéni tantam fidem in Israel. *Matth.* 8.

Oratio.

DEus, qui culpâ offénderis, pœniténtiâ placáris: preces pópuli tui supplicantis propítius réspice, & flagella tuæ iracúndiæ quæ pro peccátis nostris merémur, averte; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus.

C A N O N.

Ex Concílio Toletáno octávo.

Anno 653. *Can.* 9.

ACérrime interdícitur, ut quisquis absque inevitábili necessitáte, absque fragilitátis evidenti languóre, seu étiam ætátis impossibilitáte, diébus Quadragésimæ esum cárnium præsúmpserit attentáre; non solùm reus erit resurrectiónis Domínicæ, verùm étiam aliénus ab ipsíus diéi sancta communióne.

VESPERÆ de Sequenti.

FERIA SEXTA *post Cineres, fit Officium* DE QUINQUE PLAGIS Christi.

Duplex-minus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria 5 & sic in toto Officio.

Ant. 4. f. QUid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? *Zach.* 13.

Ant. 7. b. His plagátus sum in domo eórum qui diligébant me. *Zach.* 13.

Ant. 3. a. Quare rubrum est induméntum tuum, & vestiménta tua sicut calcántium in torculári? *Is.* 63.

Ant. 2. D. Torcúlar calcávi solus, & aspérsus est sanguis eórum super vestiménta mea: annus redemptiónis meæ venit. *Is.* 63.

Ant. 1. a. Ego sum, ego sum ipse qui déleo iniquitátes tuas propter me, & peccatórum tuórum non recordábor. *Is.* 43.

Capitulum. Zach. 12.

EFfundam super domum David, & super habitatóres Jerúsalem spíritum grátiæ & precum; & aspícient ad me, quem confixérunt.

℟. Aspiciámus in auctórem fidei & consummatórem Jesum, * Qui propósito sibi gáudio, sustínuit crucem, † Confusióne contemptâ. ℣. Omnes nos quasi oves errávimus, unusquísque in viam suam declinávit: & pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrûm; * Qui propósito sibi gáudio. Glória Patri. † Confusióne contemptâ. *Hebr.* 12. *Is.* 53.

Hymnus, S. M.

PRome vocem, mens, canóram,
Plange tristi cármine;
Dic crucifixi dolóres,
Mórtui dic vúlnera,
Innocens quæ sponte Christus
Pro reis fert víctima.

Cæsus immíti furóre
Nostra propter crímina,
Nos suo livóre sanat,
Nos jacentes érigit;
Et fovet plagas tumentes,
Et cruentas álligat.

Trans manus, pedésque fixus,
Nostra rumpit víncula;
Totque fontes sunt salútis,
Quot fluit plagis cruor;
Et quibus clavis tenétur,
Nos tenet fixos cruci.

Mórtui pectus sacrátum
Vulnerátur lánceâ;
Inde sanguis mistus undâ
Férvidus prolábitur:
Ad lavácrum præbet undam,
Ad corónas sánguinem.

Fac, Redemptor, hauriámus
His aquas de fóntibus:
Póculum sint ac medéla,
Sint & olim præmium;
Ut redemptus te per omne
Laudet orbis séculum.
Amen.

℣. Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: ℟. Prolongavérunt iniquitátem suam. *Ps.* 128.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Propter scelus pópuli mei percussi eum; & Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte: si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longævum. *Is.* 53.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Multi ab oriente & occidente vénient, & recumbent cum Abraham, & Isaac, & Jacob in regno cœlórum; filii autem regni ejicientur in ténebras exterióres. *Matth.* 8.

℣. Tempus benepláciti, Deus, ℟. In multitúdine misericórdiæ tuæ. *Ps.* 68.

Oratio.

IMplorantes, Dómine, misericórdiam tuam, fidéles pópulos propítius intuére; ut qui præter te álium non novérunt, tuis semper beneficiis glorientur; Per.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Christum propter iniquitátes nostras vulnerátum, * Veníte, adorémus. *Is.* 53. *Ps.* 94. Veníte.

Hymnus, Prome. *ut suprà, in primis Vesperis.*

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Conclúsit me Deus apud iníquum, & mánibus impiórum me trádidit. *Job* 16.

Ant. 4. D. Circúmdedit me lánceis suis, convulnerávit lumbos meos, & non pepercit. *Job* 16.

Ant. 5. a. Concídit me vúlnere super vulnus, írruit in me quasi gigas. *Job* 16.

℣. Sagittæ tuæ infixæ sunt mihi; ℟. Et confirmasti super me manum tuam. *Ps.* 37.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 42.

ERat fames in terra Chánaan; & Joseph erat princeps in terra Ægypti, atque ad ejus nutum frumenta pópulis vendebantur. Cúmque adorassent eum fratres sui, & agnovisset eos, quasi ad aliénos dúriùs loquebátur, intérrogans eos: Unde venistis? Qui respondérunt: De terra Chánaan, ut emámus victui necessária. Et tamen fratres ipse cognoscens, non est cógnitus ab eis. Recordatúsque somniórum quæ aliquándo víderat, ait ad eos: Exploratóres estis; ut videátis infirmióra terræ, venistis. Qui dixérunt: Non est ita, dómine; sed servi tui venérunt ut émerent cibos. Omnes filii uníus viri sumus: pacífici vénimus, nec quidquam fámuli tui machinantur mali.

℟. In conspectu tuo, Dómine, sunt omnes qui tríbulant me: * Et sustínui qui simul contristarétur, & non fuit; quóniam quem tu percussisti, persecúti sunt, & super dolórem vúlnerum meórũ addidérunt. ℣. Christus non sibi plácuit; sed, sicut scriptum est, ait: Impropéria improperántium tibi cecidérunt super me: * Et sustínui. *Ps.* 68. *Rom.* 15.

Lectio ij. Cap. 45.

ELevávit Joseph vocem cum fletu: quam audiérunt Ægyptii, omnísque domus Pharaónis; & dixit frátribus suis: Ego sum Joseph: adhuc pater meus vivit? Non póterant respondére fratres nímio terróre pertérriti. Ad quos ille clementer: Accédite, inquit, ad me. Et cùm accessíssent propè: Ego sum, ait, Joseph frater vester, quem vendidístis in Ægyptum. Nolíte pavére, neque vobis durum esse videátur quòd vendidístis me in his regiónibus; pro salúte enim vestra misit me Deus ante vos in Ægyptum. Biénnium est enim quòd cœpit fames esse; & adhuc quinque anni restant, quibus nec arári póterit nec meti. Præmisítque me Deus ut reservémini super terram, & escas ad vivendum habére possítis. Non vestro consílio, sed Dei voluntáte huc missus sum; qui fecit me quasi patrem Pharaónis, & dóminum universæ domûs ejus, ac príncipem in omni terra Ægypti. Festináte, & ascéndite ad patrem meum, & dicétis ei: Hæc mandat fílius tuus Joseph: Deus fecit me dóminum universæ terræ Ægypti; descende ad me, ne moréris, & habitábis in terra Gessen.

℟. Dóminus Deus apéruit mihi aurem, ego autem non contradíco: * Retrorsùm non ábii; corpus meum dedi percutiéntibus. ℣. Baptísmo hábeo baptizári; & quómodò coarctor usque dum perficiátur? * Retrorsùm. *Is.* 50. *Luc.* 12.

Lectio iij.

DImísit ergo Joseph fratres suos, & proficiscéntibus ait: Ne irascámini in via. Qui ascendentes ex Ægypto, venérunt in terram Chánaan ad patrem suum Jacob. Et nuntiavérunt ei, dicentes: Joseph fílius tuus vivit, & ipse dominátur in omni terra Ægypti. Quo audíto Jacob, quasi de gravi somno evígilans, tamen non credébat eis. Illi è contra referébant omnem órdinem rei. Cùmque vidisset plaustra, & universa quæ míserat, revixit spíritus ejus, & ait: Súfficit mihi si adhuc Joseph fílius meus vivit: vadam & vidébo illum, ántequàm móriar.

℟. Fodérunt manus meas & pedes meos: dinumeravérunt ómnia ossa mea; ipsi verò * Consideravérunt & inspexérunt me: † Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me. ℣. Facta sunt hæc, ut impleátur & ália Scriptúra: Vidébunt in quem transfixérunt; * Consideravérunt. Glória Patri. † Tu autem, Dómine. *Ps.* 21. *Joan.* 19.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. *a.* Sagittæ Dómini in me sunt, & terróres

Dómini mílitant contra me. *Job* 6.

Ant. 7. b. Non concédit requiéſcere ſpíritum meum, & implet me amaritudínibus. *Job* 9.

Ant. 6. F. Inſtauras teſtes tuos contra me, & multíplicas iram tuam adversùm me. *Job* 10.

℣. Amove à me plagas tuas, Dómine: ℟. A fortitúdine manûs tuæ ego deféci. *Pſ.* 38.

Sermo ſancti Bernardi Abbátis.

In Cant. 61. *Lectio iv.*

UBi tuta firmaque infirmis ſecúritas & réquies, niſi in vulnéribus Salvatóris? Tantò illic ſecúrior hábito, quantò ille poténtior eſt ad ſalvandum. Peccávi peccátum grande; turbátur conſciéntia, ſed non perturbábitur; quóniam vúlnerum Dómini recordábor: nempe, vulnerátus eſt propter iniquitátes noſtras. Quid tam ad mortem, quod non Chriſti morte ſalvétur? Si ergo in mentem vénerit tam potens tamque éfficax medicamentum, nullâ jam poſſum morbi malignitáte terréri.

℟. Ut vidérunt Jeſum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura; ſed * Unus mílitum lánceâ latus ejus apéruit, & contínuò exívit ſanguis & aqua. ℣. Humiliavérunt pedes ejus, ferrum pertránſiit ánimam ejus: * Unus mílitum. *Joan.* 19. *Pſ.* 104.

Lectio v.

EGo fidenter quod ex me mihi deeſt uſurpo mihi ex viſcéribus Dómini, quóniam miſericórdiâ ǽffluunt, nec deſunt forámina per quæ éffluant. Fodérunt manus ejus & pedes, latúſque lánceâ foravérunt; & per has rimas licet mihi ſúgere mel de petra, oleumque de ſaxo duríſſimo; id eſt, guſtáre & vidére quóniam ſuávis eſt Dóminus. Cogitábat cogitatiónes pacis, & ego neſciébam. Quis enim cognóvit ſenſum Dómini, aut quis conſiliárius ejus fuit? At clavus réſerans, clavus pénetrans factus eſt mihi, ut vídeam voluptátem Dómini. Quidni vídeam per forámen? Clamat clavus, clamat vulnus, quòd verè Deus ſit in Chriſto mundum reconcílians ſibi.

℟. Quid turbáti eſtis, & cogitatiónes aſcendunt in corda veſtra? * Vidéte manus meas & pedes, quia ego ipſe ſum. ℣. Nolíte pavére; pro ſalúte veſtra miſit me Deus: * Vidéte manus meas. *Luc.* 24. *Gen.* 45.

Lectio vj.

FErrum pertránſiit ánimam ejus, & appropinquávit cor illíus, ut non jam non ſciat cómpati infirmitátibus meis. Patet arcánum cordis per forámina córporis: patet magnum illud pietátis ſacramentum; patent víſcera miſericórdiæ Dei noſtri, in quibus viſi-

távit nos óriens ex alto. Quidni víscera per vúlnera páteant? In quo enim clárius quàm in vulnéribus tuis eluxisset, quòd tu, Dómine, suávis & mitis, & multæ misericórdiæ? Majórem enim miseratiónem nemo habet, quàm ut ánimam suam ponat quis pro addíctis morti & damnátis.

℟. Infer dígitum tuum huc, & vide manus meas, & affer manum tuam, & mitte in latus meum; * Et Noli esse incrédulus, sed fidélis. ℣. Delévi iniquitátes tuas: revértere ad me, quóniam redémi te; * Et noli. Glória. † Noli. *Joan.* 20. *Is.* 44.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. c. Quid clamas super contritióne tua, Israel? Obdúcam enim cicatrícem tibi, & à vulnéribus tuis sanábo te, dicit Dóminus. *Jerem.* 30.

Ant. 4. A. Dóminus ipse vúlnerat, & medétur: pércutit, & manus ejus sanábunt. *Job* 5.

Ant. 3. b. Sanábit plágam, & reverteentur ad Dóminum, & placábitur eis, & sanábit eos. *Is.* 19.

℣. Sanat Dóminus contrítos corde. ℟. Et álligat contritiónes eórum. *Ps.* 146.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 19.

IN illo témpore; Sciens Jesus quia ómnia consummáta sunt; ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sítio. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joann. Tract. 120.

VIgilanti verbo Evangelísta usus est; ut non díceret, Latus ejus percússit, aut vulnerávit, aut quid áliud; sed, Apéruit: ut illic quodámmodò vitæ óstium panderétur, unde sacramenta Ecclésiæ manavérunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intrátur. Ille sanguis in remissiónem fusus est peccatórum: aqua illa salutáre témperat póculum; hæc, & lavácrum præstat, & potum.

℟. Hic est qui venit per aquam & sánguinem, Jesus Christus, * Non in aqua solùm, sed in aqua & sanguine; & Spíritus est qui testificátur quóniam Christus est véritas. ℣. In die illa erit fons patens dómui David, & habitántibus Jerúsalem in ablutiónem peccatóris, * Non in aqua solùm. 1. *Joan.* 5. *Zach.* 13.

Lectio viij.

HOc prænuntiábat, quòd Noë in látere arcæ óstium fácere jussus est, quà intrárent animália quæ non erant dilúvio peritúra, quibus præfigurabátur Ecclésia. Propter hoc prima múlier facta est de látere viri dormiéntis, & appelláta est vita materque vivórum. Magnum quippe significávit bo-

num ante magnum prævaricatiónis malum. Hic secundus Adam inclináto cápite in cruce dormívit; ut inde formarétur ei conjux, quod de látere dormientis effluxit. O mors unde mórtui revivíscunt! Quid isto sánguine múndius? quid vúlnere isto salúbrius?

℞. Gratificávit nos Deus in dilécto Fílio suo, * In quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum. ℣. Iste aspergет gentes multas, * In quo habémus redemptiónem. *Ephes.* 1. *Is.* 52.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio ix. Cap. 5.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Audístis quia dictum est: Díliges próximum tuum, & ódio habébis inimícum tuum; ego autem dico vobis: Dilígite inimícos vestros. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. *in Matth.*

EGo autem dico vobis: Dilígite inimícos vestros; benefácite his qui odérunt vos. Multi præcepta Dei, imbecillitáte suâ, non sanctórum víribus æstimantes, putant esse impossibília quæ præcepta sunt: & dicunt sufficere virtútibus, non odísse inimícos; céterùm dilígere, plùs præcipi, quàm humána natúra patiátur. Sciendum est ergo Christum non impossibília præcípere, sed perfecta. Quæ fecit David in Saül & in Absalom. Stéphanus quoque Martyr pro inimícis lapidántibus deprecátus est: & Paulus anáthema cupit esse pro persecutóribus suis. Hæc autem Jesus & dócuit & fecit, dicens: Pater, ignosce illis.

℞. Commendat Deus caritátem suam in nobis; * Quóniam cùm adhuc peccatóres essémus, secundùm tempus Christus pro nobis mórtuus est. ℣. Non óderis fratrem tuum in corde tuo, non quæras ultiónem, nec memoréris injúriæ; * Quóniam. Glória Patri. *Repet.* ℞. Commendat. *usque ad* ℣. *Rom.* 5. *Luc.* 19.

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Ipse rédimet Israel ℞. Ex ómnibus iniquitátibus ejus. *Ps.* 129.

AD LAUDES.

Ant. 1. *f.* QUis est iste qui venit tinctis véstibus? Iste formósus in stola sua, grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ. *Is.* 63.

Ant. 6. F. Vestítus erat veste aspersâ sánguine; & vocátur nomen ejus, Verbum Dei. *Apoc.* 19.

Ant. 2. D. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra. *Is.* 53.

Ant. 3. b. Verè languóres nostros ipse tulit, & dolóres nostros ipse portávit. *Is.* 53.

Ant. 4. a. Disciplína pacis nostræ super eum; & livóre ejus sanáti sumus. *Is.* 52.

Capitulum. Isaïæ 53.

VIdimus eum, & non erat aspectus: & desiderávimus eum; despectum & novíssimum virórum, virum dolórum, & scientem infirmitátem: & quasi abscónditus vultus ejus & despectus; unde nec reputávimus eum.

Hymnus. S. M.

QUæ te pro pópuli crimínibus nova
Insontem próperat pérdere cáritas?
Quid non pro mísera gente luis volens,
Factus víctima Póntifex?
Clavi qui géminum transádigunt pedem,
Captívos láqueo dæmonis éruunt;
Transfixæque manus èxcútiunt vetus,
Quo mundus prémitur, jugum.
Obstétrix pénitùs láncea pérforat,
Quo nós partúriat, pectus amábile:
Hoc quæ fonte fluit, nos aqua, nos cruor
Sanat, líberat, ábluit.
O vitæ látices, vívida flúmina!
O sacros áditus péctoris íntimi!
O petræ sólidæ tuta forámina!
O cordis penetrália!
Te si nostra, Pater, crímina próvocant,
Nati sacra lubens vúlnera réspice,
Cùm noster láceras objíciet tuis
Judex fulmínibus manus.
Fac per sæva, Pater, vúlnera, per cruces,
Sic æterna tuos quærere gáudia;
Ut cum Prole tibi júgiter, ac tuo
Reddant Spirítui decus.
Amen.

℣. Protector noster áspice, Deus; ℟. Et réspice in fáciem Christi tui. *Ps.* 83.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. G. Dixit Jesus discípulis suis: Pax vobis. Et cùm hoc dixisset, ostendit eis manus & latus. *Joan.* 20.

Oratio.

COncéde, quæsumus, miséricors Deus, ut sacræ Unigéniti tui plagæ sint nobis medéla vúlnerum, & fontes salútis ætérnæ; Per eumdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Dilígite inimícos vestros, benefácite his qui odérunt vos; & oráte pro persequéntibus & calumniántibus vos. *Matth.* 5.

℣. Si iniquitátes observáveris, Dómine; ℟. Dómine, quis sustinébit? *Ps.* 129.

Oratio.

INchoáta jejúnia, quæsumus, Dómine, benigno favóre proséquere; ut observántiam quam corporáliter

exhibémus, cáritas sincéra sanctíficet: Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. *f.* Quis est iste.

CANON.

Ex Synodo Diœcesána Mediolanensi undécima.

Ann. 1584. *inter monit. exec. Decret.*

IN Quadragésima Fériis sextis precum Offícia non festam áliquam Dómini celebritátem, sed pótiùs pium religiosumque mœrórem significant, quem ex acerbitáte passiónis Christi Dómini fidéles præ pietáte concípere, omnísque devotiónis offício, atque ádeò salutáribus lácrymis exprímere debent. Quamobrem, illis sextis Fériis, ob memóriam passiónis Dómini nostri Jesu Christi, pópulus frequéntior convocétur ad orandum, propósitâ étiam á Sacerdóte piâ meditatióne de Christi Dómini passióne.

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. Vestítus erat.

Capitulum. Is. 63.

CIrcumspexi, & non erat auxiliátor: quæsívi, & non fuit qui adjuváret; & salvábit mihi bráchium meum, & indignátio mea ipsa auxiliáta est mihi. Et conculcávi pópulos in furóre meo, & inebriávi eos in indignatióne mea.

℟. *br.* Deus confringet cápita * Inimicórum suórum. Deus. ℣. Ut intingátur pes tuus * in sánguine * Inimicórum. Glória. Deus. *Ps.* 67.

℣. Salvávit sibi déxtera ejus, ℟. Et bráchium sanctum ejus. *Ps.* 97.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Ipse.

Capitulum. Is. 53.

PRo eo quòd laborávit ánima ejus, vidébit & saturábitur: in sciéntia sua justificábit ipse justus servus meus multos, & iniquitátes eórum ipse portábit.

℟. *br.* Tu, Dómine, repulisti, * Despexisti Christum tuum. Tu, Dómine. ℣. Diripuérunt eum * omnes transeuntes viam: * Despexisti. Glória Patri. Tu, Dómine. *Ps.* 88.

℣. Omnia excelsa tua & fluctus tui ℟. Super me transiérunt. *Ps.* 41.

AD NONAM.

Ant. 4. a. Disciplína.

Capitulum. 1. Petr. 2.

PEccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum; ut peccátis mórtui, justítiæ vivámus, cujus livóre sanáti estis.

℟. *br.* Sacrifícium noluisti, * Corpus autem aptasti mihi. Sacrifícium. ℣. Holocaustum & pro peccáto * non postulasti, * Corpus autem. Glória Patri. Sacrifícium. *Ps.* 39. *Hebr.* 10.

℣. Deus excelsus est miséricors, ℟. Et propítius fiet peccátis eórum. *Ps.* 77.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. D. DEus quæ prænuntiávit per os ómnium Prophetárum pati Christum suum, sic implévit. *Act.* 3.

Ant. 1. g. Certíssimè sciat omnis domus Israel, quia & Dóminum eum & Christum fecit Deus hunc Jesum quem vos crucifixistis. *Act.* 2.

Ant. 8. G. Hunc príncipem & salvatórem Deus exaltávit ad dandam pœniténtiam Israéli, & remissiónem peccatórum. *Act.* 5.

Ant. 4. D. Erípuit nos de potestáte tenebrárum, & tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ, in quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus. *Coloss.* 1.

Ant. 6. F. Si sanguis hircórum inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis; quantò magis sanguis Christi emundábit consciéntiam nostram? *Hebr.* 9.

Capitulum. Ephes. 5.

CHristus diléxit nos, & trádidit semetipsum pro nobis oblatiónem & hóstiam Deo in odórem suavitátis.

Hymnus, Prome. 155.

℣. Orátio mea sicut incensum in conspectu tuo: ℟. Elevátio mánuum meárum sacrificium vespertínum. *Ps.* 140.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Grátia & pax à Jesu Christo qui diléxit nos, & lavit nos à peccátis nostris in sánguine suo: ecce venit cum núbibus, & vidébit eum omnis óculus, & qui eum pupugérunt. *Apoc.* 1.

Oratio, ut suprà ad Laudes

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Estóte perfecti, sicut & Pater vester cœlestis perfectus est. *Matth.* 5.

℣. Tempus benepláciti Deus, ℟. In multitúdine misericórdiæ tuæ. *Ps.* 68.

Oratio.

DEus, qui nos jubes ipsos étiam inimícos diligendo, Patrem tuum imitári: da nobis perfectiónis grátiam, ut tibi obediámus, & à malis ómnibus eruámur; Qui vivis & regnas.

SABBATO

Post Cineres.

De libro Génesis.

Lectio 1. Cap. 46.

PRofectus Israel cum ómnibus quæ habébat, venit ad Púteum juraménti; & mactátis ibi víctimis Deo patris sui Isaac, audívit eum per visiónem noctis vocantem se, & dicentem sibi: Jacob, Jacob; cui respóndit: Ecce adsum. Ait illi Deus: Ego sum fortíssimus, Deus patris tui; noli timére, descende in Ægyptum, quia in gentem magnam fáciam te ibi. Ego descendam tecum illuc, & ego inde addúcam te reverténtem: Joseph quoque ponet manus suas super óculos tuos. Surrexit autem Jacob à Púteo juraménti; tuleruntque eum fílii cum párvulis & uxóribus suis in plaustris quæ míserat Phárao

ad portandum senem, & ómnia quæ possséderat in terra Chánaan: venitque in Ægyptum cum omni sémine suo, fílii ejus, & nepótes, fíliæ, & cuncta simul progénies.

℟. Jurávi. 132.

Lectio ij. Cap. 47.

INgressus ergo Joseph nuntiávit Pharaóni, dicens: Pater meus & fratres, oves eórum & armenta, & cuncta quæ póssident, venérunt de terra Chánaan; & ecce consistunt in terra Gessen. Extrémos quoque fratrum suórum quinque viros constítuit coram rege; quos ílle interrogávit: Quid habétis óperis? Respondérunt: Pastóres óvium sumus servi tui, & nos, & patres nostri. Ad peregrinandum in terra tua vénimus; quóniam non est herba grégibus servórum tuórum, ingravescente fame in terra Chánaan: petimusque ut esse nos júbeas servos tuos in terra Gessen. Dixit itaque rex ad Joseph: Pater tuus & fratres tui venérunt ad te. Terra Ægypti in conspectu tuo est: in óptimo loco fac eos habitáre, & trade eis terram Gessen. Quod si nosti in eis esse viros indústrios, constítue illos magistros pécorum meórum. Post hæc introduxit Joseph patrem suum ad regem, & státuit eum coram eo: qui benedícens illi, & interrogátus ab eo, Quot sunt dies annórum vitæ tuæ? respondit: Dies peregrinatiónis meæ centum triginta annórum sunt, parvi & mali; & non pervenérunt usque ad dies patrum meórum, quibus peregrináti sunt. Et benedícto rege, egressus est forás.

℟. Pósui. 132.

Léctio sancti Evangélii secundùm Marcum.

Lectio iij. Cap. 6.

IN illo témpore; Abiit Jesus in montem oráre. Et cùm seró esset, erat navis in médio mari, & ipse solus in terra. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

In Marc. Lib. 2. Cap. 28.

LAbor discipulórum in remigando, & contrárius eis ventus, labóres sanctæ Ecclésiæ vários designat, quæ inter undas sǽculi adversántis, & immundórum flatus spirítuum, ad quiétem pátriæ cœlestis, quasi ad fidam líttoris statiónem pervenire conátur. Ubi bene dícitur quia navis erat in médio mari, & ipse solus in terra: quia nonnunquam Ecclésia tantis Gentílium pressúris non solùm afflicta, sed & fœdáta est; ut, si fieri posset, Redemptor ipsíus eam prorsus deseruisse ad tempus viderétur.

℟. Videns Jesus discípulos laborantes in remigando, * Venit ad eos, ámbulans supra mare; & † Ascendit ad illos in navim, & cessávit ventus. ℣. Gráditur super fluctus maris, facit magna, &

incomprehensibília, & mirabília: * Venit. Glória Patri.
℟ Ascendit ad illos. *Marc.* 6. *Job* 9.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. In platéis ponébant infírmos, ut vel fímbriam vestimenti Jesu tángerent: & quotquot tangébant eum, salvi fiébant. *Marc.* 6.

Oratio.

ADesto, Dómine, supplicatiónibus nostris: & concéde, ut hoc solemne jejúnium, quod animábus corporibúsque curandis salúbriter institútum est, devóto servítio celebrémus; Per Dóminum nostrum.

CANON.

Ex Capítulis sancti Martíni Bracarensis Epíscopi.

Ante ann. 580. *C.* 48.

NOn líceat in Quadragésima natáles Mártyrum celebráre, sed tantùm Sábbato & Domínicâ pro eórum commemoratióne oblatiónes offerri; sed nec natalítia, neque núptias líceat in Quadragésima celebráre.

AD VESPERAS.

Antiph. & Pss. de Psalterio.

Capitulum. Levit. 16.

IN hac die expiátio erit vestri, atque mundátio ab ómnibus peccátis vestris: coram Dómino mundabímini; sábbatum enim requietiónis est, & affligétis ánimas vestras religióne perpétuâ.

Hymnus, Audi. 140.

℣. Tempus beneplácitì Deus, ℟. In multitúdine misericórdiæ tuæ. *Ps.* 68.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. E. Quia pátiens Dóminus est, in hoc ipso pœniteámus, & indulgéntiam ejus fusis lácrymis postulémus. *Judit.* 8.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut suprà.* 141.

DOMINICA I. Quadragesimæ.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Veníte, * Revertámur ad Dóminum; & sanábit nos. *Os.* 6. *Ps.* Veníte.

Hymnus, Quod lex. 131.

Ant. Ps. & ℣℣℣. ut in Psalt.

IN I. NOCTURNO.

De Epístola secunda beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 6.

ADjuvantes exhortámur, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim: Témpore accepto exaudívi te, & in die salútis adjúvi te. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis. Némini dantes ullam offensiónem, ut non vituperétur ministérium nostrum; sed in ómnibus exhibeámus nosmetipsos sicut Dei ministros, in multa patiéntia, in tribulatiónibus, in necessitátibus, in angústiis, in plagis, in carcéribus, in seditiónibus, in labóribus, in vigíliis, in jejúniis, in castitáte, in sciéntia, in longanimitáte, in suavitáte, in Spíritu sancto, in caritáte non ficta, in verbo veritátis, in virtúte Dei; per arma justítiæ à dextris &

à sinístris, per glóriam & ignobilitátem, per infámiam & bonam famam: ut seductóres, & veráces: sicut qui ignóti, & cógniti: quasi moriéntes, & ecce vívimus: ut castigáti, & non mortificáti: quasi tristes, semper autem gaudentes: sicut egéntes, multos autem locupletantes: tanquam nihil habentes, & ómnia possidentes.

℟. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis: * In ómnibus exhibeámus nosmetipsos sicut Dei minístros, in labóribus, in vigíliis, in jejúniis, in caritáte non ficta. ℣. Dies propitiatiónis est, ut propitiétur vobis Dóminus; * In ómnibus. 2. *Cor.* 6. *Levit.* 23.

Lectio ij. Cap. 6. & 7.

NOlíte jugum dúcere cum infidélibus. Quæ enim participátio justítiæ cum iniquitáte? aut quæ socíetas luci ad ténebras? Quæ autem convéntio Christi ad Bélial? aut quæ pars fidéli cum infidéli? Qui autem consensus templo Dei cum idólis? Vos enim estis templum Dei vivi, sicut dicit Deus: Quóniam inhabitábo in illis, & inambulábo inter eos, & ero illórum Deus, & ipsi erunt mihi pópulus. Propter quod exíte de médio eórum, & separámini, dicit Dóminus, & immundum ne tetigéritis; & ego recípiam vos: & ero vobis in patrem, & vos éritis mihi in fílios & fílias, dicit Dóminus omnípotens. Has ergo habentes promissiónes, caríssimi, mundémus nos ab omni inquinamento carnis & spíritûs, perficientes sanctificatiónem in timóre Dei.

℟. Deus lux est, & ténebræ in eo non sunt ullæ. * Si dixérimus quóniam societátem habémus cum eo, & in ténebris ambulámus, mentímur, & veritátem non fácimus. ℣. Elongátum est judícium à nobis, & non apprehendet nos justítia: expectávimus lucem, & in ténebris ambulávimus. * Si dixérimus. 1. *Joan.* 1. *Is.* 59.

Lectio iij.

QUi consolátur húmiles, consolátus est nos Deus in adventu Titi. Non solùm autem in adventu ejus, sed étiam in consolatióne, quâ consolátus est in vobis, réferens nobis vestrum desidérium, vestrum fletum, vestram æmulatiónem pro me, ita ut magis gaudérem. Quóniam etsi contristávi vos in epístola, non me pœnitet: etsi pœnitéret, videns quòd epístola illa (etsi ad horam) vos contristávit, nunc gáudeo, non quia contristáti estis, sed quia contristáti estis ad pœniténtiam. Contristáti enim estis secundùm Deum, ut in nullo detriméntum patiámini ex nobis. Quæ enim secundùm Deum tristítia est, pœniténtiam in salútem stábilem operátur; sæculi autem tristítia mortem operátur.

℟. Defécit gáudium cordis nostri, versus est in luctum chorus noster, cécidit coróna cápitis nostri: * Væ nobis, quia peccávimus. ℣. Emundáte manus, peccatóres: míseri estóte, & lugéte; risus vester in luctum convertátur. * Væ nobis. Glória. * Væ nobis. *Thren. 5. Jac. 4.*

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. 4. de Quadragesima.

Lectio iv.

PRædicatúrus vobis, dilectíssimi, sacratíssimum maximumque jejúnium, quo áptiùs utar exórdio, quàm ut verbis Apóstoli, in quo Christus loquebátur, incípiam? dicamque quod lectum est: Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis. Quamvis enim nulla sint témpora quæ divínis non sint plena munéribus, & semper nobis ad misericórdiam Dei per ipsius grátiam præstétur accessus; nunc tamen ómnium mentes majóri stúdio ad spirituáles profectus movéri, & amplióri fidúciâ opórtet animári, quando ad universa pietátis offícia, illíus nos diéi in quo redempti sumus, recursus invítat; ut excellens super ómnia passiónis Domínicæ sacramentum, purificátis & corpóribus & ánimis, celebrémus.

℟. Minístri Dei mei, sanctificáte jejúnium, vocáte cœtum: * Congregáte omnes habitatóres terræ in domum Dei vestri, & clamáte ad Dóminum. ℣. Omnes ubíque pœniténtiam agant, eò quód Deus státuit diem in quo judicatúrus est orbem in æquitáte: * Congregáte. *Joel 1. Act. 17.*

Lectio v.

DEbebátur quidem tantis mystériis ita incessábilis devótio & continuáta reveréntia, ut tales permanerémus in conspectu Dei, quales nos in ipso paschâli festo dignum est inveníri. Sed quia hæc fortitúdo paucórum est; &, dum carnis fragilitáte austérior observántia relaxátur, dumque per várias actiónes vitæ hujus sollicitúdo disténditur, necesse est de mundáno púlvere étiam religiósa corda sordéscere; magnâ divínæ institutiónis salubritáte provísum est, ut ad reparandam méntium puritátem, quadraginta nobis diérum exercitátio mederétur, in quibus aliórum témporum culpas & pia ópera redímerent, & jejúnia casta decóquerent.

℟. Nolíte jejunáre sicut usque ad hanc diem, ut audiátur in excelso clamor vester: * Nonne hoc est magis jejúnium quod elégi? Dissolve colligatiónes impietátis, & omne onus dirumpe. ℣. Ne videáris homínibus jejúnans, sed Patri tuo qui est in abscóndito; & Pater

tuus qui videt in abscóndito, reddet tibi. * Nonne. *Is.* 58. *Matth.* 6.

Lectio vj.

INgressúri ígitur, dilectíssimi, dies mysticos & jejuniórum remédiis consecrátos, præceptis Apostólicis obedíre curémus, emundantes nos ab omni inquinamento carnis ac spíritûs; ut castigátis colluctatiónibus quæ sunt inter utramque substántiam, ánimus quem sub Dei gubernáculis constitútum, córporis sui decet esse rectórem, dominatiónis suæ obtíneat dignitátem; ut némini dantes ullam offensiónem, vituperatiónibus obloquéntium non simus obnóxii. Dignâ enim ab infidélibus reprehensióne carpémur, & nostro vítio linguæ ímpiæ in injúriam se religiónis armábunt, si jejunántium mores à puritáte perfectæ continéntiæ discrepárint. Non enim in sola abstinéntia cibi stat nostri summa jejúnii; aut fructuósè córpori esca subtráhitur, nisi mens ab iniquitáte revocétur.

℟. Bona est orátio cum jejúnio, & eleemósyna magis quàm thesauros auri recóndere; * Quóniam eleemósyna à morte líberat. † Ipsa est quæ purgat peccáta, & facit inveníre misericórdiam & vitam ætérnam. ℣. Date eleemósynam, & ecce ómnia munda sunt vobis; * Quóniam. Glória Patri. † Ipsa est. *Tob.* 12. *Luc.* 11.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 4.

IN illo témpore; Jesus ductus est in desertum à Spíritu, ut tentarétur à diábolo: & cùm jejunasset quadraginta diébus & quadraginta nóctibus, póstea esúriit. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Hom. 16. in Ev. hab. in Basil. S. Joan. Lat. Dom. 1. Quad.

DUbitári à quibúsdam solet, à quo spíritu ductus sit Jesus in desertum, propter hoc quod súbditur: Assumpsit eum diábolus in sanctam civitátem; & rursùm: Assumpsit eum in montem excelsum valde. Sed verè & absque ulla quæstióne convenienter accípitur, ut à sancto Spíritu in desertum ductus credátur; ut illuc eum suus Spíritus dúceret, ubi hunc ad tentandum malignus spíritus inveníret. Sed ecce, cùm dícitur Deus homo, vel in excelsum montem, vel in sanctam civitátem à diábolo assumptus, mens réfugit crédere, humánæ hoc audíre aures expavescunt; cùm tamen non esse incredibília ista cognóscimus, si in illo & ália facta pensámus.

℟. Jesus plenus Spíritu sancto regressus est à Jordáne, & agebátur à Spíritu in desertum diébus quadra-

ginta ; * Et tentabátur à diábolo. ℣. Ostendit mihi Dóminus Jesum, & satan stabat à dextris ejus, ut adversarétur ei ; * Et. *Luc. 4. Zach. 3.*

Lectio viij.

CErtè iniquórum ómnium caput diábolus est ; & hujus cápitis membra sunt omnes iníqui. An non diáboli membrum fuit Pilátus? an non diáboli membra Judæi persequentes, & mílites crucifigentes Christum fuérunt? Quid ergo mirum si se ab illo permísit in montem duci, qui se pértulit étiam à membris illíus crucifígi? Non est ergo indignum Redemptóri nostro quòd tentári vóluit, qui vénerat occídi. Justum quippe erat, ut sic tentatiónes nostras suis tentatiónibus vínceret, sicut mortem nostram vénerat suâ morte superáre.

℟. Erat Jesus in deserto quadraginta diébus & quadraginta nóctibus, & tentabátur à sátana, eratque cum béstiis ; * Et nihil manducávit Jesus in diébus illis. ℣. Fuit Móyses in monte quadraginta dies & quadraginta noctes : panem non comédit, & aquam non bibit ; * Et nihil. *Marc. 1. Luc. 4. Exod. 34.*

Lectio ix.

SEd sciendum nobis est quia tentátio tribus modis ágitur ; suggestióne, delectatióne, & consensu. Et nos cùm tentámur, plerumquè in delectatiónem, aut étiam in consensum lábimur ; quia de carnis peccáto propagáti, in nobis ipsis étiam gérimus unde certámina tolerémus. Deus verò, qui in útero Vírginis incarnátus, in mundum sine peccáto vénerat, nihil contradictiónis in semetipso tolerábat. Tentári ergo per suggestiónem pótuit ; sed ejus mentem peccáti delectátio non momordit. Atque ideo omnis diabólica illa tentátio foris, non intùs, fuit.

℟. Débuit Jesus per ómnia frátribus similári, * Ut miséricors fíeret, & fidélis Póntifex ; in eo enim in quo est ipse tentátus, potens est & eis qui tentantur auxiliári. ℣. Perféctio tua & doctrína tua Sancto tuo, Dñe, quem probasti in tentatióne, * Ut. Glória. *Repet.* ℟. *usque ad* ℣. *Hebr. 2. Deut. 33.*

[*Non dicitur* Te Deum. *in Dominicis & Feriis Quadragesimæ.*]

℣. *Sacerd.* Susceptor meus es tu, & refúgium meum : ℟. Deus meus, sperábo in eum. *Ps. 90.*

AD LAUDES.

Ant. 1. a. FIli, accédens ad servitútem Dei, sta in justítia & timóre, & præpara ánimam tuam ad tentatiónem. *Eccli. 2.*

Ant. 2. D. Nemo, cùm tentátur, dicat quóniam à Deo tentátur : Deus enim intentátor malórũ est ; ipse autem néminem tentat. *Jac. 1.*

Ant. 3. a. Unusquisque tentátur, à concupiscéntia sua abstractus & illectus. *Jac.* 1.

Ant. 4. E. Mortificáte concupiscéntiam malam, expoliantes vos véterem hóminem cum áctibus suis, & induentes novum. *Coloss.* 3.

Ant. 5. a. Fidélis Deus est, qui non patiétur vos tentári supra id quod potéstis; sed fáciet étiam cum tentatióne proventum, ut possítis sustinére. 1. *Cor.* 10.

Capitulum. Jac. 4.

DEus supérbis resístit, humílibus autem dat grátiam. Súbditi ergo estóte Deo; resístite autem diábolo, & fúgiet à vobis.

Hymnus, Sólemne. *ut supra*, 132.

℣. Cùm mihi molesti essent, induébar cilício: ℟. Humiliábam in jejúnio ánimam meam. *Ps.* 34.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. a. Cùm jejunasset Jesus quadraginta diébus & quadraginta nóctibus, póstea esúriit. *Matth.* 4.

Oratió.

DEus, qui Ecclésiam tuam ánnuâ quadragesimáli observatióne puríficas: præsta famíliæ tuæ, ut quod à te obtinére abstinendo nítitur, hoc bonis opéribus exequátur; Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

AD PRIMAM.

Ant. 4. E. Accédens tentátor, dixit ei: Si Fílius Dei es, dic ut lápides isti panes fiant. *Matth.* 4.

CANON.

Ex Capituláribus Theodulfi Aurelianensis Epíscopi.

Anno 797. *Can.* 37.

IPsa Quadragésima cum summa observatióne custodíri debet, ut jejúnium in ea, præter dies Domínicos qui jejúnio subtracti sunt, nullátenus resolvátur; quia isti dies décimæ sunt nostri anni, quos cum omni religióne & sanctitáte transígere debémus. Nulla in his occásio fit resolvendi jejúnii: quia in álio témpore jejunáre in voluntáte & arbítrio cujúslibet pósitum est; in hoc verò non jejunáre, præceptum Dei transcéndere est.

AD TERTIAM.

Ant. 5. a. Respondit Jesus: Scriptum est, Non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo quod procédit de ore Dei. *Matth.* 4.

Capitulum. Deut. 8.

DOminus Deus tuus afflixit te penúriâ, & dedit tibi cibum manna, quod ignorábas tu, & patres tui; ut osténderet tibi quòd non in solo pane vivat homo, sed in omni verbo quod egréditur de ore Dei.

℟. *br.* Quàm dúlcia fáucibus meis * Elóquia tua, Dómine! Quàm. ℣. Super mel ori meo * Elóquia. Glória. Quàm dulcia. *Ps.* 118.

℣. Judícia Dómini desiderabília super aurum, ℟. Et dulcióra super mel & favum. *Ps.* 18.

AD SEXTAM.

Ant. 1. a. Rursum scriptum est : Non tentábis Dóminum Deum tuum. *Matth.* 4.

Capitulum. Sap. 1.

SEntíte de Dómino in bonitáte, & in simplicitáte cordis quærite illum ; quóniam invenítur ab his qui non tentant illum : appáret autem eis qui fidem habent in illum.

℟. *br.* Si vocem ejus audiéritis, * Nolíte obduráre corda vestra. Si vocem. ℣. Sicut in exacerbatióne secundùm diem tentatiónis in deserto, * Nolíte. Glória. Si vocem. *Ps.* 94.

℣. Tentavérunt & exacerbavérunt Deum excelsum, ℟. Et testimónia ejus non custodiérunt. *Ps.* 77.

AD NONAM.

Ant. 6. F. Dóminum Deum tuum adorábis, & illi soli sérvies. *Matth.* 4.

Capitulum. Deut. 6.

CAve diligenter ne obliviscáris Dómini qui eduxit te de terra Ægypti, de domo servitútis. Dóminum Deum tuum timébis, & illi soli sérvies, ac per nomen illíus jurábis.

℟. *br.* Omnis terra adóret te, * Et psallat tibi. Omnis. ℣. Psalmum dicat * nómini tuo, * Et psallat. Glória Patri. Omnis terra adóret te. *Ps.* 65.

℣. Servíte Dómino in timóre, ℟. Et exultáte ei cum tremóre. *Ps.* 2.

AD VESPERAS.

Ant. 3. à. CUm jejunasset Jesus quadraginta diébus & quadraginta nóctibus, póstea esúriit. *Matth.* 4.

Ant. 4. E. Accédens tentátor, dixit ei : Si Fílius Dei es, dic ut lápides isti panes fiant. *Matth.* 4.

Ant. 5. a. Respondit Jesus : Scriptum est, Non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo quod procédit de ore Dei. *Matth.* 4.

Ant. 1. a. Rursum scriptum est : Non tentábis Dóminum Deum tuū. *Matt.* 4.

Ant. 6. F. Dóminum Deū tuum adorábis, & illi soli sérvies. *Matth.* 4.

Capitulum. Hebr. 4.

NOn habémus Pontíficem qui non possit cómpati infirmitátibus nostris ; tentátum autem per ómnia pro similitúdine absque peccáto. Adeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátiæ, ut misericórdiam consequámur, & grátiam inveniámus in auxílio opportúno.

Hymnus, Audi, benigne, *ut suprà*, 140.

℣. Impulsus eversus sum ut cáderem ; ℟. Et Dóminus suscépit me. *Ps.* 117.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. f. Consummátâ omni tentatióne, diábolus recessit ab illo usque ad tempus ; & ecce Angeli accessérunt, & ministrábant ei. *Luc.* 4. *Matth.* 4.

Oratio, *ut suprà ad Laudes.*

COMPLETORIUM, *ut in Psalterio.* 25.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. c. Dicet rex his qui à sinistris erunt: Discédite à me, maledicti, in ignem ætérnum. Et ibunt hi in supplícium æternum; justi autem in vitam æternam. *Matth.* 25.

Oratio.

ABsolve, quæsumus, Dómine, nostrórum víncula peccatórum; & quidquid pro eis merémur, propitiátus averte; Per Dóminum Jesum Christum.

FERIA TERTIA.

De libro Exodi.

Lectio j. Cap. 3.

MOyses pascébat oves Jethro sóceri sui sacerdótis Mádian: cùmque minasset gregem ad interióra deserti, venit ad montem Dei Horeb. Apparuitque ei Dóminus in flamma ignis de médio rubi; & vidébat quòd rubus ardéret, & non comburerétur. Dixit ergo Móyses: Vadam, & vidébo visiónem hanc magnam, quare non comburátur rubus. Cernens autem Dóminus quòd pérgeret ad videndum, vocávit eum de médio rubi, & ait: Móyses, Móyses. Qui respondit: Adsum. At ille: Ne apprópies, inquit, huc: solve calceamentum de pédibus tuis; locus enim in quo stas, terra sancta est. Et ait: Ego sum Deus patris tui, Deus Abraham, Deus Isaac, & Deus Jacob. Abscondit Móyses fáciem suam; non enim audébat aspícere contra Deum. Cui ait Dóminus: Vidi afflictiónem pópuli mei in Ægypto, & clamórem ejus audívi propter durítiam eórum qui præsunt opéribus: & sciens dolórem ejus, descendi, ut líberem eum de mánibus Ægyptiórum, & edúcam de terra illa in terram bonam & spatiósam, in terram quæ fluit lacte & melle.

℟. Scimus. 132.

Lectio ij.

VEni, & mittam te ad Pharaónem, ut edúcas pópulum meum, fílios Israel de Ægypto. Dixitque Móyses ad Deum: Quis sum ego, ut vadam ad Pharaónem, & edúcam fílios Israel de Ægypto? Qui dixit ei: Ego ero tecum; & hoc habébis signum, quòd míserim te: Cùm edúxeris pópulum meum de Ægypto, immolábis Deo super montem istum. Ait Móyses ad Deum: Ecce ego vadam ad fílios Israel, & dicam eis: Deus patrum vestrórum misit me ad vos. Si díxerint mihi: Quod est nomen ejus? quid dicam eis? Dixit Deus ad Móysen: Ego sum qui sum. Ait: Sic dices fíliis Israel: Qui est, misit me ad vos.

℟. Tu, Dómine. 132.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio iij. Cap. 21.

IN illo témpore; Cùm intrasset Jesus Jerosólymam, commóta est univérsa cívitas, dicens: Quis est hic? Pópuli autem dicébant: Hic est

Jesus Prophéta à Názareth Galilææ. Et intrávit Jesus in templum Dei, & ejiciébat omnes vendentes. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

Hom. 7. in Quadrag.

EJécit Christus commércia rerum humanárum de domo illa, in qua divínas tantùm res agi, hóstias & oratiónes Deo offerri, verbum Dei legi, audíri, & decantári præceptum erat. Si ergo Dóminus nec ea volébat venúmdari in templo, quæ in templo volébat offerri, vidélicet propter stúdium avarítiæ, sive fraudis, quod próprium solet esse negotiántium fácinus; quantâ putas animadversióne puníret, si invenisset ibi áliquos rísui vel vanilóquio vacantes, aut álii cuílibet vítio mancipátos? Si enim illa quæ álibi líberè agi póterant, Dóminus in domo sua temporália negótia geri non pátitur; quantò magìs ea quæ nusquam fieri licet, plus cœléstis iræ merentur, si in ædibus Deo sacrátis agantur?

℟. Cùm introisset Jesus in templum, docébat, dicens: * Nonne scriptum est, quia † Domus mea domus oratiónis vocábitur ómnibus géntibus? Vos autem fecístis eam speluncam latrónum. ℣. Ponam fáciem meam contra illum qui contamináverit sanctuárium meum, ac pollúerit nomen sanctum meum. * Nonne scriptum. Glória Patri. † Domus mea domus oratiónis. *Marc.* 11. *Levit.* 20.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. g. Ejiciébat Jesus omnes vendentes & ementes in templo; & mensas numulariórum, & cáthedras vendéntium columbas evertit. *Matth.* 21.

Oratio.

AScendant ad te, Dómine, jejunántium preces, & ab Ecclésia tua cunctam repelle nequítiam; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

CANON.

Ex Capituláribus Theodulfi Aurelianensis Epíscopi.

Anno 797. C. 38. & 43.

DIébus jejúnii eleemósyna facienda est; & cibum vel potum quo quísque uti débuit, si non jejunáret, paupéribus éroget. Penè nihil valet jejúnium, quod oratiónes, vigíliæ, & eleemósynæ non comméndant.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. a. Accessérunt ad Jesum cæci & claudi in templo; & sanávit eos. *Matth.* 21.

Oratio.

SUccurre, quæsumus, Dómine, pópulo supplicanti, & opem tuam tríbue benignus infirmis; ut sincérâ tibi mente devóti, & præséntis vitæ remédiis gáudeant & futúræ; Per Dóminum.

FERIA QUARTA QUATUOR TEMPORUM.

De libro Exodi.

Lectio j. Cap. 12.

Dixit Dóminus ad Móysen & Aaron in terra Ægypti: Mensis iste, vobis princípium ménsium, primus erit in ménsibus anni. Loquímini ad universum cœtum filiórum Israel, & dícite eis: Décimâ die mensis hujus tollat unusquisque agnum per famílias & domos suas. Sin autem minor est númerus ut sufficere possit ad vescendum agnum, assúmet vicínum suum qui junctus est dómui suæ, juxta númerum animárum quæ sufficere possunt ad esum agni. Erit autem agnus absque mácula, másculus, annículus; juxta quem ritum tollétis & hædum. Et servábitis eum usque ad quartam décimam diem mensis hujus; immolabítque eum univérsa multitúdo filiórum Israel ad vésperam. Et sument de sánguine ejus, ac ponent super utrumque postem, & in superlimináribus domórum in quibus comédent illum.

℟. Jurávi. 132.

Lectio ij.

Sic autem comedétis illum: Renes vestros accingétis, & calceamenta habébitis in pédibus, tenentes báculos in mánibus, & comedétis festinanter: est enim Phase (id est, tránsitus) Dómini. Et transíbo per terram Ægypti nocte illâ, percutiámque omne primogénitum in terra Ægypti, ab hómine usque ad pecus; & in cunctis diis Ægypti fáciam judícia: ego Dóminus. Erit autem sanguis vobis in signum in ædibus in quibus éritis; & vidébo sánguinem, & transíbo vos: nec erit in vobis plaga dispérdens, quando percússero terrâ Ægypti.

℟. Pósui. 132.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 12.

In illo témpore; Respondérunt Jesu quidam de Scribis & Pharisæis, dicentes: Magister, vólumus à te signum vidére. Qui respondens, ait illis: Generátio mala & adúltera signum quærit; & signum non dábitur ei, nisi signum Jonæ prophétæ. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

Hom. 44. in Matth.

Viri Ninivítæ surgent, & condemnábunt generatiónem hanc. Sicut Ninivítæ Judæos condemnábunt; sic multi qui nunc inferióres nobis videntur, nos condemnábunt. Véniat in mentem quanta erit illa condemnátio, ut incipiámus aliquando ad veram accédere pœniténtiæ jánuam. Mihi hæc ipsi dico, meipsum primò exhortor. Capiámus iter angustum. Usquequò deliciábimur? úsquequò degémus otiósè, ridentes ac oscitantes?

tantes ? Non sumus adhuc satiáti desídiâ & procrastinatióne ? Eademne semper erunt ? éadem mensa, idem sumptus, eædem pecúniæ, possessiónes, constructiónes ædium ? Et horum ómnium quis finis ? Mors. Quis, inquam, términus ? Cinis, sepulcrum, vermes. Aliam ergo vivámus vitam, faciámus de terra cœlum, melióra capessámus; ut rectè vivendo, futúra bona consequámur, grátiâ & misericórdiâ Dómini nostri Jesu Christi, cui cum Patre & Spíritu sancto sit glória & impérium in sécula seculórum. Amen. Tu autem.

℟. Prædicavérunt Ninivítæ jejúnium, & vestíti sunt saccis à majóre usque ad minórem : * Et † Conversi sunt à via sua mala. ℣. Viri Ninivítæ surgent in judício cum generatióne ista; quia pœniténtiam egérunt in prædicatióne Jonæ : * Et conversi sunt. Glória Patri. † Conversi. *Jonæ* 3. *Matth.* 12.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Sicut fuit Jonas signum Ninivítis, ita erit & Fílius hóminis generatióni isti. *Luc.* 11.

Oratio.

SUscipe, quæsumus, Dómine, preces nostras, & ad aures misericórdiæ tuæ postulatiónes sacrátæ tibi plebis admitte; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

CANON.

Ex Concilio Mediolanensi quinto.

Anno 1576. *Part.* 3.

OMni témpore à jocis christiánum hóminem abstinére cónvenit; ac Quadragésimæ, ac jejúnii témpore tantò diligéntiùs, quantò frequéntiùs, studiosiú'que oratióni, abstinéntiæ, omníque pœniténtiæ géneri incumbendum est. A jocis ígitur, à verbórum scurrilitáte, à collóquio ináni, otióso, longèque cáutiùs à nóxio & criminóso continére, sacro pœniténtiæ témpore stúdeat.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Quicumque fécerit voluntátem Patris mei qui in cœlis est, ipse meus frater, & soror, & mater est. *Matth.* 12.

Oratio.

PErfice, quæsumus, Dómine, benignus in nobis observántiæ sanctæ subsídium; ut quæ te auctóre faciénda cognóvimus, te operante impleámus; Per.

FERIA QUINTA.

De libro Exodi.

Lectio j. Cap. 14.

DIxit Dñus ad Móysen : Quid clamas ad me ? Lóquere filiis Israel, ut proficiscantur. Tu autem éleva virgam tuam, & extende manum tuam super mare, & dívide illud; ut gradiantur fílii Israel in médio mari per siccum. Ego autem indurábo cor Ægyptiórum, ut persequantur vos;

& glorificábor in Pharaóne, & in omni exércitu ejus, & in cúrribus, & in equitibus illíus. Et scient Ægyptii quia ego sum Dóminus, cùm glorificátus fúero in Pharaóne, & in cúrribus atque in equítibus ejus. Tollensque se Angelus Dei, qui præcedébat castra Israel, ábiit post eos: & cum eo páriter colúmna nubis, prióra dimittens, post tergum stetit inter castra Ægyptiórum & castra Israel; & erat nubes tenebrósa, & illúminans noctem, ita ut ad se ínvicem toto noctis témpore accédere non valérent. Cùmque extendísset Móyses manum super mare, ábstulit illud Dóminus, flante vento vehementi & urente totâ nocte, & vertit in siccum; divisáque est aqua.

℟. Projícite. 131.

Lectio ij.

Et ingressi sunt fílii Israel per médium sicci maris; erat enim aqua quasi murus à dextra eórum & læva. Persequentésque Ægyptii, ingressi sunt post eos, & omnis equitátus Pharaónis, currus ejus & équites per médium maris. Jamque advénerat vigília matutína, & ecce respíciens Dóminus super castra Ægyptiórum per colúmnam ignis & nubis, interfécit exércitum eórum, & subvertit rotas cúrruum; ferebanturque in profúndum. Dixérunt ergo Ægyptii: Fugiámus Israélem; Dóminus enim pugnat pro eis contra nos. Et ait Dóminus ad Móysen: Extende manum tuam super mare, ut revertántur aquæ ad Ægyptios super currus & équites eórum. Cùmque extendísset Móyses manum contra mare, reversum est primo dilúculo ad priórem locum: fugientibúsque Ægyptiis occurrérunt aquæ, & involvit eos Dóminus in médiis flúctibus. Reversæque sunt aquæ, & operuérunt currus & équites cuncti exércitûs Pharaónis, qui sequentes ingressi fúerant mare; nec unus quidem supérfuit ex eis.

℟. Quasi columbæ. 132.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 15.

In illo témpore; Egressus Jesus secessit in partes Tyri & Sidónis. Et ecce múlier Chananæa à fínibus illis egressa, clamávit, dicens ei: Miserére mei, Dómine, fili David; fília mea malè à dæmónio vexátur. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 2. in Matth.

Mira, sub persóna mulíeris Chananítidis, Ecclésiæ fides, patiéntia & humílitas prædicátur. Fides, quâ crédidit sanári posse fíliam suam. Patiéntia, quâ tóties contempta, in précibus persevérat. Humílitas, quâ se non cánibus, sed cátulis cómparat. Canes autem éthnici propter idololatríam dicuntur, qui esui sánguinis

lédici & cadavéribus mortuórum, feruntur in rábiem. Nota quòd ista Chananítis perseveranter primùm fílium David, deinde Dóminum vocet, & ad extrémum adóret ut Deum.

℟. Múlier Chananæa clamávit, dicens Jesu: Miserére mei, Dómine fili David; fília mea malè à dæmónio vexátur. Qui non respondit ei verbum. At illa venit, & adorávit eum, dicens: * Dómine, † Adjuva me. ℣. Adjuva me, cujus præter te nullus est auxiliátor: * Dómine, ádjuva me. Glória Patri. † Adjuva me. *Matth.* 15. *Esth.* 14.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. *d.* O múlier, magna est fides tua: fiat tibi sicut vis. *Matth.* 15.

Oratio.

DEus, qui in húmili perseverantes oratióne benignus exaudis: da nobis constantem fídei ac devotiónis affectum; ut quæ pro salúte nostra supplíciter expóscimus, hæc, te largiente, consequámur; Per.

CANON.

Ex Synodo Carnotensi.

Ann. 1526.

TEmpore Quadragesimáli sæpíssimè admóneant Curáti Parochiános suos, & illos præcípuè qui per annum íntegrum distulérunt confitéri, ut témpore débito confiteantur, non differentes confessiónem, ut fáciunt plerique, usque circa finem Hebdómadæ sanctæ; ne propter eórum moram divínum impediátur Officium, aut minùs débitè impleátur.

Ad Magnificat. *Ant.* 5. a. Múlier cùm abiisset in domum suam, invénit puellam jacentem supra lectum, & dæmónium exiisse. *Marc.* 7.

Oratio.

TRibue nobis, quæsumus, Dómine, pacem mentis & córporis; & præsta, ut per oratiónem & jejúnium subjiciátur hostis intérior, & extérior arceátur; Per.

FERIA SEXTA QUATUOR TEMPORUM.

De libro Exodi.

Lectio j. Cap. 16.

MUrmurávit omnis congregátio filiórum Israel contra Móysen & Aaron in solitúdine. Dixeruntque filii Israel ad eos: Utinam mórtui essémus per manum Dómini in terra Ægypti, quando sedebámus super ollas cárnium, & comedebámus panem in saturitáte. Cur eduxistis nos in desertum istud, ut occiderétis omnem multitúdinem fame? Dixit autem Dóminus ad Móysen: Ecce ego pluam vobis panes de cœlo: egrediátur pópulus, & cólligat quæ sufficiunt per síngulos dies; ut tentem eum utrùm ámbulet in lege méa, an non. Die autem sexto parent quod ínferant; & fit duplum quàm collígere solébant per síngulos dies.

℟. Scimus. 132.

Lectio ii.

FActum est ergo véspere; & ascendens coturnix, coopéruit castra: mane quoque ros jácuit per circúitum castrórum. Cúmque operuísset superfíciem terræ, appáruit in solitúdine minútum, & quasi pilo tusum in similitúdinem pruínæ super terram. Appellavítque domus Israel nomen ejus Man: quod erat quasi semen coriandri album, gustúsque ejus quasi símilæ cum melle. Dixit autem Móyses: Iste est sermo quem præcépit Dóminus: Imple gomor ex eo, & custodiátur in futúras retro generatiónes; ut nóverint panem quo álui vos in solitúdine, quando edúcti estis de terra Ægypti. Dixítque Móyses ad Aaron: Sume vas unum, & mitte ibi Man, quantum potest cápere gomor, & repóne coram Dómino ad servandum in generatiónes vestras, sicut præcépit Dóminus Móysi. Posuítque illud Aaron in tabernáculo reservandum. Fílii autem Israel comedérunt Man quadraginta annis, donec venírent in terram habitábilem: hoc cibo áliti sunt úsquequò tángerent fines terræ Chánaan.

℟. Tu, Dómine. 132.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 5.

IN illo témpore; Erat dies festus Judæórum, & ascendit Jesus Jerosólymam. Est autem Jerosólymis probática piscína. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. de Myst. Cap. 4.

TU baptizátus es in nómine Trinitátis, conféssus es Patrem; recordáre quid féceris: conféssus es Fílium, conféssus es Spíritum sanctum. Tene órdinem rerum in hac fide; mundo mórtuus es, & Deo resurrexísti. Et quasi in illo mundi consepúltus elemento, peccáto mórtuus, ad vitam es resuscitátus ætérnam. Crede ergo quia non sunt vácuæ aquæ. Ideo tibi dictum est quia Angelus Dómini descendébat secúndùm tempus in natatóriam, & movebátur aqua; & qui prior descendísset in natatóriam post commotiónem aquæ, sanus fiébat à languóre quocúmque tenebátur. Hæc piscína in Jerosólymis erat, in qua unus ánnuus sanabátur: sed nemo antè sanabátur, quàm descendísset Angelus. Ut esset indícium quia descénderat Angelus, movebátur aqua propter incrédulos. Illis signum, tibi fides: illis Angelus descendébat, tibi Spíritus sanctus: illis creatúra movebátur, tibi Christus operátur ipse dóminus creatúræ. Tunc curabátur unus; nunc omnes sanantur, aut certè unus solus pópulus christiánus.

℟. Erat homo triginta & octo annos habens in infirmi-

mitáte. Dicit ei Jesus: Vis sanus fieri? Respondit: * Dómine, hóminem non hábeo. Dicit ei Jesus: Tolle grabátum tuum, & ámbula; & † Statim sanus factus est. ℣. Respíciens eram ad adjutórium hóminum, & non erat.* Dómine. Glória.† Statim. *Joan.* 5. *Eccli.* 51.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. f. Qui me sanum fecit, ille mihi dixit: Tolle grabátum tuum, & ámbula. *Joan.* 5.

Oratio.

PRopitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris, & animárum nostrárum medére languóribus; ut peccatórum remissióne percepta, in tua semper benedictióne lætémur; Per.

CANON.

Ex Concílio Mediolanensi quinto.

An. 1579. *Part.* 1. *Tit.* 3.

QUadragesimáli témpore christiánus homo frequéntius ad Ecclésiam convéniat, divínis offíciis omni attentióne & religiosa meditatióne, sacris conciónibus, Missæ sacrifício quotídie intersit.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. F. Ecce sanus factus es: jam noli peccáre, ne detérius tibi áliquid contingat. *Joan.* 5.

Oratio.

POpulum tuum, quǽsumus, Dómine, propítius réspice: & quem ab escis carnálibus præcipis abstinére, a nóxiis quoque vítiis cessáre concéde; Per.

SABBATO QUATUOR TEMPORUM.

De libro Exodi.

Lectio j. Cap. 20.

LOcútus est Dóminus cunctos sermónes hos: Ego sum Dóminus Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti, de domo servitútis. Non habébis deos aliénos coram me. Non fácies tibi scúlptile, neque omnem similitúdinem quæ est in cœlo désuper, & quæ in terra deorsum, nec eórum quæ sunt in aquis sub terra. Non adorábis ea, neque coles: ego sum Dóminus Deus tuus, fortis, zelótes, vísitans iniquitátem patrum in fílios, in tértiam & quartam generatiónem eórum qui odérunt me; & fáciens misericórdiam in míllia his qui díligunt me, & custódiunt præcepta mea. Non assúmes nomen Dómini Dei tui in vanum; nec enim habébit insontem Dóminus eum qui assúmpserit nomen Dómini Dei sui frustra.

℟. Jurávi, & státui custodíre. 132.

Lectio ij.

MEmento ut diem Sábbati sanctífices. Sex diébus operáberis, & fácies ómnia ópera tua. Séptimo autem die sábbatum Dómini Dei tui est: non fácies omne opus in eo, tu, & fílius tuus & fília tua, servus tuus & ancilla tua, jumentum tuum & ádvena qui est intra portas tuas. Sex enim

FERIA QUARTA QUATUOR TEMPORUM.

De libro Exodi.

Lectio j. Cap. 12.

DIxit Dóminus ad Móysen & Aaron in terra Ægypti: Mensis iste, vobis princípium ménsium, primus erit in ménsibus anni. Loquímini ad universum cœtum filiórum Israel, & dícite eis: Décimâ die mensis hujus tollat unusquisque agnum per famílias & domos suas. Sin autem minor est númerus ut sufficere possit ad vescendum agnum, assumet vicínum suum qui junctus est dómui suæ, juxta númerum animárum quæ sufficere possunt ad esum agni. Erit autem agnus absque mácula, másculus, annículus; juxta quem ritum tollétis & hædum. Et servábitis eum usque ad quartam décimam diem mensis hujus; immolabitque eum univérsa multitúdo filiórum Israel ad vésperam. Et sument de sánguine ejus, ac ponent super utrumque postem, & in superliminaribus domórum in quibus comedent illum.

℟. Jurávi. 132.

Lectio ij.

SIc autem comedétis illum: Renes vestros accingétis, & calceamenta habébitis in pédibus, tenentes báculos in mánibus, & comedétis festinanter: est enim Phase (id est, tránsitus) Dómini. Et transibo per terram Ægypti nocte illâ, percutiamque omne primogénitum in terra Ægypti, ab hómine usque ad pecus; & in cunctis diis Ægypti fáciam judícia: ego Dóminus. Erit autem sanguis vobis in signum in ædibus in quibus éritis; & vidébo sánguinem, & transibo vos: nec erit in vobis plaga disperdens, quando percússero terrã Ægypti.

℟. Pósui. 132.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 12.

IN illo témpore; Respondérunt Jesu quidam de Scribis & Pharisæis, dicentes: Magister, vólumus à te signum vidére. Qui respondens, ait illis: Generátio mala & adúltera signum quærit; & signum non dábitur ei, nisi signum Jonæ prophétæ. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

Hom. 44. in Matth.

VIri Ninivítæ surgent, & condemnábunt generatiónem hanc. Sicut Ninivítæ Judæos condemnábunt; sic multi qui nunc inferióres nobis videntur, nos condemnábunt. Véniat in mentem quanta erit illa condemnátio, ut incipiámus aliquando ad veram accédere pœniténtiæ jánuam. Mihi hæc ipsi dico, meipsum primò exhortor. Capiámus iter angustum. Usquequò deliciábimur? úsquequò degémus otiósè, ridentes ac oscitantes?

tantes ? Non sumus adhuc satiáti desídiâ & procrastinatióne ? Eademne semper erunt ? eádem mensa, idem sumptus, eædem pecúniæ, possessiónes, constructiónes ædium ? Et horum ómnium quis finis ? Mors. Quis, inquam, términus ? Cinis, sepulcrum, vermes. Aliam ergo vivámus vitam, faciámus de terra cœlum, melióra capessámus; ut rectè vivendo, futúra bona consequámur, grátiâ & misericórdiâ Dómini nostri Jesu Christi, cui cum Patre & Spíritu sancto sit glória & impérium in sécula seculórum. Amen. Tu autem.

℟. Prædicavérunt Ninivitæ jejúnium, & vestíti sunt saccis à majóre usque ad minórem : * Et † Conversi sunt à via sua mala. ℣. Viri Ninivítæ surgent in judício cum generatióne ista; quia pœniténtiam egérunt in prædicatióne Jonæ : * Et conversi sunt. Glória Patri. † Conversi. *Jonæ* 3. *Matth.* 12.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Sicut fuit Jonas signum Ninivítis, ita erit & Fílius hóminis generatióni isti. *Luc.* 11.

Oratio.

SUscipe, quæsumus, Dómine, preces nostras, & ad aures misericórdiæ tuæ postulatiónes sacrátæ tibi plebis admitte; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

CANON.

Ex Concilio Mediolanensi quinto.

Anno 1576. *Part.* 3.

OMni témpore à jocis christiánum hóminem abstinére cónvenit; ac Quadragésimæ, ac jejúnii témpore tantò diligéntiùs, quantò frequéntiùs, studiosiú'que oratióni, abstinéntiæ, omníque pœniténtiæ géneri incumbendum est. A jocis ígitur, à verbórum scurrilitáte, à collóquio ináni, otióso, longéque cáutius à nóxio & criminóso continére, sacro pœniténtiæ témpore stúdeat.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Quicumque fécerit voluntátem Patris mei qui in cœlis est, ipse meus frater, & soror, & mater est. *Matth.* 12.

Oratio.

PErfice, quæsumus, Dómine, benignus in nobis observántiæ sanctæ subsídium; ut quæ te auctóre faciénda cognóvimus, te operánte impleámus; Per.

FERIA QUINTA.

De libro Exodi.

Lectio j. Cap. 14.

DIxit Dóminus ad Móysen : Quid clamas ad me ? Lóquere fíliis Israel, ut proficiscántur. Tu autem éleva virgam tuam, & extende manum tuam super mare, & dívide illud; ut gradiántur fílii Israel in médio mari per siccum. Ego autem indurábo cor Ægyptiórum, ut persequántur vos;

& glorificábor in Pharaóne, & in omni exércitu ejus, & in cúrribus, & in equítibus illíus. Et scient Ægyptii quia ego sum Dóminus, cùm glorificátus fúero in Pharaóne, & in cúrribus atque in equítibus ejus. Tollensque se Angelus Dei, qui præcedébat castra Israel, ábiit post eos: & cum eo páriter columna nubis, prióra dimittens, post tergum stetit inter castra Ægyptiórum & castra Israel; & erat nubes tenebrósa, & illúminans noctem, ita ut ad se ínvicem toto noctis témpore accédere non valérent. Cùmque extendísset Móyses manum super mare, ábstulit illud Dóminus, flante vento vehementi & urente totâ nocte, & vertit in siccum; divisaque est aqua.

℟. Projícite. 131.

Lectio ij.

ET ingressi sunt filii Israel per médium sicci maris; erat enim aqua quasi murus à dextra eórum & lævâ. Persequentesque Ægyptii, ingressi sunt post eos, & omnis equitátus Pharaónis, currus ejus & équites per médium maris. Jamque advénerat vigília matutína, & ecce respíciens Dóminus super castra Ægyptiórum per colúmnam ignis & nubis, interfécit exércitum eórum, & subvertit rotas cúrruum; ferebanturque in profundum. Dixérunt ergo Ægyptii: Fugiámus Israélem; Dóminus enim pugnat pro eis contra nos. Et ait Dóminus ad Móysen: Extende manum tuam super mare, ut revertantur aquæ ad Ægyptios super currus & équites eórum. Cùmque extendísset Móyses manum contra mare, reversum est primo dilúculo ad priórem locum: fugientibusque Ægyptiis occurrérunt aquæ, & involvit eos Dóminus in médiis flúctibus. Reversæque sunt aquæ, & operuérunt currus & équites cuncti exércitûs Pharaónis, qui sequentes ingressi fúerant mare; nec unus quidem supérfuit ex eis.

℟. Quasi columbæ. 132.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 15.

IN illo témpore; Egressus Jesus secessit in partes Tyri & Sidónis. Et ecce múlier Chananæa à fínibus illis egressa, clamávit, dicens ei: Miserére mei, Dómine, fili David; fília mea malè à dæmónio vexátur. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 2. in Matth.

MIra, sub persóna mulíeris Chananǽtidis, Ecclésiæ fides, patiéntia & humílitas prædicátur. Fides, quâ crédidit sanári posse fíliam suam. Patiéntia, quâ tóties contempta, in précibus persevérat. Humílitas, quâ se non cánibus, sed cátulis cómparat. Canes autem éthnici propter idololatríam dicuntur, qui esui sanguinis

sédiis & cadavéribus mortuórum, feruntur in rábiem. Nota quòd ista Chananítis persevéranter primùm filium David, deinde Dóminum vocet, & ad extrémum adóret ut Deum.

℟. Múlier Chananæa clamávit, dicens Jesu: Miserére mei, Dómine fili David; fília mea malè à dæmónio vexátur. Qui non respóndit ei verbum. At illa venit, & adorávit eum, dicens: * Dómine, † Adjuva me. ℣. Adjuva me, cujus præter te nullus est auxiliátor: * Dómine, ádjuva me. Glória Patri. † Adjuva me. *Matth.* 15. *Esth.* 14.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. *d.* O múlier, magna est fides tua: fiat tibi sicut vis. *Matth.* 15.

Oratio.

DEus, qui in húmili perseverántes oratióne benignus exaudis: da nobis constantem fídei ac devotiónis affectum; ut quæ pro salúte nostra supplíciter expóscimus, hæc, te largiénte, consequámur; Per.

CANON.

Ex Synodo Carnotensi.

Ann. 1526.

TEmpore Quadragesimáli sæpíssime admóneant Curáti Parochiános suos, & illos præcípuè qui per annum íntegrum distulérunt confitéri, ut témpore débito confiteantur, non differentes confessiónem, ut fáciunt pleríque, usque circa finem Hebdómadæ sanctæ; ne propter eórum moram divínum impediátur Officium, aut minùs débitè impleátur.

Ad Magnificat. *Ant.* 5. a. Múlier cùm abiisset in domum suam, invénit puellam jacentem supra lectum, & dæmónium exiisse. *Marc.* 7.

Oratio.

TRibue nobis, quæsumus, Dómine, pacem mentis & córporis; & præsta, ut per oratiónem & jejúnium subjiciátur hostis intérior, & extérior arceátur; Per.

FERIA SEXTA QUATUOR TEMPORUM.

De libro Exodi.

Lectio j. Cap. 16.

MUrmurávit omnis congregátio filiórum Israel contra Móysen & Aaron in solitúdine. Dixerúntque filii Israel ad eos: Utinam mórtui essémus per manum Dómini in terra Ægypti, quando sedebámus super ollas cárnium, & comedebámus panem in saturitáte. Cur eduxístis nos in desertum istud, ut occiderétis omnem multitúdinem fame? Dixit autem Dóminus ad Móysen: Ecce ego pluam vobis panes de cœlo: egrediátur pópulus, & cólligat quæ suffíciunt per síngulos dies; ut tentem eum utrùm ámbulet in lege mea, an non. Die autem sexto parent quod ínferant; & fit duplum quàm collígere solébant per síngulos dies.

℟. Scimus. 132.

Lectio ij.

FActum est ergo véspere; & ascendens coturnix, coopéruit castra: mane quoque ros jácuit per circúitum castrórum. Cùmque operuisset superfíciem terræ, appáruit in solitúdine minútum, & quasi pilo tusum in similitúdinem pruínæ super terram. Appellavitque domus Israel nomen ejus Man: quod erat quasi semen coriandri album, gustusque ejus quasi símilæ cum melle. Dixit autem Móyses: Iste est sermo quem præcépit Dóminus: Imple gomor ex eo, & custodiátur in futúras retro generatiónes; ut nóverint panem quo álui vos in solitúdine, quando educti estis de terra Ægypti. Dixitque Móyses ad Aaron: Sume vas unum, & mitte ibi Man, quantum potest cápere gomor, & repóne coram Dómino ad servandum in generatiónes vestras, sicut præcépit Dóminus Móysi. Posuitque illud Aaron in tabernáculo reservandum. Fílii autem Israel comedérunt Man quadraginta annis, donec veníreat in terram habitábilem: hoc cibo áliti sunt úsquequò tángerent fines terræ Chánaan.

℟. Tu, Dómine. 132.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 5.

IN illo témpore: Erat dies festus Judæórum, & ascendit Jesus Jerosólymam. Est autem Jerosólymis probática piscína. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. de Myst. Cap. 4.

TU baptizátus es in nómine Trinitátis, confessus es Patrem; recordáre quid féceris: confessus es Fílium, confessus es Spíritum sanctum. Tene órdinem rerum in hac fide; mundo mórtuus es, & Deo resurrexísti. Et quasi in illo mundi consepultus elemento, peccáto mórtuus, ad vitam es resuscitátus ætérnam. Crede ergo quia non sunt vácuæ aquæ. Ideo tibi dictum est quia Angelus Dómini descendébat secundùm tempus in natatóriam, & movebátur aqua; & qui prior descendisset in natatóriam post commotiónem aquæ, sanus fiébat à languóre quocumque tenebátur. Hæc piscína in Jerosólymis erat, in qua unus ánnuus sanabátur: sed nemo antè sanabátur, quàm descendisset Angelus. Ut esset indícium quia descénderat Angelus, movebátur aqua propter incrédulos. Illis signum, tibi fides; illis Angelus descendébat, tibi Spíritus sanctus: illis creatúra movebátur, tibi Christus operátur ipse dóminus creatúræ. Tunc curabátur unus; nunc omnes sanantur, aut certè unus solus pópulus christiánus.

℟. Erat homo triginta & octo annos habens in infir-

mitáte. Dicit ei Jesus: Vis sanus fieri? Respondit: * Dómine, hóminem non hábeo. Dicit ei Jesus: Tolle grabátum tuum, & ámbula; & † Statim sanus factus est. ℣. Respíciens eram ad adjutórium hóminum, & non erat.* Dómine. Glória.† Statim. *Joan.* 5. *Eccli.* 51.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. f. Qui me sanum fecit, ille mihi dixit: Tolle grabátum tuum, & ámbula. *Joan.* 5.

Oratio.

PRopitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris, & animárum nostrárum medére languóribus; ut peccatórum remissióne perceptâ, in tua semper benedictióne lætémur; Per.

CANON.

Ex Concílio Mediolanensi quinto.

An. 1579. *Part.* 1. *Tit.* 3.

QUadragesimáli témpore christiánus homo frequéntiùs ad Ecclésiam convéniat, divínis offíciis omni attentióne & religiósâ meditatióne, sacris conciónibus, Missæ sacrifício quotídie intersit.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. F. Ecce sanus factus es: jam noli peccáre, ne detérius tibi áliquid contingat. *Joan.* 5.

Oratio.

POpulum tuum, quǽsumus, Dómine, propítius réspice: & quem ab escis carnálibus præcipis abstinére, à nóxiis quoque vítiis cessáre concéde; Per.

SABBATO QUATUOR TEMPORUM.

De libro Exodi.

Lectio j. Cap. 20.

LOcútus est Dóminus cunctos sermónes hos: Ego sum Dóminus Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti, de domo servitútis. Non habébis deos aliénos coram me. Non fácies tibi scúlptile, neque omnem similitúdinem quæ est in cœlo désuper, & quæ in terra deorsum, nec eórum quæ sunt in aquis sub terra. Non adorábis ea, neque coles: ego sum Dóminus Deus tuus, fortis, zelótes, vísitans iniquitátem patrum in fílios, in tértiam & quartam generatiónem eórum qui odérunt me; & fáciens misericórdiam in míllia his qui díligunt me, & custódiunt præcepta mea. Non assúmes nomen Dómini Dei tui in vanum; nec enim habébit insontem Dóminus eum qui assúmpserit nomen Dómini Dei sui frustrà.

℟. Jurávi, & státui custodíre. 132.

Lectio ij.

MEmento ut diem Sábbati sanctífices. Sex diébus operáberis, & fácies ómnia ópera tua. Séptimo autem die sábbatum Dómini Dei tui est: non fácies omne opus in eo, tu, & fílius tuus & fília tua, servus tuus & ancilla tua, juméntum tuum & ádvena qui est intrà portas tuas. Sex enim

diébus fecit Dóminus cœlum & terram, & mare, & ómnia quæ in eis sunt, & requiévit die séptimo; idcirco benedixit Dóminus diéi Sábbati, & sanctificávit eum. Honóra patrem tuum & matrem tuam, ut sis longævus super terram quam Dóminus Deus tuus dabit tibi. Non occídes. Non mœcháberis. Non furtum fácies. Non loquéris contra próximum tuum falsum testimónium. Non concupísces domum próximi tui, nec desiderábis uxórem ejus, non servum, non ancillam, non bovem, non ásinum, nec ómnia quæ illíus sunt.

℟. Pósui. 132.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 8.

IN illo témpore; Dicébat Jesus ad eos qui credidérunt ei, Judæos: Si vos mansériris in sermóne meo, verè discípuli mei éritis; & cognoscétis veritátem, & véritas liberábit vos. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Evang. Tract. 41.

AMen, amen dico vobis: Quia omnis qui facit peccátum, servus est peccáti. O miserábilis sérvitus! Plerumquè hómines, cùm dóminos malos patiúntur, venáles se petunt; non quæréntes dóminum non habére, sed saltèm mutáre. Servus peccáti quid fáciat? quem interpellet? apud quem intérpellet? apud quem se venálem petat? Deinde servus hóminis aliquando sui dómini duris impériis fatigátus, fugiendo requiescit: servus peccáti quò fugit? secum se trahit quòcumque fúgerit. Non fugit seipsam mala consciéntia, non est quò eat, séquitur se; imò non recédit à se: peccátum enim quod facit, intùs est. Fecit peccátum, ut áliquam corporálem cáperet voluptátem: voluptas transit, peccátum manet: prætériit quod delectábat, remansit quod pungat.

℟. Omnis qui facit peccátum, servus est peccáti: servus autem non manet in domo in ætemum; fílius autem manet in ætemum. * Si ergo vos Fílius liberáverit, verè líberi éritis. ℣. Spíritus Dómini misit me, ut prædicárem captívis indulgéntiam, & clausis apertiónem. * Si ergo vos Fílius. Glória Patri. * Si ergo vos. *Joan.* 8. *Is.* 61.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. a. Si vos mansériris in sermóne meo, verè discípuli mei éritis; & cognoscétis veritátem, & véritas liberábit vos. *Joan.* 8.

Oratio.

PRotéctor noster, áspice, Deus; ut qui peccatórum nostrórum servitúte deprímimur, véniâ perceptâ, líberâ tibi mente serviámus; Per.

CANON.

Ex Concílio Mediolanensi.

An. 1579. *Part.* 3. *Tit.* 3.

QUadragesimálibus, aliísve jejúnii, pœniténtiæ & públicæ supplicatiónis diébus, fidéles se vitæ disciplínâ severióri astringant.

AD VESPERAS.

Antiph. & Psalmi de Psaltério.

Capitulum. Is. 1.

QUærite judícium, subveníte oppresso, judicáte pupillo, deféndite víduam. Et veníte, & argúite me, dicit Dóminus: si fúerint peccáta vestra ut cóccinum, quasi nix dealbabuntur; & si fúerint rubra quasi vermículus, velut lana alba erunt.

Hymnus & Versiculus, ut suprà. 140.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. Cùm sanctificasset Móyses Aaron & fílios ejus, præcépit eis, dicens: De óstio tabernáculi non exsbitis septem diébus, die ac nocte observantes custódias Dómini. *Levit.* 8.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA II.
Quadragesimæ.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Veníte: * Revertámur ad Dóminum, & sanábit nos. *Osee* 6.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Quod lex. *ut suprà*, 131.

Antiph. Psalmi & ℣℣℣. ut in Psalterio.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber Levítici.

Lectio j. Cap. 1.

VOcávit Móysen, & locútus est ei Dóminus de tabernáculo testimónii, dicens: Lóquere fíliis Israel, & dices ad eos: Homo qui obtúlerit ex vobis hóstiam Dómino de pecóribus, id est, de bobus & óvibus ófferens víctimas, si holocaustum fúerit ejus oblátio, ac de armento; máscululum immaculátum ófferet ad óstium tabernáculi testimónii, ad placandum sibi Dóminum; ponetque manum super caput hóstiæ, & acceptábilis erit, atque in expiatiónem ejus próficiens. Immolabitque vítulum coram Dómino, & ófferent fílii Aaron sacerdótes sánguinem ejus, fundentes per altáris circúitum quod est ante óstium tabernáculi.

℟. Ignis in altári semper ardébit, quem nútriet sacerdos subjíciens ligna mane per síngulos dies: * Ignis est iste perpétuus qui nunquam defíciet. ℣. Dixit Dóminus: Ignem veni míttere in terram; & quid volo nisi ut accendátur? * Ignis est. *Levit.* 6. *Luc.* 12.

Lectio ij. Cap. 10.

ARreptísque Nadab & Abiu fílii Aaron thuríbulis imposuérunt ignem & incensum désuper, offerentes coram Dómino ignem aliénum; quod eis præceptum non erat. Egressúsque

ignis à Dómino, devorávit eos; & mórtui sunt coram Dómino. Dixitque Móyses ad Aaron: Hoc est quod locútus est Dóminus: Sanctificábor in iis qui appropinquant mihi, & in conspectu omnis pópuli glorificábor. Quod áudiens tácuit Aaron. Vocátis autem Móyses Misaéle & Elísaphan fíliis Oziel pátrui Aaron, ait ad eos: Ite & tóllite fratres vestros de conspectu sanctuárii, & asportáte extra castra. Confestimque pergentes, tulérunt eos, sicut jacébant, vestítos líneis túnicis; & ejecérunt forás, ut sibi fúerat imperátum.

℟. Irritam quis fáciens legem Móysi, sine ulla miseratióne móritur: * Quantò magis putátis deterióra meréri supplícia, qui Spirítui grátiæ contuméliam fécerit? ℣. Mórtui sunt Nadab & Abiu, cùm offerrent ignem aliénum in conspectu Dómini: * Quantò. *Num.* 3. *Hebr.* 10.

Lectio iij. Cap. 16.

Locutúsque est Dóminus ad Móysen post mortem duórum filiórum Aaron, quando offerentes ignem aliénum interfecti sunt; & præcépit ei, dicens: Lóquere ad Aaron fratrem tuum, ne omni témpore ingrediátur sanctuárium, quod est intrà velum coram propitiatório quo tégitur arca, ut non moriátur, (quia in nube apparébo super oráculum) nisi hæc antè fécerit: Vítulum pro peccáto ófferet, & aríetem in holocaustum. Túnicâ líneâ vestiétur, feminálibus líneis verenda celábit: accingétur zonâ líneâ, cídarim líneam impónet cápiti; hæc enim vestimenta sunt sancta, quibus cunctis, cùm lotus fúerit, induétur. Suscipietque ab universa multitúdine filiórum Israel duos hircos pro peccáto, & unum aríetem in holocaustum.

℟. Si voluisses sacrifícium, dedissem útique; holocaustis non delectáberis: * Sacrifícium Deo spíritus contribulátus; † Cor contrítum & humiliátum, Deus, non despícies. ℣. Impossíbile est sánguine taurórum & hircórum auferri peccáta. * Sacrifícium. Glória Patri. † Cor. *Ps.* 50. *Hebr.* 10.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

Tract. 17. *in Joan.*

Lectio iv.

Quadragenárius númerus sacrátus nobis in quadam perfectióne commendátur: Notum esse árbitror caritáti vestræ: testantur sæpíssimè divínæ Scriptúræ. Jejúnium hoc número consecrátum esse bene nostis. Nam & Móyses quadraginta diébus jejunávit, & Elías tótidem; & ipse Dóminus noster & salvátor Jesus Christus hunc jejúnii númerum implévit. Per Móysen significátur lex,

per Elíam significántur Prophétæ, per Dóminum significátur Evangélium. Ideo in illo monte tres apparuérunt, ubi se discípulis osténdit in claritáte vultûs & vestis suæ: appáruit enim médius inter Móysen & Elíam, tanquam Evangélium testimónium habéret à lege & Prophétis.

℟. Ex opéribus legis non justificábitur omnis caro coram Deo; * Nunc autem sine lege justítia Dei manifestáta est, testificáta à lege & Prophétis. ℣. Multórum nobis & magnórum per legem & Prophétas sapiéntia demonstráta est; * Nunc autem. *Rom.* 3. *Eccli. prolog.*

Lectio v.

SIve ergo in lege, sive in Prophétis, sive in Evangélio, quadragenárius númerus nobis in jejúnio commendátur. Jejúnium autem magnum & generále est abstinére ab iniquitátibus & illícitis voluptátibus séculi, quod est perféctum jejúnium; ut abnegantes impietátem & seculáres cupiditátes, temperanter & justè & piè vivámus in hoc século. Huic jejúnio quam mercédem addit Apóstolus? Séquitur, & dicit: Expectantes illam beátam spem, & manifestatiónem glóriæ beáti Dei, & salvatóris nostri Jesu Christi. In hoc ergo século quasi quadragésimam abstinéntiæ celebrámus, cùm bene vívimus, cùm ab iniquitátibus & ab illícitis voluptátibus abstinémus. Sed quia hæc abstinéntia sine mercéde non erit, expectámus beátam illam spem, & revelatiónem glóriæ magni Dei, & salvatóris nostri Jesu Christi.

℟. Humiliémus Deo ánimas nostras; * Et in spíritu constitúti humiliáto, serviéntes illi, expectémus húmiles consolatiónem. ℣. Abnegantes impietátem & seculária desidéria, sóbriè & justè & piè vivámus in hoc século; * Et. *Judit.* 8. *Tit.* 2.

In Ps. 148. *Lectio vj.*

QUia verax est qui promísit, in spe gaudémus: quia tamen nondum habémus, in desidério gémimus. Bonum est nobis perseveráre in desidério, donec véniat quod promíssum est, & tránseat gémitus, & succédat sola laudátio. Propter hæc duo témpora, unum quod nunc est in tentatiónibus & tribulatiónibus hujus vitæ, álterum quod tunc erit in securitáte & exultatióne; perpétua instistúta est nobis étiam celebrátio duórum témporum, ante Pascha, & post Pascha. Illud quod est ante Pascha, signíficat tribulatiónem in qua modò sumus; quod verò ágimus post Pascha, signíficat beatitúdinem in qua pósteà érimus. Ante Pascha, quod celebrámus, hoc & ágimus: post Pascha autem, quod celebrámus, significámus. Pro-

ptéreà illud tempus in jejúniis & oratiónibus exercémus : hoc verò relaxátis jejúniis in láudibus ágimus. Et ídeo illud tempus ante resurrectiónem, hoc post resurrectiónem Dómini est. Quo témpore significátur vita futúra quam nondùm tenémus; quia quod significámus post resurrectiónem Dómini, tenébimus post resurrectiónem nostram.

℞. Usque in tempus sustinébit pátiens, * Et † Pósteà reddítio jucunditátis. ℣. Omnis disciplína in præsenti quidem vidétur non esse gáudii, sed mœróris; * Et pósteà. Glória Patri. † Pósteà. *Eccli.* 1. *Hebr.* 12.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 17.

IN illo témpore; Assúmit Jesus Petrum, & Jacóbum, & Joannem fratrem ejus, & duxit illos in montem excelsum seorsum; & transfigurátus est ante eos. Et réliqua.

Homília sancti Leónis Papæ.

De Transfigurat. Cap. 3.

APerit Dóminus coram electis téstibus glóriam suam, & commúnem illam cum céteris córporis formam tanto splendóre clarificat, ut & fácies ejus solis fulgóri símilis, & vestítus candóri nívium esset æquális. In qua transfiguratióne illud quidem principáliter agebátur; ut de córdibus discipulórum crucis scándalum tollerétur; nec conturbáret eórum fidem voluntáriæ humílitas passiónis, quibus reveláta esset abscónditæ excelléntia dignitátis. Sed non minóre providéntiâ spes sanctæ Ecclésiæ fundabátur, ut totum corpus Christi agnósceret quali esset commutatióne donandum; ut ejus sibi honóris consórtium membra promítterent, qui in cápite præfulsisset.

℞. Ascendit Jesus in montem ut oráret; * Et facta est, dum oráret Jesus, spécies vultûs ejus áltera. ℣. Cùm descénderet Móyses de monte, clarificátus est aspectus ejus ex consórtio sermónis Dómini. * Et facta est. *Luc.* 9. *Exod.* 34.

Lectio viij.

COnfirmandis verò Apóstolis, & ad omnem sciéntiam provehendis, ália quoque in illo miráculo accessit instrúctio. Móyses enim & Elías, lex scílicet & Prophétæ, apparuérunt cum Dómino loquentes; ut veríssimè in illa quinque virórum præséntia complerétur quod dictum est : In duóbus vel tribus téstibus stat omne verbum. Quid hoc stabílius, quid firmius verbo, in cujus prædicatióne véteris & novi testamenti cóncinit tuba, & cum evangélica doctrína antiquárum protestatiónum in-

strumenta concurrunt? Adstipulantur enim sibi ínvicem utriusque fœderis páginæ; & quem sub velámine mysteriórum præcedéntia signa promíserant, manifestum atque perspícuum præséntis glóriæ splendor osténdit.

℟. Ecce duo viri loquebantur cum Jesu. * Erant Móyses & Elías visi in majestáte; & dicébant excessum ejus, quem completúrus erat in Jerúsalem. ℣. Præcláritas in communicatióne sermónum ipsíus. * Erant. *Luc.* 9. *Sap.* 8.

Lectio ix.

HIs ergo sacramentórum revelatiónibus Petrus Apóstolus incitátus, mundána spernens, & terréna fastídiens, in æternórum desidérium quodam mentis rapiebátur excessu; & gáudio totíus visiónis implétus, ibi cum Jesu optábat habitáre, ubi manifestátâ ejus glóriâ lætabátur. Unde & ait: Dómine, bonum est nos hîc esse: si vis, faciámus hîc tria tabernácula, tibi unum, Móysi unum, & Elíæ unum. Sed huic suggestióni Dóminus non respondit, signíficans non quidem ímprobum, sed inordinátum esse quod cúperet; cùm salvári mundus, nisi Christi morte non posset, & exemplo Dómini in hoc vocarétur credéntium fides, ut licèt non oportéret de beatitúdinis promissiónibus dubitári, intelligerémus tamen inter tentatiónes hujus vitæ priùs nobis tolerántiam postulandam esse quàm glóriam.

℟. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine: * Mélior est dies una in átriis tuis super míllia. ℣. Si vis, faciámus hîc tria tabernácula, tibi unú, Móysi unum, & Elíæ unum: * Mélior est. Glória Patri. *Repet.* ℟. *usque ad* ℣. Si vis. *Ps.* 83. *Matth.* 17.

℣. *Sacerd.* Fílii hóminum, úsquequò gravi corde? ℟. Scitóte quóniam mirificávit Dóminus Sanctum suum. *Ps.* 4.

AD LAUDES.

Ant. 4. f. MIserére nostrî, Deus ómnium, & réspice nos, & osténde nobis lucem miseratiónum tuárum. *Eccli.* 36.

Ant. 7. c. Quare jejunávimus; & non aspexisti: humiliávimus ánimas nostras, & nescisti? *Is.* 58.

Ant. 8. G. Loquímini veritátem unusquísque cum próximo suo, & malum contra amícum ne cogitétis in córdibus vestris: & jejúnium erit dómui Juda in gáudium. *Zach.* 8.

Ant. 6. F. Frange esuriénti panem tuum, & egénos vagosque induc in domum tuam: cùm víderis nudum, óperi eum. *Is.* 58.

Ant. 1. a. Erumpet quasi mane lumen tuum, & sánitas tua cítiùs oriétur; & anteíbit fáciem tuam justítia

tua, & glória Dómini cólliget te. *Is.* 58.

Capitulum. Eccli. 17.

STa in sorte propositiónis & oratiónis altíssimi Dei. In partes vade séculi sancti, cum vivis & dántibus confessiónem Deo. Ne demoréris in erróre impiórum.

Hymnus, Solemne. *ut suprà*, 132.

℣. Deus misereátur nostri, & benedícat nobis: ℟. Illúminet vultum suum super nos. *Ps.* 66.

Ad Benedíctus. *Ant.* 2. D. Assúmit Jesus Petrum, & Jacóbum, & Joannem fratrem ejus, & ducit illos in montem excelsum seorsum; & transfigurátus est ante eos. *Matth.* 17.

Oratio.

DEus, qui nos inter mundi perícula, cœlestis beatitúdinis expectatióne sustentas: præsta, ut terréna despicientes, quæ sursum sunt semper sapiámus; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Resplénduit fácies ejus sicut sol, vestimenta autem ejus facta sunt alba sicut nix. *Matth.* 17.

CANON.

Ex Concílio Carthaginensi quarto.

Ann. 398. *Can.* 74. & 79.

SAcerdos pœniténtiam imploranti, absque persónæ acceptióne, pœniténtiæ leges injungat: negligentióres pœnitentes tárdius recipiantur.

AD TERTIAM.

Ant. 7. d. Apparuérunt Móyses & Elías cum Jesu loquentes; & cùm discéderent ab illo, ait Petrus ad Jesum: Dómine, bonum est nos hìc esse. *Matth.* 17.

Capitulum. Hebr. 3.

MOyses fidélis erat in tota domo tanquam fámulus, in testimónium eórum quæ dicenda erant; Christus verò tanquam fílius in domo sua: quæ domus sumus nos, si fidúciam & glóriam spei usque ad finem firmam retineámus.

℟. *br.* Fílii hóminum * In tégmine alárum tuárum sperábunt. Fílii hóminum. ℣. Inebriabuntur * ab ubertáte domûs tuæ, * In tégmine. Glória. Fílii. *Ps.* 35.

℣. Beátus quem elegisti & assumpsisti: ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Ps.* 64.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Ecce vox de nube, dicens: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui; ipsum audíte. *Matth.* 17.

Capitulum. Jerem. 7.

HÆc dicit Dóminus Deus: Audíte vocem meam, & ero vobis Deus, & vos éritis mihi pópulus; & ambuláte in omni via quam mandávi vobis, ut bene sit vobis.

℟. *br.* Audi, pópulus meus, * Et testificábor tibi. Audi. ℣. Deus, Deus tuus * ego sum, * Et testificábor tibi. Glória Patri. Audi. *Ps.* 49.

℣. Loquétur Dóminus pacem in plebem suam, ℟. Et super sanctos suos, & in eos qui convertuntur ad cor. *Ps.* 84.

AD NONAM.

Ant. 1. f. Audientes discípuli cecidérunt in fáciem suam, & timuérunt valde. Et accessit Jesus, & tétigit eos, dixitque eis: Súrgite, & nolíte timére. *Matth.* 17.

Capitulum. Exod. 20.

NOlíte timére: ut enim probáret vos, venit Deus, & ut terror illíus esset in vobis, & non peccarétis.

℟. *br.* Excelsus Dóminus, * Et humília réspicit. Excelsus. ℣. Et alta * à longè cognoscit. * Et humília réspicit. Glória Patri. Excelsus. *Ps.* 137.

℣. Suscípiens mansuétos Dóminus; ℟. Humílians autem peccatóres usque ad terram. *Ps.* 146.

AD VESPERAS.

Ant. 2. D. ASsúmit Jesus Petrum, & Jacóbum, & Joannem fratrem ejus, & ducit illos in montem excelsum seorsum; & transfigurátus est ante eos. *Matth.* 17.

Ant. 3. a. Resplénduit fácies ejus sicut sol, vestimenta autem ejus facta sunt alba sicut nix. *Matth.* 17.

Ant. 7. d. Apparuérunt Móyses & Elías cum Jesu loquentes; & cùm discéderent ab illo, ait Petrus ad Jesum: Dómine, bonum est nos hîc esse. *Matth.* 17.

Ant. 5. a. Ecce vox de nube, dicens: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui; ipsum audíte. *Matth.* 17.

Ant. 1. f. Audientes discípuli cecidérunt in fáciem suam, & timuérunt valde. Et accessit Jesus, & tétigit eos, dixitque eis: Súrgite, & nolíte timére. *Matth.* 17.

Capitulum. Eccli. 24.

QUi audit me, non confundétur: & qui operantur in me, non peccábunt. Qui elúcidant me, vitam ætérnam habébunt.

Hymnus, Audi. 140.

℣. Adoráte in monte sancto; ℟. Quóniam sanctus Dóminus Deus noster. *Ps.* 98.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Descendéntibus discípulis de monte, præcépit eis Jesus, dicens: Némini dixéritis visiónem, donec Fílius hóminis à mórtuis resurgat. *Matth.* 17.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut in Psalterio.* 25.

FERIA SECUNDA.

De libro Levítici.

Lectio j. Cap. 19.

CUm messúeris ségetes terræ tuæ, non tondébis usque ad solum superfíciem terræ; nec remanentes spicas cólliges. Neque in vínea tua racémos & grana decidéntia congregábis; sed paupéribus & peregrínis carpenda dimittes. Ego Dóminus Deus ve-

terram quæ vobis displícuit. Vestra cadávera jacébunt in solitúdine. Fílii vestri erunt vagi in deserto annis quadraginta, & portábunt fornicatiónem vestram, donec consumantur cadávera patrum in deserto, juxta númerum quadraginta diérum quibus considerastis terram: annus pro die imputábitur.

℟. Pósui. 132.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 20.

IN illo témpore; Ascendens Jesus Jerosólymam, assumpsit duódecim discípulos secrétò, & ait illis: Ecce ascéndimus Jerosólymam, & Fílius hóminis tradétur Princípibus Sacerdótum, & Scribis; & condemnábunt eum morte. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Psalm. 126. *n.* 4. *&* 5.

FIlii Zebedæi, ántequàm humiliarentur secundùm passiónem Dómini, jam sibi loca eligébant ubi sedérent, unus ad déxteram, alter ad sinistram. Revocávit illos Dóminus ad humilitátem, cùm hoc audíret, & ait illis: Potestis bíbere cálicem quem ego bibitúrus sum? Exaltári vultis, ántequàm humiliémini? Dóminus ipse vester qui est lux vestra, humiliátus est ut exaltarétur. Potestis bíbere, inquit, cálicem quem ego bibitúrus sum? Et illi, Póssumus. Et ille, Cálicem, inquit, meum bibétis; sedére autem ad déxteram vel ad sinistram meam, ait, non est meum dare vobis; áliis parátum est à Patre meo. Quid est, Non est meum dare vobis? Non est meum dare supérbis: hoc enim adhuc erant. Sed si vultis illud accípere, nolíte esse quod estis. Aliis parátum est: & vos álii estóte, & vobis parátum est. Quid est, Alii estóte? Priùs humiliámini, qui jam vultis exaltári. Intellexérunt ergo humilitátem profutúram sibi, & correcti sunt. Ergo & nos hoc audiámus.

℟. Jesus dixit: Nescítis quid petátis: * Sedére ad déxteram meam vel sinistram, non est meum dare vobis, sed quibus parátum est à Patre meo. ℣. Vidit præsumptiónem cordis eórum, & ostendit eis viam æquitátis. * Sedére. Glória Patri. * Sedére. *Matth.* 20. *Eccli.* 18.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. *d.* Scitis quia príncipes géntium dominantur eórum; & qui majóres sunt, potestátem exercent in eos: non ita erit inter vos. *Matth.* 20.

Oratio.

DEus, totíus bonitátis fons & orígo, réspice propítius confiténtis tibi plebis humilitátem; ut quos peccatórum consciéntia déjicit, tua semper misericórdia érigat; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

CANON.

Ex Concílio Claromontáno.

Ann. 1268. *Tit.* 7.

de Pœnit. n. 35.

PŒniténtiam poscéntibus est intimandum ut conterantur, & ut dóleant de peccátis suis universis & síngulis, non tam timóre pœnæ quam peccando meruêrunt; sed quòd Deum & Patrem, Creatórem & Redemptórem suum offéndere præsumpsérunt.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. *f.* Qui volúerit inter vos primus esse, erit vester servus; sicut Fílius hóminis non venit ministrári, sed ministráre, & dare ánimam suam redemptiónem pro multis. *Matth.* 20.

Oratio.

DEus, innocéntiæ restitútor & amátor, dírige ad te tuórum corda servórum; ut spíritûs tui fervóre concepto, & in fide inveniantur stábiles, & in ópere efficáces; Per.

FERIA QUINTA.

Incipit liber Deuteronómii.

Lectio j. Cap. 1.

HÆc sunt verba quæ locútus est Móyses ad omnem Israel trans Jordánem in solitúdine campestri, contra mare rubrum, inter Pharan, & Thophel, & Laban, & Háseroth ubi auri est plúrimùm, úndecim diébus de Horeb per viam montis Seir usque ad Gadesbarne. Quadragésimo anno, undécimo mense, primâ die mensis locútus est Móyses ad fílios Israel ómnia quæ præcéperat illi Dóminus, ut díceret eis; postquàm percussit Seon regem Amorrhæórum, qui habitábat in Hésebon; & Og regem Basan, qui mansit in Astaroth, & in Edraï, trans Jordánem in terra Moab. Cœpitque Móyses explanáre legem.

℟. Projícite. 131.

Lectio ij. Cap. 6.

HÆc sunt præcepta, & cæremóniæ, atque judícia quæ mandávit Dóminus Deus vester, ut docérem vos, ut faciátis ea in terra ad quam transgredímini possidendam; ut tímeas Dóminum Deum tuum, & custódias ómnia mandáta & præcepta ejus, quæ ego præcipio tibi, & fíliis, ac nepótibus tuis, cunctis diébus vitæ tuæ, ut prolongentur dies tui. Audi, Israel, & observa, ut fácias quæ præcépit tibi Dóminus, & bene sit tibi, & multiplicéris ámpliùs sicut pollícitus est Dóminus Deus patrum tuórum tibi terram lacte & melle manantem. Audi, Israel: Dóminus Deus noster, Dóminus unus est: Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota ánima tua, & ex tota fortitúdine tua. Eruntque verba hæc quæ ego præcípio tibi hódie, in corde tuo: & narrábis ea fíliis tuis; & meditáberis in eis sedens in domo tua, & ámbulans in

itínere, dórmiens, atque consúrgens. Et ligábis ea quasi signum in manu tua, eruntque & movebuntur inter óculos tuos, scribésque ea in límine & óstiis domûs tuæ.

℟. Quasi columbæ. 132.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 16.

IN illo témpore; Ait Jesus Pharisæis: Homo quidam erat dives, qui induebátur púrpurá & bysso. & epulabátur quotídie spléndidè. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

In Evang. 40.

DIves iste non abstulisse aliéna reprehénditur, sed própria non dedisse. Nec dícitur quia vi quemquam oppresserit, sed in acceptis rebus se éxtulit. Hinc ergo summópere colligendum est quâ pœnâ mulctandus sit qui aliéna dirípit, si inferni damnatióne percútitur, qui própria non largítur. Nemo ergo secúrum se æstimet, dicens: Ecce aliéna non rápio, sed concessis lícitè rebus fruor; quia dives iste non idcirco punísus est, quóniam aliéna ábstulit, sed quia acceptis rebus semetipsum male derelíquit. Hoc quoque fuit quod hunc in inferno trádidit; quia in sua felicitáte tímidus non fuit, quia percepta dona ad usum arrogántiæ inflexit, quia víscera pietátis ignorávit, quia peccáta sua redímere, étiam cùm sibi abundáret prétium, nóluit. Et sunt nonnulli qui cultum subtílium pretiosárumque véstium non putant esse peccátum. Quòd si vidélicet culpa non esset, nequáquam sermo Dei tam vigilanter exprímeret quòd dives qui torquebátur apud ínferos, bysso & púrpurá indútus fuisset. Nemo quippe vestimenta pretiósa nisi ad inánem glóriam quærit, vidélicet ut honorabílior céteris esse videátur. Nam quia pro sola inâni glória vestimentum pretiósius quæritur, res ipsa testátur; quòd nemo vult ibi pretiósis véstibus índui, ubi ab áliis non possit vidéri.

℟. Qui obtúrat aurem suam ad clamórem páuperis, & ipse * Clamábit, & non exaudiétur. † Qui séquitur misericórdiam, invéniet vitam, justítiam & glóriam. ℣. Dives, cùm esset in tormentis, vidit Abraham à longè, & Lázarum in sinu ejus; & clamans, dixit: Pater Abraham, miserére meî, quia crúcior in hac flamma. * Clamábit. Glória Patri. † Qui séquitur misericórdiam. *Prov.* 21. *Luc.* 16.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Fili, recordáre quia recepísti bona in vita tua, & Lázarus simíliter mala; nunc autem hic consolátur, tu verò cruciáris. *Luc.* 16.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui jejúnia & eleemósynas nostrórum posuísti remédia peccatórum: fac nos ópere mentis & córporis semper tibi esse devótos; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

An. 1547. *Sess.* 6. *de Justif.* *C.* 5. *&* 6.

QUi per peccáta à Deo aversi erant, disponuntur ad justítiam, dum excitáti divínâ grátiâ & adjúti, líberè moventur in Deum, credentes vera esse quæ divínitus reveláta & promissa sunt; & dum peccatóres se esse intelligentes, à divínæ justítiæ timóre quo utíliter concutiuntur, ad considerandam Dei misericórdiam se convertendo, in spem eriguntur, fidentes Deum sibi propter Christum propítium fore; illumque, tanquam omnis justítiæ fontem, dilígere incípiunt: ac proptéreà moventur adversùs peccáta per ódium áliquod & detestatiónem.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. c. Si Móysen & Prophétas non áudiunt; neque si quis ex mórtuis resurréxerit, credent. *Luc.* 16.

Oratio.

TRíbue jejunántibus, Dómine, metum judiciórum tuórum salutárem; ut peccáta nostra temporáliter castigántes, ætérna supplícia devitémus; Per.

FERIA SEXTA.

De libro Deuteronómii.

Lectio j. Cap. 16.

TRibus vícibus per annum apparébit omne masculínum tuum in conspectu Dómini Dei tui in loco quem elégerit, in solemnitáte azymórum, in solemnitáte hebdomadárum, & in solemnitáte tabernaculórum. Non apparébit ante Dóminum vácuus; sed ófferet unusquisque secundùm quod habúerit juxta benedictiónem Dómini Dei sui, quam déderit ei. Júdices & magistros constítues in ómnibus portis tuis, quas Dóminus Deus tuus déderit tibi, per síngulas tribus tuas; ut júdicent pópulum justo judício, nec in álteram partem declínent. Non accípies persónam nec múnera; quia múnera excæcant óculos sapientum, & mutant verba justórum. Justè quod justum est persequéris; ut vivas & possídeas terram quam Dóminus Deus tuus déderit tibi. Non plantábis lucum & omnem árborem juxta altáre Dómini Dei tui: nec fácies tibi neque constítues státuam; quæ odit Dóminus Deus tuus.

℞. Scimus. 132.

Lectio ij. Cap. 17.

SI diffícile & ambíguum apud te judícium esse perspéxeris inter sánguinem & sánguinem, causam & causam, lepram & lepram, & judícum intrà portas tuas

víderis verba variári; surge, & ascende ad locum quem elégerit Dóminus Deus tuus. Veniésque ad sacerdótes Levítici géneris, & ad júdicem qui fúerit illo témpore: quæresque ab eis, qui indicábunt tibi judícii veritátem. Et fácies quodcumque díxerint qui præsunt loco quem elégerit Dóminus, & docúerint te juxta legem ejus; sequerísque senténtiam eórum: nec declinábis ad déxteram, neque ad sinístram. Qui autem supérbierit, nolens obedíre sacerdótis império qui eo témpore minístrat Dómino Deo tuo, & decréto júdicis, moriétur homo ille, & áuferes malum de Israel: cunctúsque pópulus áudiens timébit, ut nullus deinceps intumescat supérbiâ.

℟. Tu, Dómine. 132.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 21.

IN illo témpore; Dixit Jesus princípibus Sacerdótum, & Senióribus pópuli: Parábolam audíte: Homo erat paterfamílias, qui plantávit víneam, & sepem circúmdedit ei. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 87. *C.* 2. *n.* 3. *& seq.*

PLantáta est vínea, lege datâ in córdibus Judæórum. Missi sunt Prophétæ, quærentes fructum, bonam vitam eórum. Prophétæ ab eis contuméliis affecti, & occísi sunt. Missus est & Christus únicus Fílius Patrisfamílias; & ipsum occidérunt hærédem, & ídeo perdidérunt hæreditátem. In contrárium eis vertit malum consílium. Ut possidérent, occidérunt: & quia occidérunt, perdidérunt. Nos servi de família ipsíus sumus. Inter Judæos visus est húmilis, contemptus est; occultábat enim majestátem, promptam habébat infirmitátem. Contemptum est in illo quod promptum erat, nec cógnitum quod occultum erat. Si enim cognovissent, nunquam Dóminum glóriæ crucifixissent. Numquid adhuc contemnendus est sedens in cœlo, si contemptus est cùm pendéret in ligno? Ecce indulgéntiæ dator áperit tibi óstium. Quid moráris? Gaudére debéres, si aperíret aliquando pulsanti. Non pulsasti, & áperit, & foris rémanes? Ne ergo différas. Miserére ánimæ tuæ, placens Deo. Exhibe ánimæ tuæ eleemósynam. Non dícimus ut tu ei des, sed ne repellas manum dantis.

℟. Agrícolæ videntes fílium patrisfamílias, dixérunt intra se: Hic est hæres; veníte, occidámus eum. Cùm vénerit dóminus, quid fáciet agrícolis? Malos malè perdet; & * Víneam suam locábit áliis agrícolis qui reddant ei fructum. ℣. Vidit Dóminus, & ad iracúndiam

concitátus est; quia provocavérunt eum filii sui. * Víneam. Glória. * Víneam. Matth. 21. Deut. 32.

Ad Benedíctus. *Ant.* 4. A. Auferétur à vobis regnum Dei, & dábitur genti faciénti fructus ejus. *Matt.* 21.

Oratio.

DEus, qui peccatóres períre non vis, sed ad te convérti & vívere desíderas: te súpplices exorámus, ut quiescénte irâ tuâ, optátam nobis véniam largiáris; Per.

C A N O N.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1551. *Sess.* 14. *C.* 4.

COntrítio imperfécta quæ Attrítio dícitur, quóniam vel ex turpitúdinis peccáti consideratióne, vel ex gehennæ & pœnárum metu commúniter concípitur, si voluntátem peccandi exclúdat cum spe véniæ, non solùm non facit hóminem hypócritam, & magìs peccatórem; verùm étiam donum Dei est, & Spíritûs sancti impulsus, non adhuc quidem inhabitantis, sed tantùm moventis, quo pœnitens adjútus, viam sibi ad justítiam parat. Et quamvis sine sacramento Pœniténtiæ per se ad justificatiónem perdúcere peccatórem néqueat, tamen eum ad Dei grátiam in sacramento Pœniténtiæ impetrandam dispónit.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Quærentes Jesum tenére, timuérunt turbas; quóniam sicut Prophétam eum habébant. *Matth.* 21.

Oratio.

ECclésiam tuam, Dómine, grátiæ tuæ præsídio semper adjuva; ut contra hóstium insídias & improbórum nequítiam, invícta permáneat; Per.

S A B B A T O.

De libro Deuteronómii.

Lectio j. Cap. 34.

AScendit Móyses de campéstribus Moab super montem Nebo, in vérticem Phasga contra Jéricho: ostenditque ei Dóminus omnem terram Gálaad usque Dan, & univérsum Néphtali, terramque Ephraïm & Manasse, & omnem terram Juda usque ad mare novíssimum, & austrálem partem, & latitúdinem campi Jéricho civitátis palmárum usque Segor. Dixitque Dóminus ad eum: Hæc est terra pro qua jurávi Abraham, Isaac & Jacob, dicens: Sémini tuo dabo eam. Vidísti eam óculis tuis, & non transíbis ad illam. Mortuusque est ibi Móyses servus Dómini, in terra Moab, jubente Dómino; & sepelívit eum in valle terræ Moab contra Phogor: & non cognóvit homo sepulcrum ejus usque in præsentem diem.

℟. Jurávi. 132.

Lectio ij.

MOyses centum & víginti annórum erat, quando mórtuus est; non ca-

ligávit óculus ejus, nec dentes illíus moti sunt. Fleveruntque eum fílii Israel in campéstribus Moab triginta diébus: & compléti sunt dies planctus lugéntium Móysen. Jósue verò fílius Nun replétus est spíritu sapiéntiæ, quia Móyses pósuit super eum manus suas. Et obediérunt ei fílii Israel, feceruntque sicut præcépit Dóminus Móysi. Et non surrexit ultrà Prophéta in Israel sicut Móyses, quem nosset Dóminus fácie ad fáciem, in ómnibus signis atque portentis quæ misit per eum, ut fáceret in terra Ægypti Pharaóni, & ómnibus servis ejus, universæque terræ illíus, & cunctam manum robustam, magnaque mirabília quæ fecit Móyses coram universo Israel.

℟. Pósui. 132.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 15.

IN illo témpore; Ait Jesus ad Pharisæos & Scribas: Homo quidam hábuit duos fílios; & dixit adolescéntior ex illis patri: Pater, da mihi portiónem substántiæ quæ me contingit. Et divísit illis substántiam. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 7. Comment. in Lucam.

QUi se à Christo séparat, exul est pátriæ, civis est mundi. Bene autem in se revértitur, qui à se recessit. Etenim qui ad Dóminum regréditur, se sibi reddit; & qui recédit à Christo, se sibi ábdicat. Jam redeámus ad patrem: ne nos ei reconciliatiónis faciámus moram, quam non fecit pater. Fácilè reconciliátur, quando impensè rogátur. Sed etsi novit Deus ómnia, vocem tamen tuæ confessiónis expectat. Confitére magìs, ut roget pro te Ecclésia, & illácrymet pópulus. Exurge ergo, curre ad Ecclésiam; hìc est Pater, hìc est Fílius, hìc est Spíritus sanctus. Occurrit tibi, quia audit te intrà mentis secréta tractantem. Et cùm adhuc longè sis, videt & accurrit, ne quis impédiat. Compléctitur quoque; supra collum cadit, ut jacentem érigat, & onerátum peccátis atque in terréna deflexum reflectat ad cœlum, in quo suum quærat auctórem. Qui lapsus fúerit, per pœniténtiam revivíscit.

℟. Surgam, & ibo ad patrem meum, & dicam ei: Pater, peccávi in cœlum & coram te: * Jam non sum dignus vocári fílius tuus; † Fac me sicut unum de mercenáriis tuis. ℣. Deus meus, confundor, & erubesco leváre fáciem meam ad te: * Jam. Glória Patri. † Fac me. *Luc.* 15. 1. *Esdr.* 9.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Cùm adhuc longè esset, vidit illum pater ipsíus, & misericórdiâ motus est; & accurrens cécidit super collum ejus, & osculátus est eum. *Luc.* 15.

Oratio.

Oratio.

POpulum tuum, quæsumus, miséricors Deus, ad te confugientem paternâ récipe pietáte; ut qui tuam iracúndiam méritò formídant, de tua possint vénia gratulári; Per Dóminum.

CANON.

Ex Declaratióne generáli Cleri Gallicáni.

Anno 1700. *art.* 1. *num.* 2.

DE dilectióne Dei, sicut ad sacramentum Baptísmi in adultis. ita ad sacramentum Pœniténtiæ quæ est laboriósus baptísmus, requisítâ, ne necessáriam doctrínam omittámus; hæc duo imprímis ex sacrosáncta Synodo Tridentína monenda & docenda esse dúximus. Primum, ne quis putet in utróque sacramento requíri ut prævium, contritiónem eam quæ sit caritáte perfecta, & quæ cum voto sacramenti, ántequàm actu suscipiátur, hóminem Deo reconcíliet: álterum, ne quis putet in utróque sacramento secúrum se esse, si præter fidei & spei actus non incípiat dilígere Deum tanquam omnis justítiæ fontem.

AD VESPERAS.

Antiph. & Ps. de Psalterio.

Capitulum. Ezech. 20.

HÆc dicit Dóminus Deus: Ego sum Dóminus Deus vester; in præceptis meis ambuláte, judícia mea custodíte, & fácite ea; & Sábbata mea sanctificáte, ut sint signum inter me & vos, & sciátis quia ego sum Dóminus Deus vester.

Hymnus, Audi. & ℣. 140.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. g. Fortis in bello Jesus Nave, successor Móysi in Prophétis, máximus in salútem electórum Dei, expugnáre insurgentes hostes, ut consequerétur hæreditátem Israel. *Eccli.* 46.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut suprà.* 141.

DOMINICA III. Quadragesimæ.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Veníte, * Revertámur ad Dóminum, & sanábit nos. *Os.* 6.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Quod lex. 131.

Antiph. Psalmi & ℣℣℣. ut in Psalterio.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber Jósue.

Lectio j. Cap. 1.

ET factum est post mortem Móysi servi Dómini, ut loquerétur Dóminus ad Jósue filium Nun, ministrum Móysi, & díceret ei: Móyses servus meus mórtuus est: surge & transi Jordánem istum, tu, & omnis pópulus tecum, in terram quam ego dabo fíliis Israel. Omnem locum quem calcáverit vestígium pedis vestri, vobis tradam, sicut locútus sum Móysi. A deserto & Líbano usque ad flúvium magnum Euphráten, omnis terra Hethæórum usque ad mare magnum

contra solis occásum erit términus vester. Nullus póterit vobis resístere cunctis diébus vitæ tuæ: sicut fui cum Móyse, ita ero tecum: non dimittam, nec derelinquam te. Confortáre, & esto robustus. Tu enim sorte dívides pópulo huic terram, pro qua jurávi pátribus tuis ut tráderem eam illis.

℟. Egressus est pópulus ut transíret Jordánem; & sacerdótes qui portábant arcam fœderis, pergébant ante eum: * Ingressísque eis Jordánem, stetérunt aquæ, omnísque pópulus per arentem álveum transíbat. ℣. Tabernáculum testimónii induxérunt; suscipientes patres nostri cum Jesu in possessiónem géntium: * Ingressísque eis. *Josue 3. Act. 7.*

Lectio ij. Cap. 2.

Misit ígitur Jósue fílius Nun de Setim duos viros exploratóres in abscóndito, & dixit eis: Ite, & consideráte terram, urbemque Jéricho. Qui pergentes, ingressi sunt domum mulíeris meretrícis, nómine Rahab, & quievérunt apud eam. Nuntiatumque est regi Jéricho, & dictum: Ecce viri ingressi sunt huc per noctem de fíliis Israel, ut explorárent terram. Misítque rex Jéricho ad Rahab, dicens: Educ viros qui venérunt ad te, & ingressi sunt domum tuam; exploratóres quippe sunt, & omnem terram consideráre venérunt. Tollensque múlier viros, abscondit, & ait: Fáteor; venérunt ad me, sed nesciébam unde essent: cúmque porta clauderétur in ténebris, & illi páriter exiérunt, néscio quò abiérunt: persequímini citò, & comprehendétis eos. Ipsa autem fecit ascéndere viros in solárium domûs suæ, operuitque eos stípulâ lini quæ ibi erat.

℟. Ex opéribus justificátur homo, & non ex fide tantùm. Rahab méretrix * Nonne ex opéribus justificáta est, suscípiens núntios, & áliâ viâ ejíciens? ℣. Tollens múlier viros, abscondit, & demísit eos per funem de fenestra. * Nonne. *Jac. 2. Josue 2.*

Lectio iij. Cap. 3.

Igitur Jósue de nocte consurgens, movit castra: egredientesque de Setim, venérunt ad Jordánem, ipse & omnes fílii Israel, & moráti sunt ibi tres dies. Quibus evolútis, transiérunt præcónes per castrórum médium, & clamáre cœpérunt: Quando vidéritis arcam fœderis Dómini Dei vestri, & sacerdótes stirpis Levíticæ portantes eam, vos quoque consúrgite, & sequímini præcedentes: sitque inter vos & arcam spátium cubitórum duórum míllium; ut procul vidére possítis, & nosse per quam viam ingrediámini, quia priùs non ambulastis per eam; & cavéte

me appropinquétis ad arcam. Dixítque Jósue ad pópulum: Sanctificámini; cras enim fáciet Dóminus inter vos mirabília. Et ait ad sacerdótes: Tóllite arcam fœderis, & præcédite pópulum. Qui jussa complentes, tulérunt & ambulavérunt ante eos. Dixítque Dóminus ad Jósue: Hódie incípiam exaltáre te coram omni Israel; ut sciant quòd sicut cum Móyse fui, ita & tecum sim.

℟. Stetérunt sol & luna, donec ulciscerétur se gens de inimícis suis. * Nonne scriptum est in libro justórum? † Stetit sol in médio cœli, & non festinávit occúmbere spátio unius diéi, obediente Dómino voci hóminis. ℣. Dixit discípulis Jesus: Si habuéritis fidem sicut granum sinápis, nihil impossíbile erit vobis. * Nonne. Glória Patri. † Stetit. *Josue* 10. *Matth.* 17.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro sancti Cypriáni Epíscopi & Mártyris, de lapsis.

Lectio iv.

QUæso vos, fratres, acquiéscite salúbribus remédiis; consíliis obedíte melióribus; cum lácrymis nostris vestras lácrymas júngite; cum nostro gémitu gémitus vestros copuláte. Rogámus vos, ut pro vobis Deum rogáre possímus. Agite pœniténtiam plenam, dolentis ac lamentantis ánimi probáte mœstítiam. Nec vos quorumdam móveat, aut error impróvidus, aut stupor vanus, qui percussi sunt ánimi cæcitáte, ut nec intélligant delicta, nec plangant. Indignantis Dei major hæc plaga est: injustè sibi placentes, & transpunctæ mentis alienatióne dementes, Dómini præcepta contemnunt, medélam vúlneris négligunt, ágere pœniténtiam nolunt. Ante admissum fácinus imprévidi, post fácinus obstinàti, nec priùs stábiles, nec póstmodùm súpplices; quando debúerant stare, jacuérunt; quando jacére & prostérnere se Deo debent, stare se opinantur. Pacem sibi ultro, némine dante, sumpsérunt; homínibus contra Deū credunt, qui contra hómines Deo non credidérunt.

℟. Numquid voluntátis meæ est mors ímpii, & non ut convertátur à viis suis, & vivat? * Quare moriémini, domus Israel? Nolo mortem morientis, revertímini & vívite. ℣. Implétum est tempus, & appropinquávit regnum Dei: pœnitémini, & crédite. * Quare. *Ezech.* 18. *Marc.* 1.

Lectio v.

EJúsmodi hómines, quantùm potestis, effúgite. Perniciósis conátibus adhærentes salúbri cautióne vitáte. Sola súperest pœniténtia, quæ satisfáciat. Qui pœniténtiam críminis tollunt,

satisfactiónis viam claudunt. Ita fit ut dum temeritáte quorumdam, vel promítti-tur salus falsa, vel créditur, spes veræ salútis adimátur. Vos, fratres dilectíssimi, quorum timor in Deum pronus est, & in ruína licèt ánimus constitútus, mali sui memor est, pœnitentes ac dolentes peccáta vestra perspícite, gravíssimum consciéntiæ crimen agnóscite. Ad intelligéntiam delicti vestri óculos aperíte, nec desperantes misericórdiam Dómini, nec tamen jam véniam vindicantes. Deus quantùm patris pietáte indulgens semper & bonus est, tantùm júdicis majestáte metuendus est. Quàm magna delíquimus, tam gránditer defleámus. Alto vúlneri díligens & longa medicína non desit; pœniténtia crímine minor non sit.

℟. Fácite fructus dignos pœniténtiæ; * Jam enim secúris ad radícem árborum pósita est. Omnis arbor non fáciens fructum bonum excidétur, & in ignem mittétur. ℣. Altíssimus misertus est pœniténtibus, impiis & peccatóribus reddet vindictam; * Jam. *Luc. 3. Eccli. 12.*

Lectio vj.

ORáre oportet impénsiùs & rogáre, diem luctu transígere, vigíliis noctes ac flétibus dúcere, tempus omne lacrymósis lamentatiónibus occupáre, stratos solo adhærére cíneri, in cilício & sórdibus volutári; post indumentum Christi pérditum, nullum hìc jam velle vestítum; post diáboli cibum, malle jejúnium; justis opéribus incúmbere, quibus peccáta purgantur; eleemósynis insístere, quibus à morte ánimæ liberantur. Nec tenéri jam nec amári patrimónium debet. Ad hoc tantùm profúerit, ut inde crimen & culpa redimátur. Incunctanter & lárgiter fiat operátio; census omnis in medélam vúlneris erogétur; ópibus & facultátibus nostris, qui de nobis judicatúrus est Dóminus fœnerétur. Sic sub Apóstolis fides viguit; sic primus credéntium pópulus Christi mandáta servávit. Qui sic Deo satisfécerit, qui pœniténtiâ facti sui, qui pudóre delicti, plus & virtútis & fídei de ipso lapsûs sui dolóre concéperit, exaudítus & adjútus à Dómino, quam contristáverat nuper, lætam fáciet Ecclésiam; nec jam solam Dei véniam merébitur, sed corónam.

℟. Quærite primùm regnum Dei, & justítiam ejus: * Fácite vobis thesaurum non deficientem in cœlis; ubi enim thesaurus vester est, ibi & cor vestrum erit. ℣. Fidúcia magna erit coram summo Deo eleemósyna ómnibus faciéntibus eam. * Fácite. Glória Patri. Fácite vobis. *Luc. 12. Tob. 4.*

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 11.

IN illo témpore; Erat Jesus ejíciens dæmónium, & illud erat mutum. Et cùm ejecisset dæmónium, locútus est mutus; & admirátæ sunt turbæ. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

In Luc. lib. 4. Cap. 48.

DÆmoníacus iste, apud Matthæum, non solùm mutus, sed & cæcus fuisse narrátur; curatúsque dícitur à Dómino, ita ut loquerétur & vidéret. Tria ergo signa simul in uno hómine perpetráta sunt: cæcus videt, mutus lóquitur, possessus à dæmone liberátur. Quod & tunc quidem carnáliter factum est, sed & quotídie complétur in conversióne credéntium: ut expulso primùm dæmone, fidei lumen aspíciant; deinde ad laudes Dei tacéntia priùs ora laxentur.

℟. Si sátanas sátanam ejícit, adversùs se divísus est: quómodò ergo stabit regnum ejus? * Si autem in Spíritu Dei ejício dæmones, ígitur pervénit in vos regnum Dei. ℣. Spíritus Dómini super me, eò quòd únxerit Dóminus me. * Si autem. *Matth.* 12. *Is.* 61.

Lectio viij.

CUm immundus spíritus exíerit de hómine, perámbulat per loca inaquósa. Quamvis símpliciter intélligi possit Dóminum hæc ad distinctiónem suórum & sátanæ óperum adjunxisse, tamen & de hærético quovis, vel schismático, vel étiam malo cathólico potest non inconvenienter accipi; de quo, témpore baptísmatis, spíritus immundus qui in eo priùs habitáverat, ad confessiónem cathólicæ fidei, abrenuntiationemque mundánæ conversatiónis, ejiciátur, locaque inaquósa péragret; id est, corda fidélium quæ à mollítie fluxæ cogitatiónis expurgáta sint, cállidus insidiátor explóret, si quós ibi fortè suæ nequítiæ gressus fígere possit. Sed bene dícitur, Quærens réquiem, & non invéniens. Quia castas mentes effúgiens, in solo corde pravórũ gratam sibi potest invenire réquiem.

℟. Cùm fortis armátus custódit átrium suum, in pace sunt ea quæ póssidet: * Si autem fórtior víceriț eum, univérsa arma ejus áuferet, & spólia ejus distríbuet. ℣. Numquid tollétur à forti præda? Equidem & captívitas à forti tollétur: * Si autem. *Luc.* 11. *Is.* 49.

Lectio ix.

DIcit: Revertar in domum meam unde exívi. Timendus est iste versículus, non exponendus. Et cùm vénerit, invénit scopis mundátam, hoc est, grátiâ baptísmatis à peccatórum labe castigátam, sed nullâ

boni óperis indústriâ cumulátam. Unde bene Matthæus hanc vacantem, mundátam, atque ornátam dicit; mundátam à vítiis prístinis per baptísmum, vacantem à bonis áctibus per negligéntiam, ornátam simulátis virtútibus per hypócrysin. Et tunc vadit, & assúmit septem álios spíritus nequióres se, & ingressi hábitant ibi. Per septem malos spíritus universa vítia designat. Quemcumque enim post baptísma, sive právitas hærética, seu mundána cupíditas arripúerit, mox ómnium prosternet in ima vitiórum. Unde rectè nequióres tunc eum spíritus dicuntur ingressi; quia non solùm habébit illa septem vítia quæ septem spirituálibus sunt contrária virtútibus, sed & per hypócrysin ipsas se virtútes habére simulábit. Et sunt novíssima hóminis illíus pejóra prióribus. Mélius quippe erat ei viam veritátis non cognóscere, quàm post agnitiónem retrorsùm converti.

℟. Cùm immundus spíritus exíerit de hómine, dicit: Revertar in domum meam unde exívi. Tunc assúmit septem álios spíritus secum nequióres se; & * Fiunt novíssima hóminis illíus pejóra prióribus. ℣. Sicut canis qui revértitur ad vómitū suum, sic imprúdens qui íterat stultítiam suam. * Fiunt. Glória. * Fiunt. *Repet.* ℟. *usque ad* ℣. Sicut. *Luc.* 11. *Prov.* 26.

℣. *Sacerd.* In hoc cognóvi quóniam voluísti me; ℟. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me. *Ps.* 40.

AD LAUDES.

Ant. 7. a. Némini mandávit Deus ímpiè ágere, & némini dedit spátium peccandi: non enim concupíscit multitúdinem filiórum infidélium. *Eccli.* 15.

Ant. 2. D. Nolíte induráre cervíces vestras; servíte Deo, & avertétur à vobis ira furóris ejus: pius enim & clemens est, si reversi fuéritis ad eum. 2. *Paral.* 30.

Ant. 1. a. Facta sunt posterióra deterióra prióribus: mélius enim erat non cognóscere viam justítiæ, quàm post agnitiónem retrorsùm converti. 2. *Petr.* 2.

Ant. 7. d. Ne dicas: Miserátio Dómini magna est, & multitúdinis peccatórum meórum miserébitur: misericórdia enim & ira ab illo citò próximant. *Eccli.* 5.

Ant. 3. c. Non tardes converti ad Dóminum, & ne dífferas de die in diem: súbitò enim véniet ira illíus; & in témpore vindíctæ dispérdet te. *Eccli.* 5.

Capitulum. Ezech. 33.

Vivo ego, dicit Dóminus Deus: nolo mortem ímpii, sed ut convertátur ímpius à via sua, & vivat. Convertímini, convertímini à viis vestris péssimis: & quare moriémini, domus Israel?

Hymnus, Solemne. 132.
℣. Usquequò exaltábitur inimícus meus super me? ℟. Réspice, & exaudi me, Dómine Deus meus. *Ps.* 12.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. g. Erat Jesus ejíciens dæmónium, & illud erat mutum. Et cùm ejecisset dæmónium, locútus est mutus; & admirátæ sunt turbæ. *Luc.* 11.

Oratio.

QUæsumus, omnípotens Deus, vota humílium réspice; atque ad defensiónem nostram, déxteram tuæ majestátis extende; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Stupébant omnes turbæ, & dicébant: Numquid hic est Fílius David? Pharisæi autem audientes, dixérunt: Hic non éjicit dæmones, nisi in Beélzebub príncipe dæmoniórum. *Matth.* 12.

CANON.

Ex Concílio Parisiensi sexto. *Anno* 829. *Can.* 46.

ILlis est conféssio peccatórum facienda, à quibus subinde & modus pœniténtiæ & consílium salútis capiátur, & à quibus post témpora pœniténtiæ peracta, secundùm Canónicam institutiónem, si Epíscopus jusserit, reconciliátio mereátur. Pœniténtia porrò non in multitúdine annórum, sed pótiùs in contritióne cordis & córporis est æstimanda.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Jesus sciens cogitatiónes eórum, dixit eis: Omne regnum in seipsum divísum desolábitur, & domus supra domum cadet. *Matth.* 12. *Luc.* 11.

Capitulum. Is. 59.

ECce non est abbreviáta manus Dómini, ut salváre néqueat; neque aggraváta est auris ejus, ut non exáudiat: sed iniquitátes vestræ divisérunt inter vos & Deum vestrum, & peccáta vestra abscondérunt fáciem ejus à vobis, ne exaudíret.

℟. *br.* Inimíci tui, Dómine, * Inimíci tui períbunt. Inimíci. ℣. Et dispergentur omnes * qui operantur iniquitátem. * Inimíci. Glória Patri. Inimíci. *Ps.* 91.

℣. Contrítio & infelícitas in viis eórum: ℟. Viam pacis non cognovérunt. *Ps.* 13.

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Si ego in Béelzebub ejício dæmones, fílii vestri in quo ejíciunt? Ideo ipsi júdices vestri erunt. *Matth.* 12.

Capitulum. Ezech. 20.

JUdicábor vobiscum fácie ad fáciem: sicut judício contendi adversùm patres vestros in deserto terræ Ægypti, sic judicábo vos, dicit Dóminus Deus.

℟. *br.* Non repellet Dóminus plebem suam: * Hæreditátem suam non derelinquet. Non. ℣. Quoadusque justítia convertátur * in judícium, * Hæreditátem. Glória Patri. Non.

℣. Quis consurget mihi adversùs malignantes? ℟. Aut

quis stabit mecum advérsùs operantes iniquitátem? *Ps.* 93.

AD NONAM.

Ant. 1. *f.* Qui non est mecum, contra me est; & qui non cólligit mecum, dispergit. *Luc.* 11.

Capitulum. Jerem. 17.

DOmine, omnes qui te derelinquunt, confundentur: recedentes à te in terra scribentur, quóniam dereliquérunt venam aquárum viventium, Dóminum.

℟. *br.* Locúti sunt advérsùm me, * Et expugnavérunt me gratis. Locúti sunt.

℣. Et sermónibus ódii * circumdedérunt me, * Et. Glória Patri. Locúti sunt.

℣. Fiant contra Dñum semper; ℟. Et dispéreat de terra memória eórum. *Ps.* 108.

AD VESPERAS.

Ant. 1. g. ERat Jesus ejíciens dæmónium, & illud erat mutum. Et cùm ejecisset dæmónium, locútus est mutus; & admirátæ sunt turbæ. *Luc.* 1.

Ant. 2. D. Stupébant omnes turbæ, & dicébant: Numquid hic est Fílius David? Pharisæi autem audientes, dixérunt: Hic non éjicit dæmones, nisi in Beélzebub príncipe dæmoniórum. *Matth.* 12.

Ant. 4. E. Jesus sciens cogitatiónes eórum, dixit eis: Omne regnum in seipsum divisum desolábitur, & domus supra domum cadet. *Matth.* 12. *Luc.* 11.

Ant. 3. a. Si ego in Beélzebub ejício dæmones, filii vestri in quo ejíciunt? Ideo ipsi júdices vestri erunt. *Matth.* 12.

Ant. 1. *f.* Qui non est mecum, contra me est; & qui non cólligit mecum, dispergit. *Luc.* 11.

Capitulum. 2. Petr. 2.

SI refugientes coinquinatiónes mundi in cognitióne Dómini nostri & salvatóris Jesu Christi, his rursus implicáti superantur, facta sunt eis posterióra deterióra priòribus.

Hymnus, Audi. *suprà*, 140.

℣. In æternum non oblivíscar justificatiónes tuas; ℟. Quia in ipsis vivificasti me. *Ps.* 118.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Extollens vocem quædam múlier de turba, dixit: Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ suxisti. At Jésus dixit: Quinímò, beáti qui áudiunt verbum Dei, & custódiunt illud. *Luc.* 11.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

FERIA SECUNDA.

De libro Jósue.

Lectio j. Cap. 3.

EGressus est pópulus de tabernáculis suis, ut transíret Jordánem; & sacerdótes qui portábant arcam fœderis, pergébant ante eum. Ingressisque eis Jordánem, & pédibus eórum in parte aquæ tinctis, (Jordánis autem ripas álvei sui témpore messis impléverat) stetérunt aquæ descendentes

in loco uno, & ad instar montis intumescentes apparébant procul ab urbe quæ vocátur Adom usque ad locum Sarthan: quæ autem inferióres erant, in mare solitúdinis (quod nunc vocátur mórtuum) descendérunt, úsquequò omníno deficerent. Pópulus autem incedébat contra Jéricho; & sacerdótes qui portábant arcam fœderis Dómini, stabant super siccam humum in médio Jordánis accíncti, omnísque pópulus per arentem álveum transíbat.

℟. Projícite. 131.

Lectio ij. Cap. 4.

QUibus transgressis, dixit Dóminus ad Jósue: Elige duódecim viros síngulos per síngulas tribus; & præcipe eis, ut tollant de médio Jordánis álveo, ubi stetérunt pedes sacerdótum, duódecim duríssimos lápides, quos ponétis in loco castrórum, ubi fixéritis hâc nocte tentória. Vocavítque Jósue duódecim viros quos elégerat de fíliis Israel, síngulos de síngulis tríbubus; & ait ad eos: Ite ante arcam Dómini Dei vestri ad Jordánis médium, & portáte inde sínguli síngulos lápides in húmeris vestris, juxta númerum filiórum Israel, ut sit signum inter vos; & quando interrogáverint vos fílii vestri cras, dicentes: Quid sibi volunt isti lápides? respondébitis eis: Defecérunt aquæ Jordánis ante arcam fœderis Dómini, cùm transíret eum: idcirco pósiti sunt lápides isti in monumentum filiórum Israel usque in ætérnum. Fecérunt ergo fílii Israel, sicut præcépit eis Jósue, portantes de médio Jordánis álveo duódecim lápides, ut Dóminus ei imperárat, juxta númerum filiórum Israel, usque ad locum in quo castrametáti sunt; ibíque posuérunt eos.

℟. Quasi columbæ. 132.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 4.

IN illo témpore; Ait Jesus Pharisæis: Utique dicétis mihi hanc similitúdinem: Médice, cura teipsum; quanta audívimus facta in Caphárnaüm, fac & hîc in pátria tua. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 4. in Lucam.

NOn mediócriter invídia próditur, quæ cívicæ caritátis oblíta, in acerba ódia causas amóris inflectit. Simul hoc exemplo páriter & oráculo declarátur quòd frustrà opem misericórdiæ cœléstis expectes, si aliénæ frúctibus virtútis invídeas: aspernátor enim Dóminus invidórum est; & ab iis qui divína benefícia in áliis persequuntur, mirácula suæ potestátis avertit. Non otiósè ítaque Salvátor excúsat, quòd nulla in pátria sua mirácula virtútis operátus sit; ne fortas-

sis áliquis viliórem pátriæ nobis esse debére putáret affectum. Neque enim cives póterat non amáre, qui amáret omnes; sed ipsi se caritáte pátriæ, qui invident, abdicárunt.

℟. Propter te, Dómine, sustínui oppróbrium; opéruit confúsio fáciem meam: * Extráneus factus sum frátribus meis, & peregrínus fíliis matris meæ; † Quóniam zelus domûs tuæ comédit me. ℣. Dicébat Jesus: Quia non est Prophéta sine honóre nisi in pátria sua, & in domo sua, & in cognatióne sua: * Extráneus. Glória Patri. † Quóniam. *Ps.* 68. *Marc.* 6.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Multi lepróſi erant in Israel sub Eliséo prophéta: & nemo eórum mundátus est, nisi Náaman Syrus. *Luc.* 4.

Oratio.

PUríficet nos grátia tua, Deus; & per continéntiam salutáris jejúnii, ab omni semper iniquitáte custódiat; Per.

C A N O N.

Ex Concílio Mediolanensi. *Ann.* 1565. *Part.* II. *de Pœnitentia.*

IN Confessáriis approbandis hanc rationem hábeant Epíscopi, ut pii, bene moráti, docti, prudentes, patientes, de animárum salúte sollíciti, & fidéles custódes sint eórum quæ in confessióne dicuntur, provectâ étiam ætáte, præsertim illi quibus confessiónes mulíerum erunt audiendæ.

Ad Magníficat. *Ant.* I. g. Duxérunt Jesum usque ad supercílium montis, ut præcipitárent eum: ipse autem tránsiens per médium illórum, ibat. *Luc.* 4.

Oratio.

ADesto, quæsumus, Dómine, précibus jejunántium; & contra mundánæ pravitátis incursus, fragilitátem nostram potenti virtúte corróbora; Per.

FERIA TERTIA.

De libro Jósue.

Lectio j. Cap. 5.

EO témpore ait Dóminus ad Jósue: Fac tibi cultros lapídeos, & circumcíde secundò fílios Israel. Fecit quod jússerat Dóminus, & circumcídit fílios Israel in colle præputiórum. Hæc autem causa est secundæ circumcisiónis: Omnis pópulus qui egressus est de Ægypto géneris masculíni, universi bellatóres viri, mórtui sunt in deserto per longíssimos viæ circúitus: qui omnes circumcísi erant. Pópulus autem qui natus est in deserto per quadraginta annos itíneris latíssimæ solitúdinis, incircumcísus fuit; donec consumerentur qui non audíerant vocem Dómini, & quibus antè juráverat ut non osténderet eis terram lacte & melle manantem. Horum fílii in locum successérunt patrum, & circumcísi sunt à Jósue; quia

sicut nati fúerant, in præpútio erant, nec eos in via áliquis circumcíderat. Postquàm autem omnes circumcísi sunt, mansérunt in eódem castrórum loco, donec sanarentur. Dixitque Dóminus ad Jósue: Hódie ábstuli oppróbrium Ægypti à vobis. Vocatumque est nomen loci illíus Gálgala usque in præsentem diem.

℟. Scimus. 132.

Lectio ij.

MAnseruntque fílii Israel in Gálgalis, & fecérunt Phase quartâ-décimâ die mensis ad vésperum in campéstribus Jéricho: & comedérunt de frúgibus terræ die áltero, ázymos panes, & polentam ejusdem anni. Defecitque manna, postquàm comedérunt de frúgibus terræ, nec úsi sunt ultrà cibo illo fílii Israel, sed comedérunt de frúgibus præsentis anni terræ Chánaan. Cùm autem esset Jósue in agro urbis Jéricho, levávit óculos, & vidit virum stantem contra se, evaginátum tenentem gládium; perrexitque ad eum, & ait: Noster es, an adversariórum? Qui respondit: Nequáquam; sed sum princeps exércitûs Dómini, & nunc vénio. Cécidit Jósue pronus in terram, & adórans ait: Quid Dóminus meus lóquitur ad servum suum? Solve, inquit, calceamentum tuum de pédibus tuis; locus enim in quo stas, sanctus est. Fecitque Jósue ut sibi fúerat imperátum.

℟. Tu, Dómine. 132.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 18.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Si peccáverit in te frater tuus, vade, & córripe eum inter te & ipsum solum. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Ser. 82. de verb. Ev. Mat. 18.

DEbémus amando corrípere, non nocendi aviditáte, sed stúdio corrigendi. Tales si fuérimus, óptimè fácimus quod hódie admóniti sumus: Si peccáverit in te frater tuus, córripe illum inter te & ipsum solum. Quare illum córripis? Quia tu doles quòd peccáverit in te? Absit. Si amóre tuî id facis, nihil facis: si amóre illíus facis, óptimè facis. Dénique in ipsis verbis attende, cujus amóre id fácere débeas; utrùm tuî, an illíus. Si te audíerit, inquit, lucrátus eris fratrem tuum. Ergo propter illum fac, ut lucréris illum. Sic faciendo, lucráris: nisi fecisses, períerat.

℟. Si peccáverit in te frater tuus, vade, & * Córripe eum inter te & ipsum solum: † Si te audíerit, lucrátus eris fratrem tuum. ℣. Qui córripit hóminem, grátiam pósteà invéniet apud eum, magis quàm ille qui per lin-

guæ blandimenta décipit. * Córripe. Glória Patri. † Si. *Matth.* 18. *Prov.* 28.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. Ubi sunt duo vel tres congregáti in nómine meo, ibi sum in médio eórum. *Matth.* 18.

Oratio.

GRátiæ tuæ nobis, Dñe, præsens auxílium impende; ut, sacro nos purificante jejúnio, toto simus tibi corde subjecti, & in tua caritáte concordes; Per.

CANON.

Ex Concílio Coloniensi. *Anno* 1536. *Part.* 3. *C.* 37.

SAcerdos qui à Confessiónibus est, sit integer, erudítus, ac siléntii tenax: alióqui si ad quæstum intentus sit, si ad malum sollícitet, si curiósior explorátor sit, si pertinácibus blandiátur, si intricátam consciéntiam extricáre nésciat; si dénique vel ebriósus, vel iracundus, vel levis, vel secréti mínimè tenax, dissipandis magis quàm pascendis óvibus vidébitur idóneus.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. a. Dómine, quóties peccábit in me frater meus, & dimittam ei? usque sépties? Dixit illi Jesus: Non dico tibi usque sépties, sed usque septuágies sépties. *Matth.* 18.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnipotens Deus, ut quia vítiis & dissídiis súbjacet nostra mortálitas, tua nos per præsens jejúnium grátia vivíficet, & mútuam nutriat inter fratres caritátem; Per Dóminum nostrum.

FERIA QUARTA.

De libro Jósue.

Lectio j. Cap. 6.

JEricho clausa erat atque muníta, timóre filiórum Israel; & nullus égredi audébat aut ingredi. Dixitque Dóminus ad Jósue: Ecce dedi in manu tua Jéricho, & regem ejus, omnesque fortes viros. Circuíte urbem cuncti bellatóres semel per diem; sic faciétis sex diébus. Séptimo autem die sacerdótes tollant septem búccinas quarum usus est in jubiléo, & præcédant arcam fœderis: septiesque circuíbitis civitátem, & sacerdótes clangent búccinis. Cùmque insonúerit vox tubæ lóngior atque concísior, & in áuribus vestris increpúerit, conclamábit omnis pópulus vociferatióne máximâ, & muri fúnditùs córruent civitátis; ingredienturque sínguli per locum contra quem stéterint.

℟. Jurávi. 132.

Lectio ij.

CUmque séptimo circúitu clángerent búccinis sacerdótes, dixit Jósue ad omnem Israel: Vociferámini; trádidit enim vobis Dóminus civitátem: sitque cívitas hæc anáthema, & ómnia quæ in ea sunt, Dómino. Sola Rahab méretrix vivat cum univérsis qui cum ea in domo sunt; abscondit enim núntios quos diréximus,

Vos autem cavéte ne de his quæ præcepta sunt, quíppiam contingátis, & sitis prævaricatiónis rei, & ómnia castra Israel sub peccáto sint atque turbentur. Quidquid autem auri & argenti fúerit, & vasórum æneórum ac ferri, Dómino consecrétur, repósitum in thesauris ejus. Igitur omni pópulo vociferante, & clangéntibus tubis, postquàm in aures multitúdinis vox sonitusque incrépuit, muri illico corruérunt: & ascendit unusquisque per locum qui contra se erat; ceperuntque civitátem, & interfecérunt ómnia quæ erant in ea.

℟. Pósui. 132.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 15.

IN illo témpore; Accessérunt ad Jesum ab Jerosólymis Scribæ & Pharisæi, dicentes: Quare discípuli tui transgrediuntur traditiónem seniórum? Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 2. in Matth.

MIra Pharisæórum Scribarumque stultítia! Dei Fílium árguunt, quare hóminum traditiónes & præcepta non servet. Non enim lavant manus sua, cùm panem mandúcant. Ipse autem respondens, ait illis: Quare & vos transgredímini mandátum Dei propter traditiónem vestram? Falsam calúmniam verâ responsióne confútat. Præcéperat enim Dóminus, vel imbecillitátes, vel ætátes, vel penúrias parentum considerans, ut filii honorárent, étiam in vitæ necessáriis ministrandis, parentes suos. Hanc providentíssimam Dei legem volentes Scribæ & Pharisæi subvértere, ut impietátem sub nómine pietátis indúcerent, docuérunt péssimos fílios, ut si quis ea quæ paréntibus offerenda sunt, Deo vovére volúerit, qui verus est pater, oblátio Dei præponátur parentum munéribus: vel certè ipsi parentes, quæ Deo consecráta cernébant, ne sacrilégii crimen incúrrerent, declinantes, egestáte conficiebantur. Atque ita fiébat ut oblátio liberórum sub occasióne templi & Dei in sacerdótum lucra céderet.

℟. Quare transgredímini mandátum Dei propter traditiónem vestram? * Nam † Deus dixit: Honóra patrem & matrem. ℣. Fili, súscipe senectam patris tui, & non contristes eum in vita illíus. * Nam Deus. Glória Patri. † Deus dixit. *Matth.* 15. *Eccli.* 3.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Cæcus si cæco ducátum præstet, ambo in fóveam cadunt. *Matth.* 15.

Oratio.

PRæsta nobis, quæsumus, Dómine, ut salutáribus jejúniis erudíti, à nóxiis quoque vítiis abstinentes, pro-

pitiatiónem tuam facíliùs impetrémus; Per.

CANON.

Ex Concílio Lateranensi quarto.

Anno 1215. *Can.* 21.

SAcerdos sit discrétus & cautus, ut more períti médici superinfundat vinum & óleum vulnéribus sauciáti; diligenter inquírens & peccatóris circumstántias & peccáti, per quas prudenter intélligat quale illi consílium débeat exhibére, diversis experimentis utendo ad sanandum ægrótum.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. a. De corde éxeunt cogitatiónes malæ, homicídia, adultéria; hæc sunt quæ coínquinant hóminem: non lotis autem mánibus manducáre, non coínquinat hóminem. *Matth.* 15.

Oratio.

DEus, qui cónspicis omni nos virtúte destítui: intériùs exteriùsque custódi; ut ab ómnibus adversitátibus liberémur in córpore, & à pravis cogitatiónibus mundémur in mente; Per.

FERIA QUINTA.

De libro Jósue.

Lectio j. Cap. 10.

HAbitatóres Gábaon urbis obsessæ misérunt ad Jósue qui tunc morabátur in castris apud Gálgalam, & dixérunt ei: Ne rétrahas manus tuas ab auxílio servórum tuórum: ascende citò, & líbera nos, ferque præsídium; convenérunt enim adversùm nos omnes reges Amorrhæórum, qui hábitant in montánis. Ascenditque Jósue de Gálgalis, & omnis exércitus bellatórum cum eo, viri fortíssimi. Dixitque Dóminus ad Jósue: Ne tímeas eos; in manus enim tuas trádidi illos: nullus ex eis tibi resístere póterit. Irruit itaque Jósue super eos repentè, totâ nocte ascendens de Gálgalis. Et contúrbávit eos Dóminus à fácie Israel; contrivitque plagâ magnâ in Gábaon, ac persecútus est eos per viam ascensûs Béth-horon, & percussit usque Azéca & Macéda. Cùmque fúgerent fílios Israel, & essent in descensu Béth-horon, Dóminus misit super eos lápides magnos de cœlo usque ad Azéca; & mórtui sunt multò plures lapídibus grándinis, quàm quos gládio percússerant fílii Israel.

℟. Projícite. 131.

Lectio ij.

TUnc locútus est Jósue Dómino in die quâ trádidit Amorrhæum in conspectu filiórum Israel, dixitque coram eis: Sol, contra Gábaon ne moveáris; & luna, contra vallem Aïalon. Steteruntque sol & luna, donec ulcisceretur se gens de inimícis suis. Nonne scriptum est hoc in libro justórum? Stetit itaque sol in médio cœli, & non festinávit occúmbere spátio uníus

diéi. Non fuit ánteà nec póstea tam longa dies, obediénte Dómino voci hóminis, & pugnante pro Isráel. Reversúsque est Jósue cum omni Isráel in castra Gálgalæ. Fúgerant enim quinque reges, & se abscónderant in spelunca urbis Máceda. Nuntiatúmque est Jósue quòd inventi essent quinque reges latentes in spelunca urbis Máceda. Qui præcépit sóciis, & ait: Vólvite saxa ingéntia ad os speluncæ, & pónite viros indústrios, qui clausos custódiant; vos autem nolíte stare, sed persequímini hostes, & extrémos quosque fugiéntium cædite: nec dimittátis eos úrbium suárum intráre præsídia, quos trádidit Dóminus Deus in manus vestras. Cæsis ergo adversáriis plagâ magnâ, & usque ad interneciónem penè consumptis, hi qui Isráel effúgere potuérunt, ingressi sunt civitátes munítas. Reversúsque est omnis exércitus ad Jósue in Máceda, ubi tunc erant castra, sani & íntegro número; nullúsque contra fílios Isráel mutíre ausus est.

℟. Quasi columbæ. 132.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 4.

IN illo témpore; Surgens Jesus de Synagóga introívit in domum Simónis: socrus autem Simónis tenebátur magnis fébribus. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

In Matth. Hom. 28.

TEtigit Jesus manum ejus; nec fébrium tantùm ardóres extinxit, aut certa incolumitátis signa reduxit: verùm étiam prístinas córporum vires recuperáre illico fecit; ut quando fácilis curátu ægrotátio videbátur, curandi modo virtus curantis ostenderétur. Nam id certè medendi artifícium fácere non potest. Nemo quippe ignórat quàm longo témpore, postquàm febres cessavérunt, opus sit ad prístinum robur recuperandum. Cuncta ígitur tunc simul facta sunt, quod & in mari páriter evenisse perpéndere póssumus: nam & ibi non ventos solùm ac tempestátes sedávit; sed, quod inaudítum omníno erat, fluctus étiam undásque statim compósuit. Nam etsi vis ventórum cessáverit, pérmanent tamen fluctus undárum diútiùs. Sed non ita hîc; non enim natúrâ duce aut arte fiunt quæ à Christo fiunt, sed simul ómnia finem suum assequuntur; quod subostendit Evangelista, dicens: Surrexit, & ministrábat illis. Id certè tam virtútem Christi supra hóminem significábat, quàm voluntátem mulíeris atque affectum erga Christum aperiébat.

℟. Socrus Simónis tenebátur magnis fébribus; &

* Rogavérunt Jesum pro ea : & † Imperávit febri, & dimísit illam. ℣. Deprecatiónem timéntium se Dóminus exáudiet. * Rogavérunt. Glória Patri. † Imperávit febri, & dimísit illam. *Luc.* 4. *Ps.* 144.

Ad Benedíctus. *Ant.* 8. G. Exíbant dæmónia à multis clamántia, & dicéntia : Quia tu es Fílius Dei. Et increpans, non sinébat ea loqui, quia sciébant ipsum esse Christum. *Luc.* 4.

Oratio.

COncéde, quæsumus, omnípotens Deus, ut jejuniórum sancta devótio, & purificatiónem nobis tríbuat, & majestáti tuæ nos reddat acceptos ; Per.

C A N O N.

Ex Synodo Carnotensi.

Anno 1526.

PRæcípimus ut Parochiáles Presbyteri circa confessiónem sacramentálem máximam curam adhíbeant & cautélam ; scílicet ut diligenter & cautè inquírant peccáta & circumstántias : ita tamen quòd simplícibus persónis dent matériam confiténdi & sua peccáta detegendi, nec eos directè vel indirectè ínstruant ad malum.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. à. Egressus Jesus ibat in desértum locum, & turbæ requirébant eum, & venérunt usque ad ipsum ; & detinébant illum, ne discéderet ab eis. *Luc.* 4.

Oratio.

PRætende, Dómine, fidélibus tuis déxteram cœléstis auxílii ; ut te toto corde perquírant, & quæ justè póstulant consequantur ; Per.

FERIA SEXTA.

De libro Jósue.

Lectio j. Cap. 18.

COngregáti sunt omnes fílii Israel in Silo, ibíque fixérunt tabernáculum testimónii, & fuit eis terra subjecta. Remánserant autem filiórum Israel septem tribus, quæ necdum accéperant possessiónes suas. Ad quos Jósue ait : Usquequò marcétis ignáviâ, & non intrátis ad possidendam terram, quam Dóminus Deus patrum vestrórum dedit vobis? Elígite de síngulis tríbubus ternos viros, ut mittam eos, & pergant atque circúmeant terram, & descríbant eam juxta número uniuscujusque multitúdinis, referántque ad me quod descrípserint. Divídite vobis terram in septem partes : Judas sit in términis suis ab austráli plaga, & domus Joseph ab aquilóne. Médiam inter hos terram in septem partes descríbite : & huc veniétis ad me, ut coram Dómino Deo vestro mittam vobis hîc sortem ; quia non est inter vos pars Levitárum, sed sacerdótium Dómini est eórum hæréditas. Gad autem & Ruben, & dimídia tribus Manasse jam accéperant

possessiónes suas trans Jordánem ad orientálem plagam, quas dedit eis Móyses fámulus Dómini.

℟. Scimus. 132.

Lectio ij. Cap. 23.

EVolúto autem multo témpore, postquàm pacem déderat Dóminus Israéli, subjectis in gyro natiónibus univérsis, & Jósue jam longævo, & perseníles ætátis; vocávit Jósue omnem Israélem, majorésque natu, & príncipes, ac duces, & magistros, dixítque ad eos: Ego sénui, & progressióris ætátis sum; vosque cérnitis ómnia quæ féceris Dóminus Deus vester cunctis per circúitum natiónibus, quómodò pro vobis ipse pugnáverit: & nunc quia vobis sorte divísit omnem terram ab orientáli parte Jordánis usque ad mare magnum, multæque adhuc supersunt natiónes; Dóminus Deus vester dispérdet eas, & áuferet à fácie vestra, & possidébitis terram, sicut vobis pollícitus est. Tantùm confortámini, & estóte sollíciti, ut custodiátis cuncta quæ scripta sunt in volúmine legis Móysi, & non declinétis ab eis neque ad déxteram neque ad sinístram.

℟. Tu, Dómine. 132.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 4.

IN illo témpore: Venit Jesus in civitátem Samaríæ, quæ dícitur Sichar, juxta prædium quod dedit Jacob Joseph fílio suo. Erat autem ibi fons Jacob. Jesus ergo fatigátus ex itínere, sedébat sic supra fontem. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joann. Tract. 15.

VEnit múlier de Samaría haurire aquam. Dicit ei Jesus: Da mihi bíbere. Vidétis alienígenas: omníno vásculis eórum Judæi non utebantur. Et quia ferébat secum múlier vásculum unde aquam hauríret, eo miráta est, quia Judæus petébat ab ea bíbere, quod non solébant fácere Judæi. Ille autem qui bíbere quærébat, fidem ipsíus mulíeris sitiébat. Dénique audi quis petébat bíbere. Respondit Jesus, & dixit ei: Si scires donum Dei, & quis est qui dicit tibi, Da mihi bíbere; tu fórsitan petisses ab eo, & dedisset tibi aquam vivam. Petit bíbere, & promittit bíbere. Eget quasi acceptúrus, & áffluit tanquam satiatúrus. Si scires, inquit, donum Dei. Donum Dei est Spíritus sanctus. Sed adhuc mulíeri tectè lóquitur, & paulátim intrat in cor. Fortassis jam docet. Quid enim istâ hortatióne suávius & benígnius? Si scires donum Dei, & quis est qui dicit tibi, Da mihi bíbere; tu fórsitan péteres, & daret tibi aquam vivam.

℟. Omnis qui bibit ex aqua hac, sítiet iterùm: * Qui autem bíberit ex aqua quam.

ego dabo ei, non sítiet in ætérnum; sed † Aqua quam ego dabo ei, fiet in eo fons aquæ salientis in vitam ætérnam. ℣. Appropiáte ad me; quid adhuc retardátis? ánimæ vestræ sítiunt vehementer. * Qui. Glória. † Aqua. *Joan.* 4. *Eccli.* 51.

Ad Benedíctus. *Ant.* 1. *f.* Venit hora, & nunc est, quando veri adoratóres adorábunt Patrem in spíritu & veritáte. *Joan.* 4.

Oratio.

JEjúnia nostra, quæsumus, Dómine, benigno favóre proséquere; ut sicut ab alimentis abstinémus in córpore, ita à vítiis jejunémus in mente; Per.

C A N O N.

Ex Concílio Trecensi.

Anno 1459. *Lib.* 15. *C.* 59.

CAveant Sacerdótes ne à confitente quærant nómina personárum cum quibus peccáverit, sed circumstántias quæ quandóque tantam aggravatiónem peccáti fáciunt; quia sine hoc de peccáti quantitáte non potest bene judicári.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. c. Spíritus est Deus; & eos qui adórant eum, in spíritu & veritáte opórtet adoráre: nam & Pater tales quærit qui adórent eum. *Joan.* 4.

Oratio.

JEjunantes áspice, miséricors Deus, & humiliátis placátus ignosce; ut in oratiónis & jejuniórum observántia spirituáli misericórdiam & vitam inveniámus ætérnam; Per.

S A B B A T O.

De libro Jósue.

Lectio j. Cap. 24.

DIxit Jósue ad pópulum: Non poteritis servíre Dómino; Deus enim sanctus & fortis æmulátor est, nec ignoscet sceléribus vestris atque peccátis. Si dimiséritis Dóminum, & serviéritis diis aliénis, convertet se, & affliget vos, atque subvertet, postquàm vobis præstíterit bona. Dixitque pópulus ad Jósue: Nequáquam ita ut lóqueris, erit; sed Dómino serviémus. Et Jósue ad pópulum: Testes, inquit, vos estis, quia ipsi elegéritis vobis Dóminum, ut serviátis ei. Responderúntque: Testes. Nunc ergo, ait, auferte deos aliénos de médio vestri, & inclináte corda vestra ad Dóminum Deum Israel. Dixitque pópulus ad Jósue: Dómino Deo nostro serviémus, & obedientes érimus præceptis ejus. Percussit ergo Jósue in die illo fœdus, & propósuit pópulo præcepta atque judícia in Sichem. Scripsit quoque ómnia verba hæc in volúmine legis Dómini; & tulit lápidem pergrandem, posuitque eum subter quercum quæ erat in Sanctuário Dómini, & dixit ad omnem pópulum: En lapis iste erit vobis in testimónium quòd audíerit ómnia verba Dó-

mini quæ locútus est vobis; ne forte póstea negáre velítis, & mentíri Dómino Deo vestro.

℟. Jurávi. 132.

Lectio ij.

Dimisítque pópulum, síngulos in possessiónem suam. Et post hæc mórtuus est Jósue fílius Nun, servus Dómini, centum & decem annórum; sepeliéruntque eum in fínibus possessiónis suæ in Thamnáthsare quæ est sita in monte Ephraïm, à septentrionáli parte montis Gaas. Servivítque Israel Dómino cunctis diébus Jósue, & seniórum qui longo vixérunt témpore post Jósue, & qui novérunt ómnia ópera Dómini quæ fécerat in Israel. Ossa quoque Joseph, quæ túlerant fílii Israel de Ægypto, sepeliérunt in Sichem in parte agri quem émerat Jacob à fíliis Hemor patris Sichem centum novellis óvibus, & fuit in possessiónem filiórum Joseph. Eléazar quoque fílius Aaron mórtuus est, & sepeliérunt eum in Gábaath Phinees fílii ejus, quæ data est ei in monte Ephraïm.

℟. Pósui. 132.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 8.

In illo témpore; Jesus perrexit in montem Olivéti: & dilúculo íterùm venit in templum; & omnis pópulus venit ad eum, & sedens docébat eos. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Enarr. in Psalm. 50.

Judæi ad Dóminum adúlteram mulíerem adduxérunt. In adultério, ínquiunt, hæc múlier deprehensa est. Móyses hujúsmodi lapidári jussit: tu de illa quid censes? tanquam bicípiti muscípulâ tentantes cápere sapiéntiam Dei; ut si jubéret occídi, pérderet mansuetúdinis famam; si autem jubéret dimitti, incúrreret, tanquam reprehensor legis, calúmniam. Quid ergo respóndit? Non ait: Occídite; non ait: Dimíttite; sed ait: Qui se scit sine peccáto esse, primus in illam lápidem jáciat. Justa lex quæ jubet adúlteram occídi; sed hæc lex justa ministros hábeat innocentes. Atténditis quam addúcitis, atténdite & qui estis. Illi, hoc audíto, unus post álterum discessérunt. Remansit adúltera & Dóminus, remansit vulneráta & médicus, remansit magna miséria & magna misericórdia. Adducentes erubuérunt, nec véniam petivérunt: addúcta confúsa est, & sanáta.

℟. Judæi dixérunt Jesu: Magister, hæc múlier modò deprehensa est in adultério. * Jesus dixit: Qui sine peccáto est, primus in illam lápidem mittat. † Audientes autem, unus post unum exíbant. ℣. Impii vénient in cogitatióne peccatórum suó-

rum tímidi, & tradúcent illos ex adverso iniquitátes ipsórum. *Jesus. Glória Patri. ℟. Audientes. Joan. 8. Sap. 4.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. G. Nemo te condemnávit, múlier? nec ego te condemnábo: vade, & jam ámpliùs noli peccáre. Joan. 8.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut dígnitas conditiónis humánæ per immoderántiam sauciáta, medicinális parcimóniæ stúdio reformétur; Per.

CANON.

Ex Concílio Trecensi.
An. 1459. *Lib.* 15. *tit.* 59.

COnfessóres debent semper pia gestáre víscera circa confitentes, exemplo beáti Ambrósii, de quo légitur quòd quotiescumque áliquis lapsus in peccátum ante eum veniébat ob pœniténtiam percipiendam, ita flebat, ut pœnitentem flere compélleret.

AD VESPERAS.

Antiph. & Ps. de Psalterio.

Capitulum. 2. Paral. 7.

SI conversus pópulus meus, super quos invocátum est nomen meum, deprecátus me fúerit, & exquisíerit fáciem meam, & égerit pœniténtiam à viis suis péssimis; & ego exáudiam de cœlo, & propítius ero peccátis eórum.

Hymnus, Audi. & ℣. 140.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. G. Cùm Dóminus Júdices suscitáret, in diébus eórum flectebátur misericórdiâ, & audiébat afflictórum gémitus, & liberábat eos de cæde vastántium. *Judic.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut suprà.* 141.

DOMINICA IV.

Quadragesimæ.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Veníte, * Revertámur ad Dóminum; & sanábit nos. *Os.* 6.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Quod lex. 131.

Antiph. Psalmi & ℣. ℣. ℣. ut in Psalterio.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber Júdicum.

Lectio j. Cap. 1.

POst mortem Jósue consuluérunt fílii Israel Dóminum, dicentes: Quis ascendet ante nos contra Chananæum, & erit dux belli? Dixitque Dóminus: Judas ascendet: ecce trádidi terram in manus ejus. Et ait Judas Simeóni fratri suo: Ascende mecum in sortem meam, & pugna contra Chananæum, ut & ego pergam tecum in sortem tuam. Et ábiit cum eo Símeon. Ascendítque Judas, & trádidit Dóminus Chananæum ac Pherezæum in manus eórum, & percussérunt in Bezec decem míllia virórum. Invenerúntque Adonibezec in Bezec, & pugnavérunt contra eum, ac percussérunt Chananæum & Pherezæum. Fugit autem Adonibezec; quem persecúti comprehendérunt, cæ-

ejus summitátibus mánuum ac pedum. Dixitque Adonísbezec: Septuaginta reges, amputátis mánuum ac pedum summitátibus, colligébant sub mensa mea ciborum relíquias: sicut feci, ita réddidit mihi Deus. Adduxeruntque eum in Jerúsalem, & ibi mórtuus est. Oppugnantes ergo filii Juda Jerúsalem, cepérunt eam, & percussérunt in ore gládii, tradentes cunctam incéndio civitátem.

℟. Jósue & Caleb constitúti sunt indúcere filios Israel in hæreditátem: * Et Júdices sínguli suo nómine non aversi sunt à Dómino, ut sit memória illórum in benedictióne. ℣. Deus sorte distríbuit pátribus nostris terram Chánaam, & post hæc dedit Júdices usque ad Sámuel Prophétam. * Et. *Eccli.* 46. *Act.* 13.

Lectio ij. Cap. 2.

Fecerúntque filii Israel malum in conspectu Dómini, & serviérunt Báalim. Ac dimisérunt Dóminum Deum patrum suórum, qui edúxerat eos de terra Ægypti; & secúti sunt deos aliénos, deósque populórum qui habitábant in circúitu eórum, & adoravérunt eos; & ad iracúndiam concitavérunt Dóminum, dimitténtes eum, & servientes Baal & Astaroth. Iratusque Dóminus contra Israel, trádidit eos in manus diripiéntium; qui cepérunt eos, & vendidérunt hóstibus qui habitábant per gyrum: nec potuérunt resístere adversáriis suis; sed quòcumque pérgere voluissent, manus Dómini super eos erat, sicut locútus est, & jurávit eis: & vehementer afflicti sunt. Suscitavitque Dóminus Júdices qui liberárent eos de vastántium mánibus; sed nec eos audíre voluérunt, fornicantes cum diis aliénis, & adorantes eos.

℟. Cessavérunt fortes in Israel, donec súrgeret Débbora, súrgeret mater in Israel. * Nova bella elégit Dóminus, & portas hóstium ipse subvertit. ℣. Infirma mundi elégit Deus, ut confundat fórtia; & ea quæ non sunt, ut ea quæ sunt destrúeret. * Nova. *Judic.* 5. 1. *Cor.* 1.

Lectio iij.

Citò deseruérunt viam per quam ingressi fúerant patres eórum; & audientes mandáta Dómini, ómnia fecêre contrária. Cùmque Dóminus Júdices suscitáret, in diébus eórum flectebátur misericórdiá, & audiébat afflictórum gémitus, & liberábat eos de cæde vastántium. Postquàm autem mórtuus esset Judex, revertebantur, & multò faciébant pejóra quàm fécerant patres eórum, sequentes deos aliénos, & servientes eis, & adorantes illos. Non dimisérunt adinventiónes suas & viam durissimam per quam

ambulâre consuevérunt. Iratusque est furor Dómini in Israel, & ait: Quia írritum fecit gens ista pactum meum quod pepígeram cum pátribus eórum, & vocem meam audíre contempsit, & ego non delébo gentes quas dimísit Jósue, & mórtuus est; ut in ipsis expériar Israel, utrùm custódiant viam Dómini, & ámbulent in ea, sicut custodiérunt patres eórum, an non. Dimísit ergo Dóminus omnes natiónes has, & citò subvértere nóluit, nec trádidit in manus Jósue.

℟. Defíciet tempus enarrantem de Gédeon, Sámuel, & Prophétis, qui * Per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, † Adepti sunt repromissiónes. ℣. Illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt: semen eórum, & glória eórum non derelinquétur. *Per fidem. Glória. †Adepti sunt. *Hebr.* 11. *Eccli.* 44.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

Homil. 16. ad populum Antiochenum.

Lectio iv.

NOn hoc est expedivisse jejúnium, si tempus præteriérimus, sed si transegérimus cum rectè factis. Hoc supputémus, si studiosióres facti sumus, si defectum áliquem nostrum corréximus, si ablúimus crímina. Quod lucrum, si rectè factis carentes, jejúnium transegérimus? Si álius dicat: Totam jejunávi Quadragésimam; tu dic: Inimícum habébam, & conciliátus sum: habébam detrahendi consuetúdinem, & déstiti: jurandi tenébar usu, & mos ímprobus mihi correctus est. Nulla mercatóribus utílitas, si magnam maris longitúdinem percúrrerint; sed si cum rerum cópia & multo mercimónio navigáverint: nulla jejúnii nobis utílitas, si infructuósè ipsum tempus & témerè prætereámus. Si cibórum jejúnium jejunémus, prætéritis quadraginta diébus, præterit & jejúnium: si verò peccátis abstineámus, transacto jejúnio, illud rémanet, & contínuum erit; hinc nobis utílitas, & ante regnum cœlórum non parvas hic reddet retributiónes.

℟. Sumus húmiles in univérsa terra hódie propter peccáta nostra; & * Nunc séquimur te in toto corde, & timémus te, & quærimus fáciem tuam: Dómine, ne confundas nos. ℣. Nos omnes aliquando conversáti sumus in desidériis carnis nostræ, faciéntes voluntátem carnis & cogitatiónum: * Nunc. *Dan.* 3. *Ephes.* 2.

Lectio v.

SIcut enim in nequítia vivens, & ante gehennam punítur, consciéntiâ stimulátus; sic méritis abundans, & ante regnum magnâ

fruitur lætítiâ, se bonâ spe pascens. Idcirco & Christus inquit: Iterùm vidébo vos, & gaudébitis; & gáudium vestrum nemo tollet à vobis. Breve verbum, sed multam habet consolatiónem. Quidnam tandem est, Nemo gáudium vestrum tollet? Rerum quælibet mundanárum fácilè infestári potest, nec stábilem nobis voluptátem affert: pietas autem & ánimi virtus è contra. Eleemósynam si féceris, méritum auferre potest nemo, sive exércitus, sive reges, sive infiníti calumniatóres & insidiatóres instent úndique: in cœlis repósitam possessiónem auferre non possunt, sed perenne pérmanet gáudium; dispersit enim, inquit, dedit paupéribus, justítia ejus manet in séculum. Nec immérito: in cœlórum enim celláriis repósita sunt, ubi fur non pérfodit, latro non tollit, tínea non consúmit. Si preces fúderis contínuas & intentas, eárum fructum auferre póterit nemo: hìc étenim fructus in cœlo radicátus est, ab omni calúmnia liber, & pérmanens inexpugnábilis. Si malè passus beneféceris, si convíciis affectus benedíxeris, hæc mérita contínuè manent, & ortam ex his lætítiam áuferet nemo; sed quotiescumque ipsórum recordátus fúeris, gaudes & lætáris, & multam capis voluptátem.

℟. Laudábitis nomen Dómini Dei vestri, qui fecit mirabília vobíscum; * Et sciétis quia ego Dóminus Deus vester, & non confundétur pópulus meus in ætérnum. ℣. Dóminum Christum sanctificáte in córdibus vestris, cum modéstia & timóre consciéntiam habentes bonam; * Et sciétis. *Joel.* 2. 1. *Petr.* 3.

Lectio vj.

SIc profectò, & fúgere juramentum si prævaleámus, & ab hac consuetúdine perniciósa linguam nostram abstinére persuadeámus; mériti quidem labor brevì absolvétur, lætítia verò mériti júgiter erit & indesinenter. Ceterùm, vos & aliórum præceptóres esse oportet & duces. Et amícos próximi, servos autem conservi, & júvenes coævos suscípere, & instituere, & indúcere debent. Nonne si quis tibi áureum unum pro síngulis homínibus correctis promisisset, omne stúdium adhibuisses, & assíduus astitisses persuádens & exhortans? Nunc verò non áureum unum, neque decem, neque viginti, vel centum, vel mille, neque totam Deus terram tibi pollicétur in horum labórum retributiónem; sed quod orbe toto majus est, hoc tibi præbet, cœlórum regnum. Nec hoc solum, verùm & áliud præter hoc. Quale verò hoc? Qui edúcit pretiósum à vili,

ficut os meum erit., inquit. Quid huic possit esse par ad honóris & securitátis ratiónem? Quæ verò nobis excusátio & vénia post tantam promissiónem proximórum salútem negligéntibus esse váleat?

℟. Justítiam & judícia sua Deus ostendit homínibus; & dixit illis: Atténdite ab omni iníquo, * Et † Mandávit unicuíque de próximo suo. ℣. Hoc mandátum habémus à Deo, ut qui díligit Deum, díligat & fratrem suum; * Et. Glória. † Mandávit. *Eccli.* 17. 1. *Joan.* 4.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 6.

IN illo témpore; Abiit Jesus trans mare Galilææ, quod est Tiberíadis: & sequebátur eum multitúdo magna, quia vidébant signa quæ faciébat super his qui infirmabantur. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. *Tract.* 24.

MIrácula quæ fecit Dóminus noster Jesus Christus, sunt quidem divína ópera; & ad intelligendum Deum de visibílibus ádmonent humánam mentem. Quia enim ille non est talis substántia quæ vidéri óculis possit; & mirácula ejus, quibus totum mundum regit, universamque creatúram adminístrat, assiduitáte viluérunt, ita ut pene nemo dignétur atténdere ópera Dei miræ & stupenda in quólibet séminis grano; secundùm ipsam suam misericórdiam servávit sibi quædam, quæ fáceret opportúno témpore præter usitátum cursum ordinemque natúræ; ut non majóra, sed insólita videndo stupérent, quibus quotidiána viluérant.

℟. Vidit turbam multam Jesus, & misertus est super eos; quia * Erant sicut oves non habentes pastórem. Et cœpit illos docére multa; & eos qui curâ indigébant, sanábat. ℣. Misericórdia Dei super omnem carnem: qui misericórdiam habet, docet & érudit quasi pastor gregem suum. * Erant. *Marc.* 6. *Luc.* 9. *Eccli.* 18.

Lectio viij.

MAjus enim miráculum est gubernátio totíus mundi, quàm saturátio quinque míllium hóminum de quinque pánibus. Et tamen hæc nemo mirátur: illud mirantur hómines, non quia majus est, sed quia rarum est. Quis enim & nunc pascit universum mundum, nisi ille qui de paucis granis ségetes creat? Fecit ergo quómodò Deus? Unde enim multíplicat de paucis granis ségetes, inde in mánibus suis multiplicávit quinque panes. Potestas enim erat in mánibus Christi: panes autem illi quinque quasi sémina erant, non quidem terræ mandáta, sed

sed ab eo qui terram fecit, multiplicáta.

℟. Discubuérunt viri quasi quinque míllia : & * Accépit Jesus panes ; & cùm grátias egisset, distríbuit discumbéntibus : símiliter & ex píscibus quantum volébant. ℣. Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors Dóminus : escam dedit timéntibus se. * Accépit Jesus. *Joan.* 6. *Ps.* 110.

Lectio ix.

HOc ergo admótum est sénsibus, quo erigerétur mens ; & exhíbitum óculis, ubi exercerétur intelléctus, ut invisíbilem Deum per visibília ópera mirarémur ; & erecti ad fidem, & purgáti per fidem, étiam ipsum invisibíliter vidére cuperémus, quem de rebus visibílibus invisíbilem noscerémus. Nec tamen súfficit hæc intuéri in miráculis Christi. Interrogémus ipsa mirácula, quid nobis loquantur de Christo : habent enim, si intelligantur, línguam suam. Nam quia ipse Christus Verbum Dei est, étiam factum Verbi verbum nobis est.

℟. Manducavérunt omnes, & saturáti sunt. * Et discípuli sustulérunt relíquias fragmentórum, duódecim cóphinos plenos. ℣. Comedérunt, & supérfuit júxta verbum Dómini. * Et discípuli. Glória Patri. *Repet.* ℟. Manducavérunt. *usque ad* ℣. *Marc.* 6. 4. *Reg.* 4.

℣. *Sacerd.* Cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi : ℟. Et psallam nómini Dómini altíssimi. *Ps.* 12.

AD LAUDES.

Ant. 1. g. OCuli Dómini sine intermissióne inspicientes in viis hóminum : non sunt abscónsa testamenta per iniquitátem illórum. *Eccli.* 17.

Ant. 2. D. Pœniténtibus dedit viam justítiæ, & confirmávit deficientes sustinére, & destinávit illis sortem veritátis. *Eccli.* 17.

Ant. 3. a. Quàm magna misericórdia Dómini, & propitiátio illíus converténtibus ad se ! *Eccli.* 17.

Ant. 4. *D.* Benedícite, sancti & húmiles corde, Dómino ; quia éruit nos de inferno, & salvos fecit de manu mortis. *Dan.* 3.

Ant. 5. F. A mórtuo, quasi nihil perit conféssio : confitéberis vivens, & laudábis Deum, & gloriáberis in miseratiónibus illíus. *Eccli.* 17.

Capitulum. Isaïæ 61.

SPíritus Dómini super me ; ut consolárer omnes lugentes, & darem eis corónam pro cínere, óleum gáudii pro luctu, pállium laudis pro spíritu mœróris.

Hymnus, Solemne. 132.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino. ℟. Qui replet in bonis desidérium tuú. *Ps.* 102.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Abiit Jesus trans mare Galilææ ; & sequebátur eum multitúdo magna, quia vidé-

bant signa quæ faciébat super his qui infirmabantur. *Joan.* 6.

Oratio.

CONcéde, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui ex mérito nostræ actiónis afflígimur, tuæ grátiæ consolatióne respirémus; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Súbiit in montem Jesus, & ibi sedébat cum discípulis suis: erat autem próximum Pascha dies festus Judæórum. *Joan.* 6.

CANON.

Ex Concílio Mediolanensi. *Anno* 1565. *Part.* 2. *de Pœnit.*

SAcerdótes, nisi ex causa necessária, mulíeres ante solis ortum, vel post ejus occásum non áudiant confitentes; neve in cellis, sed públicè in Ecclésia, in sédibus in quibus tabella omníno inter confitentem & pœniténtem interjecta sit; nec sine causa necessária, in privátis ædibus, cujusquam maris vel féminæ confessiónem áudiant.

AD TERTIAM.

Ant. 3. *f.* Cùm vidisset Jesus quia multitúdo máxima venit ad eum, dixit ad Philippum: Unde emémus panes, ut mandúcent hi? Hoc autem dicébat tentans eum; ipse enim sciébat quid esset factúrus. *Joan.* 6.

Capitulum. Ezech. 34.

OVes meas pascam, & in móntibus excelsis Israel erunt páscua eárum: ibi requiescent in herbis viréntibus, & in páscuis pínguibus pascentur super montes Israel. Ego pascam oves meas, & ego eas accubáre fáciam, dicit Dóminus Deus.

℟. *br.* Tu das ómnium escam, Dómine, * In témpore opportúno. Tu das. ℣. Aperis tu manum tuam, * & imples omne ánimal benedictióne * In. Glória Patri. Tu das. *Ps.* 144.

℣. Dante te illis, cólligent: ℟. Aperiente te manum tuam, ómnia implebuntur bonitáte. *Ps.* 103.

AD SEXTAM.

Ant. 3. à. Acceptis Jesus quinque pánibus & duóbus píscibus, respexit in cœlum; & benedixit illis, & fregit, & distríbuit discípulis suis, ut pónerent ante turbas. *Luc.* 9.

Capitulum. Sap. 16.

CReatúra ómnium nutríci grátiæ tuæ deserviébat ad voluntátem eórum qui à te desiderábant; ut scirent fílii tui quos dilexisti, Dómine, quóniam non nativitátis fructus pascunt hómines, sed sermo tuus hos qui in te credíderint, consérvat.

℟. *br.* Satiávit Dóminus * Animam inánem. Satiávit. ℣. Et ánimam esurientem * satiávit bonis, * Animam. Glória. Satiávit. *Ps.* 106.

℣. Dóminus facit judícium injúriam patiéntibus: ℟. Dat escam esuriéntibus. *Ps.* 145.

AD NONAM.

Ant. 7. c. Dixit Jesus: Collígite quæ superavérunt fragmenta, ne péreant. Collegérunt ergo, & implevérunt duódecim cóphinos fragmentórum. *Joan.* 6.

Capitulum. Deut. 36.

ABundáre te fáciet Dóminus Deus tuus in rerum ómnium largitáte: revertétur enim Dóminus, ut gáudeat super te in ómnibus bonis, sicut gavísus est in pátribus tuis; si tamen audíeris vocem Dómini Dei tui, & custodíeris præcepta ejus.

℟. *br.* Edent páuperes,* Et saturabuntur. Edent páuperes. ℣. Et laudábunt Dóminum * qui requírunt eum, * Et saturabuntur. Glória Patri. Edent páuperes.

℣. Manducavérunt & adoravérunt: ℟. In conspectu ejus cadent omnes qui descendunt in terram. *Ps.* 21.

AD VESPERAS.

Ant. 1. D. ABiit Jesus trans mare Galilææ; & sequebátur eum multitúdo magna, quia vidébant signa quæ faciébat super his qui infirmabantur. *Joan.* 6.

Ant. 2. D. Súbiit in montem Jesus, & ibi sedébat cum discípulis suis. Erat autem próximum Pascha, dies festus Judæórum. *Joan.* 6.

Ant. 1. *f.* Cùm vidísset Jesus quia multitúdo máxima venit ad eum, dixit ad Philippum: Unde emémus panes, ut mandúcent hi? Hoc autem dicébat tentans eum; ipse enim sciébat quid esset factúrus. *Joan.* 6.

Ant. 3. à. Acceptis Jesus quinque pánibus & duóbus píscibus, respexit in cœlum; & benedixit illis, & fregit, & distríbuit discípulis suis, ut pónerent ante turbas. *Luc.* 19.

Ant. 7. c. Dixit Jesus: Collígite quæ superavérunt fragmenta, ne péreant. Collegérunt ergo, & implevérunt duódecim cóphinos fragmentórum. *Joan.* 6.

Capitulum. Tob. 12.

BEnedícite Deum cœli, & coram ómnibus vivéntibus confitémini ei; quia fecit vobíscum misericórdiam suam.

Hymnus, Audi, benigne. *ut suprà*, 140.

℣. Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus; ℟. Et mirabília ejus fíliis hóminum. *Ps.* 106.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. g. Illi ergo hómines cùm vidíssent quod Jesus fécerat signum, dicébant: Quia hic est verè Prophéta qui ventúrus est in mundum. *Joan.* 6.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut in Psalterio.* 25.

FERIA SECUNDA.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 4.

ADdidérunt fílii Israel fácere malum in conspectu Dómini post mortem Aod, & trádidit illos Dóminus in manus Ja-

bin regis Chánaan qui regnávit in Asor: hábuitque ducem exércitûs sui nómine Sísaram; ipse autem habitábat in Hároseth géntium. Clamaveruntque fílii Israel ad Dóminum; nongentos enim habébat falcátos currus, & per viginti annos vehementer oppresserat eos. Erat autem Débbora prophétis uxor Lápidoth, quæ judicábat pópulum in illo témpore. Et sedébat sub palma quæ nómine illíus vocabátur, inter Rama & Bethel, in monte Ephraïm; ascendebantque ad eam fílii Israel in omne judícium. Quæ misit & vocávit Barac fílium Abínoem de Cedes Néphtali, dixitque ad eum: Præcépit tibi Dóminus Deus Israel, vade, & duc exércitum in montem Thabor; tollesque tecum decem míllia pugnatórum de fíliis Néphtali & de fíliis Zábulon: ego autem addúcam ad te in loco torrentis Cison Sísaram príncipem exércitûs Jabin, & currus ejus atque omnem multitúdinem, & tradam eos in manu tua.

℞. Projícite. 131.

Lectio ij.

Dixitque Débbora ad Barac: Surge; hæc est enim dies in qua trádidit Dóminus Sísaram in manus tuas: en ipse ductor est tuus. Descendit itaque Barac de monte Thabor, & decem míllia pugnatórum cum eo. Perterruitque Dóminus Sísaram & omnes currus ejus, universamque multitúdinem in ore gládii ad conspectum Barac: in tantum, ut Sísara de curru desíliens, pédibus fúgeret, & Barac persequerétur fugientes currus & exércitum usque ad Hároseth géntium, & omnis hóstium multitúdo usque ad interneciónem cáderet. Sísara autem fúgiens, pervénit ad tentórium Jahel uxóris Haber Cinæi. Erat enim pax inter Jabin regem Asor & domum Haber Cinæi. Egressa ígitur Jahel in occursum Sísaræ, dixit ad eum: Intra ad me, dómine mi; intra, ne tímeas. Qui ingressus tabernáculum ejus, & opertus ab ea pállio, dixit ad eam: Da mihi, óbsecro, páululum aquæ, quia sítio valde. Quæ apéruit utrem lactis, & dedit ei bíbere, & opéruit illum. Dixitque Sísara ad eam: Sta ante óstium tabernáculi; & cum vénerit áliquis intérrogans te, & dicens: Numquid hic est áliquis? respondébis: Nullus est. Tulit itaque Jahel uxor Haber clavum tabernáculi, assúmens páriter & málleum; & ingressa abscóndite, & cum siléntio, pósuit supra tempus cápitis ejus clavum, percussúmque málleo defíxit in cérebrum usque ad terram; qui sopórem morti consócians, defécit, & mórtuus est.

℞. Quasi columbæ. 134.

Léctio sancti Evangélii secundum Joannem.

Lectio iij. Cap. 2.

IN illo témpore ; Prope erat Pascha Judæórum, & ascendit Jesus Jerosólymam : & invénit in templo vendentes boves, & oves, & columbas, & numulários sedentes. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 10.

QUid audívimus, fratres? Ecce templum illud figura adhuc erat; & ejécit inde Dóminus omnes qui sua quærébant, qui ad núndinas vénerant. Et quæ ibi vendébant illi? Quæ opus habébant hómines in sacrifíciis illíus témporis. Non ergo magnum peccátum, si hoc vendébant in templo, quod emebátur ut offerrétur in templo; & tamen ejécit inde illos. Quid si ibi ebriósos inveníret, quid fáceret Dóminus; si vendentes ea quæ lícita sunt, & contra justítiam non sunt, (quæ enim honestè emuntur, non illícitè venduntur,) expulit tamen, & non est passus domum oratiónis fieri domum negotiatiónis ?

℟. Dixit Jesus his qui columbas vendébant : *Auferte ista hinc, & †Nolíte fácere domum Patris mei domum negotiatiónis. ℣. Numquid ergo spelunca latrónum facta est domus ista? Ego, ego sum : ego vidi, dicit Dóminus. *Auferte. Glória. † Nolíte. *Joan.* 2. *Jerem.* 7.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. Cùm esset Jesus Jerosólymis in Pascha in die festo, multi credidérunt in nómine ejus, videntes signa ejus quæ faciébat. *Joan.* 2.

Oratio.

DA, quæsumus, omnípotens Deus, ut sacro nos purificante jejúnio, sincéris méntibus, plenâque fide ad sancta ventúra fácias perveníre ; Per.

C A N O N.

Ex Statútis Stéphani de Pontécaro, Parisiensis Epíscopi.

Ante annum 1519. *Tit. de Pœnit.*

HOrtámur, ut si quidam ad confessiónem de crimínibus suis accésserint, asserentes se non posse abstinére, eórum confessiónes recipiátis, & bonum consílium abstinendi & satisfaciendi distribuátis : & licèt vera pœniténtia non sit, & infructuósa quoad vitam ætérnam, tamen valébit & póterit eis prodesse quoad multa.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. d. Jesus non credébat semetipsum eis, eò quòd ipse nosset omnes, & quia opus ei non erat ut quis testimónium perhibéret de hómine : ipse enim sciébat quid esset in hómine. *Joan.* 2.

Oratio.

DEprecatiónem nostram, quæsumus, Dñe, benignus exaudi : & quibus supplicandi præstas affectum, tríbue defensiónis auxíliũ ; Per.

FERIA TERTIA.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 6.

VEnit Angelus Dómini, & sedit sub quercu quæ erat in Ephra, & pertinébat ad Joas patrem famíliæ Ezri. Cùmque Gédeon fílius ejus excúteret atque purgáret frumenta in torculári, ut fúgeret Mádian, appáruit ei Angelus Dómini, & ait: Dóminus tecum, virórum fortíssime. Dixítque ei Gédeon: Obsecro, mi dómine, si Dóminus nobíscum est, cur apprehendérunt nos hæc ómnia? Ubi sunt mirabília ejus quæ narravérunt patres nostri, atque dixérunt: De Ægypto eduxit nos Dóminus? Nunc autem derelíquit nos Dóminus, & trádidit in manu Mádian. Respexítque ad eum Dóminus, & ait: Vade in hac fortitúdine tua, & liberábis Israel de manu Mádian: scito quòd míserim te. Qui respondens, ait: Obsecro, mi dómine, in quo liberábo Israel? Ecce família mea ínfima est in Manasse, & ego mínimus in domo patris mei.

℟. Scimus. 132.

Lectio ij. Cap. 7.

INgressúsque est Gédeon, & trecenti viri qui erant cum eo in partem castrórum, incipiéntibus vigíliis noctis médiæ; & custódibus suscitátis, cœpérunt búccinis clángere, & complódere inter se lagénas. Cùmque per gyrum castrórum in tribus personárent locis, & hydrias confregíssent, tenuérunt sinístris mánibus lámpades, & dextris sonantes tubas, clamaverúntque: Gládius Dómini & Gedeónis; stantes sínguli in loco suo per circúitum castrórum hostílium. Omnia itaque castra turbáta sunt, & vociferantes ululantésque fugérunt; & nihilóminus insistébant trecenti viri búccinis personantes. Immisítque Dóminus gládium in ómnibus castris, & mútuâ se cæde truncábant.

℟. Tu, Dómine. 132.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 7.

IN illo témpore; Jam die festo mediante, ascendit Jesus in templum, & docébat. Et mirabántur Judæi, dicentes: Quómodò hic litteras scit, cùm non didícerit? Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 29.

QUis nésciat hoc esse fácere voluntátem Dei, operári opus ejus, id est, quòd illi placet? Ipse autem Dóminus apertè álio loco dicit: Hoc est ópus Dei, ut credátis in eum quem ille misit. Ut credátis in eum, non ut credátis ei. Sed si créditis in eum, créditis ei. Non autem contínuò qui credit ei, credit in eum; nam & dæmones credébant ei, & non credébant in eum. Rursus étiam de Apó-

o lis ipsíus póssumus dícere : Crédimus Paulo., sed non crédimus in Paulum : crédimus Petro, sed non crédimus in Petrum. Credenti enim in eum qui justíficat ímpium, deputátur fides ejus ad justítiam. Quid est ergo, Crédere in eum? Credendo amáre, credendo dilígere, credendo in eum ire, & ejus membris incorporári. Ipsa est ergo fides quam de nobis éxigit Deus : & non ínvenit quod éxigat, nisi donáverit quod invéniat. Quæ fides, nisi quam defínívit álio loco Apóstolus, pleníssimè dicens : Neque circumcísio áliquid valet, neque præpútium, sed fides quæ per dilectiónem operátur? Non qualiscúmque fides, sed fides quæ per dilectiónem operátur : hæc in te sit, & intélliges de doctrína Dei. Quid enim intélliges? Quia doctrína ista non est mea, sed ejus qui me misit ; id est, Intélliges quia Christus Dei Fílius, qui est doctrína Patris, non est ex seipso, sed Fílius est Patris.

℟. Dixit Jesus Judæis : Mea doctrína non est mea, sed ejus qui misit me : * Si quis volúerit voluntátem ejus fácere, cognoscet de doctrína utrùm ex Deo sit, an ego à meipso loquar. ℣. Omnis sapiéntia à Dómino Deo est, & præbuit illam diligéntibus se. * Si. Glória. Si. *Joan. 7. Eccli. 1.*

Ad Benedictus. *Ant.* 8. *G.* Clamábat Jesus in templo, dicens : Et me scitis, & unde sim scitis, & à meipso non veni. *Joan. 7.*

Oratio.

DA, quæsumus, Dómine, pópulis christiánis quod profiténtur agnóscere, & ágnitum dignis pœniténtiæ frúctibus adipísci ; Per.

CANON.

Ex Régulis sacramentálibus sancti Cároli, Mediolanensis Archiepíscopi.

De observandis in ministerio Sacramenti Pœnitentiæ.

VIdeat diligenter Confessárius ne quem absolvat qui vel ódium, inimicitiamve depónere nolit, vel restitúere pro facultáte recúset aliénum, vel à statu peccáti mortális parátus non sit discédere, occasionemve símilis peccáti vitáre : quâ de re doctrínas probátas stúdeat rectè cognóscere, & secundùm eas sese gérere.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. *g.* Quærébant eum apprehéndere ; & nemo misit in illum manus, quia nondum vénerat hora ejus. *Joan. 7.*

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui protectiónis tuæ grátiam quærimus, universa nobis adversántia, te adjuvante, vincámus ; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

FERIA QUARTA.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 11.

FUit illo témpore Jephte Galaadítes vir fortíssimus atque pugnátor, fílius mulíeris meretrícis, qui natus est de Gálaad. Hábuit autem Gálaad uxórem de qua suscépit filios: qui postquàm créverant, ejecérunt Jephte, dicentes: Hæres in domo patris nostri esse non póteris, quia de áltera matre natus es. Quos ille fúgiens atque devítans, habitávit in terra Tob. Congregatíque sunt ad eum viri ínopes & latrocinantes, & quasi príncipem sequebantur. In illis diébus pugnábant fílii Ammon contra Israel. Quibus ácriter instántibus, perrexérunt majóres natu de Gálaad, ut tóllerent in auxílium suî Jephte de terra Tob; dixeruntque ad eum: Veni, & esto princeps noster, & pugna contra fílios Ammon. Quibus ille respondit: Nonne vos estis, qui odístis me, & ejecístis de domo patris mei? & nunc venístis ad me necessitáte compulsi. Dixeruntque príncipes Gálaad ad Jephte: Ob hanc ígitur causam nunc ad te venímus, ut proficiscáris nobíscum, & pugnes contra fílios Ammon, sísque dux ómnium qui hábitant in Gálaad. Jephte quoque dixit eis: Si verè venístis ad me, ut pugnem pro vobis contra fílios Ammon, tradíderitque eos Dóminus in manus meas, ego ero vester princeps? Qui respondérunt ei: Dóminus qui hæc audit, ipse mediátor ac testis est quòd nostra promissa faciémus.

℟. Jurávi, & státui custodíre. 132.

Lectio ij.

FActus est ergo super Jephte Spíritus Dómini, & circúiens Gálaad, & Manasse, Maspha quoque Gálaad, & inde tránsiens ad fílios Ammon, votum vovit Dómino, dicens: Si tradíderis fílios Ammon in manus meas, quicumque primus fúerit egressus de fóribus domûs meæ, mihíque occúrrerit reverténti cum pace à fíliis Ammon, eum holocaustum ófferam Dómino. Transivítque Jephte ad fílios Ammon, ut pugnáret contra eos, quos trádidit Dóminus in manus ejus. Percussítque ab Aroer usque dum vénias in Mennith, viginti civitátes, & usque ad Abel quæ est víneis cónsita, plagâ magnâ nimis; humiliatíque sunt fílii Ammon à fíliis Israel. Revertente autem Jephte in Maspha domum suam, occurrit ei unigénita fília sua cum tympanis & choris; non enim habébat álios líberos. Quâ visâ, scidit vestimenta sua, & ait: Heu me! fília mea, decepísti me, & ipsa decepta es: apérui enim os meum ad Dóminum, & áliud fácere

non pótero. Cui illa respondit : Pater mi, si aperuisti os tuum ad Dóminum, fac mihi quodcumque pollícitus es, concessâ tibi ultióne atque victóriâ de hóstibus tuis. Dixitque ad patrem : Hoc solùm mihi præsta quod déprecor : dimitte me ut duóbus ménsibus circúmeam montes, & plangam virginitátem meam cum sodálibus meis. Cui ille respondit : Vade. Et dimísit eam duóbus ménsibus. Cùmque abiisset cum sóciis ac sodálibus suis, flebat virginitátem suam in móntibus. Expletísque duóbus ménsibus, reversa est ad patrem suum, & fecit ei sicut vóverat, quæ ignorábat virum. Exinde mos incrébuit in Israel, & consuetúdo serváta est, ut post anni círculum convéniant in unum fíliæ Israel, & plangant fíliam Jephte Galaadítæ diébus quátuor.

℟. Pósui fáciem meam ad Dóminum. 132.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 9.

IN illo témpore ; Prætériens Jesus, vidit hóminem cæcum à nativitáte. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 44. n. 1.

GEnus humánum est iste cæcus ; hæc enim cæcitas cóntigit in primo hómine per peccátum, de quo omnes oríginem dúximus, non solùm mortis, sed étiam iniquitátis. Si enim cæcitas est infidélitas, & illuminátio fides ; quem fidélem, quando venit Christus, invénit? Quandóquidem Apóstolus natus in gente Prophetárum, dicit : Fúimus & nos aliquando natúrâ fílii iræ, sicut & céteri. Si fílii iræ, fílii vindictæ, fílii pœnæ, fílii gehennæ. Quómodò natúrâ, nisi quia peccante primo hómine, vítium pro natúra inolévit ? Si vítium pro natúra inolévit, secundùm mentem omnis homo cæcus natus est. Si enim videt, non opus habet ductóre : si opus habet ductóre & illuminatóre, cæcus ergo est. Venit Dóminus, éxpuit in terram, de salíva sua lutum fecit, & inunxit óculos cæci. Inunctus erat, & nondum vidébat. Misit illum ad piscínam : lavit óculos in ea : baptizátus est in Christo. Hoc catechúmeni áudiant ; non eis súfficit quòd inuncti sunt : festínent ad lavácrum, si lumen inquírunt.

℟. Expuit Jesus in terram, fecit lutum, linívit óculos cæci, & dixit ei : * Vade, lava. † Abiit, & lavit, & venit videns. ℣. Hæc dicit Dóminus Deus : Ducam cæcos in viam quam nésciunt ; ponam ténebras coram eis in lucem. * Vade. Glória Patri. † Abiit. *Joan. 9. 15. 42.*

Ad Benedictus. *Ant.* 4. d.
A século non est audítum quia quis apéruit óculos cæci nati. Nisi esset hic à Deo, non póterat fácere quidquam. *Joan.* 9.

Oratio.

DA, quæsumus, fámulis tuis, Dómine, spíritum novum, & Ecclésiæ tuæ ánnue jejúniis; ut ad superni lúminis claritátem, & regenerandi óculos apériant, & renáti semper incédant; Per.

C A N O N.

Ex Concílio Mediolanensi primo.

Anno 1565. *P.* 2. *C.* 6.

COnfessóres Cánones pœnitentiáles bene nóverint; & de pœniténtia quam cuíque peccáto præscripsérunt, confitentes admóneant; ut tantò diligéntiùs à peccátis cavére stúdeant, quantò in pœniténtiis Cánonum mitigandis benigniórem in se Ecclésiam experiuntur.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. d.
Cùm invenisset Jesus cæcum, dixit ei: Tu credis in Fílium Dei? At ille ait: Credo, Dómine; & prócidens, adorávit eum. *Joan.* 9.

Oratio.

COnserva in nobis, quæsumus, Dómine, misericórdiam tuam; ut quos ab erróris liberasti calígine, veritátis tuæ fírmiùs inhærére fácias documentò; Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 13.

RUrsum fílii Israel fecérunt malum in conspectu Dómini; qui trádidit eos in manus Philisthinórum quadraginta annis. Erat autem quidam vir de Sára, & de stirpe Dan, nómine Mánue, habens uxórem stérilem. Cui appáruit Angelus Dómini, & dixit ad eam: Stérilis es, & absque líberis; sed concípies & páries fílium. Cave ergo ne bibas vinum ac síceram, nec immundum quidquam cómedas, quia concípies & páries fílium, cujus non tanget caput novácula; erit enim Nazaræus Dei ab infántia sua & ex matris útero, & ipse incípiet liberáre Israel de manu Philisthinórum. Quæ cùm venisset ad marítum suum, dixit ei: Vir Dei venit ad me, habens vultum angélicum, terríbilis nimis. Quem cùm interrogassem, quis esset, & unde venisset, & quo nómine vocarétur, nóluit mihi dícere; sed hoc respondit: Ecce concípies & páries fílium: cave ne vinum bibas nec síceram, & ne áliquo vescáris immundo: erit enim puer Nazaræus Dei ab infántia sua, ex útero matris suæ usque ad diem mortis suæ. Orávit itaque Mánue Dóminum, & ait: Obsecro, Dómine, ut vir Dei quem misisti, véniat iterùm, &

dóceat nos quid debeámus fácere de púero qui nascitúrus est. Exaudivitque Dóminus deprecantem Mánue.

℟. Projícite. 131.

Lectio ij.

ET nesciébat Mánue quòd Angelus Dómini esset. Dixitque ad eum : Quod est tibi nomen ; ut, si sermo tuus fúerit explétus, honorémus te ? Cui ille respondit : Cur quæris nomen meum, quod est mirábile ? Tulit itaque Mánue hædum de capris, & libamenta, & pósuit super petram, ófferens Dómino qui facit mirabília ; ipse autem & uxor ejus intuebantur. Cùmque ascénderet flamma altáris in cœlum, Angelus Dómini páriter in flamma ascendit. Quod cùm vidissent Mánue & uxor ejus, proni cecidérunt in terram, & ultrà eis non appáruit Angelus Dómini. Statimque intellexit Mánue Angelum Dómini esse, & dixit ad uxórem suam : Morte moriémur, quia vídimus Deum. Cui respondit múlier : Si Dóminus nos vellet occídere, de mánibus nostris holocaustum & libamenta non suscepisset, nec ostendisset nobis hæc ómnia, neque ea quæ sunt ventúra dixisset. Péperit itaque fílium, & vocávit nomen ejus Samson. Crevitque puer, & benedixit ei Dóminus. Cœpitque Spíritus Dómini esse cum eo.

℟. Quasi columbæ. 132.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 7.

IN illo témpore ; ibat Jesus in civitátem quæ vocátur Naïm ; & ibant cum eo discípuli ejus, & turba copiósa. Cùm autem appropinquáret portæ civitátis, ecce defunctus efferebátur fílius únicus matris suæ. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 5. Comment. in Luc.

AUdíto Dei verbo, stetérunt acerbi illi fúneris portitóres, qui corpus humánum lethálì fluxu natúræ materiális urgébant. Quid enim áliud, nisi quasi in quodam féretro, hoc est, suprémi fúneris instrumento, jacémus exánimes ; cùm vel ignis immódicæ cupiditátis exæstuat, vel frígidus humor exundat, vel pigrâ quâdam terréni córporis habitúdine vigor hebetátur animórum ; vel concrétâ noster spíritus labe, puræ lucis vácuus, mentem alit ? Hi sunt nostri fúneris portitóres. Sed quamvis supréma mortis spem vitæ omnis aboléverint, & túmulo próxima córpora jáceant defunctórum ; verbo tamen Dei jam moritúra resurgunt cadávera, vox redit, rédditur fílius matri, revocátur à túmulo, erípitur à sepulcro. Quis est iste túmulus tuus, nisi mali mores ? Túmulus tuus perfídia est ; se-

pulcrum tuum guttur est. Sepulcrum patens est guttur eórum, unde verba mórtua proferuntur. Ab hoc sepulcro te líberat Christus : ab hoc túmulo resurges, si áudias verbum Dei. Et si grave peccátum est, quod pœniténtiæ tuæ lácrymis ipse laváre non possis, fleat pro te mater Ecclésia, quæ pro síngulis tanquam pro únicis fíliis vídua mater intérvenit. Compátitur enim quodam spiritáli dolóre natúræ, cùm suos líberos lethálibus vítiis ad mortem cernit urgéri.

℟. Defunctus efferebátur fílius únicus matris suæ; & hæc vídua erat : quam cùm vidisset * Dóminus, misericórdiâ motus super eam, † Dixit illi : Noli flere. ℣. Non despíciet Dóminus víduam, si effundat loquélam gémitûs. * Dóminus misericórdiâ motus super eam, † Dixit illi : Noli flere. Glória Patri. † Dixit illi : Noli flere. *Luc.* 7. *Eccli.* 35.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. *D.* Tétigit lóculum Jesus, & ait : Adolescens, tibi dico, Surge. Et resédit qui erat mórtuus, & cœpit loqui. Et dedit illum matri suæ. *Luc.* 7.

Oratio.

MOveant pietátem tuâ, miséricors Deus, afflictæ Ecclésiæ preces & lácrymæ; ut à morte peccáti tuâ virtúte resurgentes, in ætername non moriámur; Per Dóminum nostrũ Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus.

CANON.

Ex Concílio Wormatiensi. *Anno* 868. *C.* 25.

PŒniténtibus, secundùm differéntiam peccatórum, sacerdótis arbítrio pœniténtiæ decernuntur. Debet ítaque sacerdòs in pœniténtia danda singulórum causas singulátim consideráre, orígìnem quoque, modúmque culpárum, & affectus gemitúsque delinquéntium diligenter examináre, manifestèque cognóscere, témporum étiam & personárum, locórum quoque & ætátum qualitátes inspícere; ut étiam pro consideratióne locórum, ætátum, & témporum, seu pro qualitáte delictórum, atque gemítuum uniuscujúsque delinquentis, à sacris régulis óculos non reflectat.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. *F.* Magnificábant Deum, dicentes : Quia Prophéta magnus surrexit in nobis; & quia Deus visitávit plebem suam. *Luc.* 7.

Oratio.

TUam, Dómine, in afflictióne nostra misericórdiam deprecámur, ut non desit nobis grátiæ tuæ solátium, quâ duce, ad ætérna gáudia perducámur; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

FERIA SEXTA.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 16.

SAmson cùm apprehendissent Philísthiim, statim eruérunt óculos ejus, & duxérunt Gazam vinctum caténis, & clausum in cárcere mólere fecérunt. Jamque capilli ejus renasci cœperant, & príncipes Philisthinórum convenérunt in unum, ut immolárent hóstias magníficas Dagon deo suo, & epularentur, dicentes: Trádidit deus noster inimícum nostrum Samson in manus nostras. Quod étiam pópulus videns, laudábat deum suum, eademque dicébat: Trádidit deus noster adversárium nostrum in manus nostras, qui delévit terram nostram, & occídit plúrimos. Lætantesque per convívia, sumptis jam épulis, præcepérunt ut vocarétur Samson, & ante eos lúderet.

℟. Scimus. 132.

Lectio ij.

QUi adductus de cárcere, ludébat ante eos, fecerúntque eum stare inter duas columnas. Qui dixit púero regenti gressus suos: Dimitte me, ut tangam columnas quibus omnis ímminet domus, & reclíner super eas, & páululùm requiescam. Domus autem erat plena virórum ac mulíerum, & erant ibi omnes príncipes Philisthinórum, ac de tecto & solário círciter tria míllia utriusque sexûs, spectantes ludentem Samson. At ille, invocáto Dómino, ait: Dómine Deus meus, memento mei, & redde mihi nunc fortitúdinem prístinam, Deus meus, ut ulciscar me de hóstibus meis, & pro amissióne duórum lúminum unam ultiónem recípiam. Et apprehendens ambas columnas quibus innitebátur domus, alteramque eárum déxterâ, & álteram lævâ tenens, ait: Moriátur ánima mea cum Philísthiim. Concussísque fórtiter columnis, cécidit domus super omnes príncipes & céteram multitúdinem quæ ibi erat; multóque plures interfécit móriens, quàm antè vivus occíderat.

℟. Tu, Dómine. 132.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 11.

IN illo témpore; Erat quidam languens Lázarus à Bethánia, de castello Maríæ & Marthæ soróris ejus. Et réliqua.

Homília sancti Augustini Epíscopi.

Serm. 98. de verbis Evang.

VIdéte genus resuscitatiónis. Processit de monumento vivus, & ambuláre non póterat. Et Dóminus ad discípulos: Sólvite eum, & sínite abíre. Ille suscitávit mórtuum, illi solvérunt ligátum. Aliquid pertinére vidéte ad própriam majestátem Dei suscitantis. Increpátus

áliquis in mala consuetúdine pósitus, verbo veritátis. Quàm multi increpantur, & non áudiunt! Quis ergo agit intùs cum illo qui audit? Quis vitam inspirat intrínsecùs? Quis est qui secrétam pellit mortem, secrétam dat vitam? Nonne post objurgatiónes, post increpatiónes dimittuntur hómines cogitatiónibus suis, & incípiunt secum vólvere quàm malam vitam gerant, quàm péssimâ consuetúdine premantur? Deinde displicentes sibi mutáre vitam instituunt. Resurrexérunt isti: revixérunt quibus dísplicet quod fuérunt; sed reviviscentes ambuláre non possunt. Hæc sunt víncula ipsíus reátûs. Opus est ergo, ut qui revixit, solvátur, & ire permittátur. Hoc officium discípulis dedit, quibus ait: Quæ solvéritis in terra, solúta sunt & in cœlo.

℟. Ego sum resurréctio & vita: * Qui credit in me, etiamsi mórtuus fúerit, vivet: & † Omnis qui vivit, & credit in me, non moriétur in æternum. ℣. Edúcam vos de sepulcris vestris, & sciétis quia ego Dóminus. * Qui. Glória Patri. † Omnis. *Joan.* 11. *Ezech.* 37.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. a. Pródiit qui fúerat mórtuus, ligátus pedes & manus ínstitis: & fácies illíus sudário erat ligáta. Dixit eis Jesus: Sólvite eum, & sínite abíre. *Joan.* 11.

Oratio.

EXaudi nos, Dómine, per contínua jejúnia tuam pro peccatóribus misericórdiam deprecántes; ut voce tuâ intériùs renováti à peccatórum vínculis liberentur; Per.

CANON.

Ex Concílio Lateranensi secundo.

Anno 1139. *C.* 22.

QUia inter cétera unum est quod sanctam máximè perturbat Ecclésiam, falsa vidélicet pœniténtia; confrátres nostros & Presbyteros admonémus, ne falsis pœniténtiis Laicórum ánimas décipi & in infernum pértrahi patiantur. Falsam autem pœniténtiam esse constat, cùm spretis plúribus, de uno solo pœniténtia ágitur; aut cùm sic ágitur de uno, ut non discedátur ab álio; cùm pœnitens ab offício non recédit, quod sine peccáto agi nullâ ratióne prævalet; aut si ódium in corde gestétur, aut si offenso cuílibet non satísfiat, aut si offendenti offensus non indúlgeat, aut si arma quis contra justítiam gerat.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. f. Multi ex Judæis qui vénerant ad Maríam & Martham, & víderant quæ fecit Jesus, credidérunt in eum. *Joan.* 11.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine, hoc cónsequi per officia pietátis, ut opéribus tuis crédere, & doctrínæ

cœlesti firmiter adhærére valeámus; Per.

SABBATO.

Incipit liber Ruth.

Lectio j. Cap. 1.

IN diébus uníus Júdicis, quando Júdices præerant, facta est fames in terra. Abiítque homo de Béthleem Juda, ut peregrinarétur in regióne Moabítide cum uxóre sua ac duóbus líberis. Ipse vocabátur Elímelech, & uxor ejus Noémi: & duo fílii, alter Máhalon, & alter Chélion, Ephrathæi de Béthleem Juda. Ingressíque regiónem Moabítidem, morabantur ibi. Et mórtuus est Elímelech marítus Noémi; remansítque ipsa cum fíliis. Qui accepérunt uxóres Moabítidas, quarum una vocabátur Orpha, áltera veró Ruth. Mansérúntque ibi decem annis, & ambo mórtui sunt, Máhalon vidélicet & Chélion: remansítque múlier orbáta duóbus líberis ac maríto. Et surrexit ut in pátriam pérgeret, cum utráque nuru sua de regióne Moabítide; audíerat enim quod respexísset Dóminus pópulum suum, & dedísset eis escas.

℟. Jurávi. 132.

Lectio ij. Cap. 4.

TUlit ítaque Booz Ruth, & accépit uxórem: ingressúsque est ad eam, & dedit illi Dóminus ut concíperet & páreret fílium. Dixerúntque mulíeres ad Noémi: Benedíctus Dóminus, qui non est passus ut defíceret succéssor famíliæ tuæ, & vocarétur nomen ejus in Israel; & hábeas qui consolétur ánimam tuam, & enútriat senectútem: de nuru enim tua natus est, quæ te díligit; & multó tibi mélior est, quàm si septem habéres fílios. Susceptúmque Noémi púerum, pósuit in sinu suo, & nutrícis ac gérulæ fungebátur offício. Vicínæ autem mulíeres congratulántes ei, & dicentes, Natus est fílius Noémi, vocavérunt nomen ejus Obed. Hic est pater Isaï, patris David.

℟. Pósui. 132.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 8.

IN illo témpore; Locútus est Jesus Scribis & Pharisæis, dicens: Ego sum lux mundi: qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Evang. Tract. 34. num. 2.

NOn est Dóminus Christus sol factus, sed per quem sol factus est. Omnia enim per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil. Est ergo lux quæ fecit hanc lucem. Hanc amémus, hanc intellígere cupiámus, ipsam sitiámus; ut ad ipsam, duce ipsâ, aliquando veniámus: & in illa ita vivámus, ut nunquam omníno moriá-

mur. Per hoc Lumen factum est solis lumen; & Lumen quod fecit solem, sub quo fecit & nos, factum est sub sole propter nos. Noli contémnere nubem carnis: nube tégitur, non ut obscurétur, sed ut temperétur. Loquens ergo per nubem carnis Lumen indefíciens, Lumen sapiéntiæ, ait homínibus: Ego sum lux mundi. Qui séquitur me, non ambulábit in ténebris, sed habébit lumen vitæ. In eo quod fácere debémus, præsens tempus pósuit; quod autem promísit faciéntibus, futúri témporis verbo significávit. Qui séquitur, habébit. Modò séquitur, pòst habébit: modò séquitur per fidem, pòst habébit per spéciem. Ergo modò sequámur Dóminum: veritáte perfruémur, cùm vidérimus fácie ad fáciem.

℟. Locútus est Jesus: Ego sum lux mundi: * Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed † Habébit lumen vitæ. ℣. In me grátia omnis viæ & veritátis: in me omnis spes vitæ & virtútis. * Qui séquitur. Glória. † Habébit. *Joan.* 8. *Eccli.* 24.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. a. Locútus est Jesus, docens in templo: & nemo apprehendit eum, quia necdum vénerat hora ejus. *Joan.* 8.

Oratio.

Cordibus nostris, quæsumus, Dómine, grátiæ tuæ lucem benignus infúnde; ut mandatórum tuórum lege perceptâ, te sequámur; & ad lumen ætérnæ vitæ pervenire mereámur; Qui vivis & regnas, &c.

CANON.

Ex Concílio Aquisgranensi.

Anno 816. *Can.* 37.

Pœniténtium causæ pendendæ sunt; & tunc ligandi atque solvendi potestas exercenda. Vidéndum est quæ culpa præcésserit, aut quæ sit pœniténtia secúta post culpam; ut quos omnípotens Deus per compunctiónis grátiam vísitat, illos Pastóris senténtia absolvat: tunc enim vera est absolútio præsidéntis, cùm interni arbítrium séquitur Júdicis.

AD VESPERAS.

Antiph. & Psalmi de Psalterio.

Capitulum. Levit. 23.

Hæ sunt fériæ Dómini sanctæ, quas celebráre debétis tempóribus suis. Mense primo, quartâ-décimâ die mensis ad vésperum, Phase Dómini est: & quintâ-décimâ die mensis hujus, solémnitas azymórum Dómini est.

Hymnus.

Fando quis audívit? Dei
Quis grande dicat bráchium?
Perculsa mens confúnditur;
Stupet fides, vox déficit.

Ab orbe, Jesu, cóndito
Occísus Agnus, nunc Patri
Priscis adumbrátam sacris
Ardes litáre víctimam.

At cur humi stratus jaces?
Quis iste mœréntis pavor?

Quis iste, qui toto fluit
Sudor cruentus córpore?
Hunc vis dolóris éxprimit,
Horrorque teter críminum:
Vices nocentûm sústinens,
Iram reformídas Patris.
Te terret objectus calix:
At ille, ni tótum bibas,
Per sempiterna nos manet
Exhauriendus sécula.
Vincet pavórem cáritas;
Vincet voluntas pátria:
Temet potestáti, Deus,
Tradis tenebrárum volens.
Et jam flagellis, íctibus,
Ludíbriis, spinis, cruci,
Piaculáris hóstia,
Voves adorandum caput.
Qui Fílium tradit, Patri,
Natóque sit laus víctimæ:
Par sit tibi laus, qui sacram
Succendis aram, Spíritus.
Amen.

℣. Sacrifícium & oblatiónem noluisti; ℟. Corpus autem aptasti mihi. *Ps.* 39. *Hebr.* 10.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. c. Ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam. *Jerem.* 11.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut suprà.* 141.

DOMINICA
Passionis.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Christum qui passus est pro nobis, * Veníte, adorémus. 1. *Petr.* 4.

Ps. Veníte. *in cujus fine non dicitur* Glória Patri. *sed ejus loco repetitur Invitatorium. Quod servatur quotidie in Officio de Tempore usque ad Feriam quartam majoris Hebdomadæ inclusivè.*

Hymnus, Oppróbriis. *infrà,* 240.

Antiph. Psalmi & ℣℣℣. ut in Psalterio.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber Jeremíæ Prophétæ.

Lectio j. Cap. 1.

VErba Jeremíæ fílii Hélciæ de sacerdótibus qui fuérunt in Anathoth, in terra Bénjamin. Quod factum est verbum Dómini ad eum in diébus Josíæ fílii Amon regis Juda, in tértio-décimo anno regni ejus. Et factum est in diébus Jóachim fílii Josíæ regis Juda, usque ad consummatiónem undécimi anni Sedéciæ fílii Josíæ regis Juda, usque ad transmigratiónem Jerúsalem, in mense quinto. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens: Priusquàm te formárem in útero, novi te: & ántequàm exíres de vulva, sanctificávi te; & prophétam in géntibus dedi te. Et dixi: A, a, a, Dómine Deus: ecce néscio loqui, quia puer ego sum. Et dixit Dóminus ad me: Noli dícere, Puer sum; quóniam ad ómnia quæ mittam te, ibis: & univérsa quæcumque mandávero tibi, loquéris. Ne tímeas à fácie eórum, quia tecum ego sum, ut éruam te, dicit Dóminus. ¶ Jerúsalem, Jerúsalem,

convértere ad Dóminum Deum tuum.

¶ *Sic terminantur omnes Lectiones de Jeremia Propheta, ab hac die usque ad Pascha exclusivè, nihil respondendo.*

℟. Dixit Dóminus ad Móysen : Mense primo, quartâ-décimâ die mensis, Phase Dómini erit; offeretisque hircum pro peccáto unum,* Ut expiétur pro vobis. ℣. Non per sánguinem hircórum & taurórum, sed per próprium sánguinem introívit Christus in Sancta, * Ut. *Num.* 28. *Hebr.* 9.

Lectio ij. Cap, 2.

HÆc dicit Dóminus: Quid invenérunt patres vestri in me iniquitátis, quia elongavérunt à me, & ambulavérunt post vanitátem, & vani facti sunt? Et non dixérunt: Ubi est Dóminus qui ascéndere nos fecit de terra Ægypti; qui traduxit nos per desertum, per terram inhabitábilem & inviam, per terram sitis, & imáginem mortis, per terram in qua non ambulávit vir, neque habitávit homo? Et induxi vos in terram Carméli, ut comederétis fructum ejus, & óptima illíus: & ingressi contaminastis terram meam, & hæreditátem meam posuistis in abominatiónem. Sacerdótes non dixérunt: Ubi est Dóminus? Et tenentes legem nesciérunt me, & pastóres prævaricáti sunt in me: & prophétæ prophetavérunt in Baal, & idóla secúti sunt. Proptéreà adhuc judício contendam vobiscum, ait Dóminus, & cum filiis vestris disceptábo. Jerúsalem.

℟. Sument filii Israel de sanguine agni, ac ponent super utrumque postem, & in superliminá̀ribus domórum; * Erit autem sanguis in signum, nec erit plaga disperdens. ℣. Justificáti in sánguine Christi, salvi érimus ab ira per ipsum; * Erit. *Exod.* 12. *Rom.* 5.

Lectio iij.

TRansite ad ínsulas Céthim, & vidéte; & in Cedar míttite, & considerate vehementer: & vidéte si factum est hujúsmodi, si mutávit gens deos suos; & certè ipsi non sunt dii: pópulus verò meus mutávit glóriam suam in idólum. Obstupéscite, cœli, super hoc; & portæ ejus, desolámini vehementer, dicit Dóminus. Duo enim mala fecit pópulus meus: me dereliquérunt fontem aquæ vivæ, & fodérunt sibi cisternas, cisternas dissipátas, quæ continére non valent aquas. Numquid servus est Israel, aut vernáculus? quare ergo factus est in prædam? Super eum rugiérunt leónes, & dedérunt vocem suam, posuérunt terram ejus in solitúdinem: civitátes ejus exustæ sunt, & non est qui hábitet in eis. Filii quoque Mémpheos & Taphnes constupravérunt te usque ad vérticem. Numquid

non istud factum est tibi, quia dereliquisti Dóminum Deum tuum eo témpore quo ducébat te per viam? Jerúsalem.

℟. Fílius hóminis tradétur Princípibus sacerdótum, & damnábunt eum morte, & tradent eum géntibus: * Illúdent ei, & cónspuent eum, & flagellábunt eum, & interfícient eum. ℣. Sicut ovis ad occisiónem ducétur, & non apériet os suum. * Illúdent. *Marc.* 10. *Is.* 53.

[*Ab hac die usque ad Pascha in omni Officio de Tempore, omittitur* Glória Patri. *in Responsoriis.*]

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Leónis Papæ.

De Quadrag. 9. *Lectio iv.*

IN ómnibus dilectíssimi, solemnitátibus christiánis, non ignorámus Paschále sacraméntum esse præcípuum. Cui condignè & congruè suscipiendo, totíus quidem nos témporis institúta præformant; sed devotiónem nostram præsentes vel máximè dies éxigunt, quos illi sublimíssimo divínæ misericórdiæ sacramento scimus esse contíguos. In quibus méritò à sanctis Apóstolis per doctrínam Spíritûs sancti majóra sunt ordináta jejúnia; ut per commúne consórtium crucis Christi, étiam nos áliquid in eo quod propter nos gessit, agerémus; sicut Apóstolus ait: Si compátimur, & conglorificábimur. Certa atque secúra est expectátio promíssæ beatitúdinis, ubi est participátio Domínicæ passiónis. Tu autem.

℟. Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, & ódio iníquo odérunt me. * Custódi, Dómine, ánimam meam, & érue me. ℣. Odérunt me & Patrem meum, ut adimpleátur sermo qui in lege eórum scriptus est: Quia ódio habuérunt me gratis. * Custódi, Dómine. *Ps.* 24. *Joan.* 15.

Lectio v.

NEmo est, dilectíssimi, cui per conditiónem témporis societas hujus glóriæ denegétur, tanquam tranquíllitas pacis vácua sit occasióne virtútis. Apóstolus enim prædicat, dicens: Omnes qui piè volunt vívere in Christo, persecutiónem patientur; & ídeo nunquam deest tribulátio persecutiónis, si nunquam desit observántia pietátis. Dóminus ipse in exhortatiónibus suis dicit: Qui non áccipit crucem suam, & séquitur me, non est me dignus. Nec dubitáre debémus hanc vocem non solùm ad discípulos Christi, sed ad cunctos fidéles, totamque Ecclésiam pertinére, quæ salutáre suum in his qui áderant, universáliter audiébat.

℟. Deus meus es tu: * Ne discésseris à me, quóniam tribulátio próxima est; quóniam non est qui ádjuvet. ℣. Venit hora: Ecce Fílius

hóminis tradétur in manus peccatórum : * Ne discésseris. *Ps.* 21. *Marc.* 14.

Lectio vj.

SIcut ergo totíus est témporis pie vívere, ita totíus est témporis crucem ferre ; quæ mérito unicuíque sua dícitur, quia própriis modis atque mensúris ab unoquóque tolerátur. Unum nomen est persecutiónis, sed non una est causa certáminis : & plus plerumquè perículi est in insidiatóre occulto, quàm in hoste manifesto. Beátus Job alternántibus bonis ac malis mundi hujus erudítus, pie veraciterque dicébat : Nonne tentátio est vita hóminis super terram ? quóniam non solis dolóribus córporis atque supplíciis ánima fidélis impétitur ; verùm étiam, salvâ incolumitáte membrórum, gravi morbo urgétur, si carnis voluptáte mollítur. Sed cùm caro concupíscit adversùs spíritum, & spíritus adversùs carnem, præsídio crucis mens rationális instrúitur ; nec cupiditátibus nóxiis illecta consentit, quóniam continéntiæ clavis & Dei timóre transfígitur.

℞. Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me : * Ad defensiónem meam cónspice. ℣. Nunc ánima mea turbáta est : Et quid dicam ? Pater, salvífica me ex hac hora : * Ad defensiónem. *Ps.* 21. *Joan.* 12.

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 8.

IN illo témpore ; Dixit Jesus turbis Judæórum : Quis ex vobis árguet me de peccáto ? Si veritátem dico vobis, quare non créditis mihi ? Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 18. *in Evang. hab. in Basil. S. Petri, Dom. Pass.*

PEnsáte, fratres caríssimi, mansuetúdinem Dei. Relaxáre peccáta vénerat, & dicébat : Quis ex vobis árguet me de peccáto ? Non dedignátur ex ratióne osténdere se peccatórem non esse, qui ex virtúte divinitátis póterat peccatóres justificáre. Sed terríbile est valde quod súbditur : Qui ex Deo est, verba Dei audit ; proptéreà vos non audítis, quia ex Deo non estis. Si enim ipse verba Dei audit qui ex Deo est, & audíre verba ejus non potest quisquis ex illo non est ; intérroget se unusquísque si verba Dei in aure cordis pércipit, & intélliget unde sit. Cœléstem pátriam desideráre Véritas jubet, carnis desidéria cónteri, mundi glóriam declináre, aliéna non appétere, própria largíri. Pénset ergo apud se unusquisque vestrûm, si hæc vox Dei in cordis ejus aure convàluit, & quia jam ex Deo sit, agnoscit.

℟. Quis ex vobis árguet me de peccáto ? * Si veritátem dico vobis, quare non créditis mihi ? ℣. Quare detraxistis sermónibus veritátis, cùm è vobis nullus sit qui possit argúere me ? * Si veritátem. *Joan. 7. Job 6.*

Lectio viij.

EGo dæmónium non hábeo. In quibus verbis quid áliud nisi supérbia nostra confúnditur ? Quæ si exagitáta vel léviter fúerit, atrociores injúrias reddit, quàm accéperat : facit mala quæ potest ; minátur & quæ fácere non potest. Ecce injúriam suscípiens Dóminus non iráscitur, non contumeliósa verba respondet. Qui si eísdem ista dicéntibus respondére voluisset : Dæmónium vos habétis, verum profectò díceret ; quia nisi impléti essent dæmónio, tam pervérsa de Deo loqui non possent. Sed acceptâ injúriâ, étiam quod verum erat dícere Véritas nóluit ; ne non dixisse veritátem, sed provocátus, contuméliam reddidisse viderétur. Ex qua re quid nobis innúitur, nisi ut eo témpore quo à próximis ex falsitáte contumélias accípimus, eórum étiam vera mala taceámus ; ne ministérium justæ correptiónis in arma vertámus furóris ?

℟. Qui ex Deo est, verba Dei audit : * Proptéreà vos non audítis, quia ex Deo non estis. ℣. Misit Dóminus ad vos omnes servos suos prophétas, & non audistis : * Proptéreà. *Joan. 8. Jerem. 25.*

Lectio ix.

SEd quia quisquis Dei zelo úritur, sæpe à pravis homínibus dehonestátur, in semetipso nobis Dóminus patiéntiæ præbuit exemplum, qui ait : Sed honoríſico Patrem meum, & vos inhonorastis me. Sed quid nobis ad ista faciendum sit, adhuc exemplo nos ádmonet, cùm subjungit : Ego autem non quæro glóriam meam : est qui quærat, & júdicet. Scimus certè quòd scriptum est : Quia Pater omne judícium dedit Fílio ; & tamen ecce idem Fílius injúrias accípiens, glóriam suam non quærit. Illátas contumélias Patris judício reservat ; ut nobis profectò insínuet quantùm nos esse patientes debémus, dum se adhuc ulcísci non vult & ipse qui júdicat.

℟. Judæi dixérunt Jesu : Nonne bene dícimus nos quia Samaritánus es tu, & dæmónium habes ? Respondit Jesus : * Ego dæmónium non hábeo, sed honoríſico Patrem meum. ℣. Insurrexístis super me ore vestro, & derogastis adversùm me verba vestra. * Ego. *Repet.* ℟. *usque ad* ℣. Insurrexistis. *Joan. 8. Ezech. 35.*

℣. *Sacerd.* Laudans invocábo Dóminum, ℟. Et ab inimícis meis salvus ero. *Ps. 17.*

AD LAUDES.

Ant. QUem contestábor 4. *D.* ut áudiat? Ecce incircumcísæ aures eórum, & audíre non possunt. *Jerem.* 6.

Ant. 6. F. Ecce verbum Dómini factum est eis in oppróbrium: idcirco laborávi sústinens. *Jerem.* 6.

Ant. 8. G. Omnes subsannant me; quia jam olim loquor, vocíferans iniquitátem. *Jerem.* 20.

Ant. 7. b. Dixérunt: Veníte, percutiámus eum linguâ, & non attendámus ad univérsos sermónes ejus. *Jerem.* 18.

Ant. 3. a. Vidísti, Dómine, omnem furórem, univérsas cogitatiónes eórum advérsùm me. *Thren.* 3.

Capitulum. Jerem. 20.

AUdívi contumélias multórum, & terrórem in circúitu: Persequímini, & persequámur eum. Ab ómnibus viris qui erant pacífici mei, & custodientes latus meum: Si quo modo decipiátur, & prævaleámus advérsùs eum, & consequámur ultiónem ex eo. Dóminus autem mecum est quasi bellátor fortis.

Hymnus, Dum, Christe. *infrà*, 240.

℣. Intende ánimæ meæ, & líbera eam: ℟. Propter inimícos meos éripe me. *Ps.* 68.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. *G.* Dixit Jesus: Ego non quæro glóriam meam: est qui quærat, & júdicet. *Joan.* 8.

Oratio.

DEus, qui Unigéniti tui Passióne antíqui hostis contrivísti supérbiam: da pópulo tuo & quæ ipse pértulit dignè recólere, & adversa ómnia æquanímiter toleráre; Per eumdem Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. D. Amen, amen dico vobis: Si quis sermónem meum serváverit, mortem non vidébit in ætérnum. *Joan.* 8.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Ann.* 1551. *Sess.* 14. *de Pœnit. Cap.* 8.

DUm satisfaciendo pátimur pro peccátis, Christo Jesu qui pro peccátis nostris satisfécit, ex quo omnis nostra sufficiéntia est, confórmes effícimur; certíssimam quoque inde arrham habentes, quòd si compátimur, & conglorificábimur.

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. Dixérunt Judæi: Numquid tu major es patre nostro Abraham qui mórtuus est? & Prophétæ mórtui sunt. Quem teipsum facis? *Joan.* 8.

Capitulum. Rom. 15.

UNusquísque vestrûm próximo suo pláceat in bonum ad ædificatiónem. Etenim Christus non sibi plácuit, sed sicut scriptum est: Impropéria improperántium tibi cecidérunt super me.

℟. br. Exurge, Deus, * Júdica causam tuam. Exurge. ℣. Memor esto * impropeHriórum tuórum, * Júdica. *Non dicitur* Glória. *sed resumitur* ℟. Exurge. *Ps.* 73.

℣. Exprobravérunt inimíci tui, Dómine, ℟. Exprobravérunt commutatiónem Christi tui. *Ps.* 88.

AD SEXTAM.

Ant. 4. E. Si ego glorífico meipsum, glória mea nihil est: est Pater meus qui gloríficat me; & non cognovistis eum. *Joan.* 8.

Capitulum. Hebr. 5.

CHristus in diébus carnis suæ, preces supplicationesque ad eum qui posset illum salvum fácere à morte, cum clamóre válido & lácrymis ófferens, exaudítus est pro sua reveréntia.

℟. br. Deus meus, éripe me * De manu peccatóris. Deus. ℣. Et de manu contra legem agentis, * & iniqui. * De manu. ℟. Deus. *Ps.* 70.

℣. Illustra fáciem tuam super servum tuum: ℟. Dómine, non confundar, quóniam invocávi te. *Ps.* 30.

AD NONAM.

Ant. 2. D. Abraham pater vester exultávit ut vidéret diem meum: vidit, & gavísus est. *Joan.* 8.

Capitulum. Hebr. 11.

FIde óbtulit Abraham Isaac, cùm tentarétur, & unigénitum offerébat, qui suscéperat repromissiónes; ad quem dictum est: In Isaac vocábitur tibi semen; árbitrans quia & à mórtuis suscitáre potens est Deus: unde eum & in parábolam accépit.

℟. br. Quis dabit ex Sion salutáre Israel? * Exultábit Jacob. Quis dabit. ℣. Cùm avérterit Deus * captivitátem plebis suæ, * Exultábit Jacob. ℟. Quis. *Ps.* 52.

℣. Congregáte Dómino sanctos ejus, ℟. Qui órdinant testaméntum ejus super sacrifícia. *Ps.* 49.

AD VESPERAS.

Ant. 8. G. DIxit Jesus: Ego non quæro glóriā meam: est qui quærat, & júdicet. *Joan.* 8.

Ant. 1. D. Amen, amen dico vobis: Si quis sermónem meum serváverit, mortem non vidébit in ætérnum. *Joan.* 8.

Ant. 6. F. Dixérunt Judæi: Numquid tu major es patre nostro Abraham qui mórtuus est? & Prophétæ mórtui sunt. Quem teipsum facis? *Joan.* 8.

Ant. 4. E. Si ego glorífico meipsum, glória mea nihil est: est Pater meus qui gloríficat me; & non cognovistis eum. *Joan.* 8.

Ant. 2. D. Abraham pater vester exultávit ut vidéret diem meum: vidit, & gavísus est. *Joan.* 8.

Capitulum. Deut. 19.

DOmine Deus, ne disperdas pópulum tuum & hæreditátem tuam quam redemisti in magnitúdine tua, quos eduxisti de Ægypto in manu forti. Recordáre

servórum tuórum Abraham, Isaac & Jacob : ne aspícias durítiam pópuli hujus.

Hymn. Vexilla. *infrà*, 242.

℣. Deus rex noster ante sécula : ℟. Operátus est salútem in médio terræ. *Ps.* 73.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. Amen, amen dico vobis : Antequàm Abraham fíeret, ego sum. *Joan.* 8.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut in Psalterio.* 25.

IN FERIIS

Per Hebdomadam Passionis, & usque ad Feriam V. in Cæna Domini.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Christum qui pro nobis passus est, * Veníte, adorémus. 1. *Petr.* 4.

Ps. 94. Veníte. *sine* Glória Patri. *in cujus loco repetitur Invitatorium.*

Hymnus.

OPpróbriis, Jesu, satur,
Ligni fatiscens póndere,
Ferále, verus Isaac,
Mactandus ascendis jugum.

Clavis statim trabálibus
Fixus manus, fixus pedes,
Sublíme terris ómnibus
Attólleris spectáculum.

In nos, ô æterni Patris
Incomprehensa cáritas!
Insons cruentæ Fílius
Pro sóntibus morti datur.

Illo laväri sánguine
Opórtuit mundi scelus :
Talem sevéra Núminis
Poscébat ira víctimam.

Crux débitæ nos vínculo
Damnatiónis éximit ;
Et pacis æterno ligat
Terras polumque fœdere.

Qui Fílium tradit, Patri,
Natóque sit laus víctimæ :
Par sit tibi laus, qui sacram
Succendis aram, Spíritus.
Amen.

Ant. & Psalmi de Psalterio.

℣. Líbera me à persequéntibus me ; ℟. Quia confortáti sunt super me. *Ps.* 141.

Lectiones & ℟℟℟. infrà, in qualibet Feria.

℣. *Sacerd.* Laudans invocábo Dóminum ; ℟. Et ab inimícis meis salvus ero. *Ps.* 17.

AD LAUDES.

Ant. & Psalmi de Psalterio.

Capitulum. Jerem. 11.

COgitavérunt super me consília, dicentes : Mittámus lignum in panem ejus, & eradámus eum de terra vivéntium, & nomen ejus non memorétur ámpliùs.

Hymnus.

DUm, Christe, confixus cruci
Agis suprémos spíritus,
Fac nos salúbri fígere
Intenta ligno lúmina.

Anguis venéno pérfidi
Inflicta nobis vúlnera
Pendentis è celsa trabe
Sanábit aspectus Dei.

Hîc nos olympo párturis ;
Hîc Mártyres formas tuos ;
Hîc últimò sanctam fidem
Fundas amóris pignore.

Hinc cuncta terrárum, suo
Regnátor ut sedens throno,
Utrinque protensæ manûs
Virtúte diviná trahis.

Nos

Nos ergo cœlestis thronum
Sinas adíre grátiæ ;
Pedemque complexos crucis
Tuo rigári sánguine.
O spes salútis ómnium,
Crux, vera mundi glória,
Insixa semper hæreas
Imísque regnes córdibus.
Qui Fílium tradit, Patri,
Natóque sit laus víctimæ :
Par sit tibi laus, qui sacram
Succendis aram, Spíritus.
Amen.

℣. Intende ánimæ meæ, & líbera eam : ℟. Propter inimícos meos éripe me. *Ps.* 68.

Ad Benedictus. *Antiph. ut in qualibet Feria.*

Deinde dicuntur Preces flexis genibus, ut suprà in Feriis Quadragesimæ, 133.

Oratio ut in qualibet Feria, post Antiph. ad Benedictus.

Ab hac die non fiunt Suffragia in Laudibus, nec etiam in Vesperis.

AD PRIMAM.

Hymnus, Jam lucis. 134.

Psalmi de Feria ; & sic ad alias Horas.

Ant. 1. a. Deus salvátor meus, de iniquitáte liberábis me ; quia circumdedérunt me contritiónes mortis. 2. *Reg.* 22.

Cetera ut in Feriis Quadragesimæ, suprà. 135.

AD TERTIAM.

Hymnus, O fons. 138.

Ant. 2. D. Dómine, recordáre mei, & tuére me ab his qui persequuntur me. *Jerem.* 15.

Capitulum. Jerem. 18.

Fodérunt fóveam ut cáperent me, & láqueos abscondérunt pédibus meis. Tu autem, Dómine, scis omne consílium eórum advérsus me in mortem.

℟. *br.* Custódi me, Dómine, * De manu peccatóris. Custódi. ℣. Et ab homínibus iníquis * éripe me,* De manu peccatóris. *Non dicitur* Glória Patri. *sed repet.* ℟. Custódi. *Ps.* 30.

℣. Custódi me à láqueo quem statuérunt mihi, ℟. Et à scándalis operántium iniquitátem. *Ps.* 140.

Preces, flexis genibus, ut suprà in Feriis Quadrag. 139.

AD SEXTAM.

Hymnus, Jam solis. 139.

Ant. 4. a. Vidisti, Dómine, iniquitátem illórum advérsùm me : júdica judícium meum. *Thren.* 3.

Capitulum. Thren. 3.

Audisti lábia insurgéntium mihi, & meditatiónes eórum advérsùm me totá die. Sessiónem eórum, & resurrectiónem eórum vide ; ego sum psalmus eórum.

℟. *br.* Propter inimícos meos * Eripe me, Dómine. Propter. ℣. Tu scis impropérium meum * & confusiónem meam,* Eripe me, Dómine. ℟. Propter. *Ps.* 68.

℣. Totá die verba mea execrabantur : ℟. Adversùm me omnes cogitatiónes eórum in malum. *Ps.* 55.

Preces, flexis genibus.

AD NONAM.

Hymnus, Labente. 139.

Ant. 7. d. Omnes inimíci mei audiérunt malum meũ; lætáti sunt, quóniam tu fecisti. *Thren.* 1.

Capitulum. Jerem. 18.

ATtende, Dómine, ad me, & audi vocem adversariórum meórum. Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ?

℟. *br.* Príncipes * Persecúti sunt me gratis. Príncipes. ℣. Et à verbis tuis * formidávit cor meum. * Persecúti sunt. ℟. Príncipes * persecúti sunt me gratis. *Ps.* 118.

℣. Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi; ℟. Quóniam sequébar bonitátem. *Ps.* 37.

Preces, flexis genibus.

AD VESPERAS.

Ant. & Psalm. de Psalterio.

Capitulum. Jerem. 18.

REcordáre, Dómine, quòd stéterim in conspectu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, & avérterem indignatiónem tuam ab eis.

Hymnus. Fortunat.

VExilla Regis pródeunt,
Fulget crucis mystériũ,
Quo carne carnis Cónditor
Suspensus est patíbulo.

Quo vulnerátus ínsuper
Mucróne diro lánceæ,
Ut nos laváret crímine,
Manávit undâ & sánguine.

Impléta sunt quæ cóncinit
David fidélis cármine,
Dicens: In natiónibus
Regnávit à ligno Deus.

Arbor decóra & fúlgida,
Ornáta Regis púrpurâ,
Electa digno stípite
Tam sancta membra tángere.

Beáta cujus bráchiis
Secli pependit prétium;
Statéra facta córporis,
Prædamque tulit tártari.

O crux, ave, spes única:
Hoc passiónis témpore,
Auge piis justítiam,
Reísque dona véniam.

Te, summa Deus Trínitas,
Collaudet omnis spíritus:
Quos per crucis mystérium
Salvas, rege per sǽcula.
Amen.

℣. Captábunt in ánimam Justi: ℟. Et sánguinem innocentem condemnábunt. *Ps.* 93.

Ad Magníficat. *Antiph. ut in qualibet Feria.*

Deinde dicuntur Preces flexis genibus, ut in Feriis Quadragesimæ.

Oratio ut in qualibet Feria, post Ant. ad Magníficat.

COMPLETORIUM, *ut suprà.* 141.

FERIA SECUNDA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 2.

ET nunc quid tibi vis in via Ægypti, ut bibas aquam túrbidam? & quid tibi cum via Assyriórum, ut bibas aquam flúminis? Arguet te malítia tua, & avérsio tua increpábit te. Scito, & vide quia malum & amárum est reliquisse te Dóminum Deum tuum, & non esse timórem

mei apud te, dicit Dóminus Deus exercítuum. A século confregisti jugum meum, rupisti víncula mea, & dixísti: Non sérviam. In omni enim colle sublími, & sub omni ligno frondóso tu prosternebáris méretrix. Ego autem plantávi te víneam electam, omne semen verum: quómodò ergo conversa es mihi in pravum, vínea aliéna? Si láveris te nitro, & multiplicáveris tibi herbam borith, maculáta es in iniquitáte tua coram me. Jerúsalem, Jerúsalem.

℟. Dixit Dóminus. 234.

Lectio ij.

VErtérunt ad me tergum, & non fáciem, & in témpore afflictiónis suæ dicent: Surge, & líbera nos. Ubi sunt dii tui, quos fecisti tibi? Surgant, & líberent te in témpore afflictiónis tuæ: secundùm númerum quippe civitátum tuárum erant dii tui, Juda. Quid vultis mecum judício conténdere? omnes dereliquistis me, dicit Dóminus. Frustrà percussi fílios vestros, disciplínam non recepérunt: devorávit gládius vester prophétas vestros; quasi leo vastátor generátio vestra. Vidéte verbum Dómini: Numquid solitúdo factus sum Israéli, aut terra serótina? Quare ergo dixit pópulus meus: Recéssimus, non veniémus ultrà ad te? Numquid oblivíscétur virgo ornaménti sui, aut sponsa fásciæ pectorális suæ? pópulus verò meus oblítus est mei diébus innúmeris. Jerúsalem.

℟. Sument. 234.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 7.

IN illo témpore; Misérunt Príncipes & Pharisæi minístros, ut apprehénderent Jesum. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joann. Tract. 31.

QUærétis me, & non inveniétis; & ubi sum ego, vos non potestis veníre. Hîc jam resurrectiónem suam Dóminus prædixit: noluérunt eum agnóscere præsentem, & pósteà quæsiérunt, cùm vidérunt in eum multitúdinem jam credentem. Quando claudus ille qui sedébat ad portam, ad vocem Petri surrexit, & suis pédibus ambulávit, ita ut hómines miraréntur; multi compuncti dixérunt: Quid faciémus? Vidérunt se ingenti crímine impietátis adstrictos, quando illum occidérunt, quem venerári & adoráre debuérant: & hoc putábant esse inexpiábile. Magnum enim fácinus erat, cujus considerátio illos fáceret desperáre; sed non debébant desperáre, pro quibus in cruce pendens Dóminus est dignátus oráre; díxerat enim: Pater, ignosce illis, quia nésciunt quid fáciunt. Vidébat quosdam suos inter multos aliénos. Illis jam

petébat véniam, à quibus adhuc accipiébat injúriam. Non enim attendébat quòd ab ipsis moriebátur, sed quia pro ipsis moriebátur.

℟. Adhuc módicum tempus vobíscum sum; & vado ad eum qui me misit. * Quærétis me, & non inveniétis: & ubi ego sum, vos non potéstis veníre. ℣. Quia despexístis omne consílium meũ, & increpatiónes meas neglexístis; ego quoque subsannábo. * Quærétis. *Joan.* 7. *Prov.* 1.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. *G.* Si quis sitit, véniat ad me, & bibat. *Joan.* 7.

Oratio.

IMplorámus in jejúnio, Dómine, misericórdiam tuam; ut te, qui fons es misericórdiæ, toto desidério sitientes, caritátis tuæ abundántiâ repleámur; Per.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Sess. 14. *de Pœnit. Cap.* 8.

HAbeant præ óculis Sacerdótes, ut satisfáctio quam impónunt, non sit tantùm ad novæ vitæ custódiam, & infirmitátis medicamentum; sed étiam ad præteritórum peccatórum vindíctam & castigatiónem.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. E. Qui credit in me, sicut dicit Scriptúra, flúmina de ventre ejus fluent aquæ vivæ. *Joan.* 7.

Oratio.

EFfunde super nos, Dómine, salúbres aquas grátiæ tuæ; ut per fidem & bona ópera Passiónis tuæ múnera consequámur; Qui vivis.

FERIA TERTIA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 3.

VUlgò dícitur: Si dimíserit vir uxórem suam, & recédens ab eo, dúxerit virum álterum, numquid revertétur ad eam ultrà? numquid non pollúta & contamináta erit múlier illa? Tu autem fornicáta es cum amatóribus multis: tamen revértere ad me, dicit Dóminus, & ego suscípiam te. Leva óculos tuos in diréctum, & vide ubi non prostráta sis? in viis sedébas, expéctans eos quasi latro in solitúdine; & polluísti terram in fornicatiónibus tuis & in malítiis tuis. Quamobrem prohíbitæ sunt stillæ pluviárum, & serótinus imber non fuit: frons mulíeris meretrícis facta est tibi, noluísti erubéscere. Ergo saltèm ámodò voca me: Pater meus, dux virginitátis meæ tu es. Jerúsalem.

℟. Réspice inimícos. 235.

Lectio ij.

ET dixit Dóminus ad me in diébus Josíæ regis: Numquid vidísti quæ fécerit avérsátrix Israel? ábiit sibimet super omnem montem excelsum, & sub omni ligno frondóso, & fornicáta est ibi. Et dixi, cùm fecísset hæc ómnia: Ad me revértere; & non est reversa. Et vidit prævaricátrix soror ejus Juda, quia pro eo quòd mœchára

esset aversátrix Israel, dimisissem eam, & dedissem ei libellum repúdii: & non tímuit prævaricátrix Juda soror ejus; sed ábiit, & fornicáta est étiam ipsa. Et facilitáte fornicatiónis suæ contaminávit terram, & mœcháta est cum lápide & ligno. Et in ómnibus his non est reversa ad me prævaricátrix soror ejus Juda in toto corde suo, sed in mendácio, ait Dóminus. Et dixit Dóminus ad me: Justificávit ánimam suá aversátrix Israel, comparatióne prævaricatrícis Judæ. Vade, & clama sermónes istos contra aquilónem, & dices: Revértere, aversátrix Israel, ait Dóminus, & non avertam fáciem meam à vobis; quia sanctus ego sum, dicit Dóminus, & non irascar in perpétuum. Jerúsalem.

℟. Deus meus. 235.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 7.

IN illo témpore; Ambulábat Jesus in Galilæam: non enim volébat in Judæam ambuláre, quia quærébant eum Judæi interfícere. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joann. Tract. 28.

CHristus manens Deus, accépit hóminem, qui fecit hóminem. Quando ergo látuit ut homo, non poténtiam perdidisse putandus est, sed exemplum nostræ infirmitáti præbuisse. Ille enim, quando vóluit, deténtus est; quando vóluit, occísus est. Sed quóniam futúra erant membra ejus, id est, fidéles ejus, qui non habérent illam potestátem quam habébat ipse Deus noster: quòd latébat, quòd se tanquam ne occiderétur, occultábat; hoc indicábat factúra esse membra sua, in quibus útique membris suis ipse erat. Non enim Christus in cápite, & non in córpore; sed Christus totus in cápite & in córpore. Quod ergo membra ejus, hoc ipse: quod autem ipse, non contínuò membra ejus. Nam si non ipsi essent membra ejus, non díceret: Saule, quid me perséqueris? Non enim Saulus ipsum, sed membra ejus, id est, fidéles ejus in terra persequebátur. Nóluit tamen dícere sanctos meos, servos meos, postrémò honorabíliùs, fratres meos; sed, me, hoc est, membra mea quibus ego sum caput.

℟. Non potest mundus odisse vos: me autem odit; * Quia ego testimónium perhíbeo de illo, quòd ópera ejus mala sunt. ℣. Os peccatóris super me apertum est, * Quia ego testimónium perhíbeo de illo. *Joan.* 7. *Ps.* 108.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. a. Ascéndite ad diem festum hunc; ego autem non ascendo, quia meum tempus nondum implétum est. *Joan.* 7.

Orátio.

FAc nos, Dómine, piis desidériis redemptiónis nostræ prósequi solémnia; ut mystériis tuis intendentes, eádem cum fructu celebrémus; Qui vivis & regnas cum Deo Patre, &c.

C A N O N.

Ex Concílio Cabilonensi secundo.

Ann. 813. *Can.* 36.

QUidam ex indústria peccantes, propter eleemosynárum largitiónem, quamdam sibi promittunt impunitátem. Eleemósyna enim extinguit peccáta, sed ea quæ aut necessitáte, aut casu, aut quâlibet fiunt fragilitáte. Ea verò quæ ex indústriâ, aut cujúslibet libídinis explendæ causâ idcirco fiunt, ut eleemósynis redimantur, nequáquam eis rédimi possunt; quia qui hoc perpetrârunt, videntur Deum mercéde condúcere, ut eis impúnè peccáre líceat. Non ergo quis idcirco peccáre debet, ut eleemósynam fáciat; sed eleemósynam fácere, quia peccávit.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. ç. Quidam dicébant: Quia bonus est; álii autem dicébant: Non, sed sedúcit turbas. Nemo tamen palàm loquebátur de illo propter metum Judæórum. *Joan.* 7.

Orátio.

PRótege, Dómine, pópulum tuum; ut superátis hujus mundi tentatiónibus, te solum Deum, & sincéro corde & líberâ voce palàm confiteátur; Per.

FERIA QUARTA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 5.

CIrcuíte vias Jerúsalem, & aspícite; & consideráte, & quærite in platéis ejus, an inveniátis virum faciéntem judícium, & quærentem fidem; & propítius ero ei. Quòd si étiam, Vivit Dóminus, díxerint; & hoc falsò jurábunt. Dómine, óculi tui respíciunt fidem: percussísti eos, & non doluérunt: attrivísti eos, & renuérunt accípere disciplínam: induravérunt fácies suas supra petram, & noluérunt reverti. Ego autem dixi: Fórsitan páuperes sunt & stulti, ignorantes viam Dómini, judícium Dei sui. Ibo ígitur ad optimátes, & loquar eis: ipsi enim cognovérunt viam Dómini, judícium Dei sui; & ecce magìs hi simul confregérunt jugum, rupérunt víncula. Jerúsalem.

℞. Dixit Dóminus. 2 34.

Lectio ij.

SUper quo propítius tibi esse pótero? Fílii tui dereliquérunt me, & jurant in his qui non sunt dii. Saturávi eos, & mœcháti sunt, & in domo meretrícis luxuriabántur. Equi amatóres & emissárii facti sunt: unusquísque ad uxórem próximi sui hinniébat. Numquid super his non visitábo, dicit Dóminus, & in gente tali

non ulciscétur ánima mea? Ascéndite muros ejus, & dissipáte, consummatiónem autem nolíte fácere: auferte propágines ejus, quia non sunt Dómini. Prævaricatióne enim prævaricáta est in me domus Israel, & domus Juda, ait Dóminus. Negavérunt Dóminum, & dixérunt: Non est ipse; neque véniet super nos malum: gládium & famem non vidébimus. Prophétæ fuérunt in ventum locúti, & respońsum non fuit eis: hæc ergo evénient illis. Jerúsalem.

℟. Sument. 234.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 10.

IN illo témpore; Facta sunt Encænia in Jerosólymis; & hiems erat. Et ambulábat Jesus in templo, in pórticu Salomónis. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 48.

ENcænia festívitas erat dedicatiónis templi. Illum enim diem quo templum dedicátum est, Judæi solémniter celebrábant. Et ambulábat Jesus in templo, in pórticu Salomónis. Circumdedérunt ergo eum Judæi, & dicébant ei: Quoúsque ánimam nostram tollis? Si tu es Christus, dic nobis palàm. Non veritátem desiderábant, sed calúmniam præparábant. Hoc pro magno Judæi à Christo quærébant; ut si díceret, Ego sum Christus, secundùm quod illi solùm sapiébant de sémine David, calumniaréntur quòd sibi arrogáret régiam potestátem. Plus est quod eis respondit. Illi de fílio David volébant calumniári; ille Fílium Dei se esse respondit. Et quómodò? Audíte. Respondit eis Jesus: Loquor vobis, & non créditis. Opera quæ ego fácio in nómine Patris mei, hæc testimónium pérhibent de me: sed vos non créditis, quia non estis ex óvibus meis. Jam suprà didicistis quæ sint oves. Estóte oves. Oves credendo sunt, oves pastórem sequendo sunt, oves redemptórem non contemnendo sunt, oves per óstium intrando sunt, oves exeundo & páscua inveniendo sunt, oves vitâ æternâ perfruendo sunt.

℟. Usquequò détrahet mihi pópulus iste? * Quoúsque non credent mihi in ómnibus signis quæ feci coram eis? ℣. Opera quæ ego fácio in nómine Patris mei, hæc testimónium pérhibent de me. * Quoúsque non credent mihi. *Num.* 14. *Joan.* 10.

Ad Benedictus. *Ant.* 4. d. Oves meæ vocem meam áudiunt: & ego vitam ætérnam do eis; & non períbunt in ætérnum. *Joan.* 10.

Orátio.

LIbera, quæsumus, Dómine, à peccátis & hóstibus pópulum tibi supplicantem; ut sanctâ viventes

conversatióne non péreat, & grátiæ tuæ præsídio semper muniátur; Per.

C A N O N.

Ex Concílio Cabilonensi secundo.

Anno 813. *Can.* 45.

AQuibusdam, qui Romam Turonumve, & ália quædam loca, sub pretextu oratiónis & pœniténtiæ inconsultè péragrant, plúrimùm errátur. Sunt qui putant se impúnè aut peccáre, aut peccasse, quia hæc loca oratúri frequentant; tantùm vecordes, ut putent se sanctórum locórum solâ visióne à peccátis purgári. Qui veró peccáta sua Sacerdótibus in quorum sunt paróchiis, confessi sunt, & ab iis agendæ pœniténtiæ consílium accéperunt, si oratiónibus insistendo, eleemósynas largiendo, vitam emendando, mores componendo, Apostolórum límina, vel quorúmlibet Sanctórum invísere desíderant; horum est devótio modis ómnibus collaudanda.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Si mihi non vultis crédere, opéribus crédite; ut cognoscátis & credátis quia Pater in me est, & ego in Patre. *Joan.* 10.

Oratio.

FAc nos, Dómine, in diébus istis misericórdiam tuam abundántiùs percípere; quibus redemptiónis nostræ múnera pléniùs, te largiente, cognóvimus; Per.

FERIA QUINTA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 6.

ERudíre, Jerúsalem, ne fortè recédat ánima mea à te; ne fortè ponam te desertam, terram inhabitábilem. Hæc dicit Dóminus exercítuum: Usque ad racémum cólligent quasi in vínea relíquias Israel: converte manum tuam, quasi vindemiátor ad cartallum. Cui loquar? & quem contestábor, ut áudiat? Ecce incircumcísæ aures eórum, & audíre non possunt: ecce verbum Dómini factum est eis in oppróbrium, & non suscípient illud. Idcirco furóre Dómini plenus sum, laborávi sústinens: effunde super párvulum foris, & súper consílium júvenum simul; vir enim cum mulíere capiétur, senex cum pleno diérum. Et transíbunt domus eórum ad álteros, agri & uxóres páriter; quia extendam manum meam super habitantes terram. Jerúsalem.

℞. Réspice. 255.

Lectio ij.

AMinóre quippe usque ad majórem omnes avarítiæ student: & à prophéta usque ad sacerdótem cuncti fáciunt dolum. Et curâbant contritiónem filiæ pópuli mei cum ignomínia, dicentes: Pax, pax; & non erat pax. Confúsi sunt, quia abominatiónem fecérunt; quin pótiùs confusióne

ne non sunt confúsi, & erubéscere nesciérunt. Quamobrem cadent inter ruentes: in témpore visitatiónis suæ córruent, dicit Dóminus. Hæc dicit Dóminus: State super vias, & vidéte, & interrogáte de sémitis antíquis quæ sit via bona, & ambuláte in ea; & inveniétis refrigérium animábus vestris. Et dixérunt: Non ambulábimus. Et constítui super vos speculatóres: Audíte vocem tubæ. Et dixérunt: Non audiémus. Jerúsalem, Jerúsalem, &c.

℟. Deus meus. 235.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 7.

IN illo témpore; Rogábat Jesum quidam de Pharisæis, ut manducáret cum illo. Et ingressus domum Pharisæi, discúbuit. Et ecce múlier quæ erat in civitáte peccátrix, ut cognóvit quòd accubuisset in domo Pharisæi, áttulit alabastrum unguenti. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

In Evang. 33.

LIquet, fratres, quòd illícitis áctibus priùs múlier intenta, unguentum sibi pro odóre suæ carnis adhíbuit. Quod ergo sibi túrpiter exhibúerat, hoc jam Deo laudabíliter offerébat. Oculis terréna concupíerat; sed hos jam per pœniténtiam cónterens flebat. Capillos ad compositiónem vultûs exhibúerat; sed jam capillis lácrymas tergébat. Ore supérba díxerat; sed pedes Dómini ósculans, hoc in redemptóris sui vestígia figébat. Quot ergo in se hábuit oblectamenta, tot de se invénit holocausta. Convertit ad virtútum númerum númerum críminum; ut totum servíret Deo in pœniténtia quidquid ex se Deum contémpserat in culpa.

℟. Múlier quæ erat in civitáte peccátrix, áttulit alabastrum unguenti: & * Stans retrò secùs pedes Jesu, lácrymis cœpit rigáre pedes ejus, & capillis suis tergébat: osculabátur pedes ejus, & unguento ungébat. ℣. Nonne lácrymæ ascendunt usque ad cœlum? non discédet, donec Altíssimus aspíciat: * Stans. *Luc.* 7. *Eccli.* 35.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Remittuntur ei peccáta multa, quóniam dilexit multùm. *Luc.* 7.

Oratio.

DEus, qui multùm diligéntibus multa peccáta remittis: infunde córdibus nostris tui amóris affectum, ut ab ómnibus peccátis nostris tuâ misericórdiâ liberémur; Per.

CANON.

Ex Concílio Tridentino. *Ann.* 1551. *Sess.* 14. *de Pœnit.* *Cap.* 8.

MAgnópere à peccáto révocant, & quasi fræno quodam coercent satis-

factóriæ pœnæ, cautioresque & vigilantióres in futúrum pœnitentes efficiunt: medentur quoque peccatórum relíquiis, & vitiósos hábitus, malè vivendo comparátos, contráriis virtútum actiónibus tollunt.

VESPERÆ de Sequenti.

FERIA SEXTA

Fit Officium

DE COMPASSIONE B. M.

Duplex-minus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria 5 & sic in toto Officio.

Ant. 1. D. Fília pópuli mei, luctum unigéniti fac tibi planctum amárum. *Jerem.* 6.

Ant. 3. a. Lácrymæ ejus in maxillis ejus: non est qui consolétur eam ex ómnibus caris ejus. *Thren.* 1.

Ant. 8. c. Torcúlar calcávit Dóminus vírgini fíliæ Juda, quóniam inváluit inimícus. *Thren.* 1.

Ant. 6. C. Fília Sion oppressa est amaritúdine, & egressus est omnis decor ejus. *Thren.* 1.

Ant. 4. f. Ipsa gemens conversa est retrorsùm: depósita est vehementer, non habens consolatórem. *Thr.* 1.

Capitulum. Ruth 1.

NE vocétis me, Noémi, (id est pulcram:) sed vocáte me, Mara, (id est amáram;) quia amaritúdine valde replévit me Omnípotens.

℟. Fília Jerúsalem, numquid rex non est tibi, quia comprehendit te dolor sicut parturientem? * Dole, & satage quasi partúriens, quia liberáberis: rédimet te Dóminus. ℣. Nonne opórtuit pati Christum, & ita intráre in glóriam suam? * Dole, & satage quasi partúriens. *Mich.* 4. *Luc.* 24.

Hymnus. H. Vabr. Ep.

DUm spargit aram sanguine
Jesus salútis hóstia,
Præsens dolóris æmulum
María pectus ímmolat.

Caput cruentum Fílii
Matris corónat vérticem:
Clavis iisdem fígitur
Christus cruci, Christo parens.

O passiónis mútuæ,
Jesu, María, cónscii;
Alterna vobis vúlnera
Inferre tandem párcite.

Quem vos dolétis, noster est
Error, furorque críminum:
Totum scelus faténtibus
Partem dolóris réddite.

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

℣. Anima mea turbáta est valde; ℟. Sed tu, Dómine, úsquequò? *Ps.* 6.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Cui comparábo te, fília Jerúsalem? cui exæquábo te, virgo fília Sion? Magna est enim velut mare contrítio tua: quis medébitur tui? *Thren.* 2.

Oratio, Da, quæsumus. *ut infrà ad Laudes.*

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Fides tua te salvam fecit; vade in pace. *Luc.* 7.

℣. Captábunt in ánimam Justi, ℟. Et sánguinem innocentem condemnábunt. *Ps.* 93.

Oratio.

ADesto supplicatiónibus nostris, omnípotens Deus: & quibus sperandæ salútis fidúciam indulges, consuétæ misericórdiæ tríbue benignus efféctum; Per.

COMPLETORIUM, *ut suprà*, 141. *Hymnus*, Virgo. *ut in Officio parvo*, lxxiij.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum crucifixum super quem planxit mater quasi super unigénitum, * Veníte, adorémus. *Zach.* 12.

Ps. 94. Veníte. *sine* Glória Patri. *sed dicto* Quadraginta. *dicitur* * Veníte, adorémus. *Deinde repetitur Invitatorium.*

Hymnus, Dum spargit. *ut suprà, in I. Vesperis.*

IN I. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Ego plorans, & óculus meus dedúcens aquas; quia longè factus est à me consolátor. *Thren.* 1.

Ant. 6. C. Dolor meus super dolórem, in me cor meum mœrens. *Jerem.* 8.

Ant. 7. c. Vocem meam audísti, Dómine: ne avertas aurem tuam à singultu meo & clamóribus. *Thren.* 3.

℣. Ad te clamávi, dum anxiarétur cor meum; ℟. Quia factus es spes mea, Deus. *Ps.* 60.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 8.

QUómodò dícitis: Sapientes nos sumus, & lex Dómini nobíscum est? Verè mendácium operátus est stilus mendax scribárum. Confúsi sunt sapientes, pertérriti & capti sunt; verbum enim Dómini projecérunt, & sapiéntia nulla est in eis. Proptéreà dabo mulíeres eórum éxteris, agros eórum hærédibus; quia à mínimo usque ad máximum omnes avarítiam sequuntur: à prophéta usque ad sacerdótem cuncti fáciunt mendácium. Et sanábant contritiónem fíliæ pópuli mei ad ignomíniam, dicentes: Pax, pax; cùm non esset pax. Confúsi sunt, quia abominatiónem fecérunt: quinímò confusióne non sunt confúsi, & erubéscere nesciérunt; idcirco cadent inter corruentes, in témpore visitatiónis suæ córruent, dicit Dóminus. Jerúsalem.

℟. Erit in die illa, dicit Dóminus, convertam ómnia cántica vestra in planctum, & * Ponam diem eam quasi luctum unigéniti, & novíssima ejus quasi diem amárum. ℣. Fílius hóminis tradendus est in manus hóminum, & occídent eum: * Ponam. *Amos* 8. *Matt.* 17.

Lectio ij.

ADan audítus est frémitus equórum ejus; à voce hinnítuum pugnató-

rum ejus commóta est omnis terra : & venérunt, & devoravérunt terram & plenitúdinem ejus, urbem & habitatóres ejus. Quia ecce ego mittam vobis serpentes régulos, quibus non est incantátio ; & mordébunt vos, ait Dóminus. Dolor meus super dolórem, in me cor meum mœrens. Ecce vox clamóris fíliæ pópuli mei de terra longínqua : Numquid Dóminus non est in Sion? aut rex ejus non est in ea? Quare ergo me ad iracúndiam concitavérunt in sculptílibus suis & in vanitátibus aliénis? Tránsiit messis, finíta est æstas, & nos salváti non sumus. Super contritióne fíliæ pópuli mei contrítus sum & contristátus, stupor obtínuit me. Numquid resína non est in Gálaad? aut médicus non est ibi? Quare ígitur non est obducta cicátrix fíliæ pópuli mei? Jerúsalem.

℟. Multiplicátæ sunt mihi víduæ Jerúsalem : * Induxi eis super matrem adolescentis vastatórem merídie ; & resíduos in gládium dabo. ℣. Ecce vénient dies in quibus dicent : Beátæ stériles, & ventres qui non genuérunt, & úbera quæ non lactavérunt : * Induxi. *Jerem.* 15. *Luc.* 23.

Lectio iij. Cap. 9.

HÆc dicit Dñus exercítuum Deus Israel : Contemplámini, & vocáte lamentatríces, & véniant ; & ad eas quæ sapientes sunt, míttite, & próperent : festínent, & assúmant super nos lamentum : dedúcant óculi nostri lácrymas, & pálpebræ nostræ défluant aquis. Quia vox lamentatiónis audíta est de Sion : Quómodò vastáti sumus & confúsi vehementer? quia derelíquimus terram, quóniam dejecta sunt tabernácula nostra. Audíte ergo, mulíeres, verbum Dómini ; & assúmant aures vestræ sermónem oris ejus : & docéte fílias vestras lamentum, & unaquæque próximam suam planctum ; quia ascendit mors per fenestras nostras, ingressa est domos nostras, dispérdere párvulos déforìs, júvenes de platéis. Jerúsalem.

℟. Dedúcant óculi mei lácrymam per noctem & diem, & non táceant ; * Quóniam contritióne magnâ contrita est virgo fília pópuli mei, plagâ péssimâ vehementer. ℣. Si in víridi ligno hæc fáciunt, in árido quid fiet? * Quóniam. *Non dicitur* Glória. *Jerem.* 14. *Luc.* 23.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Dóleo super te, decóre nimis & amábilis. Sicut únicum fílium, ita ego te diligébam. 2. *Reg.* 1.

Ant. 4. a. Fili mi, fili mi, quis mihi dabit ut ego móriar pro te? 2. *Reg.* 18.

Ant. 8. G. Præcipe, Dómine, récipi spíritum meum ; expedit enim mihi mori magis quàm vívere. *Tob.* 3.

℣. Sitívit ánima mea: quam multipliciter tibi caro mea! ℟. Adhæsit ánima mea post te. *Ps. 62.*

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

In Sign. magn. Lectio iv.

MArtyrium Vírginis tam in Simeónis prophetía, quàm in ipsa Domínicæ passiónis história commendátur. Pósitus est hic (ait sanctus senex de párvulo Jesu) in signum cui contradicétur; & tuam ipsíus ánimam (ad Maríam autem dicébat) pertransíbit gládius. Verè tuam, ó beáta Mater, ánimam gládius pertransívit; alióquin, nónnisi eam pertránsiens, carnem Fílii tui penetráret. Et quidem, postéaquàm emísit spíritum tuus ille Jesus, ómnium quidem, sed speciáliter tuus; ipsíus planè non áttigit ánimam crudélis láncea, quæ ipsíus, nec mórtuo parcens cui nocére non posset, apéruit latus: sed tuam útique ánimam pertransívit. Ipsíus nimírum ánima jam ibi non erat; sed tua planè inde nequíbat avelli. Tuam ergo pertransívit ánimam vis dolóris; ut plusquàm Mártyrem non immérito prædicémus, in qua nimírum corpóreæ sensum passiónis excésserit compassiónis afféctus. Tu autem.

℟. Símeon dixit ad Maríam matrem Jesu: Ecce pósitus est hic in signum cui contradicétur; * Et tuam ipsíus ánimam pertransíbit gládius, ut revelentur ex multis córdibus cogitatiónes. ℣. Repléberis cálice mœróris & tristítiæ, & bibes illum, & epotábis usque ad fæces; * Et. *Luc. 2. Ezech. 23.*

Lectio v.

AN non tibi plusquàm gládius fuit sermo ille, revérà pertránsiens ánimam, & pertingens usque ad divisiónem ánimæ & spíritûs, Múlier, ecce fílius tuus? O commutatiónem! Joannes tibi pro Jesu tráditur; servus pro dómino; discípulus pro magistro; fílius Zebedæi pro Fílio Dei; homo purus pro Deo vero. Quómodò non tuam affectuosíssimam ánimam pertransíret hæc audítio; quando & nostra, licèt sáxea, licèt férrea péctora, recordátio scindit?

℟. Sequebátur Jesum turba mulíerum quæ plangébant, & lamentabantur eum. Et postquàm venérunt in locum Calváriæ, crucifixérunt eum. * Stabat autem juxta crucem Jesu Mater ejus. ℣. Sedérunt in terra, conspersérunt cínere cápita sua, abjecérunt in terram cápita sua vírgines Jerúsalem. * Stabat. *Luc. 23. Joan. 19. Thren. 2.*

Lectio vj.

NOn miréminí, fratres, quòd María martyr in ánima fuisse dicátur. Mirétur qui non memínerit se audisse Paulum inter máxima géntium crímina memorantem, quòd sine affe-

ctióne fuissent. Longe id fuit à Maríæ viscéribus; longè id fit étiam à sérvulis ejus. Sed fortè quis dicat, Numquid non eum præscíerat moritúrum? Et indubitanter. Numquid non sperábat contínuò resurrectúrum? Et fidenter. Super hæc dóluit crucifixum? Et vehementer. Alióquin, quisnam tu, frater; aut unde tibi hæc sapiéntia, ut miréris plùs Maríam compatientem, quàm Maríæ Fílium patientem? Ille étiam mori córpore pótuit; ista cómmori corde non pótuit? Fecit illud cáritas, quâ majórem nemo hábuit: fecit & hoc cáritas, cui post illam símilis áltera non fuit.

℟. Vidit Jesus matrem, & discípulum stantem, quem diligébat; * Et dicit Jesus matri suæ: Múlier, ecce fílius tuus. ℣. Supra modum mater mirábilis, bono ánimo ferébat, propter spem quam in Deum habébat, femíneæ cogitatióni masculínum ánimum ínserens; * Et dicit. *Non dicitur* Glória. *Joan.* 19. 2. *Mach.* 7.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Nemo gáudeat super me desolátam; ego enim derelícta sum sola, & clamábo ad Altíssimum in diébus meis. *Baruch* 4.

Ant. 2. D. Oculus meus non tácuit, eò quòd non esset réquies, donec respíceret & vidéret Dóminus de cœlis. *Thren.* 3.

Ant. 5. a. Non repellet in sempiternum Dóminus; quia si abjécit, & miserébitur secundùm multitúdinem miseratiónum suárum. *Thren.* 3.

℣. In umbra alárum tuárum sperábo, ℟. Donec tránseat iníquitas. *Ps.* 56.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio vij. Capi 19.

IN illo témpore; Stabant juxta crucem Jesu mater ejus, & soror matris ejus María Cléophæ, & María Magdaléne. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

De Institut. Virg. Cap. 7.

CLáudite ora, ímpii; aperíte aures, pii: audíte quid Christus loquátur. Testátur de cruce Dóminus Jesus, & paulísper públicam differt salútem, ne matrem inhonóram relinquat. Subscríbitur Joannes in testamento Christi: legátur matri pudóris defénsio, testimónium integritátis: legátur & discípulo matris custódia, pietátis grátia commendátur. Ex illo suscépit eam discípulus in sua. Non útique Christus faciébat divórtium, non María relinquébat virum; sed cum quo Virgo habitáre debébat, quàm cum eo quem Fílii hærédem integritátis sciret esse custódem? Stabat ante crucem mater, & fugiéntibus viris intrépida. Vidéte mtmáre utrùm pudórem po-

fúerit mater Jesu, quæ ánimum non mutávit: spectábat piis óculis Fílii vúlnera, per quæ sciébat ómnibus futúram redemptiónem.

℟. Dicit Jesus discípulo quem diligébat: * Ecce mater tua. ℣. Cùm accéperit Deus ánimam meam, honórem habébis matri tuæ ómnibus diébus vitæ ejus: * Ecce. *Joan.* 19. *Tob.* 4.

Lectio viij.

STabat non degéneri mater spectáculo, quæ non metúeret peremptórem. Pendébat in cruce Fílius, mater se persecutóribus offerébat. Si hoc solùm esset ut ante Fílium prosternerétur, laudandus pietátis affectus quòd Fílio superstes esse nolébat. Sin veró, ut cum Fílio morerétur, cum eódem gestiébat resúrgere; non ignára fuit mystérii quòd genuísset resurrectúrum. Simul quia público úsui impendi mortem Fílii nóverat, præstolabátur si forte étiam suâ morte público múneri áliquid adderétur. Sed Christi pássio adjutóre non éguit, sicut ipse Dóminus longè antè prædíxerat: Et respexi, & non erat adjútor: & attendi, & nemo suscipiébat; & liberávit eos bráchium meum. Quómodò ergo extorquéri pótuit intégritas Maríæ, quæ, fugiéntibus Apóstolis, supplícia non timébat, sed ipsa se offerébat perículis?

℟. Ex illa hora accépit matrem Jesu discípulus in sua. * Erat ferè hora sexta, & ténebræ factæ sunt in universam terram. ℣. Misi repentè terrórem, dicit Dóminus: infirmáta est quæ péperit: óccidit ei sol, cùm adhuc esset dies. * Erat. *Joan.* 19. *Luc.* 23. *Jerem.* 15.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio ix. Cap. 11.

IN illo témpore; Collegérunt Pontífices & Pharisæi concílium, & dicébant: Quid fácimus, quia hic homo multa signa facit? Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 49.

DIcébant; Quid fácimus? nec tamen dicébant: Credámus. Plus enim pérditi hómines cogitábant quómodò nocérent & pérderent, quàm quómodò sibi consúlerent, ne perírent. Et tamen timébant, & quasi consulébant. Dicébant enim: Quid fácimus, quia hic homo multa signa facit? si dimíttimus eum sic, omnes credent in eum; & vénient Románi, & tollent nostrum locum & gentem. Temporália pérdere timuérunt, & vitam æternam non cogitavérunt; ac sic utrumque amisérunt. Nam & Románi post Dómini passiónem & glorificatiónem tulérunt eis & locum & gentem, expugnando & transferendo; & illud eos séquitur quod álibi dictum est: Fílii autem regni

AD NONAM.

Ant. 4. D. Angústia.

Capitulum. Jerem. 4.

VOcem quasi parturientis audívi, angústias ut puérperæ: vox fíliæ Sion intermorientis expandentísque manus suas: Væ mihi, quia defécit ánima mea.

℟. *br.* Cor meum conturbátum est: * Derelíquit me virtus mea. Cor meum. ℣. Lumen oculórum meórum & ipsum non est mecum. * Derelíquit. ℟. Cor meum conturbátum est. *Ps.* 38.

℣. Tribulatiónem meam ante Dóminum pronúntio, ℟. In deficiendo ex me spíritum meum. *Ps.* 141.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. D. FEcit Dóminus quæ cogitávit, complévit sermónem suum, & non pepercit; & lætificávit super te inimícum. *Thren.* 2.

Ant. 2. D. Plausérunt super te mánibus omnes transeúntes per viam: sibilavérunt, & movérunt caput. *Thren.* 2.

Ant. 7. *d.* Consurge, fília Sion, effunde sicut aquam cor tuum in conspectu Dómini: leva ad eum manus tuas. *Thren.* 2.

Ant. 8. c. Persecútus est te inimícus tuus, sed citò vidébis perditiónem ipsíus; & super cervíces ipsíus ascendes. *Baruch* 4.

Ant. 6. F. Nocentes períbunt qui te vexavérunt; & exultátio multitúdinis erit in luctum. *Baruch* 4.

Capitulum. Jerem. 15.

DIcit Dóminus: Si non relíquiæ tuæ in bonum, si non occurrit tibi in témpore afflictiónis, & in témpore tribulatiónis advérsus inimícum.

Hymnus, Dum spargit, *ut in I. Vesperis*, 240.

℣. Quando consoláberis me, Dómine? ℟. Quando fácies de persequéntibus me judícium? *Ps.* 118.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. E. Animæquior esto; exhortátur enim te, qui te nominávit: & qui gratuláti sunt in tua ruína, punientur. *Baruch* 4.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Ab illo die cogitavérunt ut interfícerent Jesum. Jesus ergo jam non in palàm ambulábat apud Judæos, sed ábiit in regiónem juxta desértum cum discípulis suis. *Joan.* 11.

℣. Captábunt in ánimam Justi, ℟. Et sánguinem innocentem condemnábunt. *Ps.* 93.

Oratio.

ACcurrat ad te, quæsumus, Dómine, pópulus tuus; & toto tibi corde subjectus, obtíneat ut ab omni perturbatióne remótus, salútis suæ remédia suscípiat, & cum próximis in unitáte persevéret; Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

COMPLETORIUM, *ut suprà*, 141. *Hymnus*, Virgo, *ut in Officio parvo*, lxxiij.

SABBATO
Ante Palmas.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 9.

LOquere : Hæc dicit Dóminus : Et cadet morticínum hóminis quasi stercus super fáciem regiónis, & quasi fœnum post tergum meténtis ; & non est qui cólligat. Hæc dicit Dóminus : Non gloriétur sápiens in sapiéntia sua, & non gloriétur fortis in fortitúdine sua, & non gloriétur dives in divítiis suis ; sed in hoc gloriétur, qui gloriátur, scire & nosse me ; quia ego sum Dóminus, qui fácio misericórdiam, & judícium, & justítiam in terra : hæc enim placent mihi, ait Dóminus. Ecce dies vénient, dicit Dóminus, & visitábo super omnem qui circumcísum habet præpútium, super Ægyptum, & super Juda, & super Edom, & super fílios Ammon, & super Moab, & super omnes qui attonsi sunt in comam, habitantes in deserto ; quia omnes gentes habent præpútium, omnis autem domus Israel incircumcísi sunt corde. Jerúsalem.

℟. Réspice. 235.

Lectio ij. Cap. 10.

NOn est símilis tui, Dómine : magnus es tu, & magnum nomen tuum in fortitúdine. Quis non timébit te, ô Rex géntium ? tuum est enim decus : inter cunctos sapientes géntium, & in univérsis regnis eórum nullus est símilis tui. Páriter insipientes & fátui probabuntur : doctrína vanitátis eórum lignum est. Argentum involútum de Tharsis affertur, & aurum de Ophaz, opus artíficis, & manus ærárii : hiacynthus & púrpura induméntum eórum : opus artíficum univérsa hæc. Dóminus autem Deus verus est : ipse Deus vivens, & Rex sempitérnus. Ab indignatióne ejus commovébitur terra ; & non sustinébunt gentes comminatiónem ejus. Sic ergo dicétis eis : Dii qui cœlos & terram non fecérunt, péreant de terra & de his quæ sub cœlo sunt. Jerúsalem.

℟. Deus meus. 235.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 12.

IN illo témpore ; Cogitavérunt Príncipes Sacerdótum ut & Lázarum interfícerent ; quia multi propter illum abíbant ex Judæis, & credébant in Jesum. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. *Tract.* 50.

VIso Lázaro resuscitáto, quia tantum miráculũ Dómini tantâ erat evidéntiâ diffamátum, tantâ manifestatióne declarátum, ut non possent vel occultáre quod factum est, vel negáre, quid invenérunt vidéte. Cogitavérunt autem

Príncipes Sacerdótum ut & Lázarum interfícerent. O stulta cogitátio, & cæca sævítia! Dóminus Christus qui suscitáre pótuit mórtuum, non posset occísum? Quando Lázaro inferebátis necem, numquid auferebátis Dómino potestátem? Si áliud vobis vidétur mórtuus, áliud occísus; ecce Dóminus utrumque fecit: & Lázarum mórtuum, & seipsum suscitávit occísum.

℟. Adhuc módicum lumen in vobis est. * Ambuláte dum lucem habétis, ut non vos ténebræ comprehendant. ℣. Date Dómino Deo vestro glóriam, ántequàm contenebrescat: * Ambuláte. *Joan.* 12. *Jerem.* 13.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. f. Venit hora, ut clarificétur Fílius hóminis. *Joan.* 12.

Oratio.

OMnípotens sempiterne Deus, clementiam tuá suppliciter exorámus; ut salutáribus jejúniis castigáti, & bonórum óperum exercitatióne mundáti, ad ventúram festivitátem dignè perveniámus; Per.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1563. *Sess.* 25. *C.* 22. *de Indulg.*

CUm potestas conferendi Indulgéntias à Christo Ecclésiæ concessa sit, atque hujúsmodi potestáte sibi divínitus tráditá, antiquíssimis étiam tempóribus, illa usa fúerit; sacrosancta Synodus Indulgentiárum usum Christiáno pópulo máximè salutárem, & sacrórum Conciliórum auctoritáte probátum, in Ecclésia retinendum esse docet & præcipit: in his tamen concedendis moderatiónem, juxta véterem & probátam in Ecclésia consuetúdinem, adhibéri cupit, ne nímiâ facilitáte Ecclesiástica disciplína enervétur.

AD VESPERAS.

Antiphonæ & Psalmi de Psalterio.

Capitulum. Jerem. 26.

ECce in mánibus vestris sum: fácite mihi quod bonum & rectum est in óculis vestris. Verúmtamen scitóte & cognóscite quòd si occidéritis me, sánguinem innocentem tradétis contra vosmetipsos, & contra civitátem istam, & habitatóres ejus; in veritáte enim misit me Dóminus ad vos.

℟. Jerúsalem, Jerúsalem, quóties vólui congregáre fílios tuos, & noluisti? * Ecce relinquétur vobis domus vestra deserta. Dico enim vobis; non me vidébitis ámodò, donec dicátis: Benedictus qui venit in nómine Dómini. ℣. Dedi diléctam ánimam meam in manu inimicórum ejus: hæréditas mea dedit contra me vocem, ídeo odívi eam. * Ecce. *Matth.* 23. *Jerem.* 12.

Hymnus, Fando. 241.

℣. Dixi: Ecce vénio, ℟. Ut fáciam, Deus, voluntátem tuam. *Hebr.* 10.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Jerúsalem, si cognovisses & tu, & quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi! nunc autem abscóndita sunt ab óculis tuis. *Luc.* 19.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut suprà.* 141.

¶ *A Dominica Palmarum usque ad Dom. in Albis inclusivè, non fit de ullo Festo ix. Lectionum; sed ejus Officium transfertur post Octavam Paschæ.*

De Semiduplici autem & Simplici fit tantùm Commemoratio usque ad Feriam quintam in Cæna Domini exclusivè.]

DOMINICA PALMARUM.

Duplex-majus.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Christum Jesum qui dedit semetipsum redemptiónem pro ómnibus, * Veníte, adorémus. 1. *Tim.* 5.

Ps. 94. Veníte. *sine* Glória. *sed dicto* Quadraginta. *dicitur* * Veníte, adorémus. *Deinde repetitur Invit.*

Hymnus, Oppróbriis. *ut suprà,* 240.

Antiph. Psalmi & ℣.℣.℣. ut in Psalterio.

IN I. NOCTURNO.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 11.

QUid est, quòd dilectus meus in domo mea fecit scélera multa? Numquid carnes sanctæ áuferent à te malítias tuas, in quibus gloriáta es? Olívam úberem, pulcram, fructíferam, speciósam vocávit Dóminus nomen tuum: ad vocem loquélæ, grandis exarsit ignis in ea, & combusta sunt frutéta ejus. Et Dóminus exercítuum qui plantávit te, locútus est super te malum, pro malis domûs Israel & domûs Juda, quæ fecérunt sibi ad irritandum me, libantes Báalim. Tu autem, Dómine, demonstrasti mihi, & cognóvi; tunc ostendisti mihi stúdia eórum. Et ego quasi agnus mansuétus qui portátur ad víctimam: & non cognóvi; quia cogitavérunt super me consília, dicentes: Mittámus lignum in panem ejus, & eradámus eum de terra vivéntium, & nomen ejus non memorétur ámpliùs. Tu autem, Dómine sábaoth, qui júdicas juste, & probas renes & corda, vídeam ultiónem tuam ex eis: tibi enim revelávi causam meam. Jerúsalem.

℟. Décimâ die mensis hujus tollat unusquisque agnum per famílias & domos suas: & servábitis eum usque ad quartam décimam diem mensis hujus: * Immolábit eum universa multitúdo filiórum Israel ad vésperam. ℣. Venit dies azymórum, in qua necesse erat occídi Pascha. * Immolábit. *Exod.* 12. *Luc.* 22.

Lectio ij. Cap. 12.

JUstus quidem tu es, Dómine, si dísputem tecum; verúmtamen justa loquar ad te: Quare via im-

piórum prosperátur ? bene est ómnibus qui prævaricantur, & iníque agunt ? Plantásti eos, & radícem misérunt; profíciunt, & fáciunt fructum : propè es tu ori eórum, & longè à rénibus eórum. Et tu, Dómine, nosti me, vidísti me, & probásti cor meum tecum : cóngrega eos quasi gregem ad víctimam, & sanctífica eos in die occisiónis. Usquequò lugébit terra, & herba omnis regiónis siccábitur propter malítiam habitántium in ea ? Consumptum est ánimal & vólucre, quóniam dixérunt : Non vidébit novíssima nostra. Jerúsalem.

℟. Post hebdómades sexaginta duas * Occidétur Christus; & in médio hebdómadis defíciet hóstia & sacrifícium. ℣. Fílius hóminis tradétur Princípibus Sacerdótum, & condemnábunt eum morte. * Occidétur. *Dan*. 9. *Matth*. 20.

Lectio iij.

RElíqui domum meam, dimísi hæreditátem meam : dedi diléctam ánimam meam in manu inimicórum ejus. Facta est mihi hæréditas mea quasi leo in sylva : dedit contra me vocem, ídeo odívi eam. Numquid avis discolor hæréditas mea mihi ? numquid avis cincta per totum ? Veníte, congregámini, omnes béstiæ terræ, properáte ad devorándum. Pastóres multi demolíti sunt víneam meam, conculcavérunt partem meam, dedérunt portiónem meam desiderábilem in desértum solitúdinis. Posuérunt eam in dissipatiónem, luxítque super me : desolatióne desoláta est omnis terra; quia nullus est qui recógitet corde. Jerúsalem.

℟. Si sanguis hircórum inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis, * Quantò magìs sanguis Christi emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis ? ℣. Dixit Dñus ad Móysen : Hircus offerétur Dómino pro peccátis in holocaustum sempitérnum; * Quantò magìs. *Non dicitur* Glória Patri. *Hebr*. 9. *Num*. 28.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Leónis Papæ. *Serm*. 60. *de Pass. Dñi* 11.

Lectio iv. Cap. 1.

DEsideráta nobis, dilectíssimi, & univérso optábilis mundo, adest festívitas Domínicæ passiónis, quæ nos inter exultatiónes spirituálium gaudiórum silére non pátitur; quia etsi diffícile est de eádem solemnitáte sæpiùs dignè aptèque dissérere, non est tamen líberum sacerdóti, in tanto divínæ misericórdiæ sacramento, fidélis pópuli áuribus subtráhere sermónis offícium : cùm ipsa matéria, ex eo quòd est ineffábilis, fandi tríbuat facultátem; nec possit defícere quod dicátur, dum nunquàm potest satis esse quod dícitur.

Quia autem inter ómnia ópera Dei, in quibus humánæ admiratiónis fatigátur inténtio, ita contemplatiónem mentis nostræ & oblectat & súperat, sicut pássio Salvatóris? De cujus omnipoténtia, quæ ei cum Patre uníus & æquális esséntiæ est, quóties, ut póssumus, cogitámus, mirabílior nobis fit in Deo humílitas quàm potestas; & difficílius cápitur divínæ majestátis exinanítio, quàm servílis formæ in summa provéctio.

℟. Factum est, dum complerentur dies assumptiónis Jesu, * Et ipse fáciem suam firmávit ut iret in Jerúsalem. ℣. Dedit se ut liberáret pópulum suum. *Et ipse. *Luc.* 9. *1. Mach.* 6.

Lectio v. Cap. 3.

CHristus ut humánum genus vínculis mortíferæ prævaricatiónis absólveret, & sævienti diábolo poténtiam suæ majestátis occúluit, & infirmitátem nostræ humilitátis objécit. Si enim crudélis & supérbus inimícus consílium misericórdiæ Dei nosse potuísset, Judæórum ánimos mansuetúdine pótiùs temperáre, quàm injustis ódiis studuísset accéndere; ne ómnium captivórum amítteret servitútem, dum nihil sibi debentis persequitur libertátem. Fefellit ergo illum malígnitas sua: íntulit supplícium Fílio Dei, quod cunctis fíliis hóminum in remédium verterétur. Fudit sánguinem justum, qui reconciliando mundo & prétium esset & póculum. Suscépit Dóminus quod secundùm propósitum suæ voluntátis elégit. Admísit in se ímpias manus furéntium, quæ dum próprio incumbunt scéleri, famulátæ sunt Redemptóri. Cujus étiam circa interfectóres suos tanta erat pietátis afféctio, ut de cruce súpplicans Patri, non se vindicári, sed illis postuláret ignosci.

℟. Præcedébat discípulos Jesus: & stupébant, & sequentes timébant. Et cœpit illis dícere: * Ecce ascéndimus Jerosólymam, & damnábunt Fílium hóminis morte. ℣. Ego in flagella parátus sum; inimíci autem mei confirmáti sunt super me: * Ecce. *Marc.* 10. *Ps.* 37.

Lectio vj. Cap. 5.

QUod ergo falsi testes, quod cruenti príncipes, quod ímpii sacerdótes in Dómini Jesu Christi mystério, ignáviâ præsidis & famulátu imperítæ cohortis egérunt, & detestandum univérsis sǽculis, & amplecténdum fuit. Crux enim Dómini, sicut in Judæórum erat mente crudélis, ita est in Crucifixi virtúte mirábilis. Furit in unum pópulus, & miserétur ómnium Christus. Quod sævítiâ infertur, potestáte suscípitur; ut licéntia facínoris ætérnæ opus ímpleat voluntátis. Unde omnis ordo rerum gestárum,

quem pleníssimè Evangélica narrátio percurrit, ita fidélium est accipiendus audítu, ut salvâ fide actiónum quæ témpore Domínicæ passiónis implétæ sunt, intelligámus non solùm remissiónem peccatórum in Christo complétam, sed étiam formam justítiæ esse propósitam.

℟. Ecce ascéndimus Jerosólymam, * Et consummabuntur ómnia quæ scripta sunt de Fílio hóminis; tradétur enim géntibus, & illudétur, & flagellábitur, & conspuétur, & occídent eum. ℣. Inimíci mei dixérunt mala mihi: Quando moriétur, & períbit nomen ejus? Verbum iníquum constituérunt adversùm me. * Et. *Non dicitur* Glória. *Luc.* 18. *Ps.* 40.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 21.

IN illo témpore; Cùm appropinquassent Jerosólymis, & venissent Béthphage ad montem Olivéti; tunc Jesus misit duos discípulos, dicens eis: Ite in castellum quod contra vos est, & statim inveniétis ásinam alligátam, & pullum cum ea: sólvite, & addúcite mihi. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

In Matth. 67.

DUplicem in hoc facto prophetíam, álteram ópere, álteram verbis Jesus adimplet: ópere quidem, quòd super ásinam séderit; verbis verò, quia scriptum est à Zacharía quòd in ásina sícuti Rex sedébit. Cùm ígitur id véluti scriptum est explesset, altérius ipse prophetíæ dabat inítium, quæ futúra erant ipsis factis significando. Immundárum enim vocatiónem géntium, & quòd in ipsis requiéscet, & vénient atque adorábunt eum, res illa significábat; ita prophetíæ prophetía succéssit. Mihi verò non idcirco solùm in ásina sedisse vidétur, verùm étiam ut vivendi philosóphiâ nos erudíret. Ita simul & prophetías adimplébat, & dógmata veritátis plantábat, & vivendi præcepta exemplis præbébat & affirmábat. Régulas enim nobis præbet, ne majóra quàm necessárius usus éxigat, requirámus.

℟. Véniet qui mittendus est, & ipse erit expectátio géntium. * Ligans ad víneam pullum suum, & ad vitem, ó fili mi, ásinam suam. ℣. Benedíctus, qui venit in nómine Dómini, rex Israel. * Ligans. *Genes.* 49. *Joan.* 12.

Lectio viij.

SEd videámus jam tam verbórum quàm rerum prophetíam. Quæ ígitur est illa? Ecce Rex tuus venit tibi mansuétus, ascendens super jugálem & pullum novum. Non currus, ut reges céteri, agens; non vectígália éxigens, non elátus tumóre,

nec satellítibus stipátus; sed magnam úndique monstrans humilitátem. Interrogétur ergo Judæus, quisnam regum ásinâ vectus Jerosólymam intrávit? Néminem profectò præter Christum dícere possent. Hæc faciébat, ut quemádmodùm díximus, figúris ventúra significáret. Hic enim Ecclésia & novus pópulus olim immundus per pullum significátur; qui postquàm in eo Jesus quiévit, ab omni sorde liberátus, mundus effectus est. Perpende autem ad amussim imáginem esse conservátam. Discípuli quippe jumenta solvunt, quóniam & nos & illi per Apóstolos vocáti & addúcti ad Christum sumus, & nostra fides in zelum illos dedúxit. Idcirco ásina pullum suum sequi perspícitur, quóniam postquàm in géntibus Christus sedébit, tunc & Israelítæ zelantes vénient; quod Paulus signíficans, dicébat: Quia cæcitas ex parte Israéli áccidit, quoúsque plenitúdo Géntium intráret, & sic omnis Israel salvarétur.

℟. Dixit Jesus: Ite, inveniétis ásinam alligátam, & pullum cum ea: sólvite, & addúcite mihi & * Si quis vobis áliquid díxerit, dícite quia Dóminus his opus habet; & conféstim dimittet eos. ℣. Meæ sunt omnes feræ sylvárum, jumenta in móntibus. * Si quis.
Matth. 21. Ps. 49.

Lectio ix.

Quàm húmili autem & abjecto ánimo tunc témporis essent Judæi, consídera; qui, quamvìs tam multa ejus signa víderint, nunquam tamen ipsum sic admiráti sunt, quemádmodùm nunc: postquàm autem turbas concúrrere aspexérunt, vehementer obstupescunt. Concussa enim fuit, inquit, universa cívitas, dicens: Quis est hic? Turbæ autem dicébant: Hic est Jesus Prophéta à Názareth Galilææ. Ita quando étiam magnum quid de ipso dícere nisi sunt, tunc húmilis & abjecta ipsórum senténtia humi trahebátur. Hæc autem faciébat, non ut se hâc pompâ ostentáret; sed partim, ut & prophetíam, ut díximus, impléret, & vitam nostram instrúeret; partim ut discípuli horum testes hinc máximè solámen mortis ejus habérent, cùm vidérent in nullo invítum posse violári. Tu verò id étiam admiráre quómodò tam à Zacharía quàm à David ad unguem ista prædícta fuérunt. Sic ígitur étiam nos faciámus: & laudes cantémus, & vestimenta tradámus iis qui ipsum ásferunt. Quâ enim véniâ digni érimus, cùm illórum álii ásinam vestimentis suis, Christi in eâ sessúri grátiâ, ornárent; álii indumenta sub pédibus ásinæ stérnerent, si nos nudum ipsum videntes, à te-

cónditis pro eo quidquam impéndere nólumus; & cùm illórum álii præcédant, álii subsequantur, nos advenientem repellámus atque contemnámus. Quo putas hæc supplício digna esse? Accédit ad te Dóminus índigens: tu ne supplicantem quidem audíre vis, sed accúsas & íncrepas.

℟. Exulta satis, fília Sion; júbila, fília Jerúsalem: * Ecce Rex tuus véniet tibi, justus & salvátor; ipse pauper, & ascendens super ásinam & super pullum fílium ásinæ. ℣. Invénit Jesus asellum, & sedit super eum, sicut scriptum est: * Ecce Rex tuus véniet tibi. *Non dicitur* Glória. *sed repet.* ℟. *usque ad* ℣. *Zach.* 9. *Joan.* 12.

℣. *Sacerd.* Lætétur Israel in eo qui fecit eum, ℟. Et fíliæ Sion exultent in Rege suo. *Ps.* 149.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. Dicite fíliæ Sion: Ecce Rex tuus venit tibi mansuétus, sedens super ásinam & pullum fílium subjugális. *Matth.* 21.

Ant. 1. D. Testimónium perhibébat turba quæ erat cum eo, quando Lázarum suscitávit à mórtuis: proptéreà & óbviam venit ei turba, quia audiérunt eum fecisse hoc signum. *Joan.* 12.

Ant. 2. D. Multi autem vestimenta sua stravérunt in via; álii autem frondes cædébant de arbóribus, & sternébant in via. *Marc.* 11.

Ant. 3. a. Cœpérunt turbæ discipulórum gaudentes laudáre Deum super ómnibus quas víderant virtútibus, dicentes: Benedictus qui venit Rex in nómine Dómini; pax in cœlo, & glória in excelsis. *Luc.* 19.

Ant. 6. C. Dico vobis: Quia si hi tacúerint, lápides clamábunt. *Luc.* 19.

Capitulum. Coloss. 2.

Chirógraphum decréti quod erat contrárium nobis, & ipsum tulit Christus de médio, affigens illud cruci; & expólians principátus & potestátes, traduxit confidenter, palàm triumphans illos in semetipso.

Hymnus, Dum, Christe. *ut suprà*, 240.

℣. Confiteantur tibi pópuli, Deus: ℟. Confiteantur tibi pópuli omnes. *Ps.* 66.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. Turbæ quæ præcedébant, & quæ sequebantur, clamábant, dicentes: Hosanna Filio David: benedictus qui venit in nómine Dómini; hosanna in altíssimis. *Matth.* 21.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui humáno géneri ad imitandum humilitátis exemplum, Salvatórem nostrum carnem súmere & crucem subíre fecisti: concéde propítius, ut & patiéntiæ ipsíus habére documenta, & resurrectiónis consórtia mereámur; Per eumdem Dóminum nostrum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Dícite.

CANON.

Ex Concilio Lateranensi quarto.

Anno 1215. *C.* 21.

OMnis utriusque sexûs fidélis, postquàm ad annos discretiónis pervénerit, ómnia sua solus peccáta confiteátur fidéliter, saltèm semel in anno, próprio Sacerdóti; & injunctam sibi pœniténtiam stúdeat pro víribus adimplére, suscípiens reverenter ad minus in Pascha Eucharístiæ Sacraméntum; nisi forte de consílio próprii Sacerdótis, ob áliquam rationábilem causam ad tempus ab ejus perceptióne dúxerit abstinendû: alióquin & vivens ab ingressu Ecclésiæ arceátur; & móriens Christiánâ cáreat sepultúrâ.

AD TERTIAM.

Ant. 1. D. Testimónium.

Capitulum. Tob. 13.

IPse salvábit nos propter misericórdiam suam. Aspícite ergo quæ fecit nobíscum, & cum timóre & tremóre confitémini illi; Regemque seculórum exaltáte in opéribus vestris.

℟. *br.* Afferte Dómino * Glóriam & honórem. Afferte. ℣. Afferte Dómino * glóriam nómini ejus, * Glóriam & honórem. ℟. Afferte.

℣. Commoveátur à fácie ejus univérsa terra: ℟. Dícite in géntibus quia Dóminus regnávit. *Ps.* 95.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Multi.

Capitulum. Isaïæ 55.

MOntes & colles cantábunt coram vobis laudem, & ómnia ligna regiónis plaudent manu. Pro saliunca ascendet ábies, & pro urtíca crescet myrtus; & erit Dóminus nominátus in signum æternum quod non auferétur.

℟. *br.* Benedictus qui venit * In nómine Dómini. Benedictus. ℣. Deus Dóminus, * & illuxit nobis * In nómine Dómini. ℟. Benedictus.

℣. Constitúite diem solemnem in condensis ℟. Usque ad cornu altáris. *Ps.* 117.

AD NONAM.

Ant. 6. C. Dico vobis.

Capitulum. Sap. 10.

DEcantavérunt, Dómine, nomen sanctum tuum, & victrícem manum tuam laudavérunt páriter; quóniam Sapiéntia apéruit os mutórum, & linguas infántium fecit disertas.

℟. *br.* Ex ore infántium & lacténtium * Perfecisti laudem. Ex ore. ℣. Propter inimícos tuos, * Dómine, * Perfecisti laudem. ℟. Ex ore. *Ps.* 8.

℣. Laudáte, púeri, Dóminum: ℟. Laudáte nomen Dómini. *Ps.* 112.

AD II. VESPERAS.

Psalmi de Dominica.

Ant. 8. G. VIdentes Príncipes Sacerdótû & Scribæ mirabília quæ fecit Jesus,

& púeros clamantes in templo: Hosánna Fílio David, indignáti sunt. *Matth.* 21.

Ant. 7. d. Dixérunt ad semetipsos: Vidétis quia nihil profícimus? ecce mundus totus post eum ábiit. *Joan.* 12.

Ant. 2. D. Quærébant Jesum pérdere; & non inveniébant quid fácerent illi. *Luc.* 19.

Ant. 1. g. Ex princípibus multi credidérunt in eum; sed non confitebantur, ut è Synagóga non ejiceréntur. *Joan.* 12.

Ant. 4. E. Jam enim conspiráverant Judæi, ut si quis eum confiterétur esse Christum, extra Synagógam fieret. *Joan.* 9.

Capitulum. Hebr. 12.

RE cogitáte eum qui talem sustínuit à peccatóribus adversùm semetipsum contradictiónem; ut ne fatigémini, ánimis vestris deficientes: nondum enim usque ad sánguinem restitístis, advérsùs peccátum repugnantes.

Hymnus, Vexilla. *ut suprà*, 242.

℣. Dóminus regnávit, irascántur pópuli: ℟. Confiteántur nómini tuo magno. *Ps.* 98.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Pater, salvífica me ex hac hora; sed propptéreà veni in horam hanc: Pater, clarífica nomen tuum. *Joan.* 12.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut in Psalterio*, 25.

FERIA SECUNDA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 14.

DIxit Dóminus ad me: Noli oráre pro pópulo isto in bonū. Cùm jejunáverint, non exáudiam preces eórum: & si obtúlerint holocautómata & víctimas, non suscípiam ea; quóniam gládio, & fame, & peste consúmam eos. Et dixi: A, a, a, Dómine Deus: prophétæ dicunt eis, Non vidébitis gládium, & fames non erit in vobis; sed pacem veram dabit vobis in loco isto. Et dixit Dóminus ad me: Falsò prophétæ vaticinantur in nómine meo: non misi eos, & non præcépi eis, neque locútus sum ad eos: visiónem mendácem, & divinatiónem, & frauduléntiam, & seductiónem cordis sui prophétant vobis. Idcircò hæc dicit Dñus de prophétis qui prophétant in nómine meo, quos ego non misi, dicentes: Gládius & fames non erit in terra hac: In gládio & fame consúmentur prophétæ illi. Et pópuli quibus prophétant, erunt projecti in viis Jerúsalem, præ fame & gládio; & non erit qui sepéliat eos. Jerúsalem, Jerúsalem, convertere ad Dóminum, &c.

℟. Décimâ die mensis hujus. 261.

Lectio ij. Cap. 18.

DIxérunt: Veníte, & cogitémus contra Jeremíam cogitatiónes; non

enim peribit lex à sacerdóte, neque consílium à sapiente, nec sermo à prophéta: veníte, & percutiámus eum linguâ, & non attendámus ad universos sermónes ejus. Attende, Dómine, ad me, & audi vocem adversarió-rum meórum. Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ? Recordáre quòd stéterim in conspectu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, & avérterem indignatiónem tuam ab eis. Proptéreà da filios eórum in famem, & deduc eos in manus glá-dii: fiant uxóres eórum abs-que líberis, & víduæ: & viri eárum interficiantur morte: júvenes eórum confodiantur gládio in prælio. Audiátur clamor de dómibus eórum: addúces enim super eos latrónem repente, quia fodérunt fóveam ut cáperent me, & láqueos abscondérunt pédibus meis. Tu autem, Dómine, scis omne consílium eórum adversùm me in mortem: ne propitiéris iniquitáti eórum, & peccátum eórum à fácie tua non deleátur. Jerúsalem.

℟. Post hebdómades sexa-ginta. 262.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 12.

IN illo témpore, Jesus ante sex dies Paschæ venit Bethániam, ubi Lázarus fúerat mórtuus, quem suscitávit Jesus. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi. *In Joan. Tract.* 50.

NE putárent hómines phantasma esse factum, quia mórtuus resurrexit, Lázarus unus erat ex recumbéntibus; vivébat, loquebátur, epulabátur: véritas ostendebátur, infidélitas Judæórum confundebátur. Discumbébat ergo Dóminus cum Lázaro & céteris: ministrábat Martha una ex soróribus Lázari. María verò áltera soror Lázari accépit libram unguenti nardi pístici pretiósi, unxit pedes Jesu, & extersit capillis suis pedes ejus: & domus impléta est ex odóre unguenti. Factum audívimus, mystérium requirámus. Quæcumque ánima fidélis vis esse, cum María unge pedes Dómini pretióso unguento: unge pedes Jesu; bene vivendo Domínica sectáre vestígia: Capillis terge: si habes supérflua, da paupéribus, & Dñi pedes tersisti; capilli enim supérflua córporis videntur. Habes quod agas de supérfluis tuis: tibi supérflua sunt, sed Dómini pédibus necessária.

℟. Dixit Judas qui erat Jesum traditúrus: Quare hoc unguentum non væniit trecentis denáriis, & datum est egénis? * Dixit Jesus: Páuperes semper habétis vobíscum; me autem non semper habétis. ℣. Locútus est Móyses ad Israel in solitúdine: Non déerunt páuperes in terra habitatiónis tuæ. * Dixit.

Joan. 12. Deuter. 5.

AD LAUDES.

Psalmi de Feria.

Ant. 2. D. Vide, Dómine, afflictiónem meam, quóniam erectus est inimícus. *Thren.* 1.

Ant. 7. d. Collégit furórem suum in me; & cómminans mihi, infrémuit contra me déntibus suis hostis meus. *Job* 16.

Ant. 8. c. Abjectiónem posuísti me in médio populórum: aperuérunt os suum omnes inimíci. *Thren.* 5.

Ant. 3. b. Factus sum in derísum omni pópulo meo, cánticum eórum totâ die. *Thren.* 3.

Ant. 4. f. Audísti oppróbrium eórum, Dómine, omnes cogitatiónes eórum advérsùm me. *Thren.* 3.

Capitulum, Hymnus, & ℣. *ut suprà,* 240.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. María unxit pedes Jesû, & extersit capillis suis; & domus impléta est ex odóre unguenti. *Joan.* 12.

Oratio.

LArgíre nobis, Dómine, appropinquante Fílii tui passióne, grátiæ tuæ abundántius auxílium; ut per ópera caritátis Christi bonum odórem ubíque diffundámus; Per eumdem.

CANON.

Ex Concílio Cabilonensi.

Anno 813. *Can.* 46.

IN perceptióne córporis & sánguinis Domínici magna discrétio adhibenda est. Cavendum est enim ne si nímiùm in longum differátur, ad pernícíem ánimæ pertíneat, dicente Dómino: Nisi manducavéritis carnem Fílii hóminis, & bibéritis ejus sánguinem, non habébitis vitam in vobis. Si verò indiscrétè accipiátur, timendum est illud quod ait Apóstolus: Qui enim mandúcat & bibit indignè, judícium sibi mandúcat & bibit.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Mittens hæc múlier unguentum hoc in corpus meum, ad sepeliendum me fecit. *Matth.* 26.

Oratio.

TRibue nos, Dómine, configurátos morti ac sepultúræ tuæ, sic carnis intérimere desidéria; ut spíritu solo viventes, fructum ejus referámus; Qui vivis.

FERIA TERTIA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 26.

CUm complesset Jeremías, loquens ómnia quæ præcéperat ei Dóminus ut loquerétur ad univérsum pópulum, apprehendérunt eum sacerdótes, & prophétæ, & omnis pópulus, dicens: Morte moriátur. Quare prophetávit in nómine Dómini, dicens: Sicut Silo erit domus hæc; & urbs ista desolábitur, eò quòd non sit habitátor? Et congregátus est omnis pópulus advérsùs Jeremíam in domo Dómini. Et audiérunt príncipes Juda verba hæc; & ascendérunt de domo regis

in domum Dómini, & sedérunt in intróitu portæ domûs Dómini novæ. Et locúti sunt sacerdótes & prophétæ ad príncipes & ad omnem pópulum, dicentes: Judícium mortis est viro huic; quia prophetávit advérsus civitátem istam, sicut audístis áuribus vestris. Jerúsalem.

℟. Præcedébat. 263.

Lectio ij.

ET ait Jeremías ad omnes príncipes & ad univérsum pópulum, dicens: Dóminus misit me, ut prophetárem ad domum istam & ad civitátem hanc ómnia verba quæ audístis. Nunc ergo bonas fácite vias vestras & stúdia vestra, & audíte vocem Dómini Dei vestri; & pœnitébit Dóminum mali quod locútus est advérsum vos. Ego autem ecce in mánibus vestris sum: fácite mihi quod bonum & rectum est in óculis vestris; verúmtamen scitóte & cognóscite quòd si occidéritis me, sánguinem innocentem tradétis contra vosmetipsos, & contra civitátem istam & habitatóres ejus; in veritáte enim misit me Dóminus ad vos, ut lóquerer in áuribus vestris ómnia verba hæc. Et dixérunt príncipes & omnis pópulus ad sacerdótes & ad prophétas: Non est viro huic judícium mortis; quia in nómine Dómini Dei nostri locútus est ad nos. Jerúsalem.

℟. Ecce ascéndimus. 264.

Léctio sancti Evangélii secundùm Marcum.

Lectio iij. Cap. 14.

IN illo témpore; Erat Pascha & Azyma post bíduum, & quærébant summi Sacerdótes & Scribæ quómodò Jesum dolo tenérent, & occíderent. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

In Matth. 25. *Hom.* 80.

PRíncipes Sacerdótum eos dicit, qui de Princípibus Sacerdótum fúerant. Quod autem consílium cepérunt? Ut occúltiùs eum cáperent atque interfícerent? Utrumque: pópulum enim valde formidábant; ac ídeo præteríre diem festum volébant, dicentes: Non in die festo. Nam diábolus, ne manifestè pássio extáret, ad áliud tempus rejícere ipsam studébat. Ne tumultus, ínquiunt, fiat in pópulo. Consídera valde ipsos timére, non Deum, neque ne majus scelus esset in ipsa Paschæ celebratióne tam tetrum fácinus fácere; sed hómines & tumultum. Irâ tamen inflammáti, postéaquàm proditórem invenérunt, commutáti, expectáre non potuérunt; sed in ipsa solemnitáte eum occidérunt. Quasi enim cæci cupiditáte, furoréque irritáti, quamprímùm sibi facultas data est, peregérunt. Et quamvis ipse nequítiâ illórum dispensándo in mélius uterétur; non tamen hinc innóxii

facti, propter hanc causam effúgere póterunt supplícium; cùm mille cruciátus ex voluntátis pravitáte mereántur, qui eo témpore quo nóxii étiam solvebántur, innocentem interfícere voluérunt, à quo innúmera & imménsa benefícia suscéperant, & qui propter illos gentes intéreà neglígere videbátur.

℟. Quærébant summi Sacerdótes & Scribæ quómodò Jesum dolo tenérent, & occíderent;* Dicébant autē: Non in die festo; ne fortè tumultus fíeret in pópulo. ℣. Qui inquirébant mala, locúti sunt vanitátes, & dolos totâ die meditabántur; * Dicébant. *Marc.* 14. *Ps.* 37.

AD LAUDES.

Psalmi de Feria.

Ant. 8.G. DIxérunt ímpii: Opprimámus virum justum, quóniam inútilis est nobis, & impróperat nobis peccáta legis. *Sap.* 2.

Ant. 7. *d.* Factus est nobis in traductiónem cogitatiónum nostrárum; gravis est nobis étiam ad vidéndum. *Sap.* 2.

Ant. 5. 2. Tanquam nugáces æstimáti sumus ab illo; & ábstinet se à viis nostris tanquam ab immundítiis. *Sap.* 2.

Ant. 4. E. Contumélià & tormento interrogémus eum, ut sciámus reveréntiam ejus, & probémus patiéntiam illíus. *Sap.* 2.

Ant. 1. g. Hæc cogitavérunt, & erravérunt: excæcávit enim illos malítia eórum. *Sap.* 2.

Capitulum, Hymnus, & ℣. *ut suprà.* 240.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. c. Nemo tollit à me ánimam meam; sed ego pono eam à meipso: & potestátem hábeo ponendi eam, & potestátem hábeo íterùm suméndi eam. *Joan.* 10.

Oratio.

REminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, & fámulos tuos æternâ protectióne sanctífica, pro quibus Jesus Christùs Fílius tuus sponte se morti trádidit, & Paschále sacrifícium fuso sánguine consummávit; Qui tecum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1551. *Sess.* 13. *C.* 9.

SI quis negáverit omnes & síngulos Christi fidéles utriúsque sexûs, cùm ad annos discretiónis pervénerint, tenéri síngulis annis saltèm in Páschate ad communicandum, juxta præceptum sanctæ matris Ecclésiæ; anáthema sit.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Sciens Jesus quia venit hora ejus ut tránseat ex hoc mundo ad Patrem; cùm dilexísset suos qui erant in mundo, in finem diléxit eos. *Joan.* 13.

Oratio.

TRíbue nobis, Dómine, miseratiónis tuæ benefícium; ut quos à mortis ju-

go liberáre dignátus es, eos-dem non sinas à grátia redemptiónis excídere ; Qui vivis & regnas, &c.

FERIA QUARTA.

Incipit liber Baruch Prophétæ.

Lectio j. *Cap.* 1.

ET hæc verba libri quæ scripsit Baruch fílius Nériæ, fílii Maásiæ, fílii Sedéciæ, fílii Sédei, fílii Hélciæ in Babylónia, in anno quinto, in séptimo die mensis, in témpore quo cepérunt Chaldæi Jerúsalem, & succendérunt eam igni. Et legit Baruch verba libri hujus ad aures Jechóniæ fílii Jóakim regis Juda, & ad aures universi pópuli veniéntis ad librum, & ad aures poténtiū filiórum regum, & ad aures presbyterórum, & ad aures pópuli, à mínimo usque ad máximum eórum ómnium habitántium in Babylónia, ad flumen Sodi. Qui audientes plorábant, & jejunábant, & orábant in conspectu Dómini. Jerúsalem.

℟. Congregáti sunt Príncipes Sacerdótum & Senióres pópuli in átrium Príncipis Sacerdótum, * Et consílium fecérunt ut Jesum dolo tenérent, & occíderent. ℣. Príncipes convenérunt in unum advérsùs Dóminum & advérsùs Christum ejus, * Et. *Matth.* 26. *Ps.* 2.

Lectio ij. *Cap.* 3.

ET nunc, Dómine omnípotens, Deus Israel, ánima in angústiis, & spíritus ánxius clamat ad te : Audi, Dómine, & miserére, quia Deus es miséricors; & miserére nostri, quia peccávimus ante te. Quia tu sedes in sempitérnum, & nos períbimus in ævum ? Dómine omnípotens, Deus Israel, audi nunc oratiónem mortuórum Israel, & filiórum ipsórum, qui peccavérunt ante te, & non audiérunt vocem Dómini Dei sui; & agglutináta sunt nobis mala. Noli meminísse iniquitátum patrum nostrórum; sed meménto manûs tuæ & nóminis tui in témpore isto : quia tu es Dóminus Deus noster, & laudábimus te, Dómine; quia propter hoc dedísti timórem tuum in córdibus nostris, & ut invocémus nomen tuum, & laudémus te in captivitáte nostra, quia convértimur ab iniquitáte patrum nostrórum qui peccavérunt ante te. Et ecce nos in captivitáte nostra sumus hódie, quâ nos dispersísti in impropérium, & in maledíctum, & in peccátum, secundùm omnes iniquitátes patrum nostrórum qui recessérunt à te, Dómine Deus noster. Jerúsalem.

℟. Intrávit sátanas in Judam; & locútus est cum Princípibus Sacerdótum, quemádmodùm Jesum tráderet eis : & * Pacti sunt pecúniam illi dare, & spopondit. ℣. Sedet peccátor in insídiis cum divítibus in oc-

cultris, ut interficiat innocentem. * Pacti sunt. *Luc.* 22. *Ps.* 9.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 22.

IN illo témpore; Appropinquábat dies festus Azymórum, qui dícitur Pascha; & quærébant Príncipes Sacerdótum & Scribæ, quómodò Jesum interfícerent. Et réliqua.

Homília Venerábilis Bedæ Presbyteri.

Comm. in Luc. Lib. 6. *C.* 22.

ABiit Judas, & locútus est cum Princípibus Sacerdótum & Magistrátibus, quemádmodùm Jesum tráderet eis: & pacti sunt illi pecúniam dare, & spopondit; & quærébat opportunitátem ut tráderet illum sine turba. Multi hódie Judæ scelus, quòd Dóminum ac Magistrum, Deumque suum pecúniâ vendíderit, velut immáne & nefárium exhorrent, nec tamen cavent. Nam cùm pro munéribus falsum contra quémlibet testimónium dicunt, profectò, quia veritátem pro pecúnia negant, Dóminum pecúniâ vendunt. Ipse enim dixit: Ego sum Véritas. Cùm societátem fraternitátis áliquâ discórdiæ peste commáculant, Dóminum produnt. Nam sicut Joannes Baptista qui non pro Christi confessióne, sed pro defensióne veritátis Martyr occúbuit, ideo tamen pro Christo, quia pro veritáte martyrium suscépit: ita è contrário, qui caritátis & veritátis jura spernit, Christum útique, qui est cáritas & véritas, prodit.

℟. Appendérunt mercédem meam triginta argénteos, * Decórum prétium, quo appretiátus sum ab eis. ℣. Ait Judas: Quid vultis mihi dare, & ego vobis eum tradam? At illi constituérunt ei triginta argénteos, * Decórum. *Zachar.* 11. *Matth.* 26.

AD LAUDES.

Psalmi de Feria.

Ant. 4. E. FOdérunt fóveam, ut cáperent me, & láqueos abscondérunt pédibus meis. Tu, Dómine, scis omne consílium eórum adversùm me in mortem. *Jerem.* 18.

Ant. 3. c. Despiciébant me, & detrahébant mihi; & quem máxime diligébam, aversátus est me. *Job* 19.

Ant. 8. c. Et quidem Fílius hóminis, secundùm quod definítum est, vadit: verúmtamen væ hómini illi per quem tradétur. *Luc.* 22.

Ant. 6. F. Quod scriptum est, oportet impléri in me: étenim ea quæ sunt de me, finem habent. *Luc.* 22.

Ant. 2. D. Ecce appropinquávit hora, & Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum. *Matth.* 26.

Capitulum, Hymnus, & ℣. ut suprà. 240.

Ad Benedictus, *Ant.* 1. f. Quærébat Judas opportuni-

sitem ut tráderet Jesum sine turbis. *Luc.* 22.

Oratio.

PRætende nobis misericórdiam tuam, Dómine, qui ab infidéli discípulo tradi pertulisti; ut ab ejus cæcitáte alieni, te salvatórem toto corde agnoscámus, & in tua semper cruce gloriémur; Qui vivis & regnas cum Deo Patre, &c.

C A N O N.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1551. *Sess.* 13. *de Euchar. C.* 7.

SI non decet ad sacras ullas functiónes quémpiam accédere, nisi sanctè; certè quò magis sánctitas & divínitas cœléstis Eucharístiæ sacramenti viro Christiáno comperta est, eò diligéntiùs cavére ille debet, ne absque magna reveréntia & sanctitáte ad id percipiendum accédat.

Ad alias Horas usque ad Vesperas exclusivè, ut suprà. 241. *& seq.*

¶ *Officium deinceps usque ad Pascha dicitur sine* Deus, in adjutórium. *sine* Glória Patri. *sine* Dóminus vobíscum. *sine* Orémus. *& sine* Benedicámus.

Nec etiam dicuntur Capitula, ℟℟. ℣℣. *brevia & Hymni; neque accinitur jubilus in fine Antiphonarum usque ad Vesperas Sabbati in Albis exclusivè.*]

Hodie Vesperæ inchoantur absolutè ab impositione primæ Antiphonæ.

AD VESPERAS.

Psalmi de Feria.

Ant. 8.G. SCitis quia post bíduum Pascha fiet; & Fílius hóminis tradétur, ut crucifigátur. *Matth.* 26.

Ant. 3.b. Tempus meum propè est: euntes paráte nobis Pascha, ut manducémus. *Matth.* 26. *Luc.* 22.

Ant. 7. d. Ubi est reféctio mea, ubi Pascha cum discípulis meis mandúcem? *Marc.* 14.

Ant. 6. F. Desidério desiderávi hoc Pascha manducáre vobíscum, ántequam pátiar. *Luc.* 22.

Ant. 1. g. Dico vobis quia ex hoc non manducábo illud, donec impleátur in regno Dei. *Luc.* 22.

Continuò imponitur Antiphona in Canticum.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. E. Vos estis qui permansístis mecum in tentatiónibus meis; & ego dispóno vobis sicut dispósuit mihi Pater meus regnum, ut edátis & bibátis super mensam meam. *Luc.* 22.

Finitâ Antiphonâ, sine Dñs vobíscum. *& sine* Orémus. *dicitur Oratio sequens.*

REspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, & crucis subíre torméntum; *sub silentio dicitur*, Qui tecum vivit & regnat in unitáte, &c.

Et nihil additur: sicque

terminantur Hora usque ad Vesperas Sabbati sancti.

COMPLETORIUM *inchoatur absolutè à Psalmo* Cùm invocárem. *ut in Completorio Dominicæ; & continuò dicitur Cantic.* Nunc dimittis.

Deinde, omissis Precibus, Oratio, Réspice. *ut suprà.*

¶ *Tribus Feriis sequentibus, dictis secretò* Pater. Ave. Credo. *Officium inchoatur absolutè ab impositione Antiphonæ in primum Psalmum. Et in fine cujuslibet Antiphonæ Nocturnorum & Laudum extinguitur unus ex quindecim cereis in loco conspicuo ante vel retro altare positis.*]

FERIA QUINTA.
in Cœna Domini.
IN I. NOCTURNO.

In Ps. Quare fremuérunt gentes. 2. *Ant.* 1. g. Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum adversùs Dóminum, & adversùs Christum ejus.

In Ps. Dóminus regit me. 87. *Ant.* 6. F. Parasti, Dñe, in conspectu meo mensam, adversùs eos qui tríbulant me: & calix meus inébrians quàm præclárus est!

In Ps. Júdica me.... quóniam. 55. *Ant.* 8. G. Cum impiis non sedébo: lavábo inter innocentes manus meas.

℣. Lavábis me, Dómine; ℟. Et super nivem dealbábor. *Ps.* 50.

Hoc triduo post ℣. *cujusque Nocturni,* Pater. *dicitur totum secretò. Et statim, sine Absol. & sine Bened. leguntur Lectiones, in quarum fine non dicitur* Tu autem.

Incipit Lamentátio Jeremíæ Prophétæ.

Lectio j. Cap. 1.

QUómodò sedet sola cívitas plena pópulo? facta est quasi vídua dómina géntium: princeps provinciárum facta est sub tribúto. Plorans plorávit in nocte, & lácrymæ ejus in maxillis ejus: non est qui consolétur eam ex ómnibus caris ejus: omnes amíci ejus sprevérunt eam, & facti sunt ei inimíci. Migrávit Judas propter afflictiónem & multitúdinem servitútis: habitávit inter gentes, nec invénit réquiem: omnes persecutóres ejus apprehendérunt eam inter angústias. Viæ Sion lugent, eò quòd non sint qui véniant ad solemnitátem: omnes portæ ejus destructæ, sacerdótes ejus geméntes, vírgines ejus squálidæ; & ipsa oppressa amaritúdine. Facti sunt hostes ejus in cápite, inimíci ejus locupletáti sunt; quia Dóminus locútus est super eam propter multitúdinem iniquitátum ejus: párvuli ejus ducti sunt in captivitátem ante fáciem tribulántis. Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Cœnâ factâ, surgit Jesus à cœna, & cœpit laváre pedes discipulórum; & dicit Petro: * Vos mundi estis, sed non omnes; sciébat

bat enim quisnam esset qui tráderet eum. ℣. Non supergáudeant mihi qui adversantur mihi iníquè, qui odérunt me gratis, & ánnuunt óculis : * Vos. *Joan.* 13. *Ps.* 34.

Lectio ij.

ET egressus est à fília Sion omnis decor ejus : facti sunt príncipes ejus velut aríetes non inveniéntes páscua ; & abiérunt absque fortitúdine ante fáciem subsequentis. Recordáta est Jerúsalem diérum afflictiónis suæ, & prævaricatiónis ómnium desiderabílium suórum, quæ habúerat à diébus antíquis, cùm cáderet pópulus ejus in manu hostíli, & non esset auxiliátor : vidérunt eam hostes, & derisérunt sábbata ejus. Peccátum peccávit Jerúsalem, proptéreà instábilis facta est. Omnes qui glorificábant eam, sprevérunt illam, quia vidérunt ignomíniam ejus ; ipsa autem gemens conversa est retrorsùm. Sordes ejus in pédibus ejus, nec recordáta est finis sui : depósita est veheménter, non habens consolatórem : vide, Dómine, afflictiónem meam, quóniam eréctus est inimícus. Jerúsalem.

℟. Turbátus est Jesus spíritu, & protestátus est, & dixit : Amen dico vobis, quia unus ex vobis tradet me : * Ecce manus tradentis me mecum est in mensa. ℣. Homo pacis meæ, qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem : * Ecce manus tradentis me. *Joan.* 13. *Luc.* 22. *Ps.* 40.

Lectio iij.

MAnum suam misit hostis ad ómnia desiderabília ejus; quia vidit gentes ingressas sanctuárium suum, de quibus præcéperas ne intrárent in Ecclésiam tuam. Omnis pópulus ejus gemens & quærens panem, dedérunt pretiósa quæque pro cibo ad refocillandam ánimam. Vide, Dómine, & consídera quóniam facta sum vilis. O vos omnes qui transítis per viam, atténdite, & vidéte si est dolor sicut dolor meus; quóniam vindemiávit me, ut locútus est, Dóminus in die iræ furóris sui. De excelso misit ignem in óssibus meis, & erudívit me : expandit rete pédibus meis, convertit me retrorsùm : pósuit me desolátam, totâ die mœróre conféctam. Vigilávit jugum iniquitátum meárum : in manu ejus convolútæ sunt, & impósitæ collo meo : infirmáta est virtus mea : dedit me Dóminus in manu, de qua non pótero súrgere. Jerúsalem.

℟. Fílius hóminis vadit sicut scriptum est de illo : verúmtamen væ hómini illi per quem Fílius hóminis tradétur. * Bonum erat ei si natus non fuisset homo ille. ℣. Dilexit maledictiónem, & véniet ei ; & nóluit bene-

dictiónem, & elongábitur ab eo. * Bonum. *Matth.* 26. *Ps.* 108.

IN II. NOCTURNO.

In Ps. Ad te, Dómine. 6. *Ant.* 5. a. Cum operántibus iniquitátem ne perdas me: qui loquuntur pacem cum próximo suo; mala autem in córdibus eórum.

In Ps. Expectans. *cum sua divisione*, 102. *Ant.* 4. A. Confundantur & revereantur simul qui quærunt ánimam meam, ut áuferant eam.

In Ps. Beátus qui intélligit. 109. *Ant.* 1. g. Adversùm me susurrábant omnes inimíci mei: verbum iníquum constituérunt adversùm me.

℣. Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi; ℟. Ego autem orábam. *Ps.* 108.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

In prodit. Judæ, & in Pascha. Ed. Ben. t. 2. Lectio iv.

HOdie, dilectíssimi fratres, Dóminus noster Jesus Christus tráditus est; hujus namque diéi vésperâ Judæi, illo comprehenso, abiérunt. Verùm ne contristéris áudiens Christum próditum esse: imò pótiùs contristáre, & acerbè luge non próditum, sed proditórem Judam. Etenim qui próditus est, mundum salvum fecit; próditor verò ánimam suam pérdidit. Qui próditus est, ad déxteram Patris sedet in cœlis: próditor in inferno nunc est, inevitábile ferens supplícium. Hujus causâ luge & ingemisce: hujus causâ lacrymáre; ejus quippe causâ flevit Christus. Nam cùm vidisset eum, inquit, turbátus est, & dixit: Unus ex vobis tradet me.

℟. Jesus cùm intinxisset panem, dedit Judæ Simónis Iscariótæ; & * Post buccellam introívit in eum sátanas. ℣. Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, & in retributiónes, & in scándalum. * Post buccellam. *Joan.* 13. *Ps.* 68.

Lectio v.

ERat olim Pascha Judáicum, sed nunc solútum est; advenitque spirituále Pascha, quod trádidit Christus. Illis enim manducántibus ac bibéntibus, inquit, accípiens panem, fregit, & dixit: Hoc est corpus meum, quod pro vobis frángitur in remissiónem peccatórum. Sciunt ii qui initiáti sunt, illa quæ dicuntur. Et rursùs cálicem, dicens: Hic est sanguis meus, qui pro multis effúnditur in remissiónem peccatórum. Aderat Judas, hæc Christo dicente. Hoc est corpus quod vendidisti, Juda, triginta argénteis, pro quo nuper pacta impudenter inibas cum ímprobis Pharisæis. O Christi benignitátem! O Judæ deméntiam & insániam! ille namque véndidit illum triginta denáriis: Christus ve-

eò pósteà non recusávit hunc ipsum sánguinem vénditum vendenti dare in remissiónem peccatórum, si ipse voluisset. Aderat Judas, & sacræ mensæ párticeps erat. Sicut enim pedes ejus lavit, ut & aliórum discipulórum; ita & sacræ mensæ párticeps ille fuit, ut nullum excusatiónis locum habéret, si in nequítia perseveráret. Omnia enim quæ penès se erant, Dóminus ei tribúerat & protúlerat; ille verò in malo propósito mansit.

℟. Accepto Jesus pane, grátias egit, & fregit, & dedit discípulis suis, dicens: Hoc est corpus meum quod pro vobis datur. * Hoc fácite in meam commemoratiónem. ℣. Cùm díxerint vobis filii vestri: Quæ est ista relígio? dicétis eis: Víctima tránsitûs Dómini est. * Hoc fácite. *Luc.* 22. *Exod.* 12.

Lectio vj.

SEd tempus demum est ad terríbilem hanc mensam accedendi. Omnes itaque accedámus cum congruenti temperántia ac vigilántia. Nullus ultrà Judas esto, nullus ímprobus: nullus venéno infectus, neque ália in ore versans, ália in mente rétinens. Adest Christus; & nunc is qui mensam illam apparávit, hic ipse hanc nunc exornat. Non enim homo est qui facit ut propósita efficiantur corpus & sanguis Christi; sed ipse Christus qui pro nobis crucifixus est. Figúram implens stat sacerdos, verba illa próferens; virtus autem & grátia Dei est. Hoc est corpus meum, inquit. Hoc verbum transformat ea quæ propósita sunt. Ac quemádmodùm vox illa, Créscite & multiplicámini, & repléte terram, semel quidem prolàta est, omni verò témpore natúræ nostræ vim præbet ad filiórum procreatiónem; ita & vox hæc semel prolàta, in ecclésiis ad unamquamque mensam, ab illo ad hodiernum usque tempus, & usque ad adventum ejus, sacrifícium perfectum éfficit.

℟. Accepto Jesus cálice, grátias agens dedit eis; & bibérunt ex illo omnes. * Et ait Jesus: Hic est sanguis meus novi testamenti, qui pro multis effundétur. ℣. Móyses sumptum sánguinem respersit in pópulum, & ait: Hic est sanguis fœderis quod pépigit Dóminus vobíscum. * Et ait Jesus: * Hic est sanguis. *Marc.* 14. *Exod.* 24.

IN III. NOCTURNO.

In Ps. Exaudi, Deus, oratiónem. *cum sua divis.* 93. *Ant.* 2. D. Cor meum conturbàtum est in me, & formído mortis cécidit super me.

In Ps. Miserére.... quóniam. 109. *Ant.* 4. E. Sustinuérunt ánimam meam: posuísti lácrymas meas in conspectu tuo, Dómine.

In Psalm. Deus, laudem. *cum suis divisionibus*, 58.
Ant. 1. D. Líbera me, quia pauper ego sum, & cor meum conturbátum est intrà me.

℣. Circumdedérunt me dolóres mortis, ℟. Et torrentes iniquitátis conturbavérunt me. *Ps.* 17.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio vij. Cap. 11.

HOc præcípio; non laudans, quòd non in mélius, sed in detérius convenítis. Primùm quidem conveniéntibus vobis in Ecclésiam, áudio scissúras esse inter vos; & ex parte credo. Nam oportet & hæreses esse; ut & qui probáti sunt, manifesti fiant in vobis. Conveniéntibus ergo vobis in unum, jam non est Domínicam cœnam manducáre. Unusquisque enim suam cœnam præsúmit ad manducandum. Et álius quidem ésurit; álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducandum & bibendum? aut Ecclésiam Dei contémnitis, & confúnditis eos qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? in hoc non laudo.

℟. Filíoli, adhuc módicum vobíscum sum. Quærétis me, & sicut dixi Judæis: Quò ego vado, vos non potestis venire. * Mandátum novum do vobis: Ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos. ℣. Custodíte præcepta mea, & fácite ea: ego Dóminus qui sanctífico vos. * Mandátum. *Joan.* 13. *Levit.* 20.

Lectio viij.

EGo enim accépi à Dómino quod & trádidi vobis; quóniam Dóminus Jesus in qua nocte tradebátur, accépit panem, & grátias agens, fregit, & dixit: Accípite, & manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur; hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter & cálicem, postquàm cœnávit, dicens: Hic calix novum testamentum est in meo sánguine; hoc fácite, quotiescumque bibétis, in meam commemoratiónem. Quotiescumque enim manducábitis panem hunc, & cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat.

℟. Omnes vos scándalum patiémini in me in ista nocte; scriptum est enim: Percútiam pastórem, * Et dispergentur oves gregis. ℣. Frámea, suscitáre super pastórem meum, & super virum cohæréntem mihi, dicit Dóminus: pércute pastórem, * Et dispergentur oves gregis. *Matth.* 26. *Zach.* 13.

Lectio ix.

ITaque quicumque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indignè, reus erit córporis & sánguinis Dómini. Probet autem seipsum homo

& sic de pane illo edat, & de cálice bibat. Qui enim mandúcat & bibit indignè, judícium sibi mandúcat & bibit, non dijúdicans corpus Dómini. Ideo inter vos multi infirmi & imbecilles, & dórmiunt multi. Quòd si nosmetipsos judicarémus, non útique dijudicarémur. Dum judicámur autem, à Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur. Itaque, fratres mei, cùm convenítis ad manducandum, ínvicem expectáte. Si quis ésurit, domi mandúcet; ut non in judícium conveniátis. Cétera autem, cùm vénero, dispónam.

℟. Pater sancte, serva quos dedisti mihi; * Pro eis ego sanctífico meipsum, ut sint & ipsi sanctificáti in veritáte: non pro eis autem rogo tantùm, sed pro eis qui creditúri sunt per verbum eórum in me. ℣. Ecce ego & púeri mei, quos dedit mihi Dóminus; * Pro eis. *Repetitur* ℟. Pater sancte. *usque ad* ℣. Ecce. *Joan.* 17. *Is.* 8.

AD LAUDES.

In Ps. Dómine, ne in furóre.... corrípias me. 45.

Ant. 6. C. PAter mi, si non potest hic calix transíre, nisi bibam illum, fiat volúntas tua. *Matth.* 26.

In Psalm. Usquequò. 61.

Ant. 7. *d.* Vigiláte & oráte, ut non intrétis in tentatiónem: spíritus quidem promptus est, caro autem infirma. *Matth.* 26.

In Ps. Exaudi, Dómine, justítiam. *cum sua divis.* 114.

Ant. 2. D. Ut dixit Jesus, Ego sum, abiérunt retrorsùm, & cecidérunt. Iterùm respondit Jesus, Ego sum: si me quæritis, sínite hos abíre. *Joan.* 18.

Ant. 3. c. Cálicem.

Canticum. 2. Reg. 22.

DOminus petra mea, & robur meum, * & salvátor meus.

Deus fortis meus, sperábo in eum: * scutum meum, & cornu salútis meæ.

Elevátor meus, & refúgium meũ: * salvátor meus, de iniquitáte liberábis me.

Laudábilem invocábo Dóminum; * & ab inimícis meis salvus ero.

Quia circumdedérunt me contritiónes mortis: * torrentes Bélial terruérunt me.

Funes inferni circumdedérunt me: * prævenérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocábo Dóminum, * & ad Deum meum clamábo:

Et exáudiet de templo suo vocem meam, * & clamor meus véniet ad aures ejus.

Ant. Cálicem quem dedit mihi Pater, non bibam illum? Quomodò ergo implebuntur Scriptúræ, quia sic opportet fieri. *Joan.* 18. *Matth.* 26.

In Ps. Laudáte Dóminum de cœlis. 11. *Ant.* 4. d. An putas quia non possum rogáre Patrem meum, &

exhibébit mihi modò plusquàm duódecim legiónes Angelórum? *Matth.* 26.

Dum cantatur Benedictus *extinguuntur cerei altaris, supremo excepto.*

Ad Benedictus. *Ant.* 1. g. Quasi ad latrónem exístis cum gládiis & fústibus. Cùm quotídie vobíscum fúerim in templo, non extendístis manus in me; sed hæc est hora vestra & potestas tenebrárum. *Luc.* 22.

Dum dicitur hæc Antiphona, amovetur à cuspide summus cereus accensus, & absconditur retro altare.

Finitâ Antiphonâ, cantatur hâc nocte à duobus Presbyteris, secundâ à duobus Diaconis, tertiâ à duobus Subdiaconis, retro altare, flexis genibus, Kyrie. *cum Tropis; & omnes de Choro genuflexi repetunt* Kyrie. *vel* Christe. *ut infrà notatur: quod etiam observatur in secunda & tertia nocte.*

PRECES.

Clerici, KYrie, eléison. *Chorus*, Kyrie, eléison.

Cl. Dómine, miserére; parce fámulis: Christus Dóminus factus est obédiens usque ad mortem. *Philipp.* 2. *Chorus*, Kyrie, eléison.

Cl. Qui dedísti redemptiónem teipsum pro ómnibus. 1. *Tim.* 2. *Chorus*, Christe, eléison.

Cl. Qui à Juda ósculo tráditus, sicut ovis ad occisiónem ductus es. *Luc.* 22. *Is.* 53. *Ch.* Christe, eléison.

Cl. Qui exaltátus à terra, ómnia traxísti ad teipsum. *Joan.* 12. *Ch.* Christe, eléison.

Cl. Qui per Prophétam dixísti: Ero mors tua, ô mors. *Os.* 13. *Ch.* Kyrie, eléison.

Cl. Auctor vitæ per mortem destruxit eum qui habébat mortis impérium. *Act.* 3. *Hebr.* 2. *Ch.* Kyrie, eléison.

Cl. A forti prædam ábstulit, expólians potestátes, & palàm triumphávit. *Is.* 49. *Coloss.* 2. *Ch.* Kyrie, eléison.

Dómine, miserére; parce fámulis: Christus Dóminus factus est obédiens usque ad mortem, *Clerici*, Mortem autem crucis. *Philipp.* 2.

Inchoatur absolutè à Celebrante genuflexo Ps. Miserére. 125. *quem omnes, flexis genibus, alternis choris prosequuntur mediocri voce.*

Quo finito, Celebrans, flexis genibus, simili voce dicit absolutè sequentem Orationem.

RESpice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, & crucis subíre torméntum; *secretò*, Qui tecum vivit & regnat.

Et statim fit strepitus à Celebrante. Mox profertur cereus accensus; & omnes surgunt, & cum silentio discedunt.

AD HORAS, dicuntur recto vocis tono Psalmi de Dominica, excepto quòd ad Primam, loco Ps. Confitémini. *dicitur Ps.* Deus, in nómine. 97. *omisso Symbolo* Qui-

cumque. Quibus finitis, dicitur *Ant.* Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem. *Philip.* 2. *Deinde*, Miserére. 125. *flexis genibus, & Oratio*, Réspice. *quæ sub silentio concluditur.*

Hoc tridno Officium Capituli, Lectio Martyrologii & Canonis omittuntur.

Hodie dicuntur septem Psalmi Pœnitentiales; deinde fit Absolutio eo ritu qui notatur in Missali.

AD VESPERAS.

In Ps. Dilexi. 43. *Ant.* Occidétur Christus; 4. E. & non erit ejus pópulus, qui eum negatúrus est. *Dan.* 9.

In Psalm. Crédidi. 90. *Ant.* 8. G. Sicut ovis ad occisiónem ducétur, & quasi agnus coram tondénte se obmutescet. *Is.* 53.

In Ps. Ad Dóminum. 59. *Ant.* 1. a. Omnes nos quasi oves errávimus, unusquisque in viam suam declinávit; & pósuit Dñus in eo iniquitátem ómnium nostrûm. *Is.* 53.

In Ps. Leváví. 44. *Ant.* 2. D. Oblátus est, quia ipse vóluit, & non apéruit os suum: vidébit, & saturábitur. *Is.* 53.

In Ps. Beati omnes. 123. *Ant.* 6. F. Ipse est propitiátio pro peccátis nostris; non pro nostris autem tantùm, sed étiam pro totíus mundi. 1. *Joan.* 2.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. c. Próprio Fílio suo non pepercit Deus, sed pro nobis ómnibus trádidit illum. *Rom.* 8.

Pro Oratione, in Choro dicitur Postcommunio Missæ; extra Chorum, Réspice.

Horâ competenti, facto signo cum tabula, lavantur Altaria: & fit Mandatum, &c.

COMPLETORIUM, *ut heri.* 276.

FERIA SEXTA
in Parasceve.

IN I. NOCTURNO.

In Ps. Dómine, quid multiplicáti. 3. *Ant.* 6. F. Non timébo míllia pópuli circumdantis me: exurge, Dñe: salvum me fac, Deus meus.

In Ps. Deus, Deus meus, réspice. *cum suis divis.* 104. *Ant.* 5. a. Aperuérunt super me os suum, sicut leo rápiens & rúgiens: concílium malignántium obsédit me.

In Ps. Dóminus illuminátio mea. *cum sua divisione*, 86. *Ant.* 8. G. Insurrexérunt in me testes iníqui; & mentíta est iníquitas sibi.

℣. Acuérunt linguas suas sicut serpentis: ℟. Venénum áspidum sub lábiis eórum. *Ps.* 139.

De Lamentatióne Jeremíæ Prophétæ.

Lectio j. Cap. 3.

EGo vir videns paupertátem meam in virga indignatiónis ejus. Me minávit, & adduxit in ténebras, & non in lucem. Tantùm in me vertit, & convertit manum suam totâ die. Vetustam fecit pellem meam & carnem meam; contrivit ossa mea. Ædificá-

vit in gyro meo, & circúmdedit me felle & labóre. In tenebrósis collocávit me, quasi mórtuos sempitérnos. Circumædificávit adversùm me, ut non egrédiar; aggravávit cómpedem meum. Sed & cùm clamávero & rogávero, exclúsit oratiónem meam. Conclúsit vias meas lapídibus quadris; sémitas meas subvertit. Ursus insídians factus est mihi; leo in abscónditis. Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Quærébant adversùs Jesum testimónium, ut eum morti tráderent; nec inveniébant: * Multi enim testimónium falsum dicébant; & conveniéntia testimónia non erant. ℣. Surgentes testes iníqui, quæ ignorábam interrogábant me: * Multi. *Marc.* 14. *Ps.* 34.

Lectio ij.

TEtendit arcum suum, & pósuit me quasi signum ad sagittam. Misit in rénibus meis fílias pháretræ suæ. Factus sum in derísum omni pópulo meo, cánticum eórum totâ die. Replévit me amaritudínibus, inebriávit me absynthio. Et fregit ad númerum dentes meos, cibávit me cínere. Et repulsa est à pace ánima mea, oblítus sum bonórum. Et dixi: Périit finis meus, & spes mea à Dómino. Recordáre paupertátis & transgressiónis meæ, absynthii & fellis. Memóriâ memor ero, & tabescet in me ánima mea. Hæc récolens in corde meo, ídeo sperábo. Jerúsalem.

℟. Princeps Sacerdótum ait: Adjúro te per Deum vivum, ut dicas nobis si tu es Christus Fílius Dei. Dicit illi Jesus: Tu dixisti. At illi dixérunt: * Reus est mortis. ℣. Locúti sunt Sacerdótes: Judícium mortis est viro huic; quia prophetávit sicut audístis áuribus vestris. * Reus. *Mat.* 26. *Jerem.* 26.

Lectio iij.

VEnatióne cepérunt me quasi avem inimíci mei gratìs. Lapsa est in lacum vita mea, & posuérunt lápidem super me. Inundavérunt aquæ super caput meum: dixi, Périi. Invocávi nomen tuum, Dómine, de lacu novíssimo. Vocem meam audísti; ne avertas aurem tuam à singultu meo & clamóribus. Appropinquasti in die quando invocávi te; dixisti: Ne tímeas. Judicasti, Dómine, causam ánimæ meæ, redemptor vitæ meæ. Vidisti, Dómine, iniquitátem illórum adversùm me: júdica judícium meum. Vidisti omnem furórem, universas cogitatiónes eórum adversùm me. Audisti oppróbrium eórum, Dómine, omnes cogitatiónes eórum adversùm me: lábia insurgéntium mihi, & meditatiónes eórum adversùm me totâ die. Sessiónem eórum & resurrectiónem eórum vide; ego sum psalmus eó-

rum. Reddes eis vicem, Dómine, juxta ópera mánuum suárum. Jerúsalem, Jerúsalem, convértere, &c.

℟. Exspuérunt in fáciem Jesu, * Et cólaphis cecidérunt, dicentes: Prophetíza nobis, Christe, quis est qui te percússit. ℣. Aperuérunt super me ora sua, & exprobrantes percussérunt maxillam meam, * Et cólaphis. *Matth.* 26. *Job* 16.

IN II. NOCTURNO.

In Ps. Dómine, ne in furóre; .... Quóniam sagittæ. *cum suâ divisione*, 108. *Ant.* 8. G. Vim faciébant qui quærébant ánimam meá.

In Ps. Eripe me. *cum suâ divisione*, 94. *Ant.* 3. c. Irruérunt in me fortes: neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine.

In Ps. Nonne Deo. 111. *Ant.* 7. *d.* Deo subjécta esto, ánima mea; quóniam ab ipso patiéntia mea.

℣. Subsannavérunt me subsannatióne: ℟. Frenduérunt super me déntibus suis. *Ps.* 34.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

De Cruce & Latr. Homil. 1. *Ed. Ben. t.* 2. *Lectio iv.*

HOdie Pascha nostrum pro nobis immolátus est Christus. Ubi, quæso, immolátus? In excelso patíbulo. Novum altáre hujus sacrificii, quia ipsum sacrifícium novum stupendúmque est. Idem quippe & sacrifícium & sacerdos erat: sacrifícium secundùm carnem, sacerdos secundùm spíritum. Idem & offerébat, & secundùm carnem offerebátur. Et crux fuit altáre. Et cur, ínquies, non in templo hóstia offertur, sed extra urbem & mœnia? Ut implerétur illud: Cum iníquis reputátus est. Cur autem in sublími patíbulo jugulátur, non sub tecto? Ut áeris natúram purgáret, cùm ovis in sublími immolarétur. Purgabátur item & terra; fluébat enim è látere sanguis in ipsam. Ideo non sub tecto, ideo non in templo Judáico, ne sibi Judæi hóstiam vindicárent, neve putáres pro illa gente tantùm hanc offerri. Idcirco extra urbem & mœnia, ut discas universále sacrifícium esse, quia pro universa terra erat oblátio; & purgatiónem item esse commúnem, non peculiárem, quemádmodùm apud Judæos.

℟. Dicébant Petro: Verè ex illis es. * Ille cœpit anathematizáre & juráre: Quia néscio hóminem istum quem dícitis. ℣. Inquilíni domûs meæ sicut aliénum habuérunt me, & quasi peregrínus fui in óculis eórum. * Ille. *Marc.* 14. *Job* 19.

Lectio v.

VIs díscere áliud ejus insigne opus? Paradísum clausum hódie nobis apéruit. Hâc quippe die, hâc ipsâ horâ latrónem eò introduxit Deus. Hódie antíquam pátriam nobis réddidit; hódie

in pátriam civitátem nos reduxit: nam, Hódie, inquit, mecum eris in paradíso. Quid dicis? Crucifixus es & clavis affixus, & paradísum pollicéris? Etiam, inquit; ut in cruce virtútem meam edíscas. Quia enim res erat tristis, ne natúræ crucis atténderes, sed Crucifixi virtútem edísceres, in cruce hoc pérpetrat mirácu- lum, quod ejus máximè virtútem demonstrat. Non enim, cùm mórtuum suscitáret, non cùm ventos ac mare increpáret, non cùm dæmones fugáret; sed crucifixus, clavis perforátus, contumélíis, sputis, convíciis, oppróbriis onerátus, ímprobum latrónis ánimum mutáre pótuit, ut ex omni parte virtútem ejus vídeas. Creatúram quippe totam commóvit: petras scidit, sed petrâ duriórem latrónis ánimam attraxit.

℟. Quem vultis dimittam vobis, Barabbam, an Jesum? Dixérunt: Barabbam. Quid ígitur fáciam de Jesu? Dicunt omnes: * Crucifigátur. ℣. Dixérunt: Rogámus ut occidátur homo iste; síquidem non quærit pacem pópulo, sed malum: * Crucifigátur. *Matth.* 27. *Jerem.* 18.

Lectio vj.

SEd quid tantum fecit latro, ínquies, ut post crucem paradísum sit adeptus? Visne ut virtútem ejus bréviter demonstrem? Cùm Petrus negábat infra, tunc ille supra confitebátur. Discípulus vilíssimæ puellæ minas non tulit: latro autem videns pópulum totum circumstantem, clamantem, blasphémias & dictéria jaculantem, non attendit illis: non cogitávit præsentem Crucifixi vilitátem; sed fídei óculis hæc ómnia prætergrédiens, missis illis vílibus impedimentis, agnóvit cœlórum Dóminum; & ad ipsum ánimo procumbens, dicébat: Memento mei, Dómine, dum véneris in regnum tuum. Vides quantórum bonórum crux causa fúerit? Dic mihi, Regnum commémoras. Quid vides hujúsmodi? Clavi & crux in conspectu sunt. Verùm ea ipsa crux, inquit, est symbolum regni. Ideo ipsum regem voco, quia vídeo crucifixum. Regis enim est pro súbditis mori. Hic ipse dixit: Bonus pastor ánimam suam ponit pro óvibus: ergo & bonus rex ánimam suam ponit pro súbditis. Quóniam ígitur ánimam suam pósuit, ídeo regem eum voco. Memento mei, Dómine, in regno tuo.

℟. Jesum flagellis cæsum mílites índuunt púrpurâ, & impónunt ei spíneam corónam; & cœpérunt salutáre eum: Ave, Rex Judæórum; & * Percutiébant caput ejus arúndine, & conspuébant eum. ℣. Corpus meum dedi percutiéntibus, & genas

meas velléntibus: fáciem meam non averti à consspuéntibus in me. * Percutiébant. *Marc.* 15. *Is.* 50.

IN III. NOCTURNO.

In Ps. Exaudi... cùm déprecor. 111. *Ant.* 1. f. Protexísti me, Deus, à convéntu malignántium, à multitúdine operántium iniquitátem; quia exacuérunt ut gládium linguas suas.

In Ps. Salvum me fac, Deus. *cum suis divis.* 95. *Ant.* 4. E. Quem tu percussísti, persecúti sunt; & super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

In Ps. Ut quid, Deus. *cum sua divisione*, 122. *Ant.* 2. D. Exurge, Deus, júdica caussam tuam: memor esto impropériórum tuórum.

℣. Oppróbria exprobrántium tibi ℟. Cecidérunt super me. *Ps.* 68.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Lectio vij. Cap. 4. & 5.

HAbentes Pontíficem magnum qui penetrávit cœlos, Jesum Fílium Dei, teneámus confessiónem. Non enim habémus Pontíficem qui non possit cómpati infirmitátibus nostris; tentátum autem per ómnia pro similitúdine absque peccáto. Adeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátiæ, ut misericórdiam consequámur, & grátiam inveniámus in auxílio opportúno. Omnis namque Póntifex ex homínibus assumptus, pro homínibus constitúitur in iis quæ sunt ad Deum, ut ófferat dona & sacrifícia pro peccátis: qui condolére possit iis qui ignórant & errant; quóniam & ipse circúmdatus est infirmitáte: & proptéreà debet, quemádmodùm pro pópulo, ita étiam & pro semetipso offerre pro peccátis.

℟. Suscepérunt Jesum, & eduxérunt. * Et bájulans sibi crucem, exívit Jesus in eum qui dícitur Calváriæ locum. ℣. Tulit Abraham ligna holocausti, & impósuit super Isaac fílium suum. * Et bájulans. *Joan.* 19. *Genes.* 22.

Lectio viij.

NEc quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur à Deo, tanquam Aaron. Sic & Christus non semetipsum clarificávit ut Póntifex fieret; sed qui locútus est ad eum: Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Quemádmodùm & in álio loco dicit: Tu es Sacerdos in æternum secundùm órdinem Melchísedech. Qui in diébus carnis suæ, preces supplicationésque ad eum qui possit illum salvum fácere à morte, cum clamóre válido & lácrymis ófferens, exaudítus est pro sua reveréntia. Et quidem cùm esset Fílius Dei, dídicit ex iis quæ passus est, obediéntiam; & consummátus, factus est ómnibus obtemperántibus sibi causa salútis æternæ, appellátus à Deo Póntifex juxta órdinem Melchísedech.

℟. Crucifixérunt Jesum, & latrónes, unum à dextris, & álterum à sinistris. Jesus autem dicébat : * Pater, dimitte illis; non enim sciunt quid fáciunt. ℣. Cum sceleràtis reputátus est ; & ipse peccáta multórum tulit, & pro transgressóribus rogávit. * Pater. *Luc.* 23. *Is.* 53.

Lectio ix.

ET álii quidem plures facti sunt sacerdótes, idcirco quòd morte prohiberentur permanére : hic autem, eò quòd máneat in ætérnum, sempitérnum habet sacerdótium. Unde & salváre in perpétuum potest accedentes per semetipsum ad Deum, semper vivens ad interpellandum pro nobis. Talis enim decébat ut nobis esset Póntifex, sanctus, innocens, impollútus, segregátus à peccatóribus, & excélsior cœlis factus : qui non habet necessitátem quotídie (quemádmodùm sacerdótes) priùs pro suis delictis hóstias offerre, deinde pro pópuli ; hoc enim fecit semel seipsum offerendo.

℟. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra: * Disciplína pacis nostræ super eum, & livóre ejus sanáti sumus. ℣. Peccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum ; ut peccátis mórtui, justítiæ vivámus. * Disciplína. *Repet.* ℟. Ipse. *usque ad* ℣. Peccáta. *Is.* 53. 1. *Petr.* 2.

AD LAUDES.

In Ps. Verba mea. 67.

Ant. 8. c. POsuit Pilátus títulum super crucem ; erat autem scriptum : Jesus Nazarénus, Rex Judæórum. *Joan.* 19.

In Ps. Quemádmodùm. *cum sua divis.* 71. *Ant.* 5. a. Mílites cùm crucifixissent eum, accepérunt vestimenta ejus & túnicam, mittentes sortem super eis quis quid rolleret. *Joan.* 19. *Marc.* 15.

In Ps. Miserére mei. . . . miserére. 114. *Ant.* 7. a. Prætereuntes blasphemábant eum, moventes cápita sua, dicentes : Salva temetipsum; si Fílius Dei es, descende de cruce. *Matth.* 27.

Ant. 3. a. Dedérunt.

Canticum. Is. 5.

CAntábo dilecto meo * cánticum patruélis mei víneæ suæ.

Vínea facta est dilecto meo * in cornu fílio ólei.

Et sepívit eam, & lápides elégit ex illa, * & plantávit eam electam ;

Et ædificávit turrim in médio ejus, * & torcúlar extruxit in ea ;

Et expectávit ut fáceret uvas, * & fecit labruscas.

Nunc ergo, habitatóres Jerúsalem, & viri Juda, * judicáte inter me & víneam meam.

Quid est quod débui ultrà fácere víneæ meæ, & non feci ei ? * an quòd expectávi ut fáceret uvas, & fecit labruscas ?

Et nunc ostendam vobis quid ego fáciam víneæ meæ : * áuferam sepem ejus, & erit in direptiónem.

Díruam macériam ejus, * & erit in conculcatiónem.

Et ponam eam desertam : non putábitur, & non fodiétur ; * & ascendent vepres & spinæ.

Et núbibus mandábo * ne pluant super eam imbrem.

Ant. Dedérunt ei vinum bíbere cum felle mistum : & mílites acétum offerentes ei, illudébant, dicentes : Si tu es Rex Judæórum, salvum te fac. *Matth.* 27. *Luc.* 22.

In Ps. Cantáte Dómino... laus ejus. 120. *Ant.* 6. F. Unus de latrónibus blasphemábat eum. Respondens autem alter increpábat eum, dicens : Nos quidem digna factis recípimus ; hic veró nihil mali gessit. *Luc.* 24.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. g. Dicébat ad Jesum : Dómine, memento mei, cùm véneris in regnum tuum. Et dixit illi Jesus : Amen dico tibi : Hódie mecum eris in paradíso. *Luc.* 23.

Kyrie, &c. *ut herì*, 282.

AD HORAS,

Post Psalmos dicitur :

Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. *Philipp.* 2.

Psalmus Miserére meì, Deus. 125. *Oratio*, Réspice, quæsumus, Dómine, 282.

AD VESPERAS.

Dicuntur sine cantu Psalmi & Antiphonæ sequentes.

In Ps. Nisi quia. 44.

Antiph. Cum vidisset Jesus matrem, & discípulum stantem quem diligébat, dicit matri suæ : Múlier, ecce fílius tuus ; deinde dicit discípulo : Ecce mater tua. *Joan.* 19.

In Ps. Sæpè expugnavérunt. 106. *Ant.* Erat ferè hora sexta, & ténebræ factæ sunt in universam terram usque in horam nonam ; & obscurátus est sol. *Luc.* 23.

In Ps. Eripe me. *cum sua divisione*, 107. *Ant.* Circa horam nonam clamávit Jesus voce magnâ : Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me ? *Matth.* 27.

In Ps. Dñe, clamávi. 60. *Ant.* Sciens Jesus quia ómnia consummâta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dicit : Sitio. *Joan.* 19.

In Ps. Voce meâ. 60. *Ant.* Vas erat acéto plenum ; illi autem spóngiam plenam acéto, hyssópo circumponentes, obtulérunt ori ejus. *Joan.* 19.

Ad Magníficat. *Ant.* Cùm accepisset Jesus acétum, dixit : Consummátum est. Et clamans voce magnâ, ait : Pater, in manus tuas commendo spíritum meum. Et inclináto cápite, trádidit spíritum. *Joan.* 19. *Luc.* 23.

Oratio, Réspice. 282.

COMPLETORIUM, *ut suprà.* 275.

SABBATO SANCTO.

IN I. NOCTURNO.

In Ps. Dómine Deus. *cum sua divisione*, 45. *Ant.* 2. D. Consumétur nequítia peccatórum; & díriges justum, Dómine.

In Ps. Dómine, quis habitábit. 46. *Ant.* 4. E. Habitábit in tabernáculo tuo: requiéscet in monte sancto tuo.

In Ps. Conserva me. 77. *Ant.* 7. c. Caro mea requiéscet in spe.

℣. Non derelínques ánimam meam in inferno; ℟. Nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem. *Ps.* 15.

De Lamentatióne Jeremíæ Prophétæ.

Lectio j. Cap. 4.

QUómodò obscurátum est aurum, mutátus est color óptimus, dispersi sunt lápides sanctuárii in cápite ómnium plateárum? Fílii Sion ínclyti, & amícti auro primo, quómodò reputáti sunt in vasa téstea, opus mánuum fíguli? Sed & lamiæ nudavérunt mammam, lactavérunt cátulos suos: fília pópuli mei crudélis, quasi strúthio in desérto. Adhæsit lingua lacténtis ad palátum ejus in siti: párvuli petiérunt panem, & non erat qui frángeret eis. Qui vescebántur voluptuósè, interiérunt in viis: qui nutriebántur in cróceis, amplexáti sunt stércora. Et major effécta est iníquitas fíliæ pópuli mei peccáto Sodomórum, quæ subvérsa est in momento, & non cepérunt in ea manus. Jerúsalem.

℟. Aspícient ad me quem confixérunt; & * Plangent eum planctu quasi super unigénitum; & dolébunt super eum, ut in morte primogéniti. ℣. Centúrio, & qui cum eo erant, timuérunt valde, dicentes: Verè Fílius Dei erat iste. Et percutientes péctora sua revertebántur. * Plangent. *Zach.* 12. *Matth.* 27. *Luc.* 23.

Lectio ij.

CUm adhuc subsisterémus, defecérunt óculi nostri ad auxílium nostrum vanum, cùm respicerémus atténti ad gentem quæ salváre non póterat. Lubricavérunt vestígia nostra in itínere plateárum nostrárum, appropinquávit finis noster: compléti sunt dies nostri, quia venit finis noster. Velocióres fuérunt persecutóres nostri áquilis cœli: super montes persecúti sunt nos, in desérto insidiáti sunt nobis. Spíritus oris nostri Christus Dóminus captus est in peccátis nostris; cui díximus: In umbra tua vivémus in géntibus. Gaude & lætáre, fília Edom quæ hábitas in terra Hus: ad te quoque pervéniet calix, inebriáberis atque nudáberis. Compléta est iníquitas tua, fília Sion; non addet ultrà ut transmígret te: visitávit iniquitátem tuam, fília Edom; discoopéruit peccáta tua. Jerúsalem.

℟. In una domo comedétur agnus, nec efferétis de cárnibus ejus foràs; & * Os non comminuétis ex eo. ℣. Ut vidérunt Jesum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, ut Scriptúra implerétur: * Os. *Exod.* 12. *Joan.* 19.

De Oratióne Jeremíæ Prophétæ.

Lectio iij. Cap. 5.

Deffécit gáudium cordis nostri: versus est in luctum chorus noster. Cécidit coróna cápitis nostri: væ nobis, quia peccávimus. Proptéreà mœstum factum est cor nostrum, ideo contenebráti sunt óculi nostri. Propter montem Sion quia dispériit, vulpes ambulavérunt in eo. Tu autem, Dómine, in ætérnum permanébis, sólium tuum in generatiónem & generatiónem. Quare in perpétuum oblivíscéris nostri? derelinques nos in longitúdine diérum? Converte nos, Dómine, ad te, & convertémur: innova dies nostros sicut à princípio. Sed projíciens repulísti nos; irátus es contra nos vehementer. Jerúsalem.

℟. In die illa erit fons patens dómui David, & habitántibus Jerúsalem,* In ablutiónem peccatóris. ℣. Unus mílitum lánceâ latus Jesu apéruit; & contínuò exívit sanguis & aqua, * In ablutiónem peccatóris. *Zach.* 13. *Joan.* 19.

IN II. NOCTURNO.

In Ps. Dómini est terra. 50. *Ant.* 5. a. Elevámini, portæ æternáles; & introíbit rex glóriæ.

In Ps. Exaltábo. 7. *Ant.* 8. G. Dómine, eduxísti ab inferno ánimam meam.

In Ps. Exaudi, Deus, deprecatiónem. 95. *Ant.* 1. g. Intende, Deus, oratióni meæ: à fínibus terræ ad te clamávi.

℣. Tu, Dómine, miserére mei, ℟. Et resúscita me, & retríbuam eis. *Ps.* 40.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

De Cœmet. & Cruce. t. 2. Edit. Ben. Lectio iv.

Hodie, dilectíssimi, ómnia inferórum loca círcuit Dóminus noster: hódie portas æreas confrégit: hódie vectes férreos contrívit. Vide in Prophéta dicti accuratiónem. Non dixit, Apéruit portas æreas, sed, Confrégit; ut inútilis deinceps carcer fiat. Non ábstulit vectes, sed contrívit; ut custódia deinceps frágilis & infirma reddátur, ubi neque jánua, neque vectis, & licèt quis intret, non tenétur. Quando ígitur Christus confrégit, quis álius reparáre póterit? Reges cùm vinctos dimíttere volunt, missis epístolis, non ita agunt; sed tam fores quàm custódes relinquunt, ut osténdant eò dénuò ingrediendum esse, vel illis qui jam líberi abiérunt, vel

eórum loco, áliis. Non ita Christus: sed demonstráre volens mortem jam ad finem metamque pervenisse, æreas ejus portas confrégit, hoc est, immítem illam & inexorábilem mortis necessitátem.

℟. Christus pro peccátis nostris mórtuus est, ut nos offerret Deo, mortificátus carne, vivificátus autem spíritu, in quo * Et his qui in cárcere erant, spirítibus véniens prædicávit. ℣. Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, quia contrívit portas æreas, & vectes férreos confrégit. * Et his. 1. Petr. 3. Ps. 106.

Lectio v.

Porrò, quod admiratióne digníssimum est, rex ipse ad vinctos venit. Atqui nullus rex unquam hoc dignarétur fácere. Sed minístri vinctos dimittunt. Secùs hîc: ipsemet rex ad vinctos venit. Non erúbuit cárcerem neque detentos in cárcere, (de eo enim quem finxerat, erubéscere non pótuit,) & confrégit fores, & vectes contrívit. Superástitit inferno, & desertam fecit totam illíus custódiam; carcerísque custóde in víncula conjecto, ad nos remeávit. Tyrannus captívus ducebátur, fortis vinctus, ipsa mors abjectis armis, nuda ad pedes regis cucurrit.

℟. Participávit carni & sanguini, * Ut per mortem destrúeret eum qui habébat mortis impérium, id est, diábolum, & liberáret eos qui timóre mortis per totam vitam obnóxii erant servitúti. ℣. Præcipitábit mortem in sempitérnum, quia Dóminus locútus est; * Ut. Hebr. 2. Is. 25.

Lectio vj.

Vidisti mirandam victóriam; vidisti crucis benefícia. De morte immortáles facti sumus; hæc præclára crucis facínora. Intellexisti victóriam, intellexisti modum victóriæ; disce nunc quómodò sine labóre & sudóre nostro victória hæc fúerit parta. Nos arma non cruentávimus, non stétimus in ácie, non accépimus vúlnera, neque vídimus bellum. Et tamen victóriam obtinúimus. Certámen Dómini fuit coróna nostra. Cùm ergo & nostra sit victória, mílites imitémur, lætísque vócibus, victóriæ laudes & cármina hódie decantémus. Dicámus, Dóminum laudantes: Absorpta est mors in victória. Ubi est, mors, victória tua? ubi stímulus tuus, inferne? Hæc ómnia præclára facta crux nobis péperit. Crux trophæum contra dæmones erectum, gládius contra peccátum, gládius quo serpentem confódit Christus. Crux Patris volúntas. Unigéniti glória, Spíritûs exultátio, Angelórum decus, Ecclésiæ secúritas, gloriátio Pauli, Sanctórum murus, totíus orbis lumen.

℟. Beáti qui lavant stolas suas in sánguine Agni; * Ut sit potéstas eórum in ligno vitæ, & per portas intrent in civitátem. ℣. In sánguine testamenti tui emisisti de lacu vinctos tuos; * Ut sit potestas. *Apoc.* 22. *Zach.* 9.

IN III. NOCTURNO.

In Ps. Notus in Judæa. 112. *Ant.* 7. d. In pace factus est locus ejus, & in Sion habitátio ejus.

In Ps. Dómine Deus. 118. *Ant.* 4. d. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

In Ps. Deus ultiónum. *cum sua divisione*, 74. *Ant.* 6. F. Nisi quia Deus adjúvit me, pauló minùs habitasset in inferno ánima mea.

℣. Verbum iníquum constituérunt adversùm me: ℟. Numquid qui dormit, non adjíciet ut resurgat? *Ps.* 40.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Lectio vij. Cap. 9.

CHristus assistens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius & perféctius tabernáculum non manufactum, id est, non hujus creatiónis, neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, æterná redemptióne inventá. Si enim sanguis hircórum & taurórum, & cinis vítulæ aspersus, inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis; quantò magis sanguis Christi, qui per Spíritum sanctum semetipsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis ad serviendum Deo viventi?

℟. Quando appensus fúerit homo in patíbulo, non permanébit cadáver ejus in ligno, sed in eádem die sepeliétur; * Quia maledictus à Deo est omnis qui pendet in ligno. ℣. Christus nos redémit de maledicto legis, factus pro nobis maledictum; * Quia. *Deut.* 21. *Galat.* 3.

Lectio viij.

ET ídeo novi testamenti mediátor est; ut morte intercedente, in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióri testamento, repromissiónem accípiant qui vocáti sunt, ætérnæ hæreditátis. Ubi enim testamentum est, mors necesse est intercédat testatóris. Testamentum enim in mórtuis confirmátum est: alióquin nondum valet, dum vivit qui testátus est. Unde nec primum quidem sine sánguine dedicátum est. Lecto enim omni mandáto legis à Móyse universo pópulo, accípiens sánguinem vitulórum & hircórum cum aqua, & lana coccínea, & hyssópo; ipsum quoque librum & omnem pópulum aspersit, dicens: Hic sanguis testamenti quod mandávit ad vos Deus. Etiam tabernáculum

& ómnia vasa ministérii sanguine simíliter aspersit. Et ómnia pene in sánguine secundùm legem mundantur; & sine sánguinis effusióne non fit remíssio.

℟. In die illa radix Jesse qui stat in signum populórum; ipsum gentes deprecabuntur: * Et erit sepulcrum ejus gloriósum. ℣. Christus mórtuus est pro peccátis nostris secundùm Scriptúras, & sepultus est: * Et erit. *Is.* 11. 1. *Cor.* 15.

Lectio ix.

NEcesse est ergo exemplária quidem cœléstium his mundári, ipsa autem cœléstia melióribus hóstiis quàm istis. Non enim in manufacta Sancta Jesus introívit, exemplária verórum, sed in ipsum cœlum, ut appáreat nunc vultui Dei pro nobis: neque ut sæpè ófferat semetipsum, quemádmodùm Póntifex intrat in Sancta per síngulos annos in sánguine alièno: alióquin oportébat eum frequenter pati ab orígine mundi; nunc autem semel in consummatióne sæculórum, ad destitutiónem peccáti, per hóstiam suam appáruit. Et quemádmodùm statútum est homínibus semel mori, post hoc autem judícium; sic & Christus semel oblátus est ad multórum exhaurienda peccáta: secundò sine peccáto apparébit expectántibus se, in salútem.

℟. Christus novi testamenti mediátor, * Initiávit nobis viam novam & viventem per velámen, id est, carnem suam, in introítum sanctórum, nondum propalátam, adhuc prióre tabernáculo habente statum. ℣. Ascendet pandens iter ante eos, Dóminus in cápite eórum: * Initiávit nobis viam novam. *Repetitur* ℟. Christus. *usque ad* ℣. Ascendet. *exclusivè.* *Hebr.* 9. *Mich.* 2.

AD LAUDES.

In Ps. Júdica me, Deus. 72.

Ant. ERo mors tua, ô 4. d. mors: morsus tuus ero, inferne. *Os.* 13.

In Ps. Inclína. *cum sua divisione*, 126. *Ant.* 3. d. De manu mortis liberábo eos: de morte rédimam eos. *Os.* 13.

In Ps. Dñe, exaudi.... áuribus. *cum sua divisione*, 119. *Ant.* 8. c. Penetrábo omnes inferióres partes terræ, & inspíciam omnes dormientes, & illumínabo omnes sperantes in Dómino. *Eccli.* 24.

Ant. 4. E. Sicut.

Canticum Jonæ. Cap. 2.

CLamávi de tribulatióne mea ad Dóminum, * & exaudívit me.

De ventre ínferi clamávi, * & exaudísti vocem meam.

Et projecísti me in profundum in corde maris, * & flumen circúmdedit me.

Omnes gúrgites tui &

ductus tui * super me transiérunt.

Et ego dixi: Abjectus sum à conspectu oculórum tuórum: * verúmtamen rursus vidébo templum sanctum tuum.

Circumdedérunt me aquæ * usque ad ánimam.

Abyssus vallávit me, * pélagus opéruit caput meum.

Ad extréma móntium descendi: * terræ vectes conclusérunt me in ætérnum.

Et sublevábis de corruptióne vitam meam, * Dómine Deus meus.

Cùm angustiarétur in me ánima mea, Dómini recordátus sum; * ut véniat ad te orátio mea ad templum sanctum tuum.

Qui custódiunt vanitátes frustrà, * misericórdiam suam derelinquunt.

Ego autem in voce laudis immolábo tibi: * quæcumque vovi, reddam pro salúte Dómino.

Ant. Sicut fuit Jonas in ventre ceti tribus diébus & tribus nóctibus, sic erit Fílius hóminis in corde terræ. *Matth.* 12.

In Ps. Laudáte Dóminum in sanctis. 53. *Ant.* 2. D. Dabit ímpios pro sepultúra, & dívitem pro morte sua; eò quòd iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus. *Is.* 53.

Ad Benedíctus. *Ant.* 6. *C.* Accepérunt Joseph & Nicodémus corpus Jesu, & ligavérunt illud línteis cum aromátibus, & posuérunt illud in monumento. *Joan.* 19.

Kyrie, &c. *ut suprà*, 282.

AD HORAS, post Psalmos dicitur: Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod & Deus exaltávit illum, & donávit illi nomen quod est super omne nomen. *Philipp.* 2.

Ps. Miserére. 125. *Oratio,* Réspice. 282.

¶ *Factâ Communione in Missa, pro Vesperis dicitur tantùm Psalmus & Canticum sequens, cum suis Antiphonis, sine* Glória.

AD VESPERAS.

Non præmittitur Deus, in adjutórium.

Ant. 5. 2. Allelúia.

Psalmus 116.

LAudáte Dóminum, omnes gentes: * laudáte eum, omnes pópuli;

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus, * & véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. Allelúia: quóniam in ætérnum, allelúia, misericórdia ejus, allelúia, allelúia. *Ps.* 135.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Cùm transísset sábbatum, María Magdaléne, & María Jacóbi, & Salóme, emérunt arómata, ut venientes úngerent Jesum, allelúia. *Marc.* 16.

Sacerdos ad altare dicit : ℣. Dóminus vobiſcum , ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

PRæſta , quæſumus , omnípotens Deus, ut divíno múnere ſatiáti , plácitis tibi móribus innovémur ; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum.

Deinde, ℣. Dóminus vobiſcum , ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Diaconus dicit : Ite ; Miſſa eſt. ℟. Deo grátias.

¶ *Extra Chorum , Veſperæ dicuntur ut ſuprà ; ſed ante Orationem non dicitur* Dóminus vobiſcum. *nec* Orémus. *& poſt Orationem nihil additur.*]

AD COMPLETORIUM.

Non præmittitur Converte nos. *nec* Deus,in adjutórium. *ſed dictis ſine* Glória Patri. *Pſalm.* Cùm invocárem. Qui hábitat. *&* Ecce nunc. *de 2. in b. dicitur* Allelúia.

Deinde, Nunc dimittis. *de 8. in G. ſine* Glória Patri. *ſub Ant.* Véſpere ſábbati quæ luceſcit in prima ſábbati , venit María Magdaléne & áltera María vidére ſepulcrum , allelúia. *Matth.* 28.

Statim ſequitur Oratio , ante quam non dicitur Dóminus vobiſcum. *nec* Orémus.

Oratio, Víſita , quæſumus, Dómine. 28.

Non dicitur Dóminus vobiſcum. *nec* Benedicámus.

IN DIE SANCTO PASCHÆ.

ANNUALE.

AD NOCTURNUM.
℣. Dómine, lábia, &c.
sum Allelúia.
Invit. Allelúia. Surrexit Dóminus verè: * Veníte, adorémus, allelúia. *Luc.* 24.
Ps. 94. Veníte. 2.
Non dicitur Hymnus, nec accinitur Jubilus in fine Antiphonarum: quod servatur etiam ad omnes Horas per totam Octavam.
In Ps. Quare fremuérunt. 3.
Ant. J. REpromissiónē Deus adimplévit, resúscitans Jesum, sicut in Psalmo scriptum est: Fílius meus es tu, ego hódie génui te, allelúia. *Act.* 13.
In Ps. Conserva me. 77.
Ant. 4. D. Quòd Deus suscitávit eum à mórtuis, ámpliùs jam non reversúrum in corruptiónem, ita dixit: Non dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem, allelúia. *Act.* 13.
In Ps. Exaltábo te, Dñe. 7.
Ant. 8. G. Definíto consílio, & præsciéntiá Dei tráditum, Deus suscitávit, solútis dolóribus inferni, juxta quod impossíbile erat tenéri illum ab eo, allelúia. *Act.* 2.
℣. Dómine, eduxísti ab inferno ánimam meam:
℟. Salvásti me à descendéntibus in lacum. *Ps.* 29.
Pater noster. *Absol.* Benedíctus. *Bened.* Confiteámur. 130.
De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.
Lectio j. Cap. 6.
AN ignorátis, fratres, quia quicumque baptizáti sumus in Christo Jesu, in morte ipsíus baptizáti sumus? Consepulti enim sumus cum illo per baptísmum in mortem; ut quómodò Christus surrexit à mórtuis per glóriam Patris, ita & nos in novitáte vitæ ambulémus. Si enim complantáti facti sumus similitúdini mortis ejus, simul & resurrectiónis érimus. Hoc scientes quia vetus homo noster simul crucifixus est, ut destruátur corpus peccáti, & ultrà non serviámus peccáto. Qui enim mórtuus est, justificátus est à peccáto. Si autem mórtui sumus cum Christo, crédimus quia simul étiam vivémus cum Christo; scientes quòd Christus resurgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultrà non dominábitur. Quòd enim mórtuus est peccáto,

mórtuus est semel ; quod autem vivit, vivit Deo. Ita & vos existimáte vos mórtuos quidem esse peccáto, viventes autem Deo in Christo Jesu Dómino nostro. Tu autem.

℟. Ego sum primus & novíssimus ; & vivus, & fui mórtuus, * Et ecce sum vivens in sécula seculórum : † Et hábeo claves mortis & inferni, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Ego dormívi, & soporátus sum ; & exurrexi, quia Dóminus suscépit me, * Et ecce. Glória Patri. † Et hábeo. *Apoc.* 1. *Ps.* 3.

Bened. Interpellet. 130.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Tom. 5. *Serm.* 231. *in diebus Pasch.*

Lectio ij.

RESurréctio Dómini nostri Jesu Christi nova vita est credéntium in Jesum ; & hoc est sacramentum passiónis & resurrectiónis ejus, quod valde nosse & ágere debétis. Non enim sine causa vita venit ad mortem : non sine causa fons vitæ, unde bíbitur ut vivátur, bibit hunc cálicem qui ei non debebátur. Non enim Christo debebátur mors. Huic conditióni mortis obstrictus náscitur omnis homo, sed præter illum hóminem qui homo factus est, ne períret homo. Pœna culpæ mors : Dóminus Jesus Christus mori venit, peccáre non venit. Communicando nobíscum sine culpa pœnam, & culpam solvit & pœnam. Quam pœnam solvit ? Quæ nobis debebátur post istam vitam. Ergo crucifixus est, ut in cruce osténderet véteris hóminis nostri occásum ; & resurrexit, ut in sua vita osténderet nostræ vitæ novitátem.

℟. Pascha nostrum immolátus est Christus : ítaque epulémur, * Non in fermento véteri, neque in fermento malítiæ, sed † In ázymis sinceritátis & veritátis, allelúia, allelúia. ℣. Exurgat Deus, & dissipentur inimíci ejus, & justi epulentur & exultent in conspectu Dei, * Non in fermento. Glória Patri. † In ázymis. 1. *Cor.* 5. *Ps.* 67.

Bened. Fúlgeat. 130.

Léctio sancti Evangélii secundùm Marcum.

Lectio iij. Cap. 16.

IN illo témpore ; María Magdaléne, & María Jacóbi, & Salóme, emérunt arómata, ut venientes úngerent Jesum. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

In Evang. 21. *hab. in Bas. S. Mariæ Maj. in die Pascha.*

AUdístis, fratres caríssimi, quod sanctæ mulíeres quæ Dóminum fúerant secútæ, cum aromátibus ad monumentum venérunt ; & ei quem viventem diléxerant, étiam mórtuo, stúdio humanitátis, obsequuntur. Sed res gesta áliquid in

sancta Ecclésia signat gerendum. Sic quippe necesse est ut audiámus quæ facta sunt, quátenus cogitémus étiam quæ nobis sint ex eórum imitatióne facienda. Et nos ergo in eum qui est mórtuus credentes, si odóre virtútum referti, cum opinióne bonórum óperum Dóminum quærimus, ad monumentum profectò illíus cum aromátibus venímus. Illæ autem mulíeres Angelos vident, quæ cum aromátibus venérunt; quia vidélicet illæ mentes supernos cives aspíciunt, quæ cum virtútum odóribus ad Dóminum per sancta desidéria proficiscuntur. Notandum verò nobis est, quidnam sit, quòd in dextris sedére Angelus cérnitur, qui stolâ cándidâ coopertus appáruit. Sed quid advenientes féminas affátur, audiámus: Nolíte expavéscere; ac si apertè dicat: Páveant illi qui non amant adventum supernórum cívium. Vos cur pertiméscitis, quæ vestros concíves vidétis? Unde & Matthæus Angelum apparuisse descríbens, ait: Erat aspectus ejus sicut fulgur, & vestimenta ejus sicut nix. In fulgóre étenim terror timóris est; in nive autem blandimentum candóris. Quia verò omnípotens Deus, & terríbilis peccatóribus, & blandus est justis; rectè testis resurrectiónis ejus Angelus, & in fulgóre vultûs, & in candóre hábitûs demonstrátur; ut de ipsa sua spécie & terréret réprobos, & mulcéret pios.

℟. Ecce terræ motus factus est magnus; * Angelus enim Dómini descendit de cœlo, & accédens revolvit lápidem, & sedébat super eum, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Terra trémuit & quiévit, cùm exúrgeret in judícium Deus, ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ; * Angelus. Glória. * Angelus. *Repet.* ℟. *usque ad* ℣. Terra. *Matth.* 28. *Ps.* 75.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me; ℟. Nec delectásti inimícos meos super me. *Ps.* 29.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 1. D. UNâ sábbati valde dilúculo, mulíeres venérunt ad monumentum, portantes quæ paráverant arómata; & invenérunt lápidem revolútum à monumento, allel. *Luc.* 24.

Ant. 3. a. Introeuntes in monumentum, vidérunt júvenem sedentem in dextris; & obstupuérunt, allelúia. *Marc.* 16.

Ant. 8. c. Erat autem aspectus ejus sicut fulgur, & vestimentum ejus sicut nix, allelúia, allelúia. *Matth.* 28.

Ant. 7. d. Præ timóre.

Canticum. Isaïæ 63.

QUis est iste qui venit de Edom * tinctis véstibus de Bosra?

Iste formósus in stola sua,* grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ.

Ego qui loquor justítiam,* & propugnátor sum ad salvandum.

Quare ergo rubrum est indumentum tuum, * & vestimenta tua sicut calcántium in torculári?

Torcúlar calcávi solus, * & de géntibus non est vir mecum.

Calcávi eos in furóre meo,* & conculcávi eos in ira mea.

Et aspersus est sanguis eórum super vestimenta mea,* & ómnia indumenta mea inquinávi.

Dies enim ultiónis in corde meo, * annus redemptiónis meæ venit.

Circumspexi, & non erat auxiliátor: * quæsívi, & non fuit qui adjuváret.

Et salvávit mihi bráchium meum, * & indignátio mea ipsa auxiliáta est mihi.

Ant. Præ timóre autem ejus extérriti sunt custódes, & facti sunt velut mórtui, allelúia. *Matth.* 28.

Ant. 8. *G.* Respondens autem Angelus, dixit muliéribus: Nolíte timére; scio enim quòd Jesum quæritis: non est hic, allel. *Matt.* 28.

Loco Capituli, Hymni & Versiculi, dicitur:

Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus & lætémur in ea. *Ps.* 117.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. Surrexit sicut dixit; veníte, & vidéte locum ubi pósitus erat Dóminus, allelúia. *Matth.* 28.

Oratio.

DEus, qui hodiernâ die per Unigénitum tuum æternitátis nobis áditum, devictâ morte, reserasti: vota nostra, quæ præveniendo aspíras, étiam adjuvando proséquere; Per eumdem.

℣. Dóminus vobiscum. Benedicámus.

AD HORAS, Psalmi de Dominica.

Dicto Deus, in adjutórium. *non dicitur Hymnus, sed absolutè inchoatur Psalmus de 2. in b. Et loco Antiph. Capituli,* ℟. ℟. ℟. *brev. & Versic. dicitur* Allelúia. *semel; deinde*, Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus & lætémur in ea. *Et statim dicitur*, Dóminus vobiscum. *& Oratio, quæ ad Primam est Oratio solita: quam sequitur lectio Martyrologii & reliquum Capituli Officium; ad cujus Absolutionem legitur*

CANON.

Ex Concílio Matisconensi secundo.

Anno 585. *Can.* 2.

PAscha nostrum in quo summus Sacerdos & Póntifex pro nostris delíctis, nullam habens obnóxietátem peccáti, immolátus est, debémus omnes festivíssimè cólere, & sédulæ observatiónis sinceritáte in ómnibus venerári; ut illis sanctíssimis diébus omnes simul coadunáti, hymnis Paschálibus indulgentes, perseveratiónis

vexatiónis nostræ præséntiam quotidiánis sacrifíciis ostendámus, laudantes Creatórem ac regeneratórem nostrum véspere, mane, & merídie.

AD VESPERAS.

In Ps. Dixit Dñus. 23.

Ant. 6.F. Dicite discípulis ejus quia surrexit, allelúia, allelúia, allelúia. *Matth.* 28.

In Ps. Confitébor. 23.

Ant. 4. E. Ecce præcédit vos in Galilæam; ibi eum vidébitis, allel. allel. *Matth.* 28.

In Ps. Beátus vir. 23.

Ant. 1. f. Et exiérunt citò de monumento cum timóre & gáudio magno, currentes nuntiáre discípulis, allelúia.

Graduale, Hæc *Chorus* dies quam fecit Dóminus; exultémus & lætémur in ea. ℣. Confitémini Dómino quóniam bonus, quóniam in séculum misericórdia *Chorus* * ejus. *Ps.* 117.

Allelúia, allelúia. ℣. Surrexit Dóminus, & occurrit muliéribus, dicens: Avéte. Illæ autem accessérunt, & tenuérunt pedes * ejus. Allelúia. *Matth.* 28.

Sequentia.

Victimæ Pascháli laudes ímmolent Christiáni.

Agnus redémit oves; Christus ínnocens Patri reconciliávit peccatóres.

Mors & vita duello conflixêre mirando: dux vitæ mórtuus, regnat vivus.

Dic nobis, María, quid vidisti in via?

Sepulcrū Christi viventis, & glóriam vidi resurgentis:

Angélicos testes, sudárium, & vestes.

Surrexit Christus spes mea; præcédet suos in Galilæam.

Scimus Christum surrexisse à mórtuis verè. Tu nobis, victor Rex, miserére. Amen.

Continuò dicitur:

Ad Magníficat. *Ant.* 3. 2. Cùm serò esset die illo, & fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti; venit Jesus, & stetit in médio, & dixit eis: Pax vobis, allelúia. *Joan.* 20.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

¶ *Qui privatim recitant, non tenentur ad ea quæ sequuntur usque ad Completorium exclusivè; quæ tamen in Ecclesiis ubi non sunt Fontes, cantantur in Choro: in aliis verò, dicto* Benedicámus. *progreditur Clerus ad Fontes.*

Eundo cantatur ℟. Christus resurgens ex mórtuis, jam non móritur; * Mors illi ultrà non dominábitur: quòd enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel; quòd autem vivit, vivit Deo, allelúia, allelúia. *Rom.* 6.

Deinde dicitur Ps. Laudáte. 24. *de* 1. *in* A. *cum* Glória Patri. *in fine.*

Post Psalmum cantatur à toto Clero simul, ℣. Præcipitábit mortem in sempitérnum, & oppróbrium pópuli sui áuferet de univérsa terra; * Mors. *Is.* 25.

Versic. Salvávit sibi déx-

tera ejus, ℟. Et bráchium sanctum ejus. *Ps.* 97.

Oratio.

DEus, qui ad æternam vitam in Christi resurrectióne nos réparas: imple pietátis tuæ ineffábile sacramentum; ut, cùm in majestáte sua Salvátor noster advénerit, quos fecisti baptísmo regenerári, fácias beátá immortalitáte vestíri; Per eumdem Christum.

Eundo ad Stationem, ℟. Quicumque baptizáti sumus in Christo Jesu, in morte ipsíus baptizáti sumus; * Consepulti enim sumus cum illo per baptísmum in mortem, ut quómodò Christus surrexit à mórtuis per glóriam Patris, ita & nos in novitáte vitæ ambulémus, allelúia. *Rom.* 6.

Psalm. In éxitu. 24. *de* 3. *in* 2. *cum* Glória Patri. *in fine.*

Post Psalmum cantatur à toto Choro simul, ℣. Dóminus scidit aquas ante eos, ut fáceret sibi nomen sempiternum: eduxit eos per abyssos; * Consepulti. *Is.* 63.

Et fit Statio secundùm consuetudinem locorum, in qua dicitur Versiculus, Audítam fácite vocem laudis ejus, ℟. Qui pósuit ánimam meam ad vitam. *Ps.* 65.

Oratio.

DEus, qui resurrectiónis tuæ fidem per baptísmi grátiam in nobis obsignáre voluisti: concéde, ut à peccáti morte liberári, in novitáte vitæ ambulémus; Qui vivis & regnas Deus.

Redeundo cantatur ℟. Quid quæritis viventem cum mórtuis? Non est hîc, sed surrexit: * Recordámini quáliter locútus est vobis, dicens: Quia oportet Fílium hóminis tradi in manus peccatórum, & crucifigi, & die tértiâ resúrgere, allelúia. *Luc.* 24.

Ante Crucifixum cantatur ℣. Adoráte Dóminum in átrio sancto ejus; commoveátur à fácie ejus universa terra: dícite in géntibus quia Dóminus regnávit à ligno. *Ps.* 95.

Tùm Clerus ingreditur Chorum, dicens: * Recordámini.

Versic. Lápidem quem reprobavérunt ædificantes, ℟. Hic factus est in caput ánguli. *Ps.* 117.

Oratio.

DEus, cujus Fílius pro nobis crucifixus mundum redímere dignátus est: præsta, ut qui de nostra redemptióne lætámur, ætérnis gáudiis, te donante, perfruámur; Per eumdem Dóminum nostrum.

AD COMPLETORIUM.

Dicto Converte nos. *dicuntur absolutè Psalmi* Cùm invocárem. Qui hábitat. *&* Ecce nunc. 25. *Et in fine*, Allelúia. *semel.*

Deinde imponitur Hæc, *& dicitur* Nunc dimittis. *de* 2. *in* A. *Posteà dicitur integrè* Hæc dies. *ut ad Laudes. Oratio*, Vísita.

¶ *Prædictus modus Horarum servatur usque ad Nonam Sabbati in Albis inclusivè.*

DIEBUS
INTRA OCTAVAM
Paschæ.

Omnia ut in die, exceptis quæ sequuntur.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Surrexit Dóminus verè, * Allelúia. *Luc.* 24.

Ps. 94. Veníte. 2.

Tres Psalmi unaquâque Feriâ notati, sub sola Ant. 2. D. Christus mórtuus est pro peccátis nostris, & sepultus est, & resurrexit tértiâ die secundùm Scriptúras, allelúia. 1. *Cor.* 15.

℣. Cor meum & caro mea ℟. Exultavérunt in Deum vivum. *Ps.* 83.

Lectiones & ℟℟. ut infrà in qualibet die.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepisti me; ℟. Nec delectasti inimícos meos super me. *Ps.* 29.

AD LAUDES.

Antiph. & Psalmi cùm Cantico, ut in die Paschæ. 299.

Antiph. ad Benedictus. *& Oratio, infrà in qualibet die.*

AD HORAS, ut in die Paschæ præter Orationem.

CANON, infrà, in qualibet Feria.

AD VESPERAS.

Psalmi & Antiph. ut in die Paschæ, 301.

Grad. Hæc dies, &c. *& Ant. ad* Magníficat. *cum Oratione, ut infrà in qualibet die.*

In Processione ad Fontes quæ fit post Benedicámus. *℟℟. ut in die Paschæ: Orationes sunt propriæ cuilibet diei.*

COMPLETORIUM, *ut suprà*, 302.

FERIA SECUNDA.

Duplex-majus.

AD NOCTURNUM,

Tres Psalmi è I. Nocturno Dominicæ, ut in Psalterio. 2.

Incípiunt Actus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 1.

PRimum quidem sermónem feci de ómnibus, ô Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere & docére, usque in diem quâ præcípiens Apóstolis per Spíritum sanctum, quos elégit, assumptus est: quibus & præbuit seipsum vivum post passiónem suam in multis argumentis, per dies quadraginta appárens eis, & loquens de regno Dei. Et convescens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris, quam audistis, inquit, per os meum; quia Joannes quidem baptizávit aquâ, vos autem baptizabímini Spíritu sancto, non post multos hos dies. Igitur qui convénerant, interrogábant eum, dicentes: Dómine, si in témpore hoc restítues regnum Israel? Dixit autem eis: Non est vestrûm nosse témpora vel momenta quæ Pater pósuit in sua potestáte; sed accipiétis virtútem superveniéntis Spíritûs sancti in vos, & éritis mihi testes in Jerúsalem, & in omni Judæa, & Samaría, & usque ad últimum terræ.

℟. Qui habitábant Jerúsalem, & príncipes ejus ignorantes Jesum, * Petiérunt à Piláto ut interfícerent eum; Deus verò suscitávit eum à mórtuis tértiâ die, allelúia, allelúia. ℣. Ipsi non cognovérunt cogitatiónes Dómini, & non intellexérunt consílium ejus. * Petiérunt à Piláto. *Act.* 13. *Mich.* 4.

Sermo sancti Leónis Papæ.

De Resurrect. Domini. 1.

Lectio ij.

CUm quadraginta diérum observántiâ hoc voluérimus operári, ut áliquid sentirémus crucis in témpore Domínicæ Passiónis; adnitendum nobis est, ut étiam resurrectiónis Christi inveniámur esse consortes, & de morte ad vitam, dum in isto sumus córpore, transeámus. Moriendum ergo est diábolo, & vivendum Deo: deficiendum iniquitáti, ut justítiæ resurgátur. Occumbant vétera, ut oriantur nova. Resurréctio enim Dómini, non finis carnis, sed commutátio fuit, nec virtútis augmento consumpta substántia est. Quálitas tránsiit, non natúra defécit: & factum est corpus impassíbile, quod pótuit crucifigi; factum est immortále, quod pótuit occídi; factum est incorruptíbile, quod pótuit vulnerári. Agnoscat ígitur pópulus Dei novam se esse in Christo creatúram. Nemo in id récidat, unde surrexit; sed etiamsi pro infirmitáte corpórea in alíquibus adhuc languóribus jacet, sanári instanter desíderet ac levári. Hæc est enim salútis via, & cœptæ in Christo resurrectiónis imitátio. Hæc meditátio, dilectíssimi, non pro sola solemnitáte Paschâli, sed pro totíus vitæ sanctificatióne retinenda est.

℟. Christus crucifixus est ex infirmitáte; sed vivit ex virtúte Dei: & nos infirmi sumus in illo; sed vivémus cum eo * Ex virtúte Dei, allelúia, allelúia. ℣. Vivificábit nos, & suscitábit nos, & vivémus in conspectu ejus, * Ex. 2. *Cor.* 13. *Os.* 6.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 24.

IN illo témpore; Duo ex discípulis Jesu ibant ipsâ die in castellum quod erat in spátio stadiórum sexaginta ab Jerúsalem, nómine Emmaüs. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 235. *in diebus Paschæ.*

IN via cum illis tanquam comes ambulábat & ipse dux erat: útique vidébant, sed non agnoscébant. Tenebantur enim óculi eórum, sicut audívimus, ne eum agnóscerent. Eia, fratres mei, ubi vóluit Dóminus agnosci? In fractióne panis. Secúri sumus: panem frángimus, & Dóminum agnóscimus. Nóluit agnosci nisi ibi propter nos qui non eum visúri erámus in carne, & tamen manducatúri erámus

ejus carnem. Quisquis ergo fidélis es, quisquis non inániter christiánus vocáris, quisquis Ecclésiam non sine causa ingréderis, quisquis verbum Dei cum timóre & spe audis, consolétur te fráctio panis. Abséntia Dómini non est abséntia: habéto fidem, & tecum est quem non vides.

℟. O stulti & tardi corde ad credendum in ómnibus quæ locúti sunt Prophétæ! * Nonne hæc opórtuit pati Christum, & ita intráre in glóriam suam? allelúia, allelúia. ℣. Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte: * Nonne. Glória Patri. * Nonne. *Luc.* 24. *Is.* 53.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. a. Incípiens Jesus à Móyse & ómnibus Prophétis, interpretabátur illis in ómnibus Scriptúris quæ de ipso erant, allelúia. *Luc.* 24.

Oratio.

DEus, qui solemnitáte Paschâli mundo remédia contulísti: pópulum tuú, quæsumus, cœlesti dono proséquere; ut & perféctam libertátem cónsequi mereátur, & ad vitam profíciat sempiternam; Per.

CANON.

Ex Concílio Bituricensi. *Anno* 1584. *de Eucharistia.*

NEmo ad diem Paschæ Eucharístiam ab álio quàm à próprio Párocho seu Curáto súmere præsúmat: qui contrà fécerit, excommunicétur. Sacerdos qui contra hoc decrétum administrat, cujuscumque gradûs & órdinis fúerit, extraordinárie puniátur. Aliis quibúslibet diébus festis, Commúnio, ex licéntia Epíscopi, ejus Vicárii, aut Párochi, in locis pro cujusque voto ab idóneo Sacerdóte concedátur.

AD VESPERAS.

Graduale, Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus & lætémur in ea. ℣. Iter fácite ei qui ascendit super occásum; Dóminus nomen * illi. *Ps.* 67.

Allelúia, allelúia. ℣. Cognovérunt eum, & dixérunt ad ínvicem: Nonne cor nostrum ardens erat in nobis, dum loquerétur * in via? Allelúia. *Luc.* 24.

Víctimæ. 301.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Regressi sunt in Jerúsalem, & invenérunt congregátos Undecim, & eos qui cum illis erant; & ipsi narrábant quómodò cognovérunt Jesum in fractióne panis, allelúia. *Luc.* 24.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

In Baptisterio, Oratio.

DEus, qui renátis ex aqua & Spíritu sancto cœlestis regni pandis introítum: auge super fámulos tuos grátiam quam dedísti; ut qui ab ómnibus sunt purgáti peccátis, nullis priventur promíssis; Per Christum.

Ad Stationem, Oratio.

POpulus tuus, quæsumus, Dómine, renovátis exultet ánimæ virtútibus; & vivificatiónis tuæ grátiam

consecútus, in tuo semper múnere gloriétur; Per.

In Choro, Oratio.

DEus, qui pópulum tuum de hostis càllidi servitúte liberasti: preces ejus misericórditer réspice, & adversantes ei, tuâ virtúte prosterne; Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

Duplex-majus.

AD NOCTURNUM.

Tres Psalmi è II. Nocturno Dominicæ, ut in Psalterio. 4.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 2.

STans Petrus cum Undecim levávit vocem suam, & locútus est: Viri Israelítæ, audíte verba hæc: Jesum Nazarénum, virum approbátum à Deo in vobis, virtútibus, & prodígiis, & signis, quæ fecit Deus per illum in médio vestrî, sicut & vos scitis; hunc definíto consílio, & præsciéntiâ Dei tráditum, per manus iniquórum affigentes, interemistis: quem Deus suscitávit, solútis dolóribus inferni, juxta quod impossíbile erat tenéri illum ab eo. David enim dicit in eum: Providébam Dóminum in conspectu meo semper; quóniam à dextris est mihi, ne commóvear: propter hoc lætátum est cor meum, & exultávit lingua mea, insuper & caro mea requiescet in spe; quóniam non derelinques ánimam meam in inferno, nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem. Notas mihi fecisti vias vitæ; & replébis me jucunditáte cum fácie tua. Viri fratres, líceat audenter dícere ad vos de Patriarcha David, quóniam defunctus est, & sepultus: & sepulcrum ejus est apud nos usque in hodiernum diem. Prophéta igitur cùm esset, & sciret quia jurejurando jurasset illi Deus de fructu lumbi ejus sedére super sedem ejus, próvidens locútus est de resurrectióne Christi, quia neque derelictus est in inferno, neque caro ejus vidit corruptiónem. Hunc Jesum resuscitávit Deus, cujus omnes nos testes sumus.

℟. Vos Sanctum & Justum negastis, & petistis virum homicídam donári vobis: auctórem verò vitæ interfecistis, * Quem Deus suscitávit à mórtuis, cujus nos testes sumus, allelúia, allel. ℣. Filii hóminum, scitóte quia Dóminus mirificávit Sanctum suum, * Quem. *Act.* 3. *Ps.* 4.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Enarr. in Ps. 101. *Serm.* 2. *n.* 7. *Lectio ij.*

NOn laus fídei Christianórum est, quia credunt mórtuum Christum, sed quia credunt resurrexisse Christum. Nam mórtuum & pagánus credit; & hoc tibi pro crímine óbjicit, quia in mórtuum credidisti. Quæ igitur laus tua? Crédere resurrexisse Christum, & speráre te resurrectúrum esse per

Christum, hæc est laus fidei. Si enim credíderis in corde tuo quia Dóminus est Jesus, & conféssus fúeris ore tuo quia eum Deus suscitávit à mórtuis, salvus eris. Non ait, Si conféssus fúeris quia Deus eum trádidit occidendum; sed, quia eum Deus suscitávit à mórtuis, si conféssus fúeris, tunc salvus eris.

℟. Crédimus, sciéntes quóniam * Qui suscitávit Jesum, & nos cum Jesu suscitábit, allelúia, allelúia. ℣. Inclináte aurem vestram, & veníte; audíte, & vivet ánima vestra. * Qui suscitávit. 2. Cor. 4. Is. 55.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 24.

IN illo témpore; Stetit Jesus in médio discipulórum suórum, & dixit eis: Pax vobis; ego sum, nolíte timére. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 26. in Evang.

PRima lectiónis hujus Evangélicæ quæstio ánimum pulsat, quómodò post resurrectiónem corpus Domínicum verum fuit, quòd, clausis jánuis, ad discípulos ingredi pótuit. Sed sciendum nobis est quòd divína operátio, si ratióne comprehénditur, non est admirábilis; nec fides habet méritum, cui humána rátio præstat experiméntum. Sed hæc ipsa nostri Redemptóris ópera, quæ ex semetipsis comprehendi nequáquam possunt, ex ália ejus operatióne pensánda sunt, ut rebus mirabílibus fidem præbeant facta mirabilióra. Illud enim corpus Dómini intrávit ad discípulos, jánuis clausis, quod vidélicet ad humános óculos, per nativitátem suam, clauso éxiit útero Vírginis. Quid ergo mirum, si clausis jánuis, post resurrectiónem suam, in æternum jam victúrus intrávit, qui moritúrus véniens, non aperto Vírginis útero exívit?

℟. Stetit Jesus in médio discipulórum suórum, & dixit eis: * Pax vobis; ego sum, nolíte timére, allelúia, allelúia. ℣. Ego sum frater vester, nolíte pavére; pro salúte enim vestra misit me Deus ante vos: * Pax. Glória. * Pax. Luc. 24. Gen. 45.

Ad Bened. *Ant.* 1. g. Obtulérunt discípuli Dómino partem piscis assi, & favum mellis; & cùm manducásset coram eis, sumens relíquias, dedit eis, allelúia. Luc. 24.

Oratio.

DEus, qui Ecclésiam tuam novo semper fœtu multíplicas: concéde fámulis tuis, ut sacraméntum vivéndo téneant, quod fide percepérunt; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Mediolanensi sexto.

Anno 1582. art. 9.

PArochus si quem parochiálem habet, qui morbo labórans, aliáve necessitáte

vere impedítus, non potest sacro Paschæ témpore ad Ecclésiam convenire, ubi sanctíssimam Communiónem cum céteris fidélibus percípiat; ad illum (etiamsi paucis antè diébus percéperit) ipse illo Paschâli témpore de more déferat.

AD VESPERAS.

Graduale, Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus & lætémur in ea. ℣. Memor fuit in séculum testamenti sui, verbi quod mandávit in mille * generatiónes. *Ps.* 104.

Allelúia, allelúia. ℣. Apéruit Jesus discípulis sensum, ut intellígerent * Scriptúras. Allelúia. *Luc.* 24.

Víctimæ. 301.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Sic scriptum est, & sic oportébat Christum pati, & resúrgere à mórtuis tértiâ die, & prædicári in nómine ejus pœniténtiam, & remissiónem peccatórum in omnes gentes, allelúia. *Luc.* 24.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

In Baptisterio, Oratio.

DEus, per quem nobis redémptio venit, & præstátur adóptio: réspice in ópera misericórdiæ tuæ; ut in Christo renátis, & ætérna tribuátur hæréditas & vera libertas; Per eumdem.

Ad Stationem, Oratio.

FAc, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui Paschálibus remédiis innováti, similitúdinem terréni paréntis evásimus, ad formam cœléstis transferámur auctóris; Qui tecum vivit, &c.

In Choro, Oratio.

DEus, qui nos, in cruce passus, prétio magno redímere voluísti: infunde nobis virtútem auxílii tui, ut nostra te semper vita gloríficet; Qui vivis.

FERIA QUARTA.

Duplex-minus.

AD NOCTURNUM.

Tres Psalmi è III. Nocturno Dominicæ, ut in Psalterio. 6.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 2.

HIs audítis, compuncti sunt corde, & dixérunt ad Petrum & ad réliquos Apóstolos: Quid faciémus, viri fratres? Petrus verò ad illos: Pœniténtiam, inquit, ágite, & baptizétur unusquisque vestrûm in nómine Jesu Christi in remissiónem peccatórum vestrórum; & accipiétis donum Spíritûs sancti. Vobis enim est repromíssio, & fíliis vestris, & ómnibus qui longè sunt, quoscumque advocáverit Dóminus Deus noster. Aliis étiam verbis plúrimis testificátus est, & exhortabátur eos, dicens: Salvámini à generatióne ista prava. Qui ergo recepérunt sermónem ejus, baptizáti sunt; & appósitæ sunt in die illa ánimæ circiter tria míllia. Erant autem perseverantes in doctrína Apostolórum, & communicatióne fractiónis panis, & oratiónibus. Fiébat autem omni ánimæ

timor : multa quoque prodígia & signa per Apóstolos in Jerúsalem fiébant, & metus erat magnus in univérsis.

℟. Secundùm misericórdiam suam magnam regenerávit nos Deus in spem vivam per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, * In hæreditátem incorruptíbilem & incontaminátam, allelúia, allelúia. ℣. Memor fuit nostrî, redémit nos Dóminus, quóniam in ætérnum misericórdia ejus, * In. *1. Petr. 1. Ps. 135.*

Sermo sancti Gregórii Nazianzéni.

Orat. 41. *Lectio ij.*

RESurrectiónis dies faustumque princípium : proinde ob festum diem exsplendescámus ; ei qui pro nobis passus est ac resurrexit, múnera offerámus. Aurum fortasse me dícere putátis, aut argentum, aut textúras, aut pellúcidos & ingentis prétii lápides, fluxam fragilemque matériam, cujus ferè majórem partem póssident ímprobi, & servi rerum terrenárum mundíque príncipis. Imò verò nosmetipsos offerámus, hoc est, opes Deo caríssimas, ipsóque máximè dignas. Imáginis decus imágini reddámus, dignitátem nostram agnoscámus, exemplar nostrum honóre prosequámur, mystérii vim intelligámus, & pro quo Christus morte functus est. Simus ut Christus, quóniam Christus quoque sicut nos. Efficiámur dii propter ipsum, quóniam ipse quoque homo propter nos factus est. Assumpsit quod detérius erat, ut det quod præstántius est : mendícus factus est, ut nos illíus mendicitáte ditémur. Servi formam suscépit, ut nos in libertátem asserámur ; descendit, ut evehámur ; tentátus est, ut vincámus ; contemptus est, ut nos glóriâ afficiámur ; mórtuus est, ut salútem nobis áfferat ; ascendit, ut eos qui in peccáti lapsu jacébant, ad seipsum trahat. Omnia quisque donet ; ómnia, inquam, ei qui seipsum redemptiónis prétium pro nobis ac culpæ nostræ succidáneum dedit, nemo non ófferat. Nihil autem datúrus est tantum, quantum si seipsum obtúlerit hujus mystérii vim ac ratiónem probè intelligentem, & totum in eo nitentem ; ut propter illum ómnia sit, quæcumque ipse propter nos factus est.

℟. Sive vívimus, sive mórimur, Dómini sumus ; * In hoc enim Christus mórtuus est, & resurrexit, ut & mortuórum & vivórum dominétur, allelúia, allelúia. ℣. Fórtium dívidet spólia, pro eo quòd trádidit in mortem ánimam suam ; * In hoc enim. *Rom. 14. Is. 53.*

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 21.

IN illo témpore ; Manifestávit se íterùm Jesus discípulis ad mare Tiberíadis

dis. Manifestâvit autem sic: Erant simul Simon Petrus, & Thomas, qui dícitur Dídymus. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

In Evang. 24. hab. in Basilica S. Laurentii foris muros, Feriâ 4. Paschæ.

LEctio sancti Evangélii, quæ modò in áuribus vestris lecta est, fratres mei, quæstióne ánimum pulsat; sed pulsatióne suâ vim discretiónis índicat. Quæri étenim potest cur Petrus qui piscátor ante conversiónem fuit, post conversiónem ad piscatiónem rédiit: & cùm Véritas dicat, Nemo mittens manum suam ad arátrum, & aspíciens retrò, aptus est regno Dei; cur repétiit quod derelíquit? Sed si virtus discretiónis inspícitur, cítiùs vidétur; quia nimírùm negótium quod ante conversiónem sine peccáto éxtitit, hoc étiam post conversiónem repétere culpa non fuit.

℟. Stetit Jesus in líttore; non tamen cognovérunt discípuli quia Jesus est. * Dicit eis: Míttite in déxteram navígii rete. Misérunt, & jam non valébant illud tráhere præ multitúdine píscium, allelúia, allelúia. ℣. Omnia quæcumque vóluit, Dóminus fecit in cœlo & in terra, in mari & in ómnibus abyssis. * Dicit. Glória. * Dicit. *Joan.* 21, *Ps.* 134.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. *G.* Dixit discípulis suis Jesus: Veníte, prandéte. Et nemo audébat discumbéntium interrogáre eum: Tu quis es? sciéntes quia Dóminus est, allelúia. *Joan.* 21.

Oratio.

DEus, qui nos resurrectiónis Domínicæ ánnuâ solemnitáte lætíficas: concéde propítius, ut per temporália festa quæ ágimus, perveníre ad gáudia æterna mereámur; Per eumdem Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Tolosáno.

Ann. 1590. *Part.* 9. *Can.* 5.

QUæ tanto animárum dispéndio in locis quibusdam incrébruit seró nímiùm communicandi consuetúdo, sánctiùs erit immutanda: adolescentesque ii quos de sumendo mystério satis discérnere posse Párochi vel Confessárii judicárint, ad Communiónem sunt recipiendi, imò étiam compellendi.

AD VESPERAS,

Graduale, Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus & lætémur in ea. ℣. Annúntient ópera ejus qui descendunt in mare; ipsi vidérunt mirabília ejus * in profundo. *Ps.* 106.

Allelúia, allelúia. ℣. Apóstolis quos elégit Jesus, præbuit seipsum vivum in multis argumentis, per dies quadraginta * appárens eis. Allelúia. *Act.* 1.

Victimæ. 301.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Accipit Jesus panem, & dat discípulis suis, & piscem similiter. Hoc jam tértiò manifestátus est Jesus, postquàm resurrexit à mórtuis, allelúia. *Joan.* 21.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

In Baptisterio, Oratio.

Deus, qui Ecclésiam tuam multíplicas sóbole renascéntium: fac eam propítius gaudére de suórum proféctibus filiórum; Per.

Ad Stationem, Oratio.

Deus, qui per Paschále mystérium docuísti nos vetustátem vitæ relínquere, & in novitáte spíritûs ambuláre: præsta, ut sacraméntis tuis innováti, dona grátiæ tuæ servémus; Per Christum.

In Choro, Oratio.

Tuâ nos, quæsumus, Dómine, pietáte custódi; ut qui Unigéniti tui passióne sunt redempti, resurrectiónis & glóriæ efficiantur partícipes; Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum.

FERIA QUINTA.

Semiduplex,

AD NOCTURNUM.

Tres Psalmi è I. Nocturno Dominicæ, ut in Psalterio. 2.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 3.

Petrus & Joannes ascendébant in templum ad horam oratiónis nonam. Et quidam vir qui erat claudus ex útero matris suæ, bajulabátur: quem ponébant quotídie ad portam templi, quæ dícitur Speciósa, ut péteret eleemósynam ab introeúntibus in templum. Is cùm vidisset Petrum & Joannem incipientes introíre in templum, rogábat ut eleemósynam accíperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joanne, dixit: Réspice in nos. At ille intendébat in eos, sperans se áliquid acceptúrum ab eis. Petrus autem dixit: Argentum & aurum non est mihi; quod autem hábeo, hoc tibi do: In nómine Jesu Christi Nazaréni surge, & ámbula. Et apprehensâ manu ejus déxterâ, allevávit eum; & prótinus consolidátæ sunt bases ejus & plantæ. Et exíliens stetit, & ambulábat; & intrávit cum illis in templum ámbulans, & exíliens, & laudans Deum. Et vidit omnis pópulus eum ambulantem, & laudantem Deum. Cognoscébant autem illum, quòd ipse erat qui ad eleemósynam sedébat ad Speciósam portam templi; & impléti sunt stupóre.

℟. Jesum Nazarénum virum approbátum à Deo virtútibus & prodígiis, per manus iniquórum affigentes, interemístis: * Quem Deus suscitávit, allelúia, allelúia. ℣. Ipse est Deus vivens, & æternus in sécula, fáciens signa & mirabília in cœlo & in terra: * Quem Deus. *Act.* 2. *Dan.* 6.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

Cur initio Pentecostes legantur Actus Apostol. Serm. 63.

Lectio ij.

MEritò quæret áliquis quam tandem ob causam statútum fúerit ut históriam crucis in die crucis & passiónis legámus; Apostolórum autem Acta non ipsis illis diébus, aut illo témpore quo patráta sunt, legámus. Causam diligenter atténdite. Statim post crucem ac resurrectiónem mirácula légimus Apostolórum, ut manifestam ac indubitátam resurrectiónis probatiónem habeámus. Excitátum illum à mórtuis corpóreis óculis non vidisti; sed óculis fídei cernis illum à mórtuis excitátum. Non vidisti illum his óculis à mórtuis excitátum; at per illa mirácula excitátum illum à mórtuis intuébere. Ad illum enim fídei conspectum signórum exhibítio te dedúcet. Itaque multò major & evidéntior illa fuit demonstrátio, quòd in ejus nómine signa fíerent, quàm quòd excitátus à mórtuis apparéret. Cùm enim Petrum audivissent turbæ claudo dicentem: In nómine Jesu Christi surge & ámbula, tria míllia & quinque míllia virórum Christo credidérunt. At discípulus cùm suscitátum vidéret, nisi étiam tángeret, incrédulus fuit: hæc cùm vel inimíci ipsi spectassent, prótinus credidérunt. Ita in hujúsmodi miráculis majus áliquid visu fuit & evidéntius, plusque ad illos alliciendos váluit atque flectendos, ut resurrectióni fidem adhibérent.

℟. Per Christum fidéles estis in Deo, qui suscitávit eum à mórtuis, & dedit ei glóriam; * Ut fides vestra & spes esset in Deo, allelúia, allelúia. ℣. Antíquus diérum dedit ei potestátem, & honórem, & regnum; * Ut. 1. *Petr.* 1. *Dan.* 7.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 20.

IN illo témpore; María stabat ad monumentum foris, plorans. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

In Ev. 25. hab. in Bas. S. Joan. Lat. Feriâ 5. Paschæ.

MUlier, quid ploras? quem quæris? Interrogátur dolóris causa, ut augeátur desidérium; quátenus, cùm nomináret quem quæreret, in amóre ejus ardéntiùs æstuáret. Illa exístimans quia hortulánus esset, dicit ei: Dómine, si tu sustulísti eum? Quid est quòd viso eo quem hortulánum crédidit, cui necdum díxerat quem quærébat, ait: Dómine, si tu sustulísti eum? Quasi enim jam dixisset ex cujus desidério plángeret, eum dicit quem non díxerat. Sed vis amóris hoc ágere solet in ánimo, ut quem ipse semper cógitat, nullum

áliam ignoráre credat. Rectè & hæc múlier quem quærit, non dicit; & tamen dicit, Si tu sustulisti eum : quia álteri non putat incógnitum, quem sic ipsa contínuo plangit desidério.

℟. María stabat ad monumentum foris, plorans. Dicit ei Jesus : Múlier, quid ploras? quem quæris ? Illa exístimans quia hortulánus esset, dicit ei : Dómine, * Si tu sustulisti eum, dícito mihi ubi posuisti eum ; & ego eum tollam, allelúia, allelúia. ℣. Indica mihi quem díligit ánima mea : * Si tu. Glória Patri. * Si. *Joan.* 20. *Cant.* 1.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Surgens Jesus mane, primâ sábbati, appáruit primò Maríæ Magdaléne, allelúia. *Marc.* 16.

Oratio.

OMnípotens sempiterne Deus, qui Paschále sacramentum in reconciliatiónis humánæ fœdere contulisti : da méntibus nostris, ut quod professióne celebrámus, imitémur effectu ; Per.

C A N O N.

Ex Constitutiónibus Ecclésiæ Gallicánæ in Conventu Melodunensi.

Ann. 1579. *tit. de Eucharist.*

AD frequentem Communiónem, cum fídei sinceritáte, spei confidéntiâ, caritátis ardóre, ac animárum puritáte, pópuli excitandi sunt. Júvenes primùm ad tanti Sacramenti sumptiónem admitti volentes, probentur ; & per tempus áliquod, ántequàm admittantur, ad fídei sinceritátem, usum & fructum tanti Sacramenti instituántur.

AD VESPERAS.

Graduale, Hæc dies quam fecit Dóminus ; exultémus & lætémur in ea. ℣. Déxtera Dómini fecit virtútem : déxtera Dómini * exaltávit me. *Ps.* 117.

Allelúia, allelúia. ℣. Dicit Maríæ Jesus : Vade ad fratres meos, & dic eis : Ascendo ad Patrem meum & Patrem vestrum, Deum meum * & Deum vestrum. Allelúia. *Joan.* 20.

Víctimæ. 301.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Venit María Magdaléne, annúntians discípulis : Quia vidi Dóminum, allelúia. *Joan.* 20.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

In Baptisterio, Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut Ecclésia tua, & suórum firmitáte membrórum, & novâ semper fœcunditáte lætétur ; Per.

Ad Stationem, Oratio.

LArgíre fámulis tuis, Dómine, grátiam tuam : & præsta, ut qui ad imáginem Fílii tui divíno sunt baptísmo regeneráti, à regni tui poténtia nunquam divellantur ; Per eumdem.

In Choro, Oratio.

DEus, qui nobis ad celebrandum Paschále sacramentum liberióres áni-

mos præstitisti : doce nos odisse quod próhi es, & amáre quod præcipis ; Per Dóminum nostrum.

FERIA SEXTA.

Semiduplex.

AD NOCTURNUM.

Tres Psalmi è II. Nocturno Dominicæ, ut in Psalterio. 4.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 3.

CUm tenéret (claudus) Petrum & Joannem, cucurrit omnis pópulus ad eos ad pórticum, quæ appellátur Salomónis, stupentes. Videns autem Petrus, respondit ad pópulum : Viri Israelítæ, quid mirámini in hoc, aut nos quid intuémini, quasi nostrâ virtúte aut potestáte fecérimus hunc ambuláre ? Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Jacob, Deus patrum nostrórum glorificávit Filium suum Jesum, quem vos quidem tradidístis & negastis ante fáciem Piláti, judicante illo dimitti. Vos autem Sanctum & Justum negastis, & petistis virum homicídam donári vobis ; auctórem veró vitæ interfecistis, quem Deus suscitávit à mórtuis, cujus nos testes sumus. Et in fide nóminis ejus, hunc quem vos vidistis & nostis, confirmávit nomen ejus ; & fides quæ per eum est, dedit íntegram sanitátem istam in conspectu ómnium vestrûm.

℟. Convenérunt in civitáte ista advers\`us sanctum Púerum tuum Jesum, quem unxisti : * Et nunc, Dómine, da servis tuis cum fidúcia loqui, in eo quód manum tuam extendas ad sanitátes & prodígia per nomen sancti Filii tui Jesu, allelúia, allel. ℣. Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum advers\`us Dóminum & advers\`us Christum ejus. * Et nunc. *Act.* 4. *Ps.* 2.

Sermo sancti Gregórii Papæ.

Hom. 21. *in Evang.*

Lectio ij.

ECce ad memóriam redit quod crucifixo Dei Filio Judæi insultantes dicébant: Si rex Israel est, descendat de cruce, & crédimus ei. Qui si de cruce tunc descénderet, nimírùm insultántibus cedens, virtútem patiéntiæ non demonstráret ; sed expectávit páululùm, tolerávit oppróbria, derisiónes sustínuit, servávit patiéntiam, dístulit admiratiónem ; & qui de cruce descéndere nóluit, de sepulcro surrexit. Plus ígitur fuit de sepulcro súrgere, quàm de cruce descéndere : plus fuit mortem resurgendo destrúere, quàm vitam descendendo serváre. Sed cùm Judæi hunc ad insultatiónes suas de cruce descéndere mínimè cérnerent, cùm morientem vidérent, cùm se vicisse crediderunt, nomen illíus se quasi extinxisse gavísi sunt. Sed ecce clarificátum de morte nomen ejus per mundum crevit, ex quo hæc infidélis

turba extinxisse se crédidit. Et quem gaudébat occísum, dolet mórtuum; quia hunc ad suam glóriam cognoscit pervenisse per pœnam.

℟. Ubi est, mors, victória tua? ubi est, mors, stímulus tuus? Stímulus mortis peccátum est; * Deo autem grátias, qui dedit nobis victóriam per Dóminum nostrum Jesum Christum, allelúia, allelúia. ℣. Oblivióni tráditæ sunt angústiæ prióres, & abscónditæ ab óculis; * Deo. 1. *Cor.* 15. *Is.* 65.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 28.

IN illo témpore: Undecim discípuli abiérunt in Galilæam in montem ubi constitúerat illis Jesus. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

In Matth. Lib. 4.

POst resurrectiónem Jesus in monte Galilææ conspícitur, ibíque adorátur: licèt quidam dúbitent, & dubitátio eórum nostram áugeat fidem. Tunc maniféstiùs ostendit Thomæ latus lánceâ vulnerátum, & manus fixas demónstrat clavis. Accédens Jesus locútus est eis, dicens: Data est mihi omnis potestas in cœlo & in terra. Illi potestas data est, qui pauló antè crucifixus, qui sepultus in túmulo, qui mórtuus jacúerat, qui pósteà resurrexit. In cœlo autem & in terra potestas data est; ut qui ante regnábat in cœlo, per fidem credéntium regnet & in terris.

℟. Videntes Jesum discípuli adoravérunt. Et accédens Jesus locútus est eis, dicens: * Data est mihi omnis potestas in cœlo & in terra, allelúia, allelúia. ℣. Ego constitútus sum rex à Dómino super Sion montem sanctum ejus: * Data est. Glória Patri. * Data est mihi. *Matth.* 28. *Ps.* 2.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. ꝑ. Euntes docéte omnes gentes, baptizantes eos in nómine Patris, & Fílii, & Spíritûs sancti, allelúia. *Matth.* 28.

Oratio.

DEus, qui diversitátem géntium in confessióne tui nóminis adunasti: da ut renátis fonte baptísmatis una sit fides méntium, & píetas actiónum; Per.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1551. *Sess.* 13. *de Euch. C.* 7.

COmmunicáre volenti revocandum est in memóriâ Apóstoli præceptum: Probet seipsum homo. Ecclesiástica autem consuetúdo declárat eam probatiónem necessáriam esse, ut nullus sibi cónscius mortális peccáti, quantumvis sibi contrítus videátur, absque præmissa sacramentáli Confessióne ad sacram Eucharístiam accédere débeat.

AD VESPERAS.

Graduale, Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus & lætémur in ea. ℣. Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, in ómnibus pópulis mirabília * ejus. *Ps.* 95.

Allelúia, allelúia. ℣. Euntes in mundum universum, prædicáte Evangélium omni * creatúræ. Allel. *Marc.* 16.

Víctimæ. 301.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. *f.* Qui credíderit & baptizátus fúerit, salvus erit, allelúia. *Marc.* 16.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

In Baptisterio, Oratio.

DEus, qui credentes in te fonte baptísmatis innovasti: hanc renátis in Christo concéde custódiam; ut nullo erróris incursu grátiam regeneratiónis amittant: Per eumdem Christum Dóminum nostrum.

Ad Stationem, Oratio.

DEpelle, Dómine, conscriptum peccáti lege chirógraphum, quod in nobis Paschâli mystério per resurrectiónem Fílii tui vacuasti; Qui tecum.

In Choro, Oratio.

DEus, qui ad æternam vitam in Christi resurrectióne nos réparas: érige nos ad consedentem in déxtera tua nostræ salútis auctórem; ut qui propter nos judicandus advénit, pro nobis judicatúrus advéniat idem Jesus Christus Fílius tuus Dóminus noster; Qui tecum vivit & regnat.

SABBATO IN ALBIS.

Semiduplex.

AD NOCTURNUM.

Tres Psalmi è III. Nocturno Dominicæ, ut in Psalterio. 61.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 3.

ET nunc, fratres, scio quia per ignorántiam fecistis, sicut & príncipes vestri. Deus autem, quæ prænuntiávit per os ómnium Prophetárum, pati Christum suum, sic implévit. Pœnitémini ígitur & convertímini, ut deleantur peccáta vestra; ut cùm vénerint témpora refrigérii à conspectu Dómini, & míserit eum, qui prædicátus est vobis, Jesum Christū, quem opórtet quidem cœlum suscípere usque in témpora restitutiónis ómnium, quæ locútus est Deus per os sanctórum suórum à sǽculo Prophetárum. Móyses quidem dixit: Quóniam Prophétam suscitábit vobis Dóminus Deus vester de frátribus vestris, tanquam me; ipsum audiétis juxta ómnia quæcumque locútus fúerit vobis. Erit autem; omnis ánima quæ non audíerit Prophétam illum, exterminábitur de plebe. Et omnes Prophétæ à Sámuel & deinceps, qui locúti sunt, annuntiavérunt dies istos. Vos estis fílii Prophetárum, & testamenti quod dispósuit Deus ad patres nostros, dicens ad Abraham: Et in sémine tuo benedicentur omnes fa-

míliæ terræ. Vobis primùm Deus súscitans Fílium suum, misit eum benedicentem vobis; ut convertat se unusquísque à nequítia sua.

℟. Jesum à Názareth suscitávit Deus tértiâ die, & præcépit nobis testificári, * Quia ipse est qui constitútus est à Deo judex vivórum & mortuórum, allelúia, allel. ℣. Correxit orbem terræ qui non commovébitur: judicábit pópulos in æquitáte; * Quia. *Act.* 10. *Ps.* 95.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

In die Pasche 5.

Lectio ij.

Dies istos, quibus post passiónem Dómini nostri Deo cantámus Allelúia, festos habémus in lætítia usque ad Pentecosten, quando missus est de cœlo promissus Spíritus sanctus. Ex his diébus septem vel octo qui nunc aguntur, sacramentis infántium deputantur. Qui paulò antè vocabantur Competentes, modò vocantur Infantes. Competentes dicebantur, quóniam materna víscera, ut nascerentur, petendo pulsábant. Infantes dicuntur, quia modò nati sunt Christo qui priùs nati fúerant in século. In illis est vita nováta, quæ in vobis debet esse firmáta; ut qui jam fidéles estis, non eis exempla quibus péreant, sed quibus profíciant, præbeátis. Jam ipsos álloquor, ut grana sint in área. Vos fratres, vos fílii, vos novella gérmina matris Ecclésiæ, óbsecro vos per quod accepistis, ut attendátis in eum qui vos vocávit, qui dilexit vos, qui pérditos quæsívit vos, qui inventos illuminávit vos; ut non sectémini vias perditórum in quibus errat nomen fidélium. Elígite vobis quos imitémini, Deum timentes, Ecclésiam Dei cum timóre intrantes, verbum Dei diligenter audientes, memóriâ retinentes, cogitatióne ruminantes, factis implentes.

℟. Estis in illo replétí, qui est caput omnis principátûs & potestátis; consepulti ei in baptismo, * In quo & resurrexistis per fidem operatiónis Dei, qui suscitávit illum à mórtuis, allel. allel. ℣. Cognóscite hódie quæ ignórant, qui non vidérunt magnália Dómini, & robustam manum, extentumque bráchium, * In quo. *Coloss.* 2. *Deuter.* 11.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 20.

In illo témpore; Unâ sábbati, María Magdaléne venit mane, cùm adhuc ténebræ essent, ad monumentum. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

In Ev. 22. *hab. in Bas. S. Joan. Lat. Sabb. post Pascha.*

Léctio sancti Evangélii, quam modò, fratres, audistis, valde in super-

Hæc históricâ est aperta; sed ejus nobis sunt mystéria sub brevitáte requirenda. María Magdaléne, cùm adhuc ténebræ essent, venit ad monumentum. Juxta históriam notátur hora: juxta intellectum verò mysticum, requirentis signátur intelligéntia. María enim auctórem ómnium, quem in carne víderat mórtuum, quærébat in monumento: & quia hunc mínimè invénit, furátum crédidit. Adhuc ergo erant ténebræ, cùm venit ad monumentum. Cucurrit cítiùs, discipulísque nuntiávit. Sed illi præ céteris cucurrérunt, qui præ céteris amavérunt; vidélicet Petrus & Joannes.

℞. Unâ sábbati, María Magdaléne * Venit mane, cùm adhuc ténebræ essent, ad monumentum, allelúia, allelúia. ℣. Fortis est ut mors diléctio. * Venit. Glória Patri. * Venit. *Joan.* 20. *Cant.* 8.

Ad Benedictus. *Ant.* 4. D. Nondum sciébant Scriptúram, quia oportébat Jesum à mórtuis resúrgere, allelúia. *Joan.* 20.

Oratio.

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui festa Pascália venerando égimus, per hæc contíngere ad gáudia ætérna mereámur; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.

CANON.

Ex Concílio Toletáno secundo.

Ann. 675. *C.* 4.

De persónis discordántium id speciáliter definitióne nostrâ præcípimus, ut ántequàm eos reconciliátio vera innectat, nullus eórum accédere ad altáre Dómini áudeat, vel grátiam Communiónis sanctæ percípiat.

DOMINICA IN ALBIS.

SOLEMNE-MINUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Sabbato.

Ant. 1. g. Confortábo domum Juda, & domum Joseph: ego enim Dóminus Deus eórum; & congregábo illos, quia redémi eos, allelúia. *Zach.* 10.

℣ *Ant.* 6. F. Ad pópulos exaltábo signum meum; & áfferent fílios in ulnis, & fílias super húmeros portábunt, allelúia. *Is.* 49.

Ant. 5. a. Addúcet illos Deus Israel cum jucunditáte, in lúmine majestátis suæ, cum misericórdia & justítia quæ est ex ipso, allelúia. *Baruch* 5.

Ant. 4. E. Miserátor eórum reget eos, & ad fontes

aquárum potábit eos, allelúia. *Is.* 49.

Ant. 7. d. Ambulábunt mecum in albis, quia digni sunt, allelúia. *Apoc.* 3.1.

Capitulum. Is. 60.

NOn óccidet ultrà sol tuus, Jerúsalem, & luna tua non minuétur; quia erit tibi Dóminus in lucem sempiternam, & complebuntur dies luctûs tui. Pópulus autem tuus omnes justi, in perpétuum hæreditábunt terram.

℟. Liberávit nos Deus secundùm grátiâ quæ manifestáta est nunc per illuminatiónem Salvatóris nostri Jesu Christi; * Qui destruxit quidem mortem, illuminávit autem vitam & incorruptiónem, allelúia, allelúia. ℣. Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus: iter fácite ei qui ascendit super occásum; * Qui. Glória. * Qui. 2. *Tim.* 1. *Ps.* 67.

Hymnus, Forti tegente. *infrà*, 329.

℣. Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt, ℟. Et in nómine tuo exultábunt. *Ps.* 88.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Numquid non tu, Dómine, percussísti supérbum, vulnerasti dracónem? Et nunc qui redempti sunt à Dómino, reverténtur laudantes; & lætítia sempiterna super cápita eórum, allelúia. *Is.* 51.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut infrà.* 330.

AD NOCTURNUM.

Invit. Surrexit Dóminus verè, * Allelúia. *Luc.* 24.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymn. Adeste. *infrà*, 323.

Tres Psalmi è I. Nocturno Dominica, 2. sub sola Ant. 1. g. Conversi estis ad Deum servíre Deo vivo & vero, & expectáre Fílium ejus de cœlis (quem suscitávit ex mórtuis) Jesum, allelúia. 1. *Thess.* 1.

℣. Dicant qui redempti sunt à Dómino, ℟. Quóniam in sǽculum misericórdia ejus. *Ps.* 106.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 4.

FActum est in crástinum ut congregaréntur Príncipes Sacerdótum, & Senióres, & Scribæ in Jerúsalem, & Annas princeps Sacerdótũ, & Cáiphas, & Joannes, & Alexander, & quotquot erant de género sacerdotáli. Et statuentes Apóstolos in médio, interrogábant: In qua virtúte, aut in quo nómine fecístis hoc vos? Tunc replétus Spíritu sancto Petrus, dixit ad eos: Príncipes pópuli, & Senióres, audíte. Si nos hódie dijudicámur in benefacto hóminis infirmi, in quo iste salvus factus est, notum sit ómnibus vobis & omni plebi Israel, quia in nómine Dómini nostri Jesu Christi Nazaréni, quem vos crucifixístis, quem Deus suscitávit à mórtuis, in hoc iste astat coram vobis sanus. Hic est

lapis qui reprobátus est à vobis ædificántibus, qui factus est est in caput ánguli; & non in álio áliquo salus. Nec enim áliud nomen est sub cœlo datum homínibus, in quo opórteat nos salvos fieri.

℟. Vos pópulus acquisitiónis; qui aliquando non pópulus, nunc autem pópulus Dei: * Qui non consecúti misericórdiam, nunc autem misericórdiam consecúti, allelúia, allelúia. ℣. Dóminus elégit vos, quia dilexit vos, & redémit de domo servitútis: * Qui non consecúti. 1. *Petr.* 2. *Deut.* 7.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Hab. die Dom. in Oct. Pasch.

Lectio ij.

NE moras faciámus, actúri multa, regenerátis in baptismo, qui hódie miscendi sunt pópulo, brevis, sed gravis sermo reddendus est. Vos qui baptizáti estis, & hódie complétis sacraméntum Octavárum vestrárum, bréviter accípite, & intellígite translátam fuisse figúram circumcisiónis carnis ad circumcisiónem cordis. Infantes appellámini, quóniam regeneráti estis, & novam vitam ingressi estis, & ad vitam ætérnam renáti estis, si hoc quod in vobis renátum est, malè vivendo non suffocétis. Reddendi estis pópulis, miscendi estis plebi fidélium: cavéte ne imitémini malos fidéles, imò falsos fidéles, quasi confitendo fidéles, sed malè vivendo infidéles. Vidéte quia testíficor vobis coram Deo & Angelis ejus; castitátem serváte, sive conjugálem, sive omnímodæ continéntiæ. Quicúmque continéntiam vovistis, réddite quod vovistis; quia non exigerétur, si non vovissétis. Quod pótuit licére, non licet: non quia núptiæ damnantur; sed qui retrò réspicit, damnátur. Cavéte à fraudibus in negótiis vestris. Cavéte à mendáciis & perjúriis. Cavéte à verbositáte & luxúria. Quæcúmque non vultis fieri vobis, nolíte fácere áliis, & homínibus, & Deo! Quid vos ónerem? Hæc ágite, & Deus pacis erit vobíscum.

℟. Deponentes omne malítiam, * Sicut modò géniti infantes, rationábile sine dolo lac concupíscite; ut in eo crescátis in salútem, allelúia, allelúia. ℣. Testes vos estis quia ipsi elegéritis vobis Dóminum, ut serviátis ei: nunc ergo inclináte corda vestra ad Dóminum: * Sicut. 1. *Petr.* 2. *Josue* 24.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joannem.

Lectio iij. Cap. 20.

IN illo témpore; Cùm sero esset die illo, una sabbatórum, & fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti propter metum Judæórum, venit Jesus, & stetit in médio, & dixit eis: Pax vobis. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

In Ev. 26. hab. in Bas. S. Joan. Lat. in Oct. Paschæ.

DIxit eis: Pax vobis. Sicut misit me Pater, & ego mitto vos; id est, Sicut misit me Pater, Deus Deum; & ego mitto vos, homo hómines. Pater Filium misit, qui hunc pro redemptióne géneris humáni incarnári constítuit. Quem vìdélicet in mundum veníre ad passiónem vóluit; sed tamen amávit eum quem ad passiónem misit. Electos verò Apóstolos Dóminus, non ad mundi gáudia, sed, sicut ipse missus est, ad passiónes in mundum mittit. Quia ergo & Fílius amátur à Patre, & tamen ad passiónem míttitur; ita & discípuli à Dómino amantur, qui tamen ad passiónem mittuntur in mundum. Itaque rectè dícitur: Sicut misit me Pater, & ego mitto vos; id est, Eâ vos caritáte díligo, cùm inter scándala persecutórum mitto, quâ me caritáte Pater díligit, quem veníre ad tolerandas passiónes fecit.

℞. Pax vobis; sicut misit me Pater, & ego mitto vos: * Accípite Spíritum sanctum. Quorum remiséritis peccáta, remittuntur eis; & quorum retinuéritis, retenta sunt, allelúia, allelúia. ℣. Vos sacerdótes Dómini vocabímini: Minístri Dei nostri, dicétur vobis. * Accípite. Glória. * Accípite. *Joan.* 20. *Is.* 61.

Te Deum.

℣. *Sac.* Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepisti me; ℞. Nec delectasti inimícos meos super me. *Ps.* 29.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 8. G. CUm mórtui essétis in delictis, convivificávit vos cum Christo Deus, donans vobis ómnia delicta, allelúia. *Coloss.* 2.

Ant. 2. D. Mortificáti estis legi per corpus Christi, ut sitis altérius, qui ex mórtuis resurrexit, ut fructificémus Deo, allelúia. *Rom.* 7.

Ant. 5. a. Vos nunc salvos facit baptísma per resurrectiónem Jesu Christi, qui est in déxtera Dei, deglútiens mortem, allelúia. 1. *Petr.* 3.

Ant. 3. c. Omnes vos fílii Dei estis per fidem, quæ est in Christo Jesu, allelúia. *Galat.* 3.

Ant. 1. a. Quicumque in Christo baptizáti estis, Christum induistis, allel. *Gal.* 3.

Capitulum. Apoc. 1.

GRátia vobis, & pax à Jesu Christo, qui est testis fidélis, primogénitus mortuórum, & princeps regum terræ; qui dilexit nos, & lavit nos à peccátis nostris in sánguine suo.

Hymn. Auróra. *infrà*, 324.

℣. Tu es Deus qui facis mirabília: ℞. Redemisti in bráchio tuo pópulum tuum. *Ps.* 76.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. c. Post dies octo, iterùm venit Jesus, jánuis clausis, & stetit

in médio, & dixit: Pax vobis, allelúia. *Joan.* 20.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui Paschália festa perégimus, hæc, te largiente, móribus & vitâ teneámus; Per.

AD HORAS, dicuntur Hymni cum Doxologia propria, infrà. 325.

Psalmi de Dominica, ut in Psalterio, sub Antiphonis de Laudibus. 321.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Cùm mórtui.

Non omittitur Symbolum Quicumque.

℟. *br.* Christe, Fili Dei vivi, * miserére nobis, * Allelúia, allel. Christe. ℣. Qui surrexisti à mórtuis, * Allel. Glória. Christe. *Matth.* 24.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

Cetera, ut in Psalterio.

CANON.

Ex Concílio Rotomagensi. *Anno* 1050. *C.* 19.

BAptizáti, in eádem Ecclésia in qua regeneratiónis grátiam accepérunt, & in qua Parochiáni existunt, per octónos dies in albis repræsententur cum céreis ardéntibus. Octávo die ab his qui in prióri anno baptizáti sunt, annótinum Pascha rememorétur; suæque regeneratiónis anniversária festívitas cum oblatiónibus & sacrosanctæ Eucharístiæ communióne solémniter celebrétur.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Mortificáti estis.

Capitulum. Rom. 6.

VEtus homo noster simul crucifixus est, ut destruátur corpus peccáti, & ultrà non serviámus peccáto. Qui enim mórtuus est, justificátus est à peccáto.

℟. *br.* Beáti * quorum remissæ sunt iniquitátes, * Allelúia, allelúia. Beáti. ℣. Et quorum * tecta sunt peccáta, * Allelúia. Glória. Beáti.

℣. Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, ℟. Nec est in spíritu ejus dolus. *Ps.* 31.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Vos nunc salvos.

Capitulum. Tit. 3.

NOn ex opéribus justítiæ quæ fécimus nos, sed secundùm suam misericórdiam salvos nos fecit per lavácrum regeneratiónis & renovatiónis Spíritûs sancti, quem effúdit in nos abundè per Jesum Christum salvatórem nostrum.

℟. *br.* Salvávit eos * propter nomen suum, * Allelúia, allelúia. Salvávit. ℣. Ut notam fáceret poténtiam suam, * Allelúia. Glória. Salvávit.

℣. Deduxit eos in abyssis sicut in deserto, ℟. Et salvávit eos de manu odiéntium. *Ps.* 106.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Quicumque.

Capitulum. Eccles. 9.

DEo placent ópera tua. Omni témpore sint vestimenta tua cándida, &

Oleum de cápite tuo non defíciat.

℟. br. Non discédimus à te; * vivificábis nos, * Allelúia, allelúia. Non. ℣. Et nomen tuum * invocábimus, * Allelúia. Glória. Non discédimus. Ps. 69.

℣. Beáta gens cujus est Dóminus Deus ejus; ℟. Pópulus quem elégit in hæreditátem sibi. Ps. 32.

AD II. VESPERAS.

Psalmi de Dominica.

Ant. 1. D. CHristus resurrexit à mórtuis, allelúia: oportet autem illum regnáre donec ponat Deus omnes inimícos sub pédibus ejus, allelúia. 1. *Corinth.* 15.

Ant. 2. D. Dedit semetipsum pro nobis, ut nos redímeret ab omni iniquitáte, & mundáret sibi pópulum acceptábilem, allelúia. *Tit.* 2.

Ant. 3. a. Vos genus eléctum, regále sacerdótium, gens sancta; ut virtútes annuntiétis ejus qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen suum, allel. 1. *Petr.* 2.

Ant. 4. D. Crédimus in Deo secundùm operatiónem poténtiæ virtútis ejus, quam operátus est in Christo, suscitans illum à mórtuis, & constítuens ad déxteram suam, allelúia. *Ephes.* 1.

Ant. 5. C. Pro ómnibus mórtuus est Christus; ut & qui vivunt, jam non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mórtuus est, & resurrexit, allelúia. 2. *Cor.* 5.

Capitulum. 1. Petr. 1.

BEnedictus Deus & Pater Dómini nostri JesuChristi, qui secundùm misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam per resurrectiónem JesuChristi ex mórtuis, in hæreditátem incorruptíbilem.

Hymn. Forti. *infrà*, 329.

℣. Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: ℟. Proptéreà pópuli confitebuntur tibi in æternum. Ps. 44.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Multa fecit Jesus quæ non sunt scripta: hæc autem scripta sunt, ut credátis quia Jesus est Fílius Dei; & ut credentes, vitam habeátis in nómine ejus, allel. *Joan.* 20.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut in Psalterio.* 25.

IN FERIIS

Temporis Paschalis usque ad Ascensionem Domini.

AD NOCTURNUM.

Invit. Qui crucifixus est, surrexit, * Allelúia. *Mat.* 28.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus. N. T.

ADeste, Cœlitûm chori,
Lætum sonantes cánticum,
Dum liber inter mórtuos
Christus sepulcrum déserit.

Frustrà sepulcro mílites
Appónit insanus furor:
Frustrà specûs gens pérfida
Firmat sigillis óstium.

Inánis absistat metus:
Nemo cadáver áuferet;
Sed vi revivíscet suâ
Qui sponte mortem pértulit.

Clausâ, sigillis íntegris,
Exíre speluncâ potest,
Quem matris alvo Vírginis
Effúdit illæsus pudor.

Ridébat hunc turpi trabe
Vesána pendentem cohors:
Descendat, inquit, & Deum
Illi Patrem fatébimur.

At tu, paternis óbsequens
Ad usque mortem légibus,
Orbem sacerdos víctima
Toto piábas sánguine.

Non ille descendit cruce;
Plus fecit: ecce mórtuus
Se reddit ipse lúmini:
Deo satum jam crédite.

¶ Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

¶ *Hæc Doxologia*, Da, Christe. & Sit laus Patri. *dicitur toto Tempore Paschali in fine Hymnorum hujus metri, nisi aliter notetur.*

Tres Psalmi, ut distribuuntur infrà, in qualibet Feria, sub sola Ant. 4. a. Allelúia. *semel.*

℣. Dñus regnávit, decórem indútus est: ℟. Indútus est Dñus fortitúdinem. *Ps.* 92.

Benedictiones, ut post Psalterium pro Tempore Paschali.

Lectiones & ℟.℟.℟. *ut notantur infrà in qualibet Feria.*

Post Te Deum. ℣. *Sacerd.* Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me; ℟. Nec delectásti inimícos meos super me. *Ps.* 29.

AD LAUDES.

Psalmi de Feria sub sola Ant. 3. a. Verbum misit Deus annúntians pacem per Jesum. Hunc Deus suscitávit tértiâ die, allelúia. *Act.* 10.

Capitulum. Hebr. 13.

Deus pacis, qui eduxit de mórtuis Pastórem magnum óvium in sánguine testamenti æterni, Dóminum nostrum Jesum Christum, aptet vos in omni bono, ut faciátis ejus voluntátem; fáciens in vobis quod pláceat coram se.

Hymnus. N. T.

Auróra lucis dum novæ
Spargit polum fulgóribus,
Victóris Agni júbilans
Orbis triumphos pérsonet.

Fuso Redemptor sánguine
Piávit orbis crímina;
Scissóque sanctuárium
Patére dat velámine.

Granum solo recónditum
Iners manére non potest;
Vix mórtuũ jam gérminat:
Hinc quanta púllulat seges!

Non destruuntur fúnere,
Sed seminantur córpora;
Fecit resurgendi viam
Surgens ab ínferis Deus.

Affixa cum Christo cruci,
Christo caro commórtua,
Et ipsa surget spléndidis
Christi decóra dótibus.

Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri; laus Filio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Déxtera Dómini fecit virtútem: ℟. Déxtera Dómini exaltávit me. *Ps.* 117.

Ad Benedíctus. *Antiph. propria ut in qualibet Feria. Oratio Dominicæ præcedentis.*

Dicto Benedicámus. *fit Commem. de Cruce, ut sequitur.*

Ant. Crucifixus ex infirmitáte, vivit ex virtúte Dei, allelúia, allelúia. 2. *Cor.* 13.

℣. Dícite in natiónibus ℟. Quia Dóminus regnávit. *Ps.* 95.

Orémus.

Deus, qui pro nobis Fílium tuum crucis patíbulum subíre voluisti, ut inimíci à nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis, ut resurrectiónis grátiam consequámur; Per eumdem.

AD PRIMAM.

Hymnus.

Jam lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Nostras ut ipse dírigat,
Lux increáta, sémitas.
Nil lingua, nil peccet manus;
Nil mens ináne cógitet:
In ore simplex véritas,
In corde regnet cáritas.
Incœpta dum fluet dies,
O Christe, custos pérvigil,
Quas sævus hostis óbsidet
Portas tuére sénsuum.
Præsta diurnus ut tuæ
Subsérviat laudi labor:
Auctóre quæ te cœpimus,
Da te favente prósequi.
Superba ne nimis caro
Menti licenter ímperet;
Carnis domet supérbiam
Potûs cibíque párcitas.
Da, Christe, nos tecũ morì;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri; laus Filio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Psalmi de Feria 3 & sic ad alias Horas.

Ant. 7. d. Conresuscitávit nos Deus in Christo; ut osténderet abundantes divítias grátiæ suæ in bonitáte super nos, allelúia. *Ephes.* 2.

Capitulum. Ephes. 5.

Erátis aliquando ténebræ; nunc autem lux in Dómino. Ut fílii lucis ambuláte; fructus enim lucis est in omni bonitáte, & justítia, & veritáte: probantes quid sit beneplácitum Deo.

℟. *br.* Christe Fili Dei vivi, * miserére nobis, * Allelúia, allelúia. Christe. ℣. Qui surrexisti * à mórtuis, * Allelúia. Glória Patri. Christe.

℣. Exurge, Dñe, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

In Semiduplicibus, Simplicibus, & Feriali Officio tantùm, dicuntur sequentes

PRECES.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster. *secretè.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Credo in Deum. ℣. Carnis resurrectiónem, ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi; ℟. Et mane orátio mea prævéniet te. *Ps.* 87.

℣. Repleátur os meum laude; ℟. Ut cantem glóriam tuam, totâ die magnitúdinem tuam. *Ps.* 70.

℣. Averte fáciem tuam à peccátis meis; ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. *Ps.* 50.

℣. Cor mundum crea in me, Deus; ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. *Ps.* 50.

℣. Ne projícias me à fácie tua; ℟. Et Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me. *Ps.* 50.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui; ℟. Et spíritu principáli confírma me. *Ps.* 50.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dñi, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Ps.* 123.

Tunc Hebdomadarius facit Confessionem, mediocri voce dicens: Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam. *ut suprà*, 136.

Et voce elatâ prosequitur:

℣. Exaudi nos, Deus salutáris noster, ℟. Spes ómnium fínium terræ. *Ps.* 64.

℣. Miserére nostrî, Dómine; ℟. Miserére nostrî. *Ps.* 122.

℣. Fiat misericórdia tua, Dñe, super nos, ℟. Quemádmodùm sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Dñe, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenîre fecisti: tuâ nos hódie salva virtúte; ut ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciendam nostra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes & ópera; Per.

℣. Dóminus vobíscum. Benedicámus Dómino.

Si dicenda sit Prima de Officio parvo B. Mariæ, præponitur Officio Capituli.

AD OFFICIUM CAPITULI.

Primò fit lectio Martyrologii, in cujus fine nihil respondetur; sed statim Hebdomadarius dicit:

℣. Pretiósa in conspectu Dómini ℟. Mors Sanctórum ejus. *Ps.* 115.

SAncta María & omnes Sancti ádjuvent nos in oratiónibus suis pro nobis ad Deum; ut secundùm eum qui vocávit nos, Sanctum, & ipsi in omni conversatióne sancti simus. ℟. Amen. *Rom.* 15. 1. *Petr.* 1.

Deinde, ubi legitur Necrologium, post ejus lectionem dicitur Ps. De profundis. *& in fine,* Réquiem. *cum* ℣℣. Requiescant in pace. Dómine, exaudi. Dóminus vobíscum.

Orémus.

ABsolve, quæsumus, Dómine, ab omni vínculo delictórum ánimas Pontíficum, Fratrum, ac Benefactórum nostrórum, & ómnium Fidélium defunctórum; ut in resurrectiónis glória inter sanctos & electos tuos resuscitáti respírent; Per eum qui ventúrus est judicáre vivos & mórtuos & séculum per ignem.

℟. Amen.

Posteà dicitur ℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps.* 69.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. *Secretò*, Pater. *Altà voce*, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Réspice in servos tuos, Dómine, & in ópera tua; & dírige fílios eórum: ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos; & ópera mánuum nostrárum dírige super nos, & opus mánuum nostrárum dírige. *Ps.* 89.

Glória Patri.

Orémus.

DIrígere & sanctificáre, régere & gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli & terræ, hódie corda & córpora nostra, sensus, sermónes & actus nostros, in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum; ut hîc, & in æternum, te auxiliante, salvi & líberi esse mereámur, Salvátor mundi; Qui vivis & regnas in sécula seculórum. ℟. Amen.

Lector, Jube, domne, benedícere. [*Lectrix dicit*, domna. *Solus vel sola recitans*, Dómine.] *Bened.* Det Dóminus leges suas in mentem nostram, & in corde nostro superscríbat eas. ℟. Amen. *Hebr.* 8.

Tum fit lectio Canonis, qui pro singulis diebus habetur suo loco; in cujus fine dicitur: Tu autem, Dómine, miserére nostri. ℟. Deo grátias.

Post lect. Hebdomadarius dicit: Adjutórium nostrum in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Ps.* 123.

Submissiori voce dicit: Benedícite. *Lector versus ad eum*, Deus. *Hebd.* Deus pacis aptet nos in omni bono, ut faciámus ejus voluntátem, fáciens in nobis quod pláceat coram se. *Hebr.* 13. *Lector*, Amen.

Post quamlibet Horam, si aliud Officium non sequatur, dicitur secretò: Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. Amen. *Deinde*, Pater.

AD TERTIAM.

Hymnus.

O Fons amóris, Spíritus,
O sancte donórum parens,
Tuas refúsus íntimis
Accende flammas córdibus.
Qui caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mútui
Arctis coapta néxibus.
Da, Christe, nos tecũ mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 1. a. Ipse est caput córporis Ecclésiæ qui est princípium, primogénitus ex mórtuis; ut sit in ómnibus ipse primátum tenens, allelúia. *Coloss.* 1.

Capitulum. 1. Cor. 15.

CHristus resurrexit à mórtuis, primítiæ dormiéntium; quóniam quidem per hóminem mors, & per hóminem resurréctio mortuórum. Et sicut in Adam omnes moriuntur, ita & in Christo omnes vivificabuntur.

℟. *br.* Vivit Dóminus, * & benedictus Deus meus, * Allelúia, allelúia. Vivit. ℣. Et exaltétur * Deus salútis meæ, * Allelúia. Glória Patri. Vivit. *Ps.* 17.

℣. Salvávit sibi déxtera ejus, ℟. Et bráchium sanctum ejus. *Ps.* 97.

AD SEXTAM.

Hymnus.

JAm solis excelsum jubar
Toto coruscat lúmine;
Sinusque pandens áureos,
Igníta vibrat spícula.
Tu, Christe, qui mundum novâ,
Sol verus, accendis face;
Fac nostra plenam cáritas
Crescendo surgat ad diem.
Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 8. *G.* Si complantáti facti sumus similitúdini mortis ejus, simul & resurrectiónis érimus, allelúia. *Rom.* 6.

Capitulum. Rom. 6.

SI mórtui sumus cum Christo, crédimus quia simul étiam vivémus cum eo; scientes quòd Christus resurgens ex mórtuis, jam non móritur; mors illi ultrà non dominábitur.

℟. *br.* Audítam fácite * vocem laudis ejus, * Allelúia, allelúia. Audítam. ℣. Qui pósuit ánimam meam * ad vitam, * Allelúia, allelúia. Glória Patri. Audítam fácite. *Ps.* 65.

℣. Notas mihi fecisti vias vitæ: ℟. Adimplébis me lætítiâ cum vultu tuo, Dómine. *Ps.* 15.

AD NONAM.

Hymnus.

LAbente jam solis rotâ,
Inclínat in noctem dies;
Sic vita suprémam cito
Festínat ad metam gradu.
O Christe, dum fixus cruci
Expandis orbi bráchia,
Amáre da crucem, tuo
Da nos in amplexu mori.
Da, Christe, &c. *suprà.*

Ant. 2. D. Corpus quidem mórtuum est propter peccátum; spíritus verò vivit propter justificatiónem, allelúia. *Rom.* 8.

Capitulum. 1. Petr. 3.

CHristus semel pro peccátis nostris mórtuus est, justus pro injustis, ut nos offerret Deo; mortificátus quidem carne, vivificátus autem spíritu.

℟. *br.* Convertisti planctum meum * in gáudium mihi, * Allelúia, allelúia. Convertisti. ℣. Conscidisti saccum meum, * & circumdedisti me lætítiâ, * Allelúia. Glória. Convertisti. *Ps.* 29.

℣. In Deo sperávit cor meum, & adjútus sum; ℟. Et refflóruit caro mea. *Ps.* 27.

AD VESPERAS.

Psalmi de Feria sub sola Ant. 4. d. Deus & Dóminum suscitávit; & nos suscitábit per virtútem suam, allelúia. 1. *Cor.* 6.

Capitulum. 1. Cor. 15.

CUm mortále hoc indúerit immortalitátem, tunc fiet sermo qui scriptus est: Absorpta est mors in victória. Ubi est, mors, victória tua? ubi est, mors, stímulus tuus?

Hymnus.

FOrti tegente bráchio,
Evásimus rubrum mare;
Tandemque durum pérfidi
Jugum tyranni frégimus.
Nunc ergo lætas víndici
Grates rependámus Deo;
Agníque mensam cándidis
Cingámus ornáti stolis.
Hujus sacráto córpore,
Amóris igne férvidi,
Vescámur atque sánguine:
Vescendo, vívimus Deo.
Jam Pascha nostrum Christus est:
Hic agnus, hæc est víctima,
Cruóre cujus íllitos
Transmittit ultor Angelus.
O digna cœlo Víctima,
Mors ipsa per quam víncitur,
Per quam refractis ínferi
Prædam relaxant póstibus.
Christus sepulcri faucibus
Emersus ad lucem redit:
Hostem retrúdit tártaro,
Cœlíque pandit íntima.
Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul dá súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Iter fácite ei qui ascendit super occásum: ℟. Dóminus nomen illi. *Ps.* 67.

Ad Magníficat. *Antiph. propria. Oratio Dominicæ præcedentis.*

Dicto Benedicámus. *fit*

Commemoratio de Cruce, ut sequitur.

Ant. Dignus est Agnus qui occísus est, accípere virtútem, & divinitátem, & sapiéntiam, & fortitúdinem, & honórem, & glóriam, & benedictiónem, allelúia. *Apoc.* 5.

℣. Omnis terra adóret te, & psallat tibi: ℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine. *Ps.* 65.

Orémus.

DEus, qui per sánguinem & crucem Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi dedisti pacem homínibus & cœléstium collégio Angelórum: tríbue nos cum Angelis glóriam Redemptóri perpétuam accínere, & sempitérnæ beatitúdinis societáte gaudére; Per eumdem.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Feria.

Ant. 7. *d.* Erípuit nos Deus de potestáte tenebrárum, & tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ, allelúia. *Coloss.* 1.

Hymnus.

JEsu redemptor séculi,
Qui tértio post fúnera
Redux ab ínferis die,
Mortem resurgendo necas:

Nox atra jam terras premet,
Mergetque somno lúmina,
Hostis furórem pérfidi,
Artesque cæcas dísjice;

Ut justa dum curas levat,
Et corpus instaurat quies,
Sic membra somnus óccupet,
Ne corda torpor ópprimat.

Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri; laus Filio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Capitulum. 1. Thess. 5.

OMnes vos filii lucis estis, & filii diéi: non sumus noctis, neque tenebrárum. Igitur non dormiámus sicut & céteri, sed vigilémus & sóbrii simus.

℟. *br.* In manus tuas, Dómine, * commendo spíritum meum, * Allelúia, allelúia. In manus. ℣. Redemisti me, Dómine, * Deus veritátis, * Allelúia. Glória. In manus.

℣. Custódi me, Dñe, ut pupillam óculi; ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Ps.* 16.

Ant. 5. C. Cùm Christus.

Canticum Simeonis. Luc. 2.

NUnc dimittis servum tuum, Dómine, * secundùm verbum tuum, in pace;

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parasti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Israel.

Ant. Cùm Christus apparúerit, vita vestra; tunc & vos apparébitis cum ipso in glória, allelúia. *Coloss.* 3.

In Semiduplicibus, Simplicibus, & Feriali Officio tantùm, dicuntur sequentes

PRECES.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Credo in Deum.

℣. Carnis resurrectiónem, ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Benedictus es, Dómine, Deus patrum nostrórum; ℟. Et laudábilis, & gloriósus, & superexaltátus in sécula. *Dan.* 3.

℣. Benedictum nomen glóriæ tuæ sanctum; ℟. Et laudábile, & superexaltátum in ómnibus séculis. *Dan.* 3.

℣. Benedictus es in firmamento cœli; ℟. Et laudábilis, & gloriósus in sécula. *Dan.* 3.

℣. Benedícat nos Deus, Deus noster: ℟. Benedícat nos Deus. *Ps.* 66.

Deinde fit Confessio, ut suprà, 136.

℣. Exaudi nos, Deus salutáris noster, ℟. Spes ómnium fínium terræ. *Ps.* 64.

℣. Miserére nostrì, Dñe; ℟. Miserére nostrì. *Ps.* 122.

℣. Fiat misericórdia tua, Dñe, super nos, ℟. Quemádmodùm sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Dómine, exaudi.

℣. Dóminus vobiscum.

Orémus.

VIsita, quæsumus, Dómine, habitatiónem istam, & omnes insídias inimíci ab ea longè repelle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; & benedíctio tua sit super nos semper; Per.

℣. Dóminus vobiscum. Benedicámus.

Finito Completorio, submissâ voce dicitur: Grátia Dómini nostri Jesu Christi, & cáritas Dei, & communicátio sancti Spíritûs sit cum ómnibus vobis. ℟. Amen. 2. *Cor.* 13.

Posteà (si sit usus locorum) dicitur Antiphona de B. Maria, ut in Psalt. 28.

Post completum Offic. dicitur secretò, Pater. Ave. Credo.

FERIA SECUNDA.

AD NOCT. *Psalm.* Bénedic. 29. Quàm magnificáta. 30. Sit glória. 30.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 4.

VIdentes Petri constántiam & Joannis, comperto quòd hómines essent sine lítteris & idiótæ, admirabantur, & cognoscébant eos quóniam cum Jesu fúerant: hóminem quoque videntes stantem cum eis, qui curátus fúerat, nihil póterant contradícere. Jussérunt autem eos foràs extra concílium secédere; & conferébant ad ínvicem, dicentes: Quid faciémus homínibus istis? quóniam quidem notum signum factum est per eos ómnibus habitántibus Jerúsalem: manifestum est, & non póssumus negáre. Sed

ne ampliùs divulgétur in pópulum, comminémur eis ne ultrà loquantur in nómine hoc ulli hóminum.

℟. Príncipes Jerúsalem cùm consummassent ómnia quæ de Jesu scripta erant, deponentes eum de ligno, posuérunt eum in monumento: * Deus veró suscitávit eum à mórtuis, allelúia, allelúia. ℣. De angústia & de judício sublátus est; abscissus est de terra vivéntium: * Deus veró suscitávit. *Act.* 13. *Is.* 53.

Lectio ij.

ET vocantes eos, denuntiavérunt ne omníno loquerentur neque docérent in nómine Jesu. Petrus veró & Joannes respondentes, dixérunt ad eos: Si justum est in conspectu Dei vos pótiùs audíre quàm Deum, judicáte; non enim póssumus quæ vídimus & audívimus, non loqui. At illi comminantes dimisérunt eos, non inveniéntes quómodó puníſrent eos, propter pópulum; quia omnes clarificábant id quod factum fúerat in eo quod accíderat. Annórum enim erat ampliùs quadraginta homo in quo factum fúerat signum istud sanitátis.

℟. Visus est Jesus per dies multos his * Qui ascénderant cum eo de Galilæa in Jerúsalem; qui usque nunc sunt testes ejus ad plebem, allelúia, allelúia. ℣. In viis ostendit se illis hiláriter, & in omni providéntia occurrit illis, * Qui ascénderant. *Act.* 13. *Sap.* 6.

Lectio iij.

DImissi autem venérunt ad suos, & annuntiavérunt eis quanta ad eos Príncipes Sacerdótum & Senióres dixissent. Qui cùm audissent, unanímiter levavérunt vocem ad Deum, & dixérunt: Dómine, tu es qui fecisti cœlum & terram, mare, & ómnia quæ in eis sunt; qui Spíritu sancto per os patris nostri David púeri tui dixisti: Quare fremuérunt gentes, & pópuli meditáti sunt inánia? Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum advérsùs Dóminum & advérsùs Christum ejus. Convenérunt enim verè in civitáte ista adversùs sanctum Púerum tuum Jesum quem unxisti, Heródes & Póntius Pilátus cum Géntibus, & pópulis Israel, fácere quæ manus tua & consílium tuum decrevérunt fíeri. Et nunc, Dómine, réspice in minas eórum, & da servis tuis cum omni fidúcia loqui verbum tuum, in eo quòd manum tuam extendas ad sanitátes, & signa, & prodígia fíeri per nomen sancti Fílii tui Jesu. Et cùm orassent, motus est locus in quo erant congregáti; & repléti sunt omnes Spíritu sancto, & loquebantur verbum Dei cum fidúcia.

℟. Quem vos interemistis, suspendentes in ligno,

* Hunc príncipem & salvatórem Deus exaltávit déxterâ suâ ad dandam pœniténtiam Israéli, & remissiónem peccatórum, allelúia, allelúia. ℣. In sciéntia sua justificábit ipse justus servus meus multos. * Hunc. Glória. * Hunc. *Act.* 5. *Is.* 53.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Deus patrum nostrórum glorificávit Fílium suum Jesum, allelúia. *Act.* 3.

C A N O N.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1562. *Sess.* 22. *Decr. de Missa.*

CUm multa irrepsisse videantur, quæ à Missæ sacrifícii dignitáte aliéna sunt; decernit sancta Synodus, ut Ordinárii locórum ea ómnia prohibére atque è médio tóllere sédulò curent ac teneantur, quæ vel avarítia, idolórum sérvitus, vel irreveréntia quæ ab impietáte vix sejuncta esse potest, vel superstítio, veræ pietátis falsa imitátrix, induxit.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Vide manus meas, & affer manum tuam, & mitte in latus meum, allelúia. *Joan.* 20.

FERIA TERTIA.

AD NOCT. *Psalm.* Dómine, quis habitábit. 46. Cœli enarrant. 47. Lex Dómini. 47.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 4.

MUltitúdinis credéntium erat cor unum & ánima una: nec quisquam, eórum quæ possidébat, áliquid suum esse dicébat; sed erant illis ómnia commúnia. Et virtúte magnâ reddébant Apóstoli testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri; & grátia magna erat in ómnibus illis. Neque enim quisquam egens erat inter illos. Quotquot enim possessóres agrórum aut domórũ erant, vendentes afferébant prétia eórum quæ vendébant, & ponébant ante pedes Apostolórum. Dividebátur autem síngulis, prout cuique opus erat. Joseph autem qui cognominátus est Bárnabas ab Apóstolis (quod est interpretátum Fílius consolatiónis) Levítes, Cyprius génere, cùm habéret agrum, véndidit eum, & áttulit prétium, & pósuit ante pedes Apostolórum.

℟. Virtúte magnâ reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúia, allelúia. ℣. Invocábant Dóminum, & ipse exaudiébat eos: custodiébant præceptum quod dedit illis, * Testimónium resurrectiónis. *Act.* 4. *Ps.* 98.

Lectio ij. Cap. 5.

VIr autem quidam nómine Anánias, cum Saphíra uxóre sua, véndidit agrũ, & fraudávit de prétio agri, cónsciâ uxóre suâ: & afferens partem quamdam, ad pedes Apostolórum pósuit. Dixit autem Petrus: Anánia, cur tentávit sátanas cor

uum mentíri te Spirítui Sancto, & fraudáre de prétio agri? Nonne manens tibi manébat, & venúmdatum in tua erat potestáte? Quare posuísti in corde tuo hanc rem? Non es mentítus homínibus, sed Deo. Audiens autem Anánias hæc verba, cécidit, & expirávit. Et factus est timor magnus super omnes qui audiérunt. Surgentes autem júvenes, amovérunt eum, & efferentes sepeliérunt.

℟. Certíssimè sciat omnis domus Israel * Quia & Dóminum & Christum fecit Deus hunc Jesum quem vos crucifixístis, allelúia, allelúia. ℣. Ecce servus meus exaltábitur & elevábitur, & sublímis erit valde; * Quia & Dóminum & Christum. *Act.* 2. *Is.* 52.

Lectio iij.

FActum est autem quasi horárum trium spátium, & uxor ipsíus nésciens quod factum fúerat, introívit. Dixit autem ei Petrus: Dic mihi, múlier, si tanti agrum vendidístis. At illa dixit: Etiam tanti. Petrus autem ad eam: Quid útique cónvenit vobis tentáre Spíritum Dómini? Ecce pedes eórum qui sepeliérunt virum tuum, ad óstium; & éfferent te. Conféstim cécidit ante pedes ejus, & expirávit. Intrantes autem júvenes, invenérunt illam mórtuam; & extulérunt, & sepeliérunt ad virum suum. Et factus est timor magnus in univérsa Ecclésia, & in omnes qui audiérunt hæc.

℟. Hic est lapis reprobátus ab ædificántibus, qui factus est in caput ánguli; * Et non est in álio áliquo salus, allelúia, allelúia. ℣. Ecce ego mittam in fundamentis Sion lápidem, lápidem probátum, anguláre, pretiósum, in fundamento fundátum: * Et non est. Glória Patri. * Et non est in álio áliquo salus, allelúia, allelúia. *Act.* 4. *Is.* 28.

Ad Benedictus. *Ant.* 5. C. Cùm resurrexisset Jesus à mórtuis, recordáti sunt discípuli ejus quia dicébat: Sólvite templum hoc, & in tribus diébus excitábo illud, allelúia. *Joan.* 2.

CANON.

Ex Concílio Lateranensi quarto.

Anno 1215. *Can.* 17.

SUnt qui Missárum celebrant solémnia vix quater in anno; &, quod detérius est, interesse contemnunt: &, si quando dum hæc celebrantur, intersunt choro, siléntium fugientes, intendunt extériùs collocutiónibus Laicórum; dumque audítum ad indébitos sermónes effundunt, aures intentas non pórrigunt ad divína. Hæc ígitur & simília sub pœna suspensiónis pénitùs inhibémus.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. c. Noli esse incrédulus, sed fidélis, allelúia. *Joan.* 20.

FERIA QUARTA.

AD NOCT. *Psalm.* Confitébor. 62. Miserére. 63. Ut quid. 63.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 5.

PEr manus Apostolórum fiébant signa & prodígia multa in plebe. Et erant unanímiter omnes in pórticu Salomónis. Ceterórum autem nemo audébat se conjúngere illis; sed magnificábat eos pópulus. Magis autem augebátur credéntium in Dómino multitúdo virórum ac mulíerum; ita ut in platéas ejícerent infirmos, & pónerent in léctulis ac grabátis, ut veniente Petro, saltèm umbra illíus obumbráret quemquam illórum, & liberarentur ab infirmitátibus suis. Concurrébat autem & multitúdo viciniárum civitátum Jerúsalem, afferentes ægros & vexátos à spirítibus immundis; qui curabantur omnes.

℟. Quæ ad patres nostros repromíssio facta est, hanc Deus adimplévit fíliis nostris, * Resúscitans Jesum, allelúia, allelúia. ℣. Dóminus Deus noster adimplévit misericórdiam suam quam promísit dómui Israel, * Resúscitans. *Act.* 13. *Judith* 13.

Lectio ij.

EXurgens autem Princeps Sacerdótum, & omnes qui cum illo erant, quæ est hæresis Sadducæórum, repléti sunt zelo: & injecérunt manus in Apóstolos, & posuérunt eos in custódia pública. Angelus autem Dómini per noctem apériens jánuas cárceris, & edúcens eos, dixit: Ite, & stantes loquímini in templo plebi ómnia verba vitæ hujus. Qui cùm audissent, intravérunt dilúculo in templum, & docébant. Advéniens autem Princeps Sacerdótum, & qui cum eo erant, convocavérunt concílium, & omnes senióres filiórum Israel; & misérunt ad cárcerem ut adducerentur. Cùm autem venissent ministri, & aperto cárcere non invenissent illos, reversi nuntiavérunt, dicentes: Cárcerem quidem invénimus clausum cum omni diligéntia, & custódes stantes ante jánuas; aperientes autem, néminem intùs invénimus.

℟. Deus dedit Jesum manifestum fieri non omni pópulo, sed téstibus præordinátis à Deo, nobis * Qui manducávimus & bibimus cum illo, postquàm resurrexit à mórtuis, allelúia, allelúia. ℣. Pépigit fœdus nobiscum qui in præsentiárum sumus, & vívimus; fácie ad fáciem locútus est nobis, * Qui. *Act.* 10. *Deut.* 5.

Lectio iij.

UT autem audiérunt hos sermónes Magistrátus templi, & Príncipes Sacerdótum, ambigébant de illis quidnam fieret. Advéniens autem quidam nuntiávit eis: Quia ecce viri quos posui-

stis in cárcerem, sunt in templo stantes, & docentes pópulum. Tunc ábiit Magistrátus cum ministris, & addúxit illos sine vi; timébant enim pópulum ne lapidarentur. Et cùm adduxissent illos, statuérunt in concílio. Et interrogávit eos Princeps Sacerdótum, dicens: Præcipiendo præcépimus vobis ne docerétis in nómine isto; & ecce replestis Jerúsalem doctríná vestrâ; & vultis indúcere super nos sánguinem hóminis istíus. Respondens autem Petrus & Apóstoli, dixérunt: Obedíre oportet Deo magìs quàm homínibus. Deus patrum nostrórum suscitávit Jesum, quem vos interemistis, suspendentes in ligno. Hunc príncipem & salvatórem Deus exaltávit déxterá suâ ad dandam pœniténtiam Israéli, & remissiónem peccatórum. Et nos sumus testes horum verbórum, & Spíritus sanctus quem dedit Deus ómnibus obediéntibus sibi.

℟. Per Christum vobis remíssio peccatórum annuntiátur, & ab ómnibus quibus non potuistis in lege Móysi justificári: * In hoc omnis qui credit justificátur, allelúia, allelúia. ℣. Israel salvátus est in Dómino salúte æternâ: *In hoc. *Act.* 13. *Is.* 45.

Ad Benedictus. *Ant.* 8.G. Hæc sunt verba quæ locútus sum ad vos, cùm adhuc essem vobíscum; quóniam necesse est impléri ómnia quæ scripta sunt de me, allelúia. *Luc.* 24.

C A N O N.

Ex Concílio Parisiénsi sexto. *Anno* 829. *Lib.* 3.

ADmonémus ut, posthábitis ædículis quas usus inaudítus Capellas appellat, Basílicæ Deo dicátæ ad Missárum celebratiónem audiendam, & córporis & sánguinis Dómini perceptiónem sumendam, assíduè devotèque adeantur.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Dóminus meus, & Deus meus, allelúia. *Joan.* 20.

FERIA QUINTA.

AD NOCT. *Ps.* Exáudiat. 78. Exultáte. 78. Beáta gens. 78.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 5.

HÆc cùm audissent, dissecabantur, & cogitábant interfícere illos. Surgens autem quidam in concílio Pharisæus, nómine Gamáliel, legis doctor, honorábilis universæ plebi, jussit foràs ad breve hómines fieri, dixitque ad illos: Viri Israelítæ, atténdite vobis super homínibus istis quid actúri sitis. Ante hos enim dies éxtitit Théodas dicens se esse áliquem; cui consensit númerus virórum círciter quadringentórum; qui occísus est: & omnes qui credébant ei, dissipáti sunt & redacti ad níhilum. Post hunc éxtitit Judas Galilæus in diébus professiónis, & avertit pópulum post

se, & ipse périit; & omnes, quotquot consensérunt ei, dispersi sunt.

℟. Príncipes. 332.

Lectio ij.

ET nunc ítaque dico vobis: Discédite ab homínibus istis, & sínite illos; quóniam si est ex homínibus consílium hoc aut opus, dissolvétur: si verò ex Deo est, non potéritis dissólvere illud; ne fortè & Deo repugnáre inveniámini. Consensérunt autem illi. Et convocantes Apóstolos, cæsis denuntiavérunt ne omníno loquerentur in nómine Jesu; & dimisérunt eos. Et illi quidem ibant gaudentes à conspectu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati. Omni autem die non cessábant, in templo & circa domos docentes, & evangelizantes Christum Jesum.

℟. Visus est. 332.

Lectio iij. Cap. 8.

SAulus autem devastábat Ecclésiam, per domos intrans; & trahens viros ac mulíeres, tradébat in custódiam. Igitur qui dispersi erant pertransíbant, evangelizantes verbum Dei. Philippus autem descendens in civitátem Samaríæ, prædicábat illis Christum. Intendébant autem turbæ his quæ à Philippo dicebantur, unanímiter audientes, & videntes signa quæ faciébat. Multi enim eórum qui habébant spíritus immundos, clamantes voce magnâ, exíbant. Multi autem paralytici & claudi curáti sunt. Factum est ergo gáudium magnum in illa civitáte.

℟. Quem vos. 332.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. c. Oportébat Christum pati, & resúrgere à mórtuis tértiâ die, allelúia. *Luc.* 24.

C A N O N.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1562. *Sess.* 22.

de observ. in Missa.

UT irreveréntia vitétur, singuli Epíscopi in suis Diœcésibus interdícant ne cui vago & ignóto Sacerdóti Missas celebráre líceat. Néminem prætéreà qui públicè aut notóriè criminósus sit, aut sancto altári ministráre, aut sacro interesse permittant.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Beáti qui non vidérunt, & credidérunt, allel. *Joan.* 20.

FERIA SEXTA.

AD NOCT. *Ps.* Quid gloriáris. 93. Exaudi, Deus. 93. Véspere. 94.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 8.

VIr quidam nómine Simon, qui antè fúerat in civitáte magus, sedúcens gentem Samaríæ, dicens se esse áliquem magnum; cui auscultábant omnes à mínimo usque ad máximum, dicentes: Hic est virtus Dei, quæ vocátur magna. Attendébant autem eum, propter quod multo témpore mágiis suis dementasset eos. Cùm verò credi-

dissent Philippo evangelizanti de regno Dei, in nómine Jesu Christi baptizabantur viri ac mulíeres. Tunc Simon & ipse crédidit: & cùm baptizátus esset, adhærébat Philippo. Videns étiam signa & virtútes máximas fíeri, stupens admirabátur.

℟. Virtúte magnâ. 333.

Lectio ij.

CUm autem audissent Apóstoli, qui erant Jerosólymis, quòd recepisset Samaría verbum Dei, misérunt ad eos Petrum & Joannem: qui cùm venissent, oravérunt pro ipsis, ut accíperent Spíritum sanctum; nondum enim in quemquam illórum vénerat, sed baptizáti tantùm erant in nómine Dómini Jesu. Tunc imponébant manus super illos, & accipiébant Spíritum sanctum. Cùm vidisset autem Simon quia per impositiónem manûs Apostolórum darétur Spíritus sanctus, óbtulit eis pecúniam, dicens: Date & mihi hanc potestátem; ut cuicumque imposúero manus, accípiat Spíritum sanctū.

℟. Certíssimè. 334.

Lectio iij.

PEtrus autem dixit ad eum: Pecúnia tua tecum sit in perditiónem, quóniam donum Dei existimasti pecúniâ possidéri. Non est tibi pars neque sors in sermóne isto; cor enim tuum non est rectum coram Deo. Pœniténtiam ítaque age ab hac nequítia tua, & roga Deum, si fortè remittátur tibi hæc cogitátio cordis tui; in felle enim amaritúdinis & obligatióne iniquitátis vídeo te esse. Respondens autem Simon, dixit: Precámini vos pro me ad Dóminum, ut nihil véniat super me horum quæ dixistis.

℟. Hic est lapis. 334.

Ad Benedictus. *Ant.* I. D. Prædestinávit nos Deus in adoptiónem filiórum per Jesum Christum, in quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, allel. *Ephes.* I.

CANON.

Ex Concílio Carthaginensi tértio.

Anno 397. *Can.* 29.

SAcramenta altáris nónnisi à jejúnis homínibus celebrentur; nam si aliquórum pomeridiáno témpore defunctórum commendátio facienda est, solis oratiónibus fiat, si illi qui fáciunt jam pransi inveniantur.

AD VESPERAS.

Fit à Capitulo de B. Maria in Sabbato, nisi occurrat Festum Semid. & supra, cum Commemoratione de Cruce; & sic in tribus Sabbatis sequentibus.

SABBATO.

AD NOCT. *Psalm.* Beátus. 109. Audíte. 110. Ne timúeris. 111.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 10.

VIr quidam erat in Cæsaréa nómine Cornélius, centúrio cohortis quæ dícitur Itálica, religiósus ac timens Deum

eum domo sua, fáciens eleemósynas multas plebi, & déprecans Deum semper. Is vidit in visu manifeste quasi horâ diéi nonâ Angelum Dei introeuntem ad se, & dicentem sibi: Cornéli. At ille íntuens eum, timóre correptus, dixit: Quid est, Dómine? Dixit autem illi: Oratiónes tuæ & eleemósynæ tuæ ascendérunt in memóriam in conspectu Dei. Et nunc mitte viros in Joppen, & accersi Simónem quemdam qui cognominátur Petrus: hic hospitátur apud Simónem quemdam coriáriū, cujus est domus juxta mare; hic dicet tibi quid te opórteat fácere. Et cùm discessisset Angelus qui loquebátur illi, vocávit duos doméstícos suos, & mílitem metuentem Dóminum ex his qui illi parébant. Quibus cùm narrasset ómnia, misit illos in Joppen.

Lectio ij.

POsterâ autem die, iter illis faciéntibus, & appropinquántibus civitáti, ascendit Petrus in superióra, ut oráret, circa horam sextam. Et cùm esuríret, vóluit gustáre. Parántibus autem illis, cécidit super eum mentis excessus: & vidit cœlum apertum, & descendens vas quoddam velut línteum magnum, quátuor instiis submitti de cœlo in terram, in quo erant ómnia quadrupédia & serpéntia terræ, & volatília cœli. Et facta est vox ad eum: Surge, Petre, occíde, & mandúca. Ait autem Petrus: Absit, Dómine, quia nunquam manducávi omne commúne & immundum. Et vox íterùm secundò ad eum: Quod Deus purificávit, tu commúne ne díxeris. Hoc autem factum est per ter; & statim receptum est vas in cœlum. Et dum intrà se hæsitáret Petrus quidnam esset vísio quam vidisset, ecce viri qui missi erant à Cornélio, inquirentes domum Simónis, astitérunt ad jánuam. Et cùm vocassent, interrogábant, si Simon, qui cognominátur Petrus, illìc habéret hospítium. Petro autem cogitante de visióne, dixit Spíritus ei: Ecce viri tres quærunt te. Surge ítaque, descende, & vade cum eis nihil dúbitans; quia ego misi illos. Descendens autem Petrus ad viros, dixit: Ecce ego sum quem quæritis: quæ causa est propter quam venistis? Qui dixérunt: Cornélius centúrio, vir justus & timens Deum, & testimónium habens ab universa gente Judæórum, responsum accépit ab Angelo sancto accersíre te in domum suam, & audíre verba abs te.

CANON.

Ex Concílio Mediolanensi primo.

Anno 1565. *Part.* 2. *Tit.* 5.

MIssæ nec ante auróram nec post merídiem, nisi ex causa jure permissa, celebrentur.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 10.

IN illo témpore ; Dixit Jesus quibusdam ex Pharisæis : Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

In Evang. 14. *hab. in Bas. S. Petri, Dom.* 2. *post Pascha.*

FEcit Dóminus quod mónuit, ostendit quod jussit. Bonus pastor pro óvibus suis ánimam suam pósuit, ut in sacramento nostro corpus suum & sánguinem vérteret, & oves quas redémerat, carnis suæ alimento satiáret. Ostensa nobis est de contemptu mortis via quam sequámur; appósita est forma cui imprimámur. Primum nobis est, exterióra nostra misericórditer óvibus ejus impéndere : postrémum verò, si necesse sit, étiam mortem nostram pro eisdem óvibus ministráre. A primo autem hoc mínimo pervenítur ad postrémum majus. Sed cùm incomparabíliter longè sit mélior ánima quâ vívimus, terrénâ substántiâ quam extériùs possidémus; qui non dat pro óvibus substántiam suam, quando pro his datúrus est ánimam suam ?

℟. Ego sum pastor bonus; & * Cognosco oves meas, & cognoscunt me meæ, allelúia, allelúia. ℣. Ecce ego ipse requíram oves meas, & visitábo eas, & educam eas de pópulis, & pascam eas. * Cognosco. Glória Patri. * Cognosco. *Joan.* 10. *Ezech.* 34. Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exaltábo te, Dñe, quóniam suscepísti me; ℟. Nec delectásti inimícos meos super me. *Ps.* 29.

AD LAUDES.

Ant. ALleluia, quóniam 5. C. regnávit Dóminus Deus noster omnípotens, allelúia. *Apoc.* 19.

Ant. 3. a. Gaudeámus, & exultémus, & demus glóriam ei, allelúia. *Apoc.* 19.

Ant. 1. *D.* Beáti qui lavant stolas suas in sánguine Agni, allelúia, allelúia. *Apoc.* 22.

Ant. 6. *C.* Sedenti in throno, & Agno, benedíctio & honor in sǽcula sæculórum, allelúia. *Apoc.* 5.

Ant. 8. *G.* Laudem dícite Deo nostro, omnes servi ejus, & qui timétis eum, allelúia, allelúia. *Apoc.* 19.

Capitulum. Isaïæ 49.

SUper vias pascentur, & in ómnibus planis páscua eórum. Non esúrient neque sítient, & non percútiet eos æstus & sol; quia miserátor eórum reget eos, & ad fontes aquárum potábit eos.

Hymnus, Auróra. 324.

℣. Pópulus Dñi oves páscuæ ejus : ℟. Introíte portas ejus in confessióne. *Ps.* 99.

Ad Benedíctus. *Ant.* 1. D. Ego sum óstium óvium : veni ut vitam hábeant, &

abundántiùs hábeant. Ego sum pastor bonus, allelúia. *Joan.* 10.

Oratio.

DEus, qui errántibus, ut in viam possint redíre justítiæ, veritátis tuæ lumen ostendis: da cunctis qui Christiánâ professióne censentur, & illa respúere quæ huic inimíca sunt nómini, & ea quæ sunt apta sectári; Per Dóminum.

AD HORAS,

Psalmi de Dominica. Cetera ut in Feriis Temp. Pasch. 325. *omissis Precibus,* ℣. ℣. *& Oratione ante laborem quotidianum dici solitis.*

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1562. *Sess.* 22. *de Sacrificio Missæ.*

EPíscopi cáveant ne Sacerdótes áliis quàm débitis horis célebrent; neve ritus álios, aut álias cæremónias & preces in Missárum celebratióne adhíbeant, præter eas quæ ab Ecclésia probátæ, ac frequenti & laudábili usu receptæ fúerint. Móneant étiam pópulum, ut frequenter ad suas Paróchias, saltèm diébus Domínicis & majóribus Festis, accédant.

AD VESPERAS.

Psalm. & Ant. de Dominica in Albis, ut suprà. 323.

Capitulum. 1. Petr. 2.

ERátis sicut oves errantes; sed convérsi estis nunc ad Pastórem & Epíscopum animárum vestrárum.

Hymnus, Forti tegente. *ut suprà,* 329.

℣. Abstulit sicut oves pópulum suum, ℟. Et deduxit eos in spe. *Ps.* 77.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Alias oves hábeo quæ non sunt ex hoc ovíli; & illas oportet me addúcere: & vocem meam áudient, & fiet unum ovíle, & unus pastor, allelúia. *Joan.* 10.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

FERIA SECUNDA.

AD NOCT. *Psalm.* Confitémini. 30. Vocávit. 31. Misit Dóminus. 31.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 15.

SUrrexérunt quidam de hæresi Pharisæórum, qui credidérunt, dicentes: Quia oportet circumcídi eos, præcípere quoque serváre legem Móysi. Convenerúntque Apóstoli & Senióres, vidére de verbo hoc. Cùm autem magna conquisítio fíeret, surgens Petrus dixit ad eos: Viri fratres, vos scitis quóniam ab antíquis diébus Deus in nobis elégit per os meum audíre Gentes verbum Evangélii, & crédere. Et qui novit corda Deus, testimónium perhíbuit, dans illis Spíritum sanctum sicut & nobis; & nihil discrévit inter nos & illos, fide puríficans corda eórum. Nunc ergo quid tentátis Deum, impónere jugum super cervíces discipulórum, quod neque patres nostri, neque nos portáre

potúimus? Sed per grátiam Dómini Jesu Christi crédimus salvári, quemádmodùm & illi. Tácuit autem omnis multitúdo; & audiébant Bárnabam & Paulum, narrantes quanta Deus fecisset signa & prodígia in Géntibus per eos.

℟. Príncipes. 332.

Lectio ij.

ET, postquàm tacuérunt, respondit Jacóbus, dicens: Viri fratres, audíte me: Simon narrávit quemádmodùm primùm Deus visitávit súmere ex Géntibus pópulum nómini suo. Et huic concordant verba Prophetárum, sicut scriptum est: Post hæc revertar, & reædificábo tabernáculum David, quod décidit: & díruta ejus reædificábo, & érigam illud; ut requírant cèteri hóminum Dóminum, & omnes gentes super quas invocátum est nomen meum, dicit Dóminus fáciens hæc. Notum à sǽculo est Dómino opus suum. Propter quod ego júdico non inquietári eos qui ex Géntibus convertuntur ad Deum; sed scríbere ad eos, ut abstíneant se à contaminatiónibus simulacrórum, & fornicatióne, & suffocátis, & sánguine. Móyses enim à tempóribus antíquis habet in síngulis civitátibus qui eum prædicent in synagógis, ubi per omne sábbatum légitur.

℟. Visus est. 332.

Lectio iij.

TUnc plácuit Apóstolis & senióribus cum omni Ecclésia, elígere viros ex eis, & míttere Antiochíam cum Paulo & Bárnaba Judam qui cognominabátur Bársabas, & Silam, viros primos in frátribus; scribentes per manus eórum: Apóstoli, & senióres fratres, his qui sunt Antiochíæ, & Syriæ, & Cilíciæ, frátribus ex Géntibus, salútem. Quóniam audívimus quia quidam ex nobis exeuntes, turbavérunt vos verbis, everténtes ánimas vestras, quibus non mandávimus: plácuit nobis collectis in unum elígere viros, & míttere ad vos cum caríssimis nostris Bárnaba & Paulo, homínibus qui tradidérunt ánimas suas pro nómine Dómini nostri Jesu Christi. Mísimus ergo Judam & Silam, qui & ipsi vobis verbis réferent éadem. Visum est enim Spirítui sancto & nobis nihil ultrà impónere vobis óneris quàm hæc necessária: Ut abstineátis vos ab immolátis simulacrórum, & sánguine, & suffocáto, & fornicatióne; à quibus custodiéntes vos, bene agétis. Valéte.

℟. Quem vos interemístis. 332.

Ad Benedictus. *Ant.* 4. E. Ite, nuntiáte frátribus meis ut eant in Galilæam: ibi me vidébunt, allelúia. *Matth.* 28.

CANON.

Ex Concílio Parisiensi sexto.

Anno 829. *Can.* 48.

IRrepsit usus emendatióne dignus, quòd nonnulli Presbyterórum sine minístris Missárum solémnia frequentent. Unde interrogandus hujúsmodi córporis & sánguinis Dómini solitárius Consecrátor, quibus dicit, Dóminus vobíscum, & à quo illi respondétur, Et cum spíritu tuo; vel pro quibus, Meménto, Dómine,... & ómnium circumstántium, cùm nullus sit qui circumstet, dicit. Quæ consuetúdo quia Apostólicæ Ecclésiæ consuetúdini refragátur, provídeat unusquísque Episcopórum, ne in sua Paróchia quisquam Presbyterórum Missam solus celebráre præsúmat.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Pastor próprias oves vocat nominátim, & edúcit eas, allelúia. *Joan.* 18.

FERIA TERTIA.

AD NOCT. *Psalm.* Deus, judícium. 47. Reges Tharsis. 48. Misericórdiam & judícium. 48.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 17.

PAulus cùm Athénis Silam & Timótheum expectáret, incitabátur spíritus ejus in ipso, videns idololatríæ déditam civitátem. Disputábat ígitur in synagóga cum Judæis, & coléntibus, & in foro, per omnes dies ad eos qui áderant. Quidam autem Epicúrei & Stóici philósophi disserébant cum eo, & quidam dicébant: Quid vult seminivérbius hic dícere? Alii veró: Novórum dæmoniórum vidétur annuntiátor esse; quia Jesum & resurrectiónem annuntiábat eis. Et apprehensum eum ad Areópagum duxérunt, dicentes: Póssumus scire quæ est hæc nova, quæ à te dícitur, doctrína? Nova enim quædam infers áuribus nostris: vólumus ergo scire quidnam velint hæc esse. (Athenienses autem omnes, & ádvenæ hóspites, ad nihil áliud vacábant, nisi aut dícere aut audíre áliquid novi.)

℟. Virtúte. 333.

Lectio ij.

STans autem Paulus in médio Areópagi, ait: Viri Athenienses, per ómnia quasi superstitiosióres vos vídeo. Prætériens enim, & videns simulácra vestra, invéni & aram in qua scriptum erat: Ignóto Deo. Quod ergo ignorantes cólitis, hoc ego annúntio vobis. Deus qui fecit mundum, & ómnia quæ in eo sunt, hic cœli & terræ cùm sit Dóminus, non in manufactis templis hábitat, nec mánibus humánis cólitur, índigens áliquo, cùm ipse det ómnibus vitam, & inspiratiónem, & ómnia: fecitque ex uno omne genus hóminum inhabitáre super universam fáciem

terræ, definiens statúta témpora, & términos habitatiónis eórum, quærere Deum, si forte attrectent eum aut invéniant; quamvis non longe sit ab unoquóque nostrûm. In ipso enim vívimus, & movémur, & sumus; sicut & quidam vestrórum poetárum dixérunt: Ipsius enim & genus sumus.

℟. Certíssime. 334.

Lectio iij.

GEnus ergo cùm simus Dei, non debémus æstimáre auro, aut argento, aut lápidi, sculptúræ artis & cogitatiónis hóminis, Divínum esse símile. Et témpora quidem hujus ignorántiæ despíciens Deus, nunc annúntiat homínibus ut omnes ubíque pœniténtiam agant, eò quòd státuit diem in quo judicatúrus est orbem in æquitáte, in viro in quo státuit; fidem præbens ómnibus, súscitans eum à mórtuis. Cùm audissent autem resurrectiónem mortuórum, quidam quidem irridébant, quidam verò dixérunt: Audiémus te de hoc íterùm. Sic Paulus exívit de médio eórum. Quidam verò viri adhærentes ei, crediderunt: in quibus & Dionysius Areopagíta, & múlier nómine Dámaris, & álii cum eis.

℟. Hic est. 334.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. *G.* Dedit eum Deus manifestum fieri non omni pópulo, sed téstibus præordinátis, allelúia. *Act.* 10.

CANON.

Ex Concílio Mediolanensi sexto.

Anno 1582. *Num.* 15. *de Missa.*

CLéricus qui in Missæ sacrifício ministrat, dum eam functiónem obit, ne preces horárias, neve áliud quidquam de libro, alióve offício récitet; sed toto íntimæ pietátis stúdio ad ministérium attentus sit, quod tunc piè religiosèque éxequi debet.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. Cùm próprias oves pastor emíserit, ante eas vadit; & oves illum sequuntur, quia sciunt vocem ejus, allelúia. *Joan.* 10.

FERIA QUARTA.

AD NOCT. *Psalm.* Atténdite. 64. Fílii Ephrem. 64. Tránstulit. 65.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 20.

PRoposúerat Paulus transnavigáre Ephesum, ne qua mora illi fíeret in Asia. Festinábat enim, si possíbile sibi esset, ut diem Pentecostes fáceret Jerosólymis. A Miléto autem mittens Ephesum, vocávit majóres natu Ecclésiæ. Qui cùm venissent ad eum, & simul essent, dixit eis: Vos scitis à prima die quâ ingressus sum in Asiam, quáliter vobíscum per omne tempus fúerim, sérviens Dómino cum omni humilitáte, & lácrymis, & tentatiónibus, quæ mihi accidérunt ex

insídiis Judæórum: quómodò nihil subtráxerim utílium, quóminùs annuntiárem vobis, & docérem vos públicè & per domos; testíficans Judæis atque Gentílibus in Deum pœniténtiam, & fidem in Dóminum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligátus ego spíritu, vado in Jerúsalem, quæ in ea ventúra sint mihi ignórans; nisi quod Spíritus sanctus per omnes civitátes mihi protestátur, dicens quóniam víncula & tribulatiónes Jerosólymis me manent. Sed nihil horum véreor; nec fácio ánimam meá pretiosiórem quàm me, dúmmodò consummem cursum meum, & ministérium verbi quod accépi à Dómino Jesu, testificári Evangélium grátiæ Dei.

℟. Quæ ad patres. 335.

Lectio ij.

ET nunc ecce ego scio, quia ampliùs non vidébitis fáciem meam, vos omnes, per quos transívi prædicans regnum Dei. Quapropter contestor vos hodiernâ die, quia mundus sum à sánguine ómnium; non enim subterfúgi quóminùs annuntiárem omne consílium Dei vobis. Atténdite vobis, & universo gregi in quo vos Spíritus sanctus pósuit Epíscopos, régere Ecclésiam Dei, quam acquisívit sánguine suo. Ego scio quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi rapáces in vos, non parcentes gregi; & ex vobis ipsis exurgent viri loquentes perversa, ut abdúcant discípulos post se. Propter quod vigiláte, memóriâ retinentes quóniam per triénnium nocte & die non cessávi cum lácrymis monens unumquemque vestrûm. Et nunc commendo vos Deo, & verbo grátiæ ipsíus, qui potens est, ædificáre & dare hæreditátem in sanctificátis ómnibus. Argentum & aurum, aut vestem nullíus concupívi, sicut ipsi scitis; quóniam ad ea quæ mihi opus erant, & his qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia ostendi vobis, quóniam sic laborantes oportet suscípere infirmos, ac meminisse verbi Dómini Jesu, quóniam ipse dixit: Beátius est magìs dare, quàm accípere.

℟. Deus dedit. 335.

Lectio iij. Cap. 20. & 21.

ET cùm hæc dixisset, pósitis génibus suis, orávit cum ómnibus illis. Magnus autem fletus factus est ómnium; & procumbentes super collum Pauli, osculabantur eum, dolentes máximè in verbo quod díxerat, quóniam ampliùs fáciem ejus non essent visúri. Et dedúcébant eum ad navem. Cùm autem factum esset ut navigarémus, abstracti ab eis, recto cursu vénimus Coum, & sequenti die Rhodum, & inde Pátaram. Et cùm invenissémus navem transfretan-

tem in Phœnicen, ascendentes navigávimus. Cùm apparuissémus autem Cypro, relinquentes eam ad sinistram, navigávimus in Syriam, & vénimus Tyrum: ibi enim navis expositúra erat onus. Inventis autem discípulis, mánsimus ibi diébus septem, qui Paulo dicébant per Spíritum ne ascénderet Jerosólymam. Et explétis diébus, profecti ibámus, deducéntibus nos ómnibus cum uxóribus & fíliis usque forás civitátem; & pósitis génibus in líttore, orávimus. Et cùm valefecissémus ínvicem, ascéndimus navem; illi autem rediérunt in sua. Nos verò, navigatióne explétâ, à Tyro descéndimus Ptolemáïdam: & salutátis frátribus, mánsimus die unâ apud illos. Aliâ autem die profecti, vénimus Cæsaréam.

℟. Per Christum vobis remíssio. 336.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. *D.* Duóbus ex discípulis ostensus est Jesus in ália effígie eúntibus in villam; óculi autem eórum tenebantur ne eum agnóscerent, allelúia. *Marc.* 16. *Luc.* 24.

C A N O N.

Ex Concílio Tridentíno. *Ann.* 1562. *Sess.* 22.

Can. 9.

SI quis díxerit Ecclésiæ Románæ ritum, quo submissâ voce pars Cánonis & verba Consecratiónis proferuntur, damnandum esse, aut linguâ tantùm vulgári Missam celebrári debére, aut aquam non miscendam esse vino in cálice offerendo, eò quòd sit contra Christi institutiónem; anáthema sit.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. *d.* Per Jesum fidéles estis in Deo, qui suscitávit eum à mórtuis, & dedit ei glóriam, allelúia. 1. *Petr.* 1.

FERIA QUINTA.

AD NOCT. *Psalm.* Exurgat Deus. 79. Dóminus dabit verbum. 79. In ecclésiis benedícite Deo. 80.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 24.

DEscendit Princeps Sacerdótum Anánias, cum Senióribus quibusdam, & Tertullo quodam oratóre, qui adiérunt Præsidem adversùs Paulum. Et citáto Paulo, cœpit accusáre Tertullus, dicens: Cùm in multa pace agámus per te, & multa corrigantur per tuam providéntiam; semper & ubíque suscípimus, óptime Felix, cum omni gratiárum actióne. Ne diutiùs autem te prótraham, oro, bréviter áudias nos pro tua cleméntia. Invénimus hunc hóminem pestíferum, & concitantem seditiónes ómnibus Judæis in univérso orbe, & auctórem seditiónis sectæ Nazarenórum: qui étiam templum violáre conátus est; quem & apprehensum volúimus secundùm legem nostram judicáre. Supervéniens autem tribúnus

Lysias,

Lysias, cum vi magna erípuit eum de mánibus nostris, jubens accusatóres ejus ad te veníre, à quo póteris ipse júdicans, de ómnibus istis cognóscere de quibus nos accusámus eum. Adjecérunt autem & Judæi, dicentes hæc ita se habére.

℟. Príncipes. 332.

Lectio ij.

RESpondit autem Paulus, (annuente sibi Præside dícere:) Ex multis annis te esse júdicem genti huic sciens, bono ánimo pro me satisfáciam. Potes enim cognóscere quia non plùs sunt mihi dies quàm duódecim, ex quo ascendi adoráre in Jerúsalem: & neque in templo invenérunt me cum áliquo disputantem, aut concursum faciéntem turbæ, neque in synagógis, neque in civitáte: neque probáre possunt tibi de quibus nunc me accúsant. Confíteor autem hoc tibi, quòd secundùm sectam quam dicunt hæresim, sic desérvio Patri & Deo meo, credens ómnibus quæ in lege & Prophétis scripta sunt; spem habens in Deum, quam & hi ipsi expectant, resurrectiónem futúram justórum & iniquórum. In hoc & ipse stúdeo sine offendículo consciéntiam habére ad Deum & ad hómines semper. Post annos autem plures, eleemósynas factúrus in gentem meam veni, & oblatiónes & vota; in quibus invenérunt me purificátum in templo, non cum turba neque cum tumultu. Quidam autem ex Asia Judæi, quos oportébat apud te præstò esse, & accusáre si quid habérent advers̀um me; aut hi ipsi dicant si quid invenérunt in me iniquitátis, cùm stem in concílio, nisi de una hac solúmmodò voce, quâ clamávi inter eos stans: Quóniam de resurrectióne mortuórum ego júdicor hódie à vobis.

℟. Visus est Jesus per dies multos. 332.

Lectio iij.

DIstulit autem illos Felix, certíssimè sciens de via hac, dicens: Cùm tribúnus Lysias descénderit, áudiam vos. Jussítque centurióni custodíre eum, & habére réquiem, nec quemquam de suis prohibére ministráre ei. Post áliquot autem dies véniens Felix cum Drusilla uxóre sua, quæ erat Judæa, vocávit Paulum, & audívit ab eo fidem quæ est in Christum Jesum. Disputante autem illo de justítia, & castitáte, & de judício futúro, tremefactus Felix respondit: Quod nunc áttinet, vade; témpore autem opportúno accersam te. Simul & sperans quòd pecúnia ei darétur à Paulo, propter quod & frequenter accersens eum, loquebátur cum eo. Biénnio autem expléto, accépit successórem Felix Pórtium Festum. Volens autem

grátiam præstáre Judæis Felix, relíquit Paulum vinctum.

℟. Quem vos. 332.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. a. Dum Jesus recúmberet cum illis, accépit panem, & benedixit, ac fregit; & porrigébat illis, allelúia. *Luc.* 24.

C A N O N.

Ex Synodo Trecensi.

Anno 1459. *Lib.* 14.

In número Collectárum & Præfatiónum in Missa dicendárum, & modo se habendi ad altáre, & tálibus hujúsmodi, cóngruit ut suæ Ecclésiæ Cathedráli Présbyter se confórmet.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. g. Cùm apparúerit Princeps pastórum, percipiétis immarcescíbilem glóriæ corónam, allelúia. 1. *Petr.* 5.

FERIA SEXTA

Ad Noct. *Psalm.* Eripe me de inimícis meis. 94. Deus ostendet. 94. Exaudi, Deus. 95.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 25.

Festus descendit Cæsaréam, & álterâ die sedit pro tribunáli, & jussit Paulum addúci. Qui cùm perductus esset, circumstetérunt eum, qui ab Jerosólyma descénderant Judæi, multas & graves causas objicientes, quas non póterant probáre, Paulo ratiónem reddente: Quóniam neque in legem Judæórum, neque in templum, neque in Cæsarem quidquam peccávi. Festus autem volens grátiam præstáre Judæis, respondens Paulo, dixit: Vis Jerosólymam ascéndere, & ibi de his judicári apud me? Dixit autem Paulus: Ad tribúnal Cæsaris sto, ibi me oportet judicári: Judæis non nócui, sicut tu méliùs nosti. Si enim nócui, aut dignum morte áliquid feci, non recúso mori: si verò nihil est eórum quæ hi accúsant me, nemo potest me illis donáre. Cæsarem appello. Tunc Festus cum concílio locútus, respondit: Cæsarem appellasti? ad Cæsarem ibis.

℟. Virtúte. 333.

Lectio ij. Cap. 27.

Ut autem judicátum est navigáre eum in Itáliam, & tradi Paulum cum réliquis custódiis centurióni, nómine Júlio, cohortis Augústæ, ascendentes navem Adrumetínam, incipientes navigáre circa Asiæ loca, sustúlimus, perseverante nobiscum Aristarcho Macédone Thessalonicensi. Sequenti autem die devénimus Sidónem. Humánè autem tractans Július Paulum, permísit ad amícos ire, & curam sui ágere. Et inde cùm sustulissémus, subnavigávimus Cyprum, proptéreà quod essent venti contrárii. Et pélagus Cilíciæ & Pamphyliæ navigantes, vénimus Lystram, quæ est Lyciæ; & ibi invéniens centúrio navem Alexandrínam navigantem in Itáliâ, transpósuit nos in

eam. Et cùm multis diébus tardè navigarémus, & vix devenissémus contra Gnidum, prohibente nos vento, adnavigávimus Cretæ juxta Salmónem: & vix juxta navigantes, vénimus in locum quemdam qui vocátur Boniportus, cui juxta erat cívitas Thalassa. Multo autem tempore peracto, & cùm jam non esset tuta navigátio, eò quòd & jejúnium jam præteriisset, consolabátur eos Paulus, dicens: Viri, vídeo quóniam cum injúria & multo damno, non solùm óneris & navis, sed étiam animárum nostrárum íncipit esse navigátio. Centúrio autem gubernatóri & nauclêro magis credébat, quàm his quæ à Paulo dicebantur. Et cùm aptus portus non esset ad hiemandum, plúrimi statuérunt consílium navigáre inde, si quo modo possent, devenientes Phœnícen, hiemáre.

℟. Certíssimè. 334.

Lectio iij.

Validâ autem nobis tempestáte jactátis, sequenti die jactum fecérunt; & tértiâ die suis mánibus armamenta navis projecérunt. Neque autem sole, neque sidéribus apparéntibus per plures dies, & tempestáte non exíguâ imminente, jam ablâta erat spes omnis salútis nostræ. Et cùm multa jejunátio fuisset, tunc stans Paulus in médio eórum, dixit: Oportébat quidem, ô viri, audíto me, non tóllere à Creta, lucríque fácere injúriam hanc, & jactúram. Et nunc suádeo vobis bono ánimo esse; amíssio enim nullíus ánimæ erit ex vobis, præterquàm navis. Astitit enim mihi hâc nocte Angelus Dei, cujus sum ego, & cui desérvio, dicens: Ne tímeas, Paule; Cæsari te oportet assístere: & ecce donávit tibi Deus omnes qui návigant tecum. Propter quod bono ánimo estóte, viri; credo enim Deo, quia sic erit quemádmodùm dictum est mihi. In ínsulam autem quamdam oportet nos devenire.

℟. Hic est lapis. 334.

Ad Benedictus. *Ant. 6. F.* Cognovérunt Dóminum in fractióne panis, allelúia. *Luc. 24.*

C A N O N.

Ex Concílio Milevitáno secundo.

Anno 416. Can. 12.

Preces, vel Oratiónes, seu Missæ quæ probátæ fúerint, sive Præfatiónes, sive Commendatiónes, sive mánuum Impositiónes ab ómnibus celebrentur, nec áliæ dicantur in Ecclésia; ne fortè áliquid contra fidem, vel per ignorántiam, vel per minus stúdium sit compósitum.

AD VESPERAS.

A Capitulo de Beata in Sabbato, nisi occurrat Festum Semiduplex, cum Commemoratione de Cruce.

SABBATO.

AD NOCT. *Psalm.* Nonne Deo subjecta erit ánima mea. 111. Exaudi, Deus, oratiónem. 111. Confitébimur tibi, Deus. 112.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 28.

CUm venissémus Romam, permissum est Paulo manére sibimet cum custodiente se mílite. Post tértium autem diem convocávit primos Judæórum; cùmque convenissent, dicébat eis: Ego, viri fratres, nihil adversùs plebem fáciens, aut morem paternum, vinctus ab Jerosólymis tráditus sum in manus Romanórum: qui, cùm interrogatiónem de me habuissent, voluérunt me dimíttere, eò quòd nulla esset causa mortis in me. Contradicéntibus autem Judæis, coactus sum appelláre Cæsarem, non quasi gentem meam habens áliquid accusáre. Propter hanc ígitur causam rogávi vos vidére & álloqui; propter spem enim Israel caténâ hâc circúmdatus sum.

Lectio ij.

CUm constituissent autem illi diem, venérunt ad eum in hospítium plúrimi, quibus exponébat testíficans regnum Dei, suadénsque eis de Jesu ex lege Móysi & Prophétis, à mane usque ad vésperam. Et quidam credébant his quæ dicebántur; quidam verò non credébant. Cùmque ínvicem non essent consentientes, discedébant, dicente Paulo unum verbum: Quia bene Spíritus sanctus locútus est per Isaíam Prophétam ad patres nostros, dicens: Vade ad pópulum istum, & dic ad eos: Aure audiétis, & non intelligétis; & videntes vidébitis, & non perspiciétis. Incrassátum est enim cor pópuli hujus, & áuribus gráviter audiérunt, & óculos suos compressérunt; ne fortè vídeant óculis, & áuribus áudiant, & corde intélligant, & convertantur, & sanem eos. Notum ergo sit vobis, quóniam Géntibus missum est hoc salutáre Dei, & ipsi áudient. Et cùm hæc dixisset, exiérunt ab eo Judæi, multam habentes inter se quæstiónem. Mansit autem biénnio toto in suo conducto; & suscipiébat omnes qui ingrediebantur ad eum, prædicans regnum Dei, & docens quæ sunt de Dómino Jesu Christo cum omni fidúcia, sine prohibitióne.

CANON.

Ex Capituláribus Theodulfi Aurelianensis Epíscopi, & Concílio Laodicéno.

An. 797. cap. 6. & seculo 4. Can. 44.

FEminæ, Missam Sacerdóte celebrante, nequáquam ad altáre accédant, sed locis suis stent; & ibi Sacerdos eárum oblatiónes Deo oblatúrus accípiat. Non

enim oportet mulíeres íngredi ad altáre.

AD VESPERAS.

Psalmi de Sabbato sub sola

Ant. 4. d. Deus & Dóminum suscitávit; & nos suscitábit per virtútem suam, allelúia. 1. *Cor.* 6.

Capitulum. Exod. 19.

SI audiéritis vocem meã, & custodiéritis pactum meum, éritis mihi in pecúlium de cunctis pópulis; (mea est enim omnis terra:) & vos éritis mihi in regnum sacerdotále, & gens sancta.

Hymnus, Forti. 329.

℣. Redemptiónem misit Dóminus pópulo suo: ℟. Mandávit in ætérnum testaméntum suum. *Ps.* 110.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Occísus es, Dómine, & redemísti nos Deo in sánguine tuo, ex omni tribu, & lingua, & pópulo, & natióne; & fecísti nos Deo nostro regnum & sacerdótes, allelúia. *Apoc.* 5.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA TERTIA post Pascha.

AD NOCTURNUM.

Invit. Auctórem vitæ quem Deus suscitávit à mórtuis, * Veníte, adorémus, allelúia. *Act.* 3.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Adeste. 323.

Tres Psalmi è III. Nocturno Dominicæ, ut in Psalterio, 6. sub sola Ant. 8. c. Christus mórtuus est pro peccátis nostris, & sepultus est, & resurrexit tértiâ die secúndùm Scriptúras, allel. 1. *Cor.* 15.

℣. Cor meum & caro mea exultavérunt ℟. In Deum vivum. *Ps.* 83.

Incipit liber Apocalypsis beati Joannis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 1.

APocalypsis Jesu Christi, quam dedit illi Deus palàm fácere servis suis, quæ oportet fíeri citò: & significávit, mittens per Angelum suum servo suo Joanni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, & testimónium Jesu Christi, quæcumque vidit. Beátus qui legit & audit verba prophetíæ hujus, & servat ea quæ in ea scripta sunt; tempus enim propè est. Joannes septem Ecclésiis quæ sunt in Asia: Grátia vobis & pax ab eo qui est, & qui erat, & qui ventúrus est; & à septem spirítibus qui in conspectu throni ejus sunt; & à Jesu Christo, qui est testis fidélis, primogénitus mortuórum, & princeps regum terræ; qui dilexit nos, & lavit nos à peccátis nostris in sánguine suo, & fecit nos regnum & sacerdótes Deo & Patri suo: ipsi glória & impérium in sécula seculórum: Amen. Ecce venit cum núbibus; & vidébit eum omnis óculus, & qui eum pupugérunt: & plangent se super eum omnes tribus terræ: Etiam, Amen. Ego sum Alpha & Oméga, prin-

cípium & finis, dicit Dóminus Deus, qui est, & qui erat, & qui ventúrus est, Omnípotens.

℟. Grátia vobis & pax à Jesu Christo, * Qui est testis fidélis, primogénitus mortuórum, & princeps regum terræ, allelúia, allel. ℣. Ejus regnum, regnum sempitérnum est; & omnes reges sérvient & obédient ei, * Qui. *Apoc.* 1. *Dan.* 7.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi.

De fide resurr. C. 1. 2. *&* 3.

Lectio ij.

QUóniam Dei mori non póterat sapiéntia, resúrgere autem non póterat quod mórtuum non erat, assúmitur caro quæ mori posset; ut dum móritur quod solet, quod mórtuum fúerat hoc resúrgeret. Neque enim póterat esse nisi per hóminem resurréctio. Ergo resurrexit homo, quóniam homo mórtuus est: resuscitátus homo, sed resúscitans Deus; tunc secundùm carnem homo, nunc per ómnia Deus. Nunc enim secundùm carnem jam non nóvimus Christum, sed carnem per grátiam tenémus, ut ipsum primítias quiescéntium, ipsum primogénitū ex mórtuis novérimus. Itaque sicut primítiæ mortis in Adam; ita étiam primítiæ resurrectiónis in Christo omnes resurgunt. Sed nemo despéret, neque justus dóleat commúne consórtium resurgendi, cùm præcípuum fructum virtútis expectet. Omnes quidem resurgent; sed unusquísque, ut ait Apóstolus, in suo órdine. Commúnis est divínæ fructus cleméntiæ, sed distinctus ordo meritórum.

℟. Beátus & sanctus qui habet partem in resurrectióne prima: * In his secunda mors non habet potestátem; sed erunt sacerdótes Dei & Christi, & regnábunt cum illo, allelúia, allel. ℣. Vivent mórtui tui, Sion; interfecti mei resurgent: expergiscímini & laudáte, qui habitátis in púlvere. * In his secunda. *Apoc.* 20. *Is.* 26.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 16.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Módicum, & jam non vidébitis me: & iterùm módicum, & vidébitis me; quia vado ad Patrem. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 101. *n.* 6.

MOdicum est hoc totum spátium, quo præsens pérvolat séculum. Unde dicit idem ipse Evangelista in Epístola sua: Novíssima hora est. Illis ergo ait, Módicum, & jam non vidébitis me, qui eum corporáliter tunc vidébant, quia itúrus erat ad Patrem; & eùm deinceps mortálem visúri non erant, quálem cùm ista loquerétur vidébant. Quod verò áddidit, Et iterùm mó-

dicum, & vidébitis me; univérsæ promísit Ecclésiæ: sicut univérsæ promísit, Ecce ego vobíscum sum usque in consummatiónem séculi. Non tardat Dóminus promissum: módicum, & vidébimus eum, ubi jam nihil rogémus, nihil interrogémus; quia nihil desiderandum remanébit, nihil quærendum latébit. Hoc módicum longum nobis vidétur, quóniam adhuc ágitur; cùm finítum fúerit, tunc sentiémus quàm módicum fúerit.

℟. Módicum, & jàm non vidébitis me: & íterùm módicum, & vidébitis me; * Quia vado ad Patrem, allel. allel. ℣. Ego consolábor vos, & consolabímini: vidébitis, & gaudébit cor vestrum; * Quia. Glória. * Quia. *Joan.* 16. *Is.* 66.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me; ℟. Nec delectásti inimícos meos super me. *Ps.* 29.

AD LAUDES.

Antiphonæ, ut suprà. 342.

Capitulum. Rom. 8.

SCimus quòd omnis creatúra ingemíscit; & párturit usque adhuc. Non solùm autem illa, sed & nos ipsi primítias spíritûs habentes, & ipsi intrà nos gémimus, adoptiónem filiórum Dei expectantes, redemptiónem córporis nostrì; spe enim salvi facti sumus.

Hymnus, Auróra lucis. *ut suprà*, 324.

℣. Ad vésperum demorábitur fletus, ℟. Et ad matutínum lætítia. *Ps.* 29.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. Amen, amen dico vobis quia plorábitis & flébitis vos; mundus autem gaudébit: vos autem contristabímini, sed tristítia vestra vertétur in gáudium, allelúia. *Joan.* 16.

Oratio.

DEus, qui in Fílii tui humilitáte jacentē mundum erexísti: fidélibus tuis perpétuam concéde lætítiâ; ut quos perpétuæ mortis eripuísti cásibus, gáudiis fácias pérfrui sempitérnis; Per eumdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

AD HORAS, Psalmi de Dominica. Cetera ut in Feriis Temp. Paschalis, 325. *omissis Precibus,* ℣. ℣. *& Oratione ante laborem quotidianum dici solitis.*

CANON.

Ex Concílio Tridentíno, *An.* 1562. *Sess.* 22. *de Sacr. Missæ. Cap.* 8.

PAstóres, & sínguli curam animárum gerentes, frequenter inter Missárum celebratiónem, vel per se, vel per álios, ex iis quæ in Missa leguntur, áliquid expónant; atque inter cétera, sanctíssimi hujus sacrifícii mystérium áliquod declárent, diébus præsertim Domínicis ac Festis.

AD VESPERAS.

Psalmi & Antiphonæ de Dominica in Albis, 323.

Capitulum. 1. Petr. 4.

CArissimi, nolíte peregrinári in fervóre qui ad tentatiónem vobis fit, quasi novi áliquid vobis contingat: sed communicantes Christi passiónibus, gaudéte; ut & in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exultantes.

Hymnus, Forti. 329.

℣. Lætáti sumus pro diébus quibus nos humiliasti, ℟. Annis quibus vídimus mala. *Ps.* 89.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Nunc quidem tristítiam habétis: íterùm autem vidébo vos, & gaudébit cor vestrum; & gáudium vestrum nemo tollet à vobis, allelúia. *Joan.* 16.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

FERIA SECUNDA.

AD NOCT. *Ps.* Confitémini. 32. Peccávimus. 32. Non disperdidérunt. 33.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 1.

EGo Joannes frater vester, & párticeps in tribulatióne, & regno & patiéntia in Christo Jesu, fui in ínsula quæ appellátur Patmos, propter verbum Dei, & testimónium Jesu. Fui in spíritu in Domínica die, & audívi post me vocem magnam tanquam tubæ, dicentis: Quod vides, scribe in libro; & mitte septem Ecclésiis quæ sunt in Asia, Epheso, & Smyrnæ, & Pérgamo, & Thyatíræ, & Sardis, & Philadélphiæ, & Laodíciæ. Et conversus sum ut vidérem vocem quæ loquebátur mecum; & conversus, vidi septem candelábra áurea; & in médio septem candelabrórum aureórum símilem Fílio hóminis, vestítum pódere, & præcinctum ad mamillas zonâ áureâ. Caput autem ejus & capilli erant cándidi tanquam lana alba & tanquam nix, & óculi ejus tanquam flamma ignis, & pedes ejus símiles aurichalco sicut in camíno ardenti, & vox illíus tanquam vox aquárum multárum: & habébat in déxtera sua stellas septem; & de ore ejus gládius utráque parte acútus exíbat: & fácies ejus sicut sol lucet in virtúte sua.

℟. Jesus Christus diléxit nos, & lavit nos à peccátis nostris in sánguine suo, allelúia: * Ipsi glória & impérium in sécula seculórum: Amen, allelúia, allelúia. ℣. Sanctus vocábitur omnis qui scriptus est in vita in Jerúsalem, si ablúerit Dóminus sordes filiárum Sion: * Ipsi. *Apoc.* 1. *Is.* 4.

Lectio ij.

ET cùm vidíssem eum, cécidi ad pedes ejus tanquam mórtuus; & pósuit déxteram suam super me, dicens: Noli timére, ego sum primus & novíssimus; & vivus, & fui mórtuus;

& ecce sum vivens in sécula seculórum, & hábeo claves mortis & inferni. Scribe ergo quæ vidisti, & quæ sunt, & quæ oportet fieri post hæc. Sacramentum septem stellárum quas vidisti in déxtera mea, & septem candelábra áurea: septem stellæ, Angeli sunt septem Ecclesiárum; & candelábra septem, septem Ecclésiæ sunt.

℟. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David: * Dignus est Agnus qui occísus est, accípere virtutem, & divinitátem, & glóriam, allelúia, allelúia. ℣. Ipse est Deus vivens in sécula: ipse liberátor, atque salvátor. * Dignus. *Apoc.* 5. *Dan.* 6.

Lectio iij. Cap. 2.

ANgelo Ephesi Ecclésiæ scribe: Hæc dicit, qui tenet septem stellas in déxtera sua, qui ámbulat in médio septem candelabrórum aureórum: Scio ópera tua, & labórem, & patiéntiam tuam, & quia non potes sustinére malos; & tentasti eos qui se dicunt Apóstolos esse, & non sunt, & invenisti eos mendáces; & patiéntiam habes, & sustinuisti propter nomen meum, & non defecisti. Sed hábeo adversùm te, quòd caritátem tuam primam reliquisti. Memor esto ítaque unde excíderis, & age pœniténtiam; & prima ópera fac. Sin autem, vénio tibi; & movébo candelábrum tuum de loco suo, nisi pœniténtiam égeris. Sed hoc habes, quia odisti facta Nicolaitárum, quæ & ego odi. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis: Vincenti dabo édere de ligno vitæ, quod est in paradíso Dei mei.

℟. In cápite ejus diadémata multa, habens nomen scriptum quod nemo novit nisi ipse; * Et † Habet in vestimento & in fémore suo scriptum: Rex regum, & Dóminus dominántium, allelúia, allelúia. ℣. Magnificéntia tua, Deus, in diadémate cápitis illíus sculpta erat; * Et. Glória. † Habet. *Apoc.* 19. *Sap.* 18.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Manducávimus & bíbimus cum illo, postquàm resurrexit à mórtuis, allelúia. *Act.* 10.

CANON.

Ex Concílio Triburiensi.

Anno 895. *Can.* 19.

NOn debet, ut à Pátribus accépimus, in cálice Dómini, aut vinum solum, aut aqua sola offerri, sed utrumque permistum; quia utrumque ex látere ejus profluxit: cujus rei veritátem in hac sancta Synodo confitémur, crédimus, & confirmámus; ne ullus sine commistióne vini & aquæ Mystéria sacra confíciat, sed ut duæ partes sint vini, tértia aquæ.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. E. Adhuc módicum, & mundus me jam non videt; vos autem vidétis me, quia ego

vivo, & vos vivétis, allelúia. *Joan.* 14.

FERIA TERTIA.

Ad Noct. *Ps.* Confitémini. 49. Confiteantur. 49. Confiteantur Dño. 50.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 2.

ET Angelo Smyrnæ Ecclésiæ scribe: Hæc dicit primus & novíssimus; qui fuit mórtuus, & vivit: Scio tribulatiónem tuam, & paupertátem tuam; sed dives es, & blasphemáris ab his qui se dicunt Judæos esse, & non sunt, sed sunt synagóga sátanæ. Nihil horum tímeas quæ passúrus es. Ecce missúrus est diábolus áliquos ex vobis in cárcerem, ut tentémini; & habébitis tribulatiónem diébus decem. Esto fidélis usque ad mortem, & dabo tibi corónam vitæ. Qui habet aurẽ, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis: Qui vícerit, non lædétur à morte secunda.

℟. Cantábant cánticum Agni, dicentes: Magna & mirabília sunt ópera tua, Dómine Deus omnípotens: * Justæ & veræ sunt viæ tuæ, Rex seculórum, allel. allel. ℣. Quis símilis tui in fórtibus, Dómine? quis símilis tui? magníficus in sanctitáte, fáciens mirabília: * Justæ. *Apoc.* 15. *Exod.* 15.

Lectio ij.

ET Angelo Pérgami Ecclésiæ scribe: Hæc dicit qui habet romphæam utrâque parte acútam: Scio ubi hábitas, ubi sedes est sátanæ: & tenes nomen meum, & non negasti fidem meam. Et in diébus illis Antipas testis meus fidélis, qui occísus est apud vos, ubi sátanas hábitat. Sed hábeo advérsùs te pauca; quia habes illîc tenentes doctrínam Bálaam, qui docébat Balac míttere scándalum coram fíliis Israel, édere, & fornicári: ita habes & tu tenentes doctrínam Nicolaitárum. Simíliter pœniténtiam age: si quóminùs, véniam tibi citò, & pugnábo cum illis in gládio oris mei. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis: Vincenti dabo manna abscónditum, & dabo illi cálculum cándidum; & in cálculo nomen novum scriptum, quod nemo scit nisi qui áccipit.

℟. Audívi vocem dicéntium: * Allelúia. Gaudeámus & exultémus, quia venérunt núptiæ Agni, allelúia, allelúia. ℣. Dóminus regnávit; lætáta est Sion, & exultavérunt fíliæ Judæ: * Allelúia. *Apoc.* 19. *Ps.* 106.

Lectio iij.

ET Angelo Thyatíræ Ecclésiæ scribe: Hæc dicit Fílius Dei, qui habet óculos tanquam flammam ignis, & pedes ejus símiles aurichalco: Novi ópera tua, & fidem, & caritátem tuam, & ministérium, & patiéntiam tuam, & ópera tua novíssima plura prióribus.

Sed hábeo advérsùs te pauca, quia permittis mulíerem Jézabel, quæ se dicit Prophéten, docére, & sedúcere servos meos, fornicári, & manducáre de idolóthytis. Et dedi illi tempus ut pœniténtiam ágeret, & non vult pœnitére à fornicatióne sua. Ecce mittam eam in lectum; & qui mœchantur cum ea, in tribulatióne máxima erunt, nisi pœniténtiam ab opéribus suis égerint. Et fílios ejus interfíciam in morte; & scient omnes Ecclésiæ, quià ego sum scrutans renes & corda: & dabo unicuíque vestrûm secundùm ópera sua.

℟. Vidi sanctam civitátem Jerúsalem descendenté de cœlo à Deo sicut sponsam; & audívi vocem dicentem: Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, & habitábit cum eis;* Et † Ipse Deus cum eis erit eórum Deus, allelúia, allel. ℣. Ergone credíbile est ut hábitet Deus cum homínibus super terram?* Et. Glória. † Ipse. *Apoc.* 21. 2. *Paral.* 6.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. c. Apéruit illis sensum, ut intellígerent Scriptúras, allelúia. *Luc.* 24.

CANON.

Ex Synodo Augustodunensi. *Anno* 1548. *Can.* 18.

UT nímia festinátio in Missæ lectióne aut celebratióne religiósas aures oculósque offendit; ita incóndita prolíxitas fastídium pótiùs génerat quàm devotiónem. Quaprópter Sacerdótibus devótam mediocritátem commendámus.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. In illo die vos cognoscétis quia ego sum in Patre meo, & vos in me, & ego in vobis, allelúia. *Joan.* 14.

FERIA QUARTA.

AD NOCT. *Psalm.* Abundávit. 65. Abstulit. 66. Excitátus est. 67.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 3.

ET Angelo Ecclésiæ Sardis scribe: Hæc dicit qui habet septem spíritus Dei & septem stellas: Scio ópera tua, quia nomen habes quòd vivas, & mórtuus es. Esto vígilans, & confírma cétera quæ moritúra erant; non enim invénio ópera tua plena coram Deo meo. In mente ergo habe quáliter accéperis & audíeris, & serva, & pœniténtiam age. Si ergo non vigiláveris, véniam ad te tanquam fur, & nésciet quâ horâ véniam ad te. Sed habes pauca nómina in Sardis, qui non inquinavérunt vestiménta sua: & ambulábunt mecum in albis, quia digni sunt. Qui vícerit, sic vestiétur vestiméntis albis; & non delébo nomen ejus de libro vitæ, & confitébor nomen ejus coram Patre meo & coram Angelis ejus. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis.

℟. Ego sum primus & novíssimus, & vivus, & fui mór-

tuus: *Et ecce sum vivens in sǽcula sæculórum, & hábeo claves mortis & inferni, allelúia, allel. ℣. Ego dormívi & soporátus sum; & exurrexi, quia Dóminus suscépit me: * Et. *Apoc.* 1. *Ps.* 3.

Lectio ij.

ET Angelo Philadélphiæ Ecclésiæ scribe: Hæc dicit Sanctus & Verus, qui habet clavem David; qui áperit, & nemo claudit; claudit, & nemo áperit: Scio ópera tua. Ecce dedi coram te óstium apertum, quod nemo potest cláudere; quia módicam habes virtútem, & servasti verbum meum, & non negasti nomen meum. Ecce dabo de synagóga sátanæ, qui dicunt se Judæos esse, & non sunt, sed mentiuntur: ecce fáciam illos ut véniant, & adórent ante pedes tuos; & scient quia ego dilexi te. Quóniam servasti verbum patiéntiæ meæ, & ego servábo te ab hora tentatiónis quæ ventúra est in orbem universum tentáre habitantes in terra. Ecce vénio citò: tene quod habes, ut nemo accípiat corónam tuam. Qui víncerit, fáciam illum columnam in templo Dei mei; & foràs non egrediétur ámplius: & scribam super eum nomen Dei mei, & nomen civitátis Dei mei novæ Jerúsalem, quæ descendit de cœlo à Deo meo, & nomen meum novum. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis.

℟. Ego sum inítium & finis; ego sitienti dabo de fonte aquæ vitæ gratìs. * Qui víceris, ero illi Deus, & ille erit mihi fílius, allelúia, allelúia. ℣. Ego dixi: Patrem vocábis me, & post me ingredi non cessábis. * Qui víceris, ero illi Deus, & ille erit mihi fílius, &c. *Apoc.* 21. *Jerem.* 3.

Lectio iij.

ET Angelo Laodíciæ Ecclésiæ scribe: Hæc dicit Amen, testis fidélis & verus, qui est princípium creatúræ Dei: Scio ópera tua; quia neque frígidus es, neque cálidus. Utinam frígidus esses, aut cálidus! Sed quia tépidus es, & nec frígidus, nec cálidus, incípiam te evómere ex ore meo. Quia dicis: Quòd dives sum, & locupletátus, & nullíus égeo; & nescis quia tu es miser, & miserábilis, & pauper, & cæcus, & nudus. Suádeo tibi émere à me aurum ignítum probátum, ut lócuples fias, & vestimentis albis induáris, & non appáreat confúsio nuditátis tuæ; & collyrio inunge óculos tuos, ut vídeas. Ego quos amo, árguo & castígo. Æmuláre ergo, & pœniténtiam age; ecce sto ad óstium, & pulso. Si quis audíerit vocem meam, & aperúerit mihi jánuam, intrábo ad illum, & cœnábo cum illo, & ipse mecum. Qui víceris, dabo ei sedére mecum in throno meo; sicut & ego vici, & sedi cum Pa-

tre meo in throno ejus. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis.

℟. Ego sum radix & genus David, stella spléndida & matutína. * Et spíritus & sponsa dicunt: Veni; & qui audit, dicat: Veni. † Amen, veni, Dómine Jesu, allelúia, allelúia. ℣. Omnes sitientes, veníte ad aquas: inclináte aurem vestram, & veníte ad me. * Et spíritus. Glória Patri. † Amen. *Apoc.* 22. *Is.* 55.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. g. Insufflávit Jesus in discípulos suos, & dixit eis: Accípite Spíritum sanctum; quorum remiséritis peccáta, remittuntur eis, allelúia. *Joan.* 20.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1562. *Sess.* 22. *C.* 5.

CUm natúra hóminum ea sit, ut non fácilè queat sine adminículis exterióribus ad rerum divinárum meditatiónem sustolli; proptéreà pia mater Ecclésia ritus quosdam, ut scílicet quædam summissâ voce, ália verò elatióre in Missa pronuntiarentur, instítuit. Cæremónias item ádhibuit, ut mysticas benedictiónes, lúmina, thymiámata, vestes, aliaque id genus multa, ex Apostólica disciplína & traditióne.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. Deus omnis grátiæ, qui vocávit nos in æternam suam glóriam in Christo Jesu, módicùm passos ipse perfíciet, allelúia. 1. *Petr.* 5.

FERIA QUINTA.

AD NOCT. *Psalm.* Misericórdias. 80. Beátus. 81. Semel. 82.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 4.

FUi in spíritu; & ecce sedes pósita erat in cœlo, & supra sedem sedens. Et qui sedébat, símilis erat aspéctui lápidis jáspidis & sárdinis: & iris erat in circúitu sedis, símilis visióni smarágdinæ. Et in circúitu sedis sedília viginti quátuor, & super thronos viginti quátuor senióres sedentes, circumamicti vestiméntis albis, & in capítibus eórum corónæ áureæ. Et de throno procedébant fúlgura, & voces, & tonítrua: & septem lámpades ardentes ante thronum, qui sunt septem spíritus Dei. Et in conspectu sedis tanquam mare vítreum símile crystallo: & in médio sedis, & in circúitu sedis, quátuor animália plena óculis ante & retrò. Et ánimal primum símile leóni, & secundum ánimal símile vítulo, & tértium ánimal habens fáciem quasi hóminis, & quartum ánimal símile áquilæ volanti. Et quátuor animália, síngula eórum habébant alas senas; & in circúitu & intùs plena sunt óculis: & réquiem non habébant die ac nocte, dicéntia: Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus omnípotens, qui

erat, & qui est, & qui ventúrus est.

℟. Jesus Christus. 356.

Lectio ij. Cap. 5.

ET vidi in déxtera sedentis supra thronum librum scriptum intùs & foris, signátum sigillis septem. Et vidi Angelum fortem, prædicantem voce magnâ: Quis est dignus aperíre librum, & sólvere signácula ejus? Et nemo póterat, neque in cœlo, neque in terra, neque subtus terram, aperíre librum, neque respícere illum. Et ego flebam multùm, quóniam nemo dignus inventus est aperíre librum, nec vidére eum. Et unus de senióribus dixit mihi: Ne fléveris; ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, & sólvere septem signácula ejus. Et vidi, & ecce in médio throni & quátuor animálium, & in médio seniórum, Agnum stantem tanquam occísum, habentem córnua septem & óculos septem, qui sunt septem spíritus Dei, missi in omnem terram. Et venit, & accépit de déxtera sedentis in throno librum. Et cùm aperuisset librum, quátuor animália & viginti quátuor senióres cecidérunt coram Agno, habentes sínguli cítharas, & phialas áureas plenas odoramentórum, quæ sunt oratiónes Sanctórum; & cantábant cánticum novum, dicentes: Dignus es, Dómine, accípere librum, & aperíre signácula ejus; quóniam occísus es, & redemisti nos Deo in sánguine tuo ex omni tribu, & linguâ, & pópulo, & natióne; & fecisti nos Deo nostro regnum, & sacerdótes: & regnábimus super terram.

℟. Ecce vicit leo. 357.

Lectio iij. Cap. 15.

ET vidi áliud signum in cœlo magnum & mirábile: Angelos septem, habentes plagas septem novíssimas; quóniam in illis consummáta est ira Dei. Et vidi tanquam mare vítreum mistum igne, & eos qui vicérunt béstiam, & imáginem ejus, & númerum nóminis ejus, stantes super mare vítreum, habentes cítharas Dei, & cantantes cánticum Móysi servi Dei, & cánticum Agni, dicentes: Magna & mirabília sunt ópera tua, Dómine Deus omnípotens: justæ & veræ sunt viæ tuæ, Rex seculórum. Quis non timébit te, Dómine, & magnificábit nomen tuum? Quia solus pius es, quóniam omnes gentes vénient, & adorábunt in conspectu tuo, quóniam judícia tua manifesta sunt. Et post hæc vidi, & ecce apertum est templum tabernáculi testimónii in cœlo: & exiérunt septem Angeli habentes septem plagas de templo, vestíti lino mundo & cándido, & præcincti circa péctora zonis áureis. Et unum

de quátuor animálibus dedit septem Angelis septem phíalas áureas plenas iracúndiæ Dei viventis in sécula seculórum. Et implétum est templum fumo à majestáte Dei, & de virtúte ejus; & nemo póterat introíre in templum, donec consummarentur septem plagæ septem Angelórum. Et aúdivi vocē magnam de templo, dicentem septem Angelis: Ite, & effúndite septem phíalas iræ Dei in terram.

℟. In cápite. 357.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Præbuit seipsum vivum Dóminus Jesus post passiónem suam in multis argumentis, allelúia. *Act.* 1.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1562. *Sess.* 22. *de observ. in Miss.*

NOn patiantur Epíscopi privàtis in dómibus, atque omníno extra Ecclésiam, & ad divínum tantùm cultum dedicáta oratória ab eísdem designanda & visitanda, sanctum Missæ Sacrifícium à seculáribus aut reguláribus quibuscumque péragi, ac nisi priùs, qui intersint, decenter compósito córporis hábitu declaráverint se mente étiam ac devóto cordis affectu, non solùm córpore adesse.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. In Christo exultábitis, módicum nunc si oportet contristári in váriis tentatiónibus, reportantes finem fídei vestræ salútem animárum, allelúia. 1. *Petr.* 1.

FERIA SEXTA.

AD NOCT. *Ps.* Salvum me fac. 95. Exaudi me. 96. Ego sum pauper. 97.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 18.

ET post hæc vidi álium Angelum descendentem de cœlo, habentem potestátem magnam: & terra illumináta est à glória ejus. Et exclamávit in fortitúdine, dicens: Cécidit, cécidit Bábylon magna; & facta est habitátio dæmoniórum, & custódia omnis spíritûs immundi, & custódia omnis vólucris immundæ & odíbilis; quia de vino iræ fornicatiónis ejus bibérunt omnes gentes, & reges terræ cum illa fornicáti sunt, & mercatóres terræ de virtúte deliciárum ejus dívites facti sunt. Et audívi áliam vocem de cœlo, dicentem: Exíte de illa, pópulus meus, ut ne partícipes sitis delictórum ejus, & de plagis ejus non accipiátis. Quóniam pervenérunt peccáta ejus usque ad cœlum, & recordátus est Dóminus iniquitátum ejus. Réddite illi sicut & ipsa réddidit vobis, & duplicáte duplícia secundùm ópera ejus: in póculo quo míscuit, miscéte illi duplum. Quantùm glorificávit se, & in delíciis fuit, tantùm date illi tormentum & luctum; quia in corde suo dicit: Sé-

deo regína, & vídua non sum, & luctum non vidébo. Ideo in una die vénient plagæ ejus, mors, & luctus, & fames: & igne comburétur; quia fortis est Deus qui judicábit illam.

℟. Cantábant. 358.

Lectio ij. Cap. 19.

POst hæc audívi quasi vocem turbárum multárum in cœlo dicéntium: Allelúia. Salus & glória, & virtus Deo nostro est; quia vera & justa judícia sunt ejus qui judicávit de meretríce magna, quæ corrúpit terram in prostitutióne sua: & vindicávit sánguinem servórum suórum de mánibus ejus. Et iterùm dixérunt: Allelúia. Et fumus ejus ascendit in sécula seculórum. Et cecidérunt senióres viginti quátuor, & quátuor animália, & adoravérunt Deum sedentem super thronum, dicentes: Amen, Allelúia. Et vox de throno exívit, dicens: Laudem dícite Deo nostro, omnes servi ejus, & qui timétis eum, pusilli & magni. Et audívi quasi vocem turbæ magnæ, & sicut vocem aquárum multárum, & sicut vocem tonitruórum magnórum, dicéntium: Allelúia; quóniam regnávit Dóminus Deus noster omnípotens.

℟. Audívi vocem. 358.

Lectio iij.

ET vidi cœlum apertum, & ecce equus albus; & qui sedébat super eum, vocabátur Fidélis & Verax, & cum justítia júdicat & pugnat. Oculi autem ejus sicut flamma ignis; & in cápite ejus diadémata multa, habens nomen scriptum quod nemo novit nisi ipse. Et vestítus erat veste aspersâ sánguine: & vocátur nomen ejus, Verbum Dei. Et exércitus qui sunt in cœlo, sequebantur eum in equis albis, vestíti byssino albo & mundo. Et de ore ejus procédit gládius ex utrâque parte acútus, ut in ipso percútiat gentes; & ipse reget eas in virga férrea, & ipse calcat torcúlar vini furóris iræ Dei omnipotentis. Et habet in vestimento & in fémore suo scriptum: Rex regum, & Dóminus dominántium.

℟. Vidi sanctam. 359.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F.

In hoc Christus mórtuus est & resurrexit, ut & mortuórum & vivórum dominétur, allelúia. *Rom.* 14.

C A N O N.

Ex Concílio Toletáno séptimo.

Anno 646. *Can.* 2.

CEnsémus convenire, ut, cùm à Sacerdóte Missárum témpore, sancta mystéria consecrantur, si ægritúdinis áccidat cujúslibet eventus, quo cœptum néqueat consecratiónis expléri ministérium, sit líberum Epíscopo vel Presbytero álteri consecratiónem éxequi officii cœpti.

AD VESPERAS.

A Capitulo de Beata in Sabbato.

SABBATO.

AD NOCT. *Ps.* Notus in Judæa. 112. Deus, quis símilis. 113. Deus meus. 113.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 22.

ET ostendit mihi flúvium aquæ vitæ, spléndidum tanquam crystallum, procedentem de sede Dei & Agni. In médio platéæ ejus, & ex utráque parte flúminis lignum vitæ, áfferens fructus duódecim, per menses síngulos reddens fructum suum, & fólia ligni ad sanitátem géntium. Et omne maledictum non erit ámpliùs; sed sedes Dei & Agni in illa erunt, & servi ejus sérvient illi. Et vidébunt fáciem ejus: & nomen ejus in fróntibus eórum. Et nox ultrà non erit: & non egébunt lúmine lucernæ, neque lúmine solis; quóniam Dóminus Deus illuminábit illos, & regnábunt in sécula seculórum. Et dixit mihi: Hæc verba fidelíssima sunt, & vera. Et Dóminus Deus spirítuum Prophetárum misit Angelum suum osténdere servis suis quæ oportet fieri citò. Et ecce vénio velóciter. Beátus qui custódit verba prophetíæ libri hujus.

Lectio ij.

ECce vénio citò; & merces mea mecum est, réddere unicuíque secundùm ópera sua. Ego sum Alpha & Oméga, primus & novíssimus, princípium & finis. Beáti qui lavant stolas suas in sánguine Agni; ut sit potestas eórum in ligno vitæ, & per portas intrent in civitátem. Foris canes, & venéfici, & impudíci, & homicídæ, & idólis serviéntes, & omnis qui amat & facit mendácium. Ego Jesus misi Angelum meum testificári vobis hæc in Ecclésiis. Ego sum radix & genus David, stella spléndida & matutína. Et spíritus & sponsa dicunt: Veni. Et qui audit, dicat: Veni. Et qui sitit, véniat; & qui vult, accípiat aquam vitæ gratis. Contéstor enim omni audienti verba prophetíæ libri hujus: Si quis apposúerit ad hæc, appónet Deus super illum plagas scriptas in libro isto. Et si quis diminúerit de verbis libri prophetíæ hujus, áuferet Deus partem ejus de libro vitæ, & de civitáte sancta, & de his quæ scripta sunt in libro isto. Dicit qui testimónium pérhibet istórum: Etiam vénio citò. Amen. Veni, Dómine Jesu. Grátia Dómini nostri Jesu Christi cum ómnibus vobis. Amen. Tu autem.

CANON.

Ex Concílio Aurelianensi primo.

Anno 511. Can. 15.

CUm ad celebrandas Missas in Dei nómine convenitur, pópulus non antè

discédat quàm Missæ solémnitas compleátur ; & ubi Epíscopus non fúerit, benedictiónem accípiat Sacerdótis.

AD VESPERAS.

Psalmi de Feria sub sola Ant. 4. d. Deus & Dóminum suscitávit ; & nos suscitábit per virtútem suam, allelúia. 1. *Cor.* 6.

Capitulum. Act. 10.

NOs testes sumus ómnium quæ fecit in regióne Judæórum & Jerúsalem, quem occidérunt suspendentes in ligno ; hunc Deus suscitávit tértiâ die.

Hymnus, Forti. 329.

℣. Confitébimur tibi, Deus: ℟. Narrábimus mirabília tua. *Ps.* 74.

Ad Magnificat. *Ant.* 7. G. Resurrexit Christus, & visus est Cephæ, & post hoc Undecim : deinde visus est plusquàm quingentis frátribus simul ; deinde visus est Jacóbo, deinde Apóstolis ómnibus, allelúia. 1. *Cor.* 15.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA IV.
post Pascha.

AD NOCTURNUM.

Invit. Auctórem vitæ quem Deus suscitávit à mórtuis, * Veníte, adorémus, allelúia. *Act.* 3.

Ps. 94. Veníte. 2. *Hymnus*, Adeste. *ut suprà*, 323.

Tres Psalmi è I. Nocturno Dominicæ, ut in Psalterio, 2. *sub sola Ant.* 8. c. Christus mórtuus est pro peccátis nostris, & sepultus est, & resurrexit tértiâ die secundùm Scriptúras, allelúia. 1. *Cor.* 15.

℣. Cor meum & caro mea exultavérunt ℟. In Deum vivum. *Ps.* 83.

Incipit Epístola Cathólica beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio j. Cap. 1.

JAcóbus, Dei & Dómini nostri Jesu Christi servus, duódecim tríbubus quæ sunt in dispersióne, salútem. Omne gáudium existimáte, fratres mei, cùm in tentatiónes várias incidéritis ; sciéntes quòd probátio fídei vestræ patiéntiam operátur. Patiéntia autem opus perfectum habet ; ut sitis perfecti & íntegri, in nullo deficiéntes. Si quis autem vestrûm índiget sapiéntiâ, póstulet à Deo, qui dat ómnibus affluenter, & non impróperat ; & dábitur ei. Póstulet autem in fide, nihil hæsitans ; qui enim hæsitat, símilis est flúctui maris qui à vento movêtur & circumfertur. Non ergo æstimet homo ille quòd accípiat áliquid à Dómino. Vir duplex ánimo, inconstans est in ómnibus viis suis. Gloriétur autem frater húmilis in exaltatióne sua ; dives autem in humilitáte sua, quóniam sicut flos fœni transíbit. Exortus est enim sol cum ardóre, & arefécit fœnum : & flos ejus décidit, & decor vultûs ejus depériit ; ita & dives in itinéribus suis marcescet.

℟. Dóminus in humilitáte nostra memor fuit nostri : * Et redémit nos ab inimícis nostris ; quóniam in æternum misericórdia ejus, allelúia, allelúia. ℣. Finem Dómini vidistis, quóniam misericors Dóminus est, & miserátor : * Et redémit. *Ps. 135. Jac. 5.*

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Tom. V. Serm. 242. in diebus Paschæ 13.

Lectio ij.

DIébus his sanctis resurrectióni Dómini dedicátis, quantum, donante ipso, póssumus, de carnis resurrectióne tractémus. Hæc enim fides est nostra : hoc donum in Dómini nostri Jesu Christi nobis carne promissum est, & in ipso præcessit exemplum. Vóluit enim nobis quod promísit in fine, non solùm prænuntiáre, sed étiam demonstráre. Contra istam evidéntiam dísputant hómines. Quid enim áliud fácerent hómines qui ea quæ sunt hóminum sápiunt, quàm sic disputáre de Deo contra Deum? Ille enim Deus est : isti hómines sunt. In hómine carnáli tota régula intelligendi est consuetúdo cernendi. Quod solent vidére, credunt; quod non solent, non credunt. Præter consuetúdinem facit Deus mirácula, quia Deus est. Majóra quidem mirácula sunt, tot quotídie hómines nasci qui non erant, quàm paucos resurrexísse qui erant ; & tamen ista mirácula non consideratióne comprehensa sunt, sed assiduitáte viluérunt. Resurrexit Christus : absolúta res est. Corpus erat, caro erat, pependit in cruce, emísit ánimam ; pósita est caro in sepulcro : exhíbuit illam vivam qui vivébat in illa. Quare mirámur ? Quare non crédimus ? Deus est qui fecit. Consídera auctórem, & tolle dubitatiónem.

℟. Benedictus Dóminus die quotídie, Deus salutárium nostrórum : * Deus noster, Deus salvos faciendi ; & Dómini Dómini éxitus mortis, allelúia, allelúia. ℣. Salvatórem expectámus Dóminum Jesum, qui reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ : * Deus. *Ps. 67. Philip. 3.*

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 16.

IN illo témpore ; Dixit Jesus discípulis suis : Vado ad eum qui misit me, & nemo ex vobis intérrogat me : Quo vadis ? Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 94. n. 4.

VIdébat útique Dóminus Jesus quid illa sua verba in córdibus discipulórum ágerent, spiritálem quippe nondum intériùs habentes consolatiónem quam per Spíritum sanctum fúerant

habitúri; id quod extériùs in Christo vidébant, amíttere metuébant. Et quia se amissúros esse illum vera denuntiantem dubitáre non póterant, contristabátur humánus afféctus, quia carnális desolabátur aspéctus. Nóverat autem ille quid eis pótiùs expedíret; quia visus intérior ipse est útique mélior, quo eos consolatúrus fúerat Spíritus sanctus; non cernéntium corpóribus ingestúrus corpus humánum, sed seipsum credéntium pectóribus infusúrus. Adjungit, Sed ego veritátem dico vobis; éxpedit vobis ut ego vadam: si enim non abíero, Paraclétus non véniet ad vos; si autem abíero, mittam eum ad vos. Tanquam díceret: Expedit vobis ut hæc forma servi auferátur à vobis. Caro quidem factum Verbum hábito in vobis; sed nolo me carnáliter adhuc diligátis, & isto lacte contenti semper infantes esse cupiátis. Expedit vobis ut ego vadam; si enim non abíero, Paraclétus non véniet ad vos. Si alimenta ténera quibus vos álui, non subtráxero, sólidum cibum non esuriétis. Si carni carnáliter hæséritis, capâces spíritûs non éritis.

℟. Ego veritátem dico vobis: mittam Paraclétum ad vos; & * Cùm vénerit ille, † Arguet mundum de peccáto, & de justítia, & de judício, allelúia, allel. ℣. Qui lóquitur iníqua, non potest latére Spíritum Dómini, nec prætériet illum corrípiens judícium. * Cùm. Glória Patri. † Arguet. *Joan.* 16. *Sap.* 1.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me; ℟. Nec delectásti inimícos meos super me. *Ps.* 29.

AD LAUDES.

Antiphonæ, ut suprà 342.

Capitulum. 2. Cor. 5.

SI cognóvimus secundùm carnem Christum, sed nunc jam non nóvimus. Si qua ergo in Christo nova creatúra, vétera transiérunt: ecce facta sunt ómnia nova.

Hymnus, Auróra. 370.

℣. Salvum fecit Dóminus Christum suum: ℟. Exáudiet illum de cœlo sancto suo. *Ps.* 19.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. *A.* Nunc vado ad eum qui misit me, allelúia, allelúia. *Joan.* 16.

Oratio.

DEus, qui fidélium mentes uníus éfficis voluntátis: da pópulis tuis id amáre quod præcipis, id desideráre quod promittis; ut inter mundánas varietátes ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gáudia; Per Dóminum.

AD HORAS, Psalmi de Dominica. Cetera ut in Feriis Temp. Pasch. 325. *omissis Precibus,* ℣. ℣. *& Oratione ante laborem quotidianum dici solitis.*

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1546. *Sess.* 5. *de Ref. C.* 2.

QUia Christiánæ Reipúblicæ necessária est prædicátio Evangélii, & hoc est præcípuum Episcopórum munus; státuit sancta Synodus omnes Epíscopos, & álios Ecclesiárum Prælátos tenéri per seipsos, si legítimè impedíti non fúerint, ad prædicandum sanctum Jesu Christi Evangélium.

AD VESPERAS.

Psalmi & Ant. de Dominica in Albis, ut suprà. 323.

Capitulum. Rom. 8.

QUi in carne sunt, Deo placére non possunt. Vos autem in carne non estis, sed in spíritu; si tamen Spíritus Dei hábitat in vobis. Si quis autem Spíritum Christi non habet, hic non est ejus.

Hymnus, Forti tegente. *ut suprà*, 329.

℣. Memor esto verbi tui, Dómine, ℟. In quo mihi spem dedísti. *Ps.* 118.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Expedit vobis ut ego vadam: si enim non abíero, Paraclétus non véniet ad vos; si autem abíero, mittam eum ad vos, allelúia. *Joan.* 16.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

FERIA SECUNDA.

AD NOCT. *Psalm.* Bénedic. 29. Quàm magnificáta sunt. 30. Sit glória. 39.

De Epístola Cathólica beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio j. Cap. 1.

OMne datum óptimum, & omne donum perfectum, desursum est, descendens à Patre lúminum, apud quem non est transmutátio, nec vicissitúdinis obumbrátio. Voluntáriè enim génuit nos verbo veritátis; ut simus inítium áliquod creatúræ ejus. Scitis, fratres mei dilectíssimi, sit autem omnis homo velox ad audiendum, tardus autem ad loquendum, & tardus ad iram; ira enim viri justítiam Dei non operátur. Propter quod abjicientes omnem immundítiam, & abundántiam malítiæ, in mansuetúdine suscípite ínsitum verbum, quod potest salváre ánimas vestras.

℟. Consurge, Dómine Deus, in réquiem tuam, tu & arca fortitúdinis tuæ, allelúia: * Dómine Deus, ne avérteris fáciem Christi tui, allelúia, allelúia. ℣. Pater, venit hora; clarífica Fílium tuum, ut Fílius tuus claríficet te: * Dómine. 2. *Paral.* 6. *Joan.* 17.

Lectio ij.

EStóte autem factóres verbi, & non auditóres tantùm, fallentes vosmetipsos. Quia, si quis audítor est verbi, & non factor, hic comparábitur viro consideranti vultum nativitátis suæ in spéculo; considerávit enim se, & ábiit, & statim

didit Abraham Deo, & reputátum est illi ad justítiam, & amícus Dei appellátus est. Vidétis quóniam ex opéribus justificátur homo, & non ex fide tantùm? Simíliter & Rahab méretrix nonne ex opéribus justificáta est, suscípiens núntios, & áliâ viâ ejíciens? Sicut enim corpus sine spíritu mórtuum est, ita & fides sine opéribus mórtua est.

℟. Magna est glória ejus in salutári tuo: glóriam & magnum decórem impónes super eum; * Quóniam dabis eum, Dómine, in benedictiónem in séculum séculi, allelúia, allelúia. ℣. Dómino nostro & Salvatóri Jesu Christo glória, & nunc, & in diem æternitátis: Amen; * Quóniam. Glória. * Quóniam. *Ps.* 20. 2. *Petr.* 3.

Ad Benedictus. *Ant.* 4. E. Si commórtui sumus Christo, convivémus; si sustinébimus, & conregnábimus, allelúia. 2. *Timoth.* 2.

CANON.

Ex Concílio Vassionensi tértio.

Anno 529. *Can.* 2.

SI Présbyter, áliquâ infirmitáte prohibente, per seipsum non potúerit prædicáre, sanctórum Patrum Homíliæ à Diacónibus recitentur.

Ad Magníf. *Ant.* 8. *G.* Non loquétur à semetipso, sed quæcumque áudiet loquétur; & quæ ventúra sunt, annuntiábit vobis, allel. *Joan.* 16.

FERIA QUARTA.

AD NOCT. *Psalm.* Confitébor tibi. 62. Miserére mei. 63. Ut quid. 63.

De Epístola Cathólica beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio j. Cap. 3.

NOlíte plures magistri fíeri, fratres mei, sciéntes quóniam majus judícium súmitis. In multis enim offéndimus omnes. Si quis in verbo non offendit, hic perféctus est vir: potest étiam fræno circumdúcere totum corpus. Si autem equis fræna in ora míttimus ad consentiendum nobis, & omne corpus illórum circumférimus. Ecce & naves, cùm magnæ sint, & à ventis válidis minentur, circumferuntur à módico gubernáculo ubi ímpetus dirigentis volúerit. Ita & lingua módicum quidem membrum est, & magna exaltat.

℟. Consurge. 369.

Lectio ij.

ECce quantus ignis quàm magnam sylvam incendit! Et lingua ignis est, univérsitas iniquitátis. Lingua constitúitur in membris nostris, quæ máculat totum corpus, & inflammat totam nativitátis nostræ inflammáta à gehenna. Omnis enim natúra bestiárum, & vólucrum, & serpéntium, & ceterórum, domantur, & dómita sunt à natúra humána; linguam autem nullus hóminum domáre potest: inquiétum malum, plena venéno

venéno mortífero. In ipsa benedícimus Deum & Patrem; & in ipsa maledícimus hómines qui ad similitúdinem Dei facti sunt. Ex ipso ore procédit benedíctio, & maledíctio. Non oportet, fratres mei, hæc ita fieri. Numquid fons de eódem forámine emánat dulcem & amáram aquam? Numquid potest, fratres mei, ficus uvas fácere, aut vitis ficus? Sic neque salsa dulcem potest fácere aquam.

℟. Super cœlos. 370.

Lectio iij.

QUis sápiens & disciplinátus inter vos? Ostendat ex bona conversatióne operatiónem suam in mansuetúdine sapiéntiæ. Quòd si zelum amárum habétis, & contentiónes sint in córdibus vestris, nolíte gloriári, & mendáces esse adversùs veritátem: non est enim ista sapiéntia desursum descendens; sed terréna, animális, diabólica. Ubi enim zelus & conténtio, ibi inconstántia & omne opus pravum. Quæ autem desursum est sapiéntia, primùm quidem pudíca est, deinde pacífica, modesta, suadíbilis, bonis consèntiens, plena misericórdiâ & frúctibus bonis, non júdicans, sine simulatióne. Fructus autem justítiæ in pace seminátur faciéntibus pacem.

℟. Dómine. 370.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. g. Qui suscitávit Jesum Christum à mórtuis, vivificábit & mortália córpora vestra, propter inhabitantem Spíritum ejus in vobis, allelúia. *Rom.* 8.

C A N O N.

Ex Statútis Francisci Harlæi Parisiensis Archiepíscopi.

Anno 1673. *art.* 8.

OMnes Párochi, Vicárii, & Sacerdótes qui múnere áliquo in Diœcési nostra funguntur, semel quovis mense convénient ad ecclesiásticas Collatiónes; ut in doctrínæ, pietátis, & ecclesiasticárum cæremoniárũ tractandis argumentis, necnon catechésibus, homíliis, conciónibus exerceantur.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. f. Ille me clarificábit, quia de meo accípiet & annuntiábit vobis, allelúia. *Joan.* 16.

FERIA QUINTA.

AD NOCT. *Psalm.* Exáudiat. 78. Exultáte. 78. Beáta gens. 78.

De Epístola Cathólica beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio j. Cap. 4.

UNde bella & lites in vobis? Nonne hinc, ex concupiscéntiis vestris quæ mílitant in membris vestris? Concupíscitis, & non habétis: occíditis, & zelátis, & non potestis adipisci: litigátis, & belligerátis, & non habétis, propter quod non postulátis. Pétitis, & non accípitis; eò quòd malè petátis, ut in concupiscéntiis vestris insumátis. Adúlteri, nescítis quia amicítia hujus mundi

inimíca est Dei? Quicúmque ergo volúerit amícus esse séculi hujus, inimícus Dei constitúitur.

℟. Cantáte. 371.

Lectio ij.

AN putátis quia inániter Scriptúra dicat: Ad invídiam concupíscit spíritus qui hábitat in vobis? Majórem autem dat grátiam. Propter quod dicit: Deus supérbis resístit, humílibus autem dat grátiam. Súbditi ergo estóte Deo; resístite autem diábolo, & fúgiet à vobis. Appropinquáte Deo, & appropinquábit vobis. Emundáte manus, peccatóres; & purificáte corda, dúplices ánimo. Míseri estóte, & lugéte, & ploráte. Risus vester in luctum convertátur, & gáudium in mœrórem. Humiliámini in conspectu Dómini, & exaltábit vos.

℟. Salvum fecit. 371.

Lectio iij.

NOlíte detráhere altérutrum, fratres. Qui détrahit fratri, aut qui júdicat fratrem suum, détrahit legi, & júdicat legem. Si autem júdicas legem, non es factor legis, sed judex. Unus est legislátor & judex, qui potest pérdere & liberáre. Tu autem quis es, qui júdicas próximum? Ecce nunc qui dícitis: Hódie, aut crástino íbimus in illam civitátem, & faciémus ibi quidem annum, & mercábimur, & lucrum faciémus; qui ignorátis quid erit in crástino. Quæ est enim vita vestra? Vapor est ad módicum parens, & deinceps exterminábitur; pro eo ut dicátis: Si Dóminus volúerit; &: Si vixérimus, faciémus hoc aut illud. Nunc autem exultátis in supérbiis vestris. Omnis exultátio talis maligna est. Scienti ígitur bonum fácere, & non facienti, peccátum est illi.

℟. Magna est. 372.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. g. Baptizabímini Spíritu sancto non post multos hos dies, allelúia. *Act.* 1.

CANON.

Ex Concílio Aquisgranensi.

Anno 816. *Can.* 23.

PRima prudéntiæ virtus est, eam quam docére opórteat, æstimáre persónam. Rúdibus pópulis, seu carnálibus, plana atque commúnia, non summa atque árdua prædicanda sunt; ne immensitáte doctrínæ opprimantur pótiùs quàm instruantur.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. c. Omnia quæcumque habet Pater, mea sunt: proptéreà dixi quia de meo accípiet, allelúia. *Joan.* 16.

FERIA SEXTA.

AD NOCT. *Psalm.* Quid gloriáris. 93. Exaudi. 93. Véspere. 94.

De Epístola Cathólica beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio j. Cap. 5.

AGite nunc, dívites, ploráte, ululantes in misériis vestris quæ advénient vobis. Divítiæ

vestræ putrefactæ sunt, & vestimenta vestra à tíneis comesta sunt. Aurum & argentum vestrum æruginávit, & ærúgo eórum in testimónium vobis erit, & manducábit carnes vestras sicut ignis. Thesaurizastis vobis iram in novíssimis diébus. Ecce merces operarióRum qui messuérunt regiónes vestras, quæ fraudáta est à vobis, clamat; & clamor eórum in aures Dómini sábaoth introívit. Epuláti estis super terram, & in luxúriis enutrístis corda vestra in die occisiónis. Addixístis & occidístis justum, & non réstitit vobis.

℟. Consurge. 369.

Lectio ij.

PAtientes ígitur estóte, fratres, usque ad adventum Dómini. Ecce agrícola expectat pretiósum fructum terræ, patienter ferens, donec accípiat temporáneum & serótinum. Patientes ígitur estóte & vos, & confirmáte corda vestra, quóniam adventus Dómini appropinquávit.

℟. Super cælos. 370.

Lectio iij.

NOlíte ingemíscere, fratres, in altérutrum; ut non judicémini. Ecce judex ante jánuam assístit. Exemplum accípite, fratres, éxitûs mali, labóris & patiéntiæ, Prophétas qui locúti sunt in nómine Dómini. Ecce beatificámus eos qui sustinuérunt. Sufferéntiam Job audístis, & finem Dómini vidístis, quóniam misericors Dóminus est & miserátor.

℟. Dómine. 370.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Sedéte in civitáte, quoadusque induámini virtúte ex alto, allelúia. *Luc.* 24.

C A N O N.

Ex Statútis Odónis de Sollíaco, Parisiensis Epíscopi.

Ante annum 1208. *Synodo posteriori.*

PRæcípitur Sacerdótibus, ut frequenter Domínicis diébus & áliis Festívis, in áliqua parte sermónis propónant fidéliter pópulo Symbolum fídei, & eis diligenter distinguant artículos fídei, & in síngulis confírment pópulum auctoritátibus & ratiónibus sacræ Scriptúræ, pro posse suo, propter hæréticos.

AD VESPERAS.

Fit à Capitulo de Beata, nisi sit Festum Semiduplex, aut supra.

SABBATO

AD NOCT. *Psalm.* Beátus. 109. Audíte. 110. Ne timúeris. 111.

De Epístola Cathólica beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio j. Cap. 5.

ANte ómnia, fratres mei, nolíte juráre neque per cælum, neque per terram, neque áliud quodcumque juramentum. Sit autem sermo vester: Est, est: Non, non; ut non sub judício decidátis. Tristátur áliquis vestrûm? Oret.

Æquo ánimo est? Psallat. Infirmátur quis in vobis? Indúcat Presbyteros Ecclésiæ; & orent super eum, ungentes cum óleo in nómine Dómini: & orátio fídei salvábit infirmum, & alleviábit eum Dóminus; & si in peccátis sit, remittentur ei.

Lectio ij.

CONfitémini ergo altérutrùm peccáta vestra, & oráte pro ínvicem ut salvémini; multùm enim valet deprecátio justi assídua. Elías homo erat símilis nobis passíbilis: & oratióne orávit ut non plúeret super terram, & non pluit annos tres & menses sex. Et rursum orávit; & cœlum dedit plúviam, & terra dedit fructum suum. Fratres mei, si quis ex vobis erráverit à veritáte, & convérterit quis eum, scire debet quóniam qui converti fécerit peccatórem ab erróre viæ suæ, salvábit ánimam ejus à morte, & opériet multitúdinem peccatórum.

CANON.

Ex Concílio Coloniensi.

Ann. 1536. *Can.* 23.

COncionatóres Sanctórum históriis ne nimis diu immorentur: quin pótior pars Evangélio detur & Epístolæ explicandis. Quòd si fabulósa vidébitur história, ne attingant quidem; si verisímilis, léviter: eaque decerpant quæ imitanda videantur. Miránda quoque ne impudéntiùs jactentur, nisi quæ Scriptúris próditæ, aut à non lévibus Scriptóribus summâ cum históriæ fide trádita sunt.

AD VESPERAS.

Psalmi de Sabbato sub sola

Antiph. 4. d. Deus & Dóminum suscitávit; & nos suscitábit per virtútem suam, allelúia. 1. *Cor.* 6.

Capitulum. Act. 17.

PAulus disserébat Judæis de Scriptúris, adapériens & insínuans quia Christum opórtuit pati, & resúrgere à mórtuis; & quia hic est Jesus Christus.

Hymnus, Forti. 329.

℣. Non móriar, sed vivam,

℟. Et narrábo ópera Dómini. *Ps.* 117.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. David appósitus est ad patres suos, & vidit corruptiónem: quem verò Deus suscitávit à mórtuis, non vidit corruptiónem, allelúia. *Act.* 13.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA V.

post Pascha.

AD NOCTURNUM.

Invitat. Auctórem vitæ quem Deus suscitávit à mórtuis, * Veníte, adorémus, allelúia. *Act.* 3.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Adeste. 323.

Tres Psalmi è II. Nocturno Dominicæ, ut in Psalterio. 4. *sub sola Ant.* 8. c. Christus mórtuus est pro peccátis nostris, & sepultus est, & resurrexit tértiâ die secundùm Scriptúras, allelúia. 1. *Cor.* 15.

℣. Cor meum & caro mea exultavérunt ℟. In Deum vivum. *Ps.* 83.

Incipit Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio j. Cap: 1.

PEtrus Apóstolus Jesu Christi, electis ádvenis dispersiónis Ponti, Galátiæ, Cappadóciæ, Asiæ, & Bithyniæ, secundùm præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatiónem Spíritûs, in obediéntiam, & aspersiónem sánguinis Jesu Christi; Grátia vobis, & pax multiplicétur. Benedictus Deus & Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secundùm misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, in hæreditátem incorruptíbilem, & incontaminátam, & immarcescíbilem, conservátam in cœlis in vobis qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salútem, parátam revelári in témpore novíssimo. In quo exultábitis, módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentatiónibus; ut probátio vestræ fidei multò pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, & glóriam, & honórem, in revelatióne Jesu Christi, quem, cùm non vidéritis, dilígitis: in quem nunc quoque non videntes créditis; credentes autem exultábitis lætítiâ inenarrábili & glorificátâ; reportantes finem fidei vestræ, salútem animárum. De qua salúte exquisiérunt atque scrutáti sunt Prophétæ, qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt: scrutantes in quod vel quale tempus significáret in eis Spíritus Christi, præhúntians eas quæ in Christo sunt passiónes, & posterióres glórias: quibus revelátum est, quia non sibimetipsis, vobis autem ministrábant ea quæ nunc nuntiáta sunt vobis per eos qui evangelizavérunt vobis, Spíritu sancto misso de cœlo, in quem desíderant Angeli prospícere.

℟. Bonus Dóminus: in séculum misericórdia ejus, allelúia. * Dicant qui redempti sunt à Dño, allelúia, allel. ℣. Non corruptibílibus, auro vel argento, redempti estis; sed pretióso sánguine Agni immaculáti Christi. * Dicant. *Ps.* 106. 1. *Petr.* 1.

Sermo sancti Cæsárii Arelaténsis Epíscopi.

Hom. 37. *de Litan.*

Lectio ij.

ECce, fratres dilectíssimi, dies sancti & spiritáles advéniunt. In istis tribus diébus, quos reguláriter in toto mundo célebrat Ecclésia, nullus se à sancto conventu subdúcat; quia per totum annum nobis peccatórum vúlnera subrépunt. In istis tribus diébus fidéliter ad Ecclésiam currámus, & contríto corde, vel humiliáto córpore, Dei misericórdiam deprecémur; ut ómnium peccatórum no-

strórum vúlnera, isto triduáno compunctiónis medicamento, ad sanitátem prístinam revocémus. Convivíola nobis étiam quadragesimáli órdine præparémus; & magis, legendo, & psallendo, vel orando, animábus nostris spiritáles épulas, quàm corporáles delícias requirámus. Audíte ergo me, fratres, rogantem: audíte paternâ pietáte admonentem, ut vobis Deus, & in hoc sǽculo sanitátem córporum, ubertátem frúctuum, & peccatórum indulgéntiam tríbuat, & in futúro ad æterna præmia felíciter perveníre concédat.

℟. Spíritus adjuvat infirmitátem nostram: nam quid orémus, sicut oportet, nescímus; sed * Ipse Spíritus póstulat pro nobis gemítibus inenarrabílibus, allelúia, allelúia. ℣. In die illa, dicit Dóminus, effundam super domum David, & super habitatóres Jerúsalem spíritum grátiæ & precum: * Ipse. *Rom.* 8. *Zach.* 13.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 16.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen dico vobis; si quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 102. *n.* 1.

JAm dictum est in superióribus hujus Domínici sermónis pártibus, propter eos qui nonnulla petunt à Patre in Christi nómine, nec accípiunt, non peti in nómine Salvatóris quidquid pétitur contra ratiónem salútis. Non enim sonum litterárum ac syllabárum, sed quod sonus ipse signíficat, & quod eo sono rectè ac veráciter intellígitur, hoc accipiendus est dícere, cùm dicit, In nómine meo. Unde qui hoc sentit de Christo quod non est de único Dei Fílio sentiendum, non petit in ejus nómine, etiamsi non táceat lítteris ac syllabis Christum; quóniam in ejus nómine petit, quem cógitat cùm petit. Qui verò quod est de illo sentiendum sentit, ipse in ejus nómine petit; & áccipit quod petit, si non contra suam salútem sempiternam petit. Accipit autem, quando debet accípere. Quædam enim non negantur; sed ut cóngruo dentur témpore, differuntur. Usque modò, inquit, non petístis quidquam in nómine meo: pétite, & accipiétis, ut gáudium vestrum sit plenum. Hoc quod dicit gáudium plenum, profectò non carnále, sed spiritále gáudium est; & quando tantum erit, ut áliquid ei jam non sit addendum, procul dúbio tunc erit plenum. Quidquid ergo pétitur quod pertíneat ad hoc gáudium consequendum, hoc est in nómine Christi petendum, si divínam intellígimus grátiam, si verè beátam

poscimus vitam. Quidquid autem áliud pétitur, nihil pétitur; non quia nulla omníno res est, sed quia in tantæ rei comparatióne quidquid áliud concupíscitur, nihil est.

℟. Usque modò non petistis quidquam in nómine meo: * Pétite, & accipiétis, ut gáudium vestrum sit plenum, allelúia, allel. ℣. Voluntátem timéntium se fáciet Dóminus, & deprecatiónem eórum exáudiet: * Pétite. Glória. * Pétite. *Joan.* 16. *Ps.* 144. Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepisti me; ℟. Nec delectásti inimícos meos super me. *Ps.* 29.

AD LAUDES.

Antiph. ut suprà, 342.

Capitulum. 1. Joan. 3.

CAríssimi; Si cor nostrum non reprehénderit nos, fidúciam habémus ad Deum: & quidquid petiérimus, accipiémus ab eo; quóniam mandáta ejus custodímus, & ea quæ sunt plácita coram eo fácimus.

Hymnus, Auróra. 324.

℣. Desidérium páuperum exaudívit Dóminus: ℟. Præparatiónem cordis eórum audívit auris tua. *Ps.* 9.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Amen, amen dico vobis: Si quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis, allelúia. *Joan.* 16.

Oratio.

DEus, à quo bona cuncta procédunt: largíre supplícibus tuis, ut cogitémus, te inspirante, quæ recta sunt, & te gubernante, éadem faciámus; Per.

AD HORAS, Psalmi de Dominica. Cetera ut in Feriis Temp. Pasch. 325. *omissis Precibus*, ℣. ℣. *& Oratione ante laborem quotidianum dici solitis.*

CANON.

Ex Concílio Aurelianensi.

Apud Ivon. Carnot. Decr. p. 2. *C.* 120.

OPortet ut in diébus Domínicis vel Festívis, post sermónem Missárum intrà solémnia hábitum, plebem Sacerdos admóneat ut in commúni pro diversis necessitátibus preces fundant ad Dóminum pro Rege, & Epíscopis, & Rectóribus Ecclesiárum, pro pace, pro peste, & pro infirmis qui in ipsa Paróchia lecto decumbunt, pro nuper defunctis, in quibus singulátim précibus plebs Oratiónem Domínicam sub siléntio dicat: Sacerdos verò oratiónes ad hæc pertinentes per síngulas admonitiónes solémniter éxpleat, & post hæc sacra celebrétur oblátio.

AD VESPERAS.

Psalmi & Ant. de Dominica in Albis, ut suprà. 323.

Capitulum. 1. Joan. 5.

CRéditis in nómine Filii Dei: & hæc est fidúcia quam habémus ad Deum; quia quodcumque petiérimus secundùm voluntátem ejus, audit nos. Et

scimus quia audit nos, quidquid petiérimus: scimus quóniam habémus petitiónes quas postulámus ab eo.

Hymnus, Forti. 329.

℣. Oculi Dómini super justos, ℟. Et aures ejus in preces eórum. *Ps.* 33.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. E. In nómine meo petétis, & non dico vobis quia ego rogábo Patrem de vobis: ipse enim Pater amat vos, quia vos me amastis, & credidistis quia ego à Deo exívi, allelúia. *Joan.* 16.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

FERIA SECUNDA
In Rogationibus.

¶ *Hoc triduo, si occurrat Festum Duplex vel Semiduplex, de eo fiet Officium cum Commemoratione Feriæ ad Officium Nocturnum & ad Laudes tantùm. Tuncque prima Lectio erit de Scriptura occurrente, duabus in unam junctis: ij. Lectio erit de Festo: iij. denique de Evangelio & Homilia Feriæ cum suo Responsorio Evangelico.*

De Festo autem Simplici occurrente fiet tantùm Commem.

AD NOCT. *Psalm.* Confitémini. 30. Vocávit. 31. Misit. 31.

De Epístola prima beáti
Petri Apóstoli.

Lectio j. Cap. 1.

SUccíncti lumbos mentis vestræ, sóbrii perfectè speráte in eam quæ offertur vobis grátiam, in revelatiónem Jesu Christi: quasi fílii obediéntiæ, non configuráti prióribus ignorántiæ vestræ desidériis; sed secundùm eum, qui vocávit vos, Sanctum, & ipsi in omni conversatióne sancti sitis; quóniam scriptum est: Sancti éritis, quóniam ego sanctus sum. Et si Patrem invocátis eum qui sine acceptióne personárum júdicat secundùm uniuscujusque opus, in timóre incolátûs vestri témpore conversámini.

℟. Consurge. 369.

Lectio ij.

SCientes quòd non corruptibílibus, auro vel argento, redempti estis de vana vestra conversatióne patérnæ traditiónis; sed pretióso sánguine quasi agni immaculáti Christi, & incontamináti; præcógniti quidem ante mundi constitutiónem, manifestáti autem novíssimis tempóribus propter vos, qui per ipsum fidéles estis in Deo qui suscitávit eum à mórtuis, & dedit ei glóriam, ut fides vestra & spes esset in Deo. Animas vestras castificantes in obediéntia caritátis, in fraternitátis amóre, símplici ex corde ínvicem dilígite atténtiùs; renáti non ex sémine corruptíbili, sed incorruptíbili per verbum Dei vivi & permanentis in æternum. Quia omnis caro ut fœnum, & omnis glória ejus tanquam flos fœni: exáruit fœnum, & flos ejus décidit; verbum autem Dómini manet in æternum.

Hoc est autem verbum quod evangelizátum est in vos.

℟. Super cœlos. 370.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 11.

IN illo témpore; Ait Jesus ad discípulos suos: Quis vestrûm habébit amícum, & ibit ad illum médiâ nocte, & dicet illi: Amíce, cómmoda mihi tres panes? Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Epist. 130. *quæ est ad Probam.*

QUi novit bona data dare fíliis suis, pétere nos & quærere & pulsáre compellit. Ac per hoc, & quod ait Apóstolus, Sine intermissióne oráte; quid est áliud, quàm beátam vitam quæ nulla nisi æterna est, ab eo qui eam solus dare potest, sine intermissióne desideráre? Semper ergo hanc à Dómino Deo desiderémus, & orémus semper. Sed ideo ab áliis curis atque negótiis, quibus ipsum desidérium quodámmodò tepescit, certis horis ad negótium orandi mentem revocámus, verbis oratiónis nos ipsos admonentes in id quod desiderámus, inténdere; ne quod tepéscere cœperat, omníno frigescat; & pénitus extinguatur; nisi crébriùs inflammétur. Quæ cùm ita sint, étiam cùm diu oráre vacat, id est, cùm ália bonárum & necessariárum actiónum non impediuntur offícia, quamvis & in eis, ut dixi, desidério illo semper orandum sit, non est improbum nec inútile. Neque enim, ut nonnulli putant, hoc est oráre in multilóquio, si diútiùs orétur. Aliud est sermo multus, áliud diuturnus affectus. Absit ab oratióne multa locútio; sed non desit multa precátio, si fervens persevérat inténtio. Nam multùm loqui, est in orando rem necessáriam supérfluis ágere verbis: multùm autem precári, est ad eum quem precámur, diuturnâ & piâ cordis excitatióne pulsáre. Nam plerumquè hoc negótium plùs gemítibus quàm sermónibus ágitur, plùs fletu quàm affátu.

℟. Pétite, & dábitur vobis: quærite, & inveniétis: * Pulsáte, & aperiétur vobis, allelúia, allelúia. ℣. Invocábitis & orábitis me, & ego exáudiam vos: quærétis me, & inveniétis: * Pulsáte. Glória Patri. * Pulsáte. *Luc.* 11. *Jerem.* 29.

Non dicitur Te Deum.

Reliqua ut in Feriis Temporis Paschalis, suprà. 324. *exceptis quæ sequuntur.*

Ad Benedictus. *Ant.* 7. d.

Quis ex vobis patrem petit panem, numquid lápidem dabit illi? allelúia. *Luc.* 11.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui in afflictióne nostra de tua pietáte confídimus; contra advérsa ómnia tuâ semper

protectióne muniámur; Per Dóminum nostrum.

Et dicitur ad Horas diei.

C A N O N.

Ex Concílio Aurelianensi primo.

Anno 511. *Can.* 27.

Rogatiónes, id est, Litánias ante Ascensiónem Dómini ab ómnibus Ecclésiis plácuit celebrári; ita ut præmissum triduánum jejúnium in Domínicæ Ascensiónis festivitáte solvátur. Quo tríduo nihilóminus omnes abstíneant, & Quadragesimálibus cibis utantur. Clérici verò qui ad hoc opus sanctum adesse contémpserint, secundùm arbítrium Epíscopi, Ecclésiæ suscípiant disciplínam.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. *D.* Si vos cùm sitis mali, nostis bona data dare fíliis vestris; quantò magis Pater vester de cœlo dabit Spíritum bonum petentibus se? allelúia. *Luc.* 11.

Oratio, Deus, à quo bona. *suprà*, 379.

FERIA TERTIA
In Rogationibus.

Ad Noct. *Psalm.* Deus, judícium. 47. Reges Tharsis. 48. Misericórdiam. 48.

De Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio j. Cap. 2.

Deponentes omnem malítiam, & omnem dolum, & simulatiónes, & invídias, & omnes detractiónes, sicut modò géniti infantes, rationábile, sine dolo lac concupíscite; ut in eo crescátis in salútem, si tamen gustastis quóniam dulcis est Dóminus. Ad quem accedentes, lápidem vivum, ab homínibus quidem reprobátum, à Deo autem electum & honorificátum; & ipsi tanquam lápides vivi superædificámini, domus spirituális, sacerdótium sanctum, offerre spirituáles hóstias, acceptábiles Deo per Jesum Christum. Propter quod cóntinet Scriptúra: Ecce pono in Sion lápidem summum anguliárem, electum, pretiósum; & qui credíderit in eum, non confundétur. Vobis ígitur honor credéntibus; non credéntibus autem lapis quem reprobavérunt ædificantes, hic factus est in caput ánguli: & lapis offensiónis & petra scándali his qui offendunt verbo, nec credunt in quo & pósiti sunt.

℟. Cantáte. 571.

Lectio ij.

Caríssimi, obsecro vos tanquam ádvenas & peregrínos abstinére vos à carnálibus desidériis quæ mílitant advérsus ánimam, conversatiónem vestram inter gentes habentes bonam; ut in eo quod detrectant de vobis tanquam de malefactóribus, ex bonis opéribus vos considerantes, gloríficent Deum in die visitatiónis. Subjecti ígitur estóte omni humánæ creatúræ propter Deum; sive regi, quasi

præcellenti; sive dúcibus, tanquam ab eo missis ad vindíctam malefactórum, laudem verò bonórum; quia sic est volúntas Dei, ut benefacientes obmutéscere faciátis imprudéntium hóminum ignorántiam: quasi líberi, & non quasi velámen habentes malítiæ libertátem, sed sicut servi Dei.

℟. Salvum fecit. 371.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 11.

IN illo témpore; Factum est cùm esset Jesus in quodam loco orans, ut cessávit, dixit unus ex discípulis ejus ad eum: Dómine, doce nos oráre. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Epist. 130. *quæ est ad Probam.*

HOc quod in Domínica oratióne pósitum est, tam latè patet, ut homo Christiánus in quálibet tribulatióne constitútus, in hoc gémitus edat, in hoc lácrymas fundat, hinc exordiátur, in hoc immorétur, ad hoc términet oratiónem. His enim verbis res ipsas memóriæ nostræ commendári oportébat. Nam quælibet ália verba dicámus, quæ affectus orantis, vel præcedendo format ut cláreat, vel consequendo attendit ut crescat, nihil áliud dícimus quàm quod in ista Domínica oratióne pósitum est, si rectè & congruenter orámus. Quisquis autem id dicit quod ad istam Evangélicam precem pertinére non possit, etiamsi non illícitè orat, carnáliter orat. Quod nésciο quemádmodùm non dicátur illícitè, quandóquidem spíritu renátos non nisi spirituáliter decet oráre. Unde líberum est quidem áliis atque áliis verbis éadem tamen in orando dícere; sed non debet esse líberum ália dícere. Qui dicit in oratióne, verbi grátiâ, Dómine, multíplica divítias meas; aut, Da mihi tantas, quantas illi vel illi dedisti; aut, Honóres meos auge, & hæc dicit habens eórum concupiscéntiam, non id attendens, ut ex his secundùm Deum profit homínibus: puto eum non invenire in oratióne Domínica quo possit hæc vota coaptáre. Quamobrem púdeat saltèm pétere, quæ non pudet cúpere; aut si & hoc pudet, sed cupíditas vincit, quantò mélius hoc pétitur, ut étiam ab isto cupiditátis malo líberet; cui dícitur: Líbera nos à malo.

℟. Cùm stábitis ad orandum, dimíttite si quid habétis adversùs áliquem; * Ut & Pater vester qui in cœlis est, dimittat vobis peccáta vestra, allelúia, allelúia. ℣. Miseratiónes fácite, unusquisque cum fratre suo, & malum vir fratri suo non cógitet in corde suo; * Ut. Glória. * Ut. *Marc.* 11. *Zach.* 7.

Dicitur Te Deum.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Dicit unus ex discípulis ad Jesum: Dómine, doce nos oráre, allelúia. *Luc.* 11.

Oratio.

EXcita, Dómine, tuórum corda fidélium; ut sacris intenta doctrínis, quod precentur intélligant, & petendo perseveranter, obtíneant; Per. *Et dicitur ad Horas diei.*

CANON.

Ex Concílio Augustáno.

Anno 1548. *Can.* 23.

POpulum sédulò móneant Párochi, ne cæremónias religiosíssimè institútas in abúsum vertant; sed ipsis ad pietátem exercendam utantur, atque ut Processiónes sint graves, ordinátæ, honestæ, & christiáná religióne dignæ.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. d. Cùm orátis, dícite: Pater, sanctificétur nomen tuum, allelúia. *Luc.* 11.

Oratio, Deus, à quo bona. *suprà*, 379.

FERIA QUARTA

In Rogationibus,

VIGILIA ASCENSIONIS.

Simplex.

AD NOCT. *Psalm.* Atténdite. 64. Fílii Ephrem. 64. Tránstulit. 65.

De Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio j. Cap. 2.

OMnes honoráte: fraternitátem dilígite: Deum timéte: regem honorificáte. Servi, súbditi estóte in omni timóre dóminis, non tantùm bonis & modestis, sed étiam dyscolis. Hæc est enim grátia, si propter Dei consciéntiam sústinet quis tristítias, pátiens injustè. Quæ enim est glória, si peccantes & colaphizáti suffertis? Sed si bene facientes patienter sustinétis, hæc est grátia apud Deum: in hoc enim vocáti estis; quia & Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequámini vestígia ejus.

℟. Consurge, Dómine Deus. 369.

Lectio ij. Cap. 3.

ET quis est qui vobis nóceat, si boni æmulatóres fuéritis? Sed & si quid patímini propter justítiam, beáti. Timórem autem eórum ne timuéritis, & non conturbémini. Dóminum autem Christum sanctificáte in córdibus vestris, paráti semper ad satisfactiónem omni poscenti vos ratiónem de ea, quæ in vobis est, spe: sed cum modéstia, & timóre, consciéntiam habentes bonam; ut in eo quòd détrahunt vobis, confundantur qui calumniantur vestram bonam in Christo conversatiónem. Mélius est enim benefacientes (si voluntas Dei velit) pati quàm malefacientes; quia & Christus semel pro peccátis nostris mórtuus est, justus pro injustis, ut nos offerret Deo, mortificátus quidem carne, vivificátus autem spíritu.

℟. Super cœlos. 370.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 17.

IN illo témpore; Sublevátis Jesus óculis in cœlum, dixit: Pater, venit hora, clarífica Fílium tuum, ut Fílius tuus clarífícet te. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Evang. Tract. 104.

CLarificátum à Patre Fílium nonnulli accípiunt in hoc quòd ei non pepercit, sed pro nobis ómnibus trádidit eum. Sed si passióne clarificátus dícitur, quantò magìs resurrectióne? Nam in passióne magìs ejus humílitas quàm cláritas commendátur, Apóstolo teste qui dicit: Humiliávit semetipsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Deinde séquitur, & de ejus clarificatióne jam dicit: Propter quod & Deus illum exaltávit, & donávit ei nomen quod est super omne nomen; ut in nómine Jesu omne genu flectátur, cœléstium, terréstrium, & infernórum; & omnis lingua confiteátur quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris. Hæc est clarificátio Dómini nostri Jesu Christi, quæ ab ejus resurrectióne sumpsit exórdium.

℞. Pater, ego te clarificávi super terram; opus consummávi, quod dedísti mihi ut fáciam. * Et nunc clarífica me tu, Pater, apud temetipsum claritáte quam hábui priusquàm mundus esset apud te, allelúia, allelúia. ℣. Ostende hódie quia tu es Deus Israel, & ego servus tuus, & juxta præceptum tuum fecit ómnia. * Et nunc. Glória Patri. * Et nunc. *Joan.* 17. 3. *Reg.* 18.

Dicitur Te Deum.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. *D.* Pater, non pro mundo rogo, sed pro his quos dedísti mihi, quia tui sunt; & jam non sum in mundo, & hi in mundo sunt, & ego ad te vénio, allelúia. *Joan.* 17.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut nostræ mentis inténtio, quò ventúræ solemnitátis auctor ingressus est, semper inténdat; & quò fide pergit, conversatióne pervéniat; Per eumdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum. *Et dicitur ad Horas diei.*

AD HORAS, ut in Feriis Temporis Paschalis, suprà. 325.

CANON.

Ex Concílio Turonensi.

Anno 1582.

CErtis testimóniis cùm didicérimus, plerísque in Paróchiis pravam illam invaluisse consuetúdinem, ut in Litániis & Processiónibus quæ supplicandi & preces offerendi grátiâ ab antíquis Pátribus institútæ sunt, misceantur ludi, joci, choréæ, comessatiónes, &

aliæ ridiculæ actiónes, unde contentiónes oriuntur; Ecclesiárum Parochiálium rectóres, quantum póssumus, in Dómino hortámur, ne hujúsmodi in suis Paróchiis fieri sinant; imò magìs suos Parochiános ab his abstinére, étiam sub anathématis pœna móneant.

IN ASCENSIONE DOMINI.

ANNUALE-MAJUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Ant. QUis ascendit in cœlum atque descendit? quis suscitávit omnes términos terræ? Quod nomen est ejus, si nosti? allelúia. *Prov.* 30.

Ant. 7. a. Non est Deus álius, ut Deus ascensor cœli. Magnificéntiâ ejus discurrunt nubes: habitáculum ejus sursum, allelúia. *Deut.* 33.

Ant. 3. a. Ascendet pandens iter ante eos: & transíbit rex eórum coram ipsis, & Dóminus in cápite eórum, allelúia. *Mich.* 2.

Ant. 5. C. Ecce intélliget, exaltábitur & elevábitur, & sublímis erit valde, allelúia. *Is.* 52.

Ant. 4. *D.* Stabunt pedes ejus in die illa super montem olivárum, qui est contra Jerúsalem ad orientem, allelúia. *Zach.* 14.

Capitulum. Act. 3.

PRædicátus est vobis Jesus Christus, quem oportet quidem cœlum suscípere, usque in témpora restitutiónis ómnium, quæ locútus est Deus per os sanctórum suórum à sǽculo Prophetárum.

℟. Attóllite portas, príncipes, vestras; & elevámini, portæ æternáles, allelúia; & introíbit Rex glóriæ. * Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ, allelúia, allelúia. ℣. Hunc Príncipem Deus exaltávit déxterâ suâ. * Quis. Glória Patri. † Dóminus. *Ps.* 23. *Act.* 5.

Hymnus.

OPus peregisti tuum:
Te, Christe, victórem necis,
Æterna, quam relíqueras,
Cœlo repóscit glória.

Jam nube vectus fúlgidâ
Terras jacentes déspicis:
Educta longo cárcere
Regem sequuntur ágmina.

Mirante turmâ Cœlitûm,
Panduntur æternæ fores;
Ovansque sublímem Patris
Homo Deus scandis thronum.

Illic patrónus, póntifex,
Pacis sequester, quem tua
Semel profúdit cáritas,
Offerre pergis sánguinem.

Illinc adornas & foves
Ecclésiam sponsus tuam;
Cunctísque vitam dívidis,
Infúsa ceu mens, ártubus.

Illinc tot inter prælia
Periclitantem sústines,
Das militanti víncere,
Palmam triumphanti paras.

Quò, Christe, præcédis caput,

Hac íntegram corpus vocas:
Veſtígiis tritam tuis
Fac membra ſectentur viam.
¶ Qui victor ad cœlum redis,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

¶ *Hæc Doxologia dicitur uſque ad Vigiliam Pentecoſtes excluſivè, in fine Hymn. hujus metri, niſi aliter notetur.*

℣. Regnábit Deus ſuper gentes: ℟. Deus ſedet ſuper ſedem ſanctam ſuam. *Pſ.* 46.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Ecce cum núbibus cœli quaſi Fílius hóminis veniébat, & uſque ad Antíquum diérum pervénit, & in conſpectu ejus obtulérunt eum: & dedit ei poteſtátem, & honórem, & regnum, allelúia. *Dan.* 7.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, Dómine, ut qui ſuper terram éxules tenémur póndere córporis, euntem in cœlum Fílium tuum ſequámur páſſibus amóris; Qui tecum vivit & regnat.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Feria.

Ant. 3. a. Lucerna civitátis eſt Agnus; & ambulábunt gentes in lúmine ejus, allelúia. *Apoc.* 21.

Ad Nunc dimittis. *Ant.* 1. 2. Scimus quóniam, cùm appa- rúerit, ſímiles ei érimus; quóniam vidébimus eum ſícuti eſt, allelúia. 1. *Joan.* 3.

AD NOCTURNUM.

Invit. Allelúia. Dóminum Jéſum euntem in cœlum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Act.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

PRomiſſa, tellus, cóncipe gáudia;
Te fauſta cœlo concíliat dies:
Deus tumentes ponet iras:
Sancta tuas Mediátor intrat.
Tu, Chriſte, victor mortis & ínferi,
Cruóre partam ſúſcipe glóriam;
Procéde, regna, ſume ſceptrum:
Subjícitur tibi totus orbis.
Quid obſtupentes ſuſpícitis polo
O vos, euntem, diſcípuli, Deum?
Ut nunc redemptor ſcandit aſtra,
Sic véniet metuendus ultor.
O Chriſte, dextræ qui Patris áſſides,
Fac nos triumphi partícipes tui:
Certámen urget: militémus,
Et, duce te, ſuperémus hoſtem.
Laus ſumma Patri, qui Génitum polo
Pacis perennis ſúſcipit óbſidem:
Laus, qui triumphat, ſumma Nato:
Par tibi laus, utriuſque Nexus. Amen.

In Ps. Dómine, Dóminus noster. 38. *Ant.* 5. C. Eleváta est magnificéntia tua super cœlos, Deus, allelúia.

In Ps. In Dómino confído. 76. *Ant.* J. Dóminus in templo sancto suo: Dóminus in cœlo, allelúia.

In Ps. Cœli enarrant. *cum sua divisione*, 47. *Ant.* 7. d. A summo cœlo egréssio ejus, & occursus ejus usque ad summum ejus, allelúia.

℣. Psállite Deo qui ascendit super cœlum cœli ℟. Ad orientem. *Ps.* 67.

Pater noster. *Absol.* & *Bened. ut suprà post Psalterium.*

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 1.

DIxit Jesus Apóstolis; Accipiétis virtútem superveniéntis Spíritûs sancti in vos, & éritis mihi testes in Jerúsalem, & in omni Judæa, & Samaría, & usque ad últimum terræ. Et cùm hæc dixisset, vidéntibus illis, elevátus est; & nubes suscépit eum ab óculis eórum. Cumque intueréntur in cœlum euntem illum, ecce duo viri astitérunt juxta illos in véstibus albis, qui & dixérunt: Viri Galilæi, quid statis aspiciéntes in cœlum? Hic Jesus, qui assumptus est à vobis in cœlum, sic véniet quemádmodùm vidistis eum euntem in cœlum. Tunc reversi sunt Jerosólymam à monte qui vocátur Olivéti, qui est juxta Jerúsalem, sábbati habens iter. Et cùm introissent in cœnáculum, ascendérunt ubi manébant Petrus & Joannes, Jacóbus & Andréas, Philippus & Thomas, Bartholomæus & Matthæus, Jacóbus Alphæi, & Simon Zelótes, & Judas Jacóbi. Hi omnes erant perseverántes unanímiter in oratióne cum muliéribus, & María matre Jesu, & frátribus ejus.

℟. Eduxit Jesus discípulos foràs in Bethániam, & elevátis mánibus, benedixit eis; & factum est, * Dum benedíceret illis, recessit ab eis, & ferebátur in cœlum, allelúia, allelúia. ℣. Sedébit Dóminus rex in ætérnum: Dóminus benedícet pópulo suo in pace. * Dum. Glória. * Dum. *Luc* 24. *Ps.* 28.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. 2. *de Ascens. Dñi.*

Lectio ij.

SIcut in solemnitáte Paschâli resurréctio Dómini fuit nobis causa lætandi; ita Ascénsio ejus in cœlos præséntium nobis est matéria gaudiórum, recoléntibus illum diem & ritè venerántibus, quo explétis ómnibus quæ Evangélicæ prædicatióni & novi testamenti mystériis congruébant, Dóminus noster Jesus Christus, quadragésimo post resurrectiónem die coram discípulis elevátus in cœlum, corporális præséntiæ modum fecit, mansúrus in Patris déxtera, donec témpora multiplicandis Ecclésiæ filiis di-

vínitus præstitúta peragantur, & ad judicandos vivos & mórtuos in eádem carne in qua ascendit, advéniat. Exultémus itaque, dilectíssimi, gáudio spiritáli; & digná apud Deum gratiárum actióne lætantes, líberos cordis óculos ad illam altitúdinem in qua Christus est, erigámus. Sursum vocátos ánimos desidéria terréna non déprimant; ad ætérna præelectos peritúra non óccupent; viam veritátis ingressos falláces illécebræ non retardent: & ita à fidélibus hæc temporália decurrantur, ut peregrinári se in hac mundi valle cognoscant, in qua etiamsi quædam cómmoda blandiantur, non amplecténda néquiter, sed transeunda sunt fórtiter.

℟. Vidéntibus Apóstolis, * Jesus elevátus est; & nubes suscépit eum ab óculis eórum, allelúia, allelúia. ℣. Ascendit Elías in cœlum; Eliséus autem vidébat, & clamábat: Pater mi; & non vidit eum ámpliùs. * Jesus. Glória Patri.* Jesus. *Act.* 1. 4. *Reg.* 2.

Léctio sancti Evangélii secundùm Marcum.

Lectio iij. Cap. 16.

IN illo témpore; Recumbéntibus Undecim, appáruit Jesus, & exprobrávit incredulitátem eórum, & durítiam cordis; quia iis qui víderant eum resurrexisse, non credidérunt. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

In Evang. 29. *hab. in Basilica S. Petri, in Ascens. Dñi.*

QUod resurrectióné Domínicam discípuli tardè credidérunt, non tam illórum infírmitas quàm nostra, ut ita dicam, futúra firmitas fuit. Ipsa namque resurréctio illis dubitántibus per multa argumenta monstráta est: quæ dum nos legentes agnóscimus, quid áliud quàm de illórum dubitatióne solidámur? Minùs enim mihi María Magdaléne præstitit quæ cítiùs crédidit, quàm Thomas qui diu dubitávit. Ille étenim dubitando vúlnerum cicatríces tétigit, & de nostro péctore dubitatiónis vulnus amputávit. Dóminus tunc discípulos increpávit, cùm eos corporáliter relíquit; ut verba quæ recédens díceret, in córdibus audiéntium árctiùs impressa remanérent. Et Dóminus quidem Jesus postquàm locútus est, assúmptus est in cœlum, non curru, non Angelis sublevátus; quia is qui fécerat ómnia, nimírum super ómnia suá virtúte ferebátur. Exultávit ut gigas ad currendam viam suam, ut nos ei dicerémus ex corde: Trahe nos post te: currémus in odórem unguentórum tuórum. Unde, fratres caríssimi, Christum oportet ut illúc sequámur corde, ubi cum córpore ascendisse crédimus. Desidéria terréna fugiámus;

nihil nos jam delectet in infimis, qui Patrem habémus in cœlis.

℟. Ascendit Deus in júbilo: * Psállite Deo nostro, psállite Regi nostro; quóniá rex omnis terræ Deus, allelúia, allelúia. ℣. Dóminus Jesus assumptus est in cœlum, & sedet à dextris Dei. * Psállite. Glória Patri. * Psállite. *Repet.* ℟. Ascendit. *usque ad* ℣. Dóminus Jesus. *Ps.* 46. *Marc.* 16.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedictus es, Dómine, in throno regni tui; ℟. Et superlaudábilis, & superexaltátus in sécula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 5. a. CHristus Póntifex futurórum bonórum, per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, allelúia. *Hebr.* 9.

Ant. 4. E. Non in manufacta sancta Jesus introívit, exemplária verórum; sed in ipsum cœlum, ut appáreat nunc vúltui Dei pro nobis, allelúia. *Hebr.* 9.

Ant. 1. g. Talis decébat ut nobis esset Póntifex, sanctus, innocens, excélsior cœlis factus, allel. *Hebr.* 7.

Ant. 5. a. Habentes.

Loco Cantici Benedícite. *dicitur sequens.*

Canticum. Dan. 3.

BEnedictus es, Dómine, Deus patrum nostrórũ;* & laudábilis, & gloriósus, & superexaltátus in sécula.

Et benedictum nomen glóriæ tuæ sanctum; * & laudábile, & superexaltátum in ómnibus séculis.

Benedictus es in templo sancto glóriæ tuæ; * & superlaudábilis, & supergloriósus in sécula.

Benedictus es in throno regni tui; * & superlaudábilis, & superexaltátus in sécula.

Benedictus es, qui intuéris abyssos, & sedes super Chérubim; * & laudábilis, & superexaltátus in sécula.

Benedictus es in firmamento cœli; * & laudábilis, & gloriósus in sécula.

[*Et dicitur per totam Octavam, quando fit de ea.*]

Ant. Habentes Sacerdótem magnum, accedámus cũm vero corde, in plenitúdine fídei, allelúia. *Hebr.* 10.

Ant. 8. G. Deus dedit ei glóriam, ut fides vestra & spes esset in Deo, allelúia. 1. *Petr.* 1.

Capitulum. Hebr. 1.

CHristus cùm sit splendor glóriæ, & figúra substántiæ Dei, portansque ómnia verbo virtútis suæ, purgatiónem peccatórum fáciens, sedet ad déxteram majestátis in excelsis.

Hymnus.

JEsu nostra redémptio,
Amor & desidérium,
Deus creátor ómnium,
Homo in fine témporum:

Quæ te vicit cleméntia,
Ut ferres nostra crímina,
Crudélem mortem pátiens,
Ut nos à morte tólleres!

Inferni claustra pénetrans;
Tuos captívos rédimens,
Victor triumpho nóbili,
Ad dextram Patris résidens.
Ipsa te cogat pietas
Ut mala nostra súperes
Parcendo, & voti cómpotes
Nos tuo vultu sáties.
Tu esto nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium:
Sit nostra in te glória
Per cuncta semper sécula.
Amen.

℣. Dóminus in cœlo parávit sedem suam, ℟. Et regnum ipsíus ómnibus dominábitur. *Ps.* 102.

Ad Benedictus. *Ant.* J. Christus Jesus mórtuus est, & resurrexit, qui est ad déxteram Dei, qui étiam interpellat pro nobis, allelúia. *Rom.* 8.

Oratio.

COncéde, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui hodiernâ die Unigénitum tuum redemptórem nostrum ad cœlos ascendisse crédimus, ipsi quoque mente in cœléstibus habitémus; Per eumdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus.

AD HORAS, Psálmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Christus.

In ℟. *br.* ℣. Qui victor * ad cœlum redis, * Allelúia, allelúia. *Et sic usque ad Pentecosten.*

CANON.

Ex Constitutiónibus Apostolórum.

Lib. 5. *cap.* 18. *in fine.*

NUmerátis quadraginta diébus à primo Domínico die, celebráte diem festum Assumptiónis Dómini, quo die ascendit ad Deum, eumdemque Patrem suum, à quo missus fúerat, ad cujus déxteram virtútis sedet, quique in consummatióne séculi véniet cum potestáte & glória multa, ad judicandum vivos & mórtuos.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Non in manufacta.

Capitulum. Hebr. 8.

TAlem habémus Pontíficem, qui consédit in déxtera sedis magnitúdinis in cœlis, sanctórum minister, & tabernáculi veri, quod fixit Dóminus, & non homo.

℟. *br.* Dixit Dóminus * Dómino meo, * Allelúia, allelúia. Dixit. ℣. Sede * à dextris meis, * Allelúia. Glória Patri. Dixit.

℣. Tu es Sacerdos in ætérnum ℟. Secundùm órdinem Melchísedech. *Ps.* 109.

AD SEXTAM.

Ant. 1. g. Talis decébat.

Capitulum. Hebr. 7.

CHristus sempitérnum habet sacerdótium; unde & salváre in perpétuum potest accedentes per semetipsum ad Deum, semper vivens ad interpellandum pro nobis.

℟. *br.* Vidérunt * ingressus tuos, Deus, * Allelúia, allelúia. Vidérunt. ℣. Ingressus Regis mei * qui est in sancto, * Allelúia. Glória Patri. Vidérunt.

℣. Ascendisti in altum, cepisti captivitátem : ℟. Accepisti dona in homínibus. *Ps.* 67.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Deus.

Capitulum. Hebr. 2.

EUm qui módicò quàm Angeli minorátus est, vidémus Jesum propter passiónem mortis glóriâ & honóre coronátum.

℟. *br.* Minuisti eum * paulò minùs ab Angelis,* Allelúia, allel. Minuisti. ℣. Glóriâ & honóre *coronasti eum,* Allelúia. Glória. Minuisti.

℣. Constituisti eum super ópera mánuum tuárum : ℟. Omnia subjecisti sub pédibus ejus. *Ps.* 8.

AD II. VESPERAS.

In Ps. Dixit. 23.

Ant. 1. f. AD quem Angelórum dixit Deus aliquando : Sede à dextris meis, quoadusque ponam inimícos tuos scabellum pedum tuórum ? allelúia. *Hebr.* 1.

In Ps. Confitébor. 23.

Ant. 3. a. Nemo ascendit in cœlum, nisi qui descendit de cœlo, Fílius hóminis qui est in cœlo, allelúia. *Joan.* 3.

In Ps. Laudáte, púeri. 24.

Ant. 5. C. Qui descendit, ipse est & qui ascendit super omnes cœlos, ut impléret ómnia, allelúia. *Ephes.* 4.

In Ps. Lætátus sum. 59.

Ant. 6. F. Initiávit nobis viam novam & viventem per velámen, id est, carnem suam, allelúia. *Hebr.* 10.

In Ps. Confitébor.....quóniam. 90. *Ant.* 7. a. Omnis lingua confiteátur quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris, allelúia. *Philipp.* 2.

Capitulum. Ephes. 2.

COnresuscitávit nos Deus, & consedére fecit in cœléstibus in Christo Jesu, ut osténderet in séculis superveniéntibus abundantes divítias grátiæ suæ in bonitáte super nos in Christo Jesu.

Hymnus, Opus peregisti. *ut in I. Vesperis.* 387.

℣. Excelsus super omnes gentes Dóminus, ℟. Et super cœlos glória ejus. *Ps.* 112.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Habentes Pontíficem magnum, qui penetrávit cœlos, Jesum Fílium Dei, teneámus confessiónem, allelúia. *Hebr.* 4.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Dominica. Reliqua ut heri, 388.

DIEBUS
INTRA OCTAVAM
Ascensionis.

Omnia ut in die, exceptis quæ sequuntur.

AD NOCTURNUM.

Tres Psalmi infrà notati in qualibet Feria, sub sola Ant. 7. c. Jesus ferebátur in cœlum : & discípuli adorantes, regressi sunt in Jerúsa-

lem cum gáudio magno, allelúia. *Luc.* 24.

℣. Ascendit super Chérubim, & volávit: ℟. Volávit super pennas ventórum. *Ps.* 17.

Lectiones & ℟. ℟. ℟. ut infrà in qualibet Feria.

AD LAUDES.

Psalmi de Feria, cum Cantico de Festo, 391. sub sola Ant. 2. D. Cùm introissent in cœnáculum, ascendérunt ubi manébant (Apóstoli.) Hi omnes erant perseverantes unanímiter in oratióne, allelúia. *Act.* 1.

AD HORAS, Psalmi de Feria. Reliqua ut in die Ascensionis, 392. excepto Canone ad Primam, qui dicitur ut infrà notatur in qualibet Feria.

AD VESPERAS.

Psalmi de Feria sub sola Ant. 6. F. Erant semper in templo laudantes & benedicentes Deum, allelúia. *Luc.* 24.

Reliqua ut in die, 393.

COMPLETORIUM, *ut suprà,* 388.

FERIA SEXTA

Intrà Octavam Ascensionis.

Semiduplex,

AD NOCT. *Psalm.* Eripe me. 94. Deus ostendet. 94. Exaudi, Deus. 95.

De Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio j. Cap. 4.

ESTóte ítaque prudentes, & vigiláte in oratiónibus. Ante ómnia autem mútuam in vobísmet ipsis caritátem contínuam habentes; quia cáritas óperit multitúdinem peccatórum. Hospitáles ínvicem sine murmuratióne. Unusquísque, sicut accépit grátiam, in altérutrum illam administrantes, sicut boni dispensatóres multifórmis grátiæ Dei. Si quis lóquitur, quasi sermónes Dei: si quis minístrat, tanquam ex virtúte quam adminístrat Deus; ut in ómnibus honorificétur Deus per Jesum Christum, cui est glória & impérium in sǽcula sæculórum: Amen. Caríssimi, nolíte peregrinári in fervóre qui ad tentatiónem vobis fit, quasi novi áliquid vobis contingat: sed communicantes Christi passiónibus, gaudéte, ut & in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exultantes. Si exprobrámini in nómine Christi, beáti éritis; quóniam quod est honóris, glóriæ & virtútis Dei, & qui est ejus Spíritus, super vos requiéscit.

℟. Auctor fídei & consummátor Jesus, propósito sibi gáudio, sustínuit crucem, confusióne contemptâ, * Atque in déxtera sedis Dei sedet, allelúia, allelúia. ℣. Date glóriam Deo super Israel: magnificéntia ejus & virtus ejus in núbibus; * Atque. *Hebr.* 12. *Ps.* 67.

Sermo sancti Leónis Papæ.

De Ascensione Domini, 1.

Lectio ij.

POst beátam & gloriósam resurrectiónem Dómini nostri Jesu Christi, qui

verum Dei templum Judáicâ impietáte resolútum, divínâ in tríduo poténtiâ suscitávit; quadragenárius hódie, dilectíssimi, sanctórum diérum explétus est número, sacratíssimâ ordinatióne dispósitus, & ad utilitátem nostræ eruditiónis impensus; ut dum à Dómino in hoc spátium mora præséntiæ corporális exténditur, fides resurrectiónis documentis necessáriis muniétur. Mors enim Christi multùm discipulórum corda turbáverat; & de supplício crucis, de emissióne Spíritûs, de exanimáti córporis sepultúra, gravátis mœstitúdine méntibus quidam diffidéntiæ torpor obrépserat. Unde beatíssimi Apóstoli omnesque discípuli, qui & de éxitu crucis fúerant trépidi, & de fide resurrectiónis ambígui, ita sunt veritáte perspícuâ roboráti, ut, Dómino in cœlórum eunte sublímia, non solùm nullâ afficerentur tristítiâ, sed étiam magno gáudio replerentur.

℟. Deus exaltávit illum, & donávit illi nomen quod est super omne nomen; ut in nómine Jesu omne genu flectátur * Cœléstium, terréstrium, & infernórum, allelúia, allelúia. ℣. Dicit Dóminus: In memetipso jurávi, quia mihi curvábitur omne genu, & jurábit omnis lingua * Cœléstium. *Philipp. 2. Is. 45.*

Lectio iij.

ET revérâ magna & ineffábilis erat causa gaudendi, cùm in conspectu sanctæ multitúdinis super ómnium creaturárum cœléstium dignitátem humáni géneris natúra conscénderet, supergressúra Angélicos órdines, & ultra Archangelórum altitúdines elevanda, nec ullis sublimitátibus modum suæ provectiónis habitúra, nisi æterni Patris recepta consessu, illíus glóriæ sociarétur in throno, cujus natúræ copulabátur in Fílio. Quia ígitur Christi Ascénsio nostra provéctio est; & quò præcessit glória cápitis, eò spes vocátur & córporis: dignis, dilectíssimi, exultémus gáudiis, & piâ gratiárum actióne lætémur. Hódie enim non solùm paradísi possessóres firmáti sumus, sed étiam cœlórum in Christo superna penetrávimus; amplióra adepti per ineffábilem Christi grátiam, quàm per diáboli amiserámus invídiam.

℟. Christus Jesus in sempiternum sedet in déxtera Dei, de cétero * Expectans donec ponantur inimíci ejús scabellum pedum ejus, allelúia, allelúia. ℣. Dómini est regnum; & ipse dominábitur géntium, * Expectans donec ponantur inimíci ejus. Glória Patri. * Expectans donec ponantur. *Hebr. 10. Ps. 21.*

CANON.

Ex Concilio Carthaginensi quarto.

Anno 398. *Can.* 84.

EPiscopus nullum prohíbeat íngredi Ecclésiam, & audíre verbum Dei, sive gentílem, sive hæréticum, sive Judæum, usque ad Missam Catechumenórum.

SABBATO

Intrà Octavam Ascensionis.

Semiduplex.

Ad Noct. *Ps.* Nonne. 111. Exaudi, Deus. 111. Confitébimur. 112.

De Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio j. Cap. 5.

SEniores qui in vobis sunt, óbsecro, consénior & testis Christi passiónum; qui & ejus, quæ in futúro revelanda est, glóriæ communicátor: páscite qui in vobis est gregem Dei, providentes non coactè, sed spontánee secundùm Deum; neque turpis lucri grátiâ, sed voluntárie; neque ut dominantes in cleris, sed forma facti gregis ex ánimo. Et cùm apparúerit Princeps pastórum, percipiétis immarcescíbilem glóriæ corónam. Simíliter, adolescentes, súbditi estóte senióribus. Omnes autem ínvicem humilitátem insinuáte, quia Deus supérbis resístit, humílibus autem dat grátiam. Humiliámini ígitur sub potenti manu Dei, ut vos exaltet in témpore visitatiónis; omnem sollicitúdinem vestram projiciéntes in eum, quóniam ipsi cura est de vobis. Sóbrii estóte, & vigiláte; quia adversárius vester diábolus, tanquam leo rúgiens, círcuit quærens quem dévoret: cui resístite fortes in fide; sciéntes eamdem passiónem ei quæ in mundo est, vestræ fraternitáti fíeri. Deus autem omnis grátiæ, qui vocávit nos in ætérnam suam glóriam in Christo Jesu, módicum passos ipse perfíciet, confirmábit, solidabítque. Ipsi glória & impérium in sécula seculórum: Amen. Tu autem.

℟. Ad interióra velaminis præcursor * Pro nobis introívit Jesus, Póntifex factus in ætérnum, allelúia, allelúia. ℣. Póntifex ultra velum intrábit in sancta, ut roget pro universo cœtu Israel. * Pro nobis introívit Jesus. *Hebr.* 6. *Levit.* 16.

De Sermóne sancti Leónis Papæ.

De Ascens. Dom. 2. *Cap.* 1.

Lectio ij.

SAcraméntum, dilectíssimi, salútis nostræ quam prétio sánguinis sui universitátis Cónditor æstimávit, à die corporális ortûs usque ad éxitum passiónis per dispensatiónem humilitátis implétum est. Et licèt multa étiam in forma servi divinitátis signa radiáverint, própriè tamen illíus témporis áctio ad demonstrandam suscepti hóminis pertínuit veritátem. Post passiónem verò

eo, ruptis mortis vínculis, quæ vim suam in eum qui peccáti erat néscius, incedendo perdíderat; infírmitas in virtútem, mortálitas in immortalitátem, contumélia transívit in glóriam, quam Dóminus Jesus Christus in multis manifestísque documentis multórum declarávit aspéctibus, donec triumphum victóriæ quem reportárat à mórtuis, inferret & cœlis. Quo órdine óperum divinórum nos fundáti, nos ædificári sumus; ut mirabílior fieret grátia Dei, cùm remótis à conspectu hóminum quæ méritò reveréntiam sui sentiebantur indícere, fides non defíceret, spes non fluctuáret, cáritas non tepéret.

℟. Ipse est ante omnes, & ómnia in ipso constant: * Et ipse est caput córporis Ecclésiæ, primogénitus ex mórtuis; ut sit in ómnibus ipse primátum tenens, allelúia, allelúia. ℣. Regnábit Dóminus in monte Sion, ex hoc nunc, & usque in æternum: * Et ipse est caput córporis. *Coloss.* 4. *Mich.* 4.

Lectio iij. Cap. 3.

IPsi beáti Apóstoli, qui tot miráculis confirmáti, tot sermónibus erudíti, atrocitátem tamen Domínicæ passiónis expáverant, & veritátem resurrectiónis ejus non sine hæsitatióne suscéperant, tantum de Ascensióne Dómini profecérunt, ut quidquid illis priùs intúlerat metum, verterétur in gáudium. Totam enim contemplatiónem ánimi in divinitátem ad Patris déxteram consedéntis eréxerant, nec jam corpóreæ visiónis tardabantur objectu, quo minùs in id áciem mentis inténderent, quòd nec à Patre descendendo abfúerat, nec à discípulis ascendendo discésserat. Tunc ígitur, dilectíssimi, Fílius hóminis Dei Fílius excelléntiùs sacratiúsque innótuit, cùm in patérnæ majestátis glóriam se recépit; & ineffábili modo cœpit esse divinitáte præséntior, qui factus est humanitáte longínquior. Tunc ad æquálem Patri Fílium erudítior fides gressu mentis cœpit accédere, & contrectatióne in Christo corpóreæ substántiæ quæ Patre minor est, non egére; quóniam glorificáti córporis manénte natúrâ, eò fides credéntium vocabátur, ubi non carnáli manu, sed spiritáli intellectu, par Genitóri Unigénitus tangerétur.

℟. Deus Pater glóriæ constítuens Christum ad déxteram suam in cœléstibus supra omnem principátum, * Ipsum dedit caput supra omnem Ecclésiam, allelúia, allelúia. ℣. Fílii hóminum, úsquequò gravi corde? Scitóte quóniam mirificávit Dóminus Sanctum suum. * Ipsum dedit caput. Glória Patri. * Ipsum dedit caput. *Ephes.* 1. *Ps.* 4.

CANON.

Ex Concílio Coloniensi.

Anno 1536. *p.* 6. *Can.* 15.

ERit Párochus in reprehendendis crimínibus véhemens atque acer: constitútus est enim ut annúntiet pópulo scélera eórum; sic tamen ut in suggestu vítia tantùm reprehendat, non persónas nominátim perstringat.

AD VESPERAS.

Psalmi de Sabbato sub sola Ant. 6. F. Erant semper in templo laudantes & benedicentes Deum, allel. *Luc.* 24.

Capitulum. Coloss. 3.

QUæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens: quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram; mórtui enim estis, & vita vestra est abscóndita cum Christo in Deo.

Hymn. Opus. 387. ℣. Excelsus. 393.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Per Christum máxima & pretiósa nobis promissa donávit Deus, ut per hæc efficiámini divínæ consortes natúræ, allelúia. 2. *Petr.* 1.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut suprà.* 388.

DOMINICA

Intrà Octavam Ascensionis.

Omnia ut in die Ascensionis, præter ea quæ hic sunt propria.

AD NOCTURNUM.

Tres Psalmi è III. Nocturno Dominicæ, 6. *sub sola Ant.* 1. a. Fílius qui rectúrus erat omnes gentes, raptus est ad Deum & ad thronum ejus, allelúia. *Apoc.* 12.

℣. Sedes tua, Deus, in séculum séculi: ℟. Virga directiónis, virga regni tui. *Ps.* 44.

Incipit Epístola secunda beáti Petri Apóstoli.

Lectio j. Cap. 1.

SImon Petrus servus & Apóstolus Jesu Christi, iis qui coæquálem nobiscum sortíti sunt fidem in justítia Dei nostri, & Salvatóris Jesu Christi. Grátia vobis & pax adimpleátur in cognitióne Dei, & Christi Jesu Dómini nostri: quómodò ómnia nobis divínæ virtútis suæ, quæ ad vitam & pietátem donáta sunt, per cognitiónem ejus qui vocávit nos própriâ glóriâ & virtúte, per quem máxima & pretiósa nobis promissa donávit; ut per hæc efficiámini divínæ consortes natúræ: fugientes ejus quæ in mundo est, concupiscéntiæ corruptiónem. Vos autem curam omnem subinferentes, ministráte in fide vestra virtútem, in virtúte autem sciéntiam, in sciéntia autem abstinéntiam, in abstinéntia autem patiéntiam, in patiéntia autem pietátem, in pietáte autem amórem fraternitátis, in amóre autem fraternitátis caritátem. Hæc enim si vobíscum adsint & súperent, non vácuos nec sine fructu vos constítuent in Dómini nostri Jesu Christi cognitióne.

Cui enim non præstò sunt hæc, cæcus est & manu tentans, obliviónem accípiens purgatiónis véterum suórum delictórum. Quapropter, fratres, magìs satágite ut per bona ópera certam vestram vocatiónem & electiónem faciátis: hæc enim facientes, non peccábitis aliquando.

℟. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua, allelúia: * Cantábimus & psallémus virtútes tuas, allel. allel. ℣. Grátias ágimus tibi, Dómine Deus omnípotens, quia accepísti virtútem tuam magnam, & regnásti: * Cantábimus. *Ps.* 20. *Apoc.* 11.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Tom. 5. *Serm.* 261. *de Ascensione Domini*, 1.

Lectio ij.

RÉsurréctio Dómini spes nostra: Ascénsio Dómini glorificátio nostra. Si ergo rectè, si fidéliter, si devótè, si sanctè, si piè Ascensiónem Dómini celebrámus, ascendámus cum illo, & sursum cor habeámus. Ascendentes autem non extollámur, nec de nostris quasi de própriis méritis præsumámus. Sursum enim cor habére debémus, sed ad Dóminum. Sursum enim cor non ad Dóminum, supérbia vocátur; sursum autem cor ad Dóminum, refúgium vocátur. Illi enim dícimus qui ascendit: Dómine, refúgium factus es nobis. Resurrexit enim, ut spem nobis daret, quia resurgit quod móritur; ne moriendo desperarémus, & totam vitam nostram morte finítam putarémus. Sollíciti enim erámus de ipsa ánima; & ille nobis resurgendo & de carne securitátem dedit. Crede ergo, ut mundéris. Priùs te oportet crédere, ut póstea Deum per fidem mereáris aspícere. Deum enim vidére vis? Audi ipsum: Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt. Priùs ergo cógita de corde mundando; & quidquid ibi vides quod dísplicet Deo, tolle.

℟. Confiteántur tibi, Dómine, & cantent, * Quóniam magna est glória Dómini; quóniam excelsus Dóminus, allel. allel. ℣. Salus Deo nostro qui sedet super thronum, & Agno; * Quóniam. *Ps.* 137. *Apoc.* 7.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 15.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cùm vénerit Paraclétus quem ego mittam vobis à Patre, Spíritum veritátis qui à Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 92. *n.* 1.

VEnit die Pentecostes Spíritus in centum viginti hómines congregátos, in quibus & Apóstoli omnes erant: qui illo

adimpléri, cùm linguis ómnium loquerentur, plures ex his qui áderant, tanto miráculo stupefacti, quandóquidem vidérunt, loquente Petro, tam magnum atque divínum testimónium perhibéri de Christo, ut ille qui occísus ab eis inter mórtuos deputabátur, resurrexisse & vívere probarétur; compuncti corde conversi sunt, & tanti sánguinis tam ímpiè atque immániter fusi indulgéntiam percepérunt, ipso redempti sánguine quem fudérunt. Christi enim sanguis sic in remissiónem peccatórum ómnium fusus est, ut ipsum étiam peccátum posset delére quo fusus est. Hoc ergo intuens Dóminus, dicébat: Odio habuérunt me gratìs; cùm autem vénerit Paraclétus, ille testimónium perhibébit de me. Tanquam díceret: Odio me habuérunt, & occidérunt videntes; sed tale de me Paraclétus testimónium perhibébit, ut eos fáciat in me crédere non videntes.

℟. Cùm vénerit Paraclétus qui à Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me; * Et vos testimónium perhibébitis, quia ab inítio mecum estis, allelúia, allelúia. ℣. Ego sum Dóminus, & non est absque me Salvátor: ego salvávi; vos testes mei, & ego Deus. * Et vos. Glória Patri. * Et vos. *Joan.* 15. *Is.* 43.

AD LAUDES.

Antiphona ut in die Ascensionis, 391.

Capitulum. Ephes. 1.

OMnia subjécit Deus sub pédibus ejus; & ipsum dedit caput supra omnem Ecclésiam, quæ est corpus ipsíus, & plenitúdo ejus qui ómnia in ómnibus adimplétur.

Hymnus, Jesu nostra redémptio. 391.

℣. Dóminus in cœlo parávit sedem suam; ℟. Et regnum ipsíus ómnibus dominábitur. *Ps.* 102.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. *D.* Ego mittam vobis à Patre Spíritum veritátis, allelúia. *Joan.* 15.

Oratio.

DEus, cujus Fílius in altum ascendens, captivitátem nostram suâ duxit virtúte captívam: tríbue, quæsumus, ut dona quæ discípulis suis cóntulit, & ipse nobis largiátur; Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.

℟. Amen.

Nec fit alia Commemoratio de Ascensione Domini.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno, *Ann.* 1547. *Sess.* 7.

Can. 3.

SI quis díxerit in Ecclésia Románа, quæ ómnium Ecclesiárum mater est & magistra, non esse veram de Baptísmi Sacraménto doctrínam, anáthema sit.

AD VESPERAS.

Psalmi de Dominica sub Ant. II. Vesp. Ascensionis, 393.

Capitulum. 1. Petr. 3.

JEsus Christus est in déxtera Dei, deglútiens mortem, ut vitæ ætérnæ hærédes efficerémur; profectus in cœlum, subjectis sibi Angelis, & Potestátibus, & Virtútibus.

Hymnus, Opus. 387.

℣. Excelsus super omnes gentes Dóminus, ℟. Et super cœlos glória ejus. *Ps.* 112.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Hæc locutus sum vobis; ut, cùm vénerit hora eórum, reminiscámini quia ego dixi vobis, allelúia. *Joan.* 16.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

AD COMPLETORUM, *Psalmi de Dominica. Reliqua ut suprà*, 388.

FERIA SECUNDA

Intrà Octavam Ascensionis.

Semiduplex.

AD NOCT. *Psalm.* Confitémini Dómino. 32. Peccávimus. 32. Non disperdidérunt. 33.

De Epístola secunda beáti Petri Apóstoli.

Lectio j. Cap. 3.

HAnc ecce vobis, caríssimi, secundam scribo Epístolam, in quibus vestram éxcito in commonitióne sincéram mentem; ut mémores sitis eórum, quæ prædixi, verbórum à sanctis Prophétis, & Apostolórum vestrórum, præceptórum Dómini & Salvatóris. Hoc primùm sciéntes, quòd vénient in novíssimis diébus in deceptióne illusóres, juxta próprias concupiscéntias ambulantes, dicentes: Ubi est promíssio, aut adventus ejus? Ex quo enim patres dormiérunt, ómnia sic persevérant ab inítio creatúræ. Latet enim eos hoc volentes, quòd cœli erant priùs, & terra de aqua & per aquam consistens Dei verbo, per quæ ille tunc mundus aquâ inundátus périit. Cœli autem qui nunc sunt & terra eódem verbo repósiti sunt, igni reserváti in diem judícii & perditiónis impiórum hóminum. Unum verò hoc non láteat vos, caríssimi, quia unus dies apud Dóminum sicut millè anni, & mille anni sicut dies unus. Non tardat Dóminus promissiónem suã, sicut quidam exístimant; sed patienter agit, propter vos, nolens áliquos períre, sed omnes ad pœniténtiam reverti. Advéniet autem dies Dómini ut fur, in quo cœli magno ímpetu tránsient, eleménta verò calóre solventur; terra autem & quæ in ipsa sunt ópera, exurentur. Cùm ígitur hæc ómnia dissolvenda sint, quales oportet vos esse in sanctis conversatiónibus & pietátibus, expectantes & properantes in adventum diéi Dómini, per quem cœli árdentes solventur, & eleménta ignis ardóre tabescent.

℟. Eduxit. 389.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

De Ascensione Domini, 3.

Lectio ij.

GLorificátio Dómini nostri Jesu Christi resurgendo & ascendendo compléta est. Resurrectiónem ipsius Paschæ Domínico celebrávimus, Ascensiónem hódie celebrámus. Festus nobis dies uterque: ídeo enim resurrexit, ut nobis exemplum resurrectiónis osténderet; & ídeo ascendit, ut nos désuper protégeret. Habémus ergo Salvatórem nostrum priùs pendentem in ligno, nunc sedentem in cœlo. Prétium nostrum dedit, cùm pendéret in ligno; cólligit quod emit, cùm sedet in cœlo. Cùm omnes collégerit, in fine témporis véniet; & quómodò scriptum est, Deus manifestus véniet, non quemádmodùm prímitùs venit, occultus. Occultum enim oportébat eum veníre, ut judicarétur: manifestus autem véniet, ut júdicet. Si enim priùs manifestus venisset, judicáre manifestum quis audéret? quandóquidem dicit Apóstolus: Si cognovissent, nunquam Dóminum glóriæ crucifixissent. Sed si ille non occiderétur, mors non morerétur. Trophæo suo diábolus victus est.

℟. Vidéntibus. 390.

Lectio iij.

HOdie Dóminus noster ascendit in cœlum: ascendat cum illo cor nostrum. Sicut enim ille ascendit, nec recessit à nobis; sic & nos cum illo ibi jam sumus, quamvis nondum in córpore nostro factum sit quod promíttitur nobis. Neque enim proptéreà nobis desperanda est cœlestis habitátio, quia dixit: Nemo ascendit in cœlum, nisi qui descendit de cœlo, Fílius hóminis qui est in cœlo. Sed hoc dictum est propter unitátem quâ caput nostrum est, & nos corpus ejus. Qui de cœlo descendit, non nobis ínvidet cœlum; sed quodámmodò clamat: Membra mea estóte, si ascéndere vultis in cœlum. In hoc ergo ipsi ínterim roborémur, in hoc votis ómnibus æstuémus, hoc meditémur in terris, quòd computámur in cœlis: tunc exutúri carnem mortalitátis, nunc exuámus ánimi vetustátem.

℟. Ascendit Deus. 391.

CANON.

Ex Concilio Redingensi.

Anno 1279. Tit. 4.

de Baptismo.

DE púeris baptizandis, usque ad generále baptísmum Paschæ & Pentecostes reservandis, pro ipsius statúti reveréntia sic dúximus declarandum: ut púeri per octo dies ante Pascha, & per dies tótidem ante Pentecosten de matrum úteris nati, si absque perículo reservári váleant, reserventur usque ad illa témpora baptizandi; ita quòd médio tém-

pore inter nativitátem puerórum & hujúsmodi baptísmum, perfectum recípiant catechísmum, solaque diébus illis agantur, quæ baptísmum fáciant. Alii autem qui áliis tempóribus nati extíterint, tum propter mortále perículum, quod sæpè púeris ímminet improvísum, tum propter simplicitátem parentum, qui contra formam baptísmi sint fácíliter erratúri, sine offensiónis nota juxta vetustam consuetúdinem, incontinenti cùm fúerint nati, baptizentur.

FERIA TERTIA
Intrà Octavam Ascensionis.
Semiduplex.

AD NOCT. *Ps.* Confitémini. 49. Confiteantur. 49. Confiteantur Dño. 50.

Incipit Epístola prima beáti Joannis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 1.

Quod fuit ab inítio, quod audívimus, quod vídimus óculis nostris, quod perspéximus, & manus nostræ contrectavérunt de verbo vitæ; & vita manifestáta est, & vídimus, & testámur, & annuntiámus vobis vitam ætérnam, quæ erat apud Patrem, & appáruit nobis. Quod vídimus & audívimus, annuntiámus vobis; ut & vos societátem habeátis nobíscum, & socíetas nostra sit cum Patre, & cum Fílio ejus Jesu Christo. Et hæc scríbimus vobis, ut gaudeátis, & gáudium vestrum sit plenum. Et hæc est annuntiátio quam audívimus ab eo, & annuntiámus vobis: Quóniam Deus lux est, & ténebræ in eo non sunt ullæ. Si dixérimus quóniam societátem habémus cum eo, & in ténebris ambulámus, mentímur, & veritátem non fácimus. Si autem in luce ambulámus, sicut & ipse est in luce, societátem habémus ad ínvicem, & sanguis Jesu Christi Fílii ejus emundat nos ab omni peccáto.

℟. Auctor fidei. 394.

Ex libro sancti Augustíni Epíscopi, de Sýmbolo ad Catechúmenos.

Lib. 2. C. 7. Lectio ij.

Dicámus quómodò id quod Christus suscépit ex nobis, in cœlum leváverit, ad déxteram Patris collocáverit, ac fidei nostræ certum pignus déderit, ut secúra sint membra de tanto cápite, fideliterque sperent ad ipsum se posse pervenire, quem jam credunt ad déxteram Patris sedére. Assumptus in cœlos. Sessiónem istam, dilectíssimi, non accipiátis in humánis membris pósitam, tanquam Pater sédeat in sinistra, ut Fílius sédeat ad déxteram: sed ipsam déxteram intellígite potestátem quam accépit homo ille susceptus à Deo; ut véniat judicatúrus, qui priùs vénerat judicandus. Ad hoc enim ascendit in cœlum, ut fides suum ímpleat locum. Prædictum quippe hoc invenítur

per David Prophétam ; ait enim : Congregátio populórum circúmdabit te, & propter hanc in altum regrédere: Dóminus júdicat pópulos. Hoc quippe ait : Quóniam humiliátus es in forma servi usque ad crucis oppróbrium, & hi qui te vidérunt crucifixum, áliqui credidérunt, multi dubitavérunt ; resurgens à mórtuis, in altum regrédere, super cœlos dignáre ascéndere, ut congregátio pópuli fidélis congregétur in unum per fidem, ut fides dedúcat eos ad spéciem. Ipsa est virtus omnipoténtiæ tuæ, ut plus possis in ipsis fidélibus, quando absens ab eis in hómine illo suscepto sentíris. Céterùm præséntiâ tuæ majestátis, de córdibus fidélium suórum nunquam discédis.

℟. Deus exaltávit. 395.

Lectio iij.

Vidéte eum, dilectíssimi, quid donáverit iste qui ascendit in altum, captívam duxit captivitátem, dedit dona homínibus : vidéte quid donáverit. Venit mirabíliter, crevit mirabíliter, exhíbuit multa mirácula quæ supériùs commemorávimus, salus æterna multis præstitit salútem. Qui infirmitátes nostras suscépit, multas variásque infirmitátes curávit. Circúmdatus étiam tunc fuit multitúdine populórum, quos addúxerat non fides, sed curiósitas oculórum. Dénique visa mirácula multi laudábant, álii detrahébant. Nam inde est illud detractiónis verbum dicéntium quòd in Beélzebub príncipe dæmoniórum ejíceret dæmónia. Cùm tanta tamen mirácula fáceret, contemptus est : non solùm dignè hábitus non est, sed insuper occísus est. Quare non tunc factum est, ut ejus præséntiâ númerus ille colligerétur, nisi quia oportébat impléri ómnia quæ de eo erant scripta ? Etenim quando illa agebantur, jam illi ab ipso præparabantur, jam captívitas eórum capta erat. Expectabátur ut ascénderet Salvátor, & donáret dona. Quæ dona ? Dona quæ accepérunt discípuli ; quæ accépit Petrus ut morerétur pro absente, quem desperando negáverat præsentem. Vidéte quid idem Petrus dicat in Epístola sua, quid effundat ex dono illo sancti Spíritûs : Credentes, inquit, in eum quem non vidétis, gaudéte inenarrábili gáudio. Gaudeámus & nos, credendo in eum quem non vidémus ; ut secúri illum videámus, cùm ad ipsum pervenérimus. Véniet autem & ipse, sed non talis qualis ánteà venit.

℟. Christus Jesus in sempiternum sedet in déxtera Dei, de cétero * Expectans donec ponantur inimíci ejus scabellum pedum ejus, allelúia, allelúia. ℣. Dómini est regnum ; & ipse dominábitur géntium, * Expectans. Glória Patri. * Expectans.

Hebr. 10. Ps. 21.

C A N O N.

Ex Concílio Nemausensi.

Anno 1214. *Tit.* 1. *de Baptismo.*

OMnibus Láicis, & étiam Clericis, nisi fúerint in Presbyteros canónicè ordináti, Catechismum baptizandórum faciendi, baptizandi, atque in Domínicis diébus aquam exorcizandi interdícimus potestátem; sustinéntes quòd Diáconi possint prædicta fácere, ubi Sacerdos non est præsens, vel ea fácere non potest, & necessitátis artículus nóscitur imminére.

FERIA QUARTA.

Intrà Octavam Ascensionis.

Semiduplex.

AD NOCT. *Psalm.* Abundávit. 65. Abstulit. 66. Excitátus est. 67.

De Epístola prima beáti Joannis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 2.

FIlíoli mei, hæc scribo vobis, ut non peccétis. Sed & si quis peccáverit, advocátum habémus apud Patrem, Jesum Christum justum: & ipse est propitiátio pro peccátis nostris; non pro nostris autem tantùm, sed étiam pro totíus mundi. Et in hoc scimus quóniam cognóvimus eum, si mandáta ejus observémus. Qui dicit se nosse eum, & mandáta ejus non custódit, mendax est, & in hoc véritas non est. Qui autem servat verbum ejus, verè in hoc cáritas Dei perfecta est: & in hoc scimus quóniam in ipso sumus. Qui dicit se in ipso manére, debet, sicut ille ambulávit, & ipse ambuláre. Caríssimi, non mandátum novum scribo vobis, sed mandátum vetus, quod habuistis ab inítio: mandátum vetus est verbum quod audistis. Iterùm mandátum novum scribo vobis, quod verum est & in ipso & in vobis; quia ténebræ transiérunt, & verum lumen jam lucet.

℟. Ad interióra veláminis. 396.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

In Ascens. Domini, 11.

Lectio ij.

PRoptéreà astitérunt Angeli, qui docérent Ascensiónem in cœlum; ne arbitrarentur eum tanquam in cœlum ascendisse instar Elíæ. Sed quòd verè in cœlum ascénderit, ob id ait: Qui à vobis in cœlum assumptus est. Neque enim hoc simplíciter adjectum est. Quinímò, Elías tanquam in cœlum assumptus est; servus enim erat: Jesus autem in cœlum, quia Dóminus erat. Atque Elías quidem ascendens, melóten super Eliséum dimísit: Jesus autem ascendens, gratiárum dona in discípulos relíquit, non unum solum Prophétam faciéntia, sed infinítos Eliséos, atque ádeò illo multò majóres & illustrióres.

℟. Ipse est. 397.

S v

Hom. 2. ad Pop. Antioch.

Lectio iij.

TAnquam máximam hæreditátem Eliséus melóten suscépit; étenim verè máxima fuit hæréditas omni auro pretiósior; & erat posthàc duplex Elías ille: & erat sursum Elías, & deorsum Elías. Novi quòd justum illum beátum putátis, & vellétis quisquis esse ut ille. Quid ígitur, si vobis demonstrávero quòd áliud quàm ille, multò majus omnes sacris mystériis imbúti recépimus? Elías nempe melóten discípulo relíquit; Fílius autem Dei ascendens, suam nobis carnem relíquit: sed Elías quidem exútus; Christus autem & nobis relíquit, & ipsam hábens ascendit. Ne ígitur ánimo concidámus, neque lamentémur, neque témporum difficultátem timeámus. Qui enim sánguinem suum pro ómnibus effúndere non dubitávit, & carnem suam & rursus ipsum sánguinem nobis communicávit; quid pro salúte nostra fácere recusábit?

℟. Deus Pater. 397.

CANON.

Ex Statútis Stéphani de Pontécaro, Parisiensis Epíscopi. *Ante ann.* 1519. *Tit. de Baptismo.*

MOnémus Curátos seu eórum Presbyteros ad quos pértinet, ut ante magnam portam occidentálem eórum Ecclésiæ, ut moris est, exorcizentur, & catechúmeni efficiantur púeri, ántequàm ad fontes afferantur, & in Ecclésiam ingrediantur, nisi necéssitas propter áeris intempériem emérserit. Item si baptizandi néssciant loqui, ut párvuli, muti & surdi, pro ipsis & loco ipsórum habeátis fidejussóres, pro ipsis spondentes, qui tenebuntur respondére, & onus pro ipsis accípere.

VESPERÆ de Sequenti.

FERIA QUINTA,

OCTAVA ASCENSIONIS.

SOLEMNE-MINUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Ant. 2. D. FActum est regnum hujus mundi Dómini nostri & Christi ejus; & regnábit in sécula seculórum, allelúia. *Apoc.* 11.

Ant. 6. F. Ecce venit cum núbibus: & vidébit eum omnis óculus, & qui eum pupugérunt, allelúia. *Apoc.* 1.

Ant. 3. a. Fílius hóminis ventúrus est in glória Patris sui cum Angelis suis; & tunc reddet unicuíque secundùm ópera ejus, allelúia. *Matth.* 16.

Ant. 4. f. Neque enim Pater júdicat quemquam; sed omne judícium dedit Fílio, ut omnes honoríficent Fílium, sicut honoríficant Patrem, allelúia. *Joan.* 5.

Ant. 5. a. Potestátem dedit ei judícium fácere, quia Fílius hóminis est, allelúia. *Joan.* 5.

Capitulum. Is. 66.

COgnoscétur manus Dómini servis ejus, & indignábitur inimícis suis; quia ecce Dóminus in igne véniet.

℟. Viri Galilæi, quid statis aspicientes in cœlum? Hic Jesus qui assumptus est à vobis in cœlum, * Sic véniet quemádmodùm vidistis eum euntem in cœlum, allelúia, allel. ℣. Ad judícium véniet cum sénibus pópuli sui, & princípibus ejus: * Sic. Glória. * Sic. *Act.* 1. *Is.* 3.

Hymnus. S. V.

FElix dies mortálibus,
Quâ per profúsum sánguinem
Homo Deus clausas diu
Intrávit æternas domos!

Nos membra, quò nostrum caput,
Quò dux præívit, íbimus:
Si jungat una mens simul,
Nos una junget glória.

Discessit, & suis adest
Præsente semper Spíritu;
Miscens suo se córpori,
Omnes in artus ínfluit.

At illa quæ! qualis dies!
Dies tremenda sóntibus,
Dum sede descendens suâ
Redíbit ultor críminum!

Damnátus insons à reis
Partes resúmet Júdicis,
Ad cujus ora cóntrement
Dijudicandi júdices.

Ut morte dignos sólveret,
Morti volens se súbdidit:
Cui mors Dei non próderit,
Vindicta qualis ímminet!

Quem noxa lethális premit,
Prævertat iram Núminis,
Largísque prudens débitos
Extinguat ignes flétibus.

Ventúre Judex séculi,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

℣. Parávit Dóminus in judício thronum suum; ℟. Et ipse judicábit orbem terræ in æquitáte. *Ps.* 9.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Amodò vidébitis Fílium hóminis sedentem à dextris virtútis Dei, & venientem in núbibus cœli, allelúia. *Matth.* 26.

Orátio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut suprà.* 388.

AD NOCTURNUM.

Invit. Allelúia. Júdicem vivórum ac mortuórum Dóminum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Act.* 10.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus. S. V.

SEnsus quis horror pércutit?
Cœlú profundú scínditur:
Christum sedentem núbibus
Hinc inde stipant ágmina.

Ferális ad sonum tubæ
Mors jussa reddit mórtuos,
Quos ad tribúnal Júdicis
Urgent coactos Angeli.

Pios locans ad déxteram,
Repellit ad lævam reos:
Novit gregem Pastor suum,
Oves ab hædis ségregat.

Ad Júdicis sedent latus
Quicumque, spretis ómnibus,
Fugére mundum páuperes,
Deum secúti páuperem.

Crux antè Judæis probrum,
Ludíbrium crux Géntibus,
Terror reis, probis amor,
Summo micábit æthere.

Fixére quem diræ trabi,
Cernent, pavébunt, ingement:
Vultu beábit quo suos,
Hoc territábit ímpios.

Fac, Christe, ne mores bonos
Contáge mundus ínquinet:
Secerne nos ab ímprobis,
Ne misceámur sóntibus.

Ventúre Judex sǽculi,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sǽcula. Amen.

Psalm. Misericórdias. 80. Beátus. 81. Semel jurávi. 82. *sub sola Ant.* 6. F. Ecce vénio citò; & merces mea mecum est, réddere unicuíque secundùm ópera sua, allelúia. *Apoc.* 22.

℣. Cùm accépero tempus,
℟. Ego justítias judicábo. *Ps.* 74.

De Epístola prima beáti Joannis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 2.

QUis est mendax, nisi is qui negat quóniam Jesus est Christus? Hic est Antichristus, qui negat Patrem & Fílium. Omnis qui negat Fílium, nec Patrem habet: qui confitétur Fílium, & Patrem habet. Vos quod audístis ab inítio, in vobis permáneat: si in vobis permánserit quod audístis ab inítio, & vos in Fílio & Patre manébitis. Et hæc est repromíssio quam ipse pollícitus est nobis, vitam ætérnam. Hæc scripsi vobis de his qui sedúcunt vos. Et vos unctiónem quam accepístis ab eo, máneat in vobis. Et non necésse habétis, ut áliquis dóceat vos: sed sicut únctio ejus docet vos de ómnibus, & verum est, & non est mendácium. Et sicut dócuit vos, manéte in eo. Et nunc, filíoli, manéte in eo; ut cùm apparúerit, habeámus fidúciam, & non confundámur ab eo in advéntu ejus.

℟. Sóbriè, & justè, & piè vivámus in hoc sǽculo, * Expectántes beátam spem, & adventum glóriæ magni Dei, & Salvatóris nostri Jesu Christi, allelúia, allelúia.
℣. Deus manifestè véniet; Deus noster, & non silébit: congregáte illi sanctos ejus, * Expectántes. *Tit.* 2. *Ps.* 49.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

In Ps. 49. *Lectio ij.*

FEcit Dóminus cum discípulis suis quadraginta dies. Quadragésimo die commendans Ecclésiam suam, ascendit in cœlum. Et cùm ab eis iret in cœlum, admóniti sunt voce angélicâ dicente: Quid statis, viri Galilæi? Hic Jesus quem vidé-

tis ire, sic véniet quemádmodùm vidistis eum euntem in cœlum. Qui venit occultus, véniet manifestus. Venit occultus judicandus, véniet manifestus judicatúrus. Venit occultus, ut ante júdicem staret; véniet manifestus, ut étiam de judícibus júdicet. Véniet manifestus, & non silébit. Ad judícium véniet, ignis ante eum præíbit. Timémus? Mutémur, & non timébimus. Ignem pálea tímeat; auro quid facit? Qui dulcédinem sapiéntiæ & veritátis utcumque sentíre cœpérunt, novérunt quanta pœna sit tantúmmodò à fácie Dei separári. Qui autem illam dulcédinem non gustavérunt, si nondum desíderant Dei fáciem, tímeant vel ignem: supplícia térreant, quem præmia non invítant. Vile tibi est quod Deus pollicétur; contremísce quod minátur.

℟. Cùm véneril Fílius hóminis in majestáte sua, & omnes Angeli cum eo, tunc sedébit super sedem majestátis suæ; * Et congregabuntur ante eum omnes gentes, allelúia, allelúia. ℣. Sedébit super sólium in veritáte júdicans, & velóciter reddens quod justum est; * Et. *Matth. 25. Is. 16.*

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 24.

IN illo témpore; Dixit Jesus ad discípulos suos: Hæc sunt verba quæ locútus sum ad vos, cùm adhuc essem vobíscum; quóniam necesse est impléri ómnia quæ scripta sunt in lege Móysi, & Prophétis, & Psalmis de me. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 29. in Evang.

HOc nobis est magnópere perpendendum, quia is qui plácidus ascendit, terríbilis redíbit; & quidquid nobis cum mansuetúdine præcépit, hoc à nobis cum districtióne éxiget. Nemo ergo indulta pœniténtiæ témpora parvipendat: nemo curam sui, dum valet ágere, négligat; quia Redemptor noster tantò tunc in judícium districtior véniet, quantò nobis ante judícium magnam patiéntiá prærogávit. Hæc ítaque vobíscum, fratres, ágite; hæc in mente sédulâ cogitatióne versáte. Quamvìs adhuc rerum perturbatióne ánimus flúctuet, jam tamen spei vestræ ánchoram in æternam pátriam fígite; intentiónem mentis in vera luce solidáte. Ecce ad cœlum ascendisse Dóminum audívimus. Hoc ergo servémus in meditatióne quod crédimus. Etsi adhuc hîc tenémur infirmitáte córporis, sequámur tamen eum pássibus amóris.

℟. Nostra conversátio in cœlis est; unde étiam Salvatórem expectámus Dóminum nostrum Jesum Christum, qui * Reformábit

corpus humilitátis nostræ configurátum córpori claritátis suæ, allelúia, allelúia.
℣. Ecce Dóminus Deus in fortitúdine véniet, & bráchium ejus dominábitur: ecce merces ejus cum eo: * Reformábit. Glória. * Reformábit. *Philipp.* 3. *Is.* 40.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Sedísti super thronum, Dómine, ℟. Qui júdicas justítiam. *Ps.* 9.

AD LAUDES.

Ps. de Feria, excepto Cantico.

Ant. 7. c. JEsum Deus suscitávit tértiâ die, & præcépit nobis prædicáre pópulo, & testificári quia ipse est qui constitútus est à Deo judex vivórum & mortuórum, allelúia. *Act.* 10.

Ant. 8. G. Omnes vivificabuntur, qui sunt Christi; deinde finis, cùm tradíderit regnum Deo & Patri, allelúia. 1. *Corinth.* 15.

Ant. 1. g. Oportet autem illum regnáre, donec ponat Deus omnes inimícos sub pédibus ejus, allel. 1. *Cor.* 15.

Ant. 2. D. Novíssima.

Canticum. Apocal. 15.

MAgna & mirabília sunt ópera tua, Dómine Deus omnípotens: * justæ & veræ sunt viæ tuæ, Rex seculórum.

Quis non timébit te, Dómine, & magnificábit nomen tuum? * quia solus pius es.

Quóniam omnes gentes vénient, & adorábunt in conspectu tuo; * quóniam judícia tua manifesta sunt.

Allelúia: Salus, & glória, & virtus Deo nostro est; * quia vera & justa judícia sunt ejus.

Ant. Novíssima inimíca destruétur mors; ómnia enim subjécit sub pédibus ejus, allelúia. 1. *Corinth.* 15.

Ant. 6. C. Cùm subjecta fúerint illi ómnia; tunc & ipse Filius subjectus erit ei qui subjécit sibi ómnia, ut sit Deus ómnia in ómnibus, allelúia. 1. *Corinth.* 15.

Capitulum. Hebr. 9.

QUemádmodùm statútum est homínibus semel mori, post hoc autem judícium; sic & Christus semel oblátus est ad multórum exhaurienda peccáta: secundò sine peccáto apparébit expectántibus se in salútem.

Hymnus. S. V.

NObis, olympo rédditus,
Qui, Christe, sedes præparas,
Nos éxules in pátriam
Trahas amóris néxibus.

Bonis abundans ómnibus
Ingens eris merces Deus.
Quàm longa pro pœna brevi
Tuos manébunt gáudia!

Tunc ore nudo qualis es,
Quantusque, te vidébimus:
Amábimus te júgiter,
Te júgiter laudábimus.

Si quos amas non déseris,
Nostræ salútis óbsidem
Mittas ab altis sédibus,
Qui nos adoptet, Spíritum.

Ventúre Judex séculi,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

℣. Jubiláte in conspectu regis Dómini; ℟. Quóniam venit judicáre terram. *Ps.* 87.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. g. Accepisti, Dómine Deus, virtútem tuam magnam, & regnasti: & irátæ sunt gentes, & advénit tempus mortuórum judicári, & réddere mercédem servis tuis, & sanctis, allelúia. *Apoc.* 11.

Oratio.

FAc, Dómine, fidéles tuos sic in último Mediatóris adventu parátos occúrrere, ut præmiis donentur, qui promissis credidérunt; Per eumdem Dóminum nostrum.

AD HORAS, in fine Hymnorum dicitur post Da, Christe. *Doxologia sequens:*

Ventúre Judex sǽculi,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cúmque Spíritu,
In sempiterna sǽcula.
Amen.

Psalmi de Feria.

AD PRIMAM.

Ant. 7. c. Jesum.

In ℟. *br.* ℣. Qui judicatúrus es orbem * in æquitáte, * Allelúia, allelúia. *Act.* 17.

Cetera ut in Feriis Temp. Pasch. suprà, 333.

CANON.

Ex Concílio Coloniensi.

Anno 1536. *C.* 4.

SUsceptóres infantis, patríni qui dicuntur, admonebuntur quòd ipsi sint qui Ecclésiæ nómine, & in Ecclésiæ fide, Christo párvulos ófferant per baptismum, & se propémodùm pro párvulis fidejussóres constítuant, nómine párvuli respondentes: quem étiam, postquàm adoléverit, Symbolum simul & Oratiónem Domínicam edocére, atque vitam Christo ac professióne in baptismo factâ dignam perpétuò ágere, saltèm ubi id necéssitas expóscere vidébitur, cohortári non omittent. Proindéque illos málumus déligi provectæ ætátis, quàm impúberis; ne videátur infans infantem offerre, ac sponsórem se Deo pro álio constitúere, qui quod promittit non intélligat, idcóque multò minùs quod non intélligit docére queat.

AD TERTIAM.

Ant. 8. G. Omnes.

Capitulum. 1. Tim. 6.

ADventum Dómini nostri Jesu Christi suis tempóribus ostendet beátus & solus potens, Rex regum & Dóminus dominántium: qui solus habet immortalitátem, & lucem inhábitat inaccessíbilem; quem nullus hóminum vidit, sed nec vidére potest.

℟. *br.* Exurge, Dómine; non confortétur homo, * Allelúia, allelúia. Exurge. ℣. Judicentur gentes * in conspectu tuo, * Allelúia. Glória Patri. Exurge, Dómine.

℣. Constítue, Dómine, legislatórem super eos; ℟. Ut sciant gentes quóniam hómines sunt. *Ps.* 9.

AD SEXTAM.

Ant. 1. g. Oportet.

Capitulum. Hebr. 10.

CHristus in sempiternum sedet in déxtera Dei, de cétero expectans donec ponantur inimíci ejus scabellum pedum ejus. Unâ enim oblatióne consummávit in sempiternum sanctificátos.

℟. *br.* Dícite in géntibus * quia Dóminus regnávit, * Allelúia, allelúia. Dícite. ℣. Judicábit pópulos * in æquitáte, * Allelúia. Glória Patri. Dícite in géntibus. *Ps.* 95.

℣. Ignis ante ipsum præcédet, ℟. Et inflammábit in circúitu inimícos ejus. *Ps.* 96.

AD NONAM.

Ant. 6. C. Cùm subjecta.

Capitulum. 1. Thess. 4.

DOminus in jussu, & in voce Archángeli, & in tuba Dei descendet de cœlo; & mórtui qui in Christo sunt, resurgent primi. Deinde nos qui vívimus, qui relínquimur, simul rapiémur cum illis óbviam Christo in áera; & sic semper cum Dómino érimus.

℟. *br.* Judicábit Dóminus * pópulum suum, * Allelúia, allelúia. Judicábit. ℣. Et in servis suis * deprecábitur, * Allelúia. Glória Patri. Judicábit. *Ps.* 134.

℣. Lætentur omnes qui sperant in te: ℟. In ætérnum exultábunt, & habitábis in eis. *Ps.* 5.

AD II. VESPERAS.

Psalmi de Feria.

Ant. 4. D. ECce venit Dóminus in sanctis míllibus suis, fácere judícium contra omnes, & argúere omnes ímpios, allelúia. *Juda Epist.* 14.

Ant. 8. c. Illuminábit abscóndita tenebrárum, & manifestábit consília córdium; & tunc laus erit unicuíque à Deo, allelúia. 1. *Cor.* 4.

Ant. 2. D. De die illa & hora nemo scit neque Angeli cœlórum, nisi solus Pater: ídeo & vos estóte paráti, allelúia. *Matth.* 24.

Ant. 3. c. Vidéte, vigiláte, & oráte: nescítis enim quando tempus sit, allelúia. *Marc.* 13.

Ant. 5. a. Beáti servi illi, quos cùm vénerit Dóminus, invénerit vigilantes, allelúia. *Luc.* 12.

Capitulum. Judæ Ep. 20.

CAríssimi; Superædificantes vosmetipsos sanctíssimæ vestræ fidei, in Spíritu sancto orantes, vosmetipsos in dilectióne Dei serváte, expectantes misericórdiam Dómini nostri Jesu Christi in vitam ætérnam.

Hymnus. S. V.

FElix dies mortálibus,
Quâ per profúsum sanguinem
Homo Deus clausas diu
Intrávit ætérnas domos!
Nos membra, quò nostrum caput,
Quò dux præívit, íbimus:
Si jungat una mens simul,

Nos una junget glória.
Discessit, & suis adest
Præsente semper Spíritu;
Miscens suo se córpori,
Omnes in artus ínfluit.
At illa quæ! qualis dies!
Dies tremenda sóntibus,
Dum sede descendens suâ
Redíbit ultor críminum!
Damnátus insons à reis
Partes resúmet Júdicis,
Ad cujus ora cóntremen
Dijudicandi júdices.
Ut morte dignos sólveret,
Morti volens se súbdidit:
Cui mors Dei non próderit,
Vindicta qualis ímminet!
Quem noxa lethális præmit,
Prævertat iram Núminis,
Largísque prudens débitos
Extinguat ignes flétibus.
Ventúre Judex séculi,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

℣. Qui sedes super Chérubim, Deus virtútum, ℟. Ostende fáciem tuam; & salvi érimus. *Ps.* 69.

Ad Magníficat. *Ant.* Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in mánibus vestris; & vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur à núptiis, allel. *Luc.* 12.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut in die Ascensionis.* 388.

FERIA SEXTA
post Octavam Ascensionis.
Simplex.

¶ *Si hodie occurrat Festum Semiduplex aut supra, fiet de Festo, cum Commem. hujus Feriæ ad Laudes & Vesperas.*

De Festo autem Simplici occurrente fiet tantùm Commemoratio in Laudibus, cum Lectione in Officio Nocturno.]

AD NOCT. *Invit.* Ascendit Christus in altum: * Veníte, adorémus, allelúia. *Ephes.* 4.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Promissa. 388.

Pss. Salvum me fac. 95. Exaudi. 96. Ego sum. 97. *sub sola Ant.* 7. c. Jesus ferebátur in cœlum: & discípuli adorantes regressi sunt in Jerúsalem cum gáudio magno, allelúia. *Luc.* 24.

℣. Ascendit super Chérubim, & volávit: ℟. Volávit super pennas ventórum. *Ps.* 17.

De Epístola prima beáti
Joannis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 3.

VIdéte qualem caritátem dedit nobis Pater, ut fílii Dei nominémur & simus. Propter hoc mundus non novit nos, quia non novit eum. Caríssimi, nunc fílii Dei sumus; & nondum appáruit quid érimus. Scimus quóniam, cùm apparúerit, símiles ei érimus; quóniam vidébimus eum sícuti est. Et omnis qui habet hanc spem in eo, sanctíficat se, sicut & ille sanctus est. Omnis qui facit peccátum, & iniquitátem facit; & peccátum est iníquitas. Et scitis quia ille appáruit ut peccáta nostra tólle-

jet; & peccátum in eo non est. Omnis qui in eo manet, non peccat; & omnis qui peccat, non vidit eum, nec cognóvit eum. Filíoli, nemo vos sedúcat. Qui facit justítiam, justus est; sicut & ille justus est. Qui facit peccátum, ex diábolo est; quóniam ab inítio diábolus peccat. In hoc appáruit Fílius Dei, ut dissolvat ópera diáboli.

℟. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua, allelúia: * Cantábimus & psallémus virtútes tuas, allelúia, allelúia. ℣. Grátias ágimus tibi, Dómine Deus omnípotens, qui accepísti virtútem tuam magnam, & regnásti: * Cantábimus. *Ps.* 20. *Apoc.* 11.

Lectio ij.

OMnis qui natus est ex Deo, peccátum non facit; quóniam semen ipsíus in eo manet, & non potest peccáre, quóniam ex Deo natus est. In hoc manifésti sunt fílii Dei, & fílii diáboli. Omnis qui non est justus, non est ex Deo, & qui non díligit fratrem suum; quóniam hæc est annuntiátio quam audístis ab inítio, ut diligátis altérutrum. Non sicut Cain, qui ex maligno erat, & occídit fratrem suum. Et propter quid occídit eum? Quóniam ópera ejus maligna erant; fratris autem ejus justa. Nolíte mirári, fratres, si odit vos mundus. Nos scimus quóniam transláti sumus de morte ad vitam, quóniam dilígimus fratres. Qui non díligit, manet in morte: omnis qui odit fratrem suum, homicída est. Et scitis quóniam omnis homicída non habet vitam ætérnam in semetipso manentem. In hoc cognóvimus caritátem Dei, quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit; & nos debémus pro frátribus ánimas pónere.

℟. Confiteántur tibi, Dómine, & cantent. * Quóniam magna est glória Dómini; quóniam excelsus Dóminus, allelúia, allelúia. ℣. Salus Deo nostro qui sedet super thronum & Agno; * Quóniam magna. *Ps.* 137. *Apoc.* 7.

Ex Commentário sancti Joannis Chrysóstomi in Acta Apostolórum.

Hom. 1. *Lectio iij.*

QUare Spíritus sanctus non advénit, cùm adhuc adesset Dóminus, aut mox ab illíus discessu; sed ipse quidem ábiit die quadragésimo, Spíritus autem advénit, cùm compleréturr dies quinquagésimus? At si nondùm advénerat, quómodò stat quod díxerat: Accípite Spíritum sanctum? Nimírùm, ut eos capáces rédderet & idóneos accipiendo Spirítui. Etenim si Dániel Angelum visúrus, semótus est; multò magis hos decébat secédere, tanquam Dei donum acceptúros. Licetne eo modo quæstiónem sólvere? An sic pótiùs accipiendum est, quòd de eo quod

futúrum erat, perinde quasi jam factum esset, sit locútus; velut cùm ait: Calcáte serpentes & scorpiónes, & omnem virtútem inimíci? Cur ígitur non tum prótinus advénit Spíritus? Oportébat illos desidério promissi tenéri, atque ita donum accípere. Ideóque, cùm ipse digressus esset, tum advénit Spíritus. Qui si venisset, eo præsente, non habuisset illos tam ardens expectátio.

℞. Cùm vénerit Paraclétus qui à Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me; * Et vos testimónium perhibébitis, quia ab inítio mecum estis, allelúia, allelúia. ℣. Ego sum Dóminus, & non est absque me Salvátor: ego salvávi; vos testes mei, & ego Deus. * Et vos. Glória Patri. * Et vos. *Joan.* 15. *Is.* 43.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedictus es, Dómine, in throno regni tui; ℞. Et superlaudábilis, & superexaltátus in sécula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Psalmi de Feria cum Cantico de die Ascensionis, sub sola Ant. 2. D. Cùm introíssent in cœnáculum, ascendérunt ubi manébant (Apóstoli.) Hi omnes erant perseverantes unanímiter in oratióne, allelúia. *Act.* 1.

Capitulum. Ephes. 1.

OMnia subjécit Deus sub pédibus ejus; & ipsum dedit caput supra omnem Ecclésiam, quæ est corpus ipsíus, & plenitúdo ejus qui ómnia in ómnibus adimplétur.

Hymnus, Jesu nostra redémptio. 391.

℣. Dóminus in cœlo parávit sedem suam; ℞. Et regnum ipsíus ómnibus dominábitur. *Ps.* 102.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. *G.* Nondum erat Spíritus datus, quia Jesus nondum erat glorificátus, allelúia. *Joan.* 7.

Oratio.

DEus, qui nos resurrectiónis & ascensiónis Domínicæ solémnia celebráre fecisti: da fámulis tuis, ut & advenientis Spíritûs sancti grátiam purificátis méntibus suscípere mereámur; Per eumdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum... in unitáte ejusdem Spíritûs.

AD HORAS, Pss. de Feria. Cetera ut in die Ascens. 392. *excepto Canone ad Primam.*

CANON.

Ex Concílio Coloniensi.

Anno 1536.

DOcébunt Parochi pópulum quid sit quod catechizétur baptizandus; quid réliqua solémnia quæ Ecclésia adhibéri vóluit, signent: vidélicet cur insufflétur in fáciem baptizandi, cur signum crucis & in péctore & in fronte fiat, cur sal in os detur, cur aures & nares sputo attingantur liniantúrque, cur inúnctio in péctore & in scápulis fiat.

AD VESPERAS.

Psalmi de Feria sub sola Ant. 6. F. Erant semper in templo laudantes & benedicentes Deum, allel. *Luc.* 24.

Capit. Jesus Christus. 401.

Hymnus, Opus. 387.

℣. Excelsus. 393.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. f. Pater vester de cœlo dabit Spíritum bonum peténtibus se, allelúia. *Luc.* 11.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

SABBATO

In Vigilia Pentecostes.

¶ *Ab hac Vigilia inclusivè adFestumsanctissimaTrinitatis etiam inclusivè, non fit Officium de ullo Festo; sed quodlibet occurrens transfertur post idem Festum SS. Trinitatis, exceptis Semiduplici & Simplici, de quibus fit Commemoratio in Laudibus ac Vesperis proxima Feria quinta & sequentium dierum.*]

AD NOCT. *Invit.* Sedentem ad déxteram majestátis Dei Jesum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Hebr.* 1.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

O Christe, qui noster poli
Præcursor intras régiam,
Quos hic jacentes réspicis,
Sursum voca, sursum rape.

Ad illa fac nos cúrrere
Amóre casto gáudia,
Terréna quæ mens non capit,
Quæ sola pérspicit fides;

Ubi labórum præmium
Dat ipse se suis Deus;
Et ut beátos éxpleat,
In ómnibus fit ómnia.

Qui nos ad istam grátiam
Ducat potenti glóriam,
Tu, de supernis sédibus
Da, Christe, nobis Spíritum.

Qui Patris ad dextram sedes,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

Psalm. Notus. 112. Deus, quis símilis. 113. Deus meus. 113. *sub sola Ant.* 7. c. Qui credit in me, flúmina de ventre ejus fluent aquæ vivæ. Hoc autem dixit Jesus de Spíritu quem acceptúri erant credentes in eum, allelúia. *Joan.* 7.

℣. Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum; ℟. Ita desíderat ánima mea ad te, Deus. *Ps.* 41.

De Epístola prima beáti Joannis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 3.

QUi habúerit substántiam hujus mundi, & víderit fratrem suum necessitátem habére, & cláuserit víscera sua ab eo; quómodò cáritas Dei manet in eo? Filíoli mei, non diligámus verbo, neque linguâ, sed ópere & veritáte. In hoc cognóscimus quóniam ex veritáte sumus; & in conspectu ejus suadébimus corda nostra. Quóniam si reprehénderit nos cor nostrum, major est Deus corde nostro, & novit ómnia. Caríssimi, si cor nostrum non reprehénderit nos, fidúciam habémus ad Deum: & quid-

quid petiérimus, accipiémus ab eo; quóniam mandáta ejus custodímus, & ea quæ sunt plácita coram eo fácimus. Et hoc est mandátum ejus: ut credámus in nómine Fílii ejus Jesu Christi, & diligámus altérutrum, sicut dedit mandátum nobis. Et qui servat mandáta ejus, in illo manet, & ipse in eo: & in hoc scimus quóniam manet in nobis de Spíritu quem dedit nobis.

℟. Effundam aquas super sitientem, & fluenta super áridam: effundam Spíritum meum; * Et germinábunt quasi sálices juxta præterfluentes aquas, allelúia, allelúia. ℣. Fiet fons aquæ salientis in vitam æternam; * Et. *Is.* 44. *Joan.* 4.

Lectio ij. Cap. 4.

CAríssimi, nolíte omni spirítui crédere, sed probáte spíritus si ex Deo sint; quóniam multi pseudoprophétæ exiérunt in mundum. In hoc cognóscitur Spíritus Dei. Omnis spíritus qui confitétur Jesum Christum in carne venisse, ex Deo est: & omnis spíritus qui solvit Jesum, ex Deo non est; & hic est Antichristus, de quo audístis quóniam venit, & nunc jam in mundo est. Vos ex Deo estis, filíoli, & vicistis eum; quóniam major est qui in vobis est, quàm qui in mundo. Ipsi de mundo sunt: ídeo de mundo loquuntur, & mundus eos audit.

℟. Cùm vénerit Spíritus veritátis, * Docébit vos omnem veritátem; & quæ ventúra sunt, annuntiábit vobis, allelúia, allel. ℣. Ténebræ & palpátio in æternum, donec effundátur Spíritus de excelso. * Docébit. *Joan.* 16. *Ps.* 32.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 14.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Si diligitis me, mandáta mea serváte; & ego rogábo Patrem, & álium Paraclétum dabit vobis. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 74.

QUod ait, Rogábo Patrem, & álium Paraclétum dabit vobis; osténdit & seipsum esse Paraclétum. Paraclétus enim Latinè dícitur Advocátus; & dictum est de Christo: Advocátum habémus ad Patrem, Jesum Christum justum. Sic autem mundum dixit non posse accípere Spíritum sanctum, sicut étiam dictum est: Prudéntia carnis inimíca est in Deum; legi enim Dei non est subjecta, nec enim potest. Velut si dicámus: Injustítia justa esse non potest. Mundum quippe ait hoc loco, mundi significans dilectóres; quæ diléctio non est à Patre. Et ídeò dilectióni hujus mundi, de qua satágimus ut minuátur & consumátur in nobis, contrária est diléctio Dei quæ

diffunditur in córdibus nostris per Spíritum sanctum qui datus est nobis.

℟. Si diligitis me, mandáta mea serváte: * Et ego rogábo Patrem, & álium Paraclétum dabit vobis, ut máneat vobiscum in ætérnum, allelúia, allelúia. ℣. Dilígite Dóminum, omnes Sancti ejus; & confortétur cor vestrum, omnes qui sperátis in Dómino: * Et ego rogábo Patrem. Glória Patri. * Et ego rogábo Patrem. *Joan.* 14. *Ps.* 30.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exultent & læténtur super te omnes quæréntes te; ℟. Et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum. *Ps.* 39.

AD LAUDES.

Psalmi de Sabbato, excepto Cantico.

Ant. 1. *f.* JOannes baptizávit aquâ; vos autem baptizabímini Spíritu sancto, allelúia. *Act.* 1.

Ant. 3. c. Spíritum non potest mundus accípere, quia non videt eum, nec scit eum; vos autem cognoscétis eum, allelúia. *Joan.* 14.

Ant. 7. *d.* Spíritus apud vos manébit, & in vobis erit. Non relinquam vos órphanos, allelúia. *Joan.* 14.

Ant. 4. d. Docébit vos.

Canticum. Isaïæ 59.

TImébunt qui ab occidente, nomen Dómini; * & qui ab ortu solis, glóriam ejus:

Cùm vénerit quasi flúvius violentus, * quem spíritus Dómini cogit:

Et vénerit Sion Redemptor, * & eis qui rédeunt ab iniquitáte in Jacob, dicit Dóminus.

Hoc fœdus meum cum eis, * dicit Dóminus:

Spíritus meus qui est in te, & verba mea quæ pósui in ore tuo, * non recédent de ore tuo, & de ore séminis tui,

Et de ore séminis séminis tui, dicit Dóminus, * ámodò & usque in sempitérnum.

Ant. Docébit vos ómnia, & súggeret vobis ómnia quæcumque díxero vobis, allelúia. *Joan.* 14.

Ad. 8. G. Ille me clarificábit; quia de meo accípiet, & annuntiábit vobis, allelúia. *Joan.* 9.

Capitulum. Sap. 9.

SEnsum tuum, Dómine, quis sciet? nisi tu déderis sapiéntiam, & míseris Spíritum sanctum tuum de altíssimis; & sic correctæ sint sémitæ eórum qui sunt in terris; & quæ tibi placent, didícerint hómines.

Hymnus.

SUpréme Rector Cœlitûm,
Qui morte devictâ potens,
Cruóre signátam tuo
Ad astra pandis sémitam:
Alto benignus è throno,
E Patris almi déxtera,
Quos hîc relinquis órphanos,
Non intuéri désinas.

Nos, Christe, tot dolóribus
Quos parturísti, réspice,
Quos obstetríce lánceâ
Apertus effúdit sinus.
Partû tuis labóribus
Jam tu potíris glóriâ:
Nunc hora, promissum Patris
Nunc mitte nobis Spíritum.
Qui Patris ad dextram sedes,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Non erubescant qui expectant te, Dómine, ℟. Dómine virtútum. *Ps.* 68.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. a. Qui díligit me, diligétur à Patre meo; & ego díligam eum, & manifestábo ei meipsum, allelúia. *Joan.* 14.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut Spíritus sanctus advéniens, templum nos glóriæ suæ dignanter inhabitando perfíciat; Per ... in unitáte ejusdem.

AD HORAS,

Duplex-minus.

Psalmi de Sabbato.

AD PRIMAM.

Ant. 1. *f.* Joannes.

CANON.

Ex Concílio Londoniensi.

Anno 1237. *Can.* 3.

AD baptísmû solémniter celebrandum Sábbatum ante Resurrectiónem Dómini, & Sábbatum ante Pentecosten sunt à sanctis Canónibus propter mystérium deputáta. Sed quidam, ut audívimus, diabólicâ fraude decepti, perículum suspicantur, si præfátis diébus púeri baptizentur; quod arbitrári, vel utcumque metúere sanæ fidei pénitus adversátur, & manifestè convíncitur esse falsû: cùm summus Póntifex & diébus baptízet solémniter memorátis, & in áliis mundi pártibus Ecclésia servet illud idem. Quare statúimus, ut & à tanto erróre pópulus avertátur, & ad solemnizandum præfátis diébus baptismum, & baptizandum púeros suos studiósiùs excitentur.

AD TERTIAM.

Ant. 3. c. Spíritum.

Capitulum. Sap. 1.

SPíritus sanctus disciplínæ effúgiet fictum, & áuferet se à cogitatiónibus quæ sunt sine intellectu, & corripiétur à superveniente iniquitáte: benignus est enim Spíritus sapiéntiæ.

℟. *br.* Ne projícias me * à fácie tua, Dómine, * Allelúia, allelúia. Ne projícias.
℣. Et Spíritum sanctum tuum * ne áuferas à me, * Allelúia. Glória Patri. Ne projícias. *Ps.* 50.

℣. Viam iniquitátis ámove à me: ℟. Et de lege tua miserére mei. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 7. *d.* Spíritus.

Capitulum. Ezech. 36.

SPíritum meum ponam in médio vestri; & fáciam ut in præceptis meis ambulétis, & judícia mea custodiátis, & operémini.

℟. *br.* Spíritus tuus bonus

legem implétam esse per grátiam. Sicut enim Hebræo quondam pópulo ab Ægyptiis liberáto quinquagésimo die post immolatiónem agni lex data est in monte Sina; ita post passiónem Dómini quâ verus Dei agnus occísus est, quinquagésimo à resurrectióne ipsíus die in Apóstolos plebemque credéntium Spíritus sanctus illapsus est: ut fácilè díligens Christiánus agnoscat inítia véteris testamenti Evangélicis ministrasse princípiis; & ab eódem Spíritu cónditum fœdus secundum, à quo primum fúerat institútum.

℟. Factus est repentè de cœlo sonus tanquam advenientis spíritûs vehementis: * Sedit ignis supra síngulos eórum; & † Cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis, allelúia, allel. ℣. Dóminus de Sinaï venit; in déxtera ejus ígnea lex: & qui appropinquant pédibus ejus, accípient de doctrína illíus. * Sedit ignis super síngulos. Glória Patri. † Cœpérunt loqui váriis linguis. *Act. 2. Deut. 33.*

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 14.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Si quis díligit me, sermónem meum servábit; & Pater meus díliget eum. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

In Ev. 30. hab. die Pent. in Bas. S. Petri.

HOdie Spíritus sanctus repentíno sónitu super discípulos venit, mentesque carnálium in sui amórem permutávit: & foris apparéntibus linguis ígneis, intùs facta sunt corda flammántia; quia dum Deum in ignis visióne suscípiunt, per amórem suáviter arsérunt. Ipse namque Spíritus sanctus amor est. Unde & Joannes dicit: Deus cáritas est. Qui ergo mente íntegrâ Deum desíderat, profectò jam habet quem amat. Neque enim quisquam posset Deum dilígere, si eum quem díligit, non habéret. Sed ecce, si unusquisque vestrûm requirátur an díligat Deum, totâ fidúciâ & secúrâ mente respondet, Díligo. In ipso autem lectiónis exórdio audístis quid Véritas dicat: Si quis díligit me, sermónem meum servábit. Probátio ergo dilectiónis, exhibítio est óperis. Hinc in Epístola sua idem Joannes dicit: Qui dicit, Díligo Deum, & mandáta ejus non custódit, mendax est. Verè étenim Deum dilígimus, si ad mandáta ejus nos à nostris voluptátibus coarctámus. Nam qui adhuc per illícita desidéria díffluit, profectò Deum non amat; quia ei in sua voluntáte contradicit.

℟. Qui servat mandáta Dei, in illo manet, & ipse in eo; * Et in hoc scimus quóniam manet in nobis de Spíritu quem dedit nobis, allelúia, allelúia. ℣. Deus creávit sapiéntiam in Spíritu sancto, & effúdit illam super omnem carnem, & præbuit illam diligéntibus se. * Et. Glória. * Et. *Repetit.* ℟. Qui servat. *usque ad* ℣. Deus. 1. *Joan.* 3. *Eccli.* 1.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Emittes Spíritum tuum, & creabuntur: ℟. Et renovábis fáciem terræ. *Ps.* 103.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. ERant Apóstoli per- 8.G. severantes unanímiter in oratióne cum muliéribus, & María matre Jesu, & frátribus ejus, allelúia. *Act.* 1.

Ant. 5. G. Sonus replévit totam domum ubi erant sedentes; & apparuérunt illis dispertítæ linguæ tanquam ignis, allelúia. *Act.* 2.

Ant. 1. f. Audiébat unusquísque linguâ suâ illos loquentes, allelúia. *Act.* 2.

Ant. 2. D. Stupébant.

Loco Cantici Benedícite. *dicitur sequens:*

Canticum. Judith 16.

HYmnum cantémus Dómino, * hymnum novum cantémus Deo nostro.

Adónaï Dómine, magnus es tu, & præclárus in virtúte tua, & quem superáre nemo potest.

Tibi sérviat omnis creatúra tua; * quia dixísti, & facta sunt.

Misísti Spíritum tuum, & creáta sunt; * & non est qui resístat voci tuæ.

Montes à fundaméntis movebúntur cum aquis: * petræ sicut cera liquéscent ante fáciem tuam.

Qui autem timent te, * magni erunt apud te per ómnia.

Ant. Stupébant omnes, & mirabántur, dicentes: Nonne ecce omnes isti qui loquuntur, Galilæi sunt? Et quómodò nos audívimus unusquísque linguam nostram in qua nati sumus? allelúia. *Act.* 2.

Ant. 3. a. Audívimus eos loquentes nostris linguis magnália Dei, allel. allel. *Act.* 2.

Capitulum. Apoc. 2.

QUi habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis.

Hymnus.

AUdímur: almo Spíritus
Descendit è sinu Patris;
Ægrísque fert mortálibus
Promíssa cœli múnera.

Quot próditur miráculis
Præséntis adventus Dei!
Jam tota sublími domus
Repentè flatu pérsonat.

Puro cadúcus æthere,
Candéntis ad linguæ modum,
In confidentûm vérticem
Ignítus imber dépluit.

Quæ flamma summas álluit
Innóxio tactu comas,

legem implétam esse per grátiam. Sicut enim Hebræo quondam pópulo ab Ægyptiis liberáto quinquagésimo die post immolatiónem agni lex data est in monte Sina; ita post passiónem Dómini quâ verus Dei agnus occísus est, quinquagésimo à resurrectióne ipsíus die in Apóstolos plebemque credéntium Spíritus sanctus illapsus est: ut fácilè díligens Christiánus agnoscat inítia véteris testamenti Evangélicis ministrasse princípiis; & ab eódem Spíritu cónditum fœdus secundum, à quo primum fúerat institútum. . . .

℟. Factus est repentè de cœlo sonus tanquam advenientis spíritûs vehementis: * Sedit ignis supra síngulos eórum; & † Cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis, allelúia, allel. ℣. Dóminus de Sinaï venit; in déxtera ejus ígnea lex: & qui appropinquant pédibus ejus, accípient de doctrína illíus. * Sedit ignis super síngulos. Glória Patri. † Cœpérunt loqui váriis linguis. *Act. 2. Deut. 33.*

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 14.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Si quis díligit me, sermónem meum servábit; & Pater meus díliget eum. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

In Ev. 30. hab. die Pent. in Bas. S. Petri.

HOdie Spíritus sanctus repentíno sónitu super discípulos venit, mentesque carnálium in sui amórem permutávit: & foris apparéntibus linguis ígneis, intùs facta sunt corda flammántia; quia dum Deum in ignis visióne suscípiunt, per amórem suáviter arsérunt. Ipse namque Spíritus sanctus amor est. Unde & Joannes dicit: Deus cáritas est. Qui ergo mente íntegrâ Deum desíderat, profectò jam habet quem amat. Neque enim quisquam posset Deum dilígere, si eum quem díligit, non habéret. Sed ecce, si unusquisque vestrûm requirátur an díligat Deum, totâ fidúciâ & secúrâ mente respondet, Díligo. In ipso autem lectiónis exórdio audístis quid Véritas dicat: Si quis díligit me, sermónem meum servábit. Probátio ergo dilectiónis, exhibítio est óperis. Hinc in Epístola sua idem Joannes dicit: Qui dicit, Díligo Deum, & mandáta ejus non custódit, mendax est. Verè étenim Deum dilígimus, si ad mandáta ejus nos à nostris voluptátibus coarctámus. Nam qui adhuc per illícita desidéria dífluit, profectò Deum non amat; quia ei in sua voluntáte contradicit.

Et spiritális únctio.

Tu septiformis múnere,
Dextræ Dei tu dígitus,
Tu rite promissum Patris,
Sermóne ditans gúttura.

Accende lumen sénsibus,
Infunde amórem córdibus,
Infirma nostri córporis
Virtúte firmans pérpeti.

Hostem repellas lóngiùs,
Pacémque dones prótinus;
Ductóre sic te prævio,
Vitémus omne nóxium.

Per te sciámus da Patrem,
Noscámus atque Filium:
Te utriusque Spíritum
Credámus omni témpore.

Sit laus Patri, &c.

Ant. 5. C. Sonus.

Capitulum. 2. Cor. 3.

SI ministrátio mortis lítteris deformáta in lapídibus fuit in glória, ita ut non possent inténdere filii Israel in fáciem Móysi propter glóriam vultûs ejus quæ evacuátur; quómodò non magis ministrátio Spíritûs erit in glória?

℟. *br.* Intónuit * de cœlo Dóminus, * Allelúia, allelúia. Intónuit. ℣. Et Altíssimus * dedit vocem suam, * Allelúia. Glória. Intónuit.

℣. Commóta est & contrémuit terra: ℟. Ignis à fácie ejus exarsit. *Ps.* 17.

AD SEXTAM.

Ant. 1. *f.* Audiébat.

Capitulum. 1. Cor. 12.

ALii quidem per Spíritum datur sermo sapiéntiæ: álii autem sermo sciéntiæ secundùm eumdem Spíritum: álii fides in eódem Spíritu: álii grátia sanitátum in uno Spíritu: álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spirítuum, álii génera linguárum, álii intepretátio sermónum.

℟. *br.* Non sunt loquélæ * neque sermónes, * Allelúia, allel. Non sunt. ℣. Quorum non audiantur * voces eórum, * Allelúia. Glória. Non sunt.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum, ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum. *Ps.* 18.

AD NONAM.

Ant. 3. *a.* Audívimus.

Capitulum. 1. Cor. 2.

QUæ Dei sunt nemo cognóvit, nisi Spíritus Dei. Nos autem non spíritum hujus mundi accépimus, sed Spíritum qui ex Deo est; ut sciámus quæ à Deo donáta sunt nobis: quæ & lóquimur, non in doctis humánæ sapiéntiæ verbis, sed in doctrína Spíritûs.

℟. *br.* Annuntiavérunt * ópera Dei, * Allelúia, allelúia. Annuntiavérunt. ℣. Et facta ejus * intellexérunt, * Allelúia. Glória Patri. Annuntiavérunt.

℣. Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos; ℟. Et tímuit omnis homo. *Ps.* 64.

AD II. VESPERAS.

In Ps. Dixit Dóminus. 23.

Ant. 4. E. DExterâ Dei exaltátus Jesus, & promissióne Spíritûs sancti accéptâ à Patre, effúdit hunc quem vos vidétis & audítis, allelúia. *Act.* 2.

In Ps. Laudáte, púeri. 24.
Ant. 1. A. Sanctificáti estis in nómine Dómini nostri Jesu Christi, & in Spíritu Dei nostri, allelúia. 1. *Cor.* 6.

In Ps. In éxitu. 24. *Ant.* 3. a. Signáti estis Spíritu promissiónis sancto, qui est pignus hæreditátis nostræ, in redemptiónem acquisitiónis, allelúia, allelúia. *Ephes.* 1.

Capitulum. Tit. 3.

SEcundùm suam misericórdiam salvos nos fecit Deus per lavácrum regeneratiónis, & renovatiónis Spíritûs sancti quem effúdit in nos abundè per Jesum Christum salvatórem nostrum; ut justificáti grátiâ ipsíus, hærédes simus secundùm spem vitæ ætérnæ.

Hymnus.

QUò vos Magistri glória, quò salus
Invítat orbis, sancta cohors, Dei
Portáte verbum; vos reposcit,
Prima seges, pia cura fratrum.
Proh! quanta messis prótinus éxtitit!
Ter mille verbum concípiunt viri:
Deóque maturante, reddunt
Multíplicem, bona terra, fructum.
Compuncta passim péctora flétibus
Mœrent amáris, atque piáculo
Ardent salutáris lavácri
Prætéritas abolére labes.
At non Hebræis límitibus sacer
Hærébit ardor. Sol habitábiles
Quà lustrat oras, hic triumphis
Matéries patet ampla vestris.
Jam mille divûm templa solo ruunt:
Cedit superbæ vis sapiéntiæ,
Cedunt tyranni, victa cedit
Carníficum rábies furentûm.
Novum potentis grátia Spíritûs
Creávit orbem: nos quoque, nos tuæ
Succendat ardor caritátis,
Alme Deus, renovetque totos.
Sit laus summa Patri, summaque Fílio:
Sit, sancte, compar laus tibi, Spíritus,
Quo dura mitescunt, novasque
Concípiunt pia corda flammas. Amen.

℣. Confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis. ℟. A templo tuo in Jerúsalem. *Ps.* 67.

Ad Magníficat. Ant. 1. D. Det vobis Deus virtúte corroborári per Spíritum ejûs in interiórem hóminem; ut in caritáte radicáti & fundáti, impleámini in omnem plenitúdinem Dei, allelúia. *Ephes.* 3.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut suprà* 422.

DIEBUS INTRA OCTAVAM Pentecostes.

Omnia ut in die, exceptis quæ sequuntur.

AD NOCT. *Invit.* Allelúia. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum: *Veníte, adorémus, allelúia. *Sap.* 1. *Ps.* 94. Veníte.

Tres Psalmi, ut distribuuntur infrà in qualibet Feria, sub sola Ant. 8. c. Ecclésia ædificabátur ámbulans in timóre Dómini; & consolatióne sancti Spíritûs replebátur, allelúia. *Act.* 9.

℣. Auxit Dóminus pópulum suum vehementer, ℟. Et firmávit eum super inimícos ejus. *Ps.* 104.

Lectiones & ℟. ℟. ℟. ut notantur infrà in qualibet Feria.

Te Deum. ℣. *Sacerd.* Emittes Spíritum tuum, & creabúntur: ℟. Et renovábis fáciem terræ. *Ps.* 103.

AD LAUDES.

Antiph. & Psalm. cum Cantico, ut in die. 425.

Ant. ad Benedictus. *& Oratio, infrà in qualibet die.*

AD HORAS, ut in die, præter Orationem.

CANON, infrà in qualibet Feria.

AD VESPERAS.

Antiphona & Psalmi cum ceteris, ut suprà in Festo Pentecostes. 427.

Antiph. ad Magníficat. *& Oratio, infrà in qualibet die.*

COMPLETORIUM, *ut suprà.* 422.

FERIA SECUNDA.

Duplex-majus.

AD NOCT. *Psalm.* Dómine Dóminus noster. 38. Cœli enarrant glóriam Dei. *cum sua divisione*, 47. Exultáte Deo. 83.

De Epístola prima beáti Joannis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 4.

NOs ex Deo sumus. Qui novit Deum, audit nos: qui non est ex Deo, non audit nos. In hoc cognóscimus Spíritum veritátis, & spíritum erróris. Caríssimi, diligámus nos ínvicem; quia cáritas ex Deo est. Et omnis qui díligit, ex Deo natus est, & cognoscit Deum. Qui non díligit, non novit Deum; quóniam Deus cáritas est. In hoc appáruit cáritas Dei in nobis, quóniam Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum, ut vivámus per eum. In hoc est cáritas: non quasi nos dilexérimus Deum, sed quóniam ipse prior diléxit nos, & misit Fílium suum propitiatiónem pro peccátis nostris. Caríssimi, si sic Deus diléxit nos, & nos debémus altérutrum dilígere.

℟. Petrus cum Undecim locútus est eis: Pœniténtiam ágite, * Et baptizétur unusquísque vestrûm in remissiónem peccatórum; & accipiétis donum Spíritûs sancti, allelúia, allelúia. ℣. Usquequò stulti ea quæ sibi sunt nóxia cúpient? Converti-

mini ad correptiónem meá ; * Et baptizétur unusquisque. *Act.* 2. *Proverb.* 1.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Tom. 5. *de Pentecost.* 3. *Lectio ij.*

HAbétis baptismũ Christi, veníte ut habeátis & Spíritum Christi. Timéte quod scriptum est : Quisquis autem Spíritum Christi non habet, hic non est ejus. Induistis Christum formâ sacramenti, indúite imitatióne exempli ; quóniam Christus pro nobis passus est, relinquens nobis exemplum, ut sequámur vestígia ejus. Nolíte esse habentes formam pietátis, virtútem autem ejus abnegantes. Quæ autem major est virtus pietátis, quàm cáritas unitátis ? Vidémini vobis dícere, Dóminus Jesus ; & fortè non intelligentes atténditis ad id quod Apóstolus ait : Nemo dicit, Dóminus Jesus, nisi in Spíritu sancto. Sed hoc quod ait, Dicit, signátè pósitum est, & próprio quodam modo. Nemo enim dicit, Dóminus Jesus, nisi in Spíritu sancto ; sed si dicit factis, non solis verbis. Nam possunt dícere, Dóminus Jesus, étiam de quibus ait : Non omnis qui dicit mihi, Dómine, Dómine, intrábit in regnum cœlórum. Sed nemo dicit, Dóminus Jesus, nisi in Spíritu sancto : nemo planè, sed eo modo quo dictum est, id est factis. Unde secútus adjunxit, Sed is qui facit voluntátem Patris mei qui in cœlis est, ipse intrábit in regnum cœlórum. Tunc ergo vos sanctum Spíritum habére cognóscite, quando mentem vestram per sincéram caritátem unitáti consenséritis hærére.

℟. Qui recepérunt sermónem Petri, baptizáti sunt : erant autem perseverantes in doctrína Apostolórum ; * Omnes étiam qui credébant, erant páriter, & habébant ómnia commúnia, allelúia, allelúia. ℣. Ecce quàm bonum & quàm jucundum habitáre fratres in unum ; quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem : * Omnes. *Act.* 2. *Ps.* 132.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 3.

IN illo témpore ; Dixit Jesus Nicodémo : Amen, amen dico tibi ; nisi quis renátus fúerit ex aqua & Spíritu sancto, non potest introíre in regnum Dei. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 12. *n.* 5.

NOn misit Deus Fílium suum in mundum, ut júdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum. Ergo, quantùm in médico est, sanáre venit ægrótum. Ipse se intérimit, qui præcepta médici observáre non

Aliter. Venit Salvátor in mundum. Quare dictus est Salvátor mundi, nisi ut salvet mundum, non ut júdicet mundum? Salvári non vis ab ipso, ex te judicáberis. Hoc est autem judícium, quia lux venit in mundum: & dilexérunt hómines magis ténebras quàm lucem; erant enim mala ópera eórum. Fratres mei, quorum ópera bona invénit Dóminus? Nullórum: ómnium mala ópera invénit. Quómodò quidam fecérunt veritátem, & venérunt ad lucem? Et hoc enim séquitur: Qui autem facit veritátem, venit ad lucem: qui confitétur peccáta sua, & accúsat peccáta sua, jam cum Deo facit. Accúsat Deus peccáta tua: si & tu accúsas, conjúngeris Deo.

℟. Quod natum est ex carne, caro est; & quod natum est ex Spíritu, spíritus est. Non miréris quia dixi: Oportet vos nasci dénuò. * Spíritus ubi vult spirat, allelúia, allelúia. ℣. Quis adjúvit Spíritum Dómini? aut quis consiliárius ejus fuit, & ostendit illi? * Spíritus ubi vult. Glória Patri. * Spíritus ubi vult. *Joan.* 3. *Is.* 40.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Spíritus ubi vult spirat; & vocem ejus audis, sed nescis unde véniat, aut quò vadat: sic est omnis qui natus est ex Spíritu, allelúia. *Joan.* 3.

Oratio.

DEus, totíus cónditor creatúræ, fámulos tuos quos fonte renovásti baptísmatis, quosque Spíritûs sancti plenitúdine solidásti, in adoptiónis sorte fácias, quæsumus, dignanter adscribi. Per Dóminum ... in unitáte ejusdem.

C A N O N.

Ex Concilio Parisiensi sexto.

Anno 829. *Lib.* 1. *C.* 10.

MAgna ex parte decus christiánum vilescit; quando renáti in Christo ea quibus in Baptísmate renuntiavérunt, nec intellígere curant, nec ab his se, ut Christo pollíciti sunt, abstinére ságagunt.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. *G.* Non misit Deus Fílium suum in mundum, ut júdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum, allelúia. *Joan.* 3.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

FERIA TERTIA.

Duplex majus.

AD NOCT. *Psalm.* Deus deórum Dóminus. *cum sua divis.* 55. Miserére mei, Deus. 125. Te decet. 68.

De Epístola prima beáti Joannis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 4.

DEum nemo vidit unquam. Si diligámus invicem, Deus in nobis manet, & cáritas ejus in nobis perfecta est. In hoc cognóscimus quóniam in eo manémus, & ipse in nobis,

quóniam dè Spíritu suo dedit nobis; & nos vídimus, & testificámur quóniam Pater misit Fílium suum Salvatórem mundi. Quisquis confessus fúerit quóniam Jesus est Fílius Dei, Deus in eo manet, & ipse in Deo. Et nos cognóvimus, & credídimus caritáti quam habet Deus in nobis. Deus cáritas est: & qui manet in caritáte, in Deo manet, & Deus in eo. In hoc perfecta est cáritas Dei nobiscum, ut fidúciam habeámus in die judícii; quia sicut ille est, & nos sumus in hoc mundo. Timor non est in caritáte: sed perfecta cáritas foràs mittit timórem, quóniam timor pœnam habet. Qui autem timet, non est perfectus in caritáte. Nos ergo diligámus Deum, quóniam Deus prior dilexit nos.

℟. Dixérunt Apóstoli: Dómine, da servis tuis cum omni fidúcia loqui verbum tuum. Et cùm orassent, * Motus est locus in quo erant congregáti, & repléti sunt omnes Spíritu sancto, allelúia, allelúia. ℣. Illuxérunt coruscatiónes tuæ, Deus, orbi terræ; commóta est & contrémuit terra: * Motus est. *Act.* 4. *Ps.* 76.

Sermo sancti Leónis Papæ.

De Pentecoste, Serm. 1.

Lectio ij.

Repléti sunt omnes Spíritu sancto, & cœpérunt loqui áliis linguis, prout Spíritus sanctus dabat eloqui illis. O quàm velox est sermo sapiéntiæ! & ubi Deus magister est, quàm citò díscitur quod docétur! Non est adhíbita interpretátio ad audiendum, non consuetúdo ad usum, non tempus ad stúdium; sed spirante ubi vóluit Spíritu veritátis, própriæ singulárum géntium voces factæ sunt in Ecclésiæ ore commúnes. Ab hoc ígitur die tuba evangélicæ prædicatiónis intónuit: ab hoc die imbres charismatum, flúmina benedictiónum omne desertum & universam áridam rigavérunt; quóniam ad renovandam fáciem terræ Spíritus Dei ferebátur super aquas; & ad véteres ténebras abigendas novæ lucis fúlgura coruscábant, cùm micántium splendóre linguárum, & verbum Dómini lúcidum, & elóquium conciperétur ignítum, cui ad creandum intellectum consumendumque peccátum, & efficácia illuminandi & vis inesset urendi.

℟. Salus ab iis qui audiérunt confirmáta est, * Contestante Deo signis, & porténtis, & váriis virtútibus, & Spíritûs sancti distributiónibus, allelúia, allelúia. ℣. Crevérunt, & quasi germinantes multiplicáti sunt; ac roboráti nimis, implevérunt terram, * Contestante Deo signis, & porténtis, & váriis virtútibus, &c. *Hebr.* 2. *Exod.* 1.

Lectio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 10.

IN illo tempore; Dixit Jesus Pharisæis: Amen, amen dico vobis; qui non intrat in óstium per ovíle óvium, sed ascendit aliunde, ille fur est & latro: qui autem intrat per óstium, pastor est óvium. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 45. n. 2.

DOminus de grege suo, & de óstio quo intrátur ad ovíle, similitúdinem propósuit in hodierna lectióne. Dicant ergo Pagáni: Bene vívimus. Si per óstium non intrant, quid prodest eis unde gloriantur? Ad hoc enim debet unicuíque prodesse bene vívere, ut detur illi semper vívere: nam cui non datur semper vívere, quid prodest bene vívere? Quia nec bene vívere dicendi sunt, qui finem bene vivendi vel cæcitáte nésciunt, vel inflatióne contemnunt. N n est autem cuíquam spes era & certa semper vivendi, nisi agnoscat vitam, quod est Christus, & per jánuam intret in ovíle.

℟. Recordátus est Dóminus pópuli sui: eduxit eos cum pastóribus gregis sui: * Pósuit in médio ejus Spíritum Sancti sui, allelúia, allelúia. ℣. Ipse dedit pastóres & doctóres, ad consummatiónem Sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi: * Pósuit. Glória Patri. * Pósuit. *Is.* 63. *Ephes.* 4.

Ad Benedictus *Ant.* 2. D. Qui intrat per óstium, pastor est óvium; huic ostiárius áperit, & oves vocem ejus áudiunt, allelúia. *Joan.* 10.

Oratio.

DA, quæsumus, Ecclésiæ tuæ, miséricors Deus, ut sancto Spíritu congregáta, hostíli nullátenus incursióne turbétur; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum... in unitáte ejusdem Spíritûs.

CANON.

Ex Concílio Bituricensi.

Anno 1584. *Tit.* 20.

VIta hóminis milítia est super terram, ut habet Scriptúra. Ideo quotquot per baptísmum regeneráti sunt ad vitam, confirmandi sunt ad pugnam: quod consecúti sunt Apóstoli in die Pentecostes, quibus priùs dictum fúerat, Si non abíero, Paraclétus non véniet; si autem abíero, mittam eum ad vos.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Per me si quis introíerit, salvábitur; & ingrediétur, & egrediétur, & páscua invéniet, allelúia. *Joan.* 10.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

FERIA QUARTA QUATUOR TEMPORUM.

Duplex-minus.

AD NOCT. *Psalm.* Exurgat. 79. Dóminus dabit. 79. In ecclésiis. 80.

De Epístola prima beáti Joannis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 5.

TRes sunt qui testimónium dant in cœlo: Pater, Verbum, & Spíritus sanctus; & hi tres unum sunt. Et tres sunt qui testimónium dant in terra: spíritus, & aqua, & sanguis; & hi tres unum sunt. Si testimónium hóminum accípimus, testimónium Dei majus est; quóniam hoc est testimónium Dei, quod majus est, quóniam testificátus est de Fílio suo. Qui credit in Fílium Dei, habet testimónium Dei in se. Qui non credit Fílio, mendácem facit eum; quia non credit in testimónium quod testificátus est Deus de Fílio suo. Et hoc est testimónium, quóniam vitam ætérnam dedit nobis Deus. Et hæc vita in Fílio ejus est. Qui habet Fílium, habet vitam: qui non habet Fílium, vitam non habet. Hæc scribo vobis, ut sciátis quóniam vitam habétis ætérnam, qui créditis in nómine Fílii Dei. Et hæc est fidúcia quam habémus ad Deum; quia quodcumque petiérimus secundùm voluntátem ejus, audit nos. Et scimus quia audit nos quidquid petiérimus; scimus quóniam habémus petitiónes quas postulámus ab eo.

℟. Loquente Petro, cécidit Spíritus sanctus super omnes qui audiébant verbum: & obstupuérunt ex circumcisióne fidéles, quia * Et in natiónes grátia Spíritûs sancti effúsa est, allelúia, allel. ℣. Non est apud Deum nostrum personárum accéptio. * Et. *Act.* 10. 2. *Paral.* 19.

De Sermóne sancti Leónis Papæ.

De Jejunio Pentecostes, 1.

Lectio ij.

HOdiernam, dilectíssimi, festivitátem descensióne sancti Spíritûs consecrátam séquitur, ut nostis, solemne jejúnium, quod ánimis corporibusque curandis salúbriter institútum, devótâ nobis est observántiâ celebrandum. Replétis namque Apóstolis virtúte promissâ, & in corda eórum Spíritu veritátis ingresso, non ambígimus inter cétera cœléstis sacramenta doctrínæ hanc spirituális continéntiæ disciplínam de Paracléti magistério prímitùs fuisse concéptam; ut sanctificátæ jejúnio mentes conferendis sibi charismátibus fierent aptióres. Igitur post sanctæ dies lætítiæ, quos in honórem Dómini à mórtuis resurgentis, ac deinde in cœlos ascendentis, exégimus, postque perceptum sancti Spíritûs donum, salúbriter & necessárie consuetúdo est ordináta jejúnii; ut si quid fortè inter ipsa festivitátum gáudia négligens libertas & licéntia inordináta præsúmpsit, hoc religiósæ abstinéntiæ censúra castíget: quæ ob hoc quoque studiósiùs exe-

quénda est, ut illa in nobis quæ hâc die Ecclésiæ divínitus sunt collàta, permáneant. Templum enim facti Spíritûs sancti, & majóre quàm unquam cópiâ divíni flúminis irrigáti, nullis debémus concupiscéntiis vinci, nullis vítiis possidéri, ut virtútis habitáculum nullâ sit contaminatióne pollútum.

℟. Qui novit corda Deus, testimónium perhíbuit géntibus, dans illis Spíritum sanctum, sicut & nobis; * Et nihil discrévit inter nos & illos, fide puríficans corda eórum, allelúia, allelúia. ℣. Parávit Dóminus bráchium sanctum suum in óculis ómnium géntium; * Et nihil. *Act.* 15. *Is.* 52.

Léctio sancti Evangélii secundum Joannem.

Lectio iij. Cap. 6.

IN illo témpore; Dixit Jesus Judæis: Nemo potest veníre ad me, nisi Pater qui misit me, tráxerit eum. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 26. *n.* 2. & 4.

MAgna grátiæ commendátio. Nemo venit nisi tractus. Quem trahat & quem non trahat, quare illum trahat & illum non trahat, noli velle judicáre, si non vis erráre. Semel áccipe, & intéllige. Nondum tráheris? Ora ut tnaháris. Inde & hic si advertis, noli te cogitáre invítum trahi: tráhitur ánimus & amóre. Nec timére debémus ne dicátur nobis: Quómodò voluntáte credo, si trahor? Ego dico: Parum est voluntáte, étiam voluptáte tráheris. Quid est trahi voluptáte? Delectáre in Dómino, & dabit tibi petitiónes cordis tui. Est quædam voluptas cordis, cui panis dulcis est ille cœlestis. Porrò si Poëtæ dícere lícuit: Trahit sua quemque voluptas; non necéssitas, sed voluptas; non obligátio, sed delectátio: quantò fórtiùs nos dícere debémus trahi hóminem ad Christum, qui delectátur veritáte, delectátur beatitúdine, delectátur justítiâ, delectátur sempitérnâ vitâ, quod totum Christus est? Da desiderantem, da esurientem, da in ista solitúdine peregrinantem atque sitientem, & fontem ætérnæ pátriæ suspirantem: da talem, & scit quid dicam. Si autem frígido loquor, nescit quid loquor. Tales erant isti qui ínvicem murmurábant.

℟. Est scriptum in Prophétis: * Et erunt omnes docíbiles Dei. Omnis qui audívit à Patre & dídicit, venit ad me, allelúia, allelúia. ℣. Dicit Dóminus: Ponam universos fílios tuos doctos à Dómino: * Et erunt. Glória. * Et erunt. *Joan.* 6. *Is.* 54.

A. Benedictus. *Ant.* 3. c. Nemo potest veníre ad me, nisi Pater qui misit me, tráxerit eum; & ego resuscí-

tábo eum in novíssimo die, allelúia. *Joan. 6.*

Oratio.

MEntes nostras, quæsumus, Dómine, Paraclétus qui à te procédit illúminet, & indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem; Qui tecum vivit & regnat in unitáte ejúsdem Spíritûs.

C A N O N.

Ex Concílio Barcinonensi.

Anno 599. Can. 2.

CUm Chrísma Presbyteris Diœcesánis pro confirmandis neóphytis datur, nihil pro liquóris prétio accipiátur; ne grátia Dei prétio benedictiónis affecta, simoníacum intéritum eméntibus vendentibúsque adsóciet.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Amen, amen dico vobis: Qui credit in me, habet vitam ætérnam, allel. *Joan. 6.*

Oratio, ut suprà ad Laudes.

FERIA QUINTA.

Semiduplex.

AD NOCT. *Psalm.* Confitébimur. 112. Notus. 112. Voce meâ...... & intendit mihi. *cum sua divis.* 38.

Incipit Epístola secunda beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j.

SEnior Electæ dóminæ, & natis ejus, quos ego díligo in veritáte; & non ego solus, sed & omnes qui cognovérunt veritátem, propter veritátem quæ pérmanet in nobis, & nobíscum erit in ætérnum. Sit vobíscum grátia, misericórdia, pax à Deo Patre, & à Christo Jesu Fílio Patris, in veritáte & caritáte. Gavísus sum valde quóniam invéni de fíliis tuis ambulantes in veritáte, sicut mandátum accépimus à Patre. Et nunc rogo te, dómina, non tanquam mandátum novum scribens tibi, sed quod habúimus ab inítio, ut diligámus altérutrum. Et hæc est cáritas, ut ambulémus secundùm mandáta ejus. Hoc est enim mandátū, ut quemádmodùm audístis ab inítio, in eo ambulétis; quóniam multi seductóres exiérunt in mundum, qui non confitentur Jesum Christum venisse in carnem: hic est seductor & Antichristus. Vidéte vosmetipsos, ne perdátis quæ operátis estis, sed ut mercédem plenam accipiátis. Omnis qui recédit, & non pérmanet in doctrína Christi, Deum non habet: qui pérmanet in doctrína, hic & Patrem & Fílium habet. Si quis venit ad vos, & hanc doctrínam non affert, nolíte recípere eum in domum, nec Ave ei dixéritis. Qui enim dicit illi Ave, commúnicat opéribus ejus malignis. Plura habens vobis scríbere, nólui per chartam & atramentum; spero enim me futúrum apud vos, & os ad os loqui, ut gáudium vestrum plenum sit. Salútant te fílii soróris tuæ Electæ.

℟. Quæ præparávit Deus iis qui díligunt illum, nobis revelávit per Spíritum suum; * Spíritus enim ómnia scrutátur, étiam profúnda Dei, allelúia, allelúia. ℣. Sapiéntia & fortitúdo ipsius sunt: ipse revélat profúnda & abscóndita; * Spíritus. 1. *Cor.* 2. *Dan.* 2.

Sermo sancti Gregórii Nazianzéni.

In Pentecost. Orat. 44.

Lectio ij.

PRimùm Spíritus sanctus in angélicis & cœléstibus Virtútibus vim suam exerébat, deinde in Pátribus & Prophétis, quórum álii Deum per imáginem vidérunt aut cognovérunt, álii autem étiam res futúras præscivérunt; tum in Christi discípulis, iisque trifáriàm (prout ipsórum captus ferébat) tribúsque tempóribus, nempe ántequàm Christus per passiónem glorificátus esset, postquàm post resurrectiónem glorificátus fuit, ac dénique post ejus ad cœlos ascensiónem. Hoc autem perspícuè osténdit, tum prima illa morbórum spirituumque depúlsio, quæ scilicet non absque Spíritûs númine fiébat; tum illa post confectum salútis nostræ negótium insufflátio, quæ diviniòris procul dúbio inspiratiónis spécimen habébat; tum postrémò præsens hæc igneárum linguárum divísio, quam étiam solemni festo celebrámus. Verùm primò quidem obscúrè, secundò expréssiùs, nunc verò perféctiùs, útpote qui non jam operatióne solâ præsens sit, ut priùs, sed essentiáli, ut sic loquar, modo adsit, simulque versétur. Nam cùm Fílius corpóream nobiscū consuetúdinem habuísset, Spíritum quoque corpóreo modo cerni conveniébat. Cur autem in linguis ígneis? Utrùm propter purgatiónē? (ignis enim purgantis Scriptúra méminit.) An verò propter esséntiam? Deus autem noster ignis est, & quidem ignis improbitátem absúmens. Atque in dispertítis linguis appáret, ob gratiárum diversitátem; sedéntibus autem, propter régiæ dignitátis excelléntiam ejúsque super sanctos requiétem.

℟. Prophétis qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt, revelátum est quia non sibimetipsis, vobis autem ministrábant ea * Quæ nunc nuntiáta sunt per eos qui evangelizavérunt, Spíritu sancto misso de cœlo, allelúia, allelúia. ℣. A sǽculo non audiérunt, neque áuribus percepérunt: óculus non vidit, Deus, absque te, quæ præparasti expectántibus te, * Quæ nunc. 1. *Petr.* 1. *Is.* 64.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 9.

IN illo témpore; Convocátis Jesus duódecim Apóstolis, dedit illis virtútem &

potestátem super ómnia dæmónia, & ut languóres curárent. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

De Civit. Dei. Lib. 22. c. 5.

TRia sunt incredibília, quæ tamen facta sunt. Incredíbile est Christum resurrexisse in carne, & in cœlum ascendisse cum carne. Incredíbile est mundum rem tam incredíbilem credidisse. Incredíbile est hómines ignóbiles, ínfimos, paucíssimos, imperítos rem tam incredíbilem tam efficáciter mundo, & in illo étiam doctis persuadére potuisse. Horum trium incredibílium primum nolunt isti cum quibus ágimus, crédere: secundum coguntur & cérnere; quod non invéniunt unde sit factum, si non credunt tértium. Resurréctio certè Christi, & in cœlum cum carne in qua resurrexit ascénsio, toto jam mundo prædicátur & créditur. Si credíbilis non est, unde toto terrárum orbe jam crédita est? Si multi nóbiles, sublímes, docti eam se vidisse dixérunt, & quod vidérunt diffamáre curárunt, eis mundum credidisse non mirum est; sed istos adhuc crédere nolle perdúrum est. Si autem, ut verum est, paucis, obscúris, mínimis, indoctis eam se vidisse dicéntibus & scribéntibus crédidit mundus; cur pauci obstinatíssimi qui remansérunt, ipsi mundo jam credenti adhuc usque non credunt?

℟. Convocátis Jesus duódecim Apóstolis, * Misit illos prædicáre regnum Dei, allelúia, allelúia. ℣. Creávit illis sciéntiam Spíritûs, sensu implévit cor illórum, ut magnália enarrent óperum ejus: * Misit. Glória. * Misit. *Luc.* 9. *Eccli.* 17.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Dedit Apóstolis Jesus virtútem & potestátem super ómnia dæmónia, & ut languóres curárent, allelúia. *Luc.* 9.

Oratio.

DEus, qui Apóstolis tuis sanctum dedísti Spíritum: concéde plebi tuæ piæ petitiónis effectum; ut quibus dedísti fidem, largiáris & pacem; Per.... in unitáte ejúsdem Spíritûs.

C A N O N.

Ex Epístola sancti Innocéntii Papæ primi ad Decéntium.

Scripta anno 416: Cap. 3. Edit. Ben. 1721.

DE consignandis infántibus manifestum est, non ab álio quàm ab Epíscopo fieri licére. Nam Presbyteri, licèt secundi sint Sacerdótes, Pontificátûs tamen ápicem non habent. Hoc autem Pontifícium solis debéri Epíscopis, ut vel consignent, vel Paraclétum Spíritum tradant, non solùm consuetúdo ecclesiástica demonstrat, verùm & illa léctio Actuum

Apostolórum quæ ásserit Petrum & Joannem esse diréctos, qui jam baptizátis tráderent Spíritum sanctum. Nam Presbyteris, sive extrà Epíscopum, sive præsente Epíscopo cùm baptízant, Chrísmate baptizátos úngere licet, sed quod ab Epíscopo fúerit consecrátum; non tamen frontem ex eódem óleo signáre, quod solis debétur Epíscopis, cùm tradunt Spíritum Paraclétum.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. f. Egressi Apóstoli circuíbant per castella, evangelizantes, & curantes ubíque, allelúia. *Luc.* 9.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

FERIA SEXTA
QUATUOR TEMPORUM.
Semiduplex.

AD NOCT. *Psalm.* Bénedic. 29. Quàm magnificáta sunt. 30. Sit glória. 30.

Incipit Epístola tértia beáti Joannis Apóstoli.

Lectio j.

SEnior Gáio caríssimo, quem ego díligo in veritáte. Caríssime, de ómnibus oratiónem fácio próspere te íngredi & valére, sicut próspere agit ánima tua. Gavísus sum valde veniéntibus frátribus, & testimónium perhibéntibus veritáti tuæ, sicut tu in veritáte ámbulas. Majórem horum non hábeo grátiam, quàm ut áudiam fílios meos in veritáte ambuláre. Caríssime, fidéliter facis quidquid operáris in fratres, & hoc in peregrínos qui testimónium reddidérunt caritáti tuæ in conspéctu Ecclésiæ: quos bene fáciens dedúces digne Deo. Pro nómine enim ejus profécti sunt, nihil accipiéntes à Géntibus. Nos ergo debémus suscípere hujúsmodi, ut cooperatóres simus veritátis. Scripsíssem fórsitan Ecclésiæ; sed is qui amat primátum gérere in eis, Diótrephes, non récipit nos. Propter hoc si vénero, commonébo ejus ópera quæ facit, verbis malignis gárriens in nos; & quasi non ei ista sufficiant, neque ipse súscipit fratres, & eos qui suscípiunt, próhibet, & de Ecclésia éjicit. Caríssime, noli imitári malum, sed quod bonum est. Qui bene facit, ex Deo est: qui male facit, non vidit Deum. Demétrio testimónium rédditur ab ómnibus, & ab ipsa veritáte: sed & nos testimónium perhibémus; & nosti quóniam testimónium nostrum verum est. Multa hábui tibi scríbere; sed nólui per atraméntum & cálamum scríbere tibi. Spero autem prótinus te vidére, & os ad os loquémur. Pax tibi. Salútant te amíci. Salúta amícos nominátim.

℟. Omnia operátur unus atque idem Spíritus: * Et quosdam quidem pósuit in Ecclésia doctóres, deinde virtútes, exinde grátias curatiónum, allelúia, allelúia. ℣. Per sapiéntiam sanáti

sunt quicumque placuérunt tibi, Dómine. * Et quosdam. 1. Cor. 12. Sap. 9.

De Sermóne sancti Leónis Pápæ.

De Pentecoste, 1. C. 4.

Lectio ij.

SIcut detestámur Ariános, qui inter Patrem & Fílium áliquam volunt esse distántiam; ita étiam Macedoniános páriter detestámur, qui licèt Patri & Fílio tríbuant æqualitátem, Spíritum tamen sanctum inferióris putant esse natúræ: non considerantes eam blasphémiam se incídere, quæ neque in præsenti século, neque in futúro sit remittenda judício, dicente Dómino: Quicumque díxerit verbum contra Fílium hóminis, remittétur ei; qui autem díxerit contra Spíritum sanctum, non remittétur ei, neque in hoc séculò, neque in futúro. Pérmanens ítaque in hac impietáte, sine vénia est; quia exclúsit eum à se, per quem póterat confitéri; nec unquam pervéniet ad indulgéntiæ remédium, qui patrocinatúrum sibi non habet advocátum. Ab ipso enim est invocátio Patris, ab ipso sunt lácrymæ pœniténtium, ab ipso sunt gémitus supplicántium. Et nemo potest dícere Dóminum Jesum, nisi in Spíritu sancto, cujus æquálem cum Patre & Fílio omnipoténtiam, unamque deitátem evidentíssimè prædicat Apóstolus, dicens: Divisiónes quidem gratiárum sunt, idem autem Spíritus: & divisiónes ministratiónum sunt, idem autem Dóminus: & divisiónes operatiónum sunt, idem verò Deus qui operátur ómnia in ómnibus. His, dilectíssimi, aliisque documentis quibus innumerabíliter divinórum eloquiórum coruscat auctóritas, ad veneratiónem Pentecostes unanímiter incitémur, exultantes in honórem sancti Spíritûs, per quem omnis Ecclésia cathólica sanctificátur, omnis ánima rationális imbúitur; qui inspirátor fídei, doctor sciéntiæ, fons dilectiónis, signáculum castitátis, & totíus est causa virtútis.

℞. Non vocávit nos Deus in immundítiam, sed in sanctificatiónem: * Qui étiam dedit Spíritum suum sanctum in nobis, allelúia, allelúia. ℣. Deus excelsus ipse est miséricors, & propítius fiet peccátis eórum: * Qui. 1. Thess. 4. Ps. 77.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 5.

IN illo témpore; Factum est in una diérum, & Jesus sedébat docens. Et erant Pharisæi sedentes, & legis Doctóres, qui vénerant ex omni castello Galilææ, & Judææ, & Jerúsalem: & virtus Dómini erat ad sanandum eos. Et réliqua.

Homília sancti Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth. C. 8.

MOvet Scribas remissum ab hómine peccátum : hóminem enim tantùm in Jesu Christo contuebantur. Et remissum est ab eo quod lex laxáre non póterat ; fides enim sola justíficat. Deinde murmuratiónem eórum Dóminus intróspicit, dicitque fácile esse Fílio hóminis in terra peccáta dimíttere. Verùm enim nemo potest dimíttere peccáta, nisi solus Deus : ergo qui remittit, Deus est. Quia nemo remittit nisi Deus, Deus in hómine manens, curatiónem hómini præstábat : & nulla ei agendi & loquendi erat difficultas, cui subest totum posse quod lóquitur. Porrò autem ut ipse esse in córpore pósitus intélligi posset, qui & ánimis peccáta dimítteret, & resurrectiónem corpóribus præstáret, ait : Ut sciátis quóniam Fílius hóminis habet potestátem in terra dimíttere peccáta, ait paralytico : Surge. Sed quia omnis erat perficiendi óperis rátio explicanda, adjécit : Tolle lectum tuum, & vade in domum tuam. Primùm remissiónem tríbuit peccáti, dehinc virtútem resurrectiónis ostendit, tum sublatióne lécťuli infirmitátem ac dolórem corpóribus dócuit abfutúram, postrémò réditu in domum própriam iter in paradísum credéntibus esse redhibendum.

℟. Quid cogitátis in córdibus vestris ? Quid est facílius dícere, Dimittuntur tibi peccáta, an dícere, Surge, & ámbula ? * Ut autem sciátis quia Fílius hóminis habet potestátem in terra dimittendi peccáta, tibi dico : Surge, tolle lectum tuum, & vade in domum tuam, allelúia, allelúia. ℣. Spíritus Dómini super me, eò quòd únxerit Dóminus me, ut prædicárem indulgéntiam, & annum placábilem Dómino. * Ut autem sciátis. Glória Patri. * Ut autem sciátis. *Luc.* 5. *Is.* 61.

Ad Benedictus. *Ant.* 4. ℟. Virtus Dómini erat ad sanandum eos, allelúia. *Luc.* 5.

Oratio.

ADsit nobis, quæsumus, Dómine, virtus Spíritûs sancti, quæ & corda nostra clementer expurget, & ab ómnibus tueátur advérsis ; Per Dóminum nostrum Jesum Christum .... in unitáte ejusdem Spíritûs.

C A N O N.

Ex Concílio Eliberitáno.

Anno 305. *Can.* 38.

PEregrè navigantes, aut si Ecclésia in próximo non fúerit, statúimus posse fidélem, qui lavácrum suum íntegrum habet, baptizáre in necessitáte infirmitátis pósitum catechúmenum ; ita ut si supervíxerit, ad Epíscopum eum perdúcat, ut per

manûs impositiónem perfícere possit.

Ad Magníficat. Ant. 3. a. Stupor apprehendit omnes; & magnificábant Deum, & repléti sunt timóre, dicentes : Quia vídimus mirabília hódie, allelúia. *Luc.* 5.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

SABBATO QUATUOR TEMPORUM.

Semiduplex.

AD NOCT. *Ps.* Confitémini. 49. Confiteantur. 49. Confiteantur Dño. 50.

Incipit Epístola Cathólica beáti Judæ Apóstoli.

Lectio j.

JUdas Jesu Christi servus, frater autem Jacóbi, his qui sunt in Deo Patre dilectis, & Christo Jesu conservátis & vocátis : Misericórdia vobis & pax, & cáritas adimpleátur. Caríssimi, omnem sollicitúdinem fáciens scribendi vobis de commúni vestra salúte, necesse hábui scríbere vobis; déprecans supercertári semel tráditæ sanctis fidei. Subintroiérunt enim quidam hómines (qui olim præscripti sunt in hoc judícium) ímpii, Dei nostri grátiam transferentes in luxúriam, & solum Dominatórem & Dóminum nostrum Jesum Christum negantes. Commonére autem vos volo, sciéntes semel ómnia, quóniam Jesus pópulum de terra Ægypti salvans, secundò eos qui non credidérunt, pérdidit: Angelos verò qui non servavérunt suum principátum, sed dereliquérunt suum domicílium, in judícium magni diéi vínculis ætérnis sub calígine reservávit. Sicut Sódoma, & Gomorrha, & finítimæ civitátes símili modo exfornicátæ, & abeuntes post carnem álteram, factæ sunt exemplum, ignis ætérni pœnam sustinentes; simíliter & hi carnem quidem máculant, dominatiónem autem spernunt, majestátem autem blasphémant.

℞. Quid orémus sicut opórtet, nescímus; sed * Ipse Spíritus póstulat pro nobis gemítibus inenarrabílibus, allelúia, allelúia. ℣. In die illa, dicit Dóminus, effúndam super domum David, & super habitatóres Jerúsalem, Spíritum grátiæ & precum. * Ipse Spíritus póstulat pro nobis. *Rom.* 8. *Zach.* 12.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

Serm. 3. *Lectio ij.*

VEre múltiplex Spíritus, qui tam multiplíciter fíliis hóminum inspirátur, ut non sit qui se abscondat à calóre ejus; síquidem concéditur eis ad usum, ad miráculum, ad salútem, ad auxílium, ad solátium, ad fervórem. Ad usum quidem vitæ, bonis & malis, dignis páriter & indignis commúnia bona abundantíssimè tríbuens. Ingrátus est qui in his quoque benefícium Spíritûs

non agnoscit. Ad miráculum, in signis & prodígiis, in váriis virtútibus quas per quorúmlibet manus operátur. Ipse est antíqua mirácula suscitans, ut ex præséntibus fidem astruat præteritórum. Sed quia nonnullis hanc quoque grátiam sine própria militáte largítur, tértiò infúnditur ad salútem, cùm in toto corde nostro revértimur ad Dóminum Deum nostrum. Porrò ad auxílium datur, cùm in omni colluctatióne ádjuvat infirmitátem nostram. Nam cùm testimónium pérhibet spirítui nostro quòd fílii Dei sumus, ea inspirátio est ad consolatiónem. Datur étiam ad fervórem, cùm in córdibus perfectórum veheméntiùs spirans, válidum ignem caritátis accendit; ut non solùm in spe filiórum Dei, sed étiam in tribulatiónibus glorientur, contuméliam glóriam reputantes, oppróbrium gáudium, despectiónem exaltatiónem. Omnibus nobis, ni fallor, datus est Spíritus ad salútem; ad fervórem non ita. Pauci enim sunt qui hoc Spíritu repleantur, pauci qui stúdeant æmulári. Orémus, fratres, ut compleantur in nobis dies Pentecostes, dies remissiónis, dies exultatiónis, dies veríssimi jubiléi: & invéniat nos semper Spíritus sanctus omnes propter præséntiam corporálem, páriter propter córdium unitátem, in eódem loco per promissam stabilitátem, ad laudem & glóriam sponsi Ecclésiæ Jesu Christi Dómini nostri, qui est super ómnia Deus benedíctus in sécula. Amen. Tu autem.

℟. Qui confírmat nos in Christo, & qui unxit nos, Deus; qui & signávit nos, * Et dedit pignus Spíritûs in córdibus nostris, allelúia, allelúia. ℣. Dóminus Deus noster pépigit nobíscum fœdus, * Et dedit pignus Spíritûs. 2. *Cor.* 1. *Deut.* 5.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 4.

IN illo témpore; Descendit Jesus in Caphárnaüm civitátem Galilææ; ibíque docébat illos Sábbatis. Et stupébant in doctrína ejus, quia in potestáte erat sermo ipsíus. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

In Luc. Lib. 4. *n.* 57.

VIde cleméntiam Dómini Salvatóris. Nec indignatióne commótus, nec scélere offensus, nec injúria violátus, Judæam déserit: quin étiam immemor injúriæ, memor cleméntiæ, nunc docendo, nunc liberando, nunc sanando, infídæ plebis corda demulcet. Et bene sanctus Lucas virum ab spíritu nequítiæ liberátum ante præmísit, & subsítuit féminæ sanitátem. Utrumque enim sexum Dóminus curatúrus advénerat: &

prior sanári débuit, qui prior creátus est; nec prætermitti illa, quæ mobilitáte magis ánimi, quàm pravitáte peccáverat. Sábbato medicínæ Domínicæ ópera cœpta significat; ut inde nova creatúra cœperit, ubi vetus antè desívit: nec sub lege esse Dei Fílium, sed supra legem in ipso princípio designáret; nec solvi legem, sed impléri. Fortassis etiam in typo mulíeris illíus socrûs Simónis & Andréæ, váriis críminum fébribus caro nostra languébat, & diversárum cupiditátum immódicis æstuábat illécebris. Nec minórem febrem amóris esse díxerim, quàm calóris. Itaque illa ánimum febris, hæc corpus inflammat. Febris enim nostra, avarítia est: febris nostra, libído est: febris nostra, ambítio est: febris nostra, iracúndia est.

℟. Jesus docébat Sábbatis: & * Stupébant in doctrína ejus, quia in potestáte erat sermo ipsíus, allelúia, allelúia. ℣. Sapiéntia in Ecclésiis Altíssimi apériet os suum, & in médio pópuli exaltábitur, & in plenitúdine sanctâ admirábitur. * Stupébant. Glória Patri. * Stupébant. *Luc.* 4. *Eccli.* 24.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. *f.* Colloquebantur ad ínvicem, dicentes: Quod est hoc verbum, quia in potestáte & virtúte ímperat immundis spirítibus, & éxeunt? allelúia. *Luc.* 4.

Oratio.

MEntibus nostris, quǽsumus, Dómine, Spíritum sanctum benignus infunde, cujus & sapiéntiâ cónditi sumus, & providéntiâ gubernámur; Per... in unitáte ejusdem Spíritûs.

CANON.

Ex Concílio Arelatensi sexto.

Anno 813. *Can.* 6.

PResbyteri sub sigillo custódiant Chrisma, & nulli sub prætextu medicínæ, vel cujúslibet rei, dare præsúmant. Genus enim Sacramenti est, & non ab áliis nisi à Sacerdótibus contingi debet. Quod si fécerint, honóre priventur.

PROPRIUM SANCT.

PROPRIUM SANCTORUM.

PARS VERNA.

De Semiduplicibus & Simplicibus in Quadragesima occurrentibus sola fit commemoratio, nempe de Semid. in utrisque Vesperis & Laudibus; de Simplicibus verò, pridie in Vesperis, & in Laudibus diei.

De occurrentibus autem à Vesperis Feriæ IV. majoris Hebdomadæ inclusivè, ad Dominicam in Albis etiam inclusivè, nihil omnino fiet.

Per Quadragesimam omittitur Allelúia. *in fine Antiphonarum, quæ sumuntur de Communi, pro commem. Sanctorum.*

DIE IV. FEBRUARII.

SANCTI AVENTINI, Episcopi,

Commemoratio.

Pridie AD VESP. Ant. Elégit. ℣. Beátus. *ut in Communi*, xj. *Oratio*, Da Ecclésiæ tuæ. xiv.

AD LAUDES, *Ant.* Ego sum. ℣. Elégit Dóminus. xiij. *Oratio*, Da Ecclésiæ tuæ. xiv.

AD VESP. Ant. Sacerdótes tui. ℣. Salvum fecit Dóminus. xv. *Oratio*, Da Ecclésiæ tuæ. xiv.

DIE V.

SANCTÆ AGATHÆ, Virginis & Martyris,

Commemoratio.

Pridie AD VESPERAS, *Ant.* Infirma. ℣. Deus. xxxij. *Oratio*, Indulgéntiam. xxxv.

AD LAUDES, *Ant.* Factus est. ℣. Heréditas. *Orat.* Indulgéntiam. xxxv.

AD VESPERAS, *Ant.* Casta. ℣. Conféssio. xxxvij. *Oratio*, Indulgéntiam nobis. xxxv.

DIE VI.

SANCTI VEDASTI, Episcopi,

Commemoratio.

Pridie AD VESPERAS, *Ant.* Elégit. ℣. Beátus. *ut in Communi*, xj. *Oratio*, Dírige. xiv.

AD LAUDES, *Ant.* Ego sum. ℣. Elégit. xiij. *Oratio*, Dírige. xiv.

DIE VII.

SANCTI STEPHANI, Abbatis,

Commemoratio.

Pridie AD VESPERAS, *Ant.* Egrédere. ℣. Potens in terra. xxj. *Oratio*, Da nobis, quæsumus, Dómine. xxiij.

[*AD NOCT. si sit Dominica, Lectio ix.*

STéphanus Thigerni apud Arvernos nóbili génere natus, anno ætátis suæ duodécimo, à patre ductus est in Itáliam, límina Apostolórum, aliaque sacra urbis loca veneratúrus. Regrédiens in pátriam, morbo detentus, Beneventi remansit apud Milónem Epíscopum, sub cujus disciplíná multùm in sacris lítteris & bonis móribus per duódecim annos profécit. In pátriam redux, cùm relíctas sibi à defunctis paréntibus copiósas opes in páuperes erogásset, tandem secessit in desertum Lemovicensis agri locum, Murétum nómine, in quo, probante Gregório séptimo, cui notus erat, novi Ordinis fundamenta jecit. Hujus póstea sub Grandimonti título plures, sǽculi contemptu, vitæ asperitáte, solitúdinis amóre, illustres famíliæ per Gállias propagátæ sunt; étiam in agro Blesensi prope Cambórium, in quibus à beáto viro trádita reguláris observántia plurimùm flóruit. In eo tanta fuit humílitas, ut sacerdótio se indignum ratus, Diaconátûs tantùm officio functus fúerit. Per quinquaginta ferè annos jejúniis, assíduis oratiónibus, aliísque córporis afflictatiónibus attrítus, Muréti ánimam Deo réddidit, die octávo Februárii, anno supra millésimum centésimo vigésimo quarto. Quinto post mense, corpus ejus Grandimontum inde translátum est, ubi multis miráculis effulsit.]

AD LAUDES, Ant. Ecce ego. ℣. Veníte. *Oratio*, Da nobis, quæsumus, Dómine. xxiij.

AD VESPERAS, commem. sanctæ Apolloniæ, Virginis & Martyris, Ant. Infirma. ℣. Deus. xxxij. *Oratio*, Deus, qui inter cétera, *ut in Communi.* xxxv.

DIE IX.

S. APOLLONIÆ, Virginis & Martyris, *Commemoratio.*

[*AD NOCT. si sit Dominica, Lectio ix.*

Ex Epístola sancti Dionysii Alexandríni, ad Fábium Antiochénum.

Eus. Hist. Lib. 6. Cap. 41.

NEquíquam ex Décii Imperatóris edicto persecútio apud nos cœpta est, sed íntegro anno antevérterat. Nam infaustus quidam vates ac poéta commóvit Alexandríæ adversùs nos gentílium turbas. Ab illo ígitur stimuláti, hanc solam pietátem cultúmque dæmonum suórum existimábant, si cædibus adversùs nostros sævírent. Itaque admirandam illam provectæ jam ætátis vírginem Apollóniam tunc comprehendérunt; & maxillas quidem ejus percutientes, cunctos ei dentes excussérunt. Accenso autem ex-

tra urbem rogo, minabantur vivam se illam combustúros, nisi unà cum ipsis ímpia verba pronuntiáret. At illa véniam deprecári paulíspet visa, atque ínterim dimissa, celériter in ignem insílit, & conflagrávit.]

AD LAUDES, *Ant.* Factus est. ℣. Hereditas. *Orat.* Deus, qui inter. xxxv.

AD VESPERAS, *Pro commem. sanctæ Scholasticæ Virginis*, *Ant.* Complácuit. ℣. Audi. xxxij. *Orat.* Omnípotens. *ut in Communi Virginum*, xxxv.

DIE X.

S. SCHOLASTICÆ, Virginis,

Commemoratio.

[*AD NOCT. si sit Dominica*, *Lectio ix.*

Scholástica Benedícti Abbátis soror, Deo ab infántiæ témpore dedicáta, ad fratrem quotannis veníre consuéverat, ut ejus sacris collóquiis fruerétur. Ad hanc vir Dei non longe extra jánuam in possessióne monastérii descendébat. Quádam vero die, cùm diútiùs eum apud se retinére vellet, & ille non acquiésceret, insertas dígitis manus ad oratiónem super mensam pósuit, ut Deus fratris mentem infléćteret. Tantaque súbito tonítrui vis, & inundátio plúviæ erúpit, ut Benedíctus pedem extra limen efferre non posset. Sicque factum est ut totam noctem pervígilem in spirituáli collóquio transígerent. Hinc reversus ad cellam Benedíctus, post tríduum elevátis óculis, vidit ejusdem sorórís suæ ánimam in columbæ spécie cœli secréta penetráre. Qui ex hac visióne óbitum ejus intélligens, prótinus fratres misit, qui corpus ejus ad monastérium suum deferrent, & in sepulcro quod sibi paráverat, pónerent.]

AD LAUDES, *Ant.* Exultábit. ℣. Sitívit. *Oratio*, Omnípotens. xxxv.

DIE XVIII.

SANCTI SIMEONIS, Hierosolymitani Episcopi, & Martyris,

Commemoratio.

Pridie AD VESPERAS, *Ant.* Ecce Deus. ℣. In Deo sperávi. ij. *Oratio*, Omnípotens. *ut in Communi unius Martyris*, iv.

[*AD NOCT. si sit Dominica*, *Lectio ix.*

Ex libro quinto Commentariórum sancti Hegesippi Historiógraphi.

Eus. Hist. Lib. 3.

Simeon, cognátus Dómini, fílius Cléophæ, calúmniam passus ab hæréticis, accusátus est coram Attico consulári; & per plúrimos dies excruciátus, martyr effectus est; ita ut omnes supra modum admirarentur, & ipse quoque Consuláris, quómodo is qui centum vìginti annos attígerat, tália pertulisset. Tandem vero senténtiâ júdicis cruci affi-

xus est. Ad hæc usque témpora Ecclésia virgo pura & incorrupta permansit, in obscúro adhuc recessu delitescéntibus quicumque rectam salutáris prædicatiónis régulam depraváre nitebantur. Postquam autem sacer Apostolórum chorus vário mortis génere extinctus est, effluxeratque jam ætas hóminum illórum qui divínam ipsam Sapiéntiam suis áuribus auscultáre meruerant; tunc demum exorta est ímpii erróris conspirátio, nullo vidélicet ámpliùs ex Apóstolis supérstite.]

AD LAUDES, *Ant*, Bonum. ℣. Adjutor. *Oratio*. Omnípotens. iv.

DIE XXII.

PONTIFICATUS, seu CATHEDRÆ S. PETRI, Antiochiæ, *Commemoratio*.

Pridie AD VESPERAS, *Ant*. Ecce ego mittam piscatóres multos, dicit Dóminus; & piscabuntur fílios Israel, & scient quia nomen mihi Dóminus. *Jerem*. 16.

℣. Humília réspicit Dóminus in cœlo & in terra, ℟. Súscitans à terra ínopem. *Ps*. 112.

Oratio.

DEus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cœlestis, ligandi atque solvendi Pontifícium tradidisti: concéde, ut intercessiónis ejus auxílio, à peccatórum nostrórum néxibus liberémur; Qui vivis, &c.

AD LAUDES, *Ant*. Ecclésia ædificabátur, ámbulans in timóre Dómini, & consolatióne sancti Spíritûs replebátur. Petrus autē pertransíbat universos. *Act*. 9.

℣. Pósui adjutórium in potente; ℟. Et exaltávi eléctum de plebe mea. *Ps*. 88.

AD VESPERAS, *Ant*. Docuérunt turbam multam, ita ut cognominarentur primùm Antiochíæ discípuli, Christiáni. *Act*. 11.

℣. Exaltent eum in Ecclésia plebis, ℟. Et in cáthedra seniórum laudent eum. *Ps*. 106.

DIE XXIII.

SANCTI MEDRALDI, Abbatis, *Commemoratio*.

Pridie AD VESPERAS, *Ant*. Egrédere. ℣. Potens in terra. xxj. *Oratio*, Da nobis. xxiij.

[*AD NOCT*. *si sit Dominica*, *Lectio ix*.

MEdraldus in pago Oximensi circa finem séptimi sǽculi cláruit inter sancti Ebrulphi Abbátis discípulos. Hic nempe, constructo in sylva Uticensi cœnóbio, ad conversiónem morum plúrimos traxit, qui prædia, domos & possessiónes suas ipsi tradébant, enixè rogantes ut monastéria sibi constrúeret ac religiósæ vitæ órdinem præscriberet. Horum votis acquiescens Ebrulphus, quíndecim quà virórum quà mulíerum cóndidit mona-

stéria, quibus probatissimæ vitæ viros præfécit, atque inter álios Medraldum cujus sánctitas commendátur in antíquo Sagiensi Martyrológio, & deposítio séptimo Calendas Mártii assignátur. Ab Ebrulpho institútæ famíliæ, témpore incursiónis Normánnicæ, cum ædifíciis omníno destrúctæ sunt, uno supérstite Uticensi monastério quod nunc sancti Ebrulphi dícitur. Plúrimæ vero sanctórum relíquiæ ante cladem illam sublátæ, Vindócinum allátæ sunt, inter quas hodiéque celebrátur corpus sancti Medraldi Abbátis, quod anno millésimo ducentésimo octogésimo octávo à Canónicis sancti Geórgii coram Joanne Cómite Vindocinensi & frátribus, reclúsâ thecâ, inventum est cum magna parte vestimentórum in quibus recéperat sepultúram.]

AD LAUDES, *Ant.* Ecce ego. ℣. Veníte, *Orátio*, Da nobis. xxiij.

DIE XXIV.

[*In anno Bissextili, die* XXV.]

In Festo

S. MATTHIÆ, APOST.

Duplex-május.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria; & sic in toto Officio.

Ant. 1. D. VOcávit Jesus discípulos suos; & elégit duódecim ex ipsis, quos & Apóstolos nominávit. *Luc.* 6.

Ant. 3. a. Vocávit ad se quos vóluit; & dedit illis potestátem curandi infirmitátes, & ejiciendi dæmónia. *Marc.* 3.

Ant. 4. E. Hos misit Jésus, præcípiens eis: Ite ad oves quæ periérunt domûs Israel. *Matth.* 10.

Ant. 5. C. Euntes prædicáte, dicentes: Quia appropinquávit regnum cœlórum. *Matth.* 10.

Ant. 7. d. Egressi autem, circuíbant per castella, evangelizantes & curantes ubíque. *Luc.* 9.

Capitulum. Hebr. 2.

CUm inítium accepisset salus enarrári per Dóminum, ab eis qui audiérunt in nos confirmáta est, contestante Deo signis & porténtis, & váriis virtútibus, & Spíritûs sancti distributiónibus secundùm suam voluntátem.

℟. Ecce dedi vobis potestátem super omnem virtútem inimíci; * Verúmtamen in hoc nolíte gaudére: † Gaudéte quòd nómina vestra scripta sunt in cœlis. ℣. Dabo vos in nomen, & in laudem ómnibus pópulis; * Verúmtamen. Glória. † Gaudéte. *Luc.* 10. *Soph.* 3.

Hymnus.

LÆtáre, cœlum; pláusibus
Tellus resultet æmulis;
Apostolórum glóriam
Solemnis instaurat dies.

Vos, ceu tubis sonántibus,
Christum per orbem spárgitis:

Vos illa sacris vátibus
Prædícta mundi lúmina.
Qui, dante Christo, pánditis,
Qui cláuditis cœli fores,
Nos críminum tenácibus
Vinclis ligátos sólvite.
Potente qui nutu graves
Morbos fugátis córporum,
Desiderátam póscite
Ægris medélam móribus.
Sublímis ut cùm vénerit,
Vobis simul sedéntibus,
Ad déxterum Judex latus,
Nos inter agnos cóllocet.
Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus ℟. Virtúte multâ. *Ps.* 67.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. Oportet ex his viris qui nobiscum sunt congregáti in omni témpore, quo intrávit & exívit inter nos Dóminus Jesus, testem resurrectiónis ejus nobíscum fieri unum ex istis. *Act.* 1.

Oratio, ut infra ad Laudes.

Commemoratio Feriæ.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Christum Apostolórum Magistrum & Dóminum, * Veníte, adorémus. *Joan.* 13.

Ps. 94. Veníte.

Hymnus. S. V.

SUpréme, quales, Arbiter,
Tibi ministros éligis,
Tuas opes qui vílibus
Vasis amas commíttere!
Hæc nempe plena lúmine
Tu vasa frangi præcipis:
Lux inde magna rúmpitur,
Ceu, nube scissâ, fúlgura.
Totum per orbem núntii,
Nubes velut, citi volant:
Verbo graves, Verbo Deo,
Tonant, coruscant, pérpluunt.
Christum sonant: versæ ruunt
Arces superbæ dæmonum:
Circùm tubis clangéntibus,
Sic versa quondam mœnia.
Fac, Christe, cœlestes tubæ
Somno graves nos éxcitent:
Accensa de te lúmina
Pellant tenébras méntium.
Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. g. Convocátis Jesus duódecim Apóstolis, cœpit illos míttere binos prædicáre regnum Dei. *Luc.* 9. *Marc.* 6.

Ant. 2. D. Præcípiens, dicébat eis: Infírmos curáte, mórtuos suscitáte, dæmones ejícite: gratis accepístis, gratis date. *Matth.* 10.

Ant. 3. c. Nolíte possidére aurum, neque argentum, neque pecúniam in zonis vestris: dignus enim est operárius cibo suo. *Matth.* 10.

℣. Custodiébant testimó-

via ejus, ℟. Et præceptum quod dedit illis. *Ps.* 98.

Lectiones de Scriptura occurrente, è duabus fiunt tres.

℟. *j.* Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum : * Estóte ergo prudentes sicut serpentes, & símplices sicut columbæ. ℣. Ex ore Dómini prudéntia ; & próteget gradientes simplíciter : * Estóte ergo prudentes. *Matth.* 10. *Prov.* 2.

℟. *ij.* Tradémini à paréntibus, & cognátis, & amícis : & morte afficient ex vobis ; & capillus de cápite vestro non períbit : * In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras. ℣. Nolíte timére oppróbrium hóminum, & blasphémias eórum ne metuátis ; ego, ego ipse consolábor vos : * In patiéntia. *Luc.* 21. *Is.* 51.

℟. *iij.* Cùm tradent vos, nolíte cogitáre quómodo, aut quid loquámini : * Non enim vos estis qui loquímini, sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. ℣. Spíritus meus erit in médio vestrûm ; nolíte timére : * Non enim vos. Glória Patri. * Non enim vos. *Matth.* 10. *Agg.* 2.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. E. In quamcúmque domum intravéritis, dícite : Pax huic dómui ; & si ibi fúerit fílius pacis, requiéscet super illum pax vestra. *Luc.* 10.

Ant. 5. 2. Qui vos audit, me audit ; & qui vos spernit, me spernit : qui autem me spernit, spernit eum qui misit me. *Luc.* 10.

Ant. 6. F. Quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine ; & quod in aure audítis, prædicáte super tecta. *Matth.* 10.

℣. Annuntiáte inter gentes glóriam Dómini, ℟. In ómnibus pópulis mirabília ejus. *Ps.* 95.

De Actibus Apostolórum.

Lectio iv. Cap. 1.

IN diébus illis, exurgens Petrus in médio fratrū, dixit : (erat autem turba hóminum simul ferè centum viginti) Viri fratres, opórtet impléri Scriptúram quam prædixit Spíritus sanctus per os David, de Juda qui fuit dux eórum qui comprehendérunt Jesum, qui connumerátus erat in nobis, & sortítus est sortem ministérii hujus. Et hic quidem possédit agrum de mercéde iniquitátis, & suspensus crépuit médius ; & diffúsa sunt ómnia víscera ejus. Et notum factum est ómnibus habitántibus Jerúsalem ; ita ut appellarétur ager ille linguâ eórum, Hacéldama, hoc est, Ager sánguinis. Scriptum est enim in libro Psalmórum : Fiat commorátio eórum desérta, & non sit qui inhábitet in ea, & episcopátum ejus accípiat alter. Oportet ergo ex his viris qui nobíscum sunt congregáti in omni témpore, quo intrávit & exívit inter nos Dó-

minus Jesus, incípiens à baptísmate Joannis usque in diem quâ assumptus est à nobis, testem resurrectiónis ejus nobiscum fieri unum ex istis. Et statuérunt duos; Joseph, qui vocabátur Bársabas, qui cognominátus est Justus; & Matthíam. Et orantes dixérunt: Tu, Dómine, qui corda nosti ómnium, ostende quem elégeris ex his duóbus unum, accípere locum ministérii hujus, & apostolátûs, de quo prævaricátus est Judas, ut abíret in locum suum. Et dedérunt sortes eis; & cécidit sors super Matthíam, & annumerátus est cum úndecim Apóstolis.

℞. Vos estis qui permansistis mecum in tentatiónibus meis: * Et ego dispóno vobis sicut dispósuit mihi Pater meus regnum. ℣. Dispósui testamentū eléctis meis: * Et ego. *Luc.* 22. *Ps.* 88.

Ex Commentário S. Joannis Chrysóstomi, in Actus Apostolórum.

Hom. 3. *Lectio v.*

IN diébus illis, exurgens Petrus. Tamquam férvidus, & tamquam is cui à Christo grex commíssus fúerat, & tamquam chori princeps, ubíque primus íncipit loqui. Viri fratres, oportébat impléri Scriptúram. Illud consídera quòd Petrus agit ómnia ex commúni senténtia, nihil ex autoritáte, nihil cum império. Oportet ígitur ex viris nobiscum congregátis in omni témpore. Quamobrem commúnicat hoc negótium cum illis? ne delaberentur in contentiónem: nam si his ipsis hoc áccidit, multò magis accidísset illis. Proptérea ait: Viri fratres, oportet elígere è nobis. Multitúdini permittit judícium: simul eos qui eligebantur reddens venerandos, & seipsum liberans ab ódio ceterórum. Ex quibus autem facienda sit eléctio, ipse interpretátur, dicens: Ex viris nobiscum congregátis in omni témpore. Etenim si dixísset, Modestos oportet adesse, céteros affecísset contumélia. Et statuérunt duos: Joseph qui vocabátur Bársabas, qui cognominátus est justus; & Matthíam. Quare non multos? ne major fíeret animórum dejéctio, neve res in multos distraherétur.

℞. Jam non dicam vos servos: vos autem dixi amícos; * Quia ómnia quæcumque audívi à Patre meo, nota feci vobis. ℣. Antíqua ne intueámini: ecce ego fácio nova, & nunc oriéntur, útique cognoscétis ea; * Quia. *Joan.* 15. *Is.* 43.

Lectio vj.

ET verò omnes commúniter precantur, dicentes: Tu, Dómine, qui nosti corda ómnium, ostende. Tu, ínquiunt; non nos. Aptè córdium cognitórem appellant: hinc enim eléctio erat facienda, non ab exte-

ritóribus. Neque dixérunt, Elige; sed, Ostende eléctum, hoc est, quem tu elegisti; sciéntes ómnia præfinita esse à Deo. Et dedérunt eis sortes. Nondum judicábant se esse idóneos ut rem ipsi sibi permítterent. Ideóque cúpiunt áliquo signo edocéri. Alióqui, si illic ubi nec erat precátio, neque viri probi tantùm váluit sors eò quòd recto ánimo fíeret super Jona; multò magis hìc explévit chorum, ac perfécit órdinem. Nec alter ille dóluit; non enim celassent Apóstoli próprios deféctus, qui de ipsis primóribus non vériti sunt dícere, quòd álibi commóti fúerint indignatióne: idque non semel, sed sæpiùs. Hos ígitur & nos imitémur. Non jam ómnibus loquor, sed his tantùm qui principátum affectant. Si credis Dei esse electiónem, ne indignéris: illi enim indignáris, & irritáris adversùs illum. Ille est qui elégit.

℟. Elégi vos, & pósui vos, ut eátis, & fructum afferátis, & fructus vester máneat; * Ut quodcumque petiéritis Patrem in nómine meo, det vobis. ℣. Quod salvátum fúerit de domo Judá, fáciet fructum: zelus Dómini exercítuum fáciet istud; * Ut. Glória. * Ut. Joan. 15. Is. 37.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Príncipes géntium dominantur eórum; & qui majóres sunt, potestátem exercent in eos: non ita erit inter vos. *Matth.* 20.

Ant. 7. d. Quicumque vóluerit inter vos major fíeri, sit vester miníster; sicut Fílius hóminis non venit ministrári, sed ministráre. *Matth.* 20.

Ant. 3. a. Cùm fecéritis ómnia quæ præcepta sunt vobis, dícite: Servi inútiles sumus; quod debúimus fácere, fécimus. *Luc.* 17.

℣. Non nobis, Dómine, sed nómini tuo da glóriam. ℟. Super misericórdia tua & veritáte tua. *Ps.* 113.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 19.

IN illo témpore; Respondens Petrus, dixit Jesu: Ecce nos relíquimus ómnia, & secúti sumus te. Et reliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Enarr. in Ps. 86.

SEdébitis, inquit Christus, super duódecim sedes. Si duódecim sellæ ibi sunt, non est ubi sédeat tértius décimus Paulus Apóstolus, & non erit quómodo júdicet: & ipse se judicatúrum dixit, non hómines tantùm, sed & Angelos. Respondéret ergo turba: quid te jactas judicatúrum? Ubi sedébis? duódecim sedes dixit Dóminus duódecim Apostolórum: unus cécidit Judas: in locum ipsíus sanctus Matthías ordinátus

est: implétus est duodenárius númerus sédium duódecim. Ergo sedes quid sibi velint, videámus. Sacramentum est cujusdam universitátis, quia per totum orbem terrárum futúra erat Ecclésia. Et ídeo quia úndique venítur ad judicandum, duódecim sedes sunt, sicut quia úndique intrátur in civitátem Jerúsalem, duódecim portæ sunt.

℟. Mementóte sermónis mei quem ego dixi vobis: * Non est servus major dómino suo: si me persecúti sunt, & vos persequentur. ℣. Locúti sunt advérsum me linguâ dolósâ, & sermónibus ódii circumdedérunt me: * Non est. *Joan.* 15. *Ps.* 108.

In Joan. Tract. 24.

Lectio viij.

Ait Dóminus: Nonne vos duódecim elégi? & unus ex vobis diábolus est. An elígitur & diábolus, & in electis est diábolus? Electi in laude solent dici. An electus est & iste, de quo nolente & nesciente magnum áliquid boni fíeret? Hoc est próprium Dei, contrárium iníquis. Boni Dei malè utúntur malis; contrà malis hóminum malórum bene útitur bonus. Et quid tam bonum quàm unus Deus? quantò ergo ille mélior, tantò mélius útitur & malis nostris. Quid Judâ pejus? Sed malo ejus bene usus est. Dóminus: tradi se pértulit, ut redímeret nos. Ecce malum Judæ in bonum conversum est.

℟. De mundo non estis, sed ego elégi vos de mundo: proptérea odit vos mundus: sed * Confídite, ego vici mundum. ℣. Non derelínquet Dóminus sanctos suos, éruet eos à peccatóribus, & salvábit eos: * Confídite. *Joan.* 15. *Ps.* 36.

Lectio ix. de Evangelio cum Homilia Feriæ occurrentis.

℟. Pater sancte, serva eos in nómine tuo quos dedísti mihi. Sicut tu me misísti in mundum, & ego misi eos in mundum; & * Pro eis ego sanctífico meipsum, ut sint & ipsi sanctificáti in veritáte. ℣. Sanctificábunt Sanctum Jacob, & Deum Israel prædicábunt: * Pro. Glória. * Pro. *Joan.* 17. *Is.* 29.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus: ℟. Annuntiáte inter gentes ópera ejus. *Ps.* 104.

AD LAUDES.

Ant. 8. *G.* Jesus locútus est úndecim discípulis, dicens: Data est mihi omnis potestas in cœlo & in terra; euntes ergo, docéte omnes gentes. *Matth.* 28.

Ant. 6. F. Prædicáte Evangélium omni creatúræ baptizántes eos, docentes serváre ómnia quæcumque mandávi vobis. *Marc.* 16. *Matth.* 28.

Ant. 2. D. Quorum remi-

miseritis peccáta, remittuntur eis; & quorum retinuéritis, retenta sunt. *Joan.* 20.

Ant. 4. *D.* Accipiétis virtútem superveniéntis Spíritûs sancti in vos; & éritis mihi testes usque ad últimum terræ. *Act.* 1.

Ant. 1. 2. Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus, usque ad consummatiónem sǽculi. *Matth.* 28.

Capitulum. Ephes. 4.

CHristus dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem Prophétas, álios veró Evangelístas, álios autem Pastóres & Doctóres, ad consummatiónem sanctórũ in opus ministérii, in ædificatiónem Córporis Christi.

Hymnus. S. V.

CŒléstis aulæ Príncipes,
Sacri duces exércitûs,
Bisséna mundi lúmina,
Olim futúri júdices.

Mersis gravi calígine
Per vos dies renáscitur;
Quos vánus error lúserat,
Illústrat alma véritas.

Non vi, nec armis mílitum,
Fandi nec ullis ártibus;
Verbo sed irrísæ crucis,
Christo rebelles súbditis.

Quibus gemébat súbditus,
Rumpuntur orbis víncula;
Jam gaudet, excússo jugo,
Liber Dei sub légibus.

Vulgáta terris ómnibus
Per vos Dei mystéria:
Sic vestra terris ómnibus
Præclára facta pérsonant.

Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Príncipes populórum congregáti sunt ℟. Cum Deo Abraham. *Ps.* 46.

Ad Benedictus. Ant. 4. E. Tu, Dómine, qui corda nosti ómnium, osténde quem elégeris accípere locum ministérii hujus. *Act.* 1.

Oratio.

DEus, qui beátum Matthíam Apostolórum tuórum collégio sociásti: tribue, quǽsumus, ut ejus intervéntione, tuæ circa nos pietátis semper víscera sentiámus; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat.

Commemoratio Feriæ.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Jesus.

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. Prædicáte.

Capitulum. 2. Cor. 2.

DEo grátias, qui semper triumphat nos in Christo Jesu, & odórem notítiæ suæ manifestat per nos in omni loco.

℟. *br.* In omnem terram * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ * verba eórum, * Exívit. Glória. In omnem.

℣. Non sunt loquélæ neque sermónes, ℟. Quorum non audiantur voces eórum. *Ps.* 18.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Quorum.

Capitulum. 2. Cor. 5.

POsuit in nobis Deus verbum reconciliatiónis. Pro Christo ergo legatióne fúngimur, tamquam Deo exhortante per nos. Obsecrámus pro Christo, reconciliámini Deo.

℟. *br.* Dóminus excelsus * Subjécit pópulos nobis. Dóminus. ℣. Elégit nobis * hereditátem suam: * Subjécit. Glória. Dóminus. *Ps.* 46.

℣. Nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus: ℟. Nimis confortátus est principátus eórum. *Ps.* 138.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Ecce.

Capitulum. 2. Thess. 2.

STate, & tenéte traditiónes quas didicistis sive per sermónem, sive per epístolam nostram. Ipse autem Dóminus noster Jesus Christus, & Deus, & Pater noster qui dilexit nos, & dedit consolatiónem æternam, & spem bonam in grátia, exhortétur corda vestra, & confirmet in omni ópere & sermóne bono.

℟. *br.* Confitébimur tibi, Deus: * Invocábimus nomen tuum. Confitébimur. ℣. Narrábimus * mirabília tua: * Invocábimus. Glória. Confitébimur. *Ps.* 74.

℣. In generatiónem & generatiónem ℟. Annuntiábimus laudem tuam. *Ps.* 78.

AD II. VESPERAS.

Ant. 6. F. INjecérunt manus in Apóstolos, & posuérunt eos in custódia. *Act.* 5.

Ant. 2. D. Cæsis denuntiavérunt ne omníno loquerentur in nómine Jesu. *Act.* 5.

Ant. 4. E. Ibant gaudentes à conspectu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati. *Act.* 5.

Ant. 1. g. Loquebantur verbum Dei cum fidúcia; & virtúte magnâ reddébant testimónium resurrectiónis Jesu Christi. *Act.* 4.

Ant. 3. a. Tradidérunt ánimas suas pro nómine Dómini nostri Jesu Christi. *Act.* 15.

Capitulum. 1. Cor. 4.

DEus nos Apóstolos novíssimos ostendit, tamquam morti destinátos; quia spectáculum facti sumus mundo, & ángelis, & homínibus.

Hymnus. S. V.

QUem misit in terras Deus,
Ut morte nos servet suâ,
Amóris hîc fidos sui
Vos éligit vicários.
Occísus Agnus à lupis
Vos misit agnos ad lupos:
Mores ferínos éxuunt,
Agni repentè de lupis.
Quæ victimárum cædibus
Tellus madébat ímpiis,
Vestris eam sudóribus,
Vestro piastis sánguine.
Hoc rore facta pinguior

Quot illa fructus prótulit!
Quæ, quanta surrexit seges!
Et ista nos seges sumus.
Quam si bonus respéxeris,
Qui das rigátis créscere,
Frumenta nos cœléstibus
Matúra condes hórreis.
Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: ℟. Constítues eos príncipes super omnem terram. *Ps.* 44.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Dedérunt sortes eis: & cécidit sors super Matthíam; & annumerátus est cum úndecim Apóstolis. *Act.* 1.

Oratio.

DEus, qui beátum Matthíam Apostolórum tuórum collégio sociasti: tribue, quæsumus, ut ejus interventióne, tuæ circa nos pietátis semper víscera sentiámus; Per.

Commemoratio Feriæ.

FESTA MARTII.

DIE I.

S. ALBINI, EPISCOPI,

Commemoratio.

Pridie AD VESPERAS, *Ant.* Elégit. ℣. Beátus. xj. *Orat.* Da Ecclésiæ. xiv.

[*AD NOCT. si sit Dominica*, *Lectio ix.*

ALbínus, Venétiæ in Aremóricis claro génere natus, relíctis à púero paréntibus, in Cincillacense monastérium ingressus est. Anno ætátis trigésimo quinto Abbas creátus, singulári vigilántiâ cœnóbium administrávit annis quinque & viginti. Unde invítus ad Cathedram Andegavensem evectus, totus alendis paupéribus, tuendis cívibus, ægris visitandis, captívis redimendis, incúbuit. Ecclesiásticæ disciplínæ vindex fuit acérrimus, ádeò ut nec précibus nec minis potentiórum moverétur: quod ei multórum invídiam conflávit. Váriis in Synodis, ac præcípuè in Aurelianensi tértia, plúrimùm laborávit, ut incestæ núptiæ damnarentur. Cæsárium quoque Arelatensem super ea re consultúrus ádiit unà cum sancto Leobíno tum Abbáte Brajacensi, póstea Carnutensi Epíscopo. Jussus ab Epíscopis quosdam à se excommunicátos absólvere, páruit sacerdotáli judício: ab iisque rogátus ut & ipse signáret eulógias quas ad unum ex illis dirigendas benedíxerant, respondit: Etsi ad impérium vestrum signáre compellor, dum vos causam Dei recusátis de-

scíndere, ipse potens est vindicáre. At ille, nondum accepsis eulógiis, intériit. Explétis demum Episcopátûs annis viginti, ménsibus sex, ætátis octoginta, mortalitátem éxuit.]

AD LAUDES, Ant. Ego sum. ℣. Elégit. xiij. *Oratio*, Da Ecclésiæ tuæ. xiv.

DIE VII.

SS. PERPETUÆ, ET FELICITATIS, Martyrum,

Commemoratio.

Pridie AD VESPERAS, Ant. Timor Dómini cum eléctis féminis gráditur, & cum justis & fidélibus agnóscitur: firmamentum est Dóminus timéntibus eum. *Eccli.* 1. *Ps.* 24.

℣. Deus noster, refúgium & virtus; ℟. Non timébimus dum turbábitur terra. *Ps.* 44.

Oratio, Da nobis. *infra.*

[*AD NOCT. si sit Dominica, Lectio ix.*

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Ser. in Nat. Mart. Perpet. & Felicit. qui est 280.

HOdiérnus dies nobis in memóriam révocat diem quo sanctæ fámulæ Dei Perpétua & Felícitas, corónis martyrii decorátæ, perpétuâ felicitáte floruérunt, tenentes nomen Christi in prælio, & simul inveniéntes étiam suum nomen in præmio. Exhortatiónes eárum in divínis revelatiónibus, triumphósque passiónum, cùm legerentur, audívimus. Quid gloriósius his féminis quas viri mirantur facíliùs quàm imitantur? Quid hoc spectáculo suávius? quid hoc certámine fórtius? quid hác victóriá gloriósius? Tunc cùm béstiis sancta objiceréntur córpora, toto amphitheátro fremébant gentes, & pópuli meditabantur inánia. Sed qui hábitat in cœlis, irridébat eos. Nunc autem pósteri illórum, quorum voces in carnem Mártyrum impiè sæviébant, mérita Mártyrum piis vócibus laudant. Neque tunc tanto concursu hóminum ad eos occidendos cávea crudelitátis impléta est, quanto nunc ad eos honorandos Ecclésia pietátis implétur. Omni anno spectat cum religióne cáritas, quod uno die cum sacrilégio commísit impíetas.]

AD LAUDES, Ant. Infirma mundi elégit Deus, ut confundat fórtia; ut non gloriétur omnis caro in conspectu ejus. 1. *Cor.* 1.

℣. Exultavérunt fíliæ Judæ, ℟. Propter judícia tua, Dómine. *Ps.* 96.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine, sanctárum mártyrum tuárum Perpétuæ & Felicitátis palmas incessábili devotióne venerári; ut quas digná mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis; Per.

DIE IX.

SS. QUADRAGINTA, MARTYRUM.

Commemoratio.

Pridie AD VESPERAS, *Ant.* Cùm vos óderint. ℣. Viríliter. *ut in Communi*, vij. *Orat.* Præsta. *infra.*

[*AD NOCT. Si sit Dominica, Lectio ix.*

Sermo sancti Basilii Epíscopi.

Hom. in 40. Mart.

Quadraginta Christi mílites, magnitúdine córporis, & ætátis flore ac virtúte, céteris ómnibus præcellentes, ad militáres órdines regendos promóti sunt, & propter militárem experiéntiam animíque fortitúdinem, jam primos honóres apud Imperatóres obtinébant. Ubi verò ímpium edíctum denuntiátum est, ne quis Christum profiterétur, tunc horum quílibet in médium procédens: En, ait, Christiánus sum. Quæ ut áudiit bárbarus judex, cùm considerásset regiónis natúram quod esset frígida, & anni tempus quod hibernum, & noctem in qua bóreas máximè spiráret, jussit omnes nudos sub dio in média civitáte congelátos mori. Qui, loco summâ cum lætítiâ conspécto, últimum étiam amíctum alácriter abjiciéntes, ad mortem properárunt. Una autem erat ómnium orátio: Quadraginta in stádium ingressi sumus; quadraginta, ô Dómine, coronémur. Unus autem ex eórum número vacíllans, ad pœnam desértor ábiit, luctum inconsolábilem sanctis relinquens. Verùm Dóminus eórum preces írritas esse non permísit. Nam custos Mártyrum, cùm eventum observáret, mirum vidit spectáculum; Virtútes quasdam è cœlis descendentes, & tamquam à Rege magna dona milítibus distribuentes, quæ áliis quidem ómnibus dona dividébant, unum verò solum indonátum dimisérunt; qui scilicet dolóres detrectans, ad adversários transfúgit. Lictor autem, ut illum defecísse vidit & ad bálneum accurrísse, seipsum in desertóris locum substítuit; & abjíciens vestes, nudis se permíscuit, eamdemque cum sanctis vocem emísit: Christiánus sum. Hic baptísma suscépit, non ab ullo, sed à própria fide; non in aqua, sed in próprio sánguine. Sicque, illucescénte die, adhuc spirantes igni tráditi sunt; & ignis relíquiæ in flúvium projéctæ.]

AD LAUDES, *Ant.* Beáti. ℣. Multæ. ix.

Oratio.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui gloriósos Mártyres, fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus; Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

DIE XVIII.

SANCTI ALEXANDRI, Epíscopi & Martyris, *Commemoratio.*

Pridie AD VESPERAS, Ant. Ecce. ℣. In Deo. *ut in Communi unius Martyris*, ij. *Oratio*, Fac nos. iv.

[*AD NOCT. si sit Dominica, Lectio ix.*

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri, de Scriptóribus Ecclesiásticis. *C.* 62.

ALexander Epíscopus Cappadóciæ cùm desidério sanctórum locórum Hierosólymam pérgeret, & Narcissus Epíscopus ejúsdem urbis jam senex régeret Ecclésiam, Narcisso & multis Clericórum ejus revelátum est álterâ die manè intráre Epíscopum, qui adjútor Sacerdotális Cáthedræ esse debéret. Itaque re ita complétâ, ut prædicta fúerat, cunctis in Palæstína Epíscopis in unum congregátis, adnitente quoque ipso vel máximè Narcisso, Hierosolymitánæ Ecclésiæ cum eo gubernáculum suscépit. Hic in fine cujusdam epístolæ quam scribit ad Antinóitas super pace Ecclésiæ, ait: Salútat vos Narcissus, qui ante me hic ténuit Episcopálem locum, & nunc mecum eumdem oratiónibus regit annos natus círciter centum séxdecim, & vos mecum precátur ut unum idemque sapiátis. Scripsit & áliam ad Antiochenses per Clementem presbyterum Alexandrinum, necnon ad Orígenem, & pro Orígene contra Demétrium, eò quòd juxta testimónium Demétrii eum Presbyterum constituérit. Sed & áliæ ejus ad diversos feruntur epístolæ. Séptimâ autem persecutióne sub Décio, quo témpore Bábylas Anthiochíæ passus est, ductus Cæsaréam, & clausus in cárcere ob confessiónem Christi, martyrio coronátur.]

AD LAUDES, Ant. Bonum. ℣. Adjútor. *Orat.* Fac nos. iv.

DIE XXV.

IN ANNUNTIATIONE DOMINICA.

ANNUALE-MINUS.

IN I. VESPERIS.
Psalmi de Feria.

Ant. 3.a. DOmine exercítuum, úsquequo tu non miseréberis Jerúsalem & úrbium Juda, quibus irátus es? *Zach.* 1.

Ant. 5. C. Exaudi, Dómine; placáre, Dómine; attende, & fac: ne moréris propter temetipsum, Deus meus. *Dan.* 9.

Ant. 7.d. Da testimónium his qui ab inítio creatúræ tuæ sunt, & súscita prædicatiónes quas locúti sunt in nómine tuo. *Eccli.* 36.

Ant. 4. E. Dabis, Deus, veritátem Jacob, misericórdiam Abraham, quæ jurasti pátribus nostris à diébus antíquis. *Mich.* 7.

Ant. 1. g. Obsecro, Dómine, mitte quem missúrus es. *Exod.* 4.

Capitulum. Dan. 9.

SEptuaginta hebdómades abbreviátæ sunt super pópulum tuum, & super urbem sanctam tuam, ut consummétur prævaricátio, & finem accípiat peccátum, & deleátur iníquitas, & adducátur justítia sempiterna, & impleátur vísio, & prophetía, & ungátur Sanctus sanctórũ.

℟. Audíte, domus David: Ecce virgo concípiet & páriet fílium; & * Vocábitur nomen ejus, Emmánuel. ℣. Habitábit cum homínibus: & ipsi pópulus ejus erunt; & ipse Deus cum eis erit eórum Deus: * Vocábitur. Glória Patri. * Vocábitur. *Is.* 7. *Apoc.* 21.

Hymnus. S. V.

HÆc illa solemnis dies,
Dies salútis núntia,
Quà missa cœlo trístibus
Venére terris gáudia.

Uníus omnes crímine
Casu gravi lapsi sumus:
Ut ipse lapsos érigat,
Descendit in terras Deus.

Qui, Patris æterno sinu,
Æterna Proles náscitur,
Obnóxius fit témpori,
Sinum nec horret Vírginis.

Mortále corpus índuit,
Orbi piando víctimam;
Ut innocenti sánguine
Scelus nocentûm díluat.

Qui cuncta complet númine,
Nostros se in artus cólligit,
Ut nos redúcat ad Deum;
Est ipse nobíscum Deus.

¶ Mundo Redemptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre: nec tibi minor
Laus, utriusque Spíritus.
Amen.

¶ *Hac Doxologia dicitur ad omnes Horas in fine Hymnorum ejusdem metri, nisi propria assignetur.*]

℣. Excita, Dómine, poténtiam tuam; ℟. Et veni, ut salvos fácias nos. *Ps.* 79.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Lauda & lætáre, fília Sion; quia ecce ego vénio, & habitábo in médio tui, ait Dóminus. *Zach.* 2.

Oratio, ut infra ad Laudes.

Fit commemoratio Feriæ.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Feria.

Ant. 4. d. Ego ad Dóminum aspíciam: expectábo Deum salvatórem meum. *Mich.* 7.

Hymnus, Virgo. *ut in Officio B. M. in Sabbato,* xliij.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Vidébit omnis caro salutáre Dei. *Luc.* 3.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Verbum caro factum est; * Veníte, adorémus. *Joan.* 1.

Ps. 94. Veníte.

Hymnus, S. V.

Cœléstis Ales núntiat
Implenda mox mystéria:
Virtúte fœcundá Deus
Illapsus implet Vírginem.

Qualis stupendo glória
Te, Virgo, de partu manet!
Conceptus in tuo sinu,
Natus Deo, nunc est tuus.

De virgináli sánguine,
Quem nulla labes ínficit,
Fingente sancto Spíritu,
Christi caro compíngitur.

Nobis per hanc mortálibus
Lactéscit esca cœlitûm:
Nos pascit infantes homo,
Qui pascit Angelos Deus.

Mundo Redemptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre: nec tibi minor
Laus, utriusque Spíritus.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Psalmi de Officio parvo.

Ant. 8. G. Missus est Angelus Gábriel ad Maríam vírginem desponsátam Joseph. *Luc.* 1.

Ant. 1. *f.* Ingressus Angelus ad eam dixit: Ave, grátiá plena; Dóminus tecum: benedicta tu in muliéribus. *Luc.* 1.

Ant. 2. D. Cùm audisset María, turbáta est in sermóne ejus; & cogitábat qualis esset ista salutátio. *Luc.* 1.

℣. Dómine, audívi auditiónem tuam, ℟. Et tímui. *Habac.* 3.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 7.

Adjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi signum á Dómino Deo tuo in profundum inferni, sive in excelsum suprà. Et dixit Achaz: Non petam; & non tentábo Dóminum. Et dixit: Audíte ergo, domus

David: Numquid parùm vobis est molestos esse homínibus, quia molesti estis & Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum: Ecce virgo concípiet, & páriet fílium; & vocábitur nomen ejus, Emmánuel: bútyrum & mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, & elígere bonum.

℟. Ne tímeas, María; invenísti enim grátiam apud Deum: * Ecce concípies in útero, & páries fílium. ℣. Hoc à Dómino Deo exívit, ut mirábile fáceret consílium. * Ecce concípies. Glória Patri. * Ecce concípies. *Luc.* 1. *Is.* 28.

Lectio ij. Cap. 11.

ET egrediétur virga de radíce Jesse, & flos de radíce ejus ascendet: & requiéscet super eum Spíritus Dómini; spíritus sapiéntiæ & intelléctûs, spíritus consílii & fortitúdinis, spíritus sciéntiæ & pietátis: & replébit eum spíritus timóris Dómini. Non secundùm visiónem oculórum judicábit, neque secundùm audítum aurium árguet; sed judicábit in justítiâ páuperes, & árguet in æquitáte pro mansuétis terræ: & percútiet terram virgâ oris sui, & spíritu labiórum suórum interfíciet ímpium. Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus, & fides cinctórium renum ejus.

℟. Hic erit magnus, & Fílius Altíssimi vocábitur, & dabit illi Dóminus Deus sedem David Patris ejus; * Et regni ejus non erit finis. ℣. Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, & suscitábo David germen justum: & regnábit Rex; * Et regni. Glória Patri. * Et regni. *Luc.* 1. *Jerem.* 23.

Lectio iij. Cap. 35.

LÆtábitur deserta & ínvia, & exultábit solitúdo, & florébit quasi lílium. Gérminans germinábit, & exultábit lætabunda & laudans: glória Líbani data est ei; decor Carméli & Saron: ipsi vidébunt glóriam Dómini, & decórem Dei nostri. Confortáte manus dissolútas, & génua debília roboráte. Dícite pusillánimis: Confortámini, & nolíte timére; ecce Deus vester ultiónem addúcet retributiónis; Deus ipse véniet, & salvábit vos. Tunc aperiéntur óculi cæcórum, & aures surdórum patébunt: tunc sáliet sicut cervus, claudus; & aperta erit lingua mutórum: quia scissæ sunt in deserto aquæ, & torrentes in solitúdine: & quæ erat árida, erit in stagnum; & sitiens, in fontes aquárum.

℟. Vocábis nomen ejus, Jesum: * Ipse enim † Salvum fáciet pópulum suum à peccátis eórum. ℣. Fília Sion, rex Israel Dóminus in médio tui: noli timére; * Ipse. Glória. † Salvum. *Matth.* 1. *Soph.* 3.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 3. *a.* Dixit María ad Angelum: Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognosco? *Luc.* 1.

Ant. 8. G. Respondens Angelus, dixit ei: Spíritus sanctus supervéniet in te; & virtus Altíssimi obumbrábit tibi. *Luc.* 1.

Ant. 2. D. Quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. *Luc.* 1.

℣. Homo natus est in ea, ℟. Et ipse fundávit eam Altíssimus. *Ps.* 86.

Sermo sancti Leónis Papæ.

De Natali Domini, 2.

Lectio iv.

DEus omnípotens & clemens, cujus natúra bónitas, cujus volúntas poténtia, cujus opus misericórdia est, statim ut nos diabólica malígnitas venéno suæ mortificávit invídiæ, prædestináta renovandis mortálibus suæ pietátis remédia inter ipsa mundi primórdia præsignávit; denúntians serpenti, futúrum semen mulíeris, quod nóxii cápitis elatiónem suâ virtúte contéreret; Christum scílicet in carne ventúrum, Deum hominemque signíficans, qui natus ex Vírgine violatórem humánæ propáginis incorruptâ nativitáte damnáret.

℟. Ecce Elízabeth cognáta tua, & ipsa concépit fílium in senectúte sua; *Quia non erit impossíbile apud Deum omne verbū. ℣. Hoc tibi erit signum à Dómino, quia fáciet Dóminus verbum quod locútus est; *Quia non erit. Glória Patri. *Quia non erit impossíbile apud Deum omne verbū. *Luc.* 1. *Is.* 38.

Lectio v.

NAm quia gloriabátur diábolus hóminem suâ fraude deceptum divínis caruisse munéribus, & immortalitátis dote nudátum duram mortis subiisse senténtiam, seque in malis suis quoddam de prævaricatóris consórtio invenisse solátium; Deum quoque justè, severitátis exigente ratióne, erga hóminem quem in tanto honóre condíderat, antíquam mutasse senténtiam: opus fuit, dilectíssimi, secréti dispensatióne consílii, ut incommutábilis Deus, cujus volúntas non potest suâ benignitáte privári, primam pietátis suæ dispositiónem sacramento occultióre compléret; & homo diabólicæ iniquitátis versútiâ actus in culpam, contra Dei propósitum non períret.

℟. Dixit María ad Angelum: *Ecce ancilla Dómini; † Fiat mihi secundùm verbum tuum. ℣. Nunc ergo, Dómine, tu es Deus, & verba tua erunt vera: *Ecce ancilla Dómini. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto. † Fiat. *Luc.* 1. 2. *Reg.* 7.

Lectio vj.

ADvenientibus ergo temporibus, dilectissimi, quæ redemptioni hominum fuerant præstituta, ingreditur hæc infima Jesus Christus Filius Dei, de cœlesti sede descendens, & à paterna gloria non recedens, novo ordine, novâ nativitate generatus. Novo ordine, quia invisibilis in suis, visibilis factus est in nostris; incomprehensibilis, voluit comprehendi; ante tempora manens, esse cœpit ex tempore: universitatis Dominus servilem formam, obumbratâ majestatis suæ dignitate, suscepit: impassibilis Deus non dedignatus est homo esse passibilis, & immortalis mortis legibus subjacere. Novâ autem nativitate genitus est, conceptus à Virgine, natus ex Virgine, sine paternæ carnis concupiscentiâ, sine maternæ integritatis injuriâ: quia futurum hominum Salvatorem talis ortus decebat, qui & in se haberet humanæ substantiæ naturam, & humanæ carnis inquinamenta nesciret.

℟. Christi generatio sic erat: * Desponsata Maria Joseph inventa est in utero habens de Spiritu sancto. ℣. Creavit Dominus novum super terram: Femina circumdabit virum. * Desponsata. Gloria. * Desponsata Maria Joseph inventa est in utero habens de Spiritu sancto. *Matth.* 1. *Jerem.* 31.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Quod in ea natum est, de Spiritu sancto est; pariet autem Filium. *Matth.* 1.

Ant. 4. f. Reliquiæ fratrum ejus convertentur ad filios Israel; & erit iste pax. *Mich.* 5.

Ant. 5. C. Hoc totum factum est, ut adimpleretur quod dictum est per Prophetam: Ecce virgo in utero habebit, & pariet filium. *Matth.* 1.

℣. Recordatus est Dominus misericordiæ suæ, ℟. Et veritatis suæ domui Israel. *Ps.* 97.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 1.

IN illo tempore: Missus est Angelus Gabriel à Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad virginem desponsatam viro cui nomen erat Joseph, de domo David; & nomen virginis, Maria. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosii Episcopi.

Lib. 2. *in Lucam. n.* 8.

DIsce virginem moribus, disce virginem verecundiâ, disce virginem oraculo, disce mysterio. Trepidare virginum est, & ad omnes viri ingressus pavere, omnes viri affatus vereri. Discant mulieres propositum pudoris imitari. Sola in penetralibus quam nemo virorum videret, solus Angelus reperi-

ret : sola sine cómite, sola sine teste, ne quo degénere depravarétur affátu, ab Angelo salutátur. Soli Maríæ hæc salutátio servabátur : bene enim sola grátiâ plena dícitur, quæ sola grátiam quam nulla ália merúerat, consecúta est, ut grátiæ replerétur Autóre.

℟. Benedícta es tu, fília, à Dómino Deo excelso præ ómnibus muliéribus super terram : * Benedíctus Dóminus, quia hódie nomen tuum ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum. ℣. Benedícta tu inter mulíeres, & benedíctus fructus ventris tui : *Benedíctus. Glória. *Benedíctus. *Judith* 13. *Luc.* 1.

Lectio viij.

Vírginem párere divíni est signum mystérii, non humáni. Tanti namque mandáti mystérium, non hóminis fuit, sed Angeli ore promendum. Hódie primùm audítur : Spíritus sanctus supervéniet in te. Et audítur, & créditur. Dixit autem María : Ecce ancilla Dómini, contingat mihi secundùm verbum tuum. Vide humilitátem, vide devotiónem. Ancillam se dicit Dómini, quæ mater elígitur : nec repentíno exaltáta promisso est. Simul ancillam dicendo, nullam sibi prærogatívam tantæ grátiæ vindicávit quæ fáceret quod juberétur : mitem enim humilemque paritúra, humilitátem débuit étiam ipsa præferre.

℟. Suscépit Deus Israel púerum suum, recordátus misericórdiæ suæ ; * Sicut locútus est ad patres nostros, Abraham & sémini ejus in sécula. ℣. In me ancillâ suâ adimplévit Dóminus misericórdiam suam ; * Sicut. Glória Patri. * Sicut. *Luc.* 1. *Judith* 13.

Lectio ix. de Evangelio & Homiliâ Feriæ occurrentis.

℟. Beáta quæ credidísti, quóniam * Perficiéntur ea quæ dicta sunt tibi à Dómino. ℣. Non est Deus, quasi homo, ut mentiátur. Dixit ergo, & non fáciet ? locútus est, & non implébit ? * Perficiéntur. Glória. * Perficiéntur. *Luc.* 1. *Num.* 23.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* In humilitáte nostra memor fuit nostri Dóminus, ℟. Et redémit nos ab inimícis nostris. *Ps.* 135.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 1. g. IN princípio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum. *Joan.* 1.

Ant. 7. c. Omnia per ipsum facta sunt : & sine ipso factum nihil, quod factum est. *Joan.* 1.

Ant. 5. a. In mundo erat, & mundus per ipsum factus est, & mundus eum non cognóvit : in própria venit, & sui eum non recepérunt. *Joan.* 1.

Ant. 6. C. Quotquot recepérunt.

Canticum. Isaiæ 52.

QUàm pulcri super montes * pedes annuntiantis & prædicantis pacem;

Annuntiantis bonum, prædicantis salútem, * dicentis Sion: Regnábit Deus tuus!

Vox speculatórum tuórum; * levavérunt vocem, simul laudábunt:

Quia óculo ad óculum vidébunt, * cùm convérterit Dóminus Sion.

Gaudéte & laudáte simul, deserta Jerúsalem; * quia consolátus est Dñus pópulum suum, redémit Jerúsalem.

Parávit Dóminus bráchium sanctum suum * in óculis ómnium géntium:

Et vidébunt omnes fines terræ * salutáre Dei.

Ant. Quotquot recepérunt eum, dedit eis potestátem fílios Dei fieri, his qui credunt in nómine ejus. *Joan.* 1.

Ant. 8. G. Verbum caro factum est, & habitávit in nobis; & vídimus glóriam ejus. *Joan.* 3.

Capitulum. Philipp. 2.

CUm in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo; sed semetipsum exinanívit formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, & hábitu inventus ut homo. *Hymnus.* S. V.

PUlsum supernis sédibus,
Umbris tot annos óbsitum,
Cœlestis ignárum viæ,
Errábat humánum genus.

Cœlestis en Rex cúriæ,
Ut monstret ad cœlum viá,
Secumque ducat éxules,
Se sponte fecit éxulem.

Se déviis præbet ducem,
Vires dat ambulántibus:
Est ipse quâ ducit via,
Quò ducit, ipse términus.

Deus, supréma Véritas,
Umbráta velo córporis,
Puris videnda méntibus,
Lustra tuo nos lúmine.

Et tu, tuórum sis memor,
Quæ, dum modesto péctore
Te dicis ancillam Dei,
Regína mundi díceris.

Mundo redemptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre: nec tibi minor
Laus, utriusque Spíritus.
Amen.

℣. Quid est homo, quòd memor es ejus? ℟. Aut filius hóminis, quóniam vísitas eum? *Ps.* 8.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Visitávit nos óriens ex alto, illumináre his qui in ténebris & in umbra mortis sedent. *Luc.* 1.

Oratio.

DEus, qui de beátæ Maríæ vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem suscípere voluisti: præsta supplícibus tuis, ut qui vere eam genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur; Per eumdem Dóminum.

Fit commemoratio Feriæ.

AD HORAS, in fine Hymnorum, dicitur Doxologia: Mundo, &c. 460.

Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. In princípio.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es.

CANON.

Ex Concílio Toletáno décimo.

Anno 656. *C.* 1.

NAtivitátis Domínicæ sacrum, quo evidenter de útero virgináli Verbum pródiit caro factum, absque dúbio servat témporis cursum & speciále diéi monimentum. Si ergo nativitátis & mortis incarnáti hujus Verbi dies absque immutatióne ita certus habétur, ut absque diversitáte in toto terrárum orbe ab omni Ecclésia concórditer celebrétur; cur non festívitas gloriósæ Matris ejus, eádem observántiâ, uno simul ubíque die, simílisque habeátur honóre? Nam quid festum est Matris, nisi Incarnátio Verbi? cujus festum ita debet esse solemne, sicut est & ejusdem nativitátis Verbi.

AD TERTIAM.

Ant. 7. c. Omnia.

Capitulum. Ephes. 1.

PRopósuit Deus in dispensatióne plenitúdinis témporum instauráre ómnia in Christo, quæ in cœlis & quæ in terra sunt, in ipso.

℟. *br.* Deus Rex noster * Operátus est salútem. Deus. ℣. In médio * terræ * Operátus est. Glória Patri. Deus Rex noster operátus est salútem. *Ps.* 73.

℣. Tu es ipse Rex meus, & Deus meus, ℟. Qui mandas salútes Jacob. *Ps.* 43.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a In mundo.

Capitulum. 1. Joan. 4.

IN hoc est cáritas, non quasi nos dilexérimus Deum, sed quóniam ipse prior diléxit nos, & misit Fílium suum propitiatiónem pro peccátis nostris.

℟. *br.* Redemptiónem misit Dóminus * Pópulo suo. Redemptiónem. ℣. Mandávit in æternum * testamentum suum * Pópulo suo. Glória Patri. Redemptiónem misit. *Ps.* 110.

℣. Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus; ℟. Et mirabília ejus fíliis hóminum. *Ps.* 106.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Verbum.

Capitulum. 1. Tim. 3.

MAnifestè magnum est pietátis sacramentum quod manifestátum est in carne, justificátum est in spíritu, appáruit ángelis, prædicátum est géntibus, créditum est in mundo, assúmptum est in glória.

℟. *br.* Dómini * Est assúmptio nostra. Dómini. ℣. Et sancti Israel * regis nostri, * Est assúmptio nostra. Glória Patri, & Fílio. Dómini. *Ps.* 88.

℣. Dóminus virtútum nobíscum, ℟. Suscéptor noster Deus Jacob. *Ps.* 45.

AD II. VESPERAS.

Psalmi de Officio parvo.

Ant. 1. f. QUæ ad patres nostros repromíssio facta est, hanc Deus adimplévit filiis nostris. *Act.* 13.

Ant. 4. E. Ubi venit plenitúdo témporis, misit Filium suum factum ex mulíere. *Gal.* 4.

Ant. 3. a. Qui sanctíficat, & qui sanctificantur, ex uno omnes; propter quam causam non confúnditur fratres eos vocáre. *Hebr.* 2.

Ant. 6. F. Nusquam ángelos apprehendit, sed semen Abrahæ; unde débuit per ómnia frátribus similári. *Hebr.* 2.

Ant. 5. C. Participávit carni & sánguini, ut liberáret eos qui timóre mortis per totam vitam obnóxii erant servitúti. *Hebr.* 2.

Capitulum. 1. Joan. 4.

DEus cáritas est. In hoc appáruit cáritas Dei in nobis, quóniam Filium suum unigénitum misit Deus in mundum, ut vivámus per eum.

Hymnus.

AVe, maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.
Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Evæ nomen.
Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
Monstra te esse matrem:
Sumat per te preces
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.
Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos,
Mites fac & castos.
Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut videntes Jesum,
Semper collætémur.
Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto:
Tribus honor unus. Amen.

℣. Misericórdia & véritas obviavérunt sibi: ℟. Justítia & pax osculátæ sunt. *Ps.* 84.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. Pater misit Filium suum Salvatórem mundi: nos ergo diligámus Deum, quóniam Deus prior dilexit nos. 1. *Joan.* 4.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Commemoratio Feriæ.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Dominica. Reliqua ut heri, 460.

IN ANNUNTIATIONE DOMINICA,

TEMPORE PASCHALI.

Omnia, exceptis quæ sequuntur, ut in præcedenti Officio, addendo semel Allelúia. *in fine Antiph. & bis* Allelúia. *in fine* ℟℟. *etiam brevium.*

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Dominica.

Fit commem. Dominicæ in Albis tantùm.

AD NOCTURNUM.

Invit. (*in cujus fine additur* Allelúia.) *& Hymnus, ut in alio Officio, suprà,* 460.

Psalmi cum Antiph. & ℣. *è I. Nocturno, ut suprà,* 460.

Bened. ut notantur pro Tempore Paschali, 130.

Lectio j. ex Isaia, Adjécit Dóminus. *cum* ℟. Ne tímeas, María. 460.

Lectio ij. de Sermone sancti Leonis, Deus omnípotens. *cum* ℟. Ecce Elízabeth. 462.

Lectio iij. de Evangelio & Homilia, ut in III. Nocturno, suprà, 463. *septimâ & octavâ Lect. in unam junctis,*

℟. Beáta. 464.

℣. *Sacerd.* In humilitáte nostra. 464.

DIE XXXI.

(*Quando Pascha occurrit* 22. *Martii, fit de septima die intrà Octavam Annuntiationis, ut notatur in die Festi, pro Tempore Paschali, exceptis quæ sequuntur.*)

Psalmi de Feria in toto Officio.

AD NOCTURNUM.

Ant. 8. G. Spíritus sanctus supervéniet in te, & virtus Altíssimi obumbrábit tibi: ideóque & quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei, allelúia. *Luc.* 1.

℣. Homo natus est in ea,

℟. Et ipse fundávit eam Altíssimus. *Ps.* 86.

Lectio j. de Scriptura occurrente, è tribus fit una.

℟. Ecce Elízabeth. 460.

Sermo sancti Leónis Papæ.

In Nativit. Serm. 2. *C.* 2.

Lectio ij.

Autor Deo in carne nascenti Deus est, testante Archángelo ad beátam Vírginem Maríam: Quia Spíritus sanctus supervéniet in te, & virtus Altíssimi obumbrábit tibi; ideóque quod nascétur ex te Sanctū, vocábitur Fílius Dei. Origo dissímilis, sed natúra consímilis: humáno usu & consuetúdine quod crédimus, caret; sed divínâ potestáte

subnixum est, quòd virgo concéperit, quòd virgo pepérerit, & virgo permánserit. Non hìc cogitétur pariéntis condítio, sed nascéntis arbítrium, qui sic homo natus est ut volébat & póterat. Si veritátem quæris natúræ, humánam cognosce matériam: si ratiónem scrutáris oríginis, virtútem confitére divínam.

℟. Dixit María. 462.

Lectio iij.

VEnit enim Dóminus Jesus Christus contágia nostra auferre, non pérpeti; nec succúmbere vítiis, sed medéri. Venit ut omnem languórem corruptiónis, & universa úlcera sordéntium curáret animárum: propter quod opórtuit ut novo nascerétur órdine, qui novam impollútæ sinceritátis grátiam humánis corpóribus inferébat. Opórtuit enim ut primam genitrícis integritátem nascens incorrúptio custodíret, & complácitum sibi claustrum pudóris, & sanctitátis hospítium, divíni Spíritûs virtus infúsa serváret, quæ statúerat dejecta erígere, confracta solidáre, & superandis carnis illecébris multiplicátam pudicítiæ donáre virtútem: ut Virgínitas quæ in áliis non póterat salva esse generando, fieret in áliis imitábilis & confitendo & renascendo.

℟. Christi generátio. 463.

AD LAUDES.

Psalmi de Feria, cum Cantico de Festo, sub Ant. 6. C.

Quotquot recepérunt eum, dedit eis potestátem fílios Dei fieri, his qui credunt in nómine ejus, allelúia. *Joan. 1.*

Cetera ut in die.

VESPERÆ ritu Duplici-majori de die Octava.

FESTA APRILIS.

DIE I.

Quando Pascha occurrit die 22. vel 23. Martii, fit de

OCTAVA ANNUNTIATIONIS.

Duplex-majus.

Omnia ut in die, Temp. Paschali, excepto quòd ad Noct. sumuntur tres Psalmi notati Feriâ III. vel. IV. post Dominicam in Albis, secundùm occurrentiam, sub sola Ant. 6. F.

Quod in ea natum est, de Spíritu sancto est; páriet autem Fílium, allelúia. *Matt. 1.*

℣. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ, ℟. Et veritátis suæ dómui Israel. *Ps. 97.*

Lectio j. de Scriptura occurrente, è tribus fit una.

℟. Benedicta es tu. 464.

De Sermóne sancti Leónis Papæ.

De Nat. 2. C. 3. Lectio ij.

VErax misericórdia Dei, cùm ad reparandum humánum genus ineffabíliter

ei multa suppéterent, hanc potíssimù consulendi viam elégit, quá ad destruendum opus diáboli, non virtúte uterétur poténtiæ, sed ratióne justítiæ. Nam supérbia hostis antíqui non immérito sibi in omnes hómines jus tyránnicum vindicábat, nec indébito domínátu premébat quos à mandáto Dei spontáneos in obséquium suæ voluntátis illéxerat. Non itaque justè amítteret originálem humáni géneris servitútem, nisi de eo quod subégerat vincerétur. Quod ut fieret, sine viríli sémine éditus est Christus ex vírgine quam Spíritus sanctus fœcundávit. Et cùm in ómnibus mátribus non fiat sine peccáti sorde concéptio, hæc inde purgatiónem traxit unde concépit. Assúmpta est de matre Dómini natúra, non culpa. Creáta est forma servi sine conditióne servíli; quia novus homo sic contemperátus est véteri, ut & veritátem suscíperet géneris, & vítium exclúderet vetustátis.

℟. Suscépit Deus. 464.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 1.

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel à Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro cui nomen erat Joseph, de domo David; & nomen vírginis, María. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 215. Ed. Ben. Tom. 5.

Cum, promísso fílio quæsísset beáta María quemádmodum fieret, quóniam virum non cognósceret, respónsum ab Angelo accépit: Spíritus sanctus supervéniet in te, & virtus Altíssimi obumbrábit tibi; proptérea quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. Quæ cùm dixísset Angelus, illa fide plena, & Christum priùs mente quàm ventre concípiens: Ecce, inquit, ancilla Dómini; fiat mihi secundùm verbum tuum. Fiat, inquit; sine viríli sémine concéptus in Vírgine, nascátur de Spíritu sancto & íntegrâ féminâ, in quo renascátur de Spíritu sancto íntegra Ecclésia. Sanctum quod nascétur de hómine matre, sine hómine patre, vocétur Dei Fílius; quóniam qui natus est de Deo Patre sine ulla matre, mirabíliter opórtuit ut fieret hóminis fílius in ea carne natus, ut per clausa víscera párvus exíret, in qua resuscitátus per clausa óstia magnus intráret.

℟. Beáta quæ credidísti, quóniam * Perficiéntur ea quæ dicta sunt tibi à Dómino. ℣. Non est Deus, quasi homo, ut mentiátur. Dixit ergo, & non fáciet? locútus est, & non implébit? * Perficiéntur. Glória Patri. * Perficiéntur. *Luc. 1. Num. 23.*

AD LAUDES, & ad omnes Horas, Psalmi de Feria. Cetera ut in die.

Die II.

In Festo SANCTI FRANCISCI de Paula.

¶ *Si hoc Festum in Quadragesima occurrat, non fit de eo nisi commem. per Ant.* Qui confidunt. ℣. Sperent. *ut in Communi Justorum*, xxvij.

Oratio, Deus, humílium. *infra.*

[*AD NOCT. si sit Dominica, pro nona Lect. leguntur duæ sequéntes, in unam junctæ.*

Si verò Tempore Paschali evenerit, de eo fit ritu Semiduplici, ut sequitur.]

Omnia de Communi Justorum, additis quæ sequuntur.

AD NOCT. Lectio j. de Script. occurr. è tribus fit una.

Lectio ij.

FRanciscus Paulæ in Calábria natus, à téneris annis solitúdinem dilígere, ac jejúniis vacáre cœpit. Post áliquot peregrinatiónes in adolescéntia per Itáliam religiónis causâ suscéptas, in pátriam reversus, Ecclésiam prope Paulam ædificávit, ibíque novi Ordinis fundamenta jecit. Cumque præ humilitáte ómnium mínimus habéri vellet, alumnos quoque suos Mínimos appellári vóluit. Quam iníerat ab adolescéntia vitæ ratiónem, servávit cum illis in labóribus, in vigíliis, innumerísque afflictiónibus, ad últimam usque senectútem persevérans, & tantâ quidem asperitáte, ut rudi semper amíctu, nudis plerúmque pédibus incéderet, cubáret humi, ac semel tantùm in die, idque ad solis occásum, reficerétur, & ad panem & aquam vix áliquid quadragesimális obsónii adhibéret: quam consuetúdinem ut fratres & soróres sui Ordinis toto anni témpore retinérent, quarto eos voto astrinxit.

Lectio iij.

A Ludovíco undécimo Francórum rege propter miraculórum famam expetítus, jubente Sixto quarto, ad eum se cóntulit. Quem rex magno cum honóre excépit in Palátio Plexítio prope Turónos; eóque in loco Monastérium illi construxit. Ibi Franciscus mortis suæ præscius, die Cœnæ Dómini inter Missárum solémnia, effúsis ubertim lácrymis, sacro Viático præmunítus, ac postrídie audítâ quam sibi prælegi optávit Dómini passióne, quâ horâ Christus ánimam pro nobis pósuit, eâdem & ipse suam Christo réddidit, anno ætátis círciter nonagésimo, salútis millésimo quingentésimo séptimo. Hunc miráculis illustrem Leo décimus in Sanctórum númerum ascripsit.

Oratio.

DEus, humílium celsitúdo, qui beátum Franciscum Sanctórum tuórum

glóriâ sublimasti: tribue, quæsumus, ut ejus méritis & imitatióne promissa humílibus præmia felíciter consequámur; Per.

Die xii.

S. ODILONIS, ABBATIS,

Commemoratio.

Omnia de Communi Abbatum, additis quæ sequuntur.

Pridie AD VESPERAS, *Ant.* Egrédere. ℣. Potens in terra. xxj. *Oratio,* Da nobis . . . Dómine. xxiij.

Lectio iij.

ODilo apud Arvernos equestri génere natus, cùm infans gravi membrórum languóre correptus esset, ad altáre Deiparæ vírginis, divínâ virtúte restitútus est. Adolescens inter cléricos primùm adscitus, ac deinde Cluniaci sub sancto Maíolo monásticam vitam amplexus, ómnium virtútum, ac præsertim obediéntiæ & humilitátis exemplar sese præbuit. Vix elapso quadriénnio, in locum sancti Maíoli, qui eum sibi successórem designáverat, Abbas Cluniacensis renuntiátus, ubíque, recusáto imprímis Episcopátu Lugdunensi, magnam sanctitátis famam comparávit. Erga se durus, erga próximos mitis & benéficus, eâ caritáte præditus fuit, ut alendis paupéribus & famélicis, quidquid erat in Monastério pretiósum non semel erogáverit. Hic primus, afflante Deo, Commemoratiónem ómniũ Fidélium defunctórum per universum Ordinem Cluniacensem cui præerat, fieri præcépit: quem póstea ritum universális Ecclésia recípiens, comprobávit. Tandem sénio confectus, longâ probátus infirmitáte, cùm per quinquaginta sex annos créditos sibi fratres sanctíssimè gubernasset, relictis étiam scriptis doctrínâ & pietáte refertis, obdormívit in Dño, exeunte anno millésimo quadragésimo octávo, prídie Calendas Januárii.

AD LAUDES, Ant. Ecce ego. ℣. Venite. *Orat.* Da nobis . . . Dómine. xxiij.

VESPERÆ à Capitulo de Sequenti.

Die xiii.

In Festo

S. JUSTINI, MARTYRIS.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius Mart. additis quæ sequuntur.

Oratio, Da nobis. iv.

Lectio ij.

JUstínus post Apóstolos eorumque discípulos Ecclésiæ scriptor antiquíssimus, Martyr éminens appellátus, Neápoli Samaríæ civitáte in Scriptúris Sichem dictâ, ex Géntibus ortus est. Universas fere Philosophórum sectas perlustrávit. In Platónica subsistit, donec à sene quodam venerando melióra edoctus, ad christiánam Philosóphiam tránsiit, étiam sub hábitu Philósophi verbum Dei prædicans. Ineunte impérium Antoníno Pio, Ro-

mam profectus, ut Christiános à calúmniis gentílium vindicáret, circa annum centésimum quinquagésimum Apológiam primam pro Christiánis eídem Imperatóri, ejusque fíliis & Senátui Románo, nuncupátam óbtulit.

Lectio iij.

IN Asiam reversus, célebre illud cum Thryphóne Judæo collóquium hábuit. Inde Romæ álteram pro Christiánis Apológiam conscripsit, quam Antoníno & Senátui Románo dedicávit. Sed dum Crescentem quemdam Philósophum velut libídinum sectatórem argúeret, ab eódem accusátur apud Imperatórem, à quo damnátus, martyrio coronátus est circa annum Christi centésimum sexagésimũ quintum. Scripsit, inquit Eusébius, plúrima ingénii sui doctrinæque & intenti in res divínas stúdii monumenta, multíplicis utilitátis plena.

DIE XX.

In Festo

SANCTI JOSEPH,

Sponsi beatæ Mariæ Vírginis.

Duplex-majus.

IN I. VESPERIS.

Psálmi de Feria; & sic in toto Officio.

Ant. 1. f. JAcob génuit Joseph virum Maríæ, de qua natus est Jesus qui vocátur Christus, allelúia. *Matth.* 1.

Ant. 4. E. Erat Virgo desponsáta viro cui nomen erat Joseph, de domo David: & ingressus Angelus ad eam, dixit: Ecce concípies in útero, & páries Fílium, allelúia. *Luc.* 1.

Ant. 8. G. Christi generátio sic erat: Cùm esset desponsáta mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto, allelúia. *Matth.* 1.

Ant. 2. D. Joseph autem vir ejus, cùm esset justus, & nollet eam tradúcere, vóluit occulté dimíttere eam, allelúia. *Matth.* 1.

Ant. 3. a. Hæc eo cogitánte, ecce Angelus Dómini appáruit ei in somnis, allelúia. *Matth.* 1.

Capitulum. Prov. 2.

CUstódiet Dóminus rectórum salútem, & prótegit gradientes simplíciter, servans sémitas justítiæ, & vias sanctórum custódiens.

℟. Joseph, fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam; * Quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est, allelúia, allelúia. ℣. Audíte, domus David: Ecce virgo páriet fílium; & vocábitur nomen ejus, Emmánuel; * Quod. Glória Patri. * Quod enim. *Matth.* 1. *Is.* 7.

Hymnus. S. V.

REgum progénies, Isácidum decus,
Festo te célebrent cármine cónjuges,

Certatimque ferant cándida vírgines
Sponso lília vírgini.
Tu, Joséphe, novi lux nova fœderis,
Tu custos sóciæ Vírginis íntegər,
Tu sanctæ thálamo cónjugis ábstinens,
Tu Christi tamen es pater.
Alto progéniem quàm bene créditam
Servas consílio, depósitum Dei!
Tecum pervígiles cœlítuum Pater
Curas juraque dívidit.
Artus inválidum tu Púerum foves,
Infantíque Deo pábula súfficis;
Et formáta Dei te sine de tuis
Crescunt membra labóribus.
Sint qui mille tubis úndique pérsonent
Adventasse Deum qui pópulos regat:
Tu commissa tibi non violábili
Velas sacra siléntio.
Sit laus summa Patri, summaque Fílio:
Sit par alme tibi glória, Spíritus,
Qui fœcunda facis víscera Vírginis,
Illábens útero Deus.
Amen.

℣. Jacta super Dóminum curam tuam: ℟. Non dabit in æternum fluctuatiónem justo. *Ps.* 54.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. *&* Páriet María fílium; & vocábis nomen ejus, Jesum: ipse enim salvum fáciet pópulum suum à peccátis eórum; allelúia. *Matth.* 1.

Oratio, Custódi nos. *ut infra ad Laudes.*

AD NOCTURNUM.

Invit. Púerum Jesum, Maríæ & Joseph súbditum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Luc.* 2.

Ps. 94. Veníte.

Hymnus, Regum progénies. *ut suprà.*

Super Pss. de Feria, Ant. 8. c. Probatiónem indúcet super illum sapiéntia, donec tentet eum, & credat ánimæ illius, & denudábit abscondita sua illi, allelúia. *Eccli.* 4.

℣. Deus meus, in te confído, non erubescam; ℟. Etenim universi qui sústinent te, non confundentur. *Ps.* 24.

Lectio j. de Scriptura occurrente, è tribus fit una.

℟. Exurgens Joseph à somno, * Fecit sicut præcépit ei Angelus Dómini, & accépit cónjugem suam, allelúia, allelúia. ℣. Mens justi meditátur obediéntiam. * Fecit sicut præcépit ei. *Matth.* 1. *Prov.* 15.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

Homil. 2. *super* Missus est.

Lectio ij.

Conjice ex appellatióne quâ, licèt dispensatóriâ, méruit honorári à Deo, ut pater Dei & dictus &

créditus sit: cónjice & ex próprio vocábulo, quod augmentum non dúbitas intérpretári, quis & qualis homo fúerit iste Joseph. Simul & memento magni illius quondam Patriarchæ vénditi in Ægypto: & scito ipsíus istum non solùm vocábulum fuisse sortítum, sed & castimóniam adeptum, innocéntiam assecútum & grátiam. Síquidem ille Joseph, fraternâ ex invídiâ vénditus & ductus in Ægyptum, Christi venditiónem præfigurávit: iste Joseph Herodiánam invídiam fúgiens, Christum in Ægyptum portávit. Ille dómino suo fidem servans, dóminæ nóluit commiscéri: iste dóminam suam, Dómini sui matrem, vírginem agnoscens & ipse cóntinens, fidéliter custodívit.

℟. Non cognoscébat eam Joseph donec péperit fílium suum primogénitum; * Et vocávit nomen ejus, Jesum, allelúia, allel. ℣. Concépit, & péperit fílium; & dixit Dóminus: Voca nomen ejus; * Et vocávit. *Matth.* 1. *Is.* 8.

Lectio iij.

ILli data est intelligéntia in mystériis somniórum: isti datum est cónscium fíeri atque partícipem cœléstium sacramentórum. Ille fruménta servávit non sibi, sed omni pópulo: iste panem vivum è cœlo servandum accépit tam sibi quàm toti mundo. Non est dúbium quin bonus & fidélis homo fúerit iste Joseph, cui mater desponsáta est Salvatóris. Fidélis, inquam, servus & prudens, quem constítuit Dóminus suæ matris solátium, suæ carnis nutrítium, solum dénique in terris magni consílii coadjutórem sibi fidelíssimum.

℟. Fidélis servus & prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam: * Amen dico vobis, † Super ómnia bona sua constítuet eum, allelúia, allelúia. ℣. Qui custos est dómini sui, glorificábitur. * Amen. Glória Patri. † Super ómnia. *Matth.* 24. *Prov.* 25.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Constítuit eum dóminum domûs suæ, ℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ. *Ps.* 104.

AD LAUDES.

Ant. 7. d. ASCendit Joseph à Galilæa in Béthleem, eò quòd esset de domo & família David, ut profiterétur cum María, allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 3. a. Venérunt pastóres, & invenérunt Maríam & Joseph, & infántem pósitum in præsépio, allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 2. D. Tulérunt Jesum in Jerúsalem parentes ejus, ut sísterent eum Dómino; & erant mirantes super his quæ dicebantur de illo: & benedixit illis Símeon, allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 1. D. Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, & áccipe Púerum & matrem ejus, & fuge in Ægyptum, allelúia. *Matth.* 2.

Ant. 6. F. Consurgens Joseph, accépit Púerum & matrem ejus nocte, & secessit in Ægyptum; & erat ibi usque ad óbitum Heródis, allelúia. *Matth.* 2.

Capitulum. Sap. 6.

Quid est sapiéntia, & quemádmodum facta sit, réferam, & non abscondam à vobis sacramenta Dei; sed ab inítio nativitátis investigábo, & ponam in lucem sciéntiam illíus, & non præteríbo veritátem.

Hymnus. S. V.

Matris intactæ venerande conjux,
Testis & custos nívei pudóris,
Quid Deo plenam meditáris anceps
Línquere sponsam?

Anxium cœlo tibi missus Ales
Firmat; hinc Virgo tibi visa major;
Mente sedátâ, modò nasciturum
Numen adóras.

Vix Puer natus; redit ecce præpes
Núntius patri: Fuge, dixit; Infans
Quæritur: matrem Puerumque tutas
Transfer in oras.

Tu nihil contra; per opáca noctis
Prótinus matrem Puerumque transfers:
Dírigit gressus, aperitque calles,
Dum silet Infans.

Ora mox solvet; Sólymas per urbes
Quem dolens quæres, comitante matre,
Hunc senes inter, Púerum stupébis
Mira loquentem.

Anxias mentes, tenebrisque mersas
Christus illustret, Patris ipse splendor:
Nos inoffenso pede ducat astris,
Sémita factus.

Nostra te summum célebrent Parentem
Ora, te summo Genitum Parente:
Par sit ambórum tibi laus per omne,
Spíritus, ævum. Amen.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus, ℟. Et non supplantabuntur gressus ejus. *Ps.* 36.

Ad Benedictus. *Ant.* 4. E. Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægypto, dicens: Surge, & áccipe Púerum & matrem ejus, & vade in terram Israel, allelúia. *Matth.* 2.

Oratio.

Custódi nos, Dómine, protectióne perpétuâ, qui beátum Joseph Unigénito tuo nutrítium, & Vírgini matri custódem providisti; Per eumdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, &c.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Ascendit Joseph.

AD TERTIAM.

Ant. 3. á. Venérunt.

Capitulum. 1. Joan. 4.

NOs vídimus, & testificámur quóniam Pater misit Fílium suum salvatórem mundi.

℟. *br.* Adimplébis me * lætítiâ, * Allelúia, allelúia. Adimplébis me. ℣. Cum vultu tuo, * Dómine, * Allelúia. Glória Patri. Adimplébis me.

℣. Providébam Dóminum in conspectu meo semper, ℟. Quóniam à dextris est mihi, ne commóvear. *Ps.* 15.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Tulérunt.

Capitulum. Eccli. 35.

OBlátio justi impinguat altáre; & odor suavitátis est in conspectu Altíssimi. Sacrifícium justi acceptum est, & memóriam ejus non obliviscétur Dóminus.

℟. *br.* Introíbo in domum tuam * in holocaustis, * Allelúia, allelúia. Introíbo. ℣. Reddam tibi * vota mea, * Allelúia. Glória Patri. Introíbo. *Ps.* 65.

℣. Te decet hymnus, Deus, in Sion, ℟. Et tibi reddétur votum in Jerúsalem. *Ps.* 64.

AD NONAM.

Ant. 6. F. Consurgens.

Capitulum. Sap. 10.

PRófugum justum sapiéntia deduxit per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei, & dedit illi sciéntiam sanctórum: honestávit illum in labóribus, & complévit labóres illíus.

℟. *br.* Consumétur * nequítia peccatórum, * Allelúia, allelúia. Consumétur. ℣. Et díriges justum, * Dómine, * Allelúia. Glória Patri. Consumétur. *Ps.* 7.

℣. Super salutáre tuum ℟. Exultábit vehementer. *Ps.* 20.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. *f.* IBant parentes Jesu per omnes annos in Jerúsalem, in die solemni Paschæ, allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 7. d. Ascendéntibus illis, remansit puer Jesus in Jerúsalem; & non cognovérunt parentes ejus, allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 2. D. Existimantes illum esse in comitátu, venérunt iter diéi; & requirébant eum inter cognátos & notos, allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 3. a. Non inveniéntes, regressi sunt in Jerúsalem; & invenérunt illum in templo, sedentem in médio doctórum, allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 8. G. Dixit mater Jesu ad eum: Fili, quid fecisti nobis sic? ecce pater tuus & ego dolentes, quærebámus te, allelúia. *Luc.* 2.

Capitulum. Sap. 1.

IN simplicitáte cordis quærite Dóminum, quóniam invenítur ab his qui non tentant illum; appáret autem eis qui fidem habent in illum.

Hymnus.

QUos pompa secli, quos opes
Fulgóre perstringunt suo,
Adeste: mundi próspera,
Autóre magno, spérnite.
Joséphus en Christi pater,
Davídis augustum genus,
Vili tabernâ cónditus
Labóre victum quæritat.
Quin ipse, quin homo Deus,
Par Natus æterno Patri,
Amat, fabrílis ártifex,
Audíre fabri fílius.
Adæ nocentis ínnocens
Ultro gravem pœnam subit,
Docetque sontes víndicem
Placáre quà possint Deum.
Tu rector & custos domûs,
Joseph, egénus ómnium,
Adesse nobis ómnia,
Si Christus adsit, áddoces.
Sit summa Patri glória,
Natóque, pro nobis egens
Qui factus est de dívite:
Par sit tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Exquisívit te fácies mea, Dómine: ℟. Fáciem tuam, Dómine, requíram. *Ps.* 26.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. Descendit cum eis Jesus, & venit Názareth; & erat súbditus illis, allelúia. *Luc.* 2.

Oratio.

CUstódi nos, Dómine, protectióne perpétuâ, qui beátum Joseph Unigénito tuo nutrítium, & Vírgini matri custódem providisti; Per eumdem Dóminum nostrum.

DIE XXI.

S. ANSELMI, EPISCOPI.

Commemoratio.

Pridie AD VESPERAS.

Ant: Elégit. ℣. Beátus. xi. *Orátio*, Da Ecclésiæ. xiv.

Lectio iij.

ANselmus Augustâ urbe ad Alpínas radíces pósitâ, paréntibus non obscúris ortus est. Jam à pueritia virtúti déditus, toto ad vitam monásticam stúdio ferebátur. Ætáte maturióri, Lantfrancum Priórem Beccensem ádiit. Ibídem mónachum professus, Prióris primò, deinde Abbátis, postrémò Archiepíscopi Cantuariensis dignitátem & onus subíre coactus est. Quo in gradu multò magis enituérunt illíus doctrína, píetas, sed præcípuè invicta in tuendis Ecclésiæ júribus constántia; quapropter incurrit in offensiónem tum Guillelmi Rufi Anglórum regis, tum Henríci Guillelmi fratris, & regni successóris, à quibus & exílium & bonórum addictiónem perpessus est. Romam profectus, in Concílio Barensi summo fuit Ecclésiæ contra Græcos adjumento. Pacátis utcumque discórdiis, Londíni Concílium hábuit, in quo Henrícus ipse iis quæ sibi injuste vindicábat ultro renuntiávit, & multa cùm ad disciplínam instaurandam, tum ad tollendos abúsus sancíta sunt. Sedátâ tandem pénitùs omni tempestáte, Cantuá-

piæ diutino languóre conféctus, migrávit in cœlum anno ætátis sexagésimo tértio. Sciéntiam ejus exímiam libri quos plúrimos édidit, commendant.

AD LAUDES, Ant. Ego sum. ℣. Elégit. xiij. *Oratio*, Da Ecclésiæ. xiv.

DIE XXII.

STÆ OPPORTUNÆ, Abbatissæ & Virginis,

Commemoratio.

Pridie AD VESP. Ant. Compláucit. ℣. Audi. xxxij. *Oratio*, Omnípotens. xxxv.

Lectio iij.

Opportúna illustri génere orta, ob præcláras córporis & ánimi dotes úndique in matrimónium exoptáta, soli Deo servíre cúpiens, ac Deíparæ vírginis exemplum sibi propónens, mundo valedíxit. Itaque impetrátâ, ægrè quidem, à paréntibus licéntiâ, sanctæ professiónis velum ab Epíscopo Sagiensi recépit apud Monastériolum. Sanctimoniális effécta, céteris humilitáte, zelo reguláris observántiæ, ac præsertim contínuâ sui ipsíus abnegatióne sic antecélluit, ut paulò pòst in Abbatissam commúni sorórum suffrágio fúerit elécta. Eo in múnere non solùm de prístina vitæ austeritáte nihil remísit, verùm assíduo membra domans cilícío, sæpiùs in oratióne pernoctans, pro victu sola ólera cum hordeáceo pane semel ad vésperam adhíbuit. Iracúndiæ omníno expers fuit, pacis & concórdiæ sectátrix exímia. Delinquentes in spíritu lenitátis argúere sólita, non áliter sæpè quàm fusis ad Deum précibus ac lácrymis, ad offícium reduxit. Dénique méritis & bonis opéribus plena, spíritum Deo réddidit anno septingentésimo septuagésimo, décimo Caléndas Máii. Ejus relíquiæ deinceps ad vária loca translátæ sunt; pars verò non exígua Vindócini apud sanctum Geórgium asservátur.

AD LAUDES, Ant. Exultábit. ℣. Sitívit. *Oratio*, Omnípotens. xxxv.

VESP. à Capit. de Sequenti.

DIE XXIII.

In Festo

SANCTI GEORGII, Martyris. *Semiduplex.*

Omnia de Communi unius Martyris. Orat. Adesto. iv.

Lectio ij.

Geórgius inter orientáles Mártyres, Magni título commendátus, longo & multíplici certámine claruisse scríbitur. Sub ejus nómine insignis Basílica ab Imperatóribus christiánis ejus túmulo superstrúcta est in Palæstína Lyddam inter & Rámulam; unde fama ejus propter collátam multis peregrinántibus opem latè pervásit. Sexto verténte sǽculo, sanctus Andréas Creténsis disertam, quæ extat, panégyrim in illíus festo ad pópulum hábuit. Sanctus

quoque Theodórus Siceótes in Galátia Oratórium primò, tum Monastérium célebre sancto Mártyri consecrávit, in quo ejus relíquias ab Æmiliáno Germiensi Epíscopo acceptas, partem scilicet cápitis cum dígito & uno ex déntibus, summo cum honóre & pietátis effectu cóndidit.

Lectio iij.

GEórgii nomen célebrat per Itáliam Gregórius Magnus in epístolis, & in Gállia jam suâ ætáte percrebuisse mémorant Gregórius Turonensis in libro de miráculis, & Venántius Fortunátus in carmínibus. Quin antiquióré in his pártibus illíus veneratiónem testátur, tum cœnóbium quod apud Calam in ejus honóre extructum à beáta Clotilde, sancta Bathildis instaurávit, tum consecrátæ per sanctum Germánum Parisiensem Epíscopum ejusdem relíquiæ, quas in ara Basílicæ sancti Vincéntii apud Parísios recondidisse à Gislemáro in sancti Droctovæi vita tráditur. Est étiam in óppido Vindócino Blesensis diœcéseos célebris Ecclésia Collegiáta, quam ante annum millésimum quadragésimum Agnes comitissa prope Castrum in supercílio montis sub sancti Geórgii nómine construxit. In ea Gáufridus Martellus Andegavórum & Vindócini Comes, Agnétis conjux, beáti Mártyris bráchium depósuit, quod religiósè & seorsim ab áliis hujus sanctuárii relíquiis in thecâ ex auro & argento confectâ, diu servátum fuit.

VESPERÆ à Capitulo de Sequenti.

Commemoratio S. Georgii.

DIE XXIV.

In Festo

S. DEODATI, ABBATIS.

Semiduplex.

Omnia de Communi Abbatum. Oratio, Da nobis, quæsumus, Deus noster. xxiij.

Lectio ij.

DEodátus ad Lígerim in eâ territórii Blesensis plagâ vitam eremíticam duxit, ubi nunc extat oppídulum ejus nómine nuncupátum. Cláruit regnante Clodovæo primo, cui étiam in Gothos proficiscenti fertur victóriâ cœlitus prædixisse. Plures ad eum convenére discípuli, quos Diáconus gubernávit, sacerdótio numquam se passus initiári. Rex Childebertus in Hispánias expeditiónem movens, Dei servum invísit, & ab eo Eusítii apud Prisciniacum reclúsi mérita & látebras accépit. Senex vixit Deodátus, ac tandem in cella sua plenus méritis & sanctitáte célebris óbiit, atque ibi sepultus fuit. Cónditum à beáto viro monastérium diu post ejus mortem flóruit, sed lapsu témporis penè ad nihilum redactum, nunc Paróchiæ título viget cum

priorátu Pontileviensi Abbátiæ subjecto. Ejus relíquiæ diu in Basílica incólumes servátæ, & à Rege Ludovíco undécimo capsâ argénteâ inclúsæ, furto inde sublátæ sunt anno millésimo quingentésimo décimo octávo.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

Serm. 1. de S. Vict.

Lectio iij.

Æmulémur in viro sóbrium victum, devótum affectum; æmulémur mansuetúdinem spíritûs, castimóniam córporis, oris custódiam, ánimi puritátem: pónere frænum iræ & modum linguæ, dormíre párcius, oráre frequéntius, commonére nosmetipsos Psalmis, Hymnis & Cánticis spirituálibus, diébus júngere noctes, & divínis láudibus occupáre. Æmulémur charísmata melióra: discámus ab ipso quòd mitis & húmilis corde fuit. Æmulémur, inquam, quòd éxtitit liberális in páuperes, jucundus ad hóspites, pátiens ad peccantes, benignus ad omnes. Hoc enim mélius. In his forma est cui imprimámur, in miráculis glória à qua reprimámur. Epulémur, dilectíssimi, ad mensam divitis vocáti, mensam abundantem pánibus, delíciis cumulátam. An non dives, qui exemplis nos réficit, prótegit méritis, lætíficat signis?

Die xxv.

In Festo

S. MARCI, EVANG.

Duplex-majus.

[*Si hoc Festum venerit intra Hebdomadam Paschæ, transfertur Officium in primam diem non impeditam Festo Semiduplici & supra: & Litaniæ ad quas tenentur hodie qui privatim recitant, dicuntur Feriâ VI. sequenti. Quòd si incidat in aliquam è Dominicis post Pascha, fiet eo die ejus Officium; Litaniæ verò dicentur Feriâ VI. sequenti, ad quam transfertur etiam Processio.*]

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria; & sic in toto Officio.

Ant. 1. f. Quàm speciósi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona! allel. *Rom.* 10.

Ant. 7. d. Vox speculatórum: levavérunt vocem, simul laudábunt; quia consolátus est Dóminus pópulum suum, allelúia. *Is.* 52.

Ant. 6. F. Primus ad Sion dicet: Ecce adsunt; & Jerúsalem Evangelistam dabo, allelúia. *Is.* 41.

Ant. 4. E. Ostendit vobis pactum suum quod præcépit ut facerétis, & verba scripsit, allelúia. *Deut.* 4.

Ant. 8. G. Consummábitur mystérium, sicut evangelizávit per servos suos, allelúia. *Apoc.* 10.

Capitulum. Ephes. 4.

Christus dedit quosdam quidem Apóstolos, quos-

dam autem Prophétas, álios verò Evangelistas, álios autem Pastóres, & Doctóres, ad consummatiónem sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi.

℟. Implétum est tempus, & appropinquávit regnum Dei: * Pœnitémini, & † Crédite Evangélio, allelúia, allelúia. ℣. Ecce super montes pedes evangelizantis & annuntiantis pacem. * Pœnitémini. Glória Patri. † Crédite. *Marc.* 1. *Nahum.* 1.

Hymnus. S. V.

CHristi perennes núntii,
Retecta qui cœléstibus
Scriptis Dei mystéria
Totum per orbem spárgitis:

Olim sub umbris cóndita
Vates sacri quæ víderant,
Umbris procul cedéntibus,
Vidistis hæc pleno die.

Humána quæ tulit Deus,
Divína quæ gessit homo,
Seris legenda pósteris,
Dictante scripsistis Deo.

Loco remótos, témpore,
Vos rexit idem Spíritus;
Vestris adhuc in páginis
Nobis loqui non désinit.

Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus ℟. Virtute multâ. *Ps.* 67.

Ad Magníficat. Ant. 5. C. Exalta in fortitúdine vocem tuam, qui evangelízas Jerúsalem: exalta, noli timére: Ecce bráchium Dómini dominábitur, allelúia. *Is.* 40.

Oratio, ut infra ad Laudes.

Fit commem. S. Deodati, Abbatis, Ant. Attendite. ℣. Justus. xxv. *Oratio*, Da nobis, quæsumus, Deus noster. xxiij.

AD NOCTURNUM.

Invit. Deum qui vocávit nos in fide veritátis per Evangélium, * Venite, adorémus, allelúia. 2. *Thess.* 2.

Ps. 94. Venite.

Hymnus, Christi perennes, *ut suprà.*

Super Psalmos de Feria, Ant. 1. 2. In circúitu sedis quátuor animália réquiem non habébant, cùm darent glóriam & honórem sedenti super thronum, allelúia. *Apoc.* 4.

℣. In templo ejus dicent glóriam; ℟. Et sedébit Dóminus rex in æternum. *Ps.* 28.

Lectio j. de Scriptura occurrente, è tribus fit una.

℟. Super montem excelsum ascende, tu qui evangelízas Sion: * Dic civitátibus Juda: Ecce Deus vester, allelúia, allelúia. ℣. Séquere me, vade, & annúntia regnum Dei: * Dic civitátibus. *Is.* 40. *Luc.* 9.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri, de Scriptóribus Ecclesiásticis.

Cap. 18. *Lectio ij.*

MArcus discípulus & interpres Petri, juxta quod Petrum referentem audíerat, rogátus Romæ à frátribus, breve scripsit Evangélium. Quod cùm Petrus audisset, probávit, & Ecclésiæ legendum suâ autoritáte dedit, sicut scribunt Clemens in sexto Hypotypóseon libro, & Pápias Hierapolitánus Epíscopus. Méminit hujus Marci & Petrus in Epístola prima, sub nómine Babylónis figuráliter Romam significans: Salútat vos Ecclésia quæ est in Babylóne coelecta, & Marcus filius meus.

℟. Misit me Christus evangelizáre, non in sapiéntia verbi, ut non evacuétur crux Christi. * Nonne stultam fecit Deus sapiéntiam hujus mundi? allelúia, allelúia. ℣. Ubi litterátus, ubi legis verba pónderans, ubi doctor parvulórum? * Nonne. 1. *Cor.* 1. *Is.* 33.

Lectio iij.

ASsumpto itaque Evangélio quod ipse conféceerat, perrexit in Ægyptum: & primus Alexandríæ Christum annúntians, constítuit Ecclésiam, tantâ doctrínâ & vitæ continéntiâ, ut omnes sectatóres Christi ad exemplum sui cógeret. Dénique Philo disertíssimus Judæórum, videns Alexandríæ primam Ecclésiam adhuc judaizantem, quasi in laudem gentis suæ librum super eórum conversatióne scripsit. Et quómodo Lucas narrat Jerosólymæ credentes ómnia habuisse commúnia: sic & ille, quod Alexandríæ sub Marco fieri doctóre cernébat, memóriæ trádidit. Mórtuus est autem octávo Nerónis anno, & sepultus Alexandríæ, succedente sibi Aniáno.

℟. Manifestáta est nunc grátia Dei per illuminatiónem salvatóris nostri Jesu Christi, * Qui destruxit quidem mortem, illuminávit autem vitam, & incorruptiónem † Per Evangélium in quo pósitus sum ego prædicátor, allelúia, allelúia. ℣. Ascendit super cœlum cœli, ecce dabit voci suæ vocem virtútis; * Qui. Glória Patri. † Per. 2. *Tim.* 1. *Ps.* 67.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Eructávit cor meum verbum bonum: ℟. Dico ego ópera mea Regi. *Ps.* 44.

AD LAUDES.

Ant. 1. f. SErmónem feci de ómnibus quæ cœpit Jesus fácere, & docére usque in diem quâ assumptus est, allelúia. *Act.* 1.

Ant. 2. D. Visum est mihi, assecúto ómnia à princípio diligenter, ex órdine scríbere, allelúia. *Luc.* 1.

Ant. 3. a. Notum mihi factum est sacramentum,

sicut scripsi; prout potestis legentes intellígere prudéntiam meam in mystério Christi, allelúia. *Ephes.* 3.

Ant. 4. E. In fide veritátis Deus vocávit vos per Evangélium nostrum, in acquisitiónem glóriæ Dómini nostri Jesu Christi, allelúia. 2. *Thess.* 2.

Ant. 5. a. Evangélii factus sum minister, secundùm donum grátiæ Dei, allelúia. *Ephes.* 3.

Capitulum. Josue 1.

NOn recédat volúmen legis hujus ab ore tuo; sed meditáberis in eo diébus ac nóctibus, ut custódias & fácias ómnia quæ scripta sunt in eo: tunc díriges viam tuam, & intélliges eam.

Hymnus. S.V.

SInæ sub alto vértice,
Cœlo tonante, lex data:
Inter tubas & fúlgura,
Præsens minabátur Deus.

Nunc, temperáto Númine,
Per vela carnis blándiùs
Amat vidéri, lánguidis
Se lumen aptans sénsibus.

Insculpta saxo lex vetus,
Timóre servos pérculit:
Inscripta cordi lex nova
Amóre fecit fílios.

Scripsistis hanc fidâ manu:
Hanc voce, voci cónsonis
Hanc prædicastis móribus:
Signastis hanc & sánguine.

Afflante divo Spíritu,
Quæ verba vitæ tráditis,
Hæc ille nostris ímprimat
Delenda numquâ córdibus.

Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Declarátio sermónum tuórum illúminat, ℟. Et intelléctum dat párvulis. *Ps.* 118.

Ad Benedictus. Ant. 6. F. Mihi data est grátia hæc, in Géntibus evangelizáre investigábiles divítias Christi, & illumináre omnes, allelúia. *Ephes.* 3.

Oratio.

DEus, qui beátum Marcum Evangelistam tuum evangélicæ prædicatiónis grátiâ sublimasti: tríbue, quæsumus, ejus nos semper & eruditióne profícere, & oratióne defendi; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Sermónem feci.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Visum est mihi.

Capitulum. Hebr. 2.

QUómodo nos effugiémus, si tantam neglexérimus salútem? quæ cum inítium accepisset enarrári per Dóminum, ab eis qui audiérunt in nos confirmáta est, contestante Deo signis, & portentis, & váriis virtútibus, & Spíritus sancti distributiónibus.

℟. *br.* Quanta audívimus * & cognóvimus, * Allelúia, allelúia, Quanta. ℣. Et

patres nostri * narravérunt nobis! * Allelúia. Glória Patri. Quanta audívimus. Ps. 77.

℣. Patres nostri annuntiavérunt nobis ℟. Opus quod operátus es in diébus eórum. Ps. 43.

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Notum.

Capitulum. 2. Cor. 2.

NOn sumus sicut plúrimi, adulterantes verbum Dei, sed ex sinceritáte, sed sicut ex Deo, coram Deo, in Christo lóquimur.

℟. *br.* Ecce lábia mea * non prohibébo, * Allelúia, allelúia. Ecce. ℣. Dómine,* tu scisti, * Allelúia. Glória Patri. Ecce.

℣. Justítiam tuam non abscondi in corde meo, ℟. Veritátem tuam & salutáre tuum dixi. Ps. 39.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Evangélii.

Capitulum. 1. Thess. 2.

SIcut probáti sumus à Deo, ut crederétur nobis Evangélium; ita lóquimur, non quasi homínibus placentes, sed Deo qui probat corda nostra.

℟. *br.* Elóquia Dómini * elóquia casta, * Allelúia, allelúia. Elóquia. ℣. Argentum * igne examinátum, * Allelúia. Glória Patri. Elóquia. Ps. 11.

℣. Ignítum elóquium tuum vehementer, ℟. Et servus tuus diléxit illud. Ps. 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 4. E. PErvénimus ad vos in Evangélio Christi; spem habentes crescentis fídei vestræ, in vobis magnificári, allelúia. 2. Cor. 10.

Ant. 7. c. Cúpide volebámus trádere vobis non solùm Evangélium Dei, sed étiam ánimas nostras, allelúia. 1. *Thess.* 2.

Ant. 1. a. Spem quæ repósita est vobis in cœlis, audistis in verbo veritátis Evangélii, quod pervénit ad vos, allelúia. *Coloss.* 1.

Ant. 2. D. Digne Evangélio conversámini, in uno spíritu unánimes, collaborantes fídei Evangélii; quia vobis donátum est ut in Christum credátis, allelúia. *Philip.* 1.

Ant. 3. a. Glória, honor & pax omni operanti bonum, in die cùm judicábit Deus occulta hóminum secundùm Evangélium meũ, allelúia. *Rom.* 2.

Capitulum. Baruch 4.

HIc liber mandatórum Dei, & lex quæ est in æternum: omnes qui tenent eam, pervénient ad vitam; qui autem dereliquérunt eam, in mortem.

Hymnus, Christi. *ut in I. Vesperis*, 482.

℣. Suscitávit Dóminus testimónium in Jacob, ℟. Et legem pósuit in Israel. Ps. 77.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. Quod audívimus de verbo

vitæ, annuntiámus vobis; ut & vos societátem habeátis nobíscum, & societas nostra sit cum Patre & cum Fílio ejus Jesu Christo, allelúia. 1. *Joan.* 1.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Fit commem. sancti Cleti, Ant. Ecce. ℣. In Deo. ij. *Oratio*, Fac nos. iv.

Die XXVI.

SANCTI CLETI, Papæ & Martyris,

Commemoratio.

Ex libro sancti Irenæi Epíscopi & Mártyris, advérsus hæreses.

Lectio iij.

MAximæ & antiquíssimæ & ómnibus cógnitæ, à gloriosíssimis duóbus Apóstolis Petro & Paulo Romæ fundátæ & constitútæ Ecclésiæ, eam quam habet ab Apóstolis traditiónem & annuntiátam homínibus fidem, per successiónes Episcopórum pervenientem usque ad nos, indicantes; confúndimus omnes eos qui quoquo modo, vel per sui placéntiam malam, vel vanam glóriam, vel per cæcitátem & malam senténtiam, præterquam oportet, cólligunt. Ad hanc enim Ecclésiam propter potentiórem principalitátem necesse est omnem convenire Ecclésiam, hoc est, eos qui sunt úndique fidéles; in qua semper ab his qui sunt úndique, conserváta est ea quæ est ab Apóstolis tradítio. Fundantes ígitur & instruentes beáti Apóstoli Ecclésiam, Lino episcopátum administrandæ Ecclésiæ tradidérunt. Hujus Lini Paulus in his quæ sunt ad Timótheum Epístolis méminit. Succédit autem ei Anaclétus. (Hic ab Epiphánio & à plerísque Latinórum Cletus dícitur, & à Lini morte, sub Imperatóribus Tito & Domitiáno, Románam rexit Ecclésiam. Cui cùm duódecim annis præfuisset, secundâ post Nerónem persecutióne, glorióso martyrii corónam adeptus est.)

AD LAUDES, pro ejus comm. Ant. Bonum. ℣. Adjútor. *Orat.* Fac nos. iv.

VESPERÆ à Capitulo de Sequenti.

Die XXVII.

In Festo

SANCTI POLYCARPI, Episcopi & Martyris.

Semiduplex.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri, de Scriptóribus Ecclesiásticis.

Cap. 17. *Lectio iij.*

POlycarpus, Joannis Apóstoli discípulus, & ab eo Smyrnæ Epíscopus ordinátus, totíus Asiæ princeps fuit; quippe qui nonnullos Apostolórum, & eórum qui víderant Dóminum, magistros habúerit, & víderit. Hic propter quasdam super die Paschæ quæstiónes, sub Imperatóre Antoníno Pio, Ecclésiam in urbe regente Anicéto, Romam venit; ubi plúrimos credéntium,

Marciónis & Valentíni persuasióne deceptos, reduxit ad fidem. Cùmque ei fortúitò óbviàm fuisset Márcion, & díceret: Cognoscis nos? respondit: Cognosco primogénitum sátanæ. Póstea verò, regnante Marco Antoníno, & Lúcio Aurélio Cómmodo, quartâ post Nerónem persecutióne, Smyrnæ sedente Procónsule, & universo pópulo in amphitheátro adversùs eum personante, igni tráditus est. Scripsit ad Philippenses valde útilem epístolam, quæ usque hódie in Asiæ conventu légitur.

Ex Epístola Ecclésiæ Smyrnensis ad Ecclésias Ponti.
Apud Euseb. Hist. Lib. 4.
Lectio iij.

Alácriter & própere pergébat ad stádium Polycarpus; aiente verò Procónsule: Jura, & dimitto te, convícium fac Christo, Polycarpus respondit: Octoginta & sex anni sunt ex quo sérvio ei, nec ullâ me affécit injúriâ; & quómodo possum convícia dícere adversùs Regem meum qui me salvum fecit? Urgente rursus illo, ac inquiente: Jura per Génium Cæsaris, respondit: Si ambitiósè contendis, ut jurem per Cæsaris, ut tu vocas, Génium; símulas autem te ignoráre quis sim, palàm audi: Christiánus sum. Tunc plácuit illis, ut vivum Polycarpum ignis exúreret. Quando autem rogus apparátus est, cùm clavis affigendus esset, dixit: Sínite me sic; qui enim mihi dat ignem pati, dabit & sine vestra ex clavis cautióne immótum in pyra permanére. Illi ergo non quidem clavis defixérunt, sed ligavérunt eum. Hic verò mánibus post tergum pósitis, ac revinctus tamquam áries insignis ex magno grege delectus qui gratíssimum holocaustum offerrétur, cœlum contúitus, dixit: Pater unigéniti & benedicti Fílii tui Jesu Christi, benedíco te qui me ad hanc horam perdúcere dignátus es, ut partem cáperem in consórtio Mártyrum in cálice Christi tui ad resurrectiónem vitæ ætérnæ, ánimæ simul & córporis; inter quos, quæso, suscípiar hódie coram te tamquam hóstia pinguis & accepta. Cùmque precatiónem complesset, minístri ignem accendérunt. Cùm verò ingens flamma emicasset, ignis fórnicis spéciem præbens, tamquam navis velum à vento replétum atque sinuátum, úndique circúmdedit Mártyris corpus. Cernentes autem ímpii corpus flammis non posse consúmi, confectórem própiùs accédere, ensemque altè in corpus adígere jussérunt: quo facto, tanta vis sánguinis effluxit, ut ignis prorsus extingueréretur. Ossa ipsius gemmis pretiosíssimis cárióra, & quóli-

bet auro puriória, ubi decébat, condídimus. Quo in loco nobis, ut fieri póterit, congregátis concédet Deus natálem ejus martyrii diem cum gáudio & hilaritáte celebráre.

Oratio, Omnípotens. iv.

Die xxix.

In Festo

S. MARIÆ ÆGYPTIÆ.

Semiduplex.

Pridie AD VESPERAS,

Capitulum. Isaiæ 54.

NOli timére, quia non confundéris neque erubésces; non enim te pudébit, quia confusiónis adolescéntiæ tuæ oblivíscéris.

Hymnus. S. V.

O Vos, cum cítharis júngite cantus,
Cœtus angélici: fémina sacris
Quondam pulsa ádytis, débita cœlo
Nunc ad sidéreas tránsvolat arces.
Sacris quæ répulit lóngiùs arcens
Templi limínibus crímine fœdam,
Hæc est illa manus quæ modò amíca
Ablútam lácrymis ádmovet aris.
Hæc olim ténebris óbsita densis,
Jam cœlo nova lux áddita fulget,
Et monstrat fáciles prævia portus [pudóris.
Passis naufrágium triste
Quæ non divus amor péctora mutat!
Ut cœli rádius fulsit ab alto,
Urbes, seque fugit: nulla sat altos,
Quò se condat, habet sylva recessus.
Illi pro thálamo frígida rupes,
Lautis pro dápibus grámінis herba:
Nec soles cálidos veste repellit,
Nec duras hyemes péllibus arcet.
Patri máxima laus, máxima Nato:
Sit laus æqua tibi, Spíritus alme,
Qui, dum sacrílegum pellis amórem,
Puros insínuas córdibus ignes. Amen.

℣. Miserátor & miséricors Dóminus: ℟. Longánimis, & multùm miséricors. *Ps.* 102.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Revértere, aversátrix, ait Dóminus, & non avertam fáciem meam; quia sanctus ego sum, & non irascar in perpétuum, allel. *Jerem.* 3.

Oratio, ut infra ad Laudes.

AD NOCTURNUM.

Invit. Venit Dóminus vocáre peccatóres ad pœniténtiam: * Veníte, adorémus, allelúia. *Luc.* 5.

Ps. 94. Veníte.

Hymnus, O vos. *suprà.*

Psalmi de Feria sub sola Ant. 2. D. Prosternens se Dño, clamábat, dicens: Súbveni, quæso te, mihi, Dñe Deus meus, allel. *Judith* 9.

℣. Propter nomen tuum Dómine, propitiáberis peccáto meo; ℞. Multum est enim. *Ps.* 24.

Lectio j. de Scriptura occurrente.

℞. Si revérteris, ait Dóminus, ad me convértere; non commovéberis: * Lava à malítia cor tuum, ut salva fias, allelúia, allel. ℣. Ego quos amo, árguo & castígo; æmuláre ergo, & pœniténtiam age: * Lava. *Jerem.* 4. *Apoc.* 3.

Lectio ij.

MAría Ægyptia duodecennis, témpore Justíni Imperatóris, relíctis paréntibus, Alexandríam venit; fuitque per annos septémdecim in ea civitáte peccátrix. Cùm autem Jerosólymam profecta, Calváriæ templum in festo Exaltatiónis sanctæ Crucis íngredi tentasset, ter divínitus repulsa, in átrio coram imágine Deíparæ Vírginis vovit pœniténtiam, si licéret sibi vivíficum Crucis lignum vidére & adoráre. Moxque templum ingressa, vidit & adorávit. Inde sumpto triũ panum viático, perceptâque Eucharístiâ in Oratório sancti Joannis, ad ripam Jordánis ultra flumen in vastíssimam solitúdinem secessit.

℞. Ibat post amatóres suos, & meî obliviscebátur, dicit Dóminus: ecce ego lactábo eam, * Et ducam in solitúdinem, & loquar ad cor ejus, allelúia, allelúia. ℣. Vocábo non dilectam, dilectam; & non misericórdiam consecútam, misericórdiam consecútam; * Et ducam. *Os.* 2. *Rom.* 9.

Lectio iij.

IBi, consumpto viático, detritísque véstibus, ignóta permansit annis quadraginta septem, donec ad torrentem quemdam occurrit ei Zózimas présbyter, à quo obtínuit ut véspere in cœna Dómini in adversam Jordánis ripam afferret sibi Corpus & Sánguinem Dómini, quorum participatióne tot annos carúerat. Condicto die accessit ad eumdem locum Zózimas, quò & María pervénit; recitatóque Symbolo & oratióne Domínicâ, ut moris erat, accepto étiam pacis ósculo, divína dona suscépit; rursúmque precáta est Zózimam, ut anno recurrente, ad eumdem torrentem veníret. Qui cùm eò accessit, conspexit corpus ejus jacens in terra, in qua scripta hæc legit: Sépeli, Abba Zózima, míseræ Maríæ corpúsculum; redde terræ quod suum est, & púlveri ádjice púlverem, orans Deum pro me quæ mórior nocte salutíferæ Passiónis, post divínæ & sacræ Cœnæ communiónem. Pio voto obtémperans Zózimas, corpus beátum in ipso loco terræ mandávit. Hic póstea vitam ejus scripsit, per quam memóriæ ejus venerátio per orientem & occidentem propagáta est.

℟. Remittuntur tibi peccáta; * Fides tua te salvam fecit, † Vade in pace, allelúia, allelúia. ℣. Delévi ut nubem iniquitátes tuas, & quasi nébulam peccáta tua. * Fides. Gloria Patri. † Vade. *Luc.* 7. ℣. 44.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Veníte, audíte, & narrábo, omnes qui timétis Deum, ℟. Quanta fecit ánimæ meæ. *Ps.* 65.

AD LAUDES.

Psalmi de Feria; & sic in aliis Horis.

Ant. 1. a. Quis Deus símilis tui, qui aufers iniquitátem, & transis peccátum relíquiárum hereditátis tuæ? allelúia. *Mich.* 7.

Ant. 3. c. Tu Dóminus Deus meus: postquam convertísti me, egi pœniténtiam, allelúia. *Jerem.* 31.

Ant. 8. G. Ostendísti mihi, & erúbui, quóniam sustínui oppróbrium adolescéntiæ meæ, allelúia. *Jerem.* 31.

Ant. 4. E. Recogitábo tibi omnes annos meos in amaritúdine ánimæ meæ: corrípies me, & vivificábis me, Dómine, allelúia. *Is.* 38.

Ant. 2. D. Liberásti me de perditióne; proptérea confitébor, & benedícam nómini Dómini, allelúia. *Eccli.* 51.

Capitulum. Sap. 11.

Miseréris ómnium, quia ómnia potes, & dissímulas peccáta hóminum propter pœniténtiam; díligis enim ómnia quæ sunt, & nihil odísti eórum quæ fecísti.

Hymnus. S. V.

Ultrix ipsa suos sævit in artus,
Per quos & pótuit pulcra placére:
Deformis mácies íncubat ori,
Sed formam mélior grátia pensat.
In pœnam scélerum sæpè recursant
Importúna malæ gáudia vitæ:
Sed versans ánimo débita noxis
Tot tormenta graves cómprimit æstus.
Jam tu digna polo, désere terras;
Placásti lácrymis Núminis iram:
Jam tu pasta sacro córpore Christi,
Æternæ cápias pábula mensæ.
Patri máxima laus, máxima Nato:
Sit laus æqua tibi, Spíritus alme,
Qui, dum sacrílegum pellis amórem,
Puros insínuas córdibus ignes. Amen.

℣. Ad me, Deus meus, ánima mea conturbáta est; ℟. Proptérea memor ero tui de terra Jordánis. *Ps.* 41.

Ad Benedíctus. *Ant.* 3. Miseratiónum Dómini recordábor; laudem Dómini super ómnibus quæ réddidit, & super multitúdinem bonórum

bonórum quæ largítus est secundùm indulgéntiam suá, allelúia. *Is.* 63.

Oratio.

Largíre nobis, miséricors Deus, ut beáta María Ægyptia, quæ, te super ómnia diligendo, suórum accépit véniam delictórum, pœniténtiæ salutáris donum nobis obtíneat; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Quis Deus.

AD TERTIAM.

Ant. 3. c. Tu Dóminus.

Capitulum. Is. 54.

Dominábitur tuî qui fecit te; Dóminus exercítuum nomen ejus, & redemptor tuus Sanctus Israel, Deus omnis terræ vocábitur; quia ut mulíerem derelíctam & mœrentem spíritu vocávit te Dóminus.

℟. *br.* Dicam Deo: * Susceptor meus es, * Allelúia, allel. Dicam Deo. ℣. Quare * oblítus es meî? * Allelúia. Glória Patri. Dicam.

℣. Quare tristis es, ánima mea, & quare conturbas me? ℟. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi. *Ps.* 41.

AD SEXTAM.

Ant. 8. G. Ostendisti mihi.

Capitulum. Jerem. 31.

Hæc dicit Dóminus: Quiescat vox tua à ploratu, & óculi tui à lácrymis; quia est merces óperi tuo, ait Dóminus.

℟. *br.* Deus vitam meam * annuntiávi tibi, * Allelúia, allel. Deus. ℣. Posuisti lácrymas meas * in conspectu tuo, * Allelúia. Glória Patri. Deus. *Ps.* 55.

℣. Discédite à me, omnes qui operámini iniquitátem; ℟. Quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei. *Ps.* 6.

AD NONAM.

Ant. 2. D. Liberasti me.

Capitulum. Tob. 13.

Convertímini, peccatóres, & fácite justítiam coram Deo, credentes quòd fáciat vobíscum misericórdiam suam; ego autem & ánima mea in eo lætábimur.

℟. *br.* Noli oblivisci, ánima mea, * retributiónes Dómini, * Allelúia, allelúia. Noli. ℣. Qui propitiátur * ómnibus iniquitátibus tuis, * Allelúia. Glória Patri. Noli. *Ps.* 102.

℣. Exultábunt lábia mea cùm cantávero tibi; ℟. Et ánima mea quam redemisti. *Ps.* 70.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. *a.* Venit Fílius hóminis quærere & salvum fácere quod períerat, allelúia. *Luc.* 19.

Ant. 3. à. Vadit ad ovem quæ períerat, donec invéniat eam, allelúia. *Luc.* 15.

Ant. 6. F. Cùm invénerit eam, impónit in húmeros suos, gaudens, allelúia. *Luc.* 15.

Ant. 4. E. Dico vobis: Gaudet super eam magis quàm super nonaginta no-

vem quæ non erravérunt, allelúia. *Matth.* 18.

Ant. 5. a. Ita dico vobis: Gáudium erit coram Angelis Dei super uno peccatóre pœniténtiam agente, allelúia. *Luc.* 15.

Capitulum. Eccli. 17.

DEus pœniténtibus dedit viam justítiæ, & confirmávit deficientes sustinére, & destinávit illis sortem veritátis.

Hymnus, O vos, cum cítharis. *ut in I. Vesperis*, 488.

℣. Glorificábo nomen tuum in æternum; ℟. Quia misericórdia tua magna est super me. *Ps.* 85.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. f. Ubi abundávit delíctum, superabundávit grátia; ut sicut regnávit peccátum in mortem, ita & grátia regnet per justítiam in vitam ætérnam, allelúia. *Rom.* 5.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Fit commem. S. Eutropii, Episc. & Mart. Ant. Ecce Deus. ℣. In Deo. *ut in Communi*, ij. *Orat.* Fac nos, Dómine Deus. iv.

DIE XXX.

SANCTI EUTROPII, Epíscopi & Mártyris,

Commemoratio.

Lectio iij.

EUtrópius Epíscopus, in Gállias ad prædicandam fidem missus, post adimplétum rite munus, apud Sántonas, illíso ab incrédulis cápite, martyr occúbuit; & ob instantem persecutiónem, loco minùs digno sepultus est. Cúmque témporum lapsu nulla nisi nóminis ejus & sanctitátis superesset memória, à fidélibus ut sanctus, non ut martyr, habebátur; donec eum pro Christo sánguinem fudisse sic fuit revelátum. Palládiùs, Santonensis Epíscopus, qui Concílio Parisiensi quarto, & Matisconensi secundo interfuit, in ejus honórem circa annum Dómini sexcentésimum basílicam extruxit; ad quam convocátis Abbátibus, dum è túmulo sacras Eutrópii relíquias honorificéntiùs collocandas transferret, duo ex illis Abbátibus, amóto opertório, conspexérunt ictu secúris illísum caput. Quibus étiam nocte sequenti idem Sanctus appáruit, dicens: Scitóte me per eam cicatrícem quam vidistis in cápite, martyrium consummasse. Ex eóque, quòd martyr esset, innótuit pópulis, quia non áderat históría passiónis. Reliquiárum ejus pars non exígua Vindócini in Ecclésia monastérii sanctíssimæ Trinitátis quiéscit.

AD LAUDES, præcipis commem. Ant. Bonum. ℣. Adjutor. *Orat.* Fac nos. iv.

FESTA MAII.

DIE I.
In Festo
SS. PHILIPPI & JACOBI,
Apostolorum.
Duplex - majus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria ; & sic in toto Officio.

Ant. 5. a. VOluit Jesus exíre in Galilæam, & invénit Philíppum, & dicit ei : Séquere me, allelúia. *Joan.* 1.

Ant. 1. f. Invénit Philíppus Nathánael, & dicit ei : Quem scripsit Móyses in lege, & Prophétæ, invénimus Jesum fílium Joseph à Názareth, allelúia. *Joan.* 1.

Ant. 8. G. Dixit ei Nathánael : A Názareth potest áliquid boni esse ? Dicit ei Philíppus : Veni, & vide, allelúia. *Joan.* 1.

Ant. 7. d. Elégit Jesus, & Apóstolos nominávit Philíppum & Jacóbum Alphæi, allelúia. *Luc.* 6.

Ant. 2. D. Docébat eos in Synagógis, ita ut miraréntur, & dícerent : Nonne hic est fabri fílius ? & fratres ejus, Jacóbus, & Joseph, & Simon, & Judas ? allelúia. *Matth* 13.

Capitulum. Isaiæ 61.

SCient in géntibus semen eórum, & germen eórum in médio populórum : omnes qui víderint eos, cognóscent illos, quia isti sunt semen cui benedixit Dóminus.

℟. Vidébunt glóriam meam; & ponam in eis signum, & mittam ex eis ad eos qui non audiérunt de me ; * Et † Annuntiábunt glóriam meam géntibus, allelúia, allelúia. ℣. Manifestávi nomen tuum homínibus quos dedisti mihi de mundo : sicut tu me misisti, & ego misi eos ; * Et annuntiábunt. Glória Patri. † Annuntiábunt. *Is.* 66. *Joan.* 17.

Hymnus.

DUm morte victor óbruta
Ab ínferis Christus redit,
Vos pángimus, diræ necis
Vitæque testes réddite.

Vobis datum præ céteris
Latus Magistri cíngere :
Vobis futuræ sédulus
Arcána credit glóriæ.

At, ille privátim suæ
Dum núntiat crúcis probrum,
Cur horret humánus nimis,
Qui décipit sensus, amor ?

Opórtuit Christum pati,
Qui póstea resúrgeret :
Illinc homo verus patet ;
Hinc se probat verè Deum.

Illos magister qui doces,
Tu Christe, tu nos érudi :
Si quid latet, tu détege ;
Amáre da quod jam patet.

Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. Glória virtútis eórum tu es, ℟. Quia Dómini est assúmptio nostra. *Ps.* 88.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Dixit Jesus Philippo: Si quis mihi ministrat, me sequátur; & ubi sum ego, illic & minister meus erit, allelúia. *Joan.* 12.

Oratio, Deus, qui nos. *ut infra ad Laudes.*

AD NOCTURNUM.

Invit. Christum Apostolórum Magistrum & Dóminum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Joan.* 13.

Ps. 94. Veníte.

Hymnus.

PRædicta Christi mors adest;
At vos timóri párcite:
Nil inde, nil caros pius
Remittet in fratres amor.

Duráte fortes: írritos
Mundi tumultus spérnite:
Deo volente, túrbini
Seréna succédet dies.

Cœli perenne gáudium
Solábitur luctus breves;
Brevem triumphum sǽculi
Æternus óbruet dolor.

Qui carne frater in suo
Mortem perémit córpore
Divinitátis vos suæ
Dignábitur consórtio.

Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus. Amen.

Ant. sola 1. a. Cùm vidisset Jesus quia multitúdo máxima venit ad eum, dixit ad Philippum: Unde emémus panes, ut mandúcent hi? Hoc autem dicébat tentans eum; ipse enim sciébat quid esset factúrus, allelúia. *Joan.* 6.

℣. Edent páuperes & saturabuntur, ℟. Et laudábunt Dóminum, qui requírunt eum. *Ps.* 21.

Lectio j. de Scriptura occurrente, è tribus fit una.

℟. Ecce fratres Jesu stabant foris, quærentes loqui ei; & extendens manum in discípulos suos, dixit: Ecce fratres mei; * Quicumque enim fécerit voluntátem Patris mei, ipse meus frater est, allelúia, allel. ℣. Narrábo nomen tuum frátribus meis; in médio Ecclésiæ laudábo te. * Quicumque. *Matth.* 12. *Ps.* 21.

Lectio ij.

PHilippus Bethsáidæ natus, unus fuit ex iis qui primùm à Christo vocáti sunt; à quo cùm accepisset Nathánael venisse Messiam in lege & in Prophétis promissum, ad Dóminum de-

adductus est. Hic in discipulórum órdine permansit, ille póstea in númerum duódecim Apostolórum cooptátus est. Quàm verò Christus ipsum familiáriter adhibéret, illud fácilè declárat, quòd cùm in solitúdine hóminum multitúdinem páscere vellet; sic præ céteris illum affátus est: Unde emámus panes, ut mandúcent hi? Gentíles quoque Salvatórem vidére cupientes, ad Philippum accessisse legúntur. Is, accepto Spíritu sancto, in utráque Phrygia prædicávit, & Ecclésias constítuit, ex quibus prodiérunt viri Apostólici complures, quorum præcípuè óperâ, século sequenti res christiána Lugdúni & Viennæ in Gálliis constitúta est. Tandem glorióso fine quiévit Philippus, & Hierápoli sepúltus est.

℟. Accessérunt quidam gentíles ad Philippum; & rogábant eum, dicentes: Dómine, vólumus Jesum vidére: * Venit Philippus, & dicit Andréæ: Andréas rursùm & Philippus dixérunt Jesu, allelúia, allelúia. ℣. Consílium pacis inter illos duos. * Venit Philippus, & dicit Andréæ. *Joan.* 12. *Zach.* 6.

Lectio iij.

JAcóbus, frater Dómini, cognoménto Justus, de útero matris sanctus fuit, ut ait sanctus Hegesíppus: vinum & síceram non bibit; carne abstínuit: numquam tonsus est, nec unguento nec bálneo usus. Huic soli in Sancta licébat ingredi: líneâ veste, non láneâ, induebátur: ei assidúitas orandi ita callum génibus obdúxerat, ut caméli pellem durítie imitaréntur. Eum post Christi Ascensiónem Apóstoli Jerosolymórum Epíscopum creavérunt; ad quem étiam Petrus misit qui nuntiáret se è cárcere ab Angelo edúctum. Is nonaginta sex annos natus, cùm triginta annis illi Ecclésiæ sanctíssimè præfuísset, Christum Dei Fílium constantíssimè prædicans, à Judæis lapídibus primùm appétitur; mox in altíssimum templi locum addúctus, inde præcipitátus est. Qui, confractis crúribus, jacens semivívus, manus tendébat ad cœlum, Deumque pro illórum salúte precabátur his verbis: Ignosce eis, Dómine, quia nésciunt quid fáciunt. Quâ in oratióne, fullónis fuste cápite gráviter percússo, ánimam Deo réddidit séptimo Nerónis anno; & juxta templum ubi præcipitátus fúerat, sepúltus est. Tradit Jósephus tantæ eum sanctitátis fuisse & celebritátis in pópulo, ut propter ejus necem créditum sit subversam esse Jerosólymam. Unam scripsit Epístolam, quæ de septem Cathólicis est. Ejus cáthedra, prióribus Ecclésiæ séculis, magno in honóre Jerosólymis est hábita.

(*Si Dominica fuerit, seu Feria II. vel IV. Rogationum, secunda Lectio erit de SS. Philippo & Jacobo, duabus in unam junctis; tertia de Homilia Dominica vel Feria occurrentis; & sic in simili casu.*)

℟. Et si cognóvimus secundùm carnem Christum; sed nunc jam non nóvimus: * Vétera transiérunt; ómnia autem ex Deo qui † Nos reconciliávit sibi per Christum, & dedit nobis ministérium reconciliatiónis, allelúia, allelúia. ℣. Dicit Dóminus: Ecce ego fácio nova, & nunc oriéntur; útique cognoscétis ea: * Vétera. Glória Patri. † Nos. 2. *Cor.* 5. *Is.* 43.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exúltent & læténtur qui quærunt te, ℟. Et dicant semper: Magnificétur Dóminus. *Ps.* 69.

AD LAUDES.

Ant. 7. a. Dicit Jesu Philippus: Dómine, osténde nobis Patrem, & súfficit nobis, allel. *Joan.* 14.

Ant. 8. c. Dicit Philíppo Jesus: Tanto témpore vobíscum sum, & non cognovístis me? Philíppe, qui videt me, videt & Patrem, allelúia. *Joan.* 14.

Ant. 6. F. Quómodo tu dicis: Osténde nobis Patrem? Non créditis quia ego in Patre, & Pater in me est? allelúia. *Joan.* 14.

Ant. 4. D. Jesus occúrrit muliéribus, & ait: Nolíte timére; ite, nuntiáte frátribus meis, ut eant in Galilæam; ibi me vidébunt, allelúia. *Matth.* 28.

Ant. 8. c. Visus est plus quàm quingentis frátribus simul: deinde visus est Jacóbo, deinde Apóstolis ómnibus, allelúia. 1. *Cor.* 15.

Capitulum. Act. 1.

PRæbuit Jesus seipsum vivum Apóstolis post passiónem suam in multis arguméntis, per dies quadraginta appárens eis, & loquens de regno Dei: & convescens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris.

Hymnus. S. V.

REgnis patérnis débitus,
Cruóre quæ pandit suo,
Vos propter, hospes éxteras
Adhuc colit terras Deus.
Ignóta tardis méntibus
Patére dat mystéria,
Per mille præságas sui
Se détegens imágines.
En immolandus à Patre,
Suum ferens lignum puer:
En Agnus ille sánguine
Qui tincta servat límina.
Amóris ô quæ pígnora!
Vobis oves credit suas:
Ligáre dat, dat sólvere,
Quæ solvit & ligat Deus.
Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumpháta nece,

Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spiritus.
Amen.

℣. Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt; ℟. Et justítia tua exultábunt. *Ps.* 144.

Ad Benedictus. Ant. J. Apéruit illis sensum, ut intellígerent Scriptúras; & dixit eis: Sic oportébat Christum pati, & resúrgere à mórtuis: vos autem testes estis horum, allelúia. *Luc.* 24.

Oratio.

Deus, qui nos ánnuâ Apostolórum tuórum Philíppi & Jacóbi solemnitáte lætíficas: præsta, quæsumus, ut quorum gaudémus méritis, instruámur exemplis; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 7. a. Dicit Jesu.

AD TERTIAM.

Ant. 8. c. Dicit.

Capitulum. 1. Cor. 2.

Oculus non vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis ascendit, quæ præparávit Deus iis qui díligunt illum: nobis autem revelávit Deus per Spíritum suum; Spíritus enim ómnia scrutátur, étiam profunda Dei.

℟. *br.* Hæc est generátio * quæréntium eum, * Allelúia, allelúia. Hæc est generátio. ℣. Quæréntium * fáciem Dei Jacob, * Allelúia. Glória. Hæc est. *Ps.* 23.

℣. Sicut óculi servórum in mánibus dominórũ suórum, ℟. Ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum. *Ps.* 122.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Quómodo.

Capitulum. 1. Joan. 5.

Scimus quóniam Fílius Dei venit, & dedit nobis sensum, ut cognoscámus verum Deum, & simus in vero Fílio ejus. Hic est verus Deus, & vita ætérna.

℟. *br.* Credidérunt * verbis ejus, * Allelúia, allelúia. Credidérunt. ℣. Et laudavérunt * laudem ejus, * Allelúia. Glória Patri. Credidérunt. *Ps.* 105.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei, ℟. Et facta ejus intellexérunt. *Ps.* 63.

AD NONAM.

Ant. 8. c. Visus est.

Capitulum. Act. 10.

Præcépit nobis prædicáre pópulo, & testificári, quia ipse est qui constitútus est à Deo judex vivórum & mortuórum.

℟. *br.* Confitébimur tibi, * Deus, * Allelúia, allel. Confitébimur. ℣. Narrábimus * mirabília tua, * Allelúia. Glória Patri. Confitébimur. *Ps.* 74.

℣. Exultet terra à fácie Dómini, ℟. Quóniam venit judicáre terram. *Ps.* 95.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. g. Jesus assumptus est, & ascendérunt (discípuli) ubi manébant Petrus & Joannes, Jacóbus & Andréas, Philíppus & Jacóbus Alphæi, allelúia. *Act.* 1.

Ant. 2. D. Hi omnes erant

perseverantes unanímiter in oratióne cum frátribus Jesu; & repléti sunt omnes Spíritu sancto, allelúia. *Act. 1. & 2.*

Ant. 3. a. Quidam de Judæa docébant fratres: Quia nisi circumcidámini, non potestis salvári; convenerúntque Apóstoli, allel. *Act.* 15.

Ant. 7. d. Cùm magna conquisítio fieret, respondit Jacóbus: Deus visitávit súmere ex Géntibus pópulum nómini suo; & huic concórdant verba Prophetárum, allelúia. *Act.* 15.

Ant. 5. C. Notum à século est Dómino opus suum: propter quod ego júdico non inquietári eos qui ex Géntibus convertuntur ad Deum, allelúia. *Act.* 15.

Capitulum. Ephes. 3.

ALiis generatiónibus non est ágnitum fíliis hóminum, sícuti nunc revelátum est sanctis Apóstolis ejus, & Prophétis in Spíritu: Gentes esse coherédes, & concorporáles, & compartícipes promissiónis ejus in Christo Jesu per Evangélium.

Hymnus. S. V.

NAtus Parenti rédditus
Non vos amícos déseret:
Sub imbre lapsum flámmeo
Infundet in vos Spíritum.

Hausto repléti Númine,
Terras in omnes líberi,
Christum tubis cœléstibus,
Christum Deum vulgábitis.

Non jam tenébit ámplius
Formído mortis ábditos:
Aperta non eúntibus
Addent moras perícula.

Vos ante reges fórtiter
Spernétis armátas neces:
Hæc nempe pro Christo mori
Supréma vobis glória.

Oráte, firma sit Fides,
Et certa se Spes érigat;
Illapsa nostris córdibus
Pellat timórem Cáritas.

Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Annuntiavérunt justítiam ejus, ℟. Et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus. *Ps.* 96.

Ad Magníficat *Ant.* 8. G. Jacóbus, & Cephas, & Joannes, qui videbantur colúmnæ esse, dextras dedérunt mihi & Bárnabæ societátis; ut nos in Gentes, ipsi autem in circumcisiónem, allelúia. *Gal.* 2.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Deinde fit commem. sancti Athanasii, Ant. Beátus qui excógitat. ℣. Beátus. xvj.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut excelléntiam Verbi tui, quam beátus Athanásius asséruit, & convenienter intellígere valeámus, & veráciter profitéri; Per.

Die II.

In Festo
S. ATHANASII, EPISC.
& Ecclesiæ Doctoris.

Semiduplex.

Omnia de Communi Docto-rum, additis quæ sequuntur.

Lectio ij.

ATHanásius Diáconus, ab Alexandro Epíscopo Alexandríno ductus ad Concílium Nicænum, Ariános ácriter impugnávit. Alexandro suffectus, Arium constánter ab Ecclésiæ communióne répulit; unde Eusébii Nicomediensis Epíscopi, aliorumque multórum in se ódium concitávit. Hi cum Meletiánis schismáticis ínito consílio, suis calúmniis à Constantíno óptimo príncipe, sed nímium crédulo, impetrárunt ut Treviros amandarétur, ubi à Maximíno Epíscopo honorificentíssime exceptus est. Post óbitum Constantíni revocátus, íterum ab inimícis, tam apud Július Papam, quàm apud Constántium Imperatórem, est impetítus. Hujus autoritáte coacta est Synodus apud Antiochíam, in qua depósitus est, & depósito Gregórius Cappadox substitútus; sed à Julio Papa in Synodo quinquaginta Episcopórum innocens declarátus, agente Constante Constántii germáno, in Synodo Sardicensi, ex utróque império congregátâ, absólvitur, & sedi suæ restitúitur.

Lectio iij.

SUbláto è vivis Constante, sex annis latére coactus est. Athanásius, quòd eum Constántius íterum ab Ariánis circumventus ad necem quæreret. Post mortem verò Constántii Alexandríam reversus, Synodum hábuit cum Confessóribus de recipiendis iis qui ab Ariánis decepti fúerant; tantâque prudéntiâ rem gravíssimam definiit, ut Ecclésiam visus fúerit imminenti perículo eripuísse. Sed cùm idolórum cultóribus gravis esset, à Juliáno exagitátus, Alexandríæ delituit, donec sedáta esset persecútio. Sub Joviáno Cathólico príncipe pacífice suam rexit Ecclésiam. Valens autem Joviáni succéssor, ab Eudóxio Ariáno baptizátus, Athanásium in patérno monuménto quátuor menses delitéscere coégit. Tandem Alexandríam, post tot labóres & tempestátes reversus, in pace quiévit; & anno Episcopátûs quadragésimo sexto; Christi trecentésimo septuagésimo tértio in léctulo suo mórtuus est.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut excelléntiam Verbi tui, quam beátus Athanásius asséruit, & conveniénter intellígere valeámus, & verácitet profitéri; Per eumdem Dóminum nostrum.

VESPERÆ de Sequenti.

DIE III.

In Festo Inventionis

SANCTÆ CRUCIS.

Duplex-majus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria ; & sic in toto Officio.

Ant. 8. G. RAdix Jesse, qui stat in signum populórum, ipsum gentes deprecabuntur ; & erit sepulcrum ejus gloriósum, allelúia. *Is.* 11.

Ant. 2. D. Factus est principátus super húmerum ejus ; & vocábitur nomen ejus, Deus, Fortis, allel. *Is.* 9.

Ant. 1. g. Levábit signum in natiónes, & congregábit prófugos Israel, allelúia. *Is.* 11.

Ant. 4. *D.* Dabit lignum fructum suum, & scient quia ego Dóminus, cùm contrívero catènas jugi eórum, allelúia. *Ezech.* 34.

Ant. 5. C. Exaltávi lignum húmile, & frondére feci lignum áridum ; ego Dóminus locutus sum & feci, allelúia. *Ezech.* 17.

Capitulum. Galat. 3.

CHristus nos redémit de maledícto legis, factus pro nobis maledíctum, quia scriptum est : Maledíctus omnis qui pendet in ligno ; ut in Géntibus benedíctio Abrahæ fieret in Christo Jesu.

℟. Ecce levábo ad gentes manum meam, & ad pópulos exaltábo signum meum, & ásferent fílios tuos : * Erunt reges nutrítii tui, Sion, & regínæ nutríces tuæ, dicit Dóminus, † Allelúia, allelúia. ℣. Lucerna civitátis est Agnus, & ambulábunt gentes in lúmine ejus; & reges terræ ásferent glóriam suam, & honórem in illam. * Erunt. Glória Patri. † Allelúia. *Is.* 49. *Apoc.* 21.

Hymnus. S. V.

TEllus, tot annos quid tegis
Nostræ salútis pígnora ?
Crux monte toto quæritur,
Ultro tuos pandas sinus.

Quid, dura fossóris manus,
Scrutáris alta víscera ?
Celáre lignum fit pudor,
Quo nostra surgit glória.

En illa gemma pérdita,
Inventa tot labóribus :
En qui latébat, érutus
Thesaurus agro pródiit.

Regina quæsítam Crucem,
Monstrante Christo, réppperit :
Oblíta fastus régios,
Sceptro repertam prætulit.

Crux sancta, Christi córporis
Virtus salúbrem te facit :
Contingit ut te mórtuus,
Vitæ prióri rédditur.

Da, Christe, nos tecum mori ;
Tecum simul da súrgere :
Terréna da contémnere ;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri, laus Filio,
Qui nos, triumpháta nece,
Ad astra secum dux vocat :
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Notam fecisti in pópulis virtútem tuam: ℟. Redemísti in bráchio tuo pópulum tuum. *Ps.* 76.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Sic scriptum est, & sic oportébat Christum pati, & resúrgere à mórtuis tértiâ die, & prædicári in nómine ejus pœniténtiam & remissiónem peccatórum in omnes gentes, allelúia. *Luc.* 24.

Oratio, ut infra ad Laudes.

Fit commem. S. Athanasii, Ant. Qui docti. ℣. Beátus vir. xx. *Orat.* Præsta. 499.

Deinde fit commem. S. Alexandri, Papæ & Martyris, Ant. Ecce. ℣. In Deo. ij. *Oratio*; Fac nos. iv.

AD NOCTURNUM.

Invit. Jesum qui crucifíxus est, * Veníte, adorémus, allelúia. *Matth.* 28.

Ps. 94. Veníte.

Hymnus. S. V.

Signum novi Crux fœderis,
Crux orbis arca náufragi,
Cùm jam perímus, nos ratis
Portus refers in pátrios.

Telis rubentem flámmeis
Ultóris exarmas manum:
Placátur, ut te réspicit,
Iras & oblivíscitur.

Letále si vulnus ferat
Infernus anguis mórsibus,
Læsi simul te víderint,
Repente tu medéberis.

Ara sub illa, par Deo,
Se consecrávit hóstia:
Hâc sede Jesum Fílius
Placávit orátor Patrem.

Crux sancta, Crux amábilis,
Crux tincta Christi sánguine,
Hauríre da nos lárgiùs
Vitam, Dei de fúnere.

Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. sola 4. A. Cùm exaltavéritis Fílium hóminis, tunc cognoscétis quia ego sum, allelúia. *Joan.* 8.

℣. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: ℟. Cantábimus, & psallémus virtútes tuas. *Ps.* 20.

Lectio j. de Scriptura occurrente, è tribus fit una.

℟. Nunc judícium est mundi, nunc princeps hujus mundi ejiciétur foràs; * Et ego si exaltátus fúero à terra, ómnia traham ad meipsum, allelúia, allelúia. ℣. Locútus est Dóminus ad Móysen: Fac serpentem æneum, & pone eum pro signo; qui percussus aspéxerit eum, vivet. * Et ego. *Joan.* 12. *Num.* 21.

Ex Epístola sancti Paulini Epíscopi ad Sevérum.

Epistola 31. *nov. Edit.*

Lectio ij.

Heléna regína venerábilis, ut venit Jerosólymam, Crucem Dómini studiosíssimè inquírere adorsa est. De loco tantùm Pas-

siónis cértior fíeri stúduit. Jussit íllico, urgente sine dúbio conceptæ revelatiónis instinctu, in ipsum locum óperam fossiónis accingi. Paratáque mox cívium páriter, & militári manu, brevi labórem istíus molitiónis hausit; & contra spem ómnium, sed secundùm ipsíus tantùm regínæ fidem, altâ egestióne reserátis terræ sínibus, ábditæ Crucis arcána patuérunt. Sed cùm tres páriter cruces, ut quondam fixæ Dómino & latrónibus stéterant, repertæ fuissent, gratulátio repertárum cœpit ánxiâ dubitatióne confundi, justo piórum metu, ne fórsitan aut pro Cruce Dómini, patíbulum latrónis elígerent, aut salutáre lignum pro stípite latrónis abjiciendo violárent.

℟. Sicut Móyses exaltávit serpentem in deserto, * Ita exaltári oportet Fílium hóminis; ut omnis qui credit in ipsum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam, allelúia, allelúia. ℣. Móyses pósuit serpentem æneum pro signo; quem cùm percussi aspícerent, sanabántur: * Ita exaltári oportet. *Joan. 3. Num. 21.*

Lectio iij.

Respexit pias fidéliter æstuántium curàs Dóminus, & ipsi potíssimùm quæ tam piæ sollicitúdinis princeps erat, hujus consílii lumen infúdit, ut áliquem recens mórtuum inquíri & inferri jubéret. Nec mora: verbum factum: cadáver illátum est: depónitur: jacenti una de crúcibus admovétur, & áltera; sed reórum ligna mors sprevit. Postrémò Domínicam Crucem prodit resurréctio, & ad salutáris ligni tactum morte prófugâ funus excussum, & corpus erectum est: tremefactísque vivéntibus, stetit mórtuus, & funébribus, ut Lázarus quondam, vínculis expedítus, íllico inter spectatóres suos redivívus incessit. Ita, ut décuit, experimento resurrectiónis, inventa & probáta Crux Christi est; dignóque mox ámbitu consecrátur, cóndità in loco Passiónis basílicâ, quæ arcáno pósitam sacrário Crucem servat. De eádem minúta sacri ligni ad magnam fídei & benedictiónis grátiam habéri datur. In hunc diem íncidit sancti Alexandri Papæ memória, qui quintus à Petro Románæ Ecclésiæ per decem círciter annos præfuit, & multos ad Christi fidem perduxit. Martyrio coronátus créditur unà cum Evéntio & Theodúlo, & eórum córpora sub Pascháli primo Pontífice reperta in Oratório monastérii sanctæ Praxédis depósita sunt.

℟. Christus passus est pro nobis: * Qui peccátum non fecit, peccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum; ut peccátis mórtui,

justítiæ vivámus, allelúia, allelúia. ℣. Disciplína pacis nostræ super eum, & livóre ejus sanáti sumus; * Qui. Glória. * Qui. 1. Petr. 2. Is. 53.

Te Deum.

℣. Sacerd. Misericórdia & véritas obviavérunt sibi: ℟. Justítia & pax osculátæ sunt. Ps. 84.

AD LAUDES.

Ant. 7. c. CHristus mórtuus est pro peccátis nostris, & resurrexit tértiâ die secundùm Scriptúras, allelúia. 1. Cor. 15.

Ant. 2. D. Delens quod adversùs nos erat chirógraphum decréti, quod erat contrárium nobis, & ipsum tulit de médio, affigens illud Cruci, allelúia. Coloss. 2.

Ant. 6. F. Complácuit per eum reconciliáre ómnia in ipsum, pacíficans per sánguinem Crucis ejus, sive quæ in terris, sive quæ in cœlis sunt, allel. Coloss. 1.

Ant. 5. a. Ipse est pax nostra, solvens inimicítias in carne sua, ut reconcíliet Deo per Crucem, allelúia. Ephes. 2.

Ant. 8. G. Verbum Crucis pereúntibus quidem stultítia est: iis autem qui salvi fiunt, id est, nobis, Dei virtus est, allel. 1. Cor. 1.

Capitulum. 1. Cor. 1.

PRædicámus Christum crucifixum, Judæis quidem scándalum, Géntibus autem stultítiam; ipsis autem vocátis Judæis, atque Græcis, Christum Dei virtútem, & Dei sapiéntiam.

Hymnus. S. V.

CRux, sola languórum Dei
Pendentis in te cónscia,
Ejus dolóres íntimos,
Dic verba, dic suspíria.

Clavi pedes, clavi manus
Fixére duro stípiti:
Cinctum cruentis vépribus
In te recumbébat caput.

Cum morte luctantis Dei
Legis suprémos spíritus:
Christus tuo, volens mori,
Vitam relíquit in sinu.

Tu lectus in quo nos parit,
Suggestus, è quo nos docet;
Olim tremendum sóntibus
Eris tribúnal Júdicis.

Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit à ligno: ℟. Judicábit pópulos in æquitáte. Ps. 95.

Ad Benedictus Ant. 1. D. Parébit signum Fílii hóminis in cœlo; & vidébunt Fílium hóminis veniéntem in núbibus cœli cum virtúte multa & majestáte, allelúia. Matth. 24.

Oratio.

DEus, qui in præclára salutíferæ Crucis Inventióne, Passiónis tuæ mi-

sǽcula suscitasti: concéde, ut vitális ligni prétio ætérnæ vitæ suffrágia consequámur; Qui vivis & regnas cum Deo Patre, &c.

Fit commem. S. Alexandri, Papæ & Mart. Ant. Bonum. ℣. Adjútor. *Oratio*, Fac nos. iv.

AD PRIMAM.

Ant. 7. c. Christus.

In ℟. *br.* ℣. Qui surrexísti * à mórtuis. *Matth.* 27.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Delens.

Capitulum. Act. 5.

QUem vos interemístis suspendentes in ligno, hunc príncipem & salvatórem Deus exaltávit déxterâ suâ, ad dandam pœniténtiam Isráëli, & remissiónem peccatórum.

℟. *br.* Dóminus dominórum * memor fuit nostri, * Allelúia, allel. Dóminus. ℣. Et redémit nos * ab inimícis nostris, * Allelúia. Glória. Dóminus. *Ps.* 135.

℣. Dicant qui redempti sunt à Dómino; ℟. Quóniam in séculum misericórdia ejus. *Ps.* 106.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Complácuit.

Capitulum. Ephes. 1.

IN Christo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum, secundùm divítias grátiæ ejus quæ superabundávit in nobis.

℟. *br.* Apud Dóminum * misericórdia, * Allelúia, allelúia. Apud. ℣. Et copiósa * apud eum redémptio, * Allelúia. Glória Patri. Apud.

℣. Ipse rédimet Israel. ℟. Ex ómnibus iniquitátibus ejus. *Ps.* 129.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Verbum Crucis.

Capitulum. Philip. 2.

HUmiliávit semetipsú, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem Crucis: propter quod & Deus exaltávit illum, & donávit illi nomen quod est super omne nomen.

℟. *br.* Minuísti eum * paulò minùs ab Angelis, * Allelúia, allelúia. Minuísti. ℣. Glóriâ & honóre * coronásti eum, * Allelúia. Glória Patri. Minuísti. *Ps.* 8.

℣. De torrente in via bibet; ℟. Proptérea exaltábit caput. *Ps.* 109.

AD II. VESPERAS.

Ant. 4. E. CHristus crucifixus est ex infirmitáte; sed vivit ex virtúte Dei, allelúia. 2. *Cor.* 13.

Ant. 6. F. Nos infirmi sumus in illo; sed vivémus cum eo ex virtúte Dei, allelúia. 2. *Cor.* 13.

Ant. 2. D. Vetus homo noster simul crucifixus est, ut destruátur corpus peccáti, & ultrà non serviámus peccáto, allelúia. *Rom.* 6.

Ant. 1. D. Si complantáti facti sumus similitúdini mortis ejus, simul & resurrectiónis érimus, allelúia. *Rom.* 6.

Ant. 5. C. Si commórtui

surrexus, & convivémus: si sustinébimus, & conregnábimus, allelúia. 2. Tim. 2.

Capitulum. 1. Petr. 1.

NOn corruptibílibus auro vel argento redempti estis de vana vestra conversatióne paternæ traditiónis; sed pretióso sánguine quasi agni immaculáti Christi, & incontamináti.

Hymnus, Signum. *ut suprà*, 501.

℣. Omnis terra adóret te, & psallat tibi: ℟. Psalmum dicat nómini tuo. *Ps.* 65.

Ad Magníficat. Ant. 7. G. Dignus est Agnus qui occísus est, accípere virtútem, & divinitátem, & sapiéntiam, & fortitúdinem, & honórem, & glóriam, & benedictiónem, allelúia. *Apoc.* 5.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Deinde fit commem. sanctæ Monicæ, Viduæ, Ant. Exultávit. ℣. Amavit te. *ut in Communi S. Mulierum*, xxxviij. *Oratio*, Tuórum. xl.

DIE IV.

S. MONICÆ, VIDUÆ,

Commemoratio.

Lectio iij.

MOnica, sancti Augustíni dupliciter mater, quia eum & mundo & cœlo péperit; Patrícium cónjugem, cui velut dómino semper servíerat, extrémo ejus vitæ témpore ad Christi fidem adduxit. Lapso in Manichæórum hæresim filio, cùm pro ejus conversióne assiduis lácrymis Deum precarétur, audívit à quodam Epíscopo: Fieri non potest ut filius istárum lacrymárum péreat. Terrâ maríque illum secúta, Medioláni innótuit Ambrósio, qui Augustíno gratulátus est quòd eam matrem habéret. Ibi cùm ad memórias Sanctórum, sicut in Africa solébat, pultes cum pane & mero attulisset, atque ab Ostiário prohiberétur; ubi hoc Epíscopum vetuisse cognóvit, tam piè obsecúta est, ut ipse mirarétur Augustínus quod tam fácilè accusátrix pótiùs consuetúdinis suæ, quàm disceptátrix illius prohibitiónis effecta fuisset. Rédiens in Africam cum Augustíno, qui ejurátâ hæresi, ab Ambrósio baptizátus fúerat, cùm ad Ostia Tiberína constitisset, sic fílium est allocúta: Fili, nullâ jam re delector in hac vita: quid hìc fáciam adhuc, & cur hìc sim néscio, jam consumptâ spe hujus sǽculi: unum erat propter quod in hac vita aliquántulùm immorári cupiébam, ut te Christiánum Cathólicum vidérem, priusquam mórerer: cumulatiùs hoc mihi Deus meus præstitit, ut te étiam, contemptâ felicitáte terrénâ, servum ejus vídeam. Quinto post die in febrem íncidit; & astantem íntuens Augustínum, cum fratre ejus Navígio: Pónetis hìc, inquit, matrem vestram; illud autem vos rogo, ut ad altáre Dómini

meminéritis mei. Die nono ægritúdinis suæ, ætátis anno quinquagésimo sexto, ánimam Deo réddidit. Tum Evódius, succinente totâ domo, cantáre cœpit Psalmum, Misericórdiam & judícium cantábo tibi, Dómine. Juxta sepulcrum pósito cadávere, priusquam deponerétur, oblátum est pro ea, ut refert Augustínus, sacrificium prétii nostri Deo ad ejus altáre, cui ipsa nullius diéi prætermissióne servíerat, & unde nóverat dispensári víctimam sanctam quâ delétum est chirógraphum contrárium nobis.

Oratio, Tuórum. xl.

DIE VI.

In Festo

SANCTI JOANNIS ante Portam Latinam.

Semiduplex.

Capitulum. Is. 43.

HÆc dicit Dóminus: Noli timére, quia redémi te; meus es tu: cùm transíeris per aquas, tecum ero, & flúmina non opérient te: cùm ambuláveris in igne, non combureris, & flamma non ardébit in te.

Hymnus. S. V.

URbem Romúleam quis furor íncitat?
Christi Discípulus, Cæsare júdice,
Damnátus rápitur; nil venerábilis
Frontis caníties movet.
In fervens ólei conjícitur mare:
Nil æstus nócuit, flamma sed hóspiti
Parcit blanda suo: ceu pugil úngitur,
Hinc & fórtior éxilit.
Edicto stériles pulsus in ínsulas,
Exul tunc sócio perfrúitur Deo:
Hìc ventúra videt quæ cálamo notans
Sublustri nébulâ tegit.
Sic nos Christus amet, sic dóceat pati;
Discamusque mori, simus ut & necis
Sacræ partícipes: non áliis patet
Cœlum conditiónibus.
Patri máxima laus, máxima Fílio,
Ambonumque sacro máxima Flámini:
Hæc est certa fides, fóntibus è tuis
Quam divínitus háusimus. Amen.

℣. Impinguasti in óleo caput meum: ℟. Et calix meus inébrians quàm præclárus est! *Ps.* 22.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Jesus ait Jacóbo & Joanni: Cálicem quem ego bibo bibétis, & baptismo quo ego baptízor baptizabímini, allelúia. *Marc.* 10.

Oratio, ut infra ad Laudes.

AD NOCTURNUM.

Invit. Deum qui convertit luctum suórum in gáudium, * Veníte, adorémus, allelúia. *Ferm.* 31.

Ps. 94. Veníte.

Hymnus, Urbem, *ut supra.*

Super Psalmos de Feria, Ant. sola 8. c. Non ardébit in te flamma; quia ego Sanctus Israel, salvátor tuus: ego diléxi te, allelúia. *Is.* 43.

℣. Igne me examinásti, Dómine; ℟. Et non est inventa in me iníquitas. *Ps.* 16.

Lectio j. de Scriptura occurrente, è tribus fit una.

℟. Nolíte timére: * Omnis qui confitébitur me coram homínibus, confitébor & ego eum coram Patre meo qui in cœlis est, allelúia, allelúia. ℣. Opera Dei reveláre & confitéri honoríficum est. * Omnis. *Matth.* 10. *Tob.* 12.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri, adversus Joviniánum.

Lib. 1. *Cap.* 14.

Lectio ij.

JOannes unus ex discípulis, qui mínimus tráditur fuisse inter Apóstolos, & quem fides Christi vírginem repérerat, virgo permansit; & ideo plùs amátur à Dómino, & recumbit super pectus Jesu: & quod Petrus, qui uxórem habúerat, interrogáre non audet, illum rogat ut intérroget; & post Resurrectiónem, nuntiante Maríâ Magdaléne quòd Dóminus resurrexisset, uterque cucurrit ad sepulcrum; sed ille prævénit. Cùmque essent in navi, & piscarentur in lacu Genézareth, Jesus stabat in líttore; nec sciébant Apóstoli quem vidérent: solus virgo vírginem agnoscit, & dicit Petro, Dóminus est.

℟. Stetit Jesus in líttore; non cognovérunt discípuli quia Jesus est: * Dixit discípulus ille, quem diligébat Jesus, Petro: Dóminus est, allelúia, allelúia. ℣. Sapiéntia fácilè vidétur ab his qui díligunt eam. * Dixit discípulus. *Joan.* 21. *Sap.* 6.

Lectio iij.

EST Joannes, & Apóstolus, & Evangelista, & Prophéta: Apóstolus, quia scripsit ad Ecclésias ut magister; Evangelista, quia librum Evangélii cóndidit, quod, excepto Matthæo, álii ex duódecim Apóstoli non fecérunt; Prophéta, vidit enim in Pathmos ínsulâ, in qua fúerat à Domitiáno príncipe ob Dómini martyrium relegátus, Apocalypsim infiníta futurórum mystéria continentem. Refert autem Tertulliánus, quòd Romæ missus in ferventis ólei dólium, púrior & vegétior exíverit quàm intráverit.

℟. Liberásti me, Deus, secundùm multitúdinē misericórdiæ nóminis tui à pressúra flammæ quæ circúmdedit me, * Et † In médio ignis non sum æstuátus, allelúia, allel. ℣. Dóminus mihi ástitit, & confortávit me, ut per me prædicátio impleátur; & liberátus sum de ore leónis, * Et. Glória. † In médio. *Eccli.* 51. 2. *Tim.* 4. Te Deum.

℣. *Sacerd.* Paulò minùs consummavérunt me in terra; ℟. Ego autem non derelíqui mandáta tua. *Ps.* 118.

AD LAUDES.

Psalmi de Feria; & sic ad alias Horas.

Ant. 1. a. D. Ego Joannes párticeps in tribulatióne & regno, & patiéntiâ in Christo Jesu, allelúia. *Apoc.* 1.

Ant. 1. a. Fui in ínsula Pathmos propter verbum Dei, & testimónium Jesu, allelúia. *Apoc* 1.

Ant. 5. a. Audívi vocem magnam tamquam tubæ, dicentis: Quod vides, scribe in libro; & mitte septem Ecclésiis, allelúia. *Apoc.* 1.

Ant. 7. a. Dixit mihi Angelus: Oportet te íterum prophetáre Géntibus, & pópulis, & linguis, & régibus multis, allelúia. *Apoc.* 10.

Ant. 6. F. Ego Joannes audívi & vidi hæc; & dicit mihi: Ne signáveris verba prophetíæ; tempus enim propè est, allel. *Apoc.* 22.

Capitulum. Apoc. 19.

Cecidi ante pedes Angeli, ut adorárem eum. Et dicit mihi: Vide ne féceris: consérvus tuus sum, & fratrum tuórum habéntium testimónium Jesu: Deum adóra. Testimónium enim Jesu est spíritus prophetíæ.

Hymnus.

Jussu tyranni pro fide
Pulsus, Joannes, éxulat:
Fertur voláru líbero
Mens celsa supra sídera.
Hic revélat se tibi
Qui mórtuus vivit Deus,
Agnus salútis hóstia,
Et morte devictâ leo.
Arcána te vocem docet
Regni sui mystéria:
Pandit cruóre Mártyrum
Ubíque spargendam fidem.
Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. In terra desérta appárui tibi, Deus meus, ℟. Ut vidérem virtútem tuam & glóriam tuam. *Ps.* 62.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. *D.* Dedit Jesus palàm fácere servis suis, quæ oportet fieri citò: & significávit mittens servo suo Joanni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, allelúia. *Apoc.* 1.

Oratio.

Deus, qui cónspicis quia nos úndique mala nostra perturbant: præsta, quæsumus, ut beáti Joannis Apóstoli tui & Evangelistæ conféssio gloriósa nos prótegat; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Ego Joannes.

AD TERTIAM.

Ant. 1. a. Fui in ínsula.

Capitulum. Eccli. 51.

Liberasti me de perditióne, & eripuisti me de témpore iníquo; proptérea

confitébor, & laudem dicam tibi, & benedícam nómini Dómini.

℟. br. Loquébar de testimóniis tuis * in conspéctu regum, * Allelúia, allelúia. Loquébar. ℣. Et non * confundébar, * Allelúia. Glória Patri. Loquébar de testimóniis. *Ps.* 118.

℣. Ecce lábia mea non prohibébo: ℟. Dómine, tu scisti. *Ps.* 39.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Audivi.

Capitulum. Isaiæ 50.

Dóminus érigit mihi aurem, ut áudiam quasi magistrum. Dóminus Deus apéruit mihi aurem; ego autem non contradíco: retrorsùm non ábii.

℟. br. Audiam quid loquátur in me * Dóminus Deus, * Allelúia, allelúia. Audiam. ℣. Quóniam loquétur pacem * in plebem suam, * Allelúia. Glória Patri. Audiam. *Ps.* 84.

℣. Deus, docuisti me, & usque nunc pronuntiábo mirabília tua, ℟. Et usque in senectam & sénium. *Ps.* 70.

AD NONAM.

Ant. 6. F. Ego Joannes.

Capitulum. Sap. 7.

Quæcumque sunt abscónsa & improvísa, dídici: ómnium enim ártifex dócuit me sapiéntia; est enim in illa spíritus intelligéntiæ sanctus.

℟. br. Introíbo * in poténtias Dómini, * Allelúia, allelúia. Introíbo. ℣. Usque in altíssima * quæ fecisti magnália, * Allelúia. Glória Patri. Introíbo. *Ps.* 70.

℣. Ecce veritátem dilexisti, Dómine; ℟. Incerta & occulta sapiéntiæ tuæ manifestasti mihi. *Ps.* 50.

AD II. VESPERAS.

Ant. Quod vídimus óculis nostris, & manus nostræ contrectavérunt de verbo vitæ, annuntiámus vobis, ut & vos societátem habeátis nobiscum, allelúia. 1. *Joan.* 1.

Ant. 8. G. Sit vobiscum grátia, & pax à Deo Patre, & à Christo Jesu Fílio Patris, in veritáte & caritáte, allelúia. 2. *Joan.* 3.

Ant. 4. d. Majórem non hábeo grátiam, quàm ut áudiam fílios meos in veritáte ambuláre, allel. 3. *Joan.* 4.

Ant. 6. F. Qui de mundo sunt, de mundo loquuntur, & mundus eos audit: nos ex Deo sumus, allelúia. 1. *Joan.* 4.

Ant. 7. d. Qui novit Deum, audit nos: in hoc cognóscimus Spíritum veritátis, allelúia. 1. *Joan.* 4.

Capitulum. 1. Joan. 4.

Quisquis conféssus fúerit quóniam Jesus est Fílius Dei, Deus in eo manet, & ipse in Deo: & nos cognóvimus, & credídimus caritáti quam habet Deus in nobis.

Hymnus, Urbem. 506.

℣. Nomen Dómini invocávi: ℟. Erípuit ánimam meam de morte. *Ps.* 114.

Ad Magníficat. *Ant.* 5.C. In hoc cognóvimus caritátem Dei, quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit: & nos debémus pro frátribus ánimas pónere, allelúia. 1. *Joan.* 3.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

DIE VIII.

In Festo

SANCTI BEATI,

Anachoretæ. *Semiduplex.*

Omnia de Communi sanctorum Anachoretarum. Oratio, Præsta, Dómine, *infra.*

Lectio iv.

BEátus, ut Christi amórem efficáciùs inspiráret, rebus suis in páuperes distribútis, Romá venit in Gállias, mediante círciter sǽculo quinto. Ut erat in dicendo potens, & mirâ sanctitáte præditus, non parvum tulit labóris sui fructum, Dómino cooperante, & sermónem ejus confirmante sequéntibus signis. Apóstoli exemplo, mánibus victum sibi quærens, nulli umquam óneri fuit; beátiùs existimans dare quàm accípere. Nannétis ad Lígerim, ubi aliquámdiu commorátus est, multos ad perfectióris vitæ desidérium provocávit. Tum ipse solitúdinis ac divínæ contemplatiónis ardóre incensus, ad Ledum flúvium in speluncam sylvárum densitáte contectam se recépit prope Vindócini castellum. Ibi radícibus herbárum, adhíbito interdum pro delíciis árido pane, vitam sustentans, uni Deo vacávit, ac tandem plenus méritis quiévit. In eo loco sepultus veneratiónem apud pósteros obtínuit, ædificatâ Vindócini ejus nómine Parochiáli Ecclésiâ. Corpus ejus Laudúnum translátum fuit, & in Ecclésia Cathedráli cónditum. Inde os insigne bráchii Vindócinum ad Ecclésiam monastérii sanctíssimæ Trinitátis transmíssum est, anno millésimo quingentésimo sexagésimo quarto.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

Serm. 2. *de S. Vict.*

Lectio v.

GAudéte in Dómino, dilectíssimi, qui inter contínua suæ pietátis benefícia, indulsit hóminem mundo, cujus multi salvarentur exemplo. Iterum dico, gaudéte, quod factus de médio, appropiávit Deo, ut multò plures ejus intercessióne salventur. Habet ex homínibus, cui hóminum peccáta donet miséricors & miserátor Dóminus: habet tempus & locum intercedendi pius & miséricors advocátus; équidem locum quiétum, & tempus feriátum. In terris visus est, ut esset exemplo; in cœlum levátus est, ut sit patrocínio. Hìc informat ad vitam: illic invítat ad glóriam. Bonus mediátor qui sibi jam póstulans nihil, totum in nos transferre desiderat &

supplicantis affectum, & supplicatiónis fructum. Quid enim quærat sibi, qui nullius eget? Dóminus consérvat eum, & vivíficat eum, & beátum facit eum in glória; nihil illi déerit in loco páscuæ constitúto. Introívit in poténtias Dómini; gaudeámus, quia nunc poténtior est ad salvandum.

Oratio,

PRæsta, Dómine, plebi tuæ, sancti Beáti méritis & intercessióne, ut bonis intenta semper opéribus, in tua grátia persevéret; Per Dóminum.

VESPERÆ à Capitulo de Sequenti. Fit commem. sancti Beati.

DIE IX.

In Festo

SANCTI GREGORII

NAZIANZENI

Episc. & Eccles. Doctoris.

Semiduplex.

Lectio ij.

GRegórius, ob singulárem divinárum litterárum sciéntiam Theólogus appellátus, Arianzi in Cappadócia secunda natus est, Gregório patre, qui Nazianzénæ Ecclésiæ Epíscopus fuit, & Nonnâ matre, quæ nondum in lucem éditum Deo consecrávit. Adoléscens, Cæsaréam primùm, deinde Alexandríam, hinc Athénas discendi stúdio perréxit, ubi amicítiam iniit cum Basílio, & ab Atheniénsibus eloquéntiæ proféssor est designátus. In pátriam revérsus anno ætátis trigésimo, baptizátus est. Tum Présbyter à patre invítus licet creátus; mox, ne ab eódem Epíscopus consecrarétur, fugit in Ponti solitúdinem, ubi cum Basílio monásticæ vitæ institúta cóndidit. Imperante Juliáno, Nazianzum venit, ubi patrem nonagenárium, qui deceptus ab Ariánis confessióni Ariminensi subscrípserat, addúxit ut subscriptiónem revocáret, eumque mónachis & magnæ gregis parti quæ ab ipso descíverat, reconciliávit. Sasimórum Ecclésiæ à Basílio præféctus, ne causa esset dissídii Basílium inter & Anthimum Tyanensem Epíscopum de Sasimórum óppido, episcopátu cessit; & postquam aliquámdiu in nosocómio ægrótis ministrásset, Nazianzum in auxílium patris eâ conditióne venit, ut illo vitâ functo recéderet.

Lectio iij.

COnstantinópolim ad restaurandam hujus civitátis Ecclésiam missus, Ariános & Apollinarístas expugnávit: multísque ab hæresi ad fidem revocátis, lapídibus ob fidem Trinitátis appetítus, orat pro persecutóribus, & ut seditiósus tráhitur ad judícium, sed absólvitur. Tantis perfunctum labóribus Petrus Alexandrínus Constantinopolitanórum Epíscopum per epístolas instítuit: at pauló post,

mutáto consilio, ad eam sedem Máximum Cynicum, Clero & plebe repugnántibus, evexit. Convocátâ deinde Constantinopolitánâ Synodo, Máximus dejícitur; Gregórius verò confirmátur óperâ Melétii Antiochéni ante adventum Timóthei Alexandríni, & Episcopórum Ægypti, aliorúmque ex Macedónia: qui cùm adessent, negarentque citra suum consensum Constantinópoli dari Epíscopum potuisse, Gregórius in Concílio stúdio pacis se ábdicans, dixit: Si vobis ullómodo dissídii causa sum, Jonam prophétam vitæ integritáte non súpero, projícite me in mare, & hæc tumúltuum procellæ conquiescent. Post hæc à Synodo discédens, cùm Nectárius ei substitútus esset, Arianzum se recépit: unde Cæsaréam proféctus, in laudem Basílii nuper defuncti oratiónem fúnebrem hábuit. Dehinc Nazianzum Præsule orbátam aliquándiu administrávit; eíque Ecclésiæ ab hæresi expurgátæ præficiendum curávit Eulálium. Rus deinde secessit, ubi mónachi vitam agens, gravíssimas carnis tentatiónes oratiónibus, jejúniis ac vigíliis superávit. Demum, Theodósio imperante, decessit, multis super ægros & energúmenos patrátis in vita miráculis.

Oratio, Deus, qui pópulo. xviij.

VESPERÆ à Capitulo de sancto Leonardo, ut in Communi Anachoretarum. *Oratio*, Deus, qui nos ádmones. xxiv.

Fit commem. sancti Gregorii, Ant. Qui docti. ℣. Beátus. xx. *Oratio*, Deus qui pópulo. xviij.

Deinde S. Pachomii, Abbatis, Ant. Egrédere. ℣. Potens. xxj. *Oratio*, Da nobis, quæsumus. Dómine. xxiij.

DIE X.

In Festo

SANCTI LEONARDI,

Anachoretæ.

Semiduplex.

Omnia de Communi SS. Anachoretarum. Oratio, Deus, qui nos ádmones. xxiv.

Lectio ij.

Beatíssimi Anachorétæ Leonardi celebrátur memória prope Lacum-nigrum in Bleténsium fínibus, ubi Parochiális extat ejus nómine consecráta Ecclésia. In ea quiescunt sacra ejus membra ab anno millésimo ducentésimo vigésimo sexto, quo per Gualtérum Carnutensem Epíscopum è vicíno sacello ad ejus túmulum cóndito, levàta sunt, & in capsa recóndita, ut piæ fidélium veneratióni proponerentur. Solemnis máximè fuit ista translátio cui non Epíscopi modò Carnutensis & Cenomannensis interfuére, sed & plures Abbátes cùm Dunensi Vicecómite, ac multis áliis quà génere, quà pietáte viris insi-

gnibus, qui in confecto eâde re instrumento referuntur. Exinde crevit in dies erga virum sanctum relígio, ac præsentem illíus opem regiónis íncolæ váriis in cásibus non sémel experti sunt.

Pro sancto Pachomio,

Lectio iij.

PAchómius in superióri Thebáide parentes Gentíles hábuit. Vigésimo ætátis anno magnam Christianórum humanitátem expertus vovit, ubi primùm milítiâ cui ascriptus erat solverétur, se Christo adhæsúrum: quâ libertáte adeptâ, baptísmum suscépit. Mox erémum ádiit, ubi Palæmonem in vitæ austeritáte & monásticâ disciplínâ institutórem hábuit. Tanto magistro par discípulus ad locum Nilo próximum, cui Tabennæ nomen, penetrávit, in quo amplíssima monastéria homínibus ædificávit, qui plúrimi ad eum sanctióris vitæ causâ confluébant. Unus ómnia regébat Pachómius, una ómnibus régula, unus qui necessária providéret œcónomus, una ad públicas preces Ecclésia. Summo ódio hæréticos, præsertim Ariános semper prosecútus, magni Athanásii communiónem impensè fovit, à quo & Tabennam conventus est. Construxit quoque in adversa Nili ripa monastérium vírginum soróri suæ, quæ fratris précibus ad Deum conversa, ductu ejus regebátur. Sub finem vitæ multa prophético spíritu prædixit: infirmos curávit: non défuit ei donum linguárum, quo plures diversæ natiónis instrúeret. Obiit ætáte jam provectus, anno Christi circiter trecentésimo quadragésimo octávo.

AD LAUDES, fit commem. sancti Pachomii, Ant. Ecce ego. ℣. Veníte. *Orátio*, Da nobis, quæsumus, Dómine, xxiij.

AD VESPERAS, fit commem. sancti Mamerti, Episcopi, Ant. Elégit. ℣. Beátus. xj. *Oratio*, Clamantes, *infra ad Laudes.*

DIE XI.

In Festo

S. MAMERTI, EPISC.

Commemoratio.

Lectio iij.

MAmertus Hílari Papæ tempóribus circa annum quadringentésimũ sexagésimum secundum Viennensis Epíscopus, ipsâ resurrectiónis Domínicæ vigíliâ, deflagrante regális Palátii arce, cùm cives facultátibus suis domibusque metuentes ex Ecclésia discessíssent, ipse solus in ea remansit, & lácrymis & oratiónibus incéndium extínguere méruit. Sed jam ántea ferè per anni spátium frequentes terræmotus, plures ejusdem civitátis domos & basílicas concússerant, insóliti quoque sónitus nocturni, & lupi, ur-

si, & cervi per urbem oberrantes exitiále quiddam ac ferále minitabantur. Quæ flagella ut avérteret, eádem nocte, cívibus post extinctum incéndium ad Ecclésiam reversis, ánimo concépit instítuere Litánias usitátis sanctióres. Has póstea indixit tríduo ante Ascensiónem celebrandas in jejuniis, compunctióne cordis & eleemósynis, ad quas universis fidélibus concurréntibus, coorta cessávit calámitas. Eas supplicatiónes mox tota Gállia præscriptas & observátas, Roma ipsa Leónis tértii autoritáte amplexa est.

AD LAUDES, Ant. Ego sum. ℣. Elégit xiij.

Oratio.

Clamantes ad te, quæsumus, Dómine, dignanter exaudi: ut sicut ad preces beáti Pontíficis tui Mamerti pópulo in afflictióne pósito pepercisti; ita & nobis ejus intercessióne in omni tribulatióne succurras; Per.

VESPERÆ à Capitulo de Sequenti.

DIE XII.

In Festo

SANCTI MUNDERICI,

Anachoretæ,

Semiduplex.

Omnia de Communi Sanctorum Anachoretarum. Oratio, Omnípotens. xxiv.

Lectio ij.

Mundericus anachoréta vixit in eo territórii Blesensis loco, qui ab ejus mansióne étiamnum Cellulæ cognominátur. Ejus relíquiæ in Parochiáli Ecclésia ibídem extructa diu serváta, póstmodum ad Castrum Blesénse ob frequentes Anglórum incursiónes translátæ sunt, & in sacello tunc sanctæ Constántiæ nuncupáto depósitæ. Transactis vero belli tumúltibus, pagi Cellulensis íncolæ apud Blesensem Cómitem egérunt, ut ad própriam Ecclésiam reducerentur. Horum ipse votis ánnuens, cóndixit Petro Carnutensi Epíscopo, qui inspectas prius, ut decébat, atque probátas relíquias, dénuo ad pagum, ubi nunc étiam extant in capsa, referri curávit, atque rei gestæ instrumentum authénticum relíquit anno millésimo quadringentésimo quadragésimo sexto.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

Serm. 1. in festo SS. Apost. Petri & Pauli.

Lectio iij.

Solitárius ille, de quo sanctus Jeremías, sedébit & tacébit, id est, cum tranquillitáte judicábit, sicut Dóminus cum tranquillitáte júdicat ómnia. Quare? Quia levávit se super se, id est, cùm adoléscens esset, & ætátis lúbricæ sentíret ardóres, senem índuit, relinquens quod erat, assúmens quod non erat. Levávit, inquit, se super se: quia non réspicit ad se, sed ad illum

qui est super se. Sedébit enim, & tacébit étiam modò à strépitu diabolicárum suggestiónum, à strépitu carnálium desideriórum, à strépitu mundi. Felix ánima quæ linguas istas non exaudit, áudiat licèt; illa multò felícior, si tamen áliqua est, cui pénitùs non loquuntur. Hæc est sapiéntia quam Apóstolus lóquitur inter perfectos, abscóndita in mystério, quam nemo príncipum hujus séculi cognóvit. Grátias tibi ago, Dómine Jesu, qui abscondísti hæc à sapiéntibus & prudéntibus, & revelasti ea párvulis istis qui te secúti sunt, & reliquérunt ómnia propter nomen tuum.

DIE XIV.

SANCTI GILDERICI, Anachoretæ,

Commemoratio.

Pridie AD VESPERAS, *Ant.* Reliquisti. ℣. In umbra. xxj. *Oratio*, Deus, qui nos ádmones. xxiv.

Lectio iij.

Gildericus in majóri Británnia húmili loco natus, cùm ad annos matúros pervenisset, Evangélicæ perfectiónis desidério incensus, sanctíssimi cujusdam viri consílio pátriam relíquit, & trajecto mari, agrum Constantiensem emensus, in sylva Oximensi consédit. Illic paráto sibi tugúrio, ut spirítui cárnem servíre cógeret, solum pro veste cilícium, solum pro cibo hordeum corticibus árborum mixtum per plures annos adhíbuit, sæpe étiam médiâ hyeme vicíno fluvíolo ad húmeros usque sese per noctem immérgere sólitus, dum totíus Psaltérii, quasi pensum nocturnum, precatiónes absolvisset. Hunc tantæ virtútis famâ permótus tandem Comes pagi Oximensis invísit, & terræ jugéribus áliquot donávit, ubi extructum est Oratórium, cujus altária duo, unum Vírgini Deiparæ, álterum Maríæ Magdalénæ vir Dei sacra esse vóluit. Réliquam agri partem jugi labóre excóluit, & nóxiis depulsis animántibus, tutam præstitit íncolis. Demùm plenus diérum & bonórum óperum, migrávit ad Dóminum, & à sancto Alnoberto Sagiensi Epíscopo circa séculi séptimi finem in Oratório suo sepultus est. Corpus ejus hinc, grassante Normannórum furóre, in pagum Vindocinensem allátum, aliquámdiu in Ecclésia, cujus háctenus patrónus est, inter Calviníacum & villam ad Cléricos dictam requievisse tráditur. Post annum verò millésimum trigésimum secundum in ipsam urbem Vindocinensem deportátum, extructâ recens per Agnétem Comitissam Gáufridi Martelli cónjugem Collegiátâ sancti Geórgii Ecclésiâ, ibídem repósitum est, ubi étiam nunc cólitur.

AD LAUDES, *pro ejus commem. Ant.* Pars mea. ℣. Clamávi. *Oratio*, Deus, qui nos. xxiv.

DIE XVI.

In Festo

SANCTI JOANNIS NEPOMUCENI, Martyris.

Semiduplex.

[IN CATHEDRALI, *Duplex-minus.*]

Omnia de Communi unius Martyris. Oratio, Deus, qui beátum, *infra.*

Lectio ij.

JOannes Nepomúci Bohémiæ óppido, patre sene & matre stérili natus, ac fusis sæpè ad Deíparam votis, à Deo impetrátus, à pueritia pietátem cóluit, & sacri ministérii tyrocínium fecit. Adultá ætáte, lítteris divínis & sacrórum Cánonum sciéntiâ cumuláte instructus ac sacerdótio initiátus, Pragæ verbi Dei prædicandi munus ex obediéntia suscépit; tantâque illud prudéntiâ, tanto fervóre implévit, ut auditóribus vitæ sanctióris exemplo non minùs quam dicendi eloquéntiâ profúerit. Inter Ecclésiæ Pragensis Canónicos ascitus, & coram Vencesláo Romanórum & Bohémiæ rege sacras conciónes habére coactus, contra aulicórum vítia & corruptos mores summâ semper ánimi libertáte insurrexit. Tanti verò fuit nóminis in Bohémia, ut Episcopátus Litomisliensis, & áliæ dignitátes ei fúerint oblátæ, quas constanti humilitáte recusávit. Ne tamen ex honórum contemptu in supérbiæ notam incúrreret, à rege summum eleemosynárii munus eò lubéntiùs accépit, quòd inde illíus quâ fervébat erga páuperes exercendæ caritátis opportunitátem nancisceretur. Tantâ fuit rerum spirituálium perítiâ, ut plures eum consciéntiæ rectórem elégerint, & sub ejus disciplína multùm in virtúte profécerint. Inter omnes emínuit Vencesláí regis uxor, quæ virum in flagítia rúere conspíciens, jejúniis, oratióni, aliísque bonis opéribus ex pii Confessárii consílio totam se dedit.

Lectio iij.

QUod Vencesláo débuit placére, ipsi in ódium fuit; unde crímina criminibus addens, eò impietátis prolapsus est, ut quæ regína in sacro tribunáli aperiébat, sibi detegenda esse conténderet. Id à Joanne minis & précibus extorquére conátus, cárceri primùm mancipári, dein catastæ impóni, & admótis ad látera fácibus, recusantem torquéri jussit. Quo in supplício Christi Martyr nihil áliud præter suavíssima Jesu & Maríæ nómina umquam prótulit. Eductus è cárcere, quidquid in eo passus fúerat, prudens celávit, ac resumpto conciónum prístino exercítio,

sibi pro Christi & Ecclésiæ lege occumbendum esse pronuntiávit. Hunc non multò pòst ab æde beátæ Vírginis, in qua instantem sibi agónem enixè Deo commendáverat, redeuntem rex è fenestra conspicátus, ad se accersívit, mortem interminátus nisi arcánas cónjugis confessiónes statim expóneret. Tantum scelus exhórruit fidélis minister; unde regis jussu comprehensus, noctu mánibus & pédibus vinctus, è ponte Moldávæ Pragam præterfluentis in subjectum flumen præcipitátus est anno millésimo trecentésimo octogésimo tértio. Mártyris corpus póstero die divínitus repertum, nec multò pòst in Metropolitána Ecclésia sepultum, ibi multis cláruit miráculis, inter quæ illud insigne, quòd secréti divíni tam fórtiter tenax ipsíus lingua, post trecentos & ámpliùs annos, quando sacrum ejus corpus humo levátum est, reperta sit incorrupta. Sancti Joannis cultum in Ecclésia Blesensi Stanisláus rex, Ludovíci décimi quinti socer, promóvit, extructo ejus nómine sacello, in quo transmissas ab Archiepíscopo Pragensi Mártyris relíquias honorífice condendas curávit, anno millésimo septingentésimo trigésimo.

Orátio.

DEus, qui beátum Joannem Sacerdótem, pro tuenda secréti confessiónis sacramentális lege occísum, novâ martyrii corónâ decoráre dignátus es: ipso intercedente, da nobis & prudenter tacére, & sapienter loqui; Per Dóminum.

VESPERÆ, à Capitulo de Sequenti, cum commem. sancti Joannis Nepomuceni.

[In Cathedrali, *Vespera integra de S. Joanne, cum commem. sancti Honorati, Episcopi.*]

DIE XVII.

In Festo

SANCTI HONORATI, Ambianensis Epíscopi.

Semiduplex.

Omnia de Communi Pontif.

Oratio, Da Ecclésiæ. xiv.

Lectio ij.

HOnorátus in pago Pontivensi, qui Portus dícitur ad Sumínæ óstium natus, eâ flóruit sanctitátis & doctrínæ famâ, ut Ambianensi Ecclésiæ post mortem Beáti præpósitus fúerit, Clotário secundo & Childeberto item secundo régibus. Epíscopus créditum sibi gregem pavit in innocéntia cordis sui, & óptimi pastóris ubíque laudem sibi comparávit. Córpora sanctórum Fusciáni, Victoríci, & Gentiáni tértio ab urbe milliário inventa, in Ecclésiam Cathedrálem tránstulit.

Lectio iij.

OBiit plenus méritis circa inítium séptimi séculi, & in eódem pago sepultus fuit, ubi vitæ lumen

inserat. Mansit ibi sacrum ejus corpus ad nonum usque sæculum, quo ex Normannórum metu Ambiánum translátum, & in Ecclésia sanctórum Petri & Pauli, quæ deinceps sancti Firmini Confessóris dicta est, depósitum fuit. In ea urbe sanctus Antístes summâ religióne cólitur: quin & per Gállias célebris est ejus memória, ac præsertim Blesis, ubi extat insignis & populósa parochiális Ecclésia ejus nómine consecráta.

DIE XIX.

S. CÆLESTINI PAPÆ,

Commemoratio.

Pridie AD VESPERAS,

Ant. Elégit. ℣. Beátus. *ut in Communi Pontificum.* xj. *Oratio*, Dírige, *infra.*

Et fit commem. S. Yvonis, Presb. Ant. Notum. ℣. Oculi. *ut in Communi Justorum*, xxvj. *Oratio*, Dómine, Deus, xxix.

AD NOCT. De SS. Cælestino & Yvone. Lectio ix.

CÆlestínus quintus, Petrus de Muróne ante Pontificátum appellátus, piis paréntibus ex Apúlia oriundus à téneris annis desérta périit. Tanta fuit ejus vitæ aspéritas, ut dies ferè noctesque ánimum oratiónibus & legendo Psaltério inténderet; & jejúniis, labóre mánuum ac cilício, adhíbitâ étiam caténâ férreâ, corpus domáret. Cùmque multi ad eum tantæ sanctitátis famâ permóti confluerent, congregatiónem Cælestinórum sub régula sancti Benedicti, statútis étiam arctióribus áddititis, instítuit. Post mortem Nicolái quarti, cùm Sedes Apostólica biénnio & ampliùs vacásset, ad Pontificátum promótus est; cui se dignitáti ímparem exístimans, post sex circiter menses eam abdicávit, ut rerum divinárum contemplatióni libériùs vacáret. Cùmque desérta repéteret, detentus & in custódiam missus, patiéntiæ corónam felíci morte proméruit, anno ætátis octogésimo quarto, quem miráculis conspícuum Clemens quintus Sanctórum número ascripsit. Ipso die celebrátur depositio beáti Yvónis presbyteri, à Clemente sexto, instante Philippo Valésio, inter Sanctos reláti, qui in Parisiensi & Aurelianensi Académia edoctus, Archidíaconi Rhedonensis primùm, tum Epíscopi Trecorensis Officiális, ac demum Ecclésiæ Lohanecensis rector factus, singulári in páuperes affectu énituit.

AD LAUDES, Ant. Ego. ℣. Elégit. xiij.

Oratio.

DIrige oves tuas, Dómine, in viam salútis ætérnæ quam beáti Pontíficis Cælestíni vita cum doctrína monstrávit: & fac nos, eódem intercedente, sic ejus subséqui vestígia, ut cum ipso coronári mereá-

tur; Per Dóminum nostrum.

De S. Yvone, Ant. Fidúciam. ℣. Emitte. *Orat.* Dómine Deus. xxix.

VESPERÆ Feriales, à Capitulo de sancto Yvone, Episcopo Carnutensi.

DIE XX.

In Festo

SANCTI YVONIS, Episcopi Carnutensis.

Semiduplex.

Omnia de Communi Pontificum, Oratio, Esto nobíscum. *infra.*

Lectio ij.

YVo natus in pago Belvacensi, divínis litteris ac sanctórum Patrum & Conciliórum lectióne imbútus à téneris, collapsam apud Canónicos Reguláres disciplínam felíci éxitu restitúere conátus est. Constructo enim apud Bellóvacum sancti Quintíni monastério cui præfuit, plures ibi discípulos ad sacrórum Canonum normam compósuit, & latíssimè propagávit. Póstea ob egrégias virtútes ab Urbáno secundo summo Pontífice, postulántibus id máximè Clero & pópulo, Carnutensis Epíscopus invítè quidem ordinátus, sibi créditas oves verbo doctrínæ & bonæ vitæ exemplo páscere diligenter stúduit. Vítiis præsertim públicis, si quæ gravióra erant, bellum indícens, multórum sibi conflávit invídiam, sed imprimis Philippi Francórum regis, quem quòd, relictâ uxóre, aliénam duxísset, argúere, obsecráre, increpáre, etsi bonis spoliátus, non déstitit. Imò cárcerem, exsílium, & ália id genus incómmoda ut alter Joannes, forti & invicto ánimo pértulit, ne connivendo vel étiam silendo, tantum in Christianíssimo regno scándalum toleráre viderétur.

Lectio iij.

ZElo domûs Dei succensus, quâ pótuit virtúte, intercessit, ne indigni aut qui bonæ famæ non essent, ad Ecclesiásticas dignitátes eveherentur. Nihil quòd ad promovendum Dei cultum & sublevandam páuperum inópiam condúceret, prætermísit. Nihil eórum quæ Pontíficem decent, ignorávit. Patrum & Conciliórum Panórmiam, cui Yvónis Decrétum nomen est, concinnávit. Plures étiam ad várias epístolas dedit quas amórem recti, invictum ánimi robur, zelum pro tuendis fídei, & morum régulis mirâ prudéntiâ temperátum, & summam doctrínam ubíque spirant. Inter gravíssima quæ tractábat negótia, commissi gregis régimen numquam omísit. Tot curis occupátus, æquè in Deum semper intentus fuit ac si intrà cœnóbii claustra vitam egisset. Carnúti tandem óbiit anno millésimo centésimo décimo quinto, & in Ecclésia sancti

Joannis in Valle, ubi Canónicos Reguláres è monastério sancti Quintíni Belvacénsis accítos constitúerat, sepultus fuit.

Oratio.

Esto nobíscum, Dómine; & líbera nos beáti Pontíficis Yvónis intercessióne placátus, quem in domo tua lucernam ardentem & lucentem constituísti; Per Dóminum.

DIE XXIII.

SANCTI MEDYCI, Anachoretæ,

Commemoratio.

De Communi sanctorum Anachoretarum.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, terréna pro te calcántium merces magna nimis: da nobis exemplo & intercessióne beáti Medyci, cujus solémnia celebrámus, ut purificátis ab omni séculi desidério méntibus, te solo dívites esse velímus; Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Lectio iij.

Medycus prope Blesas Eremíta solitáriam vitam ibi duxisse créditur, ubi deinceps Ostiolensis vici parochiális Ecclésia constructa fuit. In ea vir sanctus sat frequenti pópuli concursu cólitur, ejúsque relíquiæ ad altáre majus in capsa débito cum honóre servantur, excepto cápite quod Blesas ad Ecclésiam abbatiálem beátæ Maríæ de Burgomédio, ubi étiam hac die celebrátur ejus memória, jamprídem translátum fuit.

DIE XXIV.

SS. DONATIANI & ROGATIANI, Mart.

Commemoratio.

De Communi plurimum Martyrum. Oratio, Deus, cujus grátiâ. infra.

Lectio iij.

Donatiánus & Rogatiánus fratres, Nannétis in Aremórica propter Christi religiónem in persecutióne Diocletiáni & Maximiáni comprehensi sunt: ille jam baptizátus; hic cathecúmenus tantùm. Quare Donatiánus postquam interrogátus, Christiánum se coram Præside confessus est; statim convictus deserere religiónis públicæ, in cárcerem conjícitur. Rogatiánus verò blandítiis & illécebris tenétur, ne à deórum cultu témerè recéderet, aut baptísma Christianórum expéteret. Sed cùm Præsidi in utróque consentíre constanter recusáret, in eamdem custódiam cum fratre detrúsus est, qui cùm illum mœstum sensísset quòd sacro baptísmate nondum tinctus, in mortis discrímine versarétur, & sacerdótis fuga omnem spem illius suscipiendi præcidisset, orávit Dóminum, ut pura fides illi baptísmatis vicem præstáret, & Sacramenti grátiam sánguinis obtinéret effúsio. Quo facto, cùm ambo postrídie

ante Præsidem deducti essent, eódem jubente, in catasta equúlei suspensi, crudéliter lamináti sunt. Sed nihilóminus Christum intrépide confiteéntes, lánceâ militári perfóssi, tandem cervícibus, martyrium consummavérunt. Horum précibus Nannéticam civitátem ab obsidióne Barbarórum liberátam, Clodóvæi regis tempóribus, scribit sanctus Gregórius Turonénsis Epíscopus.

Ad Laudes, Ant. Beáti; ℣. Multæ, &c.

Oratio.

DEus, cujus grátiâ sancti Mártyres Donatiánus & Rogatiánus, mundi nec blandítiis nec terróribus devícti sunt; da nobis ut te sólum diligéntes, próspera mundi simul & advérsa despiciámus; Per.

Die xxv.

SANCTI URBANI, Papæ & Martyris,

Commemoratio.

De Communi unius Martyris. Orat. Fac nos. iv.

Lectio iij.

URbánus post Callístum Ecclésiam Románam regendam suscépit; ejúsque doctríná & exhortatiónibus multi fidem amplexi sunt, & pro ea martyrium subiérunt. Ipse autem pro Ecclésia Dei multa passus, tandem cervíce abscíssâ, Alexandro Sevéro imperante, martyrio coronátus, sedem suam Ponciáno relíquit.

Die xxvi.

SANCTI AUGUSTINI, Episcopi,

Commemoratio.

De Communi Pontificum.

Oratio, Da Ecclésiæ tuæ, misericors Deus. xiv.

Lectio ij.

AUgustínus, Gregório Magno teste, fuit in monastérii régula doctus, sacræ Scriptúræ sciéntiâ replétus, bonis, auctóre Deo, opéribus præditus. Ab eódem Gregório missus ut Anglórum genti Evangélium prædicáret, in ínsulam áppulit, comítibus mónachis Italis, & Cléricis quibúsdam Gallis qui fuérunt Italórum intérpretes, & óperis adjutóres. Augustíno duce, crevit cum úbere fructu Evangélii semen, annuente rege Æthelberto, qui & se Christi jugo subjécit. Interim Gállias repétiit Augustínus, ut sibi plures adjúngeret adminístros, & ab Arelaténsi Præsule Virgílio, Sedis Apostólicæ vicário, Epíscopus est ordinátus. Ipso deinde in Angliam reverso, adeo propagáta est per totam regiónem relígio, ut vel uno die hómines ad decem míllia fúerint ab eo baptizáti. In Galliárum Ecclésiis diversæ erant ab Ecclésia Romána consuetúdines. Super his consúluit Gregórium Magnum, qui respóndit ex síngulis quibúsque Ecclésiis quæ pia, quæ religiósa, quæ Deo plácita inve-

nisset, hæc quasi in fascículum collecta, apud Anglórum mentes in consuetúdinem depóneret. Tandem ab idolórum cultu ad Christi fidem perdúctâ totâ ferè Angliâ, vigésimâ sextâ Maii circa annum sexcentésimum séptimum in pace defunctus est.

DIE XXVIII.

In Festo

SANCTI GERMANI,

Episcopi.

Semiduplex.

Omnia de Communi Pontificum. Oratio, Deus, Sanctórum, *infra*.

Pridie AD VESPERAS, fit commem. sancti Carauni, Martyris, Ant. Ecce Deus. ℣. In Deo. ij. *Oratio*, Da nobis. iv.

Lectio ij.

Germánus, apud Æduos honestis paréntibus natus, à sancto Scopilióne propinquo suo educátus est, cum quo ad matutínas preces Ecclésiam, mille passus penè distantem, quácumque áëris intempérie adíbat. Présbyter à sancto Agrippíno ordinátus, ex mónacho per Nectárium Agrippíni successórem factus est Abbas monastérii sancti Symphoriáni Augustodunensis. Eusébio Parisiórum Epíscopo mórtuo suffectus, nihil remísit de vitæ austeritáte quam in monastério égerat. Horâ noctis tértiâ Ecclésiam ingressus, non recedébat ante dilúculum, céteris de Clero per tres vigílias sibi vicíssim ad psallendum succedéntibus. Ita Deo erat inténtus, ut de illo semper áliquid conferret in privátis collóquiis, lectiónes sacras ad mensam adhibéret; & dum iter ágeret, cursum canónicum nudo cápite étiam inter equitandum persólveret. Mira ejus in páuperes, máximè verò in servos captivósque rediméndos, beneficéntia fuit, Childeberto rege ex ærário ad pias largitiónes argentum ei petítum subministrante, quem & apud Cellas gráviter ægrotantem sanitáti restítuit.

Lectio iij.

Charibertum reprehendit, qui uxóris sorórem duxerat, eúmque sacris interdixit. Sigebertum, imploráta étiam per lítteras Brunichíldis uxóris operâ, deterrére conátus est à cæde Chilperíci fratris, suísque mónitis reluctántem brevi moritúrum prædixit. Profectus ad Synodum Biturícensem, in qua Félix est ordinátus, Judæum quemdam lucrátus est, ejúsque cónjugem à dæmone obsessam liberávit, quæ mox unà cum multis áliis Judæis christiánam fidem professa est. Sedit in Concílio Parisiensi tértio & quarto, & in Turonensi secundo. Aliquot ante tránsitum diébus per notárium hæc verba, Quinto Calendas Júnias, ad lectum suum scribi vóluit; quâ die cùm obiísset, aper-

sius est qui latébat verbórum sensus. Corpus ejus sepultum est ad sanctum Vincéntium in Oratório sancti Symphoriáni; & sub Pippino, in majórem hujus monastérii basílicam translátum. Eódem die celebrátur memória sancti Caranni, sive Caranni, qui à nonnullis étiam Caro dícitur. Hic, apud Carnútes ádvena, paucos ádmodum illic fidéles nec Epíscopum habéntes nactus, pleniórem Evangélii lucem urbi & pópulo intulisse tráditur. Multis deinde ab idolórum cultu per ejus mirácula revocátis, cùm Parísios iter fáceret, à latrónibus obtruncátus est. Sepultúræ locus, propter ejus honórem Montis sancti appellatióne nuncupátus, insigni póstmodum basílicâ nobilitátus est, quam dedicávit Pappolus Epíscopus Carnuténsis, qui Concílio Parisiensi quarto intérfuit. A quo témpore Caranni sepúlcrum miráculis & peregrinatiónibus claréscere non désiit.

Oratio.

Deus, Sanctórum tuórum splendor mirábilis, qui hunc diem beáti Germáni Pontíficis tui depositióne consecrasti: da Ecclésiæ tuæ in ejus natalísio exultanti, ut apud misericórdiam tuam exemplis ejus protegátur & méritis; Per Dóminum.

Pro commem. sancti Caranni, Ant. Bonum. ℣ Adjútor. *Oratio*, Da nobis, quæsumus, Dómine. iv.

AD VESPERAS, fit commem. de Sequenti.

DIE XXIX.

SANCTI MAXIMINI, Episcopi,

Commemoratio.

De Communi Pontificum. Orat. Dirige. xiv.

Lectio iij.

Maximínus sub Constantíno & fílio ejus Constante Trevirensem insignem Galliárum Ecclésiam rexit. Jam clarus habebátur, cùm Arianórum factióne relegátum magnum Athanásium suscépit, non ut éxulem, sed ut orthodoxæ fídei víndicem, cujus zelum in Ariános æmulátus est; unde eórum cum Athanásio, Paulo, Osio, Júlio, maledícta, ódia, & anathémata méruit. Honorificè quoque excépit Paulum Constantinopolitánum è suâ sede páriter pulsum. Nicæni sýmboli propugnátor acérrimus, súbdolum semper suspicátus est, quidquid Verbi divíni consubstantialitátem apertè non confiterétur. Concílio Mediolanensi, & post biénnium Sardicensi suâ apud Constántem autoritáte & précibus convocáto intérfuit, fecitque ut Athanásius & Paulus suis sédibus restituerentur. Obiit vir zeli verè Apostólici circa annum trecentésimum quadragésimum nonum.

DIE II.
In Festo SS. Martyrum
POTHINI, EPISCOPI,
BLANDINÆ, VIRG.
& Sociorum. *Semid.*

Omnia de Communi Martyrum, vj. additis quæ sequuntur.

Oratio, Exaudi nos. ix.

IN I. VESPERIS, fit commem. SS. Marcellini & Petri, Mart. Ant. Beáti. ℣. Multæ. *Oratio*, Deus, cujus grátiâ. ix.

Lectio j. de Scriptura occurrente, è tribus fit una.

Ex Epístola Ecclesiárum Viennensis & Lugdunensis, ad Ecclésias Asiæ & Phrygiæ.

Euseb. Hist. Eccles. L. 5. C. 1.

Lectio ij.

Beatíssimus Pothínus, Ecclésiæ Lugdunensis Epíscopus, nonagenário major, ob córporis infirmitátem vix spíritum trahens, sed præ cupiditáte martyrii mirâ alacritáte ánimi firmátus ad tribúnal trahebátur. Quò perlátus, prosequéntibus ipsum magistrátibus civitátis, & universâ plebe váriis eum clamóribus impetente, tamquam ipse Christus esset, egrégium édidit testimónium. Interrogátus à Præside quisnam esset Christianórum Deus, respondit: Si dignus fúeris, cognosces. Post hæc inhumáne raptátus, & innúmeris plagis afféctus est; cùm ii quidem qui própiùs astábant, cálcibus & pugnis illum contumeliósè appéterent, qui verò lóngiùs distábant, quidquid ad manum erat in ipsum conjícerent; omnes dénique gravíssimi piáculi reos se existimárent, nisi pro sua quisque parte ei petulanter insultárent. Quippe hoc modo injúriam deórum suórum ultúros se arbitrabantur. Exinde vix adhuc spirans, in cárcerem projectus est; tandemque post bíduum ánimam exhalávit. Matúrus verò neóphytus, & Sanctus diáconus Viennensis cum Blandína ancilla, & Attalo, ducti sunt ad béstias in amphitheátrum. Et Matúrus quidem ac Sanctus consuéta illic flagrórum vérbera pertulérunt, & bestiárum ipsos trahéntium morsus, ipsam postrémò férream cathedram, cui superpósita Mártyrū membra cùm torreréntur, illórum nares molestíssimus nidor implébat. Hi ergo máximo certámine perfuncti, tandem jugulati sunt. Blandína autem ad palum suspensa, béstiis objecta est. Quæ cùm in crucis spéciem suspensa cernerétur, Deóque intentíssimè supplicáret, máximam alacritátem addébat certántibus;

quippe qui sub soróris persóna cérnerent illum qui pro ipsis crucifixus est. Cùmque nulla tunc béstia corpus ejus attigisset, depósita ex stípite rursus in cárcerem conjicitur, in áliud certámen reserváta.

Lectio iij.

Attalus quoque cùm per amphitheátrum circumduceretur, præcedente eum tabellâ, in qua latíno sermóne scriptum erat: Hic est Attálus Christiánus; Præses, postquam civem Románum eum esse cómperit, redúci in custódiam jubet, lítteris ad Cæsarem datis de his qui in vínculis tenebantur. Ineunte ígitur solemni apud nos mercátu, Præses addúci jubet Mártyres ad tribúnal, tamquam in theatráli pompa eos pópulis osténtans. Cùmque illos dénuo interrogasset, quicumque cives Románi repérti sunt, cápite truncávit; réliquos trádidit béstiis. Cæterùm ingens glória accessit Christo, per eos qui priùs quidem negáverant, tunc vero confitebantur fidem. Quibus exámini subjectis, Alexander natióne Phryx, professióne médicus, plures jam annos morátus in Gálliis, cùm illos ad fídei confessiónem nútibus hortarétur, cunctis qui tribúnal circumdabant tamquam parturiens videbátur. Instans ílico Præses interrogávit eum quis esset. Qui cùm Christiánum se esse dixisset, irátus judex eum ad béstias damnávit. Postrídie ígitur unà cum Attalo ingressus est; nam & hunc Præses béstiis íterum tradíderat. Ambo ítaque cùm ómnia tormentórum génera in amphitheátro sustinuissent, gládio percussi sunt. Ultimo tandem spectaculórum die, Blandína rursus illáta est, unà cum Póntico adolescente quíndecim círciter annos nato. Et Pónticus quidem cuncta supplícia generóse perpessus, emísit spíritum. Beáta vero Blandína post flagra, post béstias, post sartáginem, retículo inclúsa, tauro objecta est, à quo diu in altum jactáta, tandem & ipsa instar víctimæ juguláta est. Item hâc ipsâ die, Diocletiáno & Maximiáno in Christiános sæviéntibus, pro Christi fide cápite truncáti sunt Marcellínus Ecclésiæ Románæ présbyter, & Petrus exorcísta, quorum laudes célebrat in cármine à se scripto sanctus Dámasus Papa, & quotídie nomen in Altáris sacrifício commemorátur.

Fit commem. SS. Marcellíni & Petri, Ant. Datæ sunt. ℣. In æternum, x. *Oratio*, Deus, cujus grátiâ, ix.

VESPERÆ à Capitulo de sancta Clotilde, ut in Communi SS. Mulierum, xxxvij.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. a. Sanctificátus est vir infidélis per mulíerem fidélem, allelúia. 1. *Cor.* 7.

Orat. Réspice, Dñe. *infra.*

Pro commem. sancti Pothini & Sociorum, Ant. Datæ. ℣. In æternum. ℟. *Oratio*, Exaudi nos. ix.

DIE III.
In Festo
SANCTÆ CLOTILDIS,
Reginæ. *Semiduplex.*

Omnia de Communi sanctarum Mulierum, additis quæ sequuntur.

Lectio j. de Script. occurr. è tribus fit una.

Lectio ij.

CLotildis, Chilperíci regis filia, paréntibus à pátruo Gundobaldo Burgundiónum rege necátis, Clodovæo adhuc éthnico ab ipso Gundobaldo in cónjugem trádita est. Quæ cùm primogénitum peperisset, eum, tolerante magis quàm approbante Clodovæo, baptizári jussit. Cùm autem infantis, cui nomen impósitum fúerat Ingoméres, in albis defuncti mortem ægrè ferret Clodovæus, ac baptísmo imputáret, gráviter Clotildem objurgávit, asserens deos pátrios ob contemptum núminis sui irátos, sibi filium eripuisse. At illa: Deo, inquit, omnipotenti, creatóri ómnium, grátias ago, qui me non usquequáque judicávit indignam ut de útero meo génitum regno suo dignarétur ascíre. Alterum filium regína cùm genuisset, hunc quoque baptizári vóluit; & appellátus est Clodoméres. Qui cùm ægrotáre cœpisset, affirmante rege fore ut idem ei quod fratri contíngeret, matris précibus conváluit.

Lectio iij.

AT regína non cessábat hortári virum, ut abjectâ idololatríâ, Deum verum cóleret. Sed ille superstitióni Francórum adhæsit; donec in expeditióne Alemánnica inclinátam cernens suórum áciem, monitórum cónjugis memor, auxílio Christi imploráto, de hóstibus triumphávit. Cui apud Remos læta uxor occurrens, ubi órdinem rei gestæ cognóvit, advocávit sanctum Remígium, à quo Clodovæus fidem edoctus, baptizátus est, & chrismate sacro inunctus. Post mortem Clodovæi, Turónos ádiit Clotildis: ibíque ad sepulcrum sancti Martini summâ pietáte réliquum vitæ exégit, pernox in vigíliis, eleemósynis aliísque piis opéribus intenta, muníficа erga Ecclésias & monastéria. Clodoméris in bello Burgúndico occísi filios, nepótes suos, Theodovaldum, Guntárium, & Clodoaldum educávit. Tandem plena diérum, Turónis migrávit ad Dóminum; & Parísios inter psalléntium choros translata, sepulta est à filiis Childeberto & Clotário régibus, ad latus Clodovæi, in sacrário basílicæ sancti Petri, ubi corpus sanctæ Genovéfæ quiescit.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. Cùm invocasset ómnium rectórem & salvatórem Deum, convertit Deus spíritum regis, allelúia. *Esther* 15.

Oratio.

RÉspice, Dómine, ad Francórũ benignus impérium: & quibus per devótam sanctæ Clotildis instántiam donum fídei contulisti, iísdem nunc per ejus intercessiónem tríbue sincérum christiánæ pietátis afféctum; Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Tu honorificéntia pópuli nostri, quia fecisti viríliter, & confortátum est cor tuum, allelúia. *Judith* 15.

DIE V.

SANCTI BONIFACII, Episcopi & Mart.

Commemoratio.

De Communi unius Martyris. Oratio, Fac nos, Dómine. iv.

Lectio iij.

BOnifácius in majóri Británnia nóbili génere ortus: à patre septennis ductus in Monastérium, pietáte & divinárum rerum sciéntiâ excélluit. Présbyter ordinátus, singulárem in tractandis negótiis Ecclesiásticis perítiam exhíbuit; unde crescénte in dies illíus famâ, ipse sibi fugâ consuléndum ratus, obtentâ Abbátis licéntiâ, in Frísiam áppulit, Evangélium huic genti annuntiatúrus. Sed messe nondum matúrâ, in pátriam reverti cógitur. Abbas eléctus, Romam fugit; ubi à Gregório secundo benignè excéptus, míttitur in Germániam. Ob insignem Evangélii fructum, Romam post annum revocátus, Epíscopus consecrátur; & Apostólici legáti dignitáte auctus, remíttitur in Germániam. Incredíbile quantis labóribus Evangélicum opus ibi provéxerit. Administrátâ per áliquot annos Moguntínæ Ecclésiâ, loco sui sanctum Lúllium suffécit, ut Frísiis libériùs Evangélium prædicáret. Ibi cùm innúmeros ad Christi fidem convertisset, martyrio coronátus est anno septingentésimo quinquagésimo quinto.

DIE VI.

In Festo

SANCTI NORBERTI, Episcopi.

Semiduplex.

Omnia de Communi Pontificum. Oratio, Da Ecclésiæ. xiv.

Pridie AD VESPERAS, fit commem. sancti Claudii, Episcopi, Ant. Ego sum. ℣. Elégit. xiij. *Oratio,* Dírige. xiv.

Lectio ij.

NOrbertus, Sanctis, Cliviæ óppido, in diœcési Coloniensi, nóbili prosápiâ ortus, relictâ Imperatóris aulâ, in Clerum ascriptus, verbi Dei prædicatióni totum se dedit. Abdicátis beneficiis Ecclesiásticis quibus abundâbat, & património paupéribus erogáto,

austeriórem vitam amplexus est. Innúmeros hæréticos ad fidem, peccatóres ad pœniténtiam, diffidentes ad concórdiam revocávit. Cùm esset Lauduni, à Bartholomæo Epíscopo rogátus ne ab ipsius diœcési discéderet, desertum in ea locum qui Præmonstrátus dicebátur, sibi delégit, ex quo totus Ordo, quem ibi sub régula sancti Augustíni instítuit, nomen accépit. Sacramentáriam & Adamíticam Tanchelíni hæresim Antuérpiæ grassantem, eò vocátus, profligávit: & qui multò ántè oblátum sibi Cameracensem Episcopátum recusáverat, ad Magdeburgensem Archiepiscopátum pósteа raptus, Ecclesiásticam disciplínam, præsertímque sacrórum ministrórum cœlibátum, constanter propugnávit. Remis in Concílio, Innocéntium secundum egrégie adjúvit: & Romam cum áliis Epíscopis proféctus, schisma Petri Leónis compressit, Innocéntio suæ sedi reddito. Exactis in pontificátu annis ferè octo, ábiit ad Dóminum, anno millésimo, centésimo trigésimo quarto; huncque Gregórius décimus tértius anno millésimo quingentésimo octogésimo secundo in Sanctórum órdinem rétulit.

De S. Claudio, Lectio iij.

Claudius Vesuntionensis Epíscopus subscripsit Concílio Epaonensi anno quingentésimo décimo séptimo, & Concílio Lugdunensi anno sequenti, in quibus multa circa disciplínam Ecclesiásticam egrégie sancita sunt. Cùm sedem per annos septem summâ cum laude tenuisset, abdicáto Episcopátu, ad Jurense monastérium se cóntulit, ubi monástici institúti régulam amplexus est. Injurióso cœnóbii Abbáte vitâ functo, ómnium votis in illíus locum suffectus, per quinquaginta annos mónachis præfuisse tráditur. Dénique longa vitæ spátia emensus, & méritis plenus ábiit ad Dóminum anno quingentésimo octogésimo primo. Corpus ejus in Jurensi monastério sepultum, úsque nunc incorruptum & íntegrum in eo servátur; unde, & à sǽculis áliquot, sancti Claudii fanum appellári consuévit.

Ad Laudes, *fit commem. sancti Claudii. Ant.* Sacerdótes. ℣. Servum. xv. *Orat.* Dírige. xiv.

Die viii.

SANCTI MEDARDI, Episcopi,

Commemoratio.

De Communi Pontificum. Oratio, Dírige *ut supra*, *infra*.

Lectio iij.

Medardus, apud Salenciacum in pago Viromanduensi natus, à paréntibus pie institútus, oblátus est Viromanduensi Epíscopo, ut in Clericórum nu-

nerum ascriberétur. Crescéntibus cum ætáte méritis & doctrínâ, ad altióres gradus ascendit. Présbyter consecrátus, Viromanduórum Episcopátum, multórum assíduis précibus victus, regendum suscépit; ac sedem, eò quòd Augusta Viromanduórum à Vándalis & Hunnis eversa esset, Noviómi in óppido munito collocávit. Interim sanctus Eleuthérius, Tornacensis Epíscopus, móritur. Post cujus exéquias, cùm Clerus & pópulus Tornacensis Medardum sibi dari Epíscopum postulassent, sancto Remígio ceterísque províncìæ Epíscopis annuéntibus, rege & procéribus suâ autoritáte rem promovéntibus, utriusque Ecclésiæ curam suscépit, episcopális Sedis honóre utrique serváto, quamvis Tornacenses ab eo témpore usque ad Simónem, per annos círciter sexcentos, non álios quàm Noviomenses Epíscopos habúerint. Flandros, gentem tunc ferócem, convertit ad Christum. Obiit anno salútis quingentésimo quinquagésimo sexto: eúmque Clotárius summo cum honóre apud Suessiónas sepelíri jussit; & basílicam ad ejus túmulum cœpit ædificáre, quam Sigebertus fílius ejus absolvit & ornávit.

Oratio.

Dirige oves tuas, Dómine, in viam salútis ætérnæ, quam beáti Pontíficis Medardi vita cum doctrínâ monstrávit: & fac nos, eódem intercedente, sic ejus subsequi vestígia, ut cum ipso coronári mereámur; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

DIE X.

SANCTI ANIANI, Carnutensis Episcopi,

Commemoratio.

De Communi Pontificum.

Oratio, Da Ecclésiæ tuæ, miséricors Deus. xiv.

Lectio iij.

Aniánus inter sanctíssimos Ecclésiæ Carnutensis Antístites jure numerátur. Sedit post Martínum qui Cándidus appellátur, & qui Valentiniáno sancti Martíni Turonensis coætáneo succéssit. In extirpándâ Gentílium superstitióne quæ in pagis apud rústicos adhuc pullulábat, plúrimùm laborávit; ac tandem, ob præclára virtútum mérita diléctus Deo & homínibus, móriens bonam sui memóriam relíquit. Sepultus est Carnóti in Ecclésiâ sancti Petri, quæ lapsu témporis, sancti Aniáni nomen accépit. Hæc cùm póstea bis conflagrásset, inter favillas incólumes collectæ ejus relíquiæ, in ea postquam instauráta fuit, collocátæ sunt, & capsâ pretiósâ inclúsæ, débito cum honóre servantur.

DIE XI.
In Festo
SANCTI BARNABÆ,
Gentium Apostoli.
Duplex minus.

Pridie AD VESPERAS, pro ejus commem. Ant. Joseph, qui cognominátus est Bárnabas ab Apóstolis, cùm habéret agrum, véndidit eum, & áttulit prétium, & pósuit ante pedes Apostolórum, allelúia. *Act.* 4.

℣. Beátus qui intélligit super egénum & páuperem: ℟. In die mala liberábit eum Dóminus. *Ps.* 40.

Oratio, ut infra ad Laudes.

AD NOCTURNUM.

Invit. Christum Apostolórum Magistrum & Dóminum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Joan.* 13.

Ps. 94. Veníte.

Hymnus. S. V.

Cœlo datur quiéscere,
Terris relictis, Bárnabas:
Solemnis hæc affert suis
Finem dies labóribus.
Quem propter, agro vénditο,
Opes cadúcas déseris:
Magno rependens fœnore,
En fundus ipse fit tuus.
Tu sacra per jejúnia,
Tu públicas inter preces,
Jubente sancto Spíritu,
Christi creáris núntius.
Quas non adis mundi plagas,
Pauli labórum párticeps!
Vos unus ambo spíritus,
Vos una junxit cáritas.
Quam vestra gens Christi fidem
Luci rebellis réppulit,
Nil hæsitantes bárbaris
Portastis illam géntibus.
Fac, Christe, nostris se tuum
Cùm lumen offert méntibus,
Amóre ne noctis suæ
Cœleste donum réspuant.
Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri, laus Fílio;
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Psalmi de Feria; & sic in toto Officio.

Ant. 3. e. Bárnabas apprehensum Saulum duxit ad Apóstolos, & narrávit illis quómodo in via vidisset Dóminum, & quia locútus est ei, allelúia. *Act.* 9.

℣. Nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus: ℟. Nimis confortátus est principátus eórum. *Ps.* 138.

Lectio j. de Scriptura occurrente, è tribus fit una.

℟. Bárnabas hortabátur omnes in propósito cordis permanére in Dómino; * Quia erat vir bonus, & plenus Spíritu sancto, & fide, allelúia, allel. ℣. Mónita salútis dabat eis, & consolabátur eos; * Quia. *Act.* 11. *Tob.* 1.

Lectio ij.

Bárnabas, qui & Joseph, Cyprius génere, agro véndito quem possidébat,

prétium áttulit ad pedes Apostolórum, ad quos & pósted Paulum addúxit recéns ad fidem convérsum. Jerosólymis Antiochíam missus ab Ecclésia quæ accéperat ibi quosdam discípulos Dóminum Jesum Græcis annuntiásse, cùm vidísset grátiam Dei, gavísus est, & hortabátur omnes in propósito cordis permanére in Dómino. Proféctus est inde Tarsum ut quæreret Paulum, quem cùm invenísset, perdúxit Antiochíam, & annum totum conversáti sunt ibi in Ecclésia, & docuérunt turbam multam, ita ut cognominaréntur primùm Antiochíæ, discípuli Christiáni. Ortâ fame ab Agabo prædictâ, collectas eleemósynas ad fratres in Judæa habitantes cum Paulo détulit. Quo expléto ministério, reversi sunt, assumpto Joanne, cui cognómen erat Marcus. Cùm autem Antiochíæ in Ecclésia cum céteris prophétis & doctóribus ministrárent Dómino, & jejunárent, dixit Spíritus sanctus: Segregáte mihi Saulum & Bárnabam in opus ad quod assumpsi eos. Tunc jejunantes & orantes, imponentésque eis manus, dimisérunt illos. Itaque Seléuciam venérunt, inde in Cyprum: ac multas prætérea urbes regionésque peragrárunt, prædicantes Evangélium, & constituentes per síngulas Ecclésias presbyteros.

℟. Proconsul Sérgius Paulus, accersítis Bárnabâ & Saulo, desiderábat audíre verbum Dei, sed * Resistébat illis Elymas magus, & cécidit in eum calígo. Proconsul autem cùm vidísset factum, crédidit, admírans super doctrína Dómini, allelúia, allelúia. ℣. Pósuit Dóminus in eis verba signórum suórum, & prodigiórum in terra. * Resistébat illis Elymas magus. *Act. 13. Ps. 104.*

Lectio iij.

Cum autem Lystris propter claudum à Paulo sanátum pro diis haberentur, vocarentque turbæ Bárnabam Jovem, Paulum verò Mercúrium, vix deterruérunt turbas ne sibi immolárent. Reversi Antiochíam, ortâ ibi seditióne propter Judæos, qui volébant gentes ad Deum conversas circumcídi, rem ad Apóstolos detulérunt, qui in Concílio Jerosolymitáno super ea re decrétum statuérunt, remiserúntque eos ad Ecclésiam Antiochíæ, adjunctis Judâ & Silâ, scribentes per manus eórum. Postrémo Bárnabas digressus à Paulo, unà cum Marco navigávit in Cyprum. Multis demum perfunctus pro Christo labóribus, glorióso fine quiévit. Refert Alexander Cyprius corpus ejus in ínsula Cypro, Zenóne imperante, repertum esse, ad cujus pectus erat Evangélium Matthæi, ip-

ciús Bárnabæ manu conscriptum.

℟. Repléti zelo Judǽi contradicébant his quæ dicebantur, blasphemántes; * Tunc constánter Paulus & Bárnabas dixérunt: Vobis oportébat primùm loqui verbum Dei: sed quóniam repellítis illud, & indignos vos judicátis ætérnæ vitæ, ecce convértimur ad Gentes, allelúia, allelúia. ℣. Dedérunt húmerum recedentem, & cervícem suam induravérunt, nec audiérunt; * Tunc. Glória Patri. * Tunc constánter Paulus. *Act.* 13. & *Esdr.* 9.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Euntes ibant & flebant, mittentes sémina sua: ℟. Vénient cum exsultatióne, portantes manípulos suos. *Ps.* 125.

AD LAUDES.

Ant. 7. d. BArnábas & Paulus, cùm constituíssent per síngulas Ecclésias presbyteros, & orássent cum jejunatiónibus, commendavérunt eos Dómino, in quem credidérunt, allelúia. *Act.* 14.

Ant. 8. c. Cùm veníssent Antiochíam, unde erant tráditi grátiæ Dei, in opus quod complevérunt, retulérunt quanta fecísset Deus cum illis, & quia aperuísset Géntibus óstium fídei, allelúia. *Act.* 14.

Ant. 6. F. Descendentes quidam de Judǽa, docébant: Quia nisi circumcidámini, non potéstis salvári: facta est ergo disceptátio non mínima Paulo & Bárnabæ advérsus illos, allel. *Act.* 15.

Ant. 1. a. Statútum est ut ascendérent Paulus & Bárnabas ad Apóstolos: illi ergo dedúcti ab Ecclésia, pertransíbant narrantes conversiónem Géntium, allelúia. *Act.* 15.

Ant. 4. d. Cùm venissent Jerosólymam, suscépti sunt ab Ecclésia, & ab Apóstolis, & à senióribus, annuntiántes quanta Deus fecísset cum illis, allelúia. *Act.* 15.

Capitulum. Act. 15.

TAcuit omnis multitúdo, & audiébant Bárnabam & Paulum, narrantes quanta Deus fecísset signa & prodígia in Géntibus per eos.

Hymnus. S. V.

QUem misit in terras Deus,
Ut morte nos servet suâ,
Amóris hic fidos sui
Vos éligit vicários.

Occísus Agnus à lupis
Vos misit agnos ad lupos:
Mores ferínos éxuunt,
Agni repente de lupis.

Quæ victimárum cædibus
Tellus madébat ímpiis,
Vestris eam sudóribus,
Vestro piastis sánguine.

Hoc rore facta pínguior
Quot illa fructus prótulit!
Quæ, quanta surrexit seges!
Et ista nos seges sumus.

Quam si bonus respéxeris,
Qui das rigátis créscere,
Frumenta nos cœléstibus
Satúra condes hórreis.

Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumpháta nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Annúntient nomen Dómini, & laudem ejus in Jerúsalem, ℟. In conveniendo pópulos in unum. *Ps.* 101.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. *D.* Jacóbus, Cephas & Joannes dextras dedérunt mihi & Bárnabæ societátis; ut nos in Gentes, ipsi autem in circumcisiónem: tantùm ut páuperum mémores essémus, allelúia. *Gal.* 2.

Oratio.

DEus, qui beátum Bárnabam, plenum fide & Spíritu sancto, ad opus conversiónis Géntium assúmere dignátus es: concéde propítius, ut mémores labóris & caritátis ejus, digné Evangélio Christi, quod prædicávit, conversári mereámur; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Bárnabas & Paulus.

AD TERTIAM.

Ant. 8. c. Cùm veníssent.

Capitulum. Rom. 9.

GEntes quæ non sectabantur justítiam, apprehendérunt justítiam: justítiam autem, quæ ex fide est. Israel verò sectando legem justítiæ, in legem justítiæ non pervénit. Quare? Quia non ex fide, sed quasi ex opéribus.

℟. *br.* Elégit nobis Dóminus * hereditátem suam, * Allelúia, allelúia. Elégit nobis. ℣. Subjécit pópulos nobis * & gentes, * Allelúia. Glória Patri. Elégit. *Ps.* 46.

℣. In conspectu géntium revelávit justítiam suam: ℟. Recordátus est misericórdiæ suæ. *Ps.* 97.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Descendentes.

Capitulum. Galat. 2.

SUbintroiérunt falsi fratres exploráre libertátem nostram quam habémus in Christo Jesu, ut nos in servitútem redígerent, quibus neque ad horam céssimus subjectióne, ut véritas Evangélii permáneat apud vos.

℟. *br.* Iníquè non égimus * in testaménto tuo, Dómine, * Allelúia, allelúia. Iníquè. ℣. Et non recessit retro * cor nostrum, * Allelúia. Glória. Iníquè. *Ps.* 43.

℣. Confirmáta est super nos misericórdia Dómini: ℟. Et véritas ejus manet in ætérnum. *Ps.* 116.

AD NONAM.

Ant. 4. d. Cùm veníssent.

Capitulum. 2. Cor. 4.

ABdicámus occulta dedécoris, non ambulantes in astútia, neque adulteran-

nes verbum Dei; sed in manifestatióne veritátis commendantes nosmetipsos ad omnem consciéntiam hóminum coram Deo.

℟. br. In Deo * laudábimur totâ die, * Allelúia, allelúia. In Deo. ℣. Et in nómine tuo * confitébimur in séculum, * Allelúia. Glória Patri. In Deo laudábimur. Ps. 43.

℣. Narrantes laudes Dómini, & virtútes ejus, ℟. Et mirabília ejus quæ fecit. Ps. 77.

AD II. VESPERAS.

Ant. Plácuit Apóstolis & s. G. senióribus, viros míttere Antiochíam cum Paulo & Bárnabe; scribentes per manus eórum, allelúia. Act. 15.

Ant. 3. c. Descendérunt Antiochíam; & congregátâ multitúdine, tradidérunt epístolam: quam cùm legíssent, gavísi sunt super consolatióne, allel. Act. 15.

Ant. 7. c. Paulus & Bárnabas demorabantur Antiochíæ, docentes & evangelizantes cum áliis plúribus verbum Dómini, allelúia. Act. 15.

Ant. 6. C. Dixit ad Bárnabam Paulus: Reverténtes visitémus fratres, quibus prædicávimus verbum Dómini, allelúia. Act. 15.

Ant. 2. D. Bárnabas, assumpto Marco, navigávit in Cyprum; Paulus verò, elécto Silâ, perambulábat Syriam, allelúia. Act. 15.

Capitulum. 2. Cor. 2.

Deo grátias, qui semper triumphat nos in Christo Jesu, & odórem notítiæ suæ manifestat per nos in omni loco.

Hymnus. S. V.

Cœlo datur quiéscere,
Terris relictis, Bárnaba:
Solemnis hæc affert tuis
Finem dies labóribus.

Quem propter, agro vénditο,
Opes cadúcas déseris:
Magno rependens fœnore,
En fundus ipse fit tuus.

Tu sacra per jejúnia,
Tu públicas inter preces,
Jubente sancto Spíritu,
Christi creáris núntius.

Quas non adis mundi plagas,
Pauli labórum párticeps!
Vos unus ambos spíritus,
Vos una junxit cáritas.

Quam vestra gens Christi fidem
Luci rebellis réppulit,
Nil hæsitantes bárbaris
Portastis illam géntibus.

Fac, Christe, nostris se tuum
Cùm lumen offert méntibus,
Amóre ne noctis suæ
Cœleste donum réspuant.

Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphatâ nece,
Ad astra secum dux vocat;

›mpar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Dedisti nos tamquam
es escárum, ℟. Et in gén-
ius dispersísti nos. *Ps.* 43.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D.
irnabas & Paulus tradidé-
unt ánimas suas pro nómi-
e Dómini nostri Jesu Chri-
i, allelúia. *Act.* 15.

Oratio.

DEus, qui beátum Bár-
nabam, plenum fide
: Spíritu sancto, ad op
onversiónis Géntium asui-
nere dignátus es: concéde
ropítius, ut mémores la-
óris & caritátis ejus, digne
Evangélio Christi, quod
rædicávit, conversári me-
eámur; Per Dóminum no-
trum.

DIE XIV.
SANCTI URSINI,
Episcopi,
Commemoratio.

Pridie AD VESPERAS,
Ant. Elégit. ℣. Beátus. *ut in Communi*, xj.

Oratio.

DIrige oves tuas, Dó-
mine, in viam salútis
ætérnæ, quam beáti Pontí-
ficis Ursíni vita cum do-
ctrína monstrávit: & fac
nos, eódem intercedente,
sic ejus súbsequi vestígia, ut
cum ipso coronári mereá-
mur; Per Dóminum no-
strum Jesum Christum Fí-
lium tuum.

AD LAUDES, Ant. Ego
sum. ℣. Elégit Dóminus
servum. xiij. *Oratio*, Dirige
oves tuas. *suprà.*

DIE XVI.
SS. CYRICI & JULITTÆ
Martyrum,
Commemoratio.

Pridie AD VESPERAS,
Ant. Cùm vos óderint.
℣. Viríliter. vij.

Oratio.

PIetátem tuam, Dómine,
súpplices deprecámur,
ut dum sanctórum Cyrici &
Julittæ matris ejus passió-
nem cólimus, peccatórum
véniam consequámur; Per.

AD LAUD. Ant. Beá-
ti. ℣. Multæ. ix. *Orat.* Pie-
tátem. *suprà.*

DIE XVII.
SANCTI AVITI,
Abbatis,
Commemoratio.

Pridie AD VESPERAS,
Ant. Egrédere. ℣. Potens
in terra. xxj.

Oratio.

DA nobis, quæsumus,
Dómine, beáti Abbá-
tis Aviti intercessiónibus
sublevári: ut per quem ser-
vis tuis perfectiónis evan-
gélicæ documenta donasti,
per eum subsídia perpétuæ
salútis impendas; Per.

AD LAUDES, Ant. Ecce
ego. ℣. Veníte. xxiij. *Ora-
tio*, Da nobis, quæsumus,
Dómine. *suprà.*

DIE XIX.
SS. GERVASII
& PROTASII, Martyrum,
Commemoratio.

Pridie AD VESPERAS,
Ant. Cùm vos óderint.
℣. Viríliter. vij. *Orat.* Mar-
tyrum. *infra.*

Deinde de S. Romualdo, Abb. Ant. Egrédere. ℣. Potens. xxj. *Oratio*, Da nobis quæsumus, Dómine. *infra.*

AD LAUDES, pro commem. SS. Gervasii & Protasii, Ant. Beáti. ℣. Multæ. ix.

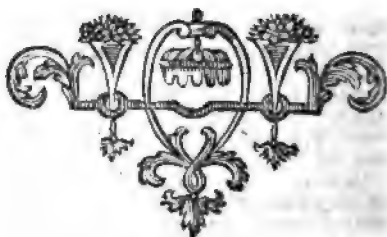
Oratio.

MArtyrum tuórum, Dómine, Gervásii & Protásii palmas ánnuá celebratióne venerantes, súpplices te rogámus, ut quos cœlesti glóriá sublimasti, nobis perpéti suffrágio concédas subvenire; Per.

Postea de S. Romualdo, Ant. Ecce ego. ℣. Venite, filii. xxiij.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine; ut beátus Romualdus, qui ex zelo reguláris observántiæ glóriam consecútus est, suæ nos fidei documentis informet & ádjuvet suffrágiis; Per Dóminum nostrum.

COMMUNE

COMMUNE SANCTORUM.

PARS VERNA.

TEMPORE PASCHALI.

COMMUNE UNIUS MARTYRIS.

[*In hoc Communi, & in cæteris, ad I. Vesperas semper dicuntur Psalmi de Feria.*]

IN I. VESPERIS.

Ant. 8. G. FOrtitúdo símplicis via Dómini. justus in æternum non commovébitur, allelúia. *Prov.* 10.

Ant. 4. E. Qui timet Dóminum, nihil trepidábit, & non pavébit; quóniam ipse est spes ejus, allelúia. *Eccli.* 34.

Ant. 3. a. Qui audit sapiéntiam, permanébit confídens; quóniam in tentatióne ámbulat cum eo, & in primis éligit eum, allelúia. *Eccli.* 4.

Ant. 6. C. Timórem, & metum, & probatiónem indúcet super illum, donec credat ánimæ illíus; & firmábit illum, allel. *Eccli.* 4.

Ant. 1. D. In tentatióne Deus illum conservábit, & liberábit à malis; & non illidétur quasi in procella navis; allelúia. *Eccli.* 33.

Capitulum. Josue 1.

ECce præcípio tibi: Confortáre, & esto robustus. Noli metúere, & noli timére; quóniam tecum est Dóminus Deus tuus.

℟. Labóra sicut bonus miles Christi Jesu; * Nam & qui certat in agóne, † Non coronátur nisi legítime certáverit, allelúia, allelúia.

℣. Esto vir fortis, & præliáre bella Dómini; * Nam. Glória Patri. † Non coronátur. 2. *Tim.* 2. 1. *Reg.* 18.

Hymnus. S. V.

EX quo, salus mortálium,
Fluxit sacer Dei cruor;
Homo redemptus æmulum
Deo litávit sánguinem.

Non jam crucis Christi pudet:
Quin surgit ingens glória
Deum fatéri mórtuum,
Pro mórtuo mori Deo.

Hoc iste plenus Spíritu
Ridet minas, ridet neces;
Tuâque fretus déxterâ,
Tibi, Redemptor, mílitat.

Paráta spectans præmia,
Secúrus ad pœnas volat;
Sic pugnat, ut speret mori,
Et morte mortem víncere.

Unus tot armátas manus
Stupente lassat júdice;
Et tortus ipsis qui cadit
Torquéntibus fit fórtior.

Da, Christe, tanti militis
Æquáre facta fórtia:
Da sustinére pro tuo
Quodcumque durum nómine.
¶ Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

¶ *Hac Doxologia* Da, Christe. & Sit laus Patri. *dicitur in fine Hymnorum hujus metri, usque ad Ascensionem, nisi aliter notetur.*

℣. In Deo sperávi, ℟. Non timébo quid fáciat mihi caro. *Ps.* 55.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Ecce Deus salvátor meus, fiduciáliter agam, & non timébo; quia fortitúdo mea & laus mea Dóminus, & factus est mihi in salútem, allelúia. *Is.* 12.

Oratio, ut infrà ad Laudes, nisi sit propria.

[*In Solemnibus-majoribus & supra, ad Completorium, Ant.* 1. d. Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris; sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus, allelúia, *Joan.* 8.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. C. Ego ad Dóminū aspíciam: expectábo Deum salvatórem meum, allelúia, *Mich.* 7.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum patiéntiæ & solátii, * Veníte, adorémus, allelúia. *Rom.* 15.

Psalmus 94. Veníte. 2.

Hymnus. S. V.

Felix morte tuâ, qui cruciátibus
Cœlo difficilem rúmpere amas viam,
Et signáre cruóre
Quam Christo déderas, fidem!
Pœnis victa quibus deficeret fides?
Tu pœnas ávidâ mente præóccupas:
Cui non súfficit una,
Ambis innúmeras neces.
Te pro lege sua magnánimum mori,
Te Christus púgilem spectat ab æthere:
Ne succúmbere possis,
Tecum prælia sústinet.
Et nos delícias, vana per ótia,
Gens infída Deo, quærimus ánxii:
Quid torpémus? inertes
Sanguis Mártyris éxcitat.
Semper máxima laus ingénito Patri;
Semper laus génito máxima Fílio;
Sacri nexus amóris,
Sit laus par tibi, Spíritus, Amen.

[*In Annualibus & Solemn. maj. Psalmi sunt proprii in Officio Noct. prout designantur in Proprio Ecclesiarum, vel sumuntur de Dominica; ad Laudes verò & ad Horas*

:i *dicuntur de Dominica:*
sic in omni alio Communi.
n Solemnibus-minoribus &
Fra, Psalmi in omni Officio
per sunt de Feria.]
Ant. 3. c. Qui vícerit, &
stodíerit usque in finem
era mea, dabo illi pote-
tem super gentes, sicut
ego accépi à Patre meo,
elúia. *Apoc.* 2.
℣. In die tribulatiónis
iam te, ℟. Et honorificá-
me. *Ps.* 49.
Pater noster. *Benedictio-*
habentur post Psalterium.
ectio j. de Script. occurr. ex
bus una. ij. & iij. de Festo.
unica sit Lectio de Festo in
prio, j. & ij. de Scriptura,
tribus duæ, facta divisione
**Asteriscum ; iij. de Festo:*
sic in omni alio Communi.
℟. *j.* Qui volúerit áni-
m suam salvam fácere,
det eam;* Qui autem per-
erit ánimam suam propter
& Evangélium, salvam
et eam, allelúia, allelúia.
Erit tibi ánima tua in sa-
m, quia in me habuisti
ciam, ait Dóminus;
ui. *Marc.* 8. *Jerem.* 39.
. *ij.* Esto fidélis usque
nortem, & dabo tibi co-
m vitæ: * Qui vícerit,
lædétur à morte secun-
allelúia, allelúia. ℣. Us-
ad mortem certa pro ju-
, & Deus expugnábit
e inimícos tuos: * Qui
rit. *Apoc.* 2. *Eccli.* 4.
. *iij.* Qui vícerit, fáciam
a columnam in templo
mei;* Et forás non egre-
diétur ámpliùs: & † Scribam
super eum nomen Dei mei,
& nomen civitátis novæ Je-
rúsalem, allelúia, allelúia.
℣. Plantábo eum, & non
turbábitur ámpliùs; nec ad-
dent fílii iniquitátis, ut af-
flígant eum sicut priùs; * Et
forás. Glória. † Scribam.
Apoc. 3. 2. *Reg.* 7.
Te Deum.
℣. *Sacerd.* Cantábo, Dó-
mine, fortitúdinem tuam:
℟. Et exultábo manè mise-
ricórdiam tuam. *Ps.* 58.

AD LAUDES.

Ant. EXaltasti, Dómine,
3. à. super terram habi-
tatiónem meam; & pro
morte defluente deprecátus
sum, allelúia. *Eccli.* 51.
Ant. 1. f. Respíciens eram
ad adjutórium hóminum,
& non erat: invocávi Dó-
minum, & exaudíta est orá-
tio mea, allelúia. *Eccli.* 51.
Ant. 2. D. Bonus Dómi-
nus, & confortans in die tri-
bulatiónis, & sciens speran-
tes in se, allelúia. *Nahum.* 1.
Ant. 4. A. Cantáte Dó-
mino, laudáte Dóminum;
quia liberávit ánimam páu-
peris de manu malórum,
allelúia. *Jerem.* 20.
Ant. 7. d. Eripuisti me
de témpore iníquo; propté-
reà confitébor, & laudem
dicam tibi, & benedícam
nómini Dómini, allelúia.
Eccli. 51.
Capitulum. Apoc. 3.
QUi vícerit, vestiétur
vestiméntis albis; &
non delébo nomen ejus de

libro vitæ : & confitébor nomen ejus coram Patre meo, & coram Angelis ejus.

Hymnus. S. V.

JAm non te lácerant carníficum manus,
Inter qui récubas cœlítuum choros :
Nunc pro cárcere cæco
Fulgentes hábitas domos.
Non jam víncla manus, non cóhibent pedes ;
Tu liber súperûm regna perámbulas :
Quot plagis laniátus,
Cœlo tot rádiis nites.
Nec te dira fames, nec sitis ámpliùs,
Nec probrósa premit te modò núditas :
Nunc te lúmine puro
Pascit Christus & índuit.
Sic tu Martyribus dexter ades, Deus ;
Ut quos mors périmit, glória víndicet :
Confundísque tyrannũ,
Dum quos déprimit, élevas.
Semper máxima laus ingénito Patri ;
Semper laus génito máxima Fílio ;
Sacri nexus amóris,
Sit laus par tibi, Spíritus. Amen.

℣. Adjútor meus, tibi psallam ; ℟. Quia Deus suśceptor meus es. *Ps.* 58.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi ; in réliquo repósita est mihi coróna justítiæ, allelúia. 2. *Tim.* 4.

Oratio.

ADesto, Dómine, supplicatiónibus nostris, ut qui beáti mártyris tui *N.* natalítiis gloriámur, nec minis injustè persequéntium, nec ullis perturbémur advérsis ; Per.

Alia Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine, intercedente beáto *N.* mártyre tuo, in tua fide & sinceritáte constántiam ; ut in caritáte divína firmáti, nullis tentatiónibus ab ejus integritáte divellámur ; Per.

Si sit Pontifex.

FAc nos, Dómine Deus, imitári sacerdotálē constántiam beáti *N.* mártyris tui atque pontíficis ; ut fidem servantes quam dócuit, ejusdem corónæ consortes efficiámur ; Per.

Alia Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui beáto *N.* dignam mártyre atque pontífice fidem & fortitúdinem tribuísti : fac nos ejus méritis vitæ frágilis amórem abjícere, & ad te qui solus vera vita es pervenire ; Per.

AD HORAS,

In fine Hymnorum dicitur Doxologia Da, Christe. *&* Sit laus Patri. *usque ad Ascensionem.*

Antiphonæ de Laudibus, quartâ omissâ : quod semper observatur, nisi aliter notetur.

AD PRIMAM.
Ant. 3. a. Exaltasti.
Cetera ut in Psalterio.
Ad Absolutionem Capituli
untur Canones, qui pro fin-
is diebus habentur suo loco.

AD TERTIAM.
nt. 1. f. Respíciens eram.
Capitulum. Isaiæ 41.
'Runt quasi non sint, &
veluti consúmptio, hó-
nes bellantes adversùm
; quia ego Dóminus Deus
s apprehendens manum
m, dicensque tibi: Ne
eas, ego adjúvi te.
℟. *br.* In Deo salutáre
um * & glória mea,
lleluia, allelúia. In Deo,
Deus auxílii mei, * &
mea in Deo est, * Alle-
. Glória. In Deo. *Ps.* 61.
℣. Deus meus adjútor
us, & sperábo in eum:
Protéctor meus, & cornu
ítis meæ. *Ps.* 17.

AD SEXTAM.
t. 2. D. Bonus Dóminus.
Capitulum. 2. Tim. 1.
Atior, sed non confun-
dor: scio enim cui cré-
; & certus sum quia po-
est depósitum meum
áre in illum diem.
℟. *br.* Si consistant adver-
me castra, * non timé-
cor meum, * Allelúia,
lúia. Si consistant. ℣. Si
rgat adversùm me præ-
, * in hoc ego sperábo:
lelúia. Glória Patri. Si
istant. *Ps.* 26.
. Dóminus mihi adjú-
℟. Non timébo quid
t mihi homo. *Ps.* 117.

AD NONAM.
Ant. 7. d. Eripuisti me.
Capitulum. Tob. 3.
POst tempestátem tranquillum facis, Dómine; & post lacrymatiónem & fletum exultatiónem infundis. Sit nomen tuum, Deus Israel, benedictum in sǽcula.

℟. *br.* Factus es, Dómine, * suscéptor meus, * Allelúia, allel. Factus es. ℣. Et refúgium meum * in die tribulatiónis, * Allelúia. Glória. Factus es. *Ps.* 58.
℣. Tu, Dómine, adjuvisti me, ℟. Et consolátus es me. *Ps.* 85.

AD II. VESPERAS.
Ant. 8. G. PRopter opus Christi usque ad mortem accéssit, tradens ánimam suam, allelúia. *Philip.* 2.
Ant. 3. a. Patienter sustinens, destinávit non admíttere illícita propter vitæ amórem, allelúia. 2. *Machab.* 6.
Ant. 7. a. Divítias æstimans impropérium Christi, aspiciébat in remuneratiónem, allelúia. *Hebr.* 11.
Ant. 5. C. Gloriosíssimam mortem magis quàm odíbilem vitam compléctens, voluntárie præíbat ad supplícium, allelúia. 2. *Mach.* 6.
Ant. 1. D. Hoc modo vitâ decessit, universæ genti memóriâ mortis suæ ad exemplum virtútis & fortitúdinis derelinquens, allelúia. 2. *Mach.* 6.

Capitulum. Jac. 1.

BEátus vir qui suffert tentatiónem; quóniam cùm probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus, Ex quo salus, *ut in I. Vesperis.*

℣. Posuísti, Dómine, in cápite ejus corónam ℟. De lápide pretióso. *Ps.* 20.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. *D.* Justum non derelíquit Deus, donec afferret illi poténtiam advérsùs eos qui eum deprimébant; & dedit illi claritátem æternam, allelúia. *Sap.* 10.

Oratio ut suprà ad Laudes.

COMMUNE PLURIUM MARTYRUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 2. D. VEnit hora, ut omnis qui intérficit vos, arbitrétur obséquium se præstáre Deo, allelúia. *Joan.* 16.

Ant. 3. c. Injícient vobis manus suas, & persequentur trahentes ad reges & præsides propter nomen meum, allelúia. *Luc.* 21.

Ant. 4. *D.* Tradet autem frater fratrem in mortem; & insurgent fílii in parentes, & morte eos affícient, allelúia. *Matth.* 10.

Ant. 1. D. Eritis ódio ómnibus propter nomen meum: qui autem persevéráverit usque in finem, hic salvus erit, allelúia. *Matth.* 10.

Ant. 8. *G.* Dabo vobis os & sapiéntiam, cui non póterunt resístere & contradícere omnes adversárii vestri, allelúia. *Luc.* 21.

Capitulum. 1. Petr. 4.

SI exprobrámini in nómine Christi, beáti éritis; quóniam quod est honóris, glóriæ, & virtútis Dei, & qui est ejus Spíritus, super vos requiéscit.

℟. Mundus gaudébit, vos autem contristabímini; sed tristítia vestra vertétur in gáudium: * Et gáudium vestrum nemo tollet à vobis, † Allelúia, allelúia. ℣. Ego consolábor vos, & consolabímini. Vidébitis, & gaudébit cor vestrum: * Et gáudium. Glória. † Allelúia. *Joan.* 16. *Is.* 66.

Hymnus.

CHristi Martyribus débita nos decet,
Virtútis mémores, prómere cántica;
Quos nec blandítiis, nec pótuit minis
Fallax víncere sæculum.
Cœlestis pátriæ mens ínhians bonis,
Mundi spernit opes fluxáque gáudia;
Vitæ quinétiam, præ Dómini lucro,
Jactúram fácilem putant.
Non vultus métuunt carníficum truces,

-cetas supplíciis despíciunt manus :
-nses, flagra, rotas, ómnia pérpeti
Victrix edócuit fides.
O incredíbilem vim patiéntiæ !
-Von, artus láceros qui crúciat dolor,
-xtorquet gémitum, non querimóniam
Agnis mítibus élicit.
Ergo nunc própior, Christe, tibi sedet
-almis turba nitens usque viréntibus,
-ictorumque gerens præmia, nóbiles
Multo sánguine láureas.
Sit laus summa Patri, summáque Fílio;
-it par, sancte, tibi glória, Spíritus,
-ujus præsídio prælia sústinent,
Contemptâ nece, Mártyres. Amen.

℣. Viríliter ágite, & -onfortétur cor vestrum, -. Omnes qui sperátis in -ómino. *Ps.* 30.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. -ùm vos óderint hómines, -: exprobráverint propter -ílium hóminis, gaudéte & -xultáte; ecce enim merces -estra multa est in cœlo, -lelúia. *Luc.* 6.

Oratio ut infrà ad Lau-s.

[*In Solemnibus-majoribus -supra, ad Completorium,* -*nt.* 2. A. Complebuntur -es luctûs tui, Sion : non -cidet ultrà sol tuus; pópulus tuus omnes justi, allelúia. *Is.* 60.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Sérvient Deó servi ejus, & vidébunt fáciem ejus; & nomen ejus in fróntibus eórum, allelúia. *Apocal.* 22.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Dóminum legítimè certantes coronántem, * Veníte, adorémus, allelúia. 2. *Timoth.* 2.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus. S. V.

Fortes cadendo Mártyres,
Quos empta fuso sánguine
Cœlestis ornat púrpura,
Junctis canámus vócibus.
Acti procellis ómnibus,
Sui cruóris flúmine
Vehuntur, &, Christo duce,
Portus beátos óccupant.
Sævit tyrannus, állicit :
Temnunt minas, temnunt preces,
Deum minantem dum timent,
Dum munerantem díligunt.
Quem lictor insánus sitit,
Quem cæcus effundit furor,
Amor sacerdos pródigum
Christo cruórem cónsecrat.
Et ille mixtus sánguini
Quem fudit in ligno Deus,
Fundéntibus placábilem
Oráre non cessat Déum.
Implére vos omnes decet
Passo Deo quod défuit;
Per tot neces læso Patri
Fit plena Christus hóstia.
Da, Christe, nos tecum mori, &c. *ut suprà*, ij.

Ant. 7. b. In mortem trádimur propter Jesum, ut & vita Jesu manifestétur in carne nostra mortáli, allelúia. 2. *Corinth.* 4.

℣. In Deo faciémus virtútem; ℟. Et ipse ad níhilum dedúcet tribulantes nos. *Ps.* 59.

℟. *j.* Absit à nobis, ut relinquámus Dóminum, & serviámus diis aliénis: * Dómino Deo nostro serviémus, & obedientes érimus præceptis ejus, allelúia, allelúia. ℣. Etsi sunt qui dicantur dii, sive in cœlo, sive in terra; nobis tamen unus Deus: * Dómino. *Jos.* 24. 1. *Cor.* 8.

℟. *ij.* Dóminus Deus aspíciet veritátem, & consolábitur in nobis: * Pótius est ab homínibus morti datos spem expectáre à Deo, iterùm ab ipso resuscitandos, allelúia, allelúia. ℣. Sicut abundant passiónes Christi in nobis, ita & per Christum abundat consolátio nostra: * Pótius est. 2. *Mach.* 7. 2. *Cor.* 1.

℟. *iij.* Exhibeámus nosmetipsos sicut Dei ministros, in multa patiéntia, in tribulatiónibus, * In necessitátibus, in angústiis, in plagis, in carcéribus, allelúia, allelúia. ℣. Omnes qui placuérunt Deo, per multas tribulatiónes transiérunt fidéles, * In necessitátibus. Glória Patri. * In necessitátibus. 2. *Cor.* 6. *Judit.* 8.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Salvásti nos, Dñe, de affligéntibus nos; ℟. Et in nómine tuo confitébimur in séculum. *Ps.* 43.

AD LAUDES.

Ant. 8. G. Datum est bestiæ bellū fácere cum sanctis, & víncere eos, allelúia. *Apoc.* 13.

Ant. 7. *d.* Elegérunt magis mori, & noluérunt infríngere legem Dei sanctam; & trucidáti sunt, allelúia. 1. *Mach.* 1.

Ant. 1. f. Si coram homínibus tormenta passi sunt, spes illórum immortalitáte plena est, allelúia. *Sap.* 3.

Ant. 2. D. In paucis vexáti, in multis bene disponentur; quóniam Deus tentávit eos, & invénit illos dignos se, allelúia. *Sap.* 3.

Ant. 7. d. Tamquam aurum in fornáce probávit illos, & quasi holocausti hóstiam accépit illos; & in témpore erit respectus illórum, allelúia. *Sap.* 3.

Capitulum. Jac. 1.

Omne gáudium existimáte, fratres mei, cùm in tentatiónes várias incidéritis: scientes quòd probátio fídei vestræ patiéntiam operátur; patiéntia autem opus perfectum habet.

Hymnus. S. V.

Quam, Christe, signasti viam
Primus, profúso sánguine,
Per hanc tui te fórtiter
Ducem sequuntur mílites.
Fossus manus, fossus pedes,

vans ad astra tránsvolas ;
: membra trunci Mártyres,
ddunt triumpho se tuo.
Omnes in ostro spléndidi
uum tribúnal ámbiunt :
ccepta monstrant vúlnera,
: per tot ora súpplicant.
Audíre si nos réspuis,
uos críminum moles gravat ;
udi tuos, qui sánguinem
ıdére pro te, Mártyres.
Fac, si tyrannus déficit,
e blandiendo mólliùs
angat voluptas péctora,
sis tyrannis sævior.
Da, Christe, nos tecum mori, &c. *ut suprà*, ij.
℣. Multæ tribulatiónes justorum ; ℟. Et de ómnibus s liberábit eos Dóminus.
. 33.
Ad Benedictus. *Ant.* J.
:áti qui persecutiónem patıntur propter justítiam ; óniam ipsórum est regnum elórum, allelúia. *Matth.* 5.

Oratio.

DEus, cujus grátiâ sancti Mártyres *N.* & *N.* undi nec blandítiis nec terribus devicti sunt : da no: ut te solum diligentes, óspera mundi simul & adrsa despiciámus ; Per Dóinum nostrum.

Alia Oratio.

EXaudi nos, Dómine, Mártyrum tuórum *N.* *N.* victórias celebrantes ; córdibus ex eórum pasne succensis, in lege tua éliter ambulémus ; Per ominum nostrum.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Datum est béstiæ.

AD TERTIAM.

Ant. 7. *d.* Elegérunt.

Capitulum. Sap. 3.

JUstórum ánimæ in manu Dei sunt, & non tanget illos tormentum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori : & æstimáta est afflíctio éxitus illórum ; & quod à nobis est iter, extermínium : illi autem sunt in pace.

℟. *br.* Custódit Dóminus * animas sanctórum suórum, * Allelúia, allelúia. Custódit. ℣. De manu peccatóris * liberábit, * Allelúia. Glória Patri. Custódit Dóminus. *Ps.* 96.

℣. Dóminus loquétur pacem in plebem suam, ℟. Et super sanctos suos. *Ps.* 84.

AD SEXTAM.

Ant. 1. f. Si corá homínibus.

Capitulum. 2. Cor. 4.

QUod in præsenti est momentáneum, & leve tribulatiónis nostræ, suprà modum in sublimitáte ætérnum glóriæ pondus operátur in nobis, non contemplántibus nobis quæ videntur, sed quæ non videntur. Quæ enim videntur, temporália sunt ; quæ autem non videntur, ætérna sunt.

℟. *br.* Probasti nos, Deus, * & eduxisti nos in refrigérium, * Allelúia, allel. Probasti. ℣. Igne nos examinasti * sicut examinátur argentum, * Allelúia. Glória Patri. Probasti. *Ps.* 65.

℣. Lætáti sumus pro diébus quibus nos humiliásti, ℟. Annis quibus vídimus mala. Ps. 89.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Tamquam aurum.

Capitulum. Isaiæ 9.

LÆtabuntur coram te, sicut qui lætantur in messe, sicut exultant victóres captâ prædâ, quando dívidunt spólia.

℟. br. Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent, * Allelúia, allelúia. Qui. ℣. Euntes ibant & flebant * mittentes sémina sua, * Allelúia. Glória Patri. Qui.

℣. Venientes vénient cum exultatióne, ℟. Portantes manípulos suos. Ps. 125.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. D. VIdi ánimas interfectórum propter verbum Dei, & propter testimónium quod habébant, allelúia. Apoc. 6.

Ant. 4. D. Stabant ante thronum in conspectu Agni; & palmæ in mánibus eórum, allelúia. Apoc. 7.

Ant. 8. G. Venérunt de tribulatióne magna, & lavérunt stolas suas, & dealbavérunt eas in sánguine Agni, allelúia. Apoc. 7.

Ant. 1. D. Ante thronum Dei sunt, & sérviunt ei die ac nocte in templo ejus; & qui sedet in throno, habitábit super illos, allelúia. Apoc. 7.

Ant. 3. a. Non esúrient, neque sítient ámpliùs; nec cadet super illos sol, neque ullus æstus, allelúia. Apoc. 7.

Capitulum. Apoc. 21.

ABsterget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum; & mors ultrà non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultrà, quia prima abiérunt.

Hymnus, Christi Martyribus. *ut in I. Vesperis,* vj.

℣. In æternum exultábunt, ℟. Et habitábis in eis. Ps. 5.

Ad Magníficat. Ant. 8. G. Datæ sunt illis síngulæ stolæ albæ; & dictum est illis ut requiéscerent, donec compleantur conservi eórum, qui interficiendi sunt sicut & illi, allelúia. Apoc. 6.

Oratio ut suprà ad Laudes.

COMMUNE PONTIFICUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 3. a. SUscitábo mihi sacerdótem fidélem, qui juxta cor meum & ánimam meam fáciet, allelúia. 1. Reg 2.

Ant. 8. G. Elégi eum ex ómnibus mihi in sacerdótem, ut ascénderet ad altáre meum, & adoléret mihi incensum, allelúia. 1. Reg. 2.

Ant. 2. D. Ædificábo ei domum fidélem; & ambulábit coram christo meo cunctis diébus, allelúia. 1. Reg. 2.

Ant. 5. C. Erit ipsi pa-
ctum sacerdótii sempitérnū,
quia zelátus est pro Deo suo,
& expiávit scelus filiórum
Israel, allelúia. *Num.* 25.

Ant. 1. f. Quemcumque
elégerit Dóminus, ipse erit
sanctus, allelúia. *Num.* 16.

Capitulum. Hebr. 5.

NEc quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur à Deo tamquam Aaron. Sic & Christus non semetipsum clarificávit ut póntifex fíeret, sed qui locútus est ad eum: Fílius meus es tu, ego hódie génui te; quemádmodùm & in álio loco dicit: Tu es sacerdos in ætérnum secundùm órdinem Melchísedech.

℞. Locútus es sanctis tuis, Dómine, & dixísti: Invéni servum meum, * Oleo sancto meo unxi eum: † Manus mea auxiliábitur ei, allelúia, allelúia. ℣. Huic Deus testimónium pérhibens, dixit: Invéni virum secundùm cor meū: * Oleo. Glória Patri. † Manus mea. *Ps.* 88. *Act.* 13.

Hymnus. G. Ep. S.

CHriste, Pastórum caput atque princeps,
Præsulis festá venerata lucem
Débitis supplex tua templa votis
Turba frequentat.

Ille non vano ténuit tremendam
Spíritu sedem, próprio nec ausu:
Sed sacram jussus Dómino vocante
Sumpsit honórem.

Strénuum bello púgilem superni
Chrísmatis pleno tuus unxit intùs
Spíritus cornu, posuitque sanctam
Páscere gentem.

Fit gregis pastor, pater atque forma:
Lætus impendit sua, seque servus
Omnium, curis gravis, omnibusque
Omnia factus.

Pro reis orat, réficit gementes,
Erigit lapsos, tenebrasque pellit,
Fit potens verbo, docet alta, pravum
Cónterit hostem.

Fac ut illíus précibus juvémur,
Christe; fac Patrem, pariterque tecum
Spíritum jugi celébremus hymno
Omne per ævum. Amen.

℣. Beátus quem elegísti & assumpsísti: ℞. Inhabitábit in átriis tuis. *Ps.* 64.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. f. Elégit ipsum Dóminus ab omni vivente offerre sacrifícium Deo, incensum & bonum odórem pro pópulo suo; allelúia. *Eccli.* 45.

Oratio ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus-majoribus & supra, ad Completorium,*

Ant. 5. d. Die noctúque fugiébat somnus ab óculis meis pro grégibus tuis, Dómine, allelúia. *Gen.* 31.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 7. G. Cùm vénerit dóminus, & pulsáverit, beáti servi quos invénerit vigilantes, allelúia. *Luc.* 12.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Christum Pastórum príncipem, * Veníte, adorémus, allelúia. 1. *Petr.* 5.

Psalmus 94. Veníte.

Hymnus. S. V.

CHriste, decréto Patris institútus
Póntifex summo, tibi qui fidéles
Quos legis, formas pópulis regendis
Ipse ministros:
Hunc juvat festo celebráre cantu,
Qui licèt magnis méritis abundans,
Flens & invítus, duce te, tremendum
Sumpsit honórem.
Nóverat quantis páteat períclis
Ille, qui summos ápices adeptus,
Omniū curas, sibi raptus uni,
Sustinet omnes.
Fécerat fervens amor inquiétum:
Quò gregis cari pia cura poscit,
Advolat promptus; mora non euntem
Ulla retardat.
Dux iter, vitâ præeunte, monstrat;
Cómprobat factis sua dicta magnis;
Et domum sanctam bene olente Christi
Implet odóre.
Lux erat cæco, cólumen labanti,
Una spes lapso, mísero levámen,
Próvidus cunctis pater, omnibusque
Omnia factus.
Christe, Pastórum bonus ipse Pastor,
Qui greges pascis próprio cruóre,
Fac ut æternæ súbeant opíma
Páscua vitæ. Amen.

Ant. 1. 2. Páscite qui in vobis est gregem Dei; & cùm apparúerit Princeps pastórum, percipiétis immarcescíbilem glóriæ corónam, allelúia. 1. *Petr.* 5.

℣. Súscitans Dóminus à terra ínopem; ℟. Ut cóllocet eum cum princípibus pópuli sui. *Ps.* 112.

℟. j. Quis est fidélis servus & prudens, quem constítuit dóminus suus super famíliam suam, ut det illis cibum in témpore? * Beátus ille servus quem, cùm vénerit dóminus ejus, invénerit sic faciéntem, allelúia, allelúia. ℣. A dómino suo præpósitus ómnibus, gubernábat créditam sibi domum: * Beátus. *Matth.* 24. *Gen.* 39.

℟. ij. Dóminus supra ómnia quæ póssidet, constítuet illum: * Omni autem cui multum datum est, multum quærétur ab eo; & cui commendavérunt multum, plus petent ab eo, allelúia, allelúia. ℣. In manu Dei potestas terræ, & útilem rectó-

tem suscitábit in tempus super illam : * Omni autem. *Luc.* 12. *Eccli.* 10.

℟. iij. Euge, serve bone & fidélis; quia super pauca fuisti fidélis, super multa te constítuam : * Intra in gáudium dómini tui, allelúia, allelúia. ℣. Super pópulum meum constítui te : sapiéntia & sciéntia data sunt tibi; & glóriam dabo tibi : * Intra in gáudium. Glória Patri. * Intra in gáudium. *Matth.* 25. 2. *Paral.* 1.

℣. *Sacerd.* Domus Aaron, benedícite Dómino : ℟. Domus Levi, benedícite Dómino. *Ps.* 134.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. Qui intrat per óstium, pastor est ovium : huic ostiárius áperit; & oves vocem ejus áudiunt, allelúia. *Joan.* 10.

Ant. 2. D. Próprias oves vocat nominátim, & edúcit eas, & ante eas vadit, allelúia. *Joan.* 10.

Ant. 7. d. Oves illum sequuntur, quia sciunt vocem ejus; aliénum autem non sequuntur, sed fúgiunt ab eo, allelúia. *Joan.* 10.

Ant. 6. F. Si perdíderit unam ex illis, vadit ad illam donec invéniat eam; & cùm invénerit, impónit in húmeros suos gaudens, allelúia. *Luc.* 15.

Ant. 8. G. Fur venit ut pereat; mercenárius videt lupum, & fugit : bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis, allelúia. *Joan.* 10.

Capitulum. 1. Petr. 5.

PAscite qui in vobis est gregem Dei, providentes non coactè, sed spontáneè secundùm Deum; neque turpis lucri grátiâ, sed voluntáriè; neque ut dominantes in cleris, sed forma facti gregis ex ánimo.

Hymnus. G. Ep. S.

JEsu Sacerdótum decus,
In hac die, quâ glóriâ
Sanctum corónas Præsulem,
Votis adesto súpplicum.

Sui probátus præmium
Amóris, & pignus tui,
A Patre tráditos tibi
Accépit agnos páscere.

Hos novit, & præit vocans
In tuta quemque páscua,
Victumque præbet : áudiunt,
Sequuntur, & vivunt oves.

Quam sentit errantem jugis,
Hanc nocte quærit ac die;
Et gaudet inventam suo
Portans ovíli réddere.

Arcet frementes béstias,
Lupi retundit ímpetus,
Dolosque fallit, vel mori
Caro parátus pro grege.

Offert frequentem víctimam
Cum plebe Pastor ínnocens;
Secumque devótum gregem
Pius sacerdos ímmolat.

Da, Christe, nos tecum mori, &c. *suprà*, ij.

℣. Elégit Dóminus servum suum, ℟. Páscere hæreditátem suam. *Ps.* 77.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Ego sum óstium : per me, si quis introíerit, salvábitur; &

ingrediétur, & egrediétur, & páscua inveniet, allelúia. *Joan.* 10.

Oratio.

Dirige oves tuas, Dñe, in viam salútis ætérnæ, quam beáti pontíficis N. vita cum doctrína monstrávit: & fac nos, eódem intercedénte, sic ejus súbsequi vestígia, ut cum ipso coronári mereámur; Per Dóminum nostrum.

Alia Oratio.

Da Ecclésiæ tuæ, miséricors Deus, ut mérita sancti Epíscopi N. pietátem tuam pro ipsa semper exórent, & fructum in nobis labórum ejus custódiant; Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

AD PRIMAM.

Ant. 7. a. Qui intrat per óstium.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Próprias oves.

Capitulum. Prov. 27.

Diligenter agnosce vultum pécoris tui, tuósque greges consídera; non enim habébis júgiter potestátem: sed coróna tribuétur in generatiónem & generatiónem.

℟. *br.* Deus protector meus, * in ipso sperávi, * Allelúia, allelúia. Deus. ℣. Qui súbdit * pópulum meum sub me, * Allelúia. Glória Patri. Deus. *Ps.* 143.

℣. Nisi Dóminus custodíerit civitátem, ℟. Frustra vígilat qui custódit eam. *Ps.* 126.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Oves.

Capitulum. Jerem. 3.

Introdúcam vos in Sion, & dabo vobis pastóres juxta cor meum; & pascent vos sciéntiâ & doctrínâ.

℟. *br.* Deduxit eos * in viam rectam, * Allelúia, allelúia. Deduxit. ℣. Ut irent * in civitátem habitatiónis, * Allelúia. Glória Patri. Deduxit. *Ps.* 106.

℣. Abstulit sicut oves pópulum suum, ℟. Et deduxit eos in spe. *Ps.* 77.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Fur venit.

Capitulum. Act. 20.

Atténdite vobis, & univérso gregi in quo vos Spíritus sanctus pósuit Epíscopos régere Ecclésiam Dei, quam acquisívit sánguine suo.

℟. *br.* Pavit eos * in innocéntia cordis sui, * Allelúia, allelúia. Pavit eos. ℣. Et in intelléctibus mánuum suárum * deduxit eos, * Allelúia. Glória. Pavit eos. *Ps.* 77.

℣. Nos pópulus tuus & oves páscuæ tuæ, ℟. Confitébimur tibi in sǽculũ. *Ps.* 78.

AD II. VESPERAS.

Ant. 3. a. Ecclésiæ factus sum ego miníster secúndùm dispensatiónem Dei, quæ data est mihi in vos, ut ímpleam verbum Dei, allelúia. *Coloss.* 1.

Ant. 4. E. Scitis quómodò nihil subtráxerim utílium, quóminùs annuntiárem vobis, & docérem vos públicè

& per domos, allel. *Act.* 20.

Ant. 1. D. Mundus sum à sánguine ómnium; non enim subterfúgi quóminùs annuntiárem omne consíliũ Dei vobis, allelúia. *Act.* 20.

Ant. 8. G. Nihil véreor, nec fácio ánimam meam pretiosiórem quàm me, dúmmodò consúmmem cursum meum, & ministérium verbi quod accépi à Dómino Jesu, allelúia. *Act.* 20.

Ant. 7. c. Absit à me hoc peccátum in Dóminum, ut cessem oráre pro vobis; & docébo vos viam bonam & rectam, allelúia. 1. *Reg.* 12.

Capitulum. Act. 20.

NOcte & die non cessávi, cum lácrymis monens unumquemque vestrûm: & nunc commendo vos Deo, & verbo grátiæ ipsíus, qui potens est ædificáre, & dare hæreditátem in sanctificátis ómnibus.

Hymnus, Christe, Pastórum. *ut in* I. *Vesperis*, xj.

℣. Salvum fecit Dóminus christum suum: ℟. Exáudiet illum de cœlo sancto suo. *Ps.* 19.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Sacerdótes tui induantur salútem: Dómine Deus, ne avérteris fáciem christi tui; meménto misericordiárum servi tui, allelúia. 2. *Paral.* 6.

Oratio ut suprà ad Laudes.

COMMUNE DOCTORUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 4. E. A Deo profecta est sapiéntia, & in ore fidéli abundábit; & Dominátor dabit eam illi, allelúia. *Eccli.* 15.

Ant. 5. C. Denudábit abscónsa sua illi, & thesaurizábit super illum sciéntiam & intelléctum justítiæ, allelúia. *Eccli.* 4.

Ant. 8. G. Firmábitur in illo, & non flectétur; & continébit illum, & non confundétur; & exaltábit illum apud próximos suos, all. *Eccli.* 15.

Ant. 3. a. In médio Ecclésiæ apériet os ejus, & adimplébit illum spíritu sapiéntiæ & intelléctûs, allel. *Eccli.* 15.

Ant. 1. D. Stolâ glóriæ véstiet illum; & nómine ætérno hæreditábit illum, allelúia. *Eccli.* 15.

Capitulum. Eccli. 51.

ANimam meam direxi ad sapiéntiam, & in agnitióne invéni eam: possédi cum ipsa cor ab inítio; propter hoc non derelinquar.

℟. Dñus dat sapiéntiam sapiéntibus, & sciéntiam intelligéntibus disciplínam: * Ipse revélat profunda & abscóndita, & † Lux cum eo est, allelúia, allelúia. ℣. Spíritus ómnia scrutátur, étiam profunda Dei: * Ipse. Glória Patri. † Lux. *Dan.* 2. 1. *Cor.* 2.

Hymnus. S. V.

O Qui perpétuus nos mónitor doces,
Vox æterna Patris, Christe, vicários
Doctóres, pátrias cùm rémeas domos,
Nobis quàm bene súppetis!
Hi semper vígilant, nè quid adúlterum
Corrumpat fidei virgíneum decus:
Lædi vel léviter non pátitur fides,
His custódibus íntegra.
Infámes ábolent relliquias deûm;
Erróres ábigunt, crímina dédocent;
Christo restítuunt, quos malè crédulos
Mendax lúserat hæresis.
Patrum canítiem, tot venerábiles
Rugas objíciunt, unde nitet fides:
Quæ sunt prisca, docent; quæ nova, súbruunt:
Servant depósitum Dei.
Sit supréma tibi glória, Véritas,
Quæ per scripta Patrū quando foris sonas,
Nullo vocis egens corda doces sono,
Et te méntibus ínseris.
Amen.

℣. Beátus homo quem tu erudíeris, Dñe, ℟. Et de lege tua docúeris eum. *Ps.* 93.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Beátus qui excógitat vias sapiéntiæ in corde suo, vadens post illam quasi investigátor: protegétur sub tégmine illius à fervóre, & in glória ejus requiéscet, allel. *Eccli.* 14.

Oratio ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus-majoribus & suprà, ad Completorium, Ant.* 3. *A.* Dedit illi Dóminus in præceptis suis potestátem docére Jacob testimónia, & in lege sua lucem dare Israel, allelúia. *Eccli.* 45.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. C. Qui vigiláverit propter sapiéntiam, citò secúrus erit; quóniam dignos seipsâ círcuit quærens, & in viis ostendit se illis hiláriter, allelúia. *Sap.* 6.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Fontem sapiéntiæ Dóminum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Eccli.* 1.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus. S. V.

JAm nunc, quæ númeras tot tibi víndices,
Effer sidéreū, Relligio, caput:
Quot sunt mota tibi prælia, nóbiles
Tot nectis tibi láureas.
Cùm per mille neces ímpietas furit,
Oppónis válido péctore mártyres:
Cùm per mille dolos décipit hæresis,
Doctóres tibi súscitas.
Quando sparsa lues úndique críminum,
Hi gliscens vítium prótinus ámputant:
Quando plúrima nox méntibus íncubat,
Hi plenum révehunt diem.

Firmant instábiles, & dúbios regunt:
Monstrant tuta procul líttora náufragis:
Nobis, qui véhimur cæca per æquora,
Lucent perpétuæ faces.
Quæ dixére tuis cónsona sénsibus,
Nostris illa, Deus, córdibus imprimas:
Quos terris cólimus, quos séquimur duces,
Fac nos móribus ássequi.
Sit supréma tibi glória, Véritas,
Quæ per scripta Patrũ quando foris sonas,
Nullo vocis egens corda doces sono,
Et te méntibus inseris. Amen.

Ant. 8. *G.* Apéruit discípulis sensum Dóminus, ut intellígerent Scriptúras; & dixit eis: Quóniam sic scriptum est, & sic oportébat Christum pati, & resúrgere, allelúia. *Luc.* 24.

℣. Tu, Dómine, veritátem dilexísti: ℟. Incerta & occulta sapiéntiæ tuæ manifestasti mihi. *Ps.* 50.

℟. *j.* Super salútem & spéciem dilexi sapiéntiam; * Et propósui pro luce habére ill m: venérunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa, allelúia, allelúia. ℣. Quæ desursum est sapiéntia, pudíca est, pacífica, plena misericórdia & frúctibus bonis; * Et. *Sap.* 7. *Jac.* 3.

℟. *ij.* Optávi, & datus est mihi sensus; & invocávi, & venit in me spíritus sapiéntiæ: & præpósui illam regnis & sédibus; * Et divítias nihil esse duxi in comparatióne illíus, allelúia, allelúia. ℣. Exístimo ómnia detrimentum esse propter eminentem sciéntiam Jesu Christi Dómini mei; * Et divítias. *Sap.* 1. *Philipp.* 3.

℟. *iij.* Sapiéntia bonórum ómnium mater est; quam sine fictióne dídici, & sine invídia commúnico: infinítus enim thesaurus est; * Quo qui usi sunt, † Partícipes facti sunt amicítiæ Dei, allelúia, allelúia. ℣. Bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bonum; * Quo. Glória Patri. † Partícipes. *Sap.* 7. *Luc.* 6.

℣. *Sacerd.* Os meum annuntiábit justítiam tuam, ℟. Totâ die salutáre tuum. *Ps.* 70.

AD LAUDES.

Ant. 2. D. DOminus dedit mihi linguam erudítam, ut sciam sustentáre eum qui lassus est, verbo, allelúia. *Is.* 50.

Ant. 6. F. Sermo meus non in persuasibílibus humánæ sapiéntiæ verbis; sed in ostensióne spíritûs & virtútis, allelúia. 1. *Cor.* 2.

Ant. 3. c. Auxílio adjútus Dei sto, testíficans minóri atque majóri, nihil extra dicens quàm ea quæ Prophétæ locúti sunt, allel. *Act.* 26.

Ant. 4. F. Non judicávi me scire áliquid inter vos, nisi Jesum Christum, & hunc crucifíxum, allel. 1. *Cor.* 2.

Ant. 5. a. Si nóverim mystéria ómnia, & omnem sciéntiam; caritátem autem non habúero, nihil sum, allelúia. 1. *Cor.* 13.

Capitulum. Sap. 7.

MIhi dedit Deus dícere ex senténtia & præsúmere digna horum quæ mihi dantur; quóniam ipse sapiéntiæ dux est, & sapiéntium emendátor: in manu enim illíus & nos, & sermónes nostri, & omnis sapiéntia, & óperum sciéntia & disciplína.

Hymnus. S. V.

VOs succensa Deo spléndida lúmina:
Vos sal, nos hómines quo sápimus Deum;
Ævum, puri ánimo, móribus íntegri,
Quo condímur in álterum.
Per vos Relígio, tutáque Véritas
Per vos virgíneis fulget honóribus:
Per vos Christus amat péndere dívites
Thesauros sapiéntiæ.
Vestris unda fluit pura canálibus;
Christi floret ager; munda nitet seges:
Lac aptum púeris, & sólidum viris
Cauti sufficitis cibum.
Hi sunt, summe Deus, qui tibi mílitant;
Hi sunt, qui stábiles ædíficant domos:
Unâ docta cohors arma tenes manu,
Muros cónstruit álterâ.
Vicistis stygias vos quibus hæreses;
Hæc nos accípimus tela superstites:
His pugnámus adhuc, nec dúbio éxitu,
His armis quoque víncimus.
Sit supréma tibi glória, Véritas,
Quæ per scripta Patrum quando foris sonas,
Nullo vocis egens corda doces sono,
Et te méntibus ínseris.
Amen.

℣. Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna;
℞. Ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti. *Ps.* 39.

Ad Benedictus. Ant. 3. Sapiéntia & fortitúdo Dómini sunt: tibi, Deus, confíteor, teque laudo; quia sapiéntiam & fortitúdinem dedisti mihi, allel. *Dan.* 11.

Oratio.

DEus, qui pópulo tuo æternæ salútis beátū *N.* ministrum tribuisti: præsta, ut quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis; Per Dóminum nostrum.

Alia Oratio.

EXcita, quæsumus, Dómine, intercedente beáto *N.* tuórum corda fidélium; ut sacris intenta doctrínis, & intélligant quod sequantur, & sequendo fidéliter apprehendant; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Dóminus.

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. Sermo meus.

Capitulum. 1. Cor. 12.

Unicuique datur manifestátio Spíritûs ad utilitatem: álii quidem per Spíritum datur sermo sapiéntiæ; álii autem sermo sciéntiæ secundùm eumdem Spíritum.

℟. *br.* Da mihi intelléctum, * et scrutábor legem tuam, Allelúia, allelúia. Da mihi. ℣. Státue servo tuo * elóquium tuum, Dómine, * Allelúia. Glória Patri. Da mihi intelléctum. *Ps.* 118.

℣. Os meum loquétur sapiéntiá, ℟. Et meditátio cordis mei prudéntiam. *Ps.* 48.

AD SEXTAM.

Ant. 3. c. Auxílio.

Capitulum. 1. Tim. 6.

Si quis áliter docet, & non acquiéscit sanis sermónibus Dómini nostri Jesu Christi, & ei quæ secundùm pietátem est doctrínæ, supérbus est, nihil sciens.

℟. *br.* Viam veritátis elégi, * judícia tua non sum oblítus, * Allelúia, allelúia. Viam. ℣. Adhæsi * testimóniis tuis, Dómine, * Allelúia. Glória Patri. Viam.

℣. A judíciis tuis non declinávi; ℟. Quia tu legem posuísti mihi. *Ps.* 118.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Si nóverim.

Capitulum. 1. Tim. 1.

Finis præcepti est cháritas de corde puro, & consciéntia bona, & fide non ficta: à quibus quidam aberrantes, conversi sunt in vanilóquium, volentes esse legis doctóres, non intelligentes neque quæ loquuntur, neque de quibus affirmant.

℟. *br.* Veritátem tuam * & salutáre tuum dixi, * Allelúia, allelúia. Veritátem. ℣. Non abscondi misericórdiam tuam, * & veritátem tuam, * Allelúia, allelúia. Glória Patri. Veritátem tuam. *Ps.* 39.

℣. Pronuntiávi ómnia judícia oris tui: ℟. In via testimoniórum tuórum delectátus sum. *Ps.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. f. Fuit gratus Deo, erudítus omni sapiéntiá; & erat potens in verbis & in opéribus suis, allelúia. *Act.* 7.

Ant. 5. C. Juxta manum Dei sui bonam super se, parávit cor suum, ut investigáret legem Dómini, & fáceret, & docéret, allelúia. 1. *Esdr.* 7.

Ant. 8. c. Postquàm se ampliùs dedit ad diligéntiam lectiónis legis & prophetárum, vóluit & ipse scríbere quæ ad doctrínam & sapiéntiam pértinent, allelúia. *Prolog. Eccli.*

Ant. 3. a. Cùm esset sapientíssimus, dócuit pópulum: quæsívit verba utília, & conscrípsit sermónes rectíssimos, ac veritáte plenos, allelúia. *Eccles.* 12.

Ant. 4. E. Sapiéntiam

ejus enarrábunt gentes; & laudem ejus enuntiábit Ecclésia, allelúia. *Eccli.* 39.

Capitulum. Prov. 3.

BEátus homo qui invénit sapiéntiam, & qui áffluit prudéntiâ: mélior est acquisítio ejus negotiatióne argenti, & auri primi, & puríssimi fructus ejus: pretiósior est cunctis ópibus; & ómnia quæ desiderantur, huic non valent comparári.

Hymnus, O qui perpétuus. *ut in 1. Vesperis*, xvj.

℣. Beátus vir qui dispónet sermónes suos in judício: ℟. In æternum non commovébitur. *Ps* 111.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Qui docti fúerint, fulgébunt quasi splendor firmamenti; & qui ad justítiam erúdiunt multos, quasi stellæ in perpétuas æternitátes, allelúia. *Dan.* 12.

Oratio ut suprà ad Laudes.

COMMUNE SS. ABBATUM, Monachorum, Cœnobitarum, & Anachoretarum.

IN I. VESPERIS.

Ant. 8. D. QUid prodest hómini, si mundum universum lucrétur, ánimæ verò suæ detrimentum patiátur? allelúia. *Matth.* 16.

Ant. 8. c. Si vis perfectus esse, vade, vende quæ habes, & da paupéribus; & habébis thesaurum in cœlo, allelúia. *Matth.* 19.

Ant. 6. F. Nemo est qui relíquerit domum, aut agros propter me, qui non accípiat cénties tantùm in témpore hoc, & in século futúro vitam æternam, allelúia. *Marc.* 10.

Ant. 3. b. Salva ánimam tuam: noli respícere post tergum; salvum te fac, ne péreas, allelúia. *Genes.* 19.

Ant. 7. c. Séquere me, et dimitte mórtuos sepelíre mórtuos suos, allelúia. *Matth.* 8.

Capitulum. 2. Cor. 6.

EXíte de médio eórum, & separámini, dicit Dóminus, & immundum ne tetigéritis: & ego recípiam vos; & ero vobis in patrem, & vos éritis mihi in fílios.

℟. Susceptor meus es tu, Dómine, & in verbum tuum supersperávi: * Declináte à me, maligni, & † Scrutábor mandáta Dei mei, allelúia, allelúia. ℣. Magister, sequar te quòcumque ieris. * Declináte. Glória Patri. † Scrutábor. *Ps.* 118. *Matth.* 8.

Hymnus. S. V.

FElíces némorum pángimus íncolas,
Certo consílio quos Deus ábdidit;

Ne contágio secli
Mores læderet íntegros.
Ut te possídeant quem
sítiunt Deum,
Urbes, regna, suos, se quoque déserunt:
Totus víluit orbis,
Dum cœléstia cógitant.
Nudi, prompti, álacres,
líberi ab ómnibus,
Ad luctam púgiles óciùs ádvolant;
Ut vastum mare tranent,
Prudentes onus éxuunt.
Æternas ut opes, certáque gáudia
Secúri rápiant, ómnia lúdicra
Sano péctore temnunt;
Confísi melióribus.
Illis summa fuit glória déspici;
Illis divítiæ paupériem pati;
Illis summa volúptas
Longo supplício mori.
Fac nos, summe Deus, quæ pátimur mala,
In pœnam scélerum ferre libéntiùs;
Et, tellúre relictâ,
Immortália quærere.
Æternus sit honos ingénito Patri;
Sit par unígenæ glória Fílio;
Sacri nexus amóris,
Laus compar tibi, Spíritus. Amen.

Si sit Abbas, ℣. Potens in terra erit semen ejus: ℟. Generátio rectórum benedicétur. *Ps.* 111.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Egrédere de cognatióne tuâ, & de domo patris tui; & veni in terram quam monstrábo tibi: faciamque te in gentem magnam, & benedícam tibi, allelúia. *Gen.* 12.

Oratio ut infrà ad Laudes.

Si non sit Abbas, ℣. In umbra alárum tuárum sperábo, ℟. Donec tránseat iníquitas. *Ps.* 56.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. D. Reliquisti parentes tuos: plenam mercédem recípias à Dómino Deo, ad quem venisti, & sub cujus confugisti alas, allelúia. *Ruth* 2.

Oratio ut infrà ad Laudes

[*In Solemnibus-majoribus & supra, ad Completorium, Ant.* 4. c. Qui hábitant in deserto, secúri dórmient in sáltibus: & ponam eos in circúitu collis mei benedictiónem, allelúia. *Ezech.* 34.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 2. A. Habitábit in solitúdine judícium; & erit opus justítiæ pax, & cultus justítiæ siléntium, & secúritas usque in sempitérnum, allelúia. *Is.* 32.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Remuneratórem inquiréntibus se, Deum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Hebr.* 11.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Felíces némorum, *ut in I. Vesperis.*

Ant. 2. D. Non defícimus: sed licet is qui foris est, noster homo corrumpátur; tamen is qui intus est, renovátur de die in diem, allelúia. 2. *Cor.* 4.

℣. Rédimit Dóminus de

intéritu vitam tuam; ℟. Renovábitur ut áquilæ juventus tua. *Ps.* 102.

℟. *j.* Exeámus ad Jesum extra castra, impropérium ejus portantes; * Non enim habémus hic manentem civitátem, sed futúram inquírimus, allelúia, allelúia. ℣. Peregríni sumus coram te, Deus: dies nostri quasi umbra super terram; * Non enim. Glória. * Non enim. *Hebr.* 13. 1. *Paral.* 29.

℟. *ij.* Non secundùm carnem ambulámus, sed secundùm spíritum; quóniam sapiéntia carnis inimíca est Deo: * Qui autem in carne sunt, Deo placére non possunt, allelúia, allelúia. ℣. Excelsus Deus & hábitans cum contríto & húmili spíritu; ut vivíficet spíritum humílium, & vivíficet cor contritórum: * Qui autem. *Rom.* 8. *Is.* 57.

℟. *iij.* Quæ mihi fuérunt lucra, hæc arbitrátus sum propter Christum detrimenta; * Ut invéniar in illo habens justítiam quæ ex fide est, configurátus morti ejus, allelúia, allelúia. ℣. Elégi abjectus esse in domo Dei mei, magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum; * Ut invéniar. Glória Patri. * Ut invéniar. *Philipp.* 3. *Ps.* 83. Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedícite, sancti & húmiles corde, Dómino: ℟. Laudáte, & superexaltáte eum in sǽcula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Ant. 7. d. PErféctio tua, Dómine, & doctrína tua viro sancto tuo, qui dixit patri suo & matri suæ: Néscio vos; & frátribus suis: Ignóro vos, allel. *Deut.* 33.

Ant. 1. *g.* Non sedi in concílio ludéntium; solus sedébam, quóniam comminatióne replesti me, allelúia. *Jerem.* 15.

Ant. 3. b. Exui me stolâ pacis, indui autem me sacco obsecratiónis; & venit mihi gáudium à Sancto, allelúia. *Baruch* 4.

Ant. 4. a. Mihi mundus crucifixus est, & ego mundo, allelúia. *Galat.* 6.

Ant. 8. G. In voce laudis immolábo tibi: quæcumque vovi, reddam pro salúte Dómino, allelúia. *Jonæ* 11.

Capitulum. Is. 51.

COnsolábitur Dóminus Sion, & consolábitur omnes ruínas ejus: & ponet desertum ejus quasi delícias, & solitúdinem ejus quasi hortum Dómini. Gáudium & lætítia inveniétur in ea, gratiárum áctio, & vox laudis.

Pro sancto Abbate, Monacho, & Cœnobita,

Hymnus. S. V.

O Pulcras ácies, castráque fórtia,
Quas spes, una fides, unus amor regit!
Omnes lege sub una,
Uno sub duce mílitant.
Heu! quantis rápiunt astra labóribus;

Pulsant perpétuis quéstibus æthera,
Per jejúnia longa
Vires córporis átterunt.
Votis unánimes, vi quoque flétuum
Instant, & sócias ingéminant preces,
Et concórdibus armis
Vim cœlo simul ínferunt.
Hæc vis grata Deo; sic amat óptimus
Vinci per lácrymas, per gémitus, Pater:
Sic duris reserátur
Cœlum conditiónibus.
Fervent quando die cuncta tumúltibus,
Altum turba silet; cétera dum tacent,
Hi per cántica rumpunt
Noctis longa siléntia.
Exercet vígiles contínuus labor;
Incumbunt óperi non résides manus;
Tellus culta colónis
Victum suppéditat suis.
Quin regína sui mens quoque súbditur,
Rectorísque studet nútibus óbsequi;
Nil servat sibi juris,
Capto libérior jugo.
Æternus sit honor ingénito Patri;
Sit par unígenæ glória Fílio;
Sacri nexus amóris,
Laus compar tibi, Spíritus. Amen.

Pro sancto Anachoreta & Solitario, Hymnus. S. V.

Quid tu, relictis úrbibus,
Mortálium consórtia
Timens fugis? quid tu vides,
Solusque tecum cógitas?
Mentis volátu líbero,
Percurris æternas domos;
Et quæ negas mortálibus,
Transfers Deo commércia.
Præsens choris cœléstibus,
Sacro quiétus ótio,
Totus tuendo Númini,
Totus colendo tu vacas.
Quàm pura, qui te díligunt,
O Christe, libant gáudia!
Te propter antris ábditos
Sinu recondis in tuo.
Da, Christe, nos tecum mori, &c. *suprà*, ij.

Si sit Abbas, ℣. Veníte, fílii, audíte me: ℟. Timórem Dómini docébo vos. *Ps.* 33.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. *D.* Ecce ego & púeri mei quos dedit mihi Dóminus in signum & in portentum Israel à Dómino exercítuum, qui hábitat in monte Sion, allelúia. *Is.* 8.

Oratio.

Da nobis, quæsumus, Dómine, ut beátus Abbas *N.* qui ex zelo reguláris observántiæ glóriam consecútus est, suæ nos fídei documentis informet & ádjuvet suffrágiis; Per Dóminum nostrum.

Alia Oratio.

Da nobis, quæsumus, Deus noster, beáti Abbátis *N.* intercessiónibus sublevári; ut per quem servis tuis perfectiónis evangélicæ documenta donasti, per eum subsídia perpétuæ salútis impendas; Per.

Si non sit Abbas, ℣. Clamávi ad te, Dómine, dixi: Tu es spes mea, ℟. Pórtio mea in terra vivéntium. *Ps.* 141.

Ad Benedictus. *Ant.* 5. C. Pars mea Dóminus, dixit ánima mea. Bonus est Dóminus ánimæ quærenti illum. Bonum est præstolári cum siléntio salutáre Dei, allelúia. *Thren.* 3.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, terréna pro te calcántium merces magna nimis: da nobis exemplo & intercessióne beáti *N.* cujus solémnia celebrámus, ut purificátis ab omni séculi desidério méntibus, te solo dívites esse velímus; Per Dóminum nostrum.

Alia Oratio.

DEus, qui nos ádmones exemplo beáti *N.* temporália despícere, & ad ætérna festináre: da fámulis tuis, ut quæ tibi plácita cognóvimus, ipso pro nobis intercedénte, impléte valeámus; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Perféctio.

AD TERTIAM.

Ant. 1. *g.* Non sedi.

Capitulum. 1. Joan. 2.

SI quis díligit mundum, non est cáritas Patris in eo; quóniam omne quod est in mundo, concupiscéntia carnis est, & concupiscéntia oculórum, & supérbia vitæ; quæ non est ex Patre, sed ex mundo est. Et mundus transit, & concupiscéntia ejus; qui autem facit voluntátem Dei, manet in ætérnum.

℟. *br.* Elongávi fúgiens: * mansi in solitúdine, * Allelúia, allelúia. Elongávi fúgiens. ℣. Quóniam vidi iniquitátem * & contradictiónem in civitáte, * Allelúia, allelúia. Glória Patri. Elongávi. *Ps.* 54.

℣. Confíge timóre tuo carnes meas; ℟. A judíciis enim tuis tímui. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 3. b. Exui me.

Capitulum. Hebr. 12.

OMnis disciplína in præsenti quidem vidétur non esse gáudii, sed mœróris; póstea autem fructum pacatíssimum exercitátis per eam reddet justítiæ.

℟. *br.* Propter verba labiórum tuórum * ego custodívi vias duras, * Allelúia, allelúia. Propter. ℣. Pérfice gressus meos * in sémitis tuis, * Allelúia, allelúia. Glória Patri. Propter. *Ps.* 16.

℣. Induébar cilício: ℟. Humiliábam in jejúnio ánimam meam. *Ps.* 34.

AD NONAM.

Ant. 8. *G.* In voce laudis.

Capitulum. Eccli. 51.

VIdéte óculis vestris quia módicum laborávi, & invéni mihi multam réquiem. Assúmite disciplínam in multo número argenti, & copiósum aurum possidéte in ea. Lætétur ánima

ma vestra in misericórdia ejus; & non confundémini in laude ipsíus.

℟. *br.* Sépties in die * laudem dixi tibi, * Allelúia, allelúia. Sépties in die. ℣. Super justítia * justítiæ tuæ, * Allelúia. Glória Patri. Sépties in die.

℣. Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, ℟. In loco peregrinatiónis meæ. *Ps.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. D. Sumus húmiles in universa terra, Dómine: sed in ánimo contríto & spíritu humilitátis suscipiámur; quóniam non est confúsio confidéntibus in te, allelúia. *Dan.* 3.

Ant. 8. G. Non derelínquimur, semper mortificatiónem Jesu in córpore nostro circumferentes; ut & vita Jesu manifestétur in carne nostra mortáli, allelúia. 2. *Cor.* 4.

Ant. 6. F. Quasi morientes, & ecce vívimus; quasi tristes, semper autem gaudentes; tamquam nihil habentes, & ómnia possidentes, allelúia. 2. *Cor.* 6.

Ant. 7. d. Omnes unánimes, compatiéntes, fraternitátis amatóres, misericordes, modesti, húmiles, allelúia. 1. *Petr.* 3.

Ant. 4. D. Teneámus spei nostræ confessiónem indeclinábilem, (fidélis enim est qui repromísit) & considerémus ínvicem in provocatiónem caritátis & bonórum óperum, allelúia. *Hebr.* 10.

Capitulum. Deut. 7.

Dominus Deus ipse est fortis & fidélis, custódiens pactum & misericórdiam diligéntibus se, & his qui custódiunt præcepta ejus in mille generatiónes.

Hymnus, Felíces némorum. *ut in I. Vesperis.* xx.

Si sit Abbas, ℣. Justus ut palma florébit, ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. *Ps.* 91.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Atténdite ad patrem vestrum, qui sequímini quod justum est, & quæritis Dóminum; quia unum vocávi eum, & benedixi ei, & multiplicávi eum, allelúia. *Is.* 51.

Oratio ut suprà ad Laudes.

Si non sit Abbas, ℣. Plantáti in domo Dómini, florébunt; ℟. Ut annúntient quóniam rectus Dóminus. *Ps.* 91.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. E. Scimus quóniam, si terrestris domus nostra dissolvátur, ædificatiónem ex Deo habémus ætернam in cœlis: nam & in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram, quæ de cœlo est, superíndui cupientes, allelúia. 2. *Cor.* 5.

Oratio ut suprà ad Laudes.

COMMUNE JUSTORUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 7. a. DIcébat Jesus ad omnes: Si quis vult post me veníre, ábneget semetipsum, & tollat crucem suam quotídie, & sequátur me, allelúia. *Luc.* 9.

Ant. 2. D. Dico vobis: Nisi abundáverit justítia vestra plusquàm Scribárum & Pharisæórum, non intrábitis in regnum cœlórum, allelúia. *Matth.* 5.

Ant. 6. C. Nisi conversi fuéritis, & efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in regnum cœlórum, allelúia. *Matth.* 18.

Ant. 8. G. Non omnis qui dicit mihi: Dómine, Dómine, intrábit in regnum cœlórum; sed qui facit voluntátem Patris mei qui in cœlis est, ipse intrábit in regnum cœlórum, allelúia. *Matth.* 7.

Ant. 4. D. Conténdite intráre per angustam portam; quia multi, dico vobis, quærent intráre, & non póterunt, allelúia. *Luc.* 13.

Capitulum. Eccli. 2.

QUi timétis Dóminum, crédite illi; & non evacuábitur merces vestra. Qui timétis Dóminum, speráte in illum; & in oblectatiónem véniet vobis misericórdia. Qui timétis Dóminum, dilígite illum; & illuminabuntur corda vestra.

℟. Qui timent Dóminum, non erunt incredíbiles verbo illíus; & * Qui díligunt illum, conservábunt viam illíus, allelúia, allelúia. ℣. Plenitúdo legis est diléctio. * Qui. Glória Patri. * Qui. *Eccli.* 2. *Rom.* 13.

Hymnus. G. Ep. S.

SUmmi pusillus grex Patris,
Timóre mentem sólvite;
Sui paternus vos amor
Vult esse regni cómpotes.

En regnat inter cœlites,
Qui vixit olim século
Ignótus, exósus sibi,
Qui pauper, & sciens pati.

Angusta pœniténtiæ
Ingressus, & viam crucis,
Per dura Christum prælia,
Per damna non timet sequi.

Carnem terit jejúniis;
Linguam domat siléntio;
In páuperum, parcus sibi,
Abscondit & spargit sinu.

Sapóre verbi páscitur;
Totóque legem péctore
Scrutátus, orat pérvigil;
Mens celsa versátur polo.

Hâc surgit ad cœlum viâ:
Et nos eádem da, Pater,
Da, Nate, da cum Spíritu,
Ad te veníre sémitâ. Amen.

Si sit Sacerdos, ℣. Oculi mei ad fidéles terræ, ut sédeant mecum: ℟. Ambulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat. *Ps.* 100.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Notum fáciet Dóminus qui

ad se pertíneant, & sanctos applicàbit sibi; & quos elégerit, appropinquábunt ei, allelúia. *Num.* 16.

Oratio ut infrà ad Laudes.

Si non sit Sacerdos, ℣. Sperent in te qui novérunt nomen tuum; ℟. Quóniam non dereliquísti quærentes te, Dómine. *Ps.* 9.

Ad Magníficat. *Ant.* J. Qui confídunt in Dómino, intélligent veritátem: & fidéles in dilectióne acquiescent illi; quóniam donum & pax est electis ejus, allelúia. *Sap.* 3.

Oratio ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus-majoribus & suprà, ad Completorium, Ant.* 2. A. Vigiláte, & estóte paráti; quia quâ nescítis horâ Fílius hóminis ventúrus est, allelúia. *Matth.* 24.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. C. Oculus non vidit, Deus, absque te, quæ præparasti expectántibus te, allelúia. *Is.* 64.]

AD NOCTURNUM.

Invit. Diligentem justos Dóminum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Ps.* 145.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus. S. V.

NOn parta solo sánguine
Ornat beátos púrpura:
Sunt incruenta, quæ suos
Habent triumphos, prælia.

Non iste flammas, non cruces,
Non sensit uncos péctines:
Crudélis & durus sibi
Se morte lentâ cónficit.

Si lictor illi défuit,
Si vincla, fustes, úngulæ;
Paráta pro Christo mori,
Hoc supplet omne cáritas.

Corpus subégit cástitas,
Et líberam mentem fides;
Amor supernis ígnibus
Totam litávit hóstiam.

Venis apertis ómnibus,
Qui vellet ultro erúmpere,
Fraudátus optátâ viâ,
It fusus in fletum cruor.

Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere:
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 2. D. Beáti qui lugent, quóniam ipsi consolabuntur, allelúia. *Matth.* 5.

℣. In nómine tuo exultabunt justi, Dómine, ℟. Et in justítia tua exaltabuntur. *Ps.* 88.

℟. *j.* Omnis qui venit ad me, & audit sermónes meos, & facit eos, ostendam vobis cui símilis sit: * Símilis est hómini ædificanti domum, qui fodit in altum, & pósuit fundamentum super petram, allelúia, allelúia. ℣. Beátus homo, cui donátum est habére timórem Dei: qui tenet illum, cui assimilábitur? * Símilis est. *Luc.* 6. *Eccli.* 25.

℟. *ij.* Quàm magnus qui invénit sapiéntiam & sciéntiam! sed * Non est super timentem Dóminum, al-

lelúia, allelúia. ℣. Mundémus nos ab omni inquinamento carnis & spíritûs, perficientes sanctificatiónem in timóre Dei: * Non est. Eccli. 25. 2. Cor. 7.

℟. iij. Sapiéntia justum deduxit per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei; & * Dedit illi sciéntiam sanctórum: † Honestávit illum in labóribus, & complévit labóres illius, allelúia, allelúia. ℣. Regnum Dei justítia est, & pax in Spíritu sancto: qui in hoc servit Christo, placet Deo; * Dedit illi. Glória Patri. † Honestávit illum, Sap. 10. Rom. 14.

Te Deum.

℣. Sacerd. Benedícite, servi Dómini, Dómino; ℟. Laudáte & superexaltáte eum in sécula. Dan. 3.

AD LAUDES.

Ant. 1. f. ANte Dóminum qui elégit me, vílior fiam plusquàm factus sum; & ero húmilis in óculis meis, allelúia. 2. Reg. 6.

Ant. 8. c. Semper quasi tumentes super me fluctus tímui Deum, & pondus ejus ferre non pótui, allelúia. Job 31.

Ant. 4. d. A mandátis labiórum ejus non recessi, & in sinu meo abscondi verba oris ejus, allelúia. Job 23.

Ant. 5. a. Ambulávit pes meus iter rectum: zelátus sum bonum, & non confúndar, allelúia. Eccli. 51.

Ant. 3. d. Donec súpereft hálitus in me, non loquentur lábia mea iniquitátem, nec lingua mea meditábitur mendácium, allelúia. Job 27.

Capitulum. 2. Cor. 1.

GLória nostra hæc est, testimónium consciéntiæ nostræ, quòd in simplicitáte cordis & sinceritáte Dei, & non in sapiéntia carnáli, sed in grátia Dei conversáti sumus in hoc mundo.

Hymnus. S. V.

QUi te, Deus, sub íntimo
Amans recépit péctore,
Non ille terras ámpliùs
Suspírat, oblítus suî.

Quid ergo gaudes néctere
Tristes moras amántibus?
Terris retardas éxules,
Cives polo quos déstinas?

Hinc fervet in dies amor;
In vota toti diffluunt:
Ad astra festinántibus
Fit pœna vita lóngior.

Vix iste tardi córporis
Pondus molestum sústinet;
Præ mortis óccupat diem,
Ardens Deo se júngere.

Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Si sit Sacerdos, ℣. Emitte lucem tuam & veritátem tuam, Dómine: ℟. Ipsa me deduxérunt & adduxérunt in tabernácula tua. Ps. 42.

Ad Benedictus. *Ant.* J. Fidúciam habémus per Christum ad Deum; qui & idóneos nos fecit ministros novi testamenti, non litterâ, sed spíritu, allelúia. 2. *Cor.* 3.

Oratio.

DOmine Deus omnípotens, qui fámulum tuum *N.* ut sacerdótio tibi fungerétur, à pópulo segregasti: ejus nos intercessióne sécerne à peccatóribus, & cum electis tuis regále tibi sacerdótium constítue; Per Dóminum nostrum.

Alia Oratio.

DEus, qui in Ecclésiæ tuæ decus & subsídium, beátum Sacerdótem *N.* sacro ministério decorasti: præsta, ut per quem verbum & sacramentum Domínicum accépit, ejus patrocínio dignos utriusque fructus percípiat; Per Dóminum.

Si non sit Sacerdos, ℣. Proba me, Deus, & vide si via iniquitátis in me est; ℟. Et deduc me in via ætérna. *Ps.* 138.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Qui facit veritátem, venit ad lucem, ut manifestentur ópera ejus; quia in Deo sunt facta, allelúia. *Joan.* 3.

Oratio.

DEus, qui nobis festivitátem beáti *N.* tríbuis celebráre: præsta, ut illíus premente vestígia sanctitátis, ad te qui solus vera vita es, toto corde tendámus; Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Alia Oratio.

PRæsta, quæsumus, miséricors Deus, ut quam fidélis servus tuus *N.* accépit à justo Júdice corónam, eamdem & nos, ejus intercessióne, post consummátum ritè cursum recípere mereámur; Per Dóminum nostrum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Ante Dóminum.

AD TERTIAM.

Ant. 8. c. Semper.

Capitulum. Philip. 2.

CUm metu & tremóre vestram salútem operámini; Deus est enim qui operátur in vobis & velle & perfícere, pro bona voluntáte.

℟. *br.* Convertantur mihi * timentes te, Dómine, * Allelúia, allelúia. Convertantur. ℣. Et qui novérunt * testimónia tua, * Allelúia. Glória Patri. Convertantur.

℣. Párticeps ego sum ómnium timéntium te, ℟. Et custodiéntium mandáta tua. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 4. d. A mandátis.

Capitulum. Jac. 1.

QUi perspéxerit in legem perfectam libertátis, & permánserit in ea, non audítor obliviósus factus, sed factor óperis; hic beátus in facto suo erit.

℟. *br.* Lucerna pédibus meis * verbum tuum, Dómine, * Allelúia, allelúia. Lucerna. ℣. Et lumen * sé-

mitis meis, * Allelúia. Glória Patri. Lucerna.

℣. Servávi mandáta tua & testimónia tua, ℟. Quia omnes viæ meæ in conspectu tuo. *Ps.* 118.

AD NONAM.

Ant. 3. *d.* Donec súperest.

Capitulum. Eccli. 15.

JUstítia longè abest à supérbia & dolo: viri mendáces non erunt illius mémores; & viri veráces invenientur in illa, & succéssum habébunt usque ad inspectiónem Dei.

℟. *br.* Justítia tua, Dómine, * justítia in ætemum, * Allelúia, allelúia. Justítia. ℣. Et lex tua * véritas, * Allelúia. Glória Patri. Justítia tua.

℣. Ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque, ℟. Quia in judíciis tuis supersperávi. *Ps.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 6.F. ECce verè Israelíta, in quo dolus non est, allelúia. *Joan.* 1.

Ant. 4. *D.* Erat vir simplex, & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo, allelúia. *Job* 1.

Ant. 1. D. Custodívit ánimam suam, & memor fuit Dómini in toto corde suo, allelúia. *Tob.* 1.

Ant. 3. a. Non prætériit de universis mandátis, nec unum quidem verbum quod jússerat Dóminus, allelúia. *Jos.* 11.

Ant. 5. C. Immóbilis in Dei timóre permansit, agens grátias Deo ómnibus diebus vitæ suæ, allelúia. *Tob.* 2.

Capitulum. Galat. 6.

FRatres; Quæ seminávérit homo, hæc & metet. Quóniam qui séminat in carne sua, de carne & metet corruptiónem: qui autem séminat in spíritu, de spíritu metet vitam ætérnam.

Hymnus, Summi. xxvj.

Si sit Sacerdos,

℣. Sacerdótes Sion índuam salutári: ℟. Et sancti ejus exultatióne exultábunt. *Ps.* 131.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Operátus est bonum, & rectum, & verum coram Dómino Deo suo in universa cultúra ministérii domûs Dómini: fecitque, & prosperátus est, allelúia. 2. *Paral.* 31.

Oratio ut suprà ad Laudes.

Si non sit Sacerdos,

℣. Innocens mánibus & mundo corde, ℟. Hic accípiet benedictiónem à Dómino. *Ps.* 23.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Tu fecisti, Dómine, cum servo tuo misericórdiam magnam, sicut ambulávit in conspectu tuo in veritáte, & justítia, & recto corde tecum, allelúia. 3. *Reg.* 3.

Oratio ut suprà ad Laudes.

COMMUNE VIRGINUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 3. a. QUid Dómini bonum est, & quid pulcrum ejus, nisi fruméntum electórum, & vinum gérminans vírgines? allelúia. *Zachar.* 9.

Ant. 6. F. Laudábunt, & cónfluent ad bona Dómini, & ultrà non esúrient: tunc lætábitur virgo in choro, allelúia. *Jerem.* 31.

Ant. 5. a. Non dicat: Ecce ego lignum áridum; quia hæc dicit Dóminus: Qui tenúerint fœdus meum, dabo eis in domo mea locum, allelúia. *Is.* 56.

Ant. 1. D. Dabo eis nomen mélius à fíliis & filiábus: nomen sempitérnum dabo eis, quod non períbit, allelúia. *Is.* 56.

Ant. 7. a. Non omnes cápiunt verbum istud, sed quibus datum est, allelúia. *Matth.* 19.

Capitulum. 1. Cor. 7.

UNusquisque próprium donum habet ex Deo: álius quidem sic, álius verò sic. Dico autem non nuptis, & víduis: Bonum est illis, si sic permáneant.

℟. Nescítis quóniam córpora vestra membra sunt Christi? membra vestra templum sunt Spíritûs sancti qui in vobis est: * Glorificáte, & † Portáte Deum in córpore vestro, allelúia, allelúia. ℣. Ponam tabernáculum meum in médio vestrî: ambulábo inter vos, & ero Deus vester: * Glorificáte. Glória Patri. † Portáte. 1. *Cor.* 6. *Levit.* 26.

Si fit Martyr, Hymnus. S.V.

FEstis læta sonent æthera cánticibus:
Nunc aptáte tubas, súmite tympana,
Cœtus Angélici; dícite Vírginem,
Christi dícite Mártyrem.
Vestris illa fuit débita cœtibus,
Quæ mortális adhuc, nóbilis æmula,
Ut vos exprímeret, dedídicit genus,
Virgo córporis ímmemor.
Sed quid cogis, amor? Fórtiter ámbiit
Sponso virgíneum fúndere sánguinem;
Oblíti méminit tunc bene córporis,
Præclárae sítiens necis.
Sic quâ parte minor, vos superéminet,
Immortále genus, quæ pótuit mori,
Et per damna sui córporis íntegram
Testári Dómino fidem.
Patri máxima laus, máxima Fílio,
Amborumque sacro máxima Flámini,

Per quem magnánimæ prælia sústinent,
Spreto fúnere, Vírgines.
Amen.
℣. Deus præcinxit me virtúte; ℟. Et pósuit immaculátam viam meam. *Ps.* 17.
Ad Magníficat. *Ant.* 4. E. Infirma mundi elégit Deus, ut confundat fórtia; ut non gloriétur omnis caro in conspectu ejus, allelúia. 1. *Cor.* 1.
Oratio ut infrà ad Laudes.
Si non sit Martyr,
Hymnus.
VOs ô virgínei cum cítharis chori,
Agni delíciæ, pars gregis óptima,
Sponsum virgíneo progénitum sinu
Puris tóllite láudibus.
Hæc est sacra dies, óbvia quâ suo
Cum plena rútilans lámpade júngitur
Sponso; stansque throno próxima, cóncinit
Virgo cántica Vírgini.
Solo digna Deo cónjuge, réspuit
Mortáles thálamos: ut semel óbligat
Sese fida suo quem bene déperit,
Ultro se Deus óbligat.
Purum ne máculent pectus imágines,
In se tota sui córporis ímmemor
Mens sese récipit; nil óculi vident,
Surdis nil sonat áuribus.
Ægro vix sua sunt pábula córpori:
Ardet mille modis ante diem mori:
Quidquid mors rápiet, jam sibi præripit;
Unus sit Deus ómnia.
Fac, ô Christe, tuæ Vírginis æmulos
Hâc nos ire tibi quâ gráditur viâ;
Qui gens sancta sumus, móribus íntegris
Fac soli tibi vívere.
Da te, summe Pater, tóllere láudibus:
Da te, Christe, sequi, láurea Vírginum:
Fac incensa tuis, Spíritus, árdeant
Flammis frígida péctora.
Amen.
℣. Audi, fília, & vide, & inclína aurem tuam: ℟. Obliviscere pópulū tuum, & domum patris tui. *Ps.* 44.
Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Complácuit Dómino in te: & gaudébit super te Deus tuus, allelúia. *Is.* 62.
Oratio ut infrà ad Laudes.
[*In Solemn. maj. & supra, ad Completorium, Ant.* 2. A. Ego dilecto meo; & ad me convérsio ejus, allel. *Cant.* 6.
Ad Nunc dimittis.
Ant. 3. E. Vox dilecti mei pulsantis: Aperi mihi, soror mea, immaculáta mea, allelúia. *Cant.* 5.]
AD NOCTURNUM.
Invit. Agnum quem sequuntur Vírgines, * Veníte, adorémus, allel. *Apoc.* 14.
Ps. 94. Veníte. 2.

Si sit Martyr,

Hymnus. S. V.

VIrginum robur, Deus, atque custos;
Sexus imbellis médios per enses,
Dum faves, quas non súperat viríli
Péctore mortes!
Pro tuis aris animósa Virgo
Molle dat pœnis laceráre corpus:
Non suos sentit, memor, ô! tuórum,
Christe, dolórum.
Non graves plagæ, válidi nec ictus
Integram possunt violáre mentem;
Quin sacri crescit magìs obstinátus
Ardor amóris.
Sponsa dilecto placitúra sponso,
Déspicit ruptum laniáta corpus:
Est suus truncis honor, & venustas
Est sua membris.
Omnis à Recto fluit ille splendor:
Christe, sic olim, cruce tensus altâ,
Obsequens Patri, láceros placébas
Hórridus artus.
Summa laus Patri, genitóque Verbo,
Et tibi compar, utriusque Nexus:
Fac tibi semper placeámus uni
Móribus æquis.
Amen.

Si non sit Martyr,

Hymnus. S. V.

CŒlestis aula pánditur;
En Sponsus; omnes óbviæ
Exíte sponso vírgini,
Exíte, sponsæ Vírgines.
Hæc nuptiális est dies,
Quæ longa post suspíria
Dat ómnibus, dat síngulis
Jam plénius frui Deo.
Quæ casta vobis gáudia,
Quos afflet ignes, dícite:
Ab ore cujus púrior
Torrens voluptas éffluit?
Hunc propter unum víluit
Superba regum púrpura:
Dotáta quæ sponso Deo,
Quid virgo terris ámbiat?
O virginàles núptiæ,
Per quas caro fit spíritus!
O dulce vinclum, júngitur
Quo mens Deo, menti Deus!
Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 7. d. Cantábant quasi cánticum novum ante sedem; vírgines enim sunt, allelúia. *Apoc.* 14.

℣. Collaudáte cánticum, & benedícite Dóminum; ℟. Date nómini ejus magnificéntiam, & confitémini illi. *Cant. Eccli.* 39.

℟. j. O quam pulcra est casta generátio cum claritáte! * Immortális est memó-

ria illíus; quóniam & apud Deum nota est, & apud hómines, allelúia, allelúia. ℣. Relígio munda apud Deum & Patrem hæc est, immaculátum se custodíre ab hoc sǽculo; * Immortális. *Sap.* 4. *Jac.* 1.

℞. ij. Felix est stérilis; * Et incoinquináta habébit fructum in respectióne animárum sanctárum, allelúia, allelúia. ℣. Deus reddet iis qui secundùm patiéntiam boni óperis, incorruptiónem quærunt, vitam ætérnam; * Et. *Sap.* 3. *Rom.* 2.

℞. iij. Dábitur illi sors in templo Dei acceptíssima; * Bonórum enim labórum gloriósus est fructus, & quæ non cóncidat radix sapiéntiæ, allelúia, allel. ℣. Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt; * Bonórum. Glória Patri. * Bonórum. *Sap.* 3. *Matth.* 8.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantábo tibi, Dñe: ℞. Psallam, & intélligam in via immaculáta. *Ps.* 100.

AD LAUDES.

Ant. 1. g. DIlectus meus descendit in hortum suum ad aréolam arómatum, ut lília cólligat, allelúia. *Cant.* 6.

Ant. 5. a. Invéni quem díligit ánima mea: ténui eum, nec dimittam, allelúia. *Cant.* 3.

Ant. 2. D. Ego dilécto meo, & diléctus meus mihi, qui páscitur inter lília, allelúia. *Cant.* 6.

Ant. 6. C. Diléctus meus ordinávit in me caritátem: fulcíte me flóribus, stipáte me malis, allelúia. *Cant.* 2.

Ant. 3. a. Sub umbra illíus quem desideráveram, sedi; & fructus ejus dulcis gútturi meo, allel. *Cant.* 2.

Capitulum. Sap. 8.

SCivi quóniam áliter non possem esse cóntinens, nisi Deus det; & hoc ipsum erat sapiéntiæ scire cujus esset hoc donum.

Si sit Martyr, Hymnus. S.V.

QUid sacram, Virgo, generósa Martyr,
Ambiunt frontem dúplices corónæ?
Nempe non unam gémino reportas
Hoste triumphum.

Móllior fregit neque te volúptas;
Impotens flexit neque te tyrannus;
Tu graves pœnas, paritérque blandos
Vincis amóres.

Líliis sponsus récubat, rosísque;
Tu tuo semper bene fida sponso,
Et rosas martyr, simul & dedísti
Lília virgo.

Summa laus Patri, genitóque Verbo,
Et tibi compar, utriúsque Nexus:
Fac tibi semper placeámus uni
Móribus æquis. Amen.

℣. Hæréditas immaculatórum in ætérnum erit;

℟. Non confundentur in témpore malo. *Ps.* 36.

Ad Benedictus. *Ant.* 5. C. Factus est Dñus firmamentum meum : liberávit me, quia compláicui ei : secundùm mundítiam mánuum meárum reddet mihi, allelúia. 2. *Reg.* 22.

Oratio.

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulisti : concéde propítius, ut qui beátæ *N.* vírginis & mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exempla gradiámur ; Per Dóminum.

Alia Oratio.

INdulgéntiam nobis, quæsumus, Dómine, beáta *N.* virgo & martyr implóret, quæ tibi grata semper éxtitit, & mérito castitátis, & tuæ professióne virtútis ; Per Dóminum.

Si non sit Martyr,

Hymnus. G. Ep. S.

NOn vana dilectum gregem
Pavêre mundi gáudia,
Nec pura fallax péctora
Imágo lusit séculi.

Sed hæc tuárum própria
Sunt, Christe, sponsárum bona,
Te semper & tecum tuis
In te potíri gáudiis.

Castis vicissim tu tibi
In córdibus thorum struis ;
Interque flammas íntimo
Amans quiescis in sinu.

Hic unus est sponsis amor,
Unusque tecum spíritus ;
Beasque sponsus síngulas,
In teque transformas, Deus.

Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus,
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Sit laus Patri, laus Fílio ;
Sit par tibi laus, Spíritus,
Divína qui perénnibus
Firmas sigillis fœdera.
Amen.

℣. Sitivit in te ánima mea : ℟. Quàm multiplíciter tibi caro mea ! *Ps.* 62.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. G. Exultábit ánima mea in Deõ meo ; quia índuit me vestiméntis salútis, quasi sponsam ornátam monílibus suis, allelúia. *Is.* 61.

Oratio.

DEus, qui habitáculum tuum in corde pudíco constituisti : concéde, ut qui fidélis sponsæ tuæ *N.* puritátem húmili venerámur obséquio, piæ conversatiónis sequámur exemplo ; Per.

Alia Oratio.

OMnípotens sempiterne Deus, qui mundi contemptum te diligéntibus inspirasti : da nobis, in festivitáte beátæ *N.* vírginis, ejus intercessióne, terréna despícere, & tibi soli firmiter adhærére ; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Dilectus meus.

AD TERTIAM.

Ant. 5. a. Invéni.

Capitulum. 1. Cor. 7.

DE virgínibus præceptum Dómini non hábeo ; consilium autem do,

tamquam misericórdiam consecútus à Dómino, ut sim fidélis.

℟. br. Lætétur mons Sion: * exultent fíliæ Judæ, * Allelúia, allelúia. Lætétur. ℣. Propter judícia tua, * Dómine, * Allelúia. Glória Patri. Lætétur. Ps. 47.

℣. Audívit, & lætáta est Sion; ℟. Et exultavérunt fíliæ Judæ. Ps. 96.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Ego.

Capitulum. 1. Cor. 7.

MUlier innupta, & virgo, cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore & spíritu: quæ autem nupta est, cógitat quæ sunt mundi, quómodò pláceat viro.

℟. br. Quid mihi est in cœlo? * & à te quid vólui super terram? * Allelúia, allelúia. Quid. ℣. Deus cordis mei, * & pars mea Deus in æternum, * Allelúia. Glória Patri. Quid. Ps. 72.

℣. Concupíscit, & déficit ánima mea in átria Dómini: ℟. Cor meum & caro mea exultavérunt in Deum vivum. Ps. 83.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Sub umbra.

Capitulum. 2. Cor. 11.

ÆMulor vos Dei æmulatióne; despondi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℟. br. Afferentur regi vírgines * in lætítia & exultatióne, * Allelúia, allelúia. Afferentur. ℣. Adducentur * in templum regis, * Allelúia. Glória Patri. Afferentur.

℣. Delectavérunt te fíliæ regum ℟. In honóre tuo. Ps. 44.

AD II. VESPERAS.

Ant. 4. D. VIrgines accipientes lámpades suas, exiérunt óbviàm sponso & sponsæ, allelúia. Matth. 25.

Ant. 3. a. Prudentes accepérunt óleum in vasis suis cum lampádibus, & ornavérunt lámpades suas, allelúia. Matth. 25.

Ant. 7. d. Médiâ nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exíte óbviàm ei, allelúia. Matth. 25.

Ant. 2. D. Venit sponsus; & quæ parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias, allelúia. Matth. 25.

Ant. 1. D. Vírgines sequuntur Agnum quocumque íerit; sine mácula enim sunt ante thronum Dei, allelúia. Apoc. 14.

Capitulum. Apoc. 19.

REgnávit Dóminus Deus noster omnípotens: gaudeámus, & exultémus, & demus glóriam ei; quia venérunt núptiæ Agni, & uxor ejus præparávit se.

Si sit Martyr, Hymnus, Festis læta sonent æthera cánticus. *ut in primis Vesperis*, xxxj.

℣. Conféssio & pulcritúdo in conspectu Dei: ℟. Sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus. Ps. 95.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. *G.* Casta generátio in perpétuum coronáta triumphat, incoinquinatórum certáminum præmium vincens, allelúia. *Sap.* 4.

Oratio ut suprà ad Laudes.

Si non sit Martyr,

Hymnus. Muret.

O Virgo, pectus cui sacrum,
Amóris expers ímprobi,
Intùs suis ardóribus
Sanctus perussit Spíritus!

Non te voluptas dúlcibus
Fallax venénis mólliit,
Solas amantem pérsequi
Cœlestis Agni núptias.

Sic ille natus Vírgine
Suo decóre céperat,
Ut ejus ardens ígnibus
Mundána cuncta témneres.

Beáta cui nunc, cœlitûm
Inter canéntium choros,
Cœlo licet perénnibus
Sponsi potíri gáudiis.

Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Vírgines laudent nomen Dómini; ℟. Quia exaltátum est nomen ejus solíus. *Ps.* 148.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. *f.* In resurrectióne neque nubent, neque nubentur; sed erunt sicut Angeli Dei in cœlo, allelúia. *Matth.* 22.

Oratio ut suprà ad Laudes.

COMMUNE SANCTARUM. MULIERUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 6. F. DOmine, qui habes ómnium sciéntiam, tu scis quòd nunquam lætáta sit ancilla tua nisi in te, Dómine Deus, allelúia. *Esther.* 14.

Ant. 2. D. Ad te, Dómine, óculos meos dírigo; quia mundam servávi ánimam meam ab omni concupiscéntia, allelúia. *Tob.* 3.

Ant. 8. c. Nunquam cum ludéntibus míscui me; neque cum his qui in levitáte ámbulant, partícipem me præbui, allelúia. *Tob.* 3.

Ant. 3. a. Dómine Pater, omne desidérium averte à me; & ánimæ irreverenti & infrunítæ ne tradas me, allelúia. *Eccli.* 23.

Ant. 5. C. Adjuva me ancillam tuam, nullum áliud auxílium habentem, nisi te, Dómine, qui nosti quia odérim glóriam iniquórum, allelúia. *Esther* 14.

Capitulum. Ephes. 5.

RElinquet homo patrem & matrem suam, & adhærébit uxóri suæ; & erunt duo in carne una. Sacramentum hoc magnum est; ego

autem dico in Christo & in Ecclésia. Verúmtamen & vos sínguli unusquísque uxórem suam sicut seipsum díligat; uxor autem tímeat virum suum.

℟. Virum, Dómine, cum timóre tuo, non cum libídine mea consensi suscípere: * Sit nomen tuum, Deus Israel, benedictum in sécula, allelúia, allelúia. ℣. Non vocávit nos Deus in immundítiam, sed in sanctificatiónem: * Sit nomen. Glória Patri. * Sit nomen. *Tob.* 3. 1. *Thess.* 4.

Hymnus. G. Ep. S.

AD núptias Agni, Pater
Matres & innuptas vocet:
O te beátam, cui thorus
Interque sponsas sors datur!

Lex nuptiárum, cáritas;
Dos magna, paupertas, tibi,
Calcáre falláces opes,
Cadúca corde spérnere.

Te multus oblectat labor,
Fusæque jejúnam preces:
Te pœnitentem lácrymæ,
Te cura páuperum juvat.

Quàcumque confixam sibi
Per probra sponsam, per cruces
Trahit Magister; & sequi
Despecta gaudes, & pati.

Beáta quæ sponso Deo
Castis adhæret vínculis:
Sic corpus unum póssumus,
Sic unus esse spíritus.

Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amare da cœléstia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Si sit Martyr, ℣. Factus es spes mea, Dómine: ℟. Turris fortitúdinis à fácie inimíci. *Ps.* 60.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. D. Deus cœlórum, exaudi me deprecantem, & de tua misericórdia præsumentem; ut gentes agnoscant quia tu es Deus, & non est álius præter te, allelúia. *Judith* 9.

Oratio ut infrà ad Laudes.

Si non sit Martyr, ℣. Avertte óculos meos, ne vídeant vanitátem: ℟. In via tua vivífica me. *Ps.* 118.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. A. Exultávit cor meum in Dómino, & dilatátum est os meum; quia lætáta sum in salutári tuo, allel. 1. *Reg.* 2.

Oratio ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus-majoribus & supra, ad Completorium*, *Ant.* 2. A. Gustávit, & vidit quia bona est negotiátio ejus: non extinguétur in nocte lucerna ejus, allelúia. *Prov.* 31.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 1. D. Indue te decóre sempiternæ glóriæ; Deus enim ostendet splendórem suum in te, allel. *Bar.* 5.]

AD NOCTURNUM.

Invit. Deum in quo sperant sanctæ mulieres, * Veníte, adorémus, allelúia. 1. *Petr.* 3.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus. S. V.

ADeste, sanctæ Cónjuges;
En illa fortis Fémina,
Ornáta quæ virtútibus
Inter triumphat Cœlites.

Blandos ut hostes vínceret,
Hanc fortitúdo véstiit:
Ut prosit intuéntibus,
Cœléstis ornávit decor.

Non vana pompa sǽculi
Sensus fefellit, nec malis
Glíscens voluptas ártibus
Viríle pectus mólliit.

Non illa luxu véstium,
Non crine torto spléndvit:
Cultu nitens sed símplice,
Puris placébat móribus.

Se sub serénis vúltibus
Austéra virtus ócculit:
Timet vidéri, ne suum,
Dum prodit, amittat decus.

Pascenda cœlesti cibo,
Sacris studébat lítteris:
Templo frequens, sed sédula
Redíbat ad curam domûs.

Da, Christe, nos tecum mori,
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere,
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 8. G. Benedícta es à Dómino; scit enim omnis pópulus mulíerem te esse virtútis, allelúia. *Ruth* 3.

℣. Benedícat te Dóminus ex Sion; ℟. Et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ. *Ps.* 127.

℟. *j.* Multæ fíliæ congregavérunt divítias, tu supergressa es universas. * Fallax grátia, & vana est pulcritúdo: múlier timens Dóminum ipsa laudábitur, allelúia, allelúia. ℣. In incorruptibilitáte modesti spíritûs, qui est in conspectu Dei lócuples, sanctæ mulíeres ornábant se. * Fallax. *Prov.* 31. 1. *Petr.* 3.

℟. *ij.* Fecisti viríliter, & confortátum est cor tuum, eò quòd castitátem amáveris; * Ideò & manus Dómini confortávit te, & ideò eris benedícta in ætérnum, allelúia, allelúia. ℣. O múlier, magna est fides tua. * Ideò. *Judith* 15. *Matth.* 15.

℟. *iij* Omnia quæ locúta es vera sunt, & non est in sermónibus tuis ulla reprehénsio: * Nunc ergo † Ora pro nobis, quóniam múlier sancta es, & timens Deum, allelúia, allelúia. ℣. Fides tua te salvam fecit. * Nunc ergo. Glória Patri. † Ora. *Judith* 8. *Luc.* 7.

℣. *Sacerd.* Glorificábo nomen tuum in ætérnum; ℟. Quia misericórdia tua magna est super me. *Ps.* 85.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. SIcut sol óriens mundo in altíssimis Dei; sic mulíeris bonæ spécies in ornaméntum domûs ejus, allelúia. *Eccli.* 26.

Ant. 2. D. Múlier fortis oblectat virum suum; & annos vitæ illíus in pace implébit, allelúia. *Eccli.* 26.

Ant. 3. c. Múlier sensáta, & tácita : non est immutátio erudítæ ánimæ, allelúia. *Eccli.* 26.

Ant. 4. d. Os suum apéruit sapiéntiæ, & lex cleméntiæ in lingua ejus, allelúia. *Prov.* 31.

Ant. 5. a. Non discedébat de templo, jejúniis & oratiónibus sérviens nocte ac die, allelúia. *Luc.* 2.

Capitulum. 1. Petr. 3.

MUlíeres súbditæ sint viris suis; ut & si qui non credunt verbo, per mulíerum conversatiónem sine verbo lucrifíant, considerantes in timóre castam conversatiónem vestram.

Hymnus. S. V.

ARdet Deo quæ Fémina,
Latére frustrà cógitat :
Quot índigos hæc súblevat,
Tot próditur præcónibus.

Prodesse quærit ómnibus,
Curis honestis ánxia;
Patróna, custos vírginum,
Secunda mater órphanis.

Pannis latentem vílibus
Christum fovébat hóspitem :
Quas dura subtraxit sibi
Opes refundit pródiga.

Pacem domi, pacem foris
Alto colit siléntio :
Lites amat compónere,
Ut una mens sit ómnibus.

Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simúl da súrgere :
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat :
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Si sit Martyr, ℣. Adhæsit ánima mea post te, Deus meus : ℟. Me suscépit déxtera tua. *Ps.* 62.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelinquat me in die tribulatiónis meæ; & exaudíta est orátio mea, allel. *Eccli.* 51.

Oratio.

TRíbue, quæsumus, Dómine, précibus nostris cum exultatióne proventum; ut beátæ *N.* cujus passiónem recólimus, constántiam imitémur; Per Dóminum nostrum.

Alia Oratio.

MArtyris tuæ *N.* nos, Dómine, conféssio sancta commúniat, & fragilitári nostræ contínuum ímpetret subsídium; Per Dóminum nostrum.

Si non sit Martyr, ℣. Humiliábam ánimam meam; ℟. Et orátio mea in sinu meo convertétur. *Ps.* 34.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. Orátio humiliantis se nubes penetrábit; & non discédet donec Altíssimus aspíciat, allelúia. *Eccli.* 35.

Oratio.

TUórum corda fidélium, Deus miserátor, illustra; & beátæ *N.* précibus ac méritis, fac nos terréna despícere, & amáre cœléstia; Per Dóminum.

Alia Oratio.

ESto, quǽsumus, Dómine, intercedente beátâ *N.* propítius plebi tuæ; ut quæ tibi non placent respuentes, tuórum repleámur desidério mandatórum; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum, &c.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Sicut sol.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Múlier fortis.

Capitulum. Ephes. 5.

MUlíeres viris suis súbditæ sint, sicut Dómino; quóniam vir caput est mulíeris, sicut Christus caput est Ecclésiæ, ipse salvátor córporis ejus.

℟. *br.* Doce me fácere voluntátem tuam, * quia Deus meus es tu, * Allelúia, allelúia. Doce me. ℣. Spíritus tuus bonus * dedúcet me, * Allelúia. Glória Patri. Doce me. *Ps.* 142.

℣. Ab omni via mala prohíbui pedes meos; ℟. Ut custódiam verba tua. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 3. c. Múlier.

Capitulum. 1. Tim. 2.

MUlier in siléntio discat cum omni subjectióne. Docére autem mulíeri non permitto, neque dominári in virum, sed esse in siléntio.

℟. *br.* Custódiam vias meas, * ut non delinquam in lingua mea, * Allelúia, allelúia. Custódiam. ℣. Pósui ori meo * custódiam, * Allelúia. Glória Patri. Custódiam. *Ps.* 38.

℣. Apud me orátio Deo vitæ meæ: ℟. Dicam Deo, Susceptor meus es. *Ps.* 41.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Non discedébat.

Capitulum. 1. Tim. 2.

VOlo oráre mulíeres in hábitu ornáto, cum verecúndia & sobrietáte ornantes se, & non in tortis crínibus, aut auro, aut margarítis, vel veste pretiósâ; sed quod decet mulíeres, promittentes pietátem per ópera bona.

℟. *br.* Expectávi Dóminum, * & intendit mihi, * Allelúia, allelúia. Expectávi. ℣. Et exaudívit * preces meas, * Allelúia. Glória Patri. Expectávi Dóminum. *Ps.* 39.

℣. Veníte, & vidéte ópera Dei, ℟. Qui pósuit ánimam meam ad vitam. *Ps.* 65.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. D. IN ancilla sua adimplévit Dóminus misericórdiam suam, allelúia. *Judith* 13.

Ant. 4. E. Erat hæc in ómnibus famosíssima, quóniam timébat Dóminum valde; nec erat qui loquerétur de illa verbum malum, allelúia. *Judith* 8.

Ant. 7. c. Considerávit sémitas domûs suæ, & panem otiósa non comédit, allelúia. *Prov.* 31.

Ant. 1. D. Fílios educávit, hospítio recépit, sanctórum pedes lavit, tribu-

latiónem patiéntibus submi-nistrávit, omne opus bo-num subsecúta est, allelúia. 1. *Tim.* 5.

Ant. 6. F. Surrexérunt fí-lii ejus, & beatíssimam præ-dicavérunt: vir ejus, & lau-dávit eam, allel. *Prov.* 31.

Capitulum. 1. Tim. 2.

MUlier salvábitur per fi-liórum generatiónem, si permánserit in fide, & di-lectióne, & sanctificatióne cum sobrietáte.

Hymnus. S. V.

O Jam beáta, quæ suo
Tandem solúta córpore,
Vinclis perennióribus
Uni Deo conjúngitur!

Per quos gradus cœlum petit,
Hâc ire vos omnes docet,
Junctæ jugáli vínculo,
Et vos solútæ cónjuges.

Insignis & nos Féminæ
Sequi decet vestígia,
Magnum vel ipsis quæ fuit
Virtútis exemplum viris.

Queîs arsit illa, fac, Deus,
Flagrémus & nos ígnibus;
Eóque, quo te vis coli,
Amóre fac mens te colat.

Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Si sit Martyr, ℣. Vídeant qui odérunt me, & confun-dantur, ℟. Quóniam tu, Dó-mine, adjuvísti me. *Ps.* 85.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Confitébor nómini tuo, Dó-mine, quóniam adjútor & protector factus es mihi, & liberásti corpus meum à per-ditióne, allelúia. *Eccli.* 51.

Oratio.

TRíbue, quæsumus, Dó-mine, précibus nostris cum exultatióne proven-tum; ut beátæ *N.* cujus pas-siónem recólimus, constán-tiam imitémur; Per.

Alia Oratio.

MArtyris tuæ *N.* nos, Dómine, conféssio sancta commúniat, & fra-gilitáti nostræ contínuum ímpetret subsídium; Per.

Si non sit Martyr, ℣. Ani-ma mea Dómino vivet; ℟. Et semen meum sérviet ipsi. *Ps.* 21.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Fortitúdo & decor indu-mentum ejus: date ei de fructu mánuum suárum; & laudent eam in portis ópera ejus, allelúia. *Prov.* 31.

Oratio.

TUórum corda fidélium, Deus miserátor, illu-stra; & beátæ *N.* précibus ac méritis, fac nos terréna despícere, & amáre cœlé-stia; Per.

Alia Oratio.

ESto, quæsumus, Dómi-ne, intercedente beátâ *N.* propítius plebi tuæ; ut quæ tibi non placent res-puentes, tuórum repleámur desidério mandatórum; Per.

IN FESTO DEDICATIONIS ECCLESIÆ.

SOLEMNE-MAJUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Ant. 1. D. SErnitis quòd Dóminus Deus vester vobíscum sit: præbéte igitur corda vestra, ut quærátis Dóminum; & consúrgite, & ædificáte sanctuárium Dño, allel. 1. *Par.* 22.

Ant. 7. *d.* Domus quam ædificári volo Dómino, talis esse debet, ut in cunctis regiónibus nominétur: præparábo ergo ei necessária, allelúia. 1. *Par.* 22.

Ant. 5. C. Magnus est Deus noster super omnes deos: quis ergo póterit prævalére ut ædíficet dignam Deo domum? allel. 2. *Par.* 2.

Ant. 6. *C.* Si cœlum & cœli cœlórum cápere eum néqueunt, quantus ego sum, ut possim ædificáre ei domum? allelúia. 2. *Par.* 2.

Ant. 3. a. Dóminus Deus cœli ipse præcépit mihi ut ædificárem ei domum, allelúia. 1. *Esdr.* 1.

Capitulum. Agg. 1.

HÆc dicit Dóminus exercítuum: Pónite corda vestra super vias vestras: ascéndite in montem, portáte ligna, & ædificáte domum; & acceptábilis mihi erit, & glorificábor, dicit Dóminus.

℟. Cuncta, Dómine, quæ in cœlo sunt & in terra, tua sunt; & quæ de manu tua accépimus, dédimus tibi: * Dómine Deus noster, † Omnis hæc cópia quam parávimus ut ædificarétur domus nómini sancto tuo, de manu tua est, allelúia, allelúia. ℣. Quis prior Dómino dedit, & retribuétur ei? ex ipso sunt ómnia: ipsi glória in sécula. * Dómine. Glória. † Omnis. 1. *Par.* 29. *Rom.* 11.

Hymnus.

URbs Jerúsalem beáta,
Dicta pacis vísio,
Quæ constrúitur in cœlis
Vivis ex lapídibus,
Et ovantûm coronáta
Angelórum ágmine.

Nova véniens è cœlo
Nuptiáli thálamo,
Præparáta ut sponsáta
Copulétur Dómino:
Platéæ & muri ejus
Ex auro puríssimo.

Portæ nitent margarítis,
Adytis paténtibus;
Et virtúte meritórum
Illuc introdúcitur
Omnis qui ob Christi nomen
Hic in mundo prémitur.

Tunsiónibus, pressúris

Expoliti lapides
Suis coaptantur locis
Per manus Artificis:
Disponuntur permansuri
Sacris ædificiis.
Sit perennis laus Parenti,
Sit perennis Filio:
Laus tibi qui nectis ambos,
Sit perennis, Spiritus,
Chrisma cujus nos inungens
Viva templa consecrat.
Amen.

℣. Fundátur exultatióne universæ terræ mons Sion: ℟. Deus in dómibus ejus cognoscétur. *Ps.* 47.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. *D.* Domus mea ædificábitur in Jerúsalem; & consolábitur adhuc Dóminus Sion, & éliget adhuc Jerúsalem, allelúia. *Zach.* 1.

Oratio.

DEus, qui sacrandórum tibi auctor es múnerum, pópulis tuis in Dedicatióne loci hujus adesse dignáre ut qui hunc in honórem tui nóminis condidérunt, protectórem te habére in ómnibus mereantur; Per.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Feria.

Ant. 6. F. Sint óculi tui aperti super domum hanc nocte ac die, Dómine, ut exáudias deprecatiónem pópuli tui, allelúia. 3. *Reg.* 8.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Implébo domum istam glóriâ, & in loco isto dabo pacem, allel. *Agg.* 2.

AD NOCTURNUM.

Invit. Dóminum in templo sancto suo, * Venite, adorémus, allel. *Habac.* 2.

Ps. 94. Venite. 2.

Hymnus.

ANguláris fundamentum
Lapis Christus missus est,
Qui paríetum compáge
In utróque néctitur,
Quem Sion sancta suscépit,
In quo credens pérmanet.
Omnis illa Deo sacra
Et dilecta cívitas,
Plena módulis, in laude,
Et canóre júbilo,
Trinum Deum unicumque
Cum fervóre prædicat.
Hoc in templo, summe Deus,
Exorátus ádveni,
Et clementi bonitáte
Precum vota súscipe:
Largam benedictiónem
Hic infunde júgiter.
Hic promereantur omnes
Petita acquírere,
Et adepta possidére
Cum Sanctis perénniter,
Paradísum introíre
Translati in réquiem.
Sit perennis laus Parenti,
Sit perennis Filio:
Laus tibi qui nectis ambos,
Sit perennis, Spíritus,
Chrisma cujus nos inungens
Viva templa cónsecrat.
Amen.

In Ps. Te decet. 68.

Ant. 1. g. Salomóni subjécit Deus omnes hostes, ut cónderet domum in nómine suo, & paráret sanctitátem in sempiternum, allelúia. *Eccli.* 47.

In Ps. Quàm dilecta. 87.

Ant. 2. D. Dedicávit do-

ıum Dei rex, & universus
)pulus; Sacerdótes autem
abant & Levítæ in órganis
ırminum Dómini, ad lau-
ındum Dóminum, alle-
iia. 2. *Par.* 7.
In Ps. Fundamenta. 122.
Ant. 6. F. Sicut Móyses orá-
ıt ad Dóminum, & des-
:ndit ignis de cœlo; sic &
ilomon orávit, & descen-
.t ignis de cœlo, & con-
.mpsit holocaustum, alle-
.ia. 2. *Mach.* 2.
℣. Sanctificávit tabernácu-
m suum Altíssimus: ℟. Deus
médio ejus. *Ps.* 45.
De libro secundo Paralipómenon.
Lectio j. Cap. 7.
CUm complesset Sálomon fundens preces, ignis descéndit de cœ-
, & devorávit holocausta
víctimas: & majestas Dó-
ni implévit domum; nec
:erant sacerdótes íngredi
nplum Dómini, eò quòd
plesset majestas Dómini
nplum Dómini. Sed &
.nes fílii Israel vidébant
cendentem ignem, &
riam Dómini super do-
m: & corruentes proni
terram super pavimen-
ı stratum lápide, adora-
unt & laudavérunt Dó-
ıum: Quóniam bonus,
niam in sǽculum mise-
rdia ejus. Rex autem &
ıis pópulus immolábant
imas coram Dómino.
:távit ígitur rex Sálo-
ı hóstias, boum viginti-
míllia, aríetum centum
viginti míllia: & dedicávit
domum Dei rex, & universus pópulus. Sacerdótes autem stabant in offíciis suis: & Levítæ in órganis cárminum Dómini, quæ fecit David rex ad laudandum Dñum: Quóniam in æternum misericórdia ejus; hymnos David canentes per manus suas. Porrò Sacerdótes canébant tubis ante eos, cunctúsque Israel stabat. Sanctificávit quoque Sálomon médium átrii ante templum Dómini: obtúlerat enim ibi holocausta & ádipes pacificórum; quia altáre æneum quod fécerat, non póterat sustinére holocausta & sacrifícia & ádipes. Fecit ergo Sálomon solemnitátem in témpore illo septem diébus; & omnis Israel cum eo, ecclésia magna valde, ab intróitu Emath usque ad torrentem Ægypti. Fecitque die octávo collectam, eò quòd dedicasset altáre septem diébus, & solemnitátem celebrasset diébus septem.

℟. Non mansi in domo usque ad diem hanc, dicit Dóminus; sed fui semper in tentório manens cum omni Israel: * Nunc ígitur dedi locum pópulo meo; plantábitur, & ultrà non commovébitur, allel. allel. ℣. Tabernáculum testimónii fuit cum pátribus in deserto usque in diébus David; Sálomon autem ædificávit domum: * Nunc ígitur, 1. *Paral.* 17. *Act.* 7.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

Serm. 1. de Dedic.

Lectio ij.

FEstívitas hodierna, fratres, tantò nobis debet esse devótior, quanto familiárior est. Nam céteras quidem Sanctórum solemnitátes cum Ecclésiis áliis habémus communes: hæc verò sic nobis est própria, ut necesse sit, vel à nobis eam, vel à némine celebrári. Nostra est, quia de Ecclésia nostra: magis autem nostra, quia de nobis ipsis. Mirámini fórsitan, & erubéscitis celebrári festa de vobis. Sed quid lápides isti potuérunt sanctitátis habére, ut eórum solémnia celebrémus? Habent útique sanctitátem, sed propter córpora vestra. An verò córpora vestra sancta esse quis dúbitet, quæ templũ sancti Spíritûs sunt; ut sciat unusquisque vas suum possidére in sanctificatióne? Itaque sanctæ sunt ánimæ propter inhabitantem Spíritum Dei in vobis: sancta sunt córpora propter ánimas: sancta est propter córpora domus. Quando domus ista per manus Pontíficum dedicáta est Dño, propter nos sine dúbio factum est. In nobis proinde spirituáliter impléri necesse est quæ in pariétibus visibíliter præcessérunt. Et si vultis scire, hæc útique sunt, aspérsio, inscríptio, inúnctio, illuminátio, benedíctio: hæc útique in hac visíbili domo fecére Pontífices; hæc & Christus assístens Póntifex futurórum bonórum invisibíliter quotídie operátur in nobis. Aspergit nos hyssópo, ut mundémur, lavémur, dealbémur: lavat nos in confessióne, lavat nos lacrymárum imbre, lavat sudóre pœniténtiæ; magis autem lavat nos aquâ illâ pretiósâ quæ de fonte pietátis, id est ab ejus látere, emanávit. Non solùm autem, sed inscríbit dígito Dei in quo ejiciébat dæmónia, haud dúbium quin in Spíritu sancto. Inscríbit, inquam, legem suam non in lápide, sed in tábulis cordis carnálibus, prophéticam implens promissiónem, quâ se pollícitus est ablatúrum cor lapídeum, & cárneum cor esse datúrum, id est, non durum, non obstinátum, non Judáicum; sed pium, sed mansuétum, sed tractábile, sed devótum.

℟. Móyses tabernáculum & ómnia vasa ministérii aspersit; & ómnia in sánguine secundùm legem mundantur: * Necesse est ergo exemplária quidem cœléstium his mundári; ipsa autem cœléstia melióribus hóstiis, quàm istis, allelúia, allel. ℣. Tulit Móyses unctiónis óleum quo linívit tabernáculum cum omni suppelléctili sua: óbtulit & vítulum pro peccáto. * Necesse est ergo. *Hebr. 9. Levit. 8.*

Lectio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 21.

IN illo tempore; Cùm intrasset Jesus Jerosólymam, commóta est universa cívitas, dicens: Quis est hic? Pópuli autem dicébant: Hic est Jesus Prophéta à Názareth Galilææ. Et intrávit Jesus in templum Dei. Et réliqua.

Homília sancti Basílii Epíscopi.

In Ps. 28. Edit. Ben. 1721.

NEcessária est adorátio, non ea quæ fit extra Ecclésiam, sed quæ in ipsa Dei aula perfícitur. Ne mihi privátas aulas aut ecclésias excogitétis. Una est aula sancta Dei. Synagóga Judæórum priùs aula erat: sed post admissum in Christum peccátum, facta est habitátio eórum deserta. Quaproptér & Dóminus: Et álias oves hábeo, quæ non sunt ex hoc ovíli. Cùm autem loquátur de iis qui ex Géntibus ad salútem præordináti sunt, aulam própriam præter Judæórum aulam osténdit. Non ígitur extra hanc aulam adoráre oportet, sed intrà ipsam; ne quis extra ipsam constitútus, aut ab iis qui extra illam sunt, attractus, in aula Dómini esse désinat. Intersunt enim multi in hábitu quidem precatiónis; nec sunt tamen in aula, ob mentis evagatiónem, & ánimi eórum aberratiónem, ex vanis ac inutílibus curis nascentem. Qui ventrem, aut glóriam, aut argentum, aut quidvis áliud quod réliquis ómnibus pluris æstimat, deum fécerit, is neque adórat Dóminum, neque in aula sancta est, etiamsi videátur esse dignus qui ad sensíbiles conventus admittátur.

℟. Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte scabellum pedum ejus, quóniam sanctum est: adoráte in monte sancto ejus; * Quóniam sanctus Dóminus Deus noster, allelúia, allelúia. ℣. Veri adoratóres adorábunt Patrem in Spíritu & veritáte; nam & Pater tales quærit qui adórent eum; * Quóniam. Glória. * Quóniam. *Ps. 98. Joan. 4.*

[*Si Dominica fuerit, omissâ Lectione ij. de Sermone sancti Bernardi, ejus loco dicitur Lectio de Evangelio & Homilia Dedicationis; & iij. Lectio erit de Evangelio & Homilia Dominicæ occurrentis, cujus fit prætereà Commem. in utrisque Vesperis & Laudibus.*]

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantáte Dómino cánticum novum: ℟. Laus ejus in ecclésia sanctórum. *Ps. 149.*

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. DOmus Dei est Ecclésia Dei vivi, columna & firmamentum veritátis, allel. 1. *Tim.* 3.
3. a.

Ant. 4. E. Christi domus sumus nos, si fidúciam

& glóriam spei usque ad finem, firmam retineámus, allelúia. *Hebr.* 3.

Ant. 8. c. Ad Dóminum accedentes, lápidem vivum & electum, & ipsi tamquam lápides vivi superædificámini, domus spirituális, allelúia. 1. *Petr.* 2.

Ant. 5. a. Omnis ædificátio.

Loco Cantici Benedícite. *dicitur sequens.*

Canticum. Tob. 13.

JErúsalem cívitas Dei, luce splendidá fulgébis, * & omnes fines terræ adorábunt te.

Natiónes ex longínquo ad te vénient: & múnera deferentes adorábunt in te Dóminum, * & terram tuam in sanctificatiónem habébunt;

Nomen enim magnum * invocábunt in te.

Maledicti erunt qui contémpserint te; & condemnáti erunt omnes qui blasphemáverint te; * benedictíque erunt qui ædificáverint te.

Tu autem lætáberis in fíliis tuis, * quóniam omnes benedicentur & congregabuntur ad Dóminum.

Beáti omnes qui díligunt te, * & qui gaudent super pace tua.

Anima mea, bénedic Dóminum; * quóniam liberávit Jerúsalem civitátem suam á cunctis tribulatiónibus ejus Dóminus Deus noster.

Beátus ero si fúerint relíquiæ séminis mei * ad videndam claritátem Jerúsalé.

Portæ Jerúsalem ex sapphíro & smaragdo ædificabuntur; * & ex lápide pretióso omnis circúitus murórum ejus.

Ex lápide cándido & mundo omnes platéæ ejus sternentur: * & per vicos ejus Allelúia cantábitur.

Benedictus Dóminus qui exaltávit eam; * & sit regnum ejus in sécula seculórum super eam. Amen.

Glória Patri.

Ant. Omnis ædificátio constructa in Christo Jesu, crescit in templum sanctum in Dómino; in quo & vos coædificámini in habitáculum Dei in Spíritu, allelúia. *Eph.* 2.

Ant. 1. a. Dei ædificátio estis, fundamentum pósui: unusquisque videat quómodò superædíficet; fundamentum enim est Christus Jesus, allelúia. 1. *Cor.* 3.

Capitulum. 1. Cor. 6.

AN nescítis quóniá membra vestra templum sunt Spíritûs sancti qui in vobis est, quem habétis à Deo, & non estis vestri? Empti enim estis prétio magno: glorificáte & portáte Deum in córpore vestro.

Hymnus. Guieti.

PAtris æterni Sóboles coæva,
Dum tuæ sacros pia plebs honóres
Ædis instaurat, Deus alme, nostris
Annue votis.

Hic sacri fontis látices ab
ortu
Inditi purgant máculam reá-
tûs :
Hic & infúsum nova mem-
bra Christo
Chrisma coaptat.
Hic suâ pascit pópulos fidé-
les
Carne, qui mundi scelus
omne tollit
Agnus, & fusi prétium
cruóris
Ipse propínat.
Hîc salus ægris ánimis pa-
rátur :
Hîc reos judex fácilis rela-
xat,
Atque lethálem rediviva
pellit
Grátia culpam.
Cujus in cœlo thronus est
perennis,
Incolit parvam Deus altus
ædem :
Hîc adorátor sibi quisque
sedem
Præparat astris.
Nullus hanc turbo quatit,
irruentis
Nulla vis nimbi, rapidíve
fluctûs :
Cedit hanc contra furor in-
ferórum
Irritus omnis.
Laus Deo, virtus, honor,
& potestas
Una sit Patri, parilísque
Proli :
Par sit ambórum tibi nexus
omni,
Spíritus, ævo. Amen.

℣. Domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, ℟. In longitúdinem diérũ. *Ps.* 92.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. a. Domus tua, Dómine, in sanctificatióne tua permáneat; & omnes gentes agnoscant quia tu es Deus, & non est álius præter te, allelúia. *Judith* 9.

[*Ipso die Dedicationis, & per Octavam, Oratio.*

DEus, qui invisibíliter ómnia cóntines, & tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter ostendis: Templum hoc poténtiâ tuæ inhabitatiónis illustra; & concéde ut omnes qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacumque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ beneficia consequantur; Per Dóminum.]

In Anniversario Dedicationis, & per Octavam, Oratio.

DEus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti Templi tui consecratiónis réparas diem, & sacris semper mystériis repræsentas incólumes: exaudi preces pópuli tui, & præsta ut quisquis hoc Templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrasse lætétur; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

AD PRIMAM.

Psalmi de Dominica; & sic ad alias Horas.

Ant. 3. a. Domus Dei.

In ℟. *br.* ℣. Qui magníficas in nobis * locum tuum & templum, * Allelúia. 2. *Mach.* 3.

C A N O N.

Ex Concílio Coloniensi primo.

Anno 1536. *Part.* 9. C. 13.

SIgnat Templi Dedicátio tam fidélis ánimæ, quàm Ecclésiæ cum Christo desponsatiónem. Quamobrem, nisi ómnia quæ in hujuscémodi consecratióne extériùs aguntur, in nobis spirituáliter impleantur, parum hinc fructûs nobis accésserit.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Christi domus.

Capitulum. Hebr. 10.

HAbentes, fratres, fidúciam in intróitu sanctórum in sánguine Christi, quam initiávit nobis viam novam & viventem per velámen, (id est, carnem suam) & sacerdótem magnum super domum Dei; accedámus cum vero corde in plenitúdine fídei.

℟. *br.* In multitúdine misericórdiæ tuæ * introíbo in domum tuam, * Allelúia, allelúia. In multitúdine. ℣. Adorábo ad templum sanctum tuum * in timóre tuo, * Allelúia. Glória Patri. In multitúdine. *Ps.* 5.

℣. Introíbo in domum tuam in holocaustis: ℟. Reddam tibi vota mea. *Ps.* 65.

AD SEXTAM.

Ant. 8. c. Ad Dóminum.

Capitulum. Apoc. 3.

QUi vícerit, fáciam illum colúmnam in templo Dei mei, & foràs non egrediétur ámpliùs: & scribam super eum nomen Dei mei, & nomen civitátis Dei mei novæ Jerúsalem, quæ descéndit de cœlo à Deo meo, & nomen meum novum.

℟. *br.* Beátus * quem elegisti & assumpsisti, * Allelúia, allelúia. Beátus. ℣. Inhabitábit * in átriis tuis, * Allelúia, allelúia. Glória Patri. Beátus * quem elegisti. *Ps.* 64.

℣. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine: ℟. In sǽcula sæculórum laudábunt te. *Ps.* 83.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Dei.

Capitulum. 2. Cor. 5.

SCimus quóniam si terrestris domus nostra hujus habitatiónis dissolvátur, quòd ædificatiónem ex Deo habémus, domum non manufactam, ætérnam in cœlis. Nam & in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram quæ de cœlo est, superíndui cupientes.

℟. *br.* Replébimur * in bonis domûs tuæ, * Allelúia, allelúia. Replébimur. ℣. Sanctum est templum tuum, * mirábile in æquitáte, * Allelúia, allelúia. Glória Patri. Replébimur * in bonis domûs tuæ, &c. *Ps.* 64.

℣. Quàm dilecta tabernácula tua, Dómine virtútum! ℟. Concupíscit & déficit ánima mea in átria Dómini. *Ps.* 83.

AD II. VESPERAS.

In Ps. Lætátus sum. 59.

Ant. 4. E. UNus de septem Angelis sústulit me in spíritu, & osténdit mihi civitátem sanctam Jerúsalem descendentem de cœlo à Deo, allel. *Apoc.* 21.

In Ps. Nisi Dóminus. 75.

Ant. 8. G. Erat structúra muri ejus ex lápide jáspide; ipsa verò Cívitas aurum mundum, símile vitro mundo, allelúia. *Apoc.* 21.

In Ps. Memento. *cum sua divisione*, 124. *Ant.* 1. D. Templum non vidi in ea; Dóminus enim Deus omnípotens templum illíus est, & Agnus, allel. *Apoc.* 21.

In Ps. Super flúmina. 44. *Ant.* 3. a. Cívitas non eget sole neque lunâ, ut lúceant in ea; nam cláritas Dei illuminávit eam, & lucerna ejus est Agnus, all. *Apoc.* 21.

In Ps. Lauda, Jerúsalem. 85. *Ant.* 6. F. Non intrábit in eam áliquod coinquinátum, aut abominatiónem fáciens & mendácium, nisi qui scripti sunt in libro vitæ Agni, allelúia. *Apoc.* 21.

Capitulum. Is. 33.

RΕspice Sion civitátem solemnitátis nostræ: oculi tui vidébunt Jerúsalem, habitatiónem opulentam, tabernáculum quod nequáquam transferri póterit: nec auferentur clavi ejus in sempiternum, & omnes funículi ejus non rumpentur; quia solúmmodò ibi magníficus est Dóminus noster.

Hymnus. B.

ECce sedes hic Tonantis,
Ecce cœli jánua:
Hic sacerdos, ara, templum,
Hic Deus fit hóstia:
Incruentâ morte jugis
Hic amor litat Deum.

Qualis ara, quanta sedes
Ipsius capax Dei!
Quem nec universa terra,
Omne nec cœlum capit,
Orbe parvo se coarctans
Hic latére sústinet.

Quàm libenter hic pudícis
Inserit se córdibus!
Hic amantis tota Christi
Exerit se cáritas:
Hic Pater caros sedére
Gestit inter fílios.

Hinc facesse quem profana
Pólluit contágio.
Neu sacrum transíre limen
Inquinátus áudeas:
Ultor astat cum flagellis
Púniens sontes Deus.

Sit perennis laus Parenti,
Sit perennis Fílio:
Laus tibi qui nectis ambos
Sit perennis, Spíritus,
Chrisma cujus nos inungens
Viva templa cónsecrat.
Amen.

℣. Glorióſa dicta sunt de te, cívitas Dei: ℟. Sicut lætántium ómnium habitátio est in te. *Ps.* 86.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. G. Gressus rectos fácite pédibus vestris; accessistis enim ad civitátem Dei viventis Jerúsalem cœlestem: itaque regnum immóbile suscipientes, serviámus Deo cum me-

tu & reveréntia, allelúia. *Hebr.* 12.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Dominica. Cetera ut heri.

¶ *De Dominica (si qua occurrat intrà Octavam Dedicationis) fit Officium ut in Psalterio, cum commem. Octavæ in utrisque Vesp. & Laudibus.*]

DIEBUS INTRA OCTAVAM Dedicationis Ecclesiæ.

Omnia ut in die, xliv. *exceptis quæ sequuntur.*

Psalmi de Feria.

AD NOCTURNUM.

Lectio j. de Scriptura occurr. è tribus una: ij & iij. ut habentur infrà pro qualibet die.

AD LAUDES.

Ant. sola, Omnis ædificátio. *quarta de Laudibus diei.*

Canticum, Jerúsalem. xlviij.

AD VESPERAS.

Ant. sola, Unus de septem. *prima ex Vesperis diei.*

SECUNDA DIE.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 336. in Dedic. Tom. 3.

Lectio ij.

CElébritas hujus congregatiónis, dedicátio est domûs oratiónis. Domus ergo nostrárum oratiónum, ista; domus autem Dei, nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc século ædificámur, ut in fine séculi dedicémur. Ædifícium, imò ædificátio habet labórem; dedicátio, exultatiónem. Quod hic fiébat, quando ista surgébant; hoc fit modò, cùm congregantur credentes in Christum. Credendo enim, quasi de sylvis & móntibus ligna & lápides præciduntur. Cùm verò catechizántur, baptizantur, formantur; tanquam inter manus fabrórum & opíficum dolantur, collineantur, complanantur. Verúmtamen domum Dómini non fáciunt, nisi quando caritáte compaginantur.

Lectio iij.

LIgna ista & lápides, si non sibi certo órdine cohærérent, si non se pacíficè innécterent, si non se ínvicem, cohærendo sibi, quodámmodò amárent; nemo huc intráret. Dénique quando vides in áliqua fábrica lápides & ligna bene sibi cohærére, secúrus intras, ruínam non times. Volens ergo Dóminus Christus intráre, & in nobis habitáre, tanquam ædificando dicébat: Mandátum novum do vobis, ut vos ínvicem diligátis. Mandátum, inquit, novum do vobis; véteres enim erátis, domum mihi nondum faciebátis, in vestra ruína jacebátis. Ergo ut eruámini à vestræ ruínæ vetustáte, vos ínvicem amáte.

TERTIA DIE.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

Unde suprà. Lectio ij.

DUm novam constructiónem sanctæ hujus Ecclésiæ libenter atténdimus,

quam divíno nómini hódie dedicámus; invenímus à vobis debéri, & Deo nostro máximam laudem, & sanctitáti vestræ cóngruum de divínæ domûs ædificatióne sermónem. Tunc autem sermo noster cóngruus erit, si in se áliquid ædificatiónis hábeat, quod utilitáti animárum vestrárum, Deo vos intériùs ædificante, profíciat. Quod hic factum corporáliter vidémus in pariétibus, spirituáliter fiat in méntibus: & quod hîc perfectum cérnimus in lapídibus & lignis, hoc, ædificante grátiâ Dei, perficiátur in corpóribus vestris.

Lectio iij.

PRincipáliter ergo grátias agámus Dómino Deo nostro, à quo est omne datum óptimum, & omne donum perfectum: & ejus bonitátem totâ cordis alacritáte laudémus; quóniam ad construendam istam domum oratiónis, fidélium suórum visitávit ánimum, excitávit affectum, surrogávit auxílium, inspirávit necdum voléntibus ut vellent, adjúvit bonæ voluntátis conátus ut fácerent: ac per hoc Deus qui operátur in suis & velle & perfícere pro bona voluntáte, hæc ómnia ipse cœpit, ipse perfécit. Et quia ópera bona in conspectu suo nunquam esse permittit inánia; fidélibus suis, quibus operántibus præbuit virtútis suæ favórem, tribuet condignam pro tantâ operatióne mercédem. Adhuc ámpliùs agendæ sunt grátiæ Deo nostro: hanc enim Ecclésiam quam fecit nómini suo cónstrui, fecit étiam sanctórum Mártyrum Relíquiis ámpliùs honorári.

QUARTA DIE.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 337. de Dedicatione Ecclesiæ. C. 1.

Lectio ij.

BOna ópera fidélium de sua temporáli terrenáque substántia, cùm in thesauris cœléstibus recondúntur; fides hoc videt, quæ pietátis óculum habet in corde. Unde & ista ædifícia quæ congregandis religiósis cœtibus extruuntur, cùm óculo carnis inspéxerit, laudat intériùs quod cernit extériùs; & visíbili áccipit lúmine, ut quod gáudeat invisíbili veritáte. Neque enim occupáta est fides inspícere quàm pulcra sint membra hujus habitatiónis, sed de quanta interióris hóminis pulcritúdine procédant hæc ópera dilectiónis.

Lectio iij.

REtríbuet ergo Dóminus fidélibus suis, tam piè, tam hiláriter, tam devótè ista operántibus; ut eos quoque ipsos in suæ fábricæ constructióne compónat, quò currunt lápides vivi, fide formáti, spe solidáti, caritáte compacti, ubi sápiens ille architectus Apó-

Solus fundamentum pósuit Christum Jesum, summum ipsum lápidem anguláremque; sicut & Petrus de prophética Scriptúra commémorat, ab homínibus quidem reprobátum, à Deo autem eléctum & honorificátum. Huic adhærendo, pacámur; huic incumbendo, firmámur.

QUINTA DIE.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

Cap. 1. & 2. Lectio ij.

CHristus simul est & fundamentum, quia ipse nos regit; & lapis anguláris, quia ipse conjungit. Ipsa est petra super quam vir sápiens ædíficans domum suam, contra omnes hujus séculi tentatiónes tutíssimus persevérat; nec plúviâ irruente illábitur, nec flúmine inundante subvértitur, nec ventis flántibus commovétur. Ipse est & pax nostra, qui fecit útraque unum: in ipso enim neque circumcísio quidquam valet, neque præpútium, sed nova creatúra. Hi enim duo tanquam paríetes ex diverso venientes, longè ab ínvicem fúerant, donec ad illum tanquam ad ángulum ducti, étiam in illo síbimet copuláti sunt.

Lectio iij.

ITaque sicut hoc ædifícium visíbile factum est nobis corporáliter congregandis; ita illud ædifícium, quod nos ipsi sumus, Deo spiritáliter habitatúro constrúitur. Templum enim Dei sanctum est, inquit Apóstolus, quod estis vos. Sicut hoc terrénis mólibus constrúimus; sic illud bene compósitis móribus erigámus. Hoc enim nunc visitántibus nobis, illud in fine séculi, Dómino veniente, dedicábitur, quando corruptíbile hoc nostrum induet incorruptiónem, & mortále hoc nostrum induet immortalitátem; quia corpus humilitátis nostræ conformábit córpori glóriæ suæ.

SEXTA DIE.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

Homil. 33. in Matth. Lectio ij.

COmmúnis ómnium domus est Ecclésia, in quam vobis priùs ingressis, nos intrámus, discipulórum formam retinentes: ideóque commúniter ómnibus, statim atque ingressi fuérimus, ut illis datam legem sequámur, pacem offérimus. Nemo ígitur socórdiâ tórpeat; nemo seculáribus rebus suspensum ánimum hábeat, cùm jam ad prædicándum Sacerdótes intráverint. Non enim parva huic rei imminet pœna. Equidem millies pótiùs malim in domum alicújus vestrûm ingressus destítui, quàm hic prædicans non audíri. Hoc mihi moléstius esset quàm illud: quandóquidem hæc magis própriè domus nostra est, quàm illa.

Lectio iij.

HIc magnæ illæ nostræ opes pósitæ sunt, hic spes nostra omnis. Quid enim hoc loco non magnum est & admirandum? Nam hæc mensa longè pretiósior est atque jucúndior; & lucerna hæc quàm illa, ut norunt qui cum fide óleo perúncti à morbis liberáti sunt. Arca étiam hæc multò mélior, magísque necessária. Non enim vestes, sed misericórdiam inclúsam cóntinet; quamvis pauci sint qui eam possídeant. Hic & léctulus est valde illo præstántior; divinárum enim Scripturárum réquies quovis lecto suávior est.

SEPTIMA DIE.

De Sermóne sancti Joannis Chrysóstomi.

Hom. in Vidi Dóminum.

Lectio ij.

CUm ánimi divítias consídero in vobis augéscere, gáudeo semper, ut qui non frustrà seméntem fécerim, ut qui non incassùm labóres pertúlerim. Unde ígitur hoc lucrum conjício? unde perspício sermónes ad opus profícere? Nimírum ex hoc concursu; ex eo quòd Ecclésiam ómnium matrem studiósè amplectímini; ex hac pernocte perpetuáque statióne; ex eo quòd angelicórum órdinum statiónem imitantes, sine cessatióne laudes & hymnos offértis Conditóri. O mira Christi dona! In supernis, exércitus Angelórum canunt glóriam: in terris, hómines in Ecclésiis choros agentes, ad illórum exemplum eamdem canunt glóriam. In supernis, Séraphim ter sanctum illum hymnum résonant: in terris, eumdem hóminum promit multitúdo; communiterque, tum cœléstium, tum terréstrium plaudit celébritas.

Lectio iij.

NUlla res tantum affert gáudii vitæ nostræ, quantum hoc, quòd ex ánimo gaudétis in Ecclésia congregári. In Ecclésia, gaudéntium consérvatur gáudium. In Ecclésia, animo dejectórum est recreátio. In Ecclésia, doléntium est volúptas. In Ecclésia, defatigatórum est respirátio. In Ecclésia, laborántium est réquies. Veníte enim, inquit, post me, qui laborátis & onerári estis; & ego refíciam vos. Quid hâc voce potest esse desiderabílius? quid hâc invitatióne jucúndius? Ad épulum te vocat, qui in Ecclésiam te vocat.

VESPERÆ *de die Octavo, ut in I. Vesperis Festi.*

OCTAVA DEDICATIONIS.

Duplex-minus.

Officium, dempto ritu Solemni, ut in die, exceptis quæ sequuntur.

Psalmi de Feria in toto Officio.

Lectio j. de Scriptura occurrente; è tribus fit una.

Sermo sancti Cæsárii Epíscopi.

Serm. 229. qui est in Dedicationem Ecclesiæ.

Lectio ij.

QUotiescumque, fratres caríssimi, altáris vel templi festivitátem cólimus, si fidéliter ac diligenter atténdimus, & sanctè ac justè vívimus; quidquid in templis manufactis ágitur, totum in nobis spiritáli ædificatióne compléctur. Non enim mentítus est ille qui dixit: Templum Dei sanctum est, quod estis vos. Et íterùm: Nescítis quia córpora vestra templum sunt Spíritûs sancti? Quia verò nullis præcedéntibus méritis, sed per grátiam Dei merúimus fieri templum Dei; quantùm póssumus cum ipsíus adjutório laborémus, ne Dóminus noster in templo suo, hoc est in nobis ipsis, invéniat quod óculos suæ majestátis offendat: sed habitáculum cordis nostri evacuétur vítiis, & virtútibus repleátur; claudátur diábolo, & aperiátur Christo.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 10.

IN illo témpore: Facta sunt Encænia in Jerosólymis: & hiems erat: & ambulábat Jesus in templo in pórticu Salomónis. Et réliqua.

Homília Venerábilis Bedæ Presbyteri.

Expos. in Evang. Joan.

ENcænia vocabátur solémnitas dedicatiónis templi, quam pópulus Dei ex antíqua Patrum traditióne per annos síngulos celebráre consuéverat. Sed notandum est quòd hæc Encænia quæ hìc leguntur, non ad primam templi dedicatiónem, sed ad últimam pértinent: quòd ex eo facilè collígitur, quia hieme facta referuntur. Prima síquidem ejusdem templi dedicátio à Salomóne, témpore autumni; secunda autem à Zoróbabel & Jesu sacerdóte, témpore veris; tértia à Juda Machabæo, témpore híemis est facta; quando speciáliter constitútum esse légitur, ut éadem dedicátio per omnes annos in memóriam solémnibus renovarétur offíciis: quæ étiam ad tempus usque Domínicæ Incarnatiónis observáta fuit, sicut modò, cùm legerétur Evangélium, audívimus. Quæ étiam dedicátio salúbri consuetúdine in Ecclésiis Christi moderno témpore dignóscitur.

¶ *Si Octava Dedicationis venerit in Dominica, prima Lectio erit de Scriptura occurrente, ut suprà: secunda, de Homilia in Evangelium Octavæ Dedicationis; & tertia, de Evangelio Dominicæ.*

OFFICIUM BEATÆ MARIÆ
IN SABBATO.
TEMPORE PASCHALI.
Simplex.

IN VESPERIS Feriæ sextæ præcedentis.

Capitulum. Gen. 3.

AIt Dóminus Deus ad serpentem: Inimicítias ponam inter te & mulíerem, & semen tuum & semen illíus: ipsa cónteret caput tuum.

Hymnus. B.

DAvídis sóboles, glória vírginum,
Christi Virgo parens, te pósuit Deus,
Partu virgíneo quæ malè súbdoli
Anguis contéreres caput.
Rebus princípium qui dedit ómnibus,
A te princípium sumpsit homo Deus;
Cunctis prospíciens qui tríbuit cibos,
Pastus lacte fuit tuo.
Per te quod múlier perdíderat vetus,
Humáno géneri rédditur áuctiùs:
Tu clausas míseris, heu nímiùm diu!
Cœlórum réseras fores.
Qui lucis pater est, glória sit Patri;
Cujus Virgo parens, glória Fílio;
Quo fœcunda, tibi nexus amábilis,
Sit par glória, Spíritus. Amen.

℣. Deus operátus est salútem in médio terræ: ℟. Tu confregísti cápita dracónis. *Ps.* 73.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. f. Benedictus Dóminus qui te diréxit in vúlnera cápitis príncipis inimicórum nostrórum, allel. *Judith* 13.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut notatur in Feriis Temporis Paschalis.*

Hymnus.

VIrgo Dei génitrix, quem totus non capit orbis,
In tua se clausit víscera, factus homo.
Hinc méritò dicent te sécula cuncta beátam:
Hinc pópuli matrem te dominamque colunt.
Súscipe quos pia plebs tibi péndere certat honóres:
Annue, sollícitâ quam prece poscit, opem.
Glória magna Patri; compar sit glória Nato:
Ambórum tibi par, Spíritus alme, decus. Amen.

AD NOCTURNUM.

Invit. Jesum de María natum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Matth.* 1.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

O Quàm glorificâ luce coruscas,
Stirpis Davídicæ régia proles,
Sublímis résidens virgo María,
Supra Cœlígenas ætheris omnes!

Tu cum virgíneo mater honóre,
Cœlórum Dómino péctoris aulam
Sacris viscéribus casta dedisti:
Humános Deus hinc índuit artus.

Quem cunctus vénerans orbis adórat,
Cui nunc rite genu fléctitur omne,
A quo, te précibus subveniente,
Æterni pétimus gáudia regni.

Divínæ Sóboli, qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória Nato:
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen. Amen.

Psalmi de Sabbato notati in Proprio de Tempore, sub sola Ant. 1. a. Ave, grátiâ plena; Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus, allelúia. *Luc.* 1.

℣. Descendet sicut plúvia in vellus: ℟. Et replébitur majestáte ejus omnis terra. *Ps.* 71.

Pater noster.

Absol. Benedíctus. *&* *Benedictiones*, Confiteámur. *ut suprà*, 130.

j. & ij. Lectio de Script. occurr. è tribus fiunt duæ.

Post j. Lect. ℟. Benedícam ei, & ex illa dabo fílium, cui benedictúrus sum :* Constítuam pactum meum illi in fœdus sempitérnum, allelúia, allelúia. ℣. Hic erit magnus; & Fílius Altíssimi vocábitur: & regnábit in domo Jacob in ætérnum. * Constítuam. *Gen.* 17. *Luc.* 1.

Post ij. Lect. ℟. Quod in ea natum est, de Spíritu sancto est: páriet autem fílium; * Ipse salvum fáciet pópulum suum à peccátis eórum, allelúia, allel. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi Dóminus. * Ipse. *Matth.* 1. *Eccli.* 44.

Pro tertia Lectione legitur una è duabus sequentibus, secundùm diversitatem mensium.

Post iij. Lect. ℟. Deus ex sémine David * Secundùm promissiónem eduxit Israel salvatórem Jesum, allelúia, allelúia. ℣. Jurávit Dóminus David veritátem: De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. * Secundùm. Glória Patri. * Secundùm. *Act.* 13. *Ps.* 131.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confiteántur tibi pópuli, Deus: ℟. Terra dedit fructum suum. *Ps.* 66.

AD LAUDES.

Psalmi de Sabbato sub sola Ant. 4. A. Benedícta tu inter mulíeres, & benedíctus fructus ventris tui, all. *Luc.* 1.

Capitulum. Jerem. 31.

CReávit Dóminus novum super terram: Fémina circúmdabit virum.

Hymnus. S. V.

NUnc auróra, novæ núntia lucis,
Tristes orbe procul díssipat umbras:
O quàm lucídior, nocte sepultis
Portans ipsa diem, Virgo, refúlges!
O quæ nunc hábitas lúcida regna,
Mittas inde tuæ múnera lucis:
Te si terra dedit munus olympo,
Quæ non dona memor reddet olympus?
Inter perpétuo Núminis haustus,
O Regína, tibi sánguine junctum
Ne dedíses genus: nostra fuísti,
Summi facta parens, Virgo, Tonantis.
Divínæ Sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória Nato:
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen. Amen.

℣. Recordátus est Dñus misericórdiæ suæ, ℟. Et veritátis suæ dómui Israel. *Ps.* 97.

Ad Benedictus. Ant. 3. a. Beáta quæ credidísti; quóniam perficientur ea quæ dicta sunt tibi à Dómino, allelúia. *Luc.* 1.

Oratio.

DEus, qui per resurrectiónem Filii tui Dómini nostri Jesu Christi mundum lætificáre dignátus es: præsta, quæsumus, ut per ejus genitrícem Vírginem Maríam perpétuæ capiámus gáudia vitæ; Per eumdem Dóminum nostrum.

AD HORAS, in fine Hymnorum Doxologia:

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

Psalmi de Sabbato, ut in Psalterio.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Filius Dei factus est ei ex sémine David secundùm carnem, allelúia. *Rom.* 1.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María Vírgine, * Allelúia.

AD TERTIAM.

Ant. 4. d. De María natus est Jesus, qui vocátur Christus, allelúia. *Matth.* 1.

Capitulum. If. 7.

DAbit Dóminus ipse vobis signum: Ecce Virgo concípiet, & páriet fílium; & vocábitur nomen ejus, Emmánuel.

℟. *br.* Deus in médio ejus; * non commovébitur, * Allelúia, allelúia. Deus. ℣. Adjuvábit eam * mane dilúculo, * Allelúia. Glória Patri. Deus. *Ps.* 45.

℣. Elégit eam Dóminus ℟. In habitatiónem sibi. *Ps.* 131.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Péperit fílium másculum qui rectúrus erat omnes gentes, allelúia. *Apoc.* 12.

Capitulum. Mich. 5.

EGrediétur qui sit dominátor in Israel; & egressus ejus ab inítio, à diébus æternitátis. Propter hoc dabit eos usque in tempus in quo partúriens páriet; & relíquiæ fratrum ejus converteritur ad fílios Israel.

℟. *br.* Homo * natus est in ea, * Allelúia, allelúia. Homo. ℣. Et ipse fundávit eam * Altíssimus, * Allelúia. Glória Patri. Homo natus est. *Ps.* 86.

℣. Ipse tanquam sponsus ℟. Procédens de thálamo suo. *Ps.* 18.

AD NONAM.

Ant. 1. *g.* Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ suxísti, allelúia. *Luc.* 11.

Capitulum. Gal. 4.

UBi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex muliere, factum sub lege; ut eos qui sub lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℟. *br.* Misericórdia & véritas * obviavérunt sibi, * Allelúia, allelúia. Misericórdia. ℣. Justítia & pax * osculátæ sunt, * Allelúia. Glória Patri. Misericórdia & véritas.

℣. Véritas de terra orta est, ℟. Et justítia de cœlo prospexit. *Ps.* 84.

LECTIONES sequentes dicuntur singulis mensibus in Officio beatæ Mariæ in Sabbato.

MENSE APRILI.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri, adversùs Joviniánum.

Apolog. ad Pammach.

Lectio iij.

CHristus virgo, mater vírginis nostri virgo perpétua, mater & virgo. Jesus enim clausis ingressus est óstiis: & in sepulcro ejus quod novum & in petra duríssima fúerat excísum, nec ánteà quis, nec pósteà pósitus est. Hortus conclúsus, fons signátus: de quo fonte ille flúvius manat, juxta Joel qui írrigat torréntem, vel fúnium, vel spinárum; fúnium peccatórum, quibus antè alligabámur; spinárum quæ suffócant seméntem patrisfamílias. Hæc est porta orientális, ut ait Ezéchiel, semper clausa & lúcida, opériens in se, vel ex se próferens Sancta Sanctórum, per quam Sol justítiæ & Póntifex noster secundùm órdinem Melchísedech ingréditur & egréditur. Respóndeant mihi quómodò Jesus ingressus est clausis óstiis, cùm palpandas manus, & latus considerandum, & ossa carnemque monstráverit, ne véritas córporis phantasma putarétur: & ego respondébo quómodò sancta María sit & mater & virgo.

Mense Maio.

Ex Epístola sancti Athanásii Epíscopi ad Epictétum.

Lectio iij.

Humánum natúrâ erat quod ex María pródiit, secundùm divínas Scriptúras, verumque erat Dómini corpus: verum, inquam, fuit, cùm idem atque nostrum extíterit. Soror étenim nostra est María; omnes quippe ex Adam orti sumus. Nam postquàm à mórtuis surrexisset, cùm quidam existimárent se non in córpore ex María génito Dóminum aspícere, sed illíus loco spíritum vidére, dixit ille: Palpáte me, & vidéte quia spíritus carnem & ossa non habet, sicut me vidétis habére. Non dixit, Ut me vidétis carnem & ossa esse; sed, habére; ne ipsummet Verbum in res illas transformátum fuisse censerétur; sed illas & ante mortem, & post resurrectiónem habére crederétur.

OFFICIUM PARVUM BEATÆ MARIÆ.

[*Extra Chorum dicitur ad libitum.*]

In Ecclesiis in quibus solet dici, sive in Choro, sive in alio loco Ecclesiæ, non dicitur quoties fit Officium Semiduplex, aut supra, nec Tempore Passionis, nec biduo ante Pentecosten, nec quando Officium diei est de Beata.

Singulæ Horæ hujus Officii dicuntur post singulas Horas Officii diei.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum. *ut suprà*, lvij.

Hymnus, O quàm. lviij.

In Festis B. Mariæ dicuntur in Nocturnis novem sequentes Psalmi cum Antiph. propriis.

In Officio autem parvo dicuntur tantùm tres Psalmi, secundùm ordinem Feriarum, ut infrà notatur.

IN I. NOCTURNO.

Feriâ II. & V.

Ant. sola 1. a. Ave.

Psalmus 8.

Domine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in universa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfecisti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum; * lunam & stellas quæ tu fundasti.

Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuisti eum paulò minùs ab Angelis, glóriâ & honóre coronasti eum, * & constituisti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecisti sub pédibus ejus, * oves & boves universas, insuper & pécora campi;

Vólucres cœli, * & pisces maris qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in universa terra!

Psalmus 18.

CŒli enarrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmamentum.

Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ neque sermónes, * quorum non audiantur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum: * in sole pósuit tabernáculum suum.

Et ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo, * exultávit ut gigas ad curréndam viam.

A summo cœlo egréssio ejus, & occursus ejus usque ad summum ejus; * nec est qui se abscondat à calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convertens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificantes corda: * præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in séculum séculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetipsa.

Desiderabília super aurum, & lápidem pretiósum multum, * & dulcióra super mel & favum.

Etenim servus tuus custódit ea: * in custodiendis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? * ab occultis meis munda me, & ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, * tunc immaculátus ero, & emundábor à delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei, * & meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * & redemptor meus.

Psalmus 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea * cálamus scribæ velóciter scribentis.

Speciósus formâ præ filiis hóminum: diffúsa est grátia in lábiis tuis; * proptéreà benedixit te Deus in æternum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * Potentíssime.

Spécie tuâ & pulchritúdine tuâ intende, * prósperè procéde,

Et regna propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam; * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in sé-

sæculum sǽculi : * virga diréctiónis, virga regni tui.

Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem ; * proptéreà unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cássia à vestiméntis tuis, à domibus ebúrneis ; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína à dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, & vide, & inclína aurem tuam ; * & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui :

Et concupíscet rex decórem tuum, * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus ; & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus : * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intùs ; * in fímbriis áureis, circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia & exultatióne ; * adducéntur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.

Proptéreà pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * & in sǽculum sǽculi.

Ant. Ave, grátiâ plena ; Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus. *Luc.* 1.

℣. Audi, fília, & vide, & inclína aurem tuam ;
℟. Et concupíscet rex decórem tuum. *Ps.* 44.

Pater. *Lectiones infrà.*

IN II. NOCTURNO.

Feriâ III. & VI.

Ant. fol. 8. c. Ecce.

Psalmus 45.

DEus noster refúgium & virtus : * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus, dum turbábitur terra, * & transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus ; non commovébitur : * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes ; & inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum, * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram, * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confringet arma: * & scuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in géntbius, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum, * susceptor noster Deus Jacob.

Psalmus 71.

DEus, judícium tuum regi da, * & justítiam tuam fílio regis,

Judicáre pópulum tuum in justítia, * & páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo, * & colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, & salvos fáciet fílios páuperum, * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Descendet sicut plúvia in vellus, * & sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, & abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari usque ad mare, * & à flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes, * & inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis & ínsulæ múnera ófferent; * reges Arabum & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes gentes sérvient ei;

Quia liberábit páuperem à potente, * & páuperem cui non erat adjútor.

Parcet páuperi & ínopi, * & ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum; * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipso semper: * totâ die benedícent ei.

Et erit firmamentum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus; * & florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sécula: * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ: * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel, * qui facit mirabília solus.

Et benedíctum nomen majestátis ejus in æternum; * & replébitur majestáte ejus omnis terra: Fiat, fiat.

Psalmus 84.

BEnedixísti, Dómine, terram tuam; * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ, * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam, * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus salutáris noster, * & averte iram tuam à nobis.

Numquid in æternum irascéris nobis? * aut extendes iram tuam à generatióne in generatiónem?

Deus, tu conversus vivificábis nos, * & plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, * & salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; * quóniam loquétur pacem in plebem suam,

Et super sanctos suos, * & in eos qui convertuntur ad cor.

Verúmtamen prope timentes eum salutáre ipsius, * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia & véritas obviavérunt sibi: * justítia & pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est, * & justítia de cœlo prospexit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem; * & terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit, * & ponet in via gressus suos.

Ant. Ecce concípies in útero, & páries fílium; & vocábis nomen ejus Jesum. *Luc.* 1.

℣. Sanctificávit tabernáculum suũ Altíssimus: ℟. Deus in médio ejus. *Ps.* 45.

Pater noster.

Lectiones infrà.

IN III. NOCTURNO.

Feriâ IV. & Sabbato.

Ant. sola 2. D. Quod nascétur.

Psalmus 86.

Fundamenta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Glorióśa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ & Tyrus, & pópulus Æthíopum; * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, & homo natus est in ea; * & ipse fundávit eam Altíssimus?

Dñus narrábit in scriptúris populórum & príncipum, * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Psalmus 96.

Dominus regnávit, exultet terra, * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus: * justítia & judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dómini; * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus; * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundantur omnes qui adórant sculptília, * & qui gloriantur in simulácris suis.

Adoráte eum, * omnes Angeli ejus.

Audívit, & lætáta est Sion: * & exultavérunt fíliæ Judæ propter judícia tua, Dómine;

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum; de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * & rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino, * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Psalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus, * & bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum; * in conspectu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * & veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra; * cantáte, & exultáte, & psállite.

Psállite Dómino in cíthara, * in cíthara, & voce psalmi;

In tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ: * jubiláte in conspectu regis Dómini.

Moveátur mare & plenitúdo ejus, * orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt à conspectu Dómini, * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * & pópulos in æquitáte.

Ant. Quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. *Luc.* 1.

℣. Descendet sicut plúvia in vellus: ℞. Et replébitur majestáte ejus omnis terra. *Ps.* 71.

Pater. *Absol. & Bened. ut ordinantur post Psalterium.*

Lectio j. Isaiæ 7.

ADjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi signum à Dómino Deo tuo in profundum inferni, sive in excelsum supra. Et dixit Achaz: Non petam, & non tentábo Dóminum. Et dixit: Audíte ergo, domus David: Numquid parum vobis est molestos esse homínibus: quia molesti estis & Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum: Ecce virgo concípiet, & páriet fílium; & vocábitur nomen ejus, Emmánuel. Tu autem.

℞. Benedicam. lviij.

Lectio ij. Gal. 4.

QUanto témpore hæres párvulus est, nihil differt à servo, cùm sit dómi-

num ómnium; sed sub tutóribus & actóribus est, usque ad præfinítum tempus à patre: ita & nos cùm essémus párvuli, sub elementis mundi erámus servientes. At ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex mulíere, factum sub lege; ut eos qui sub lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus. Tu autem.

℟. Quod in ea. lviij.

Lectio iij. Apoc. 11. & 12.

APertum est templum Dei in cœlo: & visa est arca testamenti ejus in templo ejus, & facta sunt fúlgura, & voces, & terræmotus, & grando magna. Et signum magnum appáruit in cœlo: Múlier amicta sole, & luna sub pédibus ejus, & in cápite ejus coróna stellárum duódecim. Tu autem.

℟. Deus ex fémine. lviij.

In Quadrag. non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confiteantur tibi pópuli, Deus: ℟. Terra dedit fructum suum. *Ps.* 66.

Si Laudes non sequantur, dicitur hìc Oratio, Concéde, *ut infrà ad Sextam.*

AD LAUDES.

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. sola 4. A. Benedicta tu.

Psalmus 92.

DOminus regnávit, decórem indútus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem, & præcinxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * à sǽculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * à vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo, Dñe, in longitúdinem diérum.

Psalmus 66.

DEus misereátur nostri, & benedícat nobis; * illúminet vultum suum super nos, & misereátur nostri;

Ut cognoscámus in terra viam tuam, * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur & exúltent gentes, quóniam júdicas pópulos in æquitáte, * & gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus; * & métuant eum omnes fines terræ.

Psalmus 99.

JUbiláte Deo, omnis terra; * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspectu ejus * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus : * ipse fecit nos, & non ipsi nos.

Pópulus ejus, & oves páscuæ ejus, introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis : * confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, * quóniam suávis est Dóminus.

In æternum misericórdia ejus, * & usque in generatiónem & generatiónem véritas ejus.

Canticum. Zach. 2.

LAuda & lætáre, fília Sion ; * quia ecce ego vénio, & habitábo in médio tuî, ait Dóminus.

Et applicabuntur gentes multæ ad Dóminum in die illa, * & erunt mihi in pópulum, & habitábo in médio tuî.

Et scies quia Dóminus exercítuum * misit me ad te.

Et possidébit Dóminus Judam partem suam in terra sanctificáta ; * & éliget adhuc Jerúsalem.

Síleat omnis caro à fácie Dómini ; * quia consurrexit de habitáculo sancto suo.

Psalmus 150.

LAudáte Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmamento virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & choro : * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus, laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Ant. Benedicta tu inter mulíeres, & benedictus fructus ventris tui. *Luc.* 1.

Capitulum. Jerem. 31.

CReávit Dóminus novum super terram : Fémina circúmdabit virum.

Hymnus, Nunc auróra. *ut suprà,* lix.

℣. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ, ℟. Et veritátis suæ dómui Israel. *Ps.* 97.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. à. Beáta quæ credidisti ; quóniam perficientur ea quæ dicta sunt tibi à Dño. *Luc.* 1.

Oratio.

DEus, qui de beátæ Maríæ vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem suscípere voluisti : præsta supplícibus tuis, ut qui vere eam genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur ; Per eumdem Dóminum.

Suffragium de omnibus SS.

Ant. Hi sunt ante thronum Dei, & sérviunt ei die ac nocte in templo ejus : & qui sedet in throno, habitábit super illos. *Apoc.* 7.

℣. In æternum exultábunt, & habitábis in eis ;

℟. Et gloriabuntur in te, Dómine. *Ps.* 5.

Oratio.

OMnípotens sempiterne Deus, qui in electis tuis hábitas, & mirabíliter refulges: concéde nobis, quæsumus, sic beáti *N.* & ómnium simul Sanctórum lætificári memóriâ, ut eórum suffragántibus méritis, regnum tuum ássequi valeámus; Per Dóminum nostrum.

AD PRIMAM.

Hymnus.

MEmento, de Deo Deus,
Quòd matre natus Vírgine,
Nostri misertus, pérditi
Mundi redemptor véneris.

Et nos, Dei Virgo parens,
Vultu benigno réspice:
Placábilem tuâ prece
Fac esse nobis Fílium.

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

Psalm. Deus, in nómine tuo. 97. Cantáte.... omnis terra. 40. Laudáte Dóminum. 118. *sub sola Ant.* 2. D. Fílius Dei factus est ei ex sémine David secundùm carnem. *Rom.* 1.

Capitulum. Isaiæ 11.

EGrediétur virga de radíce Jesse, & flos de radíce ejus ascendet, & requiéscet super eum Spíritus Dómini.

℟. *br.* Semen ejus * In æternum manébit. Semen.

℣. Et thronus ejus sicut sol * in conspectu meo, * In æternum manébit. Glória Patri. Semen. *Ps.* 88.

℣. Dominábitur à mari usque ad mare, ℟. Et usque ad términos orbis terrárum. *Ps.* 71.

Oratio.

PRótege, Dómine, fámulos tuos subsídiis pacis; & beátæ Maríæ semper vírginis patrociniis confidentes, à cunctis hóstibus & perículis redde secúros; Per.

AD TERTIAM.

Hymnus, Memento. *suprà.*

Psalm. Ad Dñum. 59. Levávi. 44. Lætátus sum. 59. *sub sola Ant.* 4. d. De María natus est Jesus, qui vocátur Christus. *Matth.* 1.

Capitulum. Isaiæ 7.

DAbit Dóminus ipse vobis signum: Ecce Virgo concípiet, & páriet fílium; & vocábitur nomen ejus Emmánuel.

℟. *br.* Deus in médio ejus; * Non commovébitur. Deus.

℣. Adjuvábit eam * manè dilúculo: * Non commovébitur. Glória. Deus. *Ps.* 45.

℣. Elégit eam Dñus ℟. In habitatiónem sibi. *Ps.* 131.

Oratio.

DEus, qui salútis ætérnæ beátæ Maríæ virginitáte fœcundâ humáno géneri præmia præstitisti: tríbue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; Qui.

AD SEXTAM.

Hymnus, Memento. *suprà*.

Psalm. Ad te levávi. 75. Nisi quia. 44. Qui confidunt. 75. *sub sola Ant*. 7. d. Péperit fílium másculum qui rectúrus erat omnes gentes. *Apoc*. 12.

Capitulum. Mich. 5.

EGrediétur qui sit dominátor in Israel; & egressus ejus ab inítio, à diébus æternitátis. Propter hoc dabit eos usque in tempus in quo partúriens páriet; & relíquiæ fratrum ejus convertentur ad fílios Israel.

℟. *br*. Homo * Natus est in ea. Homo. ℣. Et ipse fundávit eam * Altíssimus. * Natus est. Glória Patri. Homo. *Ps*. 86.

℣. Ipse tanquam sponsus ℟. Procédens de thálamo suo. *Ps*. 18.

Oratio.

COncéde, miséricors Deus fragilitáti nostræ præsídium; ut qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio, à nostris iniquitátibus resurgámus; Per eumdem.

AD NONAM.

Hymnus, Memento. *suprà*.

Psalm. In convertendo. 44. Nisi Dóminus. 75. Beáti omnes. 123. *sub sola Ant*. 1. g. Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ suxisti. *Luc*. 11.

Capitulum. Gal. 4.

UBi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex muliere, factum sub lege; ut eos qui sub lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℟. *br*. Misericórdia & véritas * Obviavérunt sibi. Misericórdia. ℣. Justítia & pax * osculátæ sunt; * Obviavérunt sibi. Glória Patri. Misericórdia.

℣. Véritas de terra orta est, ℟. Et justítia de cœlo prospexit. *Ps*. 84.

Oratio.

FAmulórum tuórum, quæsumus, Dómine, delíctis ignosce; ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur; Per eumdem Dóminum nostrum.

AD VESPERAS.

℣. Deus, in adjutórium meum intende.

Ant. sola 3. c. In me ancilla.

Psalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo: * Sede à dextris meis,

Donec ponam inimícos tuos * scabellum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es Sacerdos in æternum secundùm órdinem Melchísedech.

Dñus à dextris tuis,* confrégit in die iræ suæ reges.
Judicábit in natiónibus, implébit ruínas,* conquassábit cápita in terra multórum.
De torrente in via bibet; * proptéreà exaltábit caput.

Psalmus 112.

LAudáte, púeri, Dóminum; * laudáte nomen Dómini.
Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, & usque in séculum.
A solis ortu usque ad occásum,* laudábile nomen Dñi.
Excelsus super omnes gentes Dóminus, * & super cœlos glória ejus.
Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat,* & humília réspicit in cœlo & in terra?
Súscitans à terra ínopem,* & de stércore érigens páuperem,
Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui;
Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætantem.

Psalmus 121.

LÆtátus sum in his quæ dicta sunt mihi: * In domum Dómini íbimus.
Stantes erant pedes nostri* in átriis tuis, Jerúsalem:
Jerúsalem quæ ædificátur ut cívitas,* cujus participátio ejus in idipsum.
Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini; * testimónium Israel, ad confiténdum nómini Dómini.
Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.
Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem, * & abundántia diligéntibus te.
Fiat pax in virtúte tua,* & abundántia in túrribus tuis.
Propter fratres meos & próximos meos, * loquébar pacem de te.
Propter domum Dñi Dei nostri,* quæsívi bona tibi.

Psalmus 126.

NIsi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.
Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustrà vígilat qui custódit eam.
Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquàm sedéritis, qui manducátis panem dolóris, cùm déderit dilectis suis somnũ.
Ecce hæréditas Dñi, filii;* merces, fructus ventris.
Sicut sagittæ in manu potentis, * ita filii excussórum.
Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis; * non confundétur, cùm loquétur inimícis suis in porta.

Psalmus 147.

LAuda, Jerúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion;
Quóniam confortávit seras portárum tuárum, * benedixit fíliis tuis in te;
Qui pósuit fines tuos pacem, * & ádipe fruménti sátiat te;
Qui emittit elóquiũ suum

terræ; * velóciter currit sermo ejus;

Qui dat nivem sicut lanam, * nébulam sicut cínerem spargit;

Mittit crystallum suam sicut buccellas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emittet verbum suum, & liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob, * justítias & judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni, * & judícia sua non manifestávit eis.

Ant. In me ancilla sua adimplévit Dóminus misericórdiam suam quam promísit dómui Israel. *Judit.* 13.

Capitulum. Eccli. 24.

QUi creávit me, requiévit in tabernáculo meo; & dixit mihi: In Jacob inhábita, & in Israel hæreditáre; & in eléctis meis mitte radíces. Et sic in Sion firmáta sum.

Hymnus.

AVe, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Evæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis:
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem:
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos,
Mites fac & castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum;
Ut videntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto;
Tribus honor unus. Amen.

℣. Anima mea exultábit in Dño: ℟. Et delectábitur super salutári suo. *Ps.* 34.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. *G.* Beátam me dicent omnes generatiónes; quia fecit mihi magna qui potens est, & sanctum nomen ejus. *Luc.* 1.

Oratio.

COrdibus nostris, quæ sumus, Dómine, gr tiam tuam benignus infun de; & intercedente san ctíssimâ Dei genitríce M ríá, córpora nostra castitát & mentes nostras humili táte & caritáte sanctífica Per eumdem.

Suffragium de omnibus S

Ant. Fulgébunt Justi sic sol in regno Patris eóru *Matth.* 13.

℣. Justi confitebuntur n mini tuo, Dómine; ℟. habitábunt recti cum vul tuo. *Ps.* 139.

Oratio.

OMnípotens & miséri cors Deus, qui pro me céde Sanctis regni tui gl riam, & pro exemplo no bis præstas eórum sanctitat memóriam

memóriam : da fámulis tuis ut dum sancti N. & ómnium Sanctórum recólimus mérita, eórum nos non cessent juváre suffrágia ; Per.

AD COMPLETORIUM.

℣. Converte nos. ℣. Deus.

Psalm. Sæpè expugnavérunt. 106. De profundis. 76. Dñe, non est exaltátum. 76. *sub sola Ant.* 5. a. In omni gente quæ audíerit nomen tuum, magnificábitur super te Deus Israel. *Judith* 13.

Hymnus. C.

VIrgo Dei génitrix, quem
totus non capit orbis,
In tua se clausit víscera,
factus homo.
Hinc méritò dicent te sécula cuncta beátam :
Hinc pópuli matrem te
dominamque colunt.
Súscipe, quos pia plebs tibi
péndere certat, honóres:
Annue, sollícitá quam prece poscit, opem.
Glória magna Patri : compar sit glória Nato :
Ambórũ tibi par, Spíritus
alme, decus. Amen.

Capitulum. Judith 13.

NOmen tuum Dñus ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum, qui mémores fúerint virtútis Dñi in ætermum.

℟. *br.* Vultum tuum * Deprecabúntur. Vultũ. ℣. Omnes dívites * plebis * Deprecabuntur. Glória. Vultum.

TEMPORE PASCHALI.

Si dicatur Officium Parvum, additur semel Allel. *in fine Invit. & Ant. & bis* Allelúia. *in fine* ℟℟. *brevium.*

Absol. & Bened. ut notantur pro Temp. Pasch. & dicitur Te Deum.

Ad Laudes & Vesperas tantùm, Orat. Deus, qui per. lix. *Non dicuntur Suffragia.*

℣. Mémores erunt nóminis tui. ℟. In omni generatióne & generatiónem. *Ps.* 44.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 4. E. Memoráre diérum humilitátis tuæ ; & ínvoca Dñm, & lóquere Regi pro nobis, & líbera nos de morte. *Esther* 15. *Oratio.*

BEátæ & gloriósæ semperque vírginis Maríæ, quǽsumus, Dómine, intercéssio gloriósa nos prótegat, & ad vitam perdúcat ætérnam ; Per Dóminum.

PROSA DE BEATA
ad devotionem.

INvioláta, íntegra & casta es, María :
Quæ es effecta míseris cœli porta.
O mater nostra Deo carissima,
Súscipe pia laudum præcónia.
Nostra ut pura péctora sint & córpora,
Te nunc flágitant devóta corda & ora.
Tua per precáta assídua
Impetres nobis glóriam per sécula.
O benígna ! O Regína ! O María !
Quæ sola invioláta permansisti.

℣. Véritas de terra orta est, ℟. Et justítia de cœlo prospexit. *Ps.* 84.

Oratio, Famulórum. lxx.

PSALMI POENITENTIALES.

Psalmus 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde; * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam; * salvum me fac propter misericórdiam tuam;

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inferno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum, * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est à furóre óculus meus, * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite à me, omnes qui operámini iniquitátem, * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam: * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubescant & conturbentur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur & erubéscant valde velóciter.

Psalmus 31.

BEáti quorú remissæ sunt iniquitátes, * & quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem totâ die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua, * conversus sum in ærumna mea, dum confígitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci, * & injustítiam meam non abscondi.

Dixi: Confitébor advérsùm me injustítiam meam Dómino; * & tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárú, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne quæ circúmdedit me: * exultátio mea, érue me à circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, & instruam te in via hac qua gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus & mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo & fræno maxillas eórum constringe, * qui

non appróximant ad te.

Multa flagella peccatóris, * sperantem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, & exultáte, justi; * & gloriámini, omnes recti corde.

Psalmus 37.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me;

Quóniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi, * & confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea à fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis à fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergressæ sunt caput meū: * & sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt & corruptæ sunt cicatríces meæ, * à fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum & curvátus sum úsque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus; * & non est sánitas in carne mea.

Afflictus sum & humiliátus sum nimis: * rugiébam à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum; * & gémitus meus à te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea; * & lumen oculórum meórum, & ipsum non est mecum.

Amíci mei, & próximi mei * advérsum me appropinquavérunt & stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longè stetérunt; * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes, * & dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam, * & sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens, * & non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi: * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequando supergáudeant mihi inimíci mei; * &, dum commoventur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagella parátus sum; * & dolor meus in conspectu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo; * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti sunt super me; * & multiplicáti sunt qui odérunt me iníquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis detrahébant mihi; * quóniam sequébar bonitátē.

Ne derelínquas me, Dómine Deus meus, * ne discésseris à me.

Intende in adjutórium meum, * Dómine Deus salútis meæ.

Psalmus 50.

MIserére mei, Deus; * secundùm magnam misericórdiam tuam.

Et secundùm multitúdinem miseratiónum tuárum * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte mea, * & à peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognosco, * & peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, & malum coram te feci; * ut justificéris in sermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum, * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexisti: * incerta & occulta sapiéntiæ tuæ manifestasti mihi.

Aspergés me hyssópo, & mundábor: * lavábis me, & super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium & lætítiam; * & exultábunt ossa humiliáta.

Averte fáciem tuam à peccátis meis, * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus; * & spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua: * & Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui; * & spíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas; * & ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ; * & exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries; * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluisses, sacrifícium dedissem útique; * holocaustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum & humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes & holocausta; * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Psalmus 101.

DOmine, exaudi oratiónem meam; * & clamor meus ad te véniat.

Non avertas fáciem tuam à me: * in quacumque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacumque die invocávero te, * velóciter exaudi me;

Quia defecérunt sicut fumus dies mei, * & ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percussus sum ut fœnum, & áruit cor meum; * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei, * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis: * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei; * & qui laudábant me, advérsum me jurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam, * & potum meum cum fletu miscébam;

A fácie iræ & indignatiónis tuæ; * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt; * & ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes; * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Tu exurgens miseréberis Sion, * quia tempus miserendi ejus, quia venit tempus;

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus, * & terræ ejus miserebuntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam;

Quia ædificávit Dóminus Sion, * & vidébitur in glória sua.

Respexit in oratiónem humílium, * & non sprevit precem eórum.

Scribantur hæc in generatióne áltera: * & pópulus qui creábitur laudábit Dóminum;

Quia prospexit de excelso sancto suo: * Dóminus de cœlo in terram aspexit;

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut sólveret fílios interemptórum;

Ut annúntient in Sion nomen Dómini; * & laudem ejus in Jerúsalem,

In conveniendo pópulos in unum; & reges, * ut sérviant Dómino.

Respondit ei in via virtútis suæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem & generatiónem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundasti: * & ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt; * tu autem pérmanes:

Et omnes sicut vestiméntum veteráscent; * & sicut opertórium mutábis eos, & mutabuntur.

Tu autem idem ipse es, * & anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt; * & semen eórum in sǽculum dirigétur.

Psalmus 129.

De profundis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine; * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est, * & propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus, * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem * speret Israel in Dómino;

Quia apud Dóminum misericórdia, * & copiósa apud eum redémptio;

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Psalmus 142.

DOmine, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua; exaudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo; * quia non justificábitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sǽculi; * & anxiátus est super me spíritus meus: in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum: meditátus sum in ómnibus opéribus tuis; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exaudi me, Dómine; * defécit spíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me; * & símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè misericórdiam tuam; * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem; * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine; ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam; * & in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam; * quóniã ego servus tuus sum.

Ant. Dómine, memor esto mei, & ne vindíctam sumas de peccátis meis, neque reminiscáris delícta mea, vel paréntum meórum. *Tob.* 3.

LITANIÆ.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.
Christe, audi nos. Christe, exaudi nos.
Pater de cœlis Deus, Miserére nobis.
Fili Redemptor mundi Deus, miserére nobis.
Spíritus sancte Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, Ora pro nobis.

Sancta Dei Génitrix, ora
Sancta Virgo vírginum, ora.
Sancte Míchael, ora.
Sancte Gábriel, ora.
Sancte Ráphael, ora.
Omnes sancti Angeli, & Archángeli, oráte pro nobis.
Omnes sancti beatórum Spirítuum órdines, oráte.
Sancte Joannes Baptista, ora pro nobis.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ & Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Joannes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philippe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddæe, ora.
Sancte Matthía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes sancti Apóstoli & Evangelistæ, oráte pro nobis.
Omnes sancti discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocentes, oráte pro nobis.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Clemens, ora.
Sancte Ignáti, ora.
Sancte Saturníne, ora.
Sancte Cypriáne, ora.
Sancte Dionysi cum sóciis tuis, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Sancte Vincenti, ora.
Sancte Sebastiáne, ora.
Sancte Demétri, ora.
Sancte Maurici cum sóciis tuis, ora.
Sancte Aigulphe, ora.
Sancte Baráchi, ora.
Sancti Gervási & Protási, oráte pro nobis.
Sancti Cosma & Damiáne, oráte pro nobis.
Omnes sancti Mártyres, oráte pro nobis.
Sancte Grégori, ora.
Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Hilári, ora.
Sancte Athanási, ora.
Sancte Basíli, ora.
Sancte Grégori Nazianzéne, ora pro nobis.
Sancte Joannes Chrysóstome, ora.
Sancte Bernarde, ora.
Omnes sancti Doctóres, oráte pro nobis.
Sancte Sylvester, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Aniáne, ora.
Sancte Sollemnis, ora.
Sancte Aventíne, ora.
Sancte Leobíne, ora.
Sancte Caletríce, ora.
Sancte Béthari, ora.
Sancte Adeodáte, ora.
Sancte Yvo, ora.
Sancte Honoráte, ora.
Sancte Arnulphe, ora.
Sancte Cárole, ora.
Omnes sancti Pontífices, oráte pro nobis.
Sancte Antóni, ora.

Sancte Benedicte, ora.
Sancte Cariléphe, ora.
Sancte Launomáre, ora.
Sancte Theobalde, ora.
Sancte Bruno, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francisce, ora.
Sancte Deodáte, ora.
Sancte Munderíce, ora.
Sancte Ludovíce, ora.
Omnes sancti Sacerdótes & Levítæ, oráte.
Omnes sancti Mónachi & Eremítæ, oráte.
Omnes Justi, oráte.
Sancta Anna, ora.
Sancta María Magdaléna, ora pro nobis.
Sancta Thecla, ora.
Sancta Apollónia, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Genovéfa, ora.
Sancta Scholástica, ora.
Sancta Angarísma, ora.
Sancta Mónica, ora.
Sancta Clotildis, ora.
Sancta Radegundis, ora.
Sancta Batildis, ora.
Sancta Birgitta, ora.
Sancta María Ægyptia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines & Víduæ, oráte.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.
Propítius esto, Parce nobis, Dómine.
Propítius esto, Exaudi nos, Dómine.
Ab omni malo, Líbera nos, Dómine.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A subitánea & improvísa morte, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
Ab immundis cogitatiónibus, líbera.
A spíritu fornicatiónis, líbera nos, Dómine.
Ab ira, & ódio, & omni mala voluntáte, líbera.
A fúlgure & tempestáte, líbera nos, Dómine.
A morte perpétua, líbera.
Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per advéntum tuum, líbera.
Per nativitátem tuam, líbera nos, Dómine.
Per baptísmum & sanctum jejúnium tuum, líbera.
Per crucem & Passiónem tuam, líbera.
Per mortem & sepultúram tuam, líbera.
Per sanctam Resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Ascensiónem tuam, líbera.
Per adventum Spíritûs sancti paracléti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, Te rogámus, audi nos.
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te.
Ut remissiónem peccatórum nostrórum nobis dones, te rogámus, audi nos.
Ut compunctiónem cordis, fontemque lacrymárum nobis dones, te.
Ut fidem, spem & caritátem nobis dones, te.
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere & conserváre dignéris, te.

Ut Domnum Apostólicum, & omnes Gradus Ecclésiæ in sancta religióne conserváre dignéris, te.

Ut Antístitem nostrum, & omnes congregatiónes illi commissas, in tuo sancto obséquio conserváre dignéris, te.

Ut Regem nostrum custodíre dignéris, te.

Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te.

Ut Régibus & Princípibus Christiánis pacem & veram concórdiam donáre dignéris, te.

Ut cuncto pópulo Christiáno pacem & unitátem largíri dignéris, te.

Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre & conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut mentes nostras ad cœléstia desidéria érigas, te.

Ut ómnibus benefactóribus nostris sempiterna bona retríbuas, te.

Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum, & benefactórum nostrórum, ab ætérna damnatióne erípias, te.

Ut fructus terræ dare & conserváre dignéris, te.

Ut ómnibus fidélibus defunctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te.

Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus, audi nos.

Fili Dei, te rogámus.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Parce nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Exaudi nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Miserére nobis.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater. *usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis; ℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis. *Ps.* 102.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis, ℟. A fácie inimíci. *Ps.* 60.

℣. Orémus pro Antístite nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum. *Ps.* 40.

℣. Pro Rege nostro N. ℟. Dñe salvum fac Regem; & exaudi nos in die quâ invocavérimus te. *Ps.* 19.

℣. Pro benefactóribus nostris. ℟. Deus omnem grátiam abundáre fáciat in illis, & áugeat increménta frugũ justítiæ illórum. 2. *Cor.* 9.

℣. Pro cunctis fidélibus defunctis. ℟. Edúcat eos Dóminus in lucem, & vídeant justítiam ejus. *Mich.* 7.

℣. Pro infírmis, afflictis, captívis, & peregrínis. ℟. Líbera eos, Deus, ex ómnibus tribulatiónibus suis. *Ps.* 24.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Bénefac, Dómine, bonis & rectis corde. *Ps.* 124.

℣. Memor esto congrega-

tiónis tuæ, ℟. Quam possedísti ab inítio. Ps. 73.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. Ps. 101.

Psalmus, Deus, in adjutórium. 9. ℣. Dómine, exaudi, &c. Dóminus vobíscum.

Orémus.

DEus, cui próprium est miseréri semper, & párcere: súscipe deprecatiónem nostram; ut nos, & omnes fámulos tuos quos delictórum caténa constringit, miserátio tuæ pietátis cleménter absolvat.

EXaudi, quæsumus, Dómine, súpplicum preces, & confiténtium tibi parce peccátis; ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benignus & pacem.

INeffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde; ut simul nos & à peccátis ómnibus éxuas, & à pœnis quas pro his merémur, erípias.

DEus, qui culpas delinquéntium districte feriendo pércutis, fletus quoque lugéntium non recúsas: quæsumus, ut qui pondus tuæ animadversiónis cognóvimus, pietátis tuæ grátiam sentiámus.

OMnípotens sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro N. & dírige eum secundùm tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ; ut, te donante, tibi plácita cúpiat, & totâ virtúte perfíciat.

QUæsumus, omnípotens Deus, ut fámulus tuus Rex noster N. qui tuâ miseratióne suscépit regni gubernácula, virtútum étiam ómnium percípiat increménta; quibus decénter ornátus, vitiórum monstra devitáre, hostes superáre; & ad te, qui via, véritas & vita es, gratiósus váleat perveníre.

DEus, à quo sancta desidéria, recta consília & justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut & corda nostra mandátis tuis dédita, & hóstium sublátâ formídine, témpora sint tuâ protectióne tranquílla.

URe igne sancti Spíritûs renes nostros, & cor nostrum, Dómine; ut tibi casto córpore serviámus, & mundo corde placeámus.

ACtiónes nostras, quæsumus, Dómine, aspirando præveni, & adjuvando proséquere; ut cuncta nostra orátio & operátio à te semper incípiat, & per te cœpta finiátur.

FIdélium Deus ómnium cónditor & redemptor, animábus ómnium fidélium defunctórum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum; ut indulgéntiam quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur.

OMnípotens sempitérne Deus, qui vivórum

dominaris simul & mortuórum, omniumque miseréris, quos tuos fide & ópere futúros esse prænoscis : te supplices exorámus, ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens séculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntiâ, ómnium delictórum suórum véniam consequantur. Per Christum Dóminum nostrú. ℟. Amen.

ORDO
COMMENDATIONIS ANIMÆ
ANTE DECESSUM.

Primùm dicuntur Litaniæ breves in hunc modum :

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.
Sancta María, Ora pro eo [*vel* ea.]
Omnes sancti Angeli, oráte.
Sancte Abel, ora.
Omnis chorus Justórum, ora pro eo [*vel* ea.]
Sancte Abraham, ora.
Sancte Joannes Baptista, ora.
Omnes sancti Patriarchæ & Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Joannes, ora.
Omnes sancti Apóstoli & Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocentes, oráte pro eo [*vel* ea.]
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Sancte Dionysi cum sóciis tuis, ora.
Sancte Sebastiáne, ora.
Omnes sancti Mártyres, or.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Sollemnis, ora.
Omnes sancti Sacerdótes, oráte pro eo [*vel* ea.]
Sancte Francisce, ora.
Sancte Ludovíce, ora.
Omnes Justi, oráte.
Sancta María Magdaléne, ora pro eo [*vel* ea.]
Sancta Thecla, ora.
Sancta Genevéfa, ora.
Sancta Paula, ora.
Omnes sanctæ Vírgines, or.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, Intercédite pro eo [*vel* ea.]
Propítius esto, Parce ei, Dómine.
Ab ira tua, Líbera eum [*vel* eam,] Dómine.

A mala morte, líbera.
A potestáte diáboli, líbera.
A pœnis inferni, líbera.
Per Nativitátem tuam, lib.
Per Crucem & Passiónem tuam, líbera.
Per mortem & sepultúram tuam, líbera.
Per gloriósam Resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Ascensiónem tuam, líbera.
Per grátiam Spíritûs sancti Paracléti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, te rogámus, audi nos.
Ut ei parcas, te rogámus.
Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Deinde cùm in agone sui exitûs anxiatur anima, dicitur: Orémus.

PRoficíscere, ánima christiána, de hoc mundo, In nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit: In nómine Jesu Christi Fílii Dei vivi, qui pro te passus est: In nómine Spíritûs sancti, qui in te effúsus est; In nómine Angelórum & Archangelórum: In nómine Thronórum & Dominatiónum: In nómine Principátuum & Potestátum: In nómine Chérubim & Séraphim: In nómine Patriarchárum & Prophetárum: In nómine sanctórum Apostolórum & Evangelistárum: In nómine sanctórum Mártyrum & Confessórum: In nómine sanctórum Monachórum & Eremitárum: In nómine sanctárum Vírginum, & ómnium Sanctórum & Sanctárum Dei. Hódie fit in pace locus tuus, & habitátio tua in sancta Sion; Per Christum Dñum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

DEus miséricors, Deus clemens, Deus qui secundùm multitúdinem miseratiónum tuárum peccáta pœniténtium deles, & præteritórum críminum culpas véniâ remissiónis evácuas: réspice propítius super * hunc fámulum tuum [*vel* hanc fámulam tuam] N. & remissiónem ómnium peccatórum suórum totâ cordis confessióne poscentem, deprecátus exaudi. Rénova in * eo [*vel* ea,] piíssime Pater, quidquid terrénâ fragilitáte corruptum, vel quidquid diabólicâ fraude violátum est, & unitáti córporis Ecclésiæ membrum redemptiónis annecte. Miserére, Dómine, gemítuum, miserére lacrymárum ejus; & non habentem fidúciam, nisi in tua misericórdia, ad tuæ sacraméntum reconciliatiónis admitte; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

COmmendo te omnipoténti Deo, * caríssime frater [*vel* caríssima soror;] & ei cujus es creatúra commítto: ut cùm humanitátis débitum persólveris, ad eum qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egrediénti ítaque ánimæ tuæ de

corpore, spléndidus Angelórum cœtus occurrat: judex Apostolórum tibi senátus advéniat: candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviet: liliáta rutilántium te Confessórum turma circumdet: jubilántium te Vírginum chorus excípiat: beátæ quiétis in sinu Patriarchárum te compléxus astríngat: mitis atque festívus Christi Jesu tibi aspéctus appáreat, qui te inter assisténtes sibi júgiter interésse decérnat. Ignóres omne quod horret in ténebris, quod strìdet in flammis, quod crúciat in torméntis. Cedat tibi teterrimus sátanas cum satellítibus suis: in advéntu tuo, te comitántibus Angelis, contremíscat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exurgat Deus, & dissipéntur inimíci ejus; & fúgiant qui odérunt eum à fácie ejus. Sicut déficit fumus, defíciant: sicut fluit cera à fácie ignis, sic péreant peccatóres à fácie Dei: & justi epuléntur, & exúltent in conspéctu Dei. Confundántur ígitur & erubéscant omnes tartáreæ legiónes: & minístri sátanæ iter tuum impedíre non áudeant. Líberet te à cruciátu Christus, qui pro te crucifíxus est. Líberet te ab ætérna morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Constítuat te Christus Fílius Dei vivi intra paradísi sui semper amœna viréntia, & inter oves suas te verus ille Pastor agnóscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absólvat, atque ad dexteram suam in electórum suórum te sorte constítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas, & præsens semper assístens, manifestíssimam beátis óculis aspícias veritátem. *Constitútus [*vel* Constitúta] ígitur inter ágmina Beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Súscipe, Dómine, * servum tuum [*vel* ancillam tuam] in locum sperándæ sibi salvatiónis à misericórdia tua. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus ex ómnibus perículis inférni, & de láqueis pœnárum, & ex ómnibus tribulatiónibus. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberásti Enoch & Elíam de commúni morte mundi. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberásti Noë de dilúvio. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberásti Abraham de Ur Chaldæórum. ℟. Amen.

Líbera, Dñe, ánimam ejus, sicut liberásti Job de passiónibus suis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberásti Isaac de hóstia, & de manu patris sui Abrahæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, áni-

mam ejus, sicut liberasti Lot de Sódomis, & de flamma ignis. ℟. Amen.

Líbera, Dñe, ánimam ejus, sicut liberasti Móysen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum. ℟. Amen.

Líbera, Dñe, ánimam ejus, sicut liberasti Daniélem de lacu leónum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberasti tres púeros de camíno ignis ardentis, & de manu regis iníqui. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberasti Susannam de falso crímine. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberasti David de manu regis Saül, & de manu Góliath. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberasti Petrum & Paulum de carcéribus. ℟. Amen.

Et sicut beatíssimam Theclam vírginem & mártyrem tuam liberasti, sic liberáre dignéris ánimam hujus * servi tui [vel ancillæ tuæ;] & tecum fácias in bonis cœléstibus congaudére. ℟. Amen.

Commendámus tibi, Dómine, ánimam * famuli tui [vel fámulæ tuæ,] precamurque te, Dómine Jesu Christe, Salvátor mundi, ut eam propter quam ad terram descendisti, Patriarcharum tuórum sínibus insinuáre non rénuas. Agnosce, Dómine, creatúram tuam, non à diis aliénis creátam, sed à te solo Deo vivo & vero; quia non est álius Deus præter te, & non est secundùm ópera tua. Lætífica, Dómine, ánimam ejus in conspectu tuo, & ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum, quas suscitávit furor mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem, & Fílium, & Spíritum sanctum non negávit, sed crédidit; & zelum Dei in se hábuit, & Deum qui fecit ómnia, fidéliter adorávit. ℟. Amen.

Orémus.

Delicta juventútis, & ignorántias ejus, quæsumus, ne memíneris, Dómine; sed secundùm magnam misericórdiam tuam memor esto illíus in glória claritátis tuæ. Aperiantur ei cœli, collætentur illi Angeli. In regnum tuum, Dómine, creatúram tuam súscipe. Suscípiat eam sanctus Míchael Archángelus Dei, qui milítiæ cœléstis méruit principátum. Véniant illi óbviam sancti Angeli Dei, & perdúcant eam in civitátem cœléstem Jerúsalem. Suscípiat eam beátus Petrus Apóstolus, cui à Deo claves regni cœléstis tráditæ sunt. Adjuvet eam beátus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédat pro ea sanctus Joannes, electus Dei Apóstolus, cui revelata sunt secréta cœléstia. Orent pro ea omnes

Sancti Apóstoli, quibus à Dómino data est potestas ligandi atque solvendi. Intercédant pro ea omnes Sancti & Electi Dei, qui pro Christi nómine tormenta in hoc sǽculo sustinuérunt; ut vínculis carnis exúta, perveníre mereátur ad glóriam regni cœléstis, præstante Dómino nostro Jesu Christo, qui cum Patre & Spíritu sancto vivit & regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Si anxiatur adhuc anima, dicitur Psalmus Confitémini Dómino. 117. *& totus Psalmus* Beáti immaculáti in via. *per Horas Dominica distributus*, 118.

Egressâ autem animâ, dicitur: ℟. In te, Dómine, sperávi, non confundar in ætérnum; accélera ut éruas me: in manus tuas comméndo spíritum meum: * Redemísti me, Dómine Deus veritátis; illústra fáciem tuam super * servum tuum [*vel* ancillam tuam:] * salvum [*vel* salvam] me fac in misericórdia tua. ℣. Dómine Jesu, súscipe spíritum meum: * Redemísti me. *Ps.* 30. *Act.* 7.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. *Secretò*, Pater noster. *Altâ voce*, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Non intres in judícium cum * servo tuo [*vel* ancilla tua,] Dómine; ℟. Quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens. *Ps.* 142.

℣. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi: ℟. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem. *Ps.* 73.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Tibi, Dómine, commendámus ánimam * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] N. ut * defúnctus [*vel* defúncta] sǽculo, tibi vivat; & quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu véniâ misericordíssimæ pietátis abstérge; Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

OFFICIUM DEFUNCTORUM.

Qualibet Hora sequentis Officii incipitur absolutè.

AD VESPERAS.

Ant. 3. c. O Dómine.

Psalmus 114.

DIlexi, * quóniá exáudiet Dóminus vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suá mihi, * & in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & perícula inferni invenérunt me.

Tribulatiónem & dolórem invéni; * & nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam: * miséricors Dóminus, & justus, & Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus; * humiliátus sum, & liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam, * quia Dóminus benefécit tibi;

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos à lácrymis, pedes meos à lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

In hoc Officio, in fine omnium Psalmorum & Canticorum tantùm, dicitur:

Réquiem ætérnam dona eis, Dómine; * & lux perpétua lúceat eis.

Ant. O Dómine, líbera ánimam meam.

Ant. 2. D. Heu mihi.

Psalmus 119.

AD Dóminum cùm tribulárer clamávi; * & exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagittæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est! habitávi cum habitántibus Cedar: * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus; * cum loquébar illis, impugnábant me grátis.

Ant. Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est!

Ant. 8. d. Auxílium.

Psalmus 120.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum; * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit ne-

quæ dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te,* neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat introítum tuum & éxitum tuum,* ex hoc, nunc, & usque in sǽculum.

Ant. Auxílium meum à Dómino, qui fecit cœlum & terram.

Ant. 3. b. Si iniquitátes.

Psalmus 129.

De profundis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine; * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est, * & propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus, * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem * speret Israel in Dómino;

Quia apud Dóminum misericórdia, * & copiósa apud eum redémptio;

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Ant. Si iniquitátes observáveris, Dómine; Dómine, quis sustinébit?

Ant. 2. D. Opera.

Psalmus 137.

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, * quóniam audísti verba oris mei.

In conspectu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum,

Et confitébor nómini tuo super misericórdia tua & veritáte tua; * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacumque die invocávero te, exaudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteantur tibi, Dómine, omnes reges terræ, * quia audiérunt ómnia verba oris tui;

Et cantent in viis Dómini; * quóniam magna est glória Dómini;

Quóniam excelsus Dóminus, & humília réspicit,* & alta à longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * & super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, & salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dñe, misericórdia tua in sǽculum: ópera mánuum tuárum ne despícias.

Ant. Opera mánuum tuárum, Dómine, ne despícias.

Capitulum. Apoc. 14.

Audívi vocem de cœlo dicentem mihi: Scribe, Beáti mórtui qui in Dómino moriuntur. ℟. Deo grátias.

℣. In memória ætérna erit justus ; ℟. Ab audítióne mala non timébit. *Ps.* 111.

Ad Magníficat. Ant. 1. *a.*

Omne quod dat mihi Pater, ad me véniet ; & eum qui venit ad me, non ejíciam foras. *Joan.* 6.

(*In depositione Defuncti, & in Anniversariis solemnibus, non dicuntur Preces sequentes ; sed dicto* Dóminus vobíscum, *additur Oratio conveniens, ut infra.*)

Secretò Pater. *Clarâ voce.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem ; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Clamávi ad te, Dómine, dixi : Tu es spes mea, ℟. Pórtio mea in terra vivéntium. *Ps.* 141.

℣. Educ de custódia ánimam ad confiténdum nómini tuo : ℟. Me exspéctant justi, donec retríbuas mihi. *Ps.* 141.

℣. Credo vidére bona Dómini, ℟. In terra vivéntium. *Ps.* 26.

Psalmus 145.

LAuda, ánima mea, Dóminum : * laudábo Dóminum in vita mea ; psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus ; * in fíliis hóminú, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, & revertétur in terram suam ; * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus, * qui fecit cœlum & terram, mare, & ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sǽculum, facit judícium injúriam patiéntibus, * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos : * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos : * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas : pupíllum & víduam suscípiet ; * & vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sǽcula : * Deus tuus, Sion, in generatiónem & generatiónem.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam ; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

In depositione Episcopi,

Oratio.

DEus, qui inter Apostólicos Sacerdótes fámulum tuum N. Pontificáli fecísti dignitáte vigére : præsta, ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio ; Per Dóminum.

In depositione Sacerdotis,

Oratio.

PRæsta, quǽsumus, Dómine, ut ánima fámuli tui N. Sacerdótis quem in hoc sǽculo commorántem sacris munéribus decorásti, in cœlésti sede glorióss semper exsúltet ; Per.

In depositione Defuncti,
Oratio.

INclina, Dómine, aurem tuam ad preces nostras quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur; ut ánimam fámuli tui N. quam de hoc século migráre jussísti, in pacis ac lucis regióne constítuas, & sanctórum tuórum júbeas esse consórtem; Per Dóminum.

Pro Diacono, post litteram N. *additur* Diáconi.

In depositione Defunctæ,
Oratio.

QUæsumus, Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ N. & à contágiis mortalitátis exútam, in æternæ salvatiónis partem restítue; Per.

In Anniversariis dicuntur sub una conclusione sequentes Orationes.

DEus indulgentiárum, Dómine, da ánimæ * fámuli tui N. [sacerdótis, *vel* pontíficis] [*vel* fámulæ tuæ N.] cujus [*vel* animábus famulórum tuórum N. & N. quorum] [*vel* famulárum tuárum N. & N. quarum] anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, & lúminis claritátem.

Pro Benefactoribus.

DEus, véniæ largítor, & humánæ salútis amátor: quæsumus cleméntiam tuam, ut nostræ congregatiónis fratres, propinquos, & benefactóres, qui ex hoc século transiérunt, beátá Maríá semper vírgine intercedente cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium pervenire concédas.

Pro pluribus Defunctis.

DEus, cui próprium est miseréri semper & párcere: propitiáre animábus famulórum famularumque tuárum, & ómnia eórum peccáta dimítte, ut mortalitátis vínculis absolútæ, transíre mereantur ad vitam.

Pro omnibus Defunctis.

FIdélium, Deus, ómnium cónditor & redemptor, animábus ómnium fidélium defunctórum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum; ut indulgéntiam quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequantur; Qui vivis & regnas cum Deo Patre, in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.

℟. Amen.
℣. Dóminus vobiscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Requiescant in pace.
℟. Amen.

[*Privatim pro patre & matre,*
Oratio.

DEus, qui nos patrem & matrem honoráre præcepísti: miserére clementer animábus patris mei ac matris meæ, eorumque peccáta dimitte; meque eos in æternæ claritátis gáudio fac vidére; Per Dóminum nostrum.]

AD VIGILIAS.

Vigiliæ communiter dicuntur cum tribus Nocturnis in Depositione corporis: si tamen diceretur unicum Nocturnum, Dominicâ, Feriâ II. & V. dicitur primum; Feriâ III. & VI. secundum; Feriâ IV. & Sabbato, tertium. Tuncque in illo unico Nocturno j. Lectio erit j. primi Nocturni, ut infra: ij. erit prima II. Nocturni, ut infra: iij. erit Evangelium cum Homilia in III. Nocturno.

Invit. Deum cui omnes vivunt, * Venite, adorémus. *Luc.* 20.

Ps. Venite. *in cujus fine, loco* Glória Patri, *dicitur:* Réquiem ætérnam dona eis, Dómine; & lux perpétua lúceat eis.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 4. e. Dómine.

Psalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine: * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus & Deus meus.

Quóniam ad te orábo, Dómine, * mane exáudies vocem meam.

Manè astábo tibi, & vidébo; * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus, * neque permanébunt injusti ante óculos tuos.

Odisti omnes qui operantur iniquitátem: * perdes omnes qui loquuntur mendácium.

Virum sánguinum & dolósum * abominábitur Dóminus;

Ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ introíbo in domum tuam, * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspectu tuo viam meam;

Quóniam non est in ore eórum véritas, * cor eórum vanum est.

Sepulcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant; * júdica illos, Deus.

Décidant à cogitatiónibus suis; secundùm multitúdinem impietátum eórum expelle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et lætentur omnes qui sperant in te: * in ætérnum exultábunt; & habitábis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Dómine, deduc me in justítia tua: propter inimícos meos dírige in conspectu tuo viam meam.

Ant. 2. D. Salvum me fac.

Psalmus 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde; * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam;

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inferno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum, * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est à furóre óculus meus, * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite à me, omnes qui operámini iniquitátem, * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam: * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubescant & conturbentur vehementer omnes inimíci mei: * convertantur & erubescant valde velóciter.

Ant. Salvum me fac propter misericórdiam tuam, quóniam non est in morte qui memor sit tui.

Ant. 3. c. Illúmina.

Psalmus 12.

Usquequo, Dómine, oblivísceris me in finem? * úsquequo avertis fáciem tuam à me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, & exaudi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne umquam obdórmiá in morte, * nequando dicat inimícus meus: Præválui advérsùs eum.

Qui tríbulant me, exultábunt si motus fúero; * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exultábit cor meum in salutári tuo; * cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi, & psallam nómini Dómini altíssimi.

Ant. Illúmina óculos meos, ne umquam obdórmiam in morte.

℣. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi; ℟. Et ánimas páuperum tuorum ne obliviscáris in finem. *Ps.* 73.

Secretò, Pater. *Clarâ voce*,

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Lectiones leguntur sine Absolutione, & sine Benedictionibus.

De Libro Job.

Lectio j. Cap. 7.

Militia est vita hóminis super terram; & sicut dies mercenárii, dies ejus. Sicut servus desíderat umbram, & sicut mercenárius præstolátur finem óperis sui, sic & ego

hábui menses vácuos, & noctes laboriósas enumerávi mihi. Si dormíero, dicam: Quando consúrgam? & rursum expectábo vésperam, & replébor dolóribus usque ad ténebras. Indúta est caro mea putrédine & sórdibus púlveris; cutis mea áruit, & contrácta est. Dies mei velóciùs transiérunt quàm à texente tela succíditur, & consúmpti sunt absque ulla spe. Meménto quia ventus est vita mea, & non revertétur óculus meus ut vídeat bona, nec aspíciet me visus hóminis.

℟. Defecérunt sicut fumus dies mei, & ossa mea sicut crémium aruérunt: * Dies mei sicut umbra declinavérunt. ℣. Quæ est vita? vapor est ad módicum parens. * Dies mei. *Ps.* 101. *Jac.* 4.

Lectio ij. Cap. 17.

Dies mei transiérunt; cogitatiónes meæ dissipátæ sunt, torquentes cor meum. Noctem vertérunt in diem, & rursum post ténebras spero lucem. Si sustinúero, inférnus domus mea est, & in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi: Pater meus es; mater mea, & soror mea, vérmibus. Ubi est ergo nunc præstolátio mea, & patiéntiam meam quis consíderat? In profundíssimum inférnum descéndent ómnia mea; putásne saltèm ibi erit réquies mihi?

℟. Peccávi valde; sed * Precor, Dómine, ut tránsferas iniquitátem servi tui, quia stultè egi nimis. ℣. Deus, propítius esto mihi peccatóri. * Precor. 2. *Reg.* 24. *Luc.* 18.

Lectio iij. Cap. 19.

Pelli meæ, consúmptis cárnibus, adhæsit os meum; & derelícta sunt tantúmmodò lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltèm vos amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, & cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat ut scribántur sermónes mei? Quis mihi det ut exaréntur in libro stylo férreo, & plumbi lámina, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim quòd Redémptor meus vivit, & in novíssimo die de terra surrectúrus sum: & rursum circúmdabor pelle mea, & in carne mea vidébo Deum meum; quem visúrus sum ego ipse & óculi mei conspectúri sunt, & non álius. Repósita est hæc spes mea in sinu meo.

(*Quando dicitur unicum Nocturnum, sequens omittitur* ℟. *& dicitur loco ejus* ix. ℟. Líbera me, Dómine. *ut infra*, c.)

℟. Non intres in judícium cum servo tuo, Dómine; * Quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens. ℣. Si justus vix salvábitur, ímpius & peccátor

ubi parébunt;* Quia. *Ps.* 142. 1. *Petr.* 4.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. F. In médio.

Psalmus 22.

DOminus regit me, & nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convertit.

Deduxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam & si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala; * quóniam tu mecum es.

Virga tua, & báculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.

Parasti in conspectu meo mensam, * advérsus eos qui tribulant me.

Impinguasti in óleo caput meum; * & calix meus inébrians quàm præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ;

Et ut inhábitem in domo Dómini * in longitúdinem diérum.

Ant. In médio umbræ mortis non timébo mala; quóniam tu mecum es, Dómine.

Ant. 8. G. Delicta.

Psalmus 24.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam; * Deus meus, in te confído, non erubéscam:

Neque irrídeant me inimíci mei; * étenim univérsi qui sústinent te, non confundentur.

Confundantur omnes iníqua agentes * supervácue.

Vias tuas, Dómine, demonstra mihi, * & sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, & doce me; * quia tu es Deus salvátor meus, & te sustínui totâ die.

Reminíscere miseratiónũ tuárum, Dómine, * & misericordiárum tuárum quæ à século sunt.

Delicta juventútis meæ * & ignorántias meas ne memíneris.

Secundùm misericórdiam tuam memento mei tu, * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis & rectus Dñus; * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via:

Díriget mansuétos in judício, * docébit mites vias suas.

Universæ viæ Dómini misericórdia & véritas, * requiréntibus testamentum ejus & testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo; * multum est enim.

Ant. Delicta juventútis meæ, & ignorántias meas ne memíneris, Dómine.

Ant. 1. a. Vide.

Divisio Psalmi 24.

QUis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via quam elégit.

Anima ejus in bonis de-

morábitur, * & semen ejus hereditábit terram.

Firmamentum est Dómi-nus timéntibus eum; * & testamentum ipsius ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum, * quóniam ipse evellet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, & miserére mei, * quia únicus & pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt, * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, & labórem meum; * & dimitte univérsa delícta mea:

Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, * & ódio iníquo odérunt me:

Custódi ánimam meá, & érue me; * non erubéscam, quóniam sperávi in te.

Innocentes & recti adhæsérunt mihi, * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Isráel * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

Ant. Vide humilitátem meam, & labórem meum; & dimitte univérsa delícta mea.

℣. Ne avertas fáciem tuam à me: ℟. Ne declínes in ira à servo tuo.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

Hom. de dorm. t. 1. Ed. Ben.

Lectio iv.

Deus corpus dissolvit, & in illo habitantem ánimam priùs edúcit, ceu ex domo quápiam, ut post in eamdem magnificéntiùs constructam domum, ánimam cum majóri glóriâ redúcat. Ne ítaque intueáris eum, cujus clausi sunt óculi, qui mutus jacet; sed eum qui resurget & accípiet glóriam ineffábilem, atque à præsenti hujúsmodi aspectu cogitatiónes transfer in spem futúram. At consuetúdinem requíris, ideóque ingemíscis ac luges? Et quómodo, ínquies, homo cùm sim, possim non mœrére? Neque ego id póstulo: non mœrórem veto, sed mœróris vehementiam. Mœrére namque, natúræ est; sed ultrà modum mœrére, furóris, insániæ, muliebrísque ánimi. Mœre, lacrymáre; sed ne ægrè moléstéque feras, ne indignéris. Grátias age ei qui ábstulit ut defunctum exornes, ejúsque fúneri hæc justa spléndidè persolvas, ipsíque mittas.

℟. Deus meus, ne síleas à me: * Ne simul trahas me cum peccatóribus, & cum operántibus iniquitátem ne perdas me. ℣. Pars illórum erit in stagno ardenti igne & súlphure. * Ne simul.

Ps. 27. Apoc. 21.

n. 2. Lectio v.

Lacrymáre ut Dóminus tuus Lázarum luxit, modum nobis, régulam terminúmque dolóris ponens, quem tránsgredi non licet. Mœre, at non ut éthnicus qui de resurrectióne despé-

rat,

rat, qui futúram vitam non expéctat. Pudet me, & erubésco, cùm per forum vídeo mulíerum turmas, indecóre agentes, capillos vellentés, bráchia genásque lacerántes, idque coram éthnicis. Hunc efferendi modum erubésce. Psalmódia, preces, patrum conventus, fratrum multitúdo tanta: hæc, inquam, non ídeo adsunt, ut fleas, ut mœreas, & indignéris; sed ut grátias ei agas, qui defúnctum accépit. Quemádmodum enim eos, qui ad magistrátum vocántur, multi cum láudibus & acclamatióne comitantur; ita & sanctos qui decessérunt, útpote qui ad majórem evocentur honórem, cum magnis omnes láudibus dedúcunt.

℟. Ego ad Dóminum aspíciam, expectábo Deum Salvatórem meum; consurgam cùm sédero in ténebris; * Iram Dómini portábo, quóniam peccávi ei. ℣. Flagellat Dóminus omnem fílium quem récipit: * Iram Dómini portábo, quóniam peccávi ei. *Mich.* 7. *Hebr.* 12. *v.* 2. & 3.

Lectio vj.

Mors quies est, & à sudóribus curísque seculáribus liberátio. Cùm ígitur ex propinquis áliquem víderis hinc abeuntem, ne indignè feras; sed compúngere, ad te ipsum redi, consciéntiam scrutáre: hoc considera, brevi parem tibi subeundum esse finem. Temperántior esto, & altérius morte timére disce, ignáviam omnem præcíde, facta tua expende, erráta córrige, óptimam fac morum commutatiónem. Cógita ad quem abíerit, & consolatiónem áccipe. Eò scílicet ubi Paulus est, ubi Petrus, ubi Sanctórum chorus omnis. Cógita quómodo resurrectúrus sit; cum quanta glória & splendóre. Animo réputa te fletu & lácrymis in re illâ nihil immutatúrum; cógita quos id fáciens imitéris. Quos ergo imitáris, quos æmuláris? Infidéles qui spem non habent, quemádmodum & Paulus dixit: Ut non contristémini, sicut & céteri qui spem non habent?

(*Quando dicitur unicum Nocturnum, sequens omittitur & dicitur loco ejus, ix.* ℟. *Libera me. ut infra.* c.

℟. Esto mihi in Deum protectórem, ut salvum me fácias; quia inimíci mei consílium fecérunt in unum, dicentes: Deus derelíquit eum, persequímini & comprehéndite eum; quia non est qui erípiat: * Deus, ne elongéris à me: Deus meus, in auxílium meum réspice: Dómine, memorábor justítiæ tuæ solíus. ℣. Adversárius tamquam leo rúgiens, círcuit quærens quem dévoret: * Deus, ne elongéris à me: Deus meus, in auxílium meum réspice: & memorábor justítiæ tuæ solíus. *Ps.* 30. & 70. 1. *Petr.* 5.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Unam pétii.

Psalmus 26.

DOminus illuminátio mea, & salus mea; * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ; * à quo trepidábo?

Dum appropiant super me nocentes, * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt & cecidérunt.

Si consistant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exurgat advérsum me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ.

Ut vídeam voluptátem Dómini, * & vísitem templum ejus;

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me; * & nunc exaltávit caput meū super inimícos meos.

Circuívi, & immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, & psalmum dicam Dómino.

Ant. Unam pétii à Dómino, hanc requíram, ut inhábitem in domo Dómini.

Ant. 4. e. Credo.

Divisio Psalmi 26.

EXaudi, Dómine, vocem meam quâ clamávi ad te: * miserére mei, & exaudi me.

Tibi dixit cor meum, Exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avertas fáciem tuam à me: * ne declínes in ira à servo tuo.

Adjútor meus esto; ne derelínquas me, * neque despícias me, Deus salutáris meus;

Quóniam pater meus & mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assumpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua; * & dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me; * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, & mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Ant. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

Ant. 8. d. Sicívit.

Psalmus 41.

QUemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum, * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deū fortem, vivum: * quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ

meæ panes die ac nocte, * dum dícitur mihi quotídie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, & effúdi in me ánimam meá; * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei;

In voce exultatiónis & confessiónis, * sonus epulantis.

Quare tristis es, ánima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Ad meipsum ánima mea conturbáta est; * proptérea memor ero tuî de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárú.

Omnia excelsa tua, & fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam, * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ: * dicam Deo, Suscéptor meus es;

Quare oblítus es mei, & quare contristátus incédo, * dum afflígit me inimícus?

Dum confringuntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tribulant me inimíci mei;

Dum dicunt mihi per síngulos dies: * Ubi est Deus tuus?

Quare tristis es, ánima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Ant. Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum: quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei?

℣. Quare tristis es, ánima mea? & quare conturbas me? ℟. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi. *Ps.* 41.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 11.

IN illo témpore: Dixit Martha ad Jesum: Dómine, si fuisses hic, frater meus non fuisset mórtuus; sed & nunc scio, quia quæcúmque popósceris à Deo, dabit tibi Deus. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 173. *Edit. Bened. aliàs de verb. Apost.* 33.

QUando & celebrámus dies fratrum defunctórum, in mente habére debémus, & quid sperandum & quid timendum sit: secundùm hoc enim sperandum est, quóniam pretiósa in conspectu Dómini mors sanctórum ejus: secundùm hoc autem timendum est, quia mors peccatórum péssima. In hac autem vitâ, quæ média ante summa bona, & ante summa mala dúcitur, illud ex Evangélio tenére debémus: Qui credit, inquit, in me, licèt moriátur, vivit. Et vitam pronúntiat, & mortem

non negat. Qui credit in me, licet moriátur, vivit. Quid est, licet moriátur, vivit? licet moriátur córpore, vivit spíritu. Deinde adjungit: Et qui vivit, & credit in me, non moriétur in ætérnum. Certe licet moriátur, quómodo sic non moriétur? Sed licet moriátur ad tempus, non moriétur in ætérnum.

℟. Scio quod Redémptor meus vivit, & in novíssimo die de terra surrectúrus sum; * Et in carne mea vidébo Deum meum. ℣. Opórtet corruptíbile hoc indúere incorruptiónem, & mortále hoc indúere immortalitátem; * Et in carne mea. *Job* 19. 1. *Cor.* 15.

Lectio viij.

Consolémur ergo nos ínvicem & in his sermónibus nostris. Potest non dolére cor humánum defúncto caríssimo: mélius tamen, cùm dolet, sanátur cor humánum, quàm non dolendo fit inhumánum. María Dómino cohærébat, & mórtuum fratrem dolébat: sed quid miráris quia María dolébat tunc, cùm ipse Dóminus flebat? Ideo & Apóstolus: De dormiéntibus, inquit, nolo vos ignoráre, fratres, ut non contristémini, sicut & gentes quæ spem non habent. Non tantum ait, Ut non contristémini; sed, Ut non sic contristémini, quemádmodum gentes quæ spem non habent; Necesse est enim ut contristémini; sed ubi contristáris, consolétur te spes.

℟. Qui dórmiunt in terræ púlvere, * Evigilábunt; álii in vitam ætérnam, & álii in oppróbrium. ℣. Procédent qui bona fecérunt, in resurrectiónem vitæ: qui verò mala egérunt, in resurrectiónem judícii: * Evigilábunt. *Dan.* 12. *Joan.* 5.

Lectio ix.

Quómodo enim non contristáris, ubi corpus quod vivit ex ánima, fit exánime, discedente ánima? Qui ambulábat, jacet; qui loquebátur, tacet; clausi óculi lucem non cápiunt; aures nulli voci patéscunt: ómnia membrórum officia conquievérunt: non est qui móveat gressus ad ambulandum, manus ad operandum, sensus ad percipiendum. Nonne ista est domus, quam néscio quis invisíbilis habitátor ornábat? Discessit qui non videbátur, remansit quod cum dolóre videátur. Sit hujus tristítiæ consolátio. Quæ consolátio? Quia ipse Dóminus in novíssima tuba descendet de cœlo, & mórtui resurgent primi: deinde nos viventes, qui réliqui sumus, simul cum illis rapiémur in núbibus óbviam Christo in aëra, & ita semper cum Dómino érimus.

℟. Líbera me, Dómine, ab iis qui odérunt me: non absórbeat me profundum,

Neque urgeat super me púteus os suum : * Exaudi me, quóniam † Benigna est misericórdia tua : * Intende ánimæ meæ, & líbera eam.

℣. Miserére meî, Dómine, fili David : Dómine, ádjuva me : * Exaudi me. ℣. Dómine Deus, Rex seculórum, solus pius es. † Benigna est.

℣. Occísus es, Dómine, & redemisti nos Deo in sánguine tuo : * Intende.

In Depositione corporis, & in Anniversariis solemnibus repetitur ℟. usque ad ℣. Miserére.

AD LAUDES.

Ant. 3. b. Secundùm.

Psalmus 50.

Miserére meî, Deus, * secundùm magnam misericórdiam tuam.

Et secundùm multitúdinem miseratiónum tuárũ, * dele iniquitátem meam.

Amplìùs lava me ab iniquitáte mea, * & à peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognosco, * & peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, & malum coram te feci ; * ut justificéris in sermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus conceptus sum ; * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexisti : * incerta & occulta sapiéntiæ tuæ manifestasti mihi.

Asperges me hyssópo, & mundábor : * lavábis me, & super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium & lætítiam ; * & exultábunt ossa humiliáta.

Averte fáciem tuam à peccátis meis, * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus ; * & spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua ; * & Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam salutáris tuí ; * & spíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas ; * & ímpii ad te convertentur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ : * & exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluisses sacrifícium, dedissem útique ; * holocaustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum & humiliátum, Deus, non despícies.

Benigne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificentur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes & holocausta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Ant. Secundùm multitúdinem miseratiónũ tuá-

rum, dele iniquitátem meá.

Ant. 8. G. Exaudi.

Psalmus 64.

TE decet hymnus, Deus, in Sion, * & tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exaudi oratiónem meam:* ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos; * & impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus quem elegisti, & assumpsisti :* inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domûs tuæ; * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exaudi nos, Deus salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, & in mari longè;

Præparans montes in virtúte tua, accinctus poténtiá: * qui contúrbas profúndum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, & timébunt qui hábitant términos à signis tuis: * éxitus matutíni & véspere delectábis.

Visitasti terram, & inebriasti eam: * multiplicasti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis; * parasti cibum illórum, quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus; * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ; * & campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti, * & exaltatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, & valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Ant. Exaudi, Deus, oratiónem meam: ad te omnis caro véniet.

Ant. 2. D. Propter nomen.

Psalmus 142.

DOmine, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua; exaudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo; * quia non justificábitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos séculi; * & anxiátus est super me spíritus meus: in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum; meditátus sum in ómnibus opéribus tuis; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exaudi me, Dómine; * defécit spíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me; * & símilis ero des-

descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam; * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem; * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine; ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam; * & in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam; * quóniam ego servus tuus sum.

Ant. Propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me.

Ant. 6. f. Miserére.

Canticum. Baruch 3.

DOmine omnípotens, Deus Israel, * ánima in angústiis, & spíritus ánxius clamat ad te:

Audi, Dómine, & miserére, quia Deus es miséricors; * & miserére nostri, quia peccávimus ante te.

Quia tu sedes in sempitérnum, * & nos períbimus in ævum?

Dómine omnípotens, Deus Israel, * audi nunc oratiónem mortuórum Israel,

Et filiórum ipsórum qui peccavérunt ante te, & non audiérunt vocem Dómini Dei sui, * & agglutináta sunt nobis mala.

Noli meminísse iniquitátum patrum nostrórum; * sed memento manûs tuæ, & nóminis tui in témpore isto:

Quia tu es Dóminus Deus noster; * & laudábimus te, Dómine.

Ant. Miserére nostri, Dómine, quia peccávimus ante te.

Ant. 7. c. Omnis Spíritus.

Psalmus 150.

LAudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério & cíthara.

Laudáte eum in týmpano & choro: * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus; laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Ant. Omnis spíritus laudet Dóminum.

Capitulum. 1. Cor. 15.

SIcut in Adam omnes moriúntur, ita & in Christo omnes vivificabúntur.

℣. Vivífica me, Dómine, ℟. Secúndùm verbum tuum. *Ps.* 118.

Ad Benedictus. Ant. 1. a. Ego sum resurréctio, & vi-

ta: qui credit in me, etiamsi mórtuus fúerit, vivet; & omnis qui vivit & credit in me, non moriétur in ætérnum. *Joan.* 11.

Pater. *& cetera ut suprà in Vesperis, xc. excepto quòd loco Psalmi,* Lauda, ánima. *dicitur Psalmus,* De profúndis clamávi ad te, Dómine. lxxxix. *Oratio conveniens, ut suprà.*

IN ANNIVERSARIIS.

In Anniversariis Defunctorum, omnia ut in Officio precedenti fiunt, exceptis quæ sequuntur.

In Anniversariis solemnibus non dicuntur Preces ad Vesperas & ad Laudes, sed post Ant. ad Magníficat. *&* Benedíctus. *Oratio conveniens, ut suprà notatur. Sed in Anniversariis non solemnibus dicuntur Preces ad Vesperas & ad Laudes, ut suprà.*

AD OFFICIUM NOCT.

In Anniversariis solemnibus dicitur Invitatorium cum Psalmo, Veníte. *ut suprà, sed in Anniversariis non solemnibus omittitur.*

Si Officium sit integrum, cum tribus Nocturnis, Lectiones dicuntur ut sequitur; Responsoria, ut in Officio preced.

IN I. NOCTURNO.

De Libro Job.

Lectio j. Cap. 7.

PArce mihi, nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magníficas eum, aut quid appónis erga eum cor tuum? Vísitas eum dilúculo, & súbitò probas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimittis me ut glútiam salívam meam? Peccávi: quid fáciam tibi, ô custos hóminum? Quare posuisti me contrárium tibi, & factus sum mihimetipsi gravis? Cur non tollis peccátum meum, & quare non aufers iniquitátem meam? Ecce nunc in púlvere dórmiam: & si manè me quæsíeris, non subsístam.

℟. Defecérunt. xciv.

Lectio ij. Cap. 10.

MAnus tuæ fecérunt me, & plasmavérunt me totum in circúitu: & sic repentè præcípitas me? Meménto, quæso, quòd sicut lutum féceris me, & in púlverem redúces me. Nonne sicut lac mulsísti me, & sicut cáseum me coagulásti? Pelle & cárnibus vestísti me: óssibus & nervis compegísti me. Vitam & misericórdiam tribuísti mihi, & visitátio tua custodívit spíritum meum.

℟. Peccávi. xciv.

Lectio iij. Cap. 13.

QUantas hábeo iniquitátes & peccáta, scélera mea & delícta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscóndis, & arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium, quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, & stípulam siccam persequeris. Scribis enim contra me amaritúdines, & consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuisti

n nervo pedem meum, & observasti omnes semitas meas; & vestigia pedum meórum considerasti. Qui quasi putrédo consumendus sum, & quasi vestimentum quod coméditur à tinea.

℟. Non intres. xciv.

IN II. NOCTURNO.

Ex Libro secundo sancti Ambrósii Epíscopi, de fide resurrectiónis.

n. 3. Lectio iv.

PRoposúimus, fratres caríssimi, solári nos communi usu, nec durum putáre quidquid universos manéret, & ídeo mortem non esse lugendam: primùm, quia commúnis sit, cunctis débita: deinde, quia nos séculi hujus absolvit ærumnis: postrémò, quia somni spécie ubi ab istíus mundi labóre requiétem sit, vigor nobis viváor refundátur. Quem dolorem non solétur resurrectiónis grátia? Quem non elidat mœrórem, si credas nihil perire morte; immò ipsíus mortis celeritáte tri, ut plùs perire non possit.

℟. Deus meus. xcvj.

n. 5. Lectio v.

Fuisse étiam quidam feruntur pópuli, qui ortus hóminum lugérent, obitúsque celebrárent. Nec imprudenter; eos enim qui in hoc vitæ salum venissent, mœrendos putábant: eos verò qui ex istíus mundi procellis & fluctibus emerserint, non injusto gáudio prosequendos arbitrabantur. Nos quoque ipsi natáles diés defunctórum oblivíscimur, & eum quo obiérunt diem célebri solemnitáte renovámus.

℟. Ego ad Dñum. xcvij.

n. 6. Lectio vj.

NOn est ergo gravis subeundus mœror secundùm natúram, ne aut excellentiórem áliquam natúræ exceptiónem nobis arrogáre videámur, aut communem recusáre. Etenim mors æquális est ómnibus, indiscréta paupéribus, inexcepta divítibus. Et ídeo licèt per unius peccátum, in omnes tamen pertransívit, ut quem géneris non refúgimus autórem, non refugiámus & mortis; & sit nobis sicut per unum mors, ita per unum étiam resurréctio; nec recusémus ærumnam, ut perveniámus ad grátiam. Venit enim, ut légimus, Christus salvum fácere quod períerat: & ut non solùm vivórum, sed étiam mortuórum dominétur.

℟. Esto mihi. xcvij.

IN III. NOCTURNO.

De Epístola primâ beati Pauli Apóstoli ad Corinthios.

Lectio vij. Cap. 15.

SI Christus prædicátur quòd resurrexit à mórtuis, quómodo quidam dicunt in vobis, quóniam resurréctio mortuórum non est? Si autem resurréctio mortuórum non

est, neque Christus resurrexit; si autem Christus non resurrexit, inánis est ergo prædicátio nostra, inánis est & fides vestra: invenímur autem & falsi testes Dei; quóniam testimónium díximus advérsus Deum, quòd suscitáverit Christum, quem non suscitávit, si mórtui non resurgunt; nam si mórtui non resurgunt, neque Christus resurrexit. Quòd si Christus non resurrexit, vana est fides vestra; adhuc enim estis in peccátis vestris: ergo & qui dormiérunt in Christo, periérunt. Si in hac vita tantùm in Christo sperántes sumus, miserabilióres sumus ómnibus homínibus. Nunc autem Christus resurrexit à mórtuis primítiæ dormiéntium, quóniam quidem per hóminem mors & per hóminem resurréctio mortuórum: & sicut in Adam omnes moriuntur, ita & in Christo omnes vivificabuntur.

℟. Scio. c.

Lectio viij.

SEd dicet áliquis: Quómodo resurgunt mórtui, qualíve córpore vénient? Insípiens, tu quod séminas non vivificátur, nisi priùs moriátur: & quod séminas, non corpus quod futúrum est séminas, sed nudum granum, ut putà, trítici, aut alicújus ceterórum; Deus autem dat illi corpus sicut vult, & unicuíque séminum próprium corpus. Non omnis caro, éadem caro; sed ália quidem hóminum, ália verò pécorum, ália vólucrum, ália autem píscium: & córpora cœléstia, & córpora terréstria; sed ália quidem cœléstium glória, ália autem terréstrium. Alia cláritas solis, ália cláritas lunæ, & ália cláritas stellárum; stella enim à stella differt in claritáte. Sic & resurréctio mortuórum. Seminátur in corruptióne, surget in incorruptióne: seminátur in ignobilitáte, surget in glória: seminátur in infirmitáte, surget in virtúte: seminátur corpus animále, surget corpus spiritále.

℟. Qui dórmiunt. c.

Lectio ix.

ECce mystérium vobis dico: Omnes quidem resurgémus, sed non omnes immutábimur. In momento, in ictu óculi, in novíssima tuba: canet enim tuba, & mórtui resurgent incorrupti; & nos immutábimur. Oportet enim corruptíbile hoc indúere incorruptiónem, & mortále hoc indúere immortalitátem. Cùm autem mortále hoc indúerit immortalitátem, tunc fiet sermo qui scriptus est: Absorpta est mors in victória. Ubi est, mors, victória tua? ubi est, mors, stímulus tuus? Stímulus autem mortis, peccátum est; virtus verò peccáti, lex. Deo autem grátias, qui dedit nobis victóriam per Dóminum nostrum

Jesum Christum. Itaque, fratres mei dilecti, stabiles estote & immobiles: abundantes in opere Domini semper, scientes quod labor vester non est inanis in Domino.

℟. Libera me, Domine. c.

In Anniversariis solemnibus quæ non habent novem Lectiones, unum dicitur tantum Noct. Psalmi, Antiph. Vers. & duo priora ℟℟. sumuntur ex Officio præcedenti, secundum Feriam. ℟. Libera me, Domine. est semper tertium in omnibus Feriis.

Lectiones, ut infra notantur.

FERIA II. & V.

De Libro Job.

Lectio j. Cap. 14.

HOmo natus de muliere, brevi vivens tempore, replétur multis miseriis. Qui quasi flos egréditur, & contéritur, & fugit velut umbra, & numquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperire óculos tuos, & addúcere eum tecum in judícium? Quis potest fácere mundum de immundo concéptum sémine? Nonne tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt, numerus ménsium ejus apud te est; constituisti términos ejus qui præteriri non póterunt. Recéde páululum ab eo ut quiéscat, donec optáta véniat, sicut mercenárii dies ejus.

℟. Defecérunt. xciv.

Ex Catechési sancti Cyrilli Hierosolymitáni Episcopi.

Cat. Mystag. 5. *Lectio ij.*

PRo ómnibus orámus, qui inter vos vitâ functi sunt, máximum esse credentes animárum juvámen, pro quibus offertur precátio sancti illius, & tremendi quod in altári pósitum est, sacrificii. Scio multos dicere: Quid juvat ánimam, sive cum peccátis, sive absque peccátis ex hoc mundo decedentem, etiamsi in hoc sacrificio illius méntio fiat? An enim si Rex áliquis, eos à quibus offensus est, in exilium pepúlerit, póstea veró illórum propinqui corónam áliquam conficientes, pro his qui sunt in supplício exúlibus, eídem offérrent, nonne condonatiónem áliquam suppliciórum ipsis déderit? Ad eumdem modum & nos pro defunctis precatiónes adhibentes, quamvis sint peccatóres, non quidem corónam plectimus, sed Christum pro nostris peccátis mactátum offérimus, ut & nobis & illis eum, qui est benigníssimus, propítium reddámus.

℟. Peccávi. xciv.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corinthios.

Lectio iij. Cap. 3.

FUndaméntum áliud nemo potest pónere, præter id quod pósitum est, quod est Christus Jesus. Si

quis autem superædificat super fundamentum hoc, aurum, argentum, lápides pretiósos, ligna, fœnum, stípulam; uniuscujusque opus manifestum erit: dies enim Dómini declarábit, quia in igne revelábitur: & uniuscujusque opus quale sit, ignis probábit. Si cujus opus mánserit quod superædificávit, mercédem accípiet. Si cujus opus árserit, detrimentum patiétur: ipse autem salvus erit; sic tamen quasi per ignem.

℟. Líbera me, Dómine. c.

FERIA III. & VI.

De Libro secundo Machabæórum.

Lectio j. Cap. 12.

VIr fortíssimus Judas hortabátur pópulum conserváre se sine peccáto, sub óculis videntes quæ facta sunt pro peccátis eórum qui prostráti sunt. Et facta collatióne, duódecim míllia drachmas argenti misit Jerosólymam offerri pro peccátis mortuórum sacrifícium, bene & religióse de resurrectióne cógitans. (Nisi enim eos, qui ceciderant, resurrectúros speráret, supérfluum viderétur, & vanum oráre pro mórtuis.) Et quia considerábat quod hi, qui cum pietáte dormitiónem accéperant, óptimam habérent repósitam grátiã. Sancta ergo & sálubris est cogitátio pro defunctis exoráre, ut à peccátis solvantur.

℟. Deus meus. xcvj.

Ex Libro sancti Epiphánii Epíscopi, de hæréſibus.

Hæres. 75. Lectio ij.

QUod spectat ad ritum illum quo mortuórum nómina pronuntiantur, quid eo esse potest utílius? Quid opportúnius, aut verò admiratióne dígnius? Nempe ut qui adsunt, certíssimè sibi persuádeant mórtuos vívere, nec in níhilum redáctos esse; sed exístere adhuc, atque apud Dóminum vívere. Tum ut religiosíssimum illud dogma prædicétur; quo qui frátribus precantur, bene de illis speráre constat, quasi péregrè profectis. Cæterùm quæ pro mórtuis concipiuntur preces, iis útiles sunt, tametsi non omnes culpas extinguant: nam & justórum páriter, & peccatórum mentiónem fácimus; peccatórum quidem, ut iis à Dómino misericórdiam implorémus; justórum autem, ut Dóminum Jesum Christum singulári quodam honóre prosequentes à cæterórum hóminum órdine segregémus. Necessário fácere illud Ecclésiam dico, quæ tráditum sibi ritum illum à majóribus accéperit.

℟. Ego ad Dñum. xcvij.

De Epístola secunda beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio iij. Cap. 5.

SCimus, fratres, quóniam si terrestris domus nostra hujus habitatiónis dissolvátur, quod ædificatió-

nem ex Deo habémus, domum non manufactá, ætérnam in cœlis. Nam & in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram, quæ de cœlo est, superíndui cupientes. ... Audémus autem, & bonam voluntátem habémus magis peregrinári à córpore, & præséntes esse ad Dóminum. Et ídeo conténdimus sive abséntes, sive præséntes, placére illi. Omnes enim nos manifestári opórtet ante tribúnal Christi, ut réferat unusquísque própria córporis, prout gessit, sive bonum, sive malum.

℞. Líbera me. c.

FERIA QUARTA, ET SABBATO.

De Michæa Prophéta.

Lectio j. Cap. 7.

EGo ad Dóminum aspíciá, expectábo Deum Salvatórem meum: áudiet me Deus meus. Ne lætéris, inimíca mea, super me, quia cécidi: consurgam, cùm sédero in ténebris; Dóminus lux mea est. Iram Dómini portábo, quóniam peccávi ei, donec causam meam júdicet, & fáciat judícium meum: edúcet me in lucem, vidébo justítiam ejus. Et aspíciet inimíca mea, & operiétur confusióne, quæ dicit ad me: Ubi est Dóminus Deus tuus? Oculi mei vidébunt in eam: nunc erit in conculcatiónem, ut lutum plateárum.

℞. Scio. c.

Ex Homília sancti Joánnis Chrysóstomi in Acta Apostolórum.

Lectio ij.

NOn frustrà oblatiónes pro defunctis fiunt, non frustrà preces, non frustrà eleemósynæ. Hæc ómnia Spíritus dispósuit volens, ut nos mútuò juvémus. Miníster clamat pro his qui defuncti sunt in Christo, & pro his qui illórum memóriam fáciunt. Non Diáconus est, qui talem vocem illam emíttit, sed Spíritus sanctus. In mánibus est hóstia, & ómnia propósita sunt benè ordináta. Adsunt Angeli, adsunt Archángeli, cum tanto horróre adstant omnes, adstant illi clamantes ómnibus siléntibus, & putas simplíciter hæc fíeri? Itaque ne fortuitò hæc fíeri putémus. Hæc sciéntes, considerémus quantas consolatiónes possémus mórtuis pro lácrymis, pro monumentis præstáre; nempe eleemósynas, preces, oratiónes, ut & illi & nos assequámur promíssa bona.

℞. Qui dórmiunt. c.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicenses.

Lectio iij. Cap. 4.

NOlumus vos ignoráre, fratres, de dormiéntibus, ut non contristémini, sicut & céteri qui spem non habent. Si enim crédimus quòd Jesus mórtuus est, & resurrexit; ita & Deus eos

qui dormiérunt per Jesum, addúcet cum eo. Hoc enim vobis dícimus in verbo Dómini, quia nos qui vívimus, qui resídui sumus in adventum Dómini, non præveniémus eos qui dormiérunt. Quóniam ipse Dóminus in jussu, & in voce Archángeli, & in tuba Dei descendet de cœlo; & mórtui qui in Christo sunt, resurgent primi. Deinde nos, qui vívimus, qui relínquimur, simul rapiémur cum illis in núbibus óbviam Christó in aëra, & sic semper cum Dómino érimus. Itaque consolámini ínvicem in verbis istis.

℟. Libera. c.

COMMENDATIONES.

Pro pluribus dicuntur in plurali.

DOmine Deus, audi nunc oratiónem mortuórum Israel, qui peccavérunt ante te. Noli meminisse iniquitátum patrum nostrórum, sed * Meménto manûs tuæ, & nóminis tui: ℣. Occísus es, Dómine, & redemisti nos Deo in sánguine tuo.* Meménto. *Baruch 3. Apoc. 5.*

Orémus.

TIbi, Dómine, commendámus ánimam * fámuli tui N. ut defúnctus [*vel* fámulæ tuæ N. ut defúncta] século, tibi vivat; & quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

MIsericórdiam tuam, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, pietátis afféctu rogáre pro áliis cógimur, qui pro nostris rogáre peccátis nequáquam sufficimus; tamen de tua confisi gratúita pietáte & inólita benignitáte, cleméntiam tuam depóscimus, ut ánimam * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] ad te reverténtem, cum pietáte suscípias: adsit ei Angelus testaménti tui Michael, & per manus sanctórum Angelórum tuórum inter sanctos & electos tuos in sínibus Abrahæ, Isaac & Jacob Patriarchárum tuórum eam collocáre dignéris, quaténus liberáta de princípibus tenebrárum & de locis pœnárum, nullis jam primæ nativitátis, vel ignorántiæ, aut própriæ iniquitátis seu fragilitátis confundátur erróribus; sed agnoscátur à Sanctis tuis, & sanctæ beatitúdinis réquie perfruátur; ut cum magni judícii dies advénerit, inter sanctos & eléctos tuos * resuscitátus [*vel* resuscitáta] glória manifésta contemplatiónis tuæ perpétuò satiétur; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

In Psalm. In éxitu. 141 *in majus fine dicitur* Réquiem.

Ant. 2. D. Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino; adjútor eórum & protéctor eórum est. *Ps.* 113.

Orémus.

Omnípotens, sempiterne Deus, qui humáno córpori ánimam ad similitúdinem tuam inspiráre dignátus es : dum , te jubente , pulvis in púlverem revértitur , tu imáginem tuam cum sanctis & eléctis tuis sédibus ætérnis præcípias sociári ; eamque ad te reverténtem de Ægypti pártibus, blande leniterque suscípias , & Angelos tuos sanctos ei obviàm mittas ; viamque illi justítiæ demonstra , & portas glóriæ tuæ áperi. Repelle, quæsumus, Dómine , ab ea omnes príncipes tenebrárum , & agnosce depósitum fidéle quod tuum est. Súscipe , Dómine , creatúram tuam , non à diis aliénis creátam , sed à te solo Deo vivo & vero ; quia non est álius Deus præter te , Dómine , & non est secundùm ópera tua. Lætífica , clementíssime Pater , ánimam ejus , & clarífica eam in multitúdine misericórdiæ tuæ. Ne memíneris , quæsumus , iniquitátum ejus antiquárum , quas suscitávit furor mali desidérii : licèt enim peccáverit , tamen te non negávit ; sed signo fídei insignítus , te qui ómnia , & eam per ómnia fecísti , fidéliter adorávit ; Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Ps. Diléxi. 43. Crédidi. 90. Laudáte Dóminum, omnes gentes. 118. Confitémini. 12. *&* Beáti immaculáti. 13. *integrè. Ant. sola* 8. G: Circumdedérunt me dolóres mortis , & perícula inferni invenérunt me. O Dómine , líbera ánimam meam. *Ps.* 114.

Kyrie , eléison. Christe , eléison. Kyrie , eléison.

Pater noster. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem ; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Clamávi ad te , Dómine , dixi : Tu es spes mea , ℟. Pórtio mea in terra vivéntium. *Ps.* 141.

℣. Educ de custódia ánimam meam , ad confiténdum nómini tuo : ℟. Me expéctant justi , donec retríbuas mihi. *Ps.* 141.

℣. Custódi ánimam meam , & érue me : ℟. Non erubéscam , quóniam sperávi in te. *Ps.* 24.

℣. Dómine , exaudi oratiónem meam ; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobíscum , ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Diri vúlneris novitáte percussi , & quodámmodo córdibus sauciáti , misericórdiam tuam , mundi Redemptor, flebílibus vócibus implorámus ; ut * cari nostri N. [*vel* caræ nostræ N.] ánimam ad tuam cleméntiam , qui fons pietátis es , reverténtem , blandè leniterque suscípias ; & quas ex carnáli contagióne contraxit máculas , tu , Deus ,

inólitá bonitáte clementer déleas: Piè indúlgeas: Oblivióni in perpétuum tradas: Atque hanc laudem tibi cum céteris redditúram, & ad corpus próprium quandóque reversúram, Sanctórum tuórum cœtibus aggregári præcípias.

PArtem beátæ resurrectiónis obtíneat, quæsumus, Dómine, ánima * fámuli tui (*vel* fámulæ) tuæ N. vitamque æternam habére mereátur in cœlis, per te, Jesu Christe, Salvátor mundi.

DEus, cui soli cómpetit medicíná præstáre post mortem; præsta, quæsumus, ut ánima * fámuli tui (*vel* fámulæ tuæ) N. terrénis exúta contágiis, in tuæ redemptiónis parte numerétur; Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

℣. Requiescat in pace.

℟. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ.

ANTE PRANDIUM.

BEnedícite. ℟. Dóminus. Oculi ómnium in te sperant, Dómine; & tu das illis escam in témpore opportúno: áperis tu manum tuam, & imples omne ánimal benedictióne. *Ps.* 144.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto: Sicut erat, &c. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Secretò, Pater. *usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Orémus.

BEnedic, Dómine, dona † tua, quæ de tua largitáte sumus sumptúri; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Si fiat Lectio, Lector dicit: Jube, domne, benedícere.

Bened. Mensæ cœlestis partícipes fáciat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

In fine Lectionis, dicitur: Tu autem, Dómine, miserére nostri. ℟. Deo grátias.

GRATIARUM ACTIO post Prandium.

COnfiteantur tibi, Dómine, ómnia ópera tua, & Sancti tui benedícant tibi. *Ps.* 144. Glória Patri, &c.

Qui benedixit mensam, dicit:

AGimus tibi grátias, omnípotens Deus, pro univérsis benefíciis tuis; Qui vivis & regnas in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Deinde procedendo ad Ecclesiam, dicitur Ps. Miserére. 125. *Si verò non proceditur, dicitur Ps.* Laudáte Dóminum, omnes gentes. 118. *Qui Psalmus semper dicitur quando absolvitur Gratiarum actio in loco refectionis.*

In fine Psalm, dicitur Glo-

ia Patri. *deinde* Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater. *secretò usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dispersit, dedit paupéribus; ℟. Justítia ejus manet in séculum séculi. *Psal.* III.

℣. Benedícam Dóminum in omni témpore; ℟. Semper laus ejus in ore meo. *Ps.* 33.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea: ℟. Audiant mansuéti, & læténtur. *Ps.* 33.

℣. Magnificáte Dóminum mecum, ℟. Et exaltémus nomen ejus in idípsum. *Ps.* 33.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum, ℟. Ex hoc, nunc, & usque in séculum. *Ps.* 112.

RETribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus, propter nomen sanctum tuum, vitam ætérnam. ℟. Amen.

Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Secretò, Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ ante Cœnam.

BEnedícite. ℟. Dóminus.

Edent páuperes, & saturabúntur; & laudábunt Dóminum qui requírunt eum: vivent corda eórum in séculum séculi. *Ps.* 21. Glória Patri, &c. Kyrie, eléison. Christe, eléison: Kyrie, eléison. *Secretò*, Pater noster. *Clarâ voce*, Et ne nos, &c.

Orémus.

BEnedic, Dómine, dona † tua quæ de tua largitáte sumus sumptúri; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Ad Lect. Bened. Ad cœnam perpétuæ vitæ perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

GRATIARUM ACTIO post Cœnam.

MEmóriam fecit mirabílium suórum miséricors & miserátor Dóminus: escam dedit timéntibus se. *Ps.* 110.

Glória Patri.

Qui benedixit mensam, dicit:

BEnedíctus Deus in donis suis, & sanctus in ómnibus opéribus suis; Qui vivit & regnat in sécula seculórum. ℟. Amen.

Psalm. & reliqua, ut suprà.

IN JEJUNIIS, *ad refectionem, fit Benedictio mensæ & Gratiarum actio, ut notatum est pro Cœna.*

¶ *Prædictus modus benedicendi mensam, & agendi grátias, mutatur diebus infra scriptis, ut sequitur.*

AD UTRAMQUE refectionem.

FERIA IV. V. ET VI. Majoris Hebdomadæ,

BENEDICTIO.

CHristus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem. *Philipp.* 2.

Pater. *totum secretò. Deinde nihil dicendo, signo crucis benedicitur mensa; quæ benedictio Feriâ sextâ omittitur.*

Ad Lect. non datur benedictio, nec dicitur, Tu autem.

GRATIARUM ACTIO.

CHristus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. *Philipp.* 2.

Psalm. Miserére. *sive* Glória. Pater. *totum secretò.*

REspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, & crucis subíre torméntum; *secretò.* Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. Amen.

SABBATO SANCTO,

BENEDICTIO.

BEnedícite. ℟. Dóminus. Cùm transisset Sábbatum, María Magdaléne, & María Jacóbi, & Salóme emérunt arómata, ut veniéntes úngerent Jesum, allelúia. *Marc.* 16.

Kyrie, eléison. *& reliqua ut suprà,* cxij.

GRATIARUM ACTIO.

VEspere autem Sábbati, quæ lucescit in prima Sábbati, venit María Magdaléne, & áltera María, vidére sepulcrum, allelúia. *Matth.* 28.

Benedictus Deus in donis suis, &c. cxiij.

Ps. Laudáte Dóminum, omnes gentes. 116. Kyrie, eléison. Pater noster. ℣. Dispersit. *& reliqua, ut suprà,* cxiij.

IN DIE S. PASCHÆ, *& usque ad prandium sequentis Sabb. inclusivè.*

BENEDICTIO.

BEnedícite. ℟. Dóminus. Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus, & lætémur in ea, allelúia. *Ps.* 117.

Glória. Kyrie, eléison. *& reliqua, ut suprà,* cxij.

GRATIARUM ACTIO.

HÆc dies quam fecit Dóminus; exultémus, & lætémur in ea, allelúia. *Ps.* 117.

Glória. *& reliqua omnia ut suprà,* cxiij. *excepto quòd loco Psalmi* Miserére. *dicitur Ps.* Confitémini. 12.

IN ASCENSIONE DOMINI, *& usque ad Vigiliam Pentec.*

BENEDICTIO.

BEnedícite. ℟. Dóminus. Ascendens Christus in altum, allelúia, captívam duxit captivitátem, allelúia. *Ephes.* 4.

Glória. Kyrie. *& reliqua, ut suprà,* cxij.

GRATIARUM ACTIO.

AScendit Deus in júbilo, allelúia, & Dóminus in voce tubæ, allelúia. *Ps.* 46.

Glória. *& reliqua omnia ut suprà,* cxiij. *excepto quòd loco Psalmi* Miserére. *dicitur Ps.* Omnes gentes. 46.

PENTECOSTE *& per Hebdomadam.*

BENEDICTIO.

Enedícite. ℟. Dóminus.
℣. Spíritus Dómini replevit orbem terrárum, allelúia; & hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúia. *Sap.* 1.
Glória. Kyrie. *& reliqua, ut suprà*, cxij.

GRATIARUM ACTIO.

REpléti sunt omnes Spíritu sancto; allelúia, & cœpérunt loqui; allelúia. *Act.* 2.
Glória Patri. *& reliqua omnia ut suprà*, cxiij. *excepto quòd loco Psalm.* Miserére mei. *dicitur Ps.* Magnus Dóminus. 121.

ITINERARIUM.

...iator, in ipso itineris in...itu, si solus fuerit, dicat ...sequuntur, in singulari; ...um sociis, in plurali, ut ...itur.

...n Cant. Benedíctus. 1 ...
...t. 5. C. In viam pacis prosperitátis dírigat nos ...mnípotens & miséricors ...óminus: & Angelus Rá...el comitétur nobíscum in ..., ut cum pace, salúte & ...udio revertámur ad pró...a.

PRECES.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.
...retò, Pater. *usque ad* ℣. Et nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à ...lo.
℣. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperantes in ... *Ps.* 85.
℣. Mitte nobis, Dómine, ...xílium de sancto; ℟. Et ... Sion tuére nos. *Ps.* 19.
℣. Esto nobis, Dómine, ...ris fortitúdinis, ℟. A fá... inimíci. *Ps.* 60.
℣. Nihil profíciat inimícus in nobis, ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis. *Ps.* 88.
℣. Benedíctus Dóminus die quotídie: ℟. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórũ. *Ps.* 67.
℣. Vias tuas, Dómine, demónstra nobis, ℟. Et sémitas tuas édoce nos. *Ps.* 24.
℣. Utinam dirigántur viæ nostræ ℟. Ad custodiendas justificatiónes tuas! *Ps.* 118.
℣. Erunt prava in dirécta, ℟. Et áspera in vias planas. *Is.* 40.
℣. Angelis suis Deus mandávit de te, ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis. *Ps.* 90.
℣. Dómine, exaudi, &c.

Orémus.

DEus, qui fílios Israel per maris médium sicco vestígio ire fecísti, quique Magis iter ad te, stellâ duce, pandísti: tríbue nobis, quǽsumus, iter prósperum temporísque tranquillum; ut, Angelo tuo sancto cómite, ad

eum quò pérgimus locum, ac demum ad ætérnæ salútis portum pervenire feliciter valeámus.

DEus, qui Abraham púerum tuum de Ur Chaldæórum edúctum, per omnes suæ peregrinatiónis vias illæsum custodísti; quǽsumus, ut nos fámulos tuos custodíre dignéris: esto nobis, Dómine, in procínctu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia & frígore tegumentum, in lassitúdine vehículum, in adversitáte præsídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus; ut, te duce, quò téndimus, prósperè perveniámus, & demum incólumes ad própria redeámus.

ADesto, quǽsumus, Dómine, supplicatiónibus nostris: & viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitáte dispóne; ut inter omnes viæ & vitæ hujus varietátes, tuo semper protegámur auxílio.

PRæsta, quǽsumus, omnípotens Deus, ut família tua per viam salútis incédat; & beáti Joannis Præcursóris hortamenta sectando, ad eum quem prædixit secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum. ℟. Amen.

℣. Procedámus cum pace in nómine Dómini.

℟. Amen.

PRÆPARATIO AD MISSAM,

AD LIBITUM SACERDOTIS.

Psalmi, Quàm dilecta. 87. Benedixisti. 51. Inclína *cum sua divis*. 126. Crédidi. 90. De profundis. 76.

Ant. Dómine, memor esto mei; & ne vindíctam sumas de peccátis meis, neque reminiscáris delícta mea, vel paréntum meórum. *Tob.* 3.

PRECES.

KYrie, eléison, Christe, eléison. Kyrie, eléison, Pater, &c. ℣. Et ne nos, &c.

℣. Ego dixi, Dómine, miserére mei: ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Ps.* 40.

℣. Convértere, Dómine, úsquequo? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. *Ps.* 89.

℣. Fiat misericórdia tua, Dñe, super nos, ℟. Quemádmodum sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Sacerdótes tui induantur justítiam, ℟. Et sancti tui exúltent. *Ps.* 131.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dñe, ℟. Et ab aliénis parce servo tuo. *Ps.* 18.

℣. Dómine, exaudi, &c.

Orémus.

AUres tuæ pietátis, mitíssime Deus, inclina précibus nostris, & grátiâ

sancti Spíritûs illúmina cor nostrum; ut tuis mystériis digne ministráre, teque ætérnâ caritáte dilígere mereámur.

DEus, cui omne cor patet, & omnis volúntas lóquitur, & quem nullum latet secrétum: purífica per infusiónem sancti Spíritûs cogitatiónes cordis nostri; ut te perfectè dilígere, & dignè laudáre mereámur.

URe igne sancti Spíritûs renes nostros, & cor nostrum, Dómine; ut tibi casto córpore serviámus, & mundo corde placeámus.

MEntes nostras, quæsumus, Dómine, Paraclétus, qui à te procédit illúminet, & inducat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem.

ADsit nobis, quæsumus, Dómine, virtus Spíritûs sancti; quæ & corda nostra clementer expurget, & ab ómnibus tueátur advérsis.

DEus, qui corda fidélium sancti Spíritûs illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, & de ejus semper consolatióne gaudére.

COnsciéntias nostras, quæsumus, Dñe, visitando purífica; ut véniens Dóminus noster Jesus Christus Fílius tuus, parátam sibi in nobis invéniat mansiónem; Qui tecum vivit & regnat Deus.

℟. Amen.

GRATIARUM ACTIO
POST MISSAM.

Cantícum, Benedícite. 10.
Ps. Laudáte Dóminum in sanctis ejus. 53.

Ant. Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino: laudáte & superexaltáte eum in sécula. *Dan.* 3.

PRECES.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, &c. Et ne nos, &c.

℣. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua, ℟. Et sancti tui benedícant tibi. *Ps.* 144.

℣. Exultábunt sancti in glória: ℟. Lætabuntur in cubílibus suis. *Ps.* 149.

℣. Non nobis, Dómine, non nobis; ℟. Sed nómini tuo da glóriam. *Ps.* 113.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

Orémus.

DEus, qui tribus púeris mitigásti flammas ígnium: concéde propítius ut nos fámulos tuos non exúrat flamma vitiórum.

Actiónes nostras, quǽsumus, Dómine, aspirando prævéni, & adjuvando proséquere; ut cuncta nostra orátio & operátio à te semper incípiat, & per te cœpta finiátur.

Da nobis, quǽsumus, Dómine, vitiórum nostrórum flammas extínguere; qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

INDEX
PSALMORUM.

Psalmi. *Pagina.*

Pars Verna. Bles.

Quindecim Psalmi sequentes, ii sunt qui GRADUALES *dicuntur;*

Index Canticorum Psalterii.

FINIS.

E Typis CLAUDII J. B. HERISSANT.

[illegible]

IN FESTO
PATRONI VEL PATRONÆ,
IN PROPRIA EJUS ECCLESIA.

Festum principale Patroni primarii, vel Titularis in propria Ecclesiâ celebratur ritu Annuali-minori cum Octava, si juxta Rubricas generales Octava celebrari possit.

Officium autem (nisi proprium habeatur in Breviario, aut aliud à DD. Episcopo ritè approbatum) sumitur de Communi Sanctorum pro qualitate Sancti, vel Sanctæ, aut etiam Sanctorum, exceptis quæ sequuntur.

Ad I. Vesperas & Completorium, Psalmi de Feria. Ante Hymnum dicitur ℟. *ut notatur in Communi. Ad Completorium &* Nunc dimittis. *Antiphona propria, ut ibidem.*

Ad Officium Noctis, Psalmi de Dominica, & sic in toto deinceps Officio. Lectiones I. Nocturni de Scriptura occurrente: ad quodlibet ℟. *additur,* Glória Patri.

Lectiones II. Nocturni, si habeantur in Breviario quæ possint in tres commodè dividi, sumentur ex Breviario, alias ut infra secundùm qualitatem Patroni, nisi propriæ habeantur à DD. Episcopo ritè approbatæ. Quòd si una tantùm habeatur Lectio propria quæ non possit dividi, legitur pro iv. Lectione, & v. & vj. sumentur ex eodem Communi infra.

Lectiones III. Nocturni, in eodem Communi, juxtà Patroni vel Patronæ qualitatem.

Ad Primam, Canon ut sequitur.

CANON.

Ex Concílio Mediolanensi quarto.

Anno 1576. Constit. P. 2. sub finem.

Festo die Sancti, Sanctæve, cujus nómine Ecclésia Parochiális nuncupátur, à Párocho & Missæ sacrifícium, & Matutínum, reliquaque precum divína Officiá, ut in Ecclésiis Collegiátis fit, solemni ritu canantur. Sínguli verò Sacerdótes & réliqui inferióris órdinis Clérici in Parochiálem Ecclésiam intrà cujus fines hábitant, si eo témpore divínis Officiis in ália Ecclésia interesse non debent, ad Horária Officia, Missarumque solémnia celebranda convéniant.

Ad ℟℟. *brevia Horarum adduntur,* Allelúia, allelúia. *etiam per Octavam.*

Ad Completorium, Psalmi

de Dominica : Antiphona ut in Vigilia.

DIEBUS
INTRA OCTAVAM.
Semiduplex.

Omnia ut in Festo, præter ea quæ hic notantur.

Psalmi de Feria.

AD OFFICIUM NOCT.

Tres Antiphonæ, ℣. & ℟℟℟. ex Nocturno de Communi secundùm Feriam.

Lectio j. de Scriptura occurrente, ij. & iij. pro qualibet die, ut infra, post Lectiones communes.

AD LAUDES.

Ant. sola 2. A. Rogo vos, imitatóres mei estóte, sicut & ego Christi. 1. *Cor.* 4.

AD HORAS, etiam in Festis occurrentibus, additur Allelúia, allelúia. *℟℟℟. brevibus, ratione Octavæ.*

AD VESPERAS.

Ant. sola 3. a. Non cesso grátias agens pro vobis, memóriam vestrî fáciens in oratiónibus meis. *Ephes.* 1.

DOMINICA
INTRA OCTAVAM.

Totum Officium fit de Dominica occurrente ut in Psalterio, incipiendo à I. Vesperis quæ erunt integra de Sabbato, cum commemoratione Octavæ in Laudibus & utrisque Vesperis.

In die Octava, Duplex-majus. Psalmi de Feria. Cetera ut in Festo, dempto ritu Annuali.

Si per Diœcesim contingat celebrari cum ix. Lectionibus Festum alicujus Sancti vel Sanctæ proprio Officio carentis, ejus Officium ordinabitur ut suprà, servato, juxta generales Rubricas Breviarii, ritu Solemni vel Duplici secundùm quem Festum illud debebit celebrari.

Tempore Paschali servantur Rubricæ hujus Temporis. Additur semel Allelúia. *omnibus Antiphonis & Invitatorio, & bis ad ℟.℟.℟. Nocturni.*

Ad Noct. tres Psalmi tantùm cum totidem Lectionibus, quarum j. de Scriptura occurr, ij. & iij. propria si adsit, vel de Communi, modò Festum sit dumtaxat Duplex vel Solemne-minus; si verò sit Annuale vel Solemne-majus, pro iij. Lectione legetur de eo Evangelium & Homilia, ut habetur in Communi.

Cùm autem in Communi Sanctorum quod in Parte Verna positum est, ad Officium Noctis unica sit Antiphona, in Festis Solemnibus-majoribus & Annualibus desumentur ex aliis Partibus, tres Antiphonæ ex eo Nocturno de quo desumpta sunt tria ℟.℟.℟. in Communi pro Tempore Paschali assignata.

PRO UNO MARTYRE.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

Serm. 311. in natali Cypriani, Martyris.

Lectio iv.

ISTum nobis festum diem Pássio beatíssimi Mártyris fecit, cujus nos victóriæ celébritas in istum locum devotíssimos congregávit. Sed celebrátio solemnitátis Mártyrum, imitátio debet esse virtútum. Fácile est honórem Mártyris celebráre, magnum est fidem atque patiéntiam Mártyris imitári. Hoc sic agámus, ut illud optémus; hoc sic celebrémus, ut illud pótius diligámus. Quid laudámus in fide Mártyris? quia usque ad mortem pro veritáte certávit, & ideo vicit. Blandientem mundum contempsit, sævienti non cessit; ideo victor ad Deum accessit.

Lectio v.

ABundant in isto sǽculo erróres & terróres: beatíssimus Martyr erróres sapiéntiâ, terróres patiéntiâ superávit. Magnum est quod fecit: secútus Agnum, Leónem vicit. Quando persecútor sæviébat, leo fremébat; sed quia Agnus sursum attendebátur, leo deorsum calcabátur. Cogitáte, fratres, quale fuit mitti hómines per orbem terrárum prædicáre hóminem mórtuum resurrexisse, in cœlum ascendisse, & pro ista prædicatióne pérpeti ómnia quæ insániens mundus inferret, damna, exília, víncula, tormenta, flammas, béstias, cruces, mortes.

Lectio vj.

ALius moriebátur, ut álius honorarétur; álius occidebátur, ut álius colerétur. Numquid hoc fácerent, nisi flagrántiâ caritátis de consciéntia veritátis? prædicavérunt mórtuum quem sciébant vivum. Sciébant pro qua vita contémnerent vitam; sciébant pro qua felicitáte ferrent transitóriam infelicitátem, pro quibus præmiis ista damna contémnerent. Fides eórum cum toto mundo non appenderétur. Audíerant: Quid prodest hómini, si totum mundum lucrétur, ánimæ autem suæ detrimentum patiátur?

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 10.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Non est discípulus super magistrum, nec servus super dóminum suum. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 311. *in natali Cypriani, Mart.* 3. §. 2. 3. *aliàs de Diversis*, 115.

NOn retardávit illécebra séculi festinantes, transitúra migrantes, quantúmlibet & quomodólibet fulgens felícitas hìc dimittenda, ad áliam vitam non transferenda, aliquando hìc à vivéntibus relinquenda. Contémnite ergo séculum, Christiáni, contémnite séculum, contémnite. Contempsérunt Mártyres, contempsérunt Apóstoli, contempsit beátus cujus hódie memóriam celebrámus. Dívites esse vultis; honoráti esse vultis; sani esse vultis: totum ille contempsit, ad cujus memóriam convenístis.

§. 3. *Lectio viij.*

QUid, óbsecro, tantùm amátis quod contempsit quem sic honorátis? quem, si ista non contempsisset, non útique sic honorarétis. Quare te invénio eárum rerum amatórem, quarum venerátris contemptórem? Certè illum, si hæc amáret, non venerarétis. Et tu noli amáre: non enim intrávit, & óstium contra te clausit. Contemne & tu, & intra post illum. Patet quà intres: Christus est jánua; & tibi est óstium apertum, quando est latus ejus lánceâ perforátum. Quid inde manávit, récole; & élige quà possis intráre. De látere Dómini pendentis & morientis in ligno, postéaquam est lánceâ perforátum, aqua sanguísque profluxit. In uno est mundátio tua, in áltero redémptio tua.

§. 14. 15. *Lectio ix.*

AMa Deum, contemne ista. Déspice res humánas, quandocumque hinc itúrus: non enim hìc futúrus semper. Et tamen sic quómodo malus est, quómodo amárus est mundus, quómodo plenus est calamitátibus mundus. Si dictum tibi esset à Deo, quòd semper hìc esses, lætítiâ te non cáperes, exultáres, grátias ágeres. Unde? quia misériam non finíres. Ipse est major infelícitas, quæ se amári cogit. Minor esset, si non amarétur; tantò pejor est, quantò plùs amátur. Est ália vita, fratres mei; est post hanc vitam ália vita, crédite. Ad eam vos præparáte: præséntia cuncta contémnite. Si habétis, bene inde fácite; si non habétis, nolíte cupiditáte inardéscere. Migráte, transferte ante vos quod hìc habétis; illúceat quò secutúri éritis.

PRO PLURIBUS MARTYRIBUS.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Augustini Epíscopi.

Serm. 335. in Nat. Martyrum.

Lectio iv.

QUóniam dies sanctórum Mártyrum est, unde pótius áliquid delectet nos dícere, nisi de glória ipsórum? Adjuvet nos Dóminus Mártyrum. Audívimus paulò antè beátum Paulum Apóstolum prædicantem, Quis nos separábit à caritáte Christi? (Ista vox est Mártyrum.) Tribulátio, an angústia, an persecútio, an fames, an núditas, an perículum, an gládius? sicut scriptum est, Propter te morte affícimur totâ die, deputáti sumus ut oves occisiónis: sed in his ómnibus superámus per eum qui dilexit nos. Hæc est vox Mártyrum, ómnia toleráre, & de se nihil præsúmere; illum dilígere qui glorificátur in suis; ut, Qui gloriátur, in Dómino gloriétur.

Lectio v.

NOvérunt & illud quod nos cantávimus paulò antè, lætámini in Dómino, & exultáte, justi. Si justi in Dómino lætantur, injusti non novérunt lætári nisi in sǽculo. Sed ipsa est prima ácies debellanda: primò vincendæ sunt delectatiónes, & pósteà dolóres. Quómodò potest superáre mundum sævientem, qui non potest superáre blandientem? Blanditur hic mundus, pollicendo honóres, divítias, voluptátes: minátur hic mundus, intentando dolóres, egestátes, humilitátes. Qui non contemnit quod pollicétur, quómodo superáre potest quod minátur?

Lectio vj.

HAbent delectatiónem suam divítiæ, quis nésciat? sed plus habet delectatiónis justítia. Delectáre divítiis cum justítia. Ubi autem talis artículus tentatiónis incíderit, ut duo hæc véniant in tentatiónem, divítiæ & justítia; & non possis habére utrumque: sed si míseris manum ad divítias, necesse est ut amittas justítiam; si míseris manum ad justítiam, péreant divítiæ: modò élige, modò pugna; modò videámus si non sine causa cantasti, Lætámini in Dómino, & exultáte, justi; modò videámus si non sine causa audisti, Quis nos separábit à caritáte Christi? Et quidem prætermísit ómnia quibus blandítur mundus, & te vóluit commemoráre cui blandítur mundus. Quare? Quia certámina Mártyrum præ-

nuntiábat: illa útique certámina, ubi vicérunt persecutiónem, famem, sitim, egestátem, ignomíniam; ad extrémum, timórem mortis, & hostem sæviíssimum.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 6.

IN illo témpore; Descendens Jesus de monte, stetit in loco campestri, & turba discipulórum ejus, & multitúdo copiósa plebis ab omni Judæa & Jerúsalem, & marítima, & Tyri, & Sidónis, qui vénerant ut audírent eum, & sanaréntur à languóribus suis. Et réliqua.

Homília sancti Cypriáni Epíscopi & Mártyris.

Epist. 58. ad Thibaritanos de Exhortatione Martyrii; paulò post initium.

GAudére nos & exultáre vóluit in persecutiónibus Dóminus, quia quando persecutiónes fiunt, tunc dantur corónæ fídei, tunc probantur mílites Dei, tunc martyribus patent cœli. Neque enim sic nomen milítiæ dédimus, ut pacem tantúmmodo cogitáre, & detrectáre & recusáre milítiam debeámus, quando in ipsa milítia primus ambuláverit Dóminus, humilitátis & toleránciæ & passiónis magister, ut quod fíeri dócuit, prior fáceret, & quod pati hortátur, prior pro nobis ipse paterétur.

Lectio viij.

SIt ante óculos, fratres dilectíssimi, quòd qui omne judícium à Patre solus accépit, & qui ventúrus est & judicatúrus, jam judícii sui & cognitiónis futúræ senténtiam protúlerit; prænúntians & contestans confessúrum se coram Patre suo confiténtes, & negatúrum negantes. Neque áliquis persecutiónis metu sic terreátur, ut non evangélicis exhortatiónibus & præceptis, ac mónitis cœléstibus, ad ómnia inveniátur armátus. Iráscitur adversárius, & minátur; sed est qui possit de ejus mánibus liberáre. Ecce agon sublímis & magnus, & corónæ cœlestis prǽmio gloriósus. Præliantes nos spectat Deus, spectant ángeli ejus, spectat & Christus. Quanta est glóriæ dígnitas, quanta felícitas, præsente Deo, cóngredi, &, Christo júdice, coronári!

Lectio ix.

ARmémur víribus totis, & parémur ad agónem mente incorruptâ, fide íntegrâ, virtúte devótâ. Accipiámus ad tegumentum cápitis gáleam salutárem, ut muniantur aures, ne áudiant edícta ferália: muniantur óculi, ne vídeant detestanda simulácra: muniátur frons, ut signum Dei incólume servétur: muniátur os, ut Dóminum suum Christum victrix lingua fateátur. Armémus & déxteram

Gládio spirituáli, ut sacrifícia funésta fórtiter réspuat, & Eucharístiæ memor, quæ Dómini corpus accépit, ipsum compleĉtátur, póstea à Dómino sumptúra præmium cœléstium coronárum.

PRO PONTIFICIBUS.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Fulgéntii Epíscopi.

Serm. 2. de Confess. & dispens. Domini.

Lectio iv.

SIc nos exístimet homo, ut minístros Christi, & dispensatóres mysteriórum Dei. Ne quis nostrûm solos Apóstolos dispensatóres factos exístimet, ipse beátus Apóstolus Epíscopos quoque dispensatóres esse osténdens, ait: Opórtet enim Epíscopum sine crímine esse, sicut Dei dispensatórem. Servi Patrisfamílias sumus, dispensatóres Dómini sumus; mensúram trítici quam vobis erogémus, accépimus. Quæ vera sit ista mensúra trítici, si quærámus; ipsam quoque vobis beátus Paulus Apóstolus osténdet, dicens: Unicuíque sic Deus divísit mensúram fídei. *Lectio v.*

QUam ergo mensúram trítici Christus núncupat, ipsam mensúram fídei Paulus appellat; ut cognoscámus non áliud esse spirituále tríticum, quàm christiánæ fídei venerábile sacraméntum. Hujus trítici mensúram vobis in nómine Dómini damus, quóties illumináti dono grátiæ spirituális, secúndùm régulam veræ fídei disputámus; & eamdem trítici mensúram per domínicos dispensatóres accípitis, cùm quotídie per Dei fámulos verbum veritátis audítis.

Lectio vj.

DE ipsâ nunc trítici mensúrâ loquámur. Ex ipsâ sicut Deus dívidit univérsi pascántur: inde aliménta bonæ vitæ sumámus ut ad ætérnæ vitæ prǽmia pervenire possímus, in illum credéntes, in illo sperántes, illum præ ómnibus & in ómnibus diligéntes, qui seipsum nobis & aliméntum præstat, ne deficiámus in via; & prǽmium servat, ut gaudeámus in pátria. Christus est enim aliméntum nostrum, Christus erit prǽmium nostrum: Christus est cibus & consolátio curréntium viatórum, ipse satíetas & exultátio quiescéntium beatórum.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 24.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Vigi-

lāte, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homília sancti Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth. C. 26.

UT ignorántiam illam diéi ómnibus táciti, non sine útilis siléntii ratióne esse scirémus, vigiláre nos Dóminus propter adventum furis admónuit, & oratiónum assiduitáte deténtos, ómnibus præceptórum suórum opéribus inhærére. Furem enim esse osténdit Zábulum ad detrahénda ex nobis spólia pervígilem, & córporum nostrórum dómibus insidiántem; ut ea incuriósis nobis & somno déditis, consiliórum suórum atque illecebrárum jáculis persódiat. Parátos ígitur esse nos cónvenit: quia diéi ignorátio inténtam sollicitúdinem suspénsæ expectatiónis exágitat.

Lectio viij.

QUisnam est fidélis servus & prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam? Quamquam in commúne nos ad indeféssam vigilántiæ curam adhortétur; speciálem tamen pópuli princípibus, id est, Epíscopis, in expectatióne adventúque suo sollicitúdinem mandat. Hunc enim servum fidélem atque prudéntem, præpósitum famíliæ signíficat, cómmoda atque utilitátes commíssi sibi pópuli curántem.

Lectio ix.

QUi si dicto áudiens & præceptis obédiens erit, id est, si doctrínæ opportunitáte & veritáte infírma confírmet, disrúpta consólidet, depraváta convertat, & verbum vitæ in æternitátis cibum alendæ famíliæ dispendat, atque hæc agens, hisque immorans deprehendátur: glóriam à Dómino tamquam dispensátor fidélis, & víllicus útilis consequétur, & super ómnia bona constituétur; id est, in Dei glóriâ collocábitur, quia nihil sit ultrà quod mélius sit.

PRO DOCTORIBUS.

IN II. NOCTURNO.

Ex Commonitório primo sancti Vincéntii Lirinensis.

Cap. 27. Lectio iv.

O Timóthee, depósitum custódi, devítans profánas vocum novitátes. Quis est hódie Timótheus, nisi vel generáliter univérsa Ecclésia, vel speciáliter totum corpus Præpositórum, qui íntegram divíni cultûs sciéntiam vel habére ipsi debent, vel áliis infúndere? Quid est, Depósitum custódi? Custódi, inquit, propter fures, propter inimícos, ne, dormiéntibus homínibus, superséminent zizánia super illud trítici bonum semen, quod semináverat Fílius hóminis in agro suo. Depósitum, inquit, custódi. Quid est, Depósitum? id est, quod tibi créditum est, non quod à te invéntum: quod accepísti, non quod excogitásti: rem non ingénii, sed doctrínæ; non usurpatiónis privátæ, sed públicæ traditiónis: rem ad te perdúctam, non à te prolátam: in qua non autor debes esse, sed custos; non institútor, sed sectátor; non ducens, sed sequens. Depósitum, inquit, custódi. Cathólicæ fídei talentum, inviolátum, illibátum consérva. Quod tibi créditũ est, hoc penès te máneat, hoc à te tradátur. Aurum accepísti, aurum redde: nolo mihi pro áliis ália subjícias.

Cap. 27. & 28. Lectio v.

O Sacerdos, ô tractátor, ô doctor, si te divínum munus idóneum fécerit, ingénio, exercitatióne, doctrína esto spirituális tabernáculi Beséleel, pretiósas divíni dógmatis gemmas exculpe, fidéliter coapta, adorna sapienter, ádjice splendórem, grátiam, venustátem. Intelligátur, te exponente, illústrius quod ántea obscúrius credebátur. Per te postéritas intellectum gratulétur, quod ante vetustas non intellectum venerabátur: éadem tamen quæ didicisti doce, ut cùm dicas novè, non dicas nova. Sed fórsitan dicit áliquis: Nullus-ne ergo in Ecclésia Christi proféctus habébitur religiónis? habeátur planè & máximus. Nam quis ille est tam ínvidus homínibus, tam exósus Deo, qui istud prohibére conétur? sed ita tamen, ut verè proféctus sit ille fídei, non permutátio. Créscat ígitur opórtet, & multùm vehementerque profíciat tam singulórum quàm ómnium, tam uníus hóminis, quàm totíus Ecclésiæ ætátum, ac seculórum grádibus intelligéntia, sciên-

tiâ, sapiéntia: sed in suo dúmtaxat génere, in eódem scílicet dógmate, eódem sensu, eádemque senténtiâ.

Cap. 32. Lectio vj.

CHristi verò Ecclésia, sédula & cauta depositórum apud se dógmatum custos, nihil in his umquam permútat, nihil mínuit, nihil addit, non ámputat necessária, non appónit supérflua, non amittit sua, non usurpat aliéna, sed omni industriâ hoc unum studet, ut vétera fidéliter sapienterque tractando; si qua illa sunt antíquitus informáta & inchoáta, accúret & póliat; si qua jam expressa & enucleáta, consólidet, firmet; si qua jam confirmáta & definíta custódiat. Sed ad Apóstolum redeámus. Depósitum custódi, devítans profánas vocum novitátes, id est, dógmatum, rerum, sententiárum novitátes, quæ sunt vetustáti, quæ antiquitáti contráriæ. Quibus cunctis satis evidenter perspicuèque monstrátur, hoc apud omnes ferè hæreses quasi solemne esse ac legítimum, ut semper profánis novitátibus gáudeant, antiquitátis scita fastídiant, & per oppositiónes falsi nóminis sciéntiæ, à fide náufragent. Contra verò catholicórum hoc ferte próprium, depósita sanctórum Patrum & commissa serváre, & damnáre profánas novitátes; & sicut dixit atque íterum prædixit Apóstolus: Si quis annuntiáverit præterquam quod acceptum est; anáthema sit.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: vos estis sal terræ. Quòd si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homília sancti Vincéntii, Lirinensis Presbyteri.

Ex Commonit. 1. Cap. 1. 2.

SI quis vellet exurgéntium hæreticórum fraudes dehéndere, laqueósque vitáre, & in fide sana sanus atque íntegER permanére, dúplici modo munire fidem suam, Dómino adjuvante, debéret: primùm scílicet divínæ legis autoritáte, tùm deinde Ecclésiæ Cathólicæ traditióne. Hìc fórsitan requírat áliquis: Cùm sit perfectus Scripturárum Canon, sibíque ad ómnia satis superque sufficiat, quid opus est ut ei Ecclesiásticæ intelligéntiæ jungátur autóritas? quia vidélicet Scriptúram sacram pro ipsa suî altitúdine non uno eodémque sensu univérsi accípiunt, sed ejusdem elóquia áliter álius atque álius interpretátur, idcirco multùm necesse est propter tantos tam várii erróris anfractus ut prophéticæ & apostólicæ interpretatiónis línea secundùm ec-

ecclesiástici & cathólici sensus normam dirigátur.

Cap. 3. & 4. Lectio viij.

IN ipsa Cathólica Ecclésiâ magnópere curandum est, ut id teneámus, quod ubíque, quod semper, quod ab ómnibus créditum est: hoc est étenim verè propriéque Cathólicum, quod ipsa vis nóminis, ratióque declárat; quæ ómnia ferè universáliter comprehendit. Sed hoc ita demum fiat, si sequámur universitátem, antiquitátem, consensiónem; sequémur autem universitátem hoc modo: si hanc unam fidem veram esse fateámur, quam tota per orbem terrárum confitétur Ecclésia. Antiquitátem veró ita; si ab iis sénsibus nullátenus recedámus quos sanctos majóres ac patres nostros celebrásse manifestum est. Consensiónem quoque itidem, si in ipsa vetustáte, ómnium vel certè penè ómnium Sacerdótum páriter & Magistrórum definitiónes sententiásque sectémur. Quid ígitur tunc fáciet Christiánus cathólicus, si se áliqua Ecclésiæ partícula ab universális fídei communióne præcíderit? Quid útique, nisi ut pestífero corruptóque membro sanitátem univérsi córporis antepónat?

Lectio ix.

QUid si novella áliqua contágio non jam portiúnculam tantùm, sed totam páriter Ecclésiam commaculáre conétur? Tunc item providébit, ut antiquitáti inhæreat, quæ prorsus jam non potest ab ulla novitátis fraude sedúci. Quid si in ipsa vetustáte, duórum aut trium hóminum, vel certè civitátis uníus, aut étiam provínciæ alicújus error deprehendátur? Tunc omníno curábit, ut paucórum temeritáti vel inscítiæ, si qua sunt, universáliter antíquitus universális Concílii decréta præpónat. Quid si tale áliquid emérgat, ut nihil ejúsmodi reperiátur? tunc óperam dabit, ut collátas inter se majórum consúlat interrogétque senténtias, eórum dumtaxat, qui diversis licèt tempóribus & locis, in uníus tamen Ecclésiæ cathólicæ communióne & fide permanentes, magistri probábiles extitérunt; & quidquid non unus aut duo tantùm, sed omnes páriter, uno eodémque consénsu apertè, frequenter, perseveránter tenuisse, scripsisse, docuisse cognóverit, id sibi quoque intélligat absque ulla dubitatióne credendum.

PRO ABBATIBUS, MONACHIS ET SOLITARIIS.

IN II. NOCTURNO.
Sermo sancti Paulíni Epíscopi.
Epist. 24. ad Sulpit. Sever. aliàs 2. §. 5. 6.
Lectio iv.

BOna quæ nobíscum non intulerámus in hunc mundum, nec poterámus efferre, quasi mutuáta reddídimus, nec ut cutem à carne distráximus, sed ut vestem à córpore deposúimus. Nunc opus est, ut quæ verè nostra sunt, dependámus Deo, hoc est, cor & ánimam, & córpora nostra exhibentes in hóstiam vivam, ut scriptum est, Dómino; nosque ipsos ædificantes ei in templum sanctum, in ipso lápide angulári, qui nobis sanctificatiónis nostræ fórmulam in semetipso dedit, & ait: Sancti estóte, quóniam ego sanctus sum. Quæ ígitur nobis grátia, si in alieno tantùm fidéles fuérimus, nisi de próprio serviámus, id est, de líbero voluntátis arbítrio, ex toto corde nostro, ex totis ánimæ nostræ, ut scriptum est, víribus diligentes Deum?

§. 7. 8. *Lectio v.*

QUamobrem temporálium quæ in hoc sǽculo habentur bonórum relíctio, sive distráctio; non decursus stádii, sed ingressus; nec ut meta, sed ut jánua est. Non enim athléta tùm vincit, cùm exúitur; qui ídeo nudátur, ut incípiat dimicáre, cùm legítime certáverit coronandus. Et natátor amnem interpósitum superatúrus, exúitur; nec tamen hoc tanto apparátu quòd se despoliáverit, transnatábit, nisi totíus córporis nisu, torrentis ímpetum scindat, & labórem natatiónis exháuriat. Vídeo & in Jacob hujus expeditiónis órdinem prolusisse; cùm illum lego, postéaquam torrente transmisso, præmissis curárum suárum onéribus, id est, facultátum & necessitúdinum impedimentis, solus in tabernáculi loco remánserat, Deo colluctátum.

Lectio vj.

ITaque ad corripiendam vitæ viam, capiendumque Dei verbum, & prævalendum in regnum cœlórum, quod à diébus Joannis vim pátitur & à diripiéntibus obtinétur, idónei esse non póssumus, nisi ómnia quæ vel amóre vel curâ, si in idóneæ istíus sǽculi nobis adhǽreant, impédiunt & retardant, ante óbitûs nostri véssperam præmittámus, & inde

per totam hujus sǽculi noctem apprehéndere & tenére Christum sollícitè spirituálium óperum ac studiórum contentióne luctémur: nec divellámur à caritáte Christi sicut Jacob ab ejus amplexu, nisi extorqueámus benedictiónem. Atque útinam ad salutáris insigne luctáminis, nervum fémoris nostri majestátis suæ timóre percútiat, quo obstupescente, infirmábitur virtus carnis, & spirituális grátia convalescet.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 19.

IN illo témpore; Respondens Petrus, dixit Jesu: Ecce nos relíquimus ómnia, & secúti sumus te; quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Comment. in Matthæum. Cap. 19.

GRandis fidúcia: Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu & arte quærébat; & tamen lóquitur confidenter: Relíquimus ómnia. Et quia non súfficit tantùm relínquere, jungit: (quod perfectum est) Et secúti sumus te: fécimus quod jussísti; quid ígitur nobis dabis præmii?

Lectio viij.

JEsus autem dixit illis: Amen dico vobis, quòd vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cùm séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis & vos super sedes duódecim, judicantes duódecim tribus Israel. Non dixit, Qui reliquístis ómnia; hoc enim & Crates fecit philósophus, & multi álii divítias contempsérunt: sed, Qui secúti estis me, quod própriè Apostolórum est atque credéntium, in regeneratióne, cùm séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, quando & mórtui de corruptióne resurgent incorrupti, sedébitis & vos in sóliis judicántium, condemnantes duódecim tribus Israel; quia, vobis credéntibus, illi crédere noluérunt.

Lectio ix.

ET omnis qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, & vitam ætérnam possidébit. Locus iste cum illa senténtia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur: Non veni pacem míttere, sed gládium; veni enim separáre hóminem à patre suo, & matrem à fília, & nurum à socru: &, Inimíci hóminis, doméstici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, & prædicatiónem Evangélii, omnes affectus contémpserint, atque divítias, & sǽculi voluptátes; isti céntuplum recípient, & vitam ætérnam possidébunt.

PRO JUSTIS.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

Lib. 10. Cap. 16.

Lectio iv.

Deridétur justi simplícitas. Hujus mundi sapiéntia est, cor machinatiónibus tégere, sensum verbis veláre; quæ falsa sunt, vera osténdere; quæ vera sunt, falsa demonstráre. Hæc nimírum prudéntia usu à juvénibus scitur, hæc à púeris prétio díscitur: hanc qui sciunt, céteros despiciendo supérbiunt; hanc qui nésciunt, subjecti & tímidi in áliis mirantur: quia ab eis hæc éadem duplícitas iniquitátis nómine palliáta dilígitur, dum mentis pervérsitas, urbánitas vocátur. Hæc sibi obsequéntibus præcipit honórum cúlmina quærere, adeptâ temporális glóriæ vanitáte gaudére, irrogáta ab áliis mala multiplíciùs réddere; cùm vires súppetunt, nullis resisténtibus cédere; cùm virtútis possibílitas deest, quicquid explére per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitáte simuláre.

Lectio v.

At contrà, sapiéntia justórum est, nil per ostensiónem fíngere, sensum verbis aperíre, vera ut sunt dilígere, falsa devitáre, bona gratìs exhibére, mala libéntiùs toleráre quàm fácere; nullam injúriæ ultiónem quærere, pro veritáte contuméliam lucrum putáre. Sed hæc justórum simplícitas derid étur: quia ab hujus mundi sapiéntibus puritátis virtus fatúitas créditur. Omne enim quod innocenter ágitur, ab eis procul dúbio stultum putátur: & quidquid in ópere véritas appróbat, carnáli sapiéntiæ fátuum sonat. Quid namque stúltius vidétur mundo, quàm mentem verbis osténdere; nil cállidâ machinatióne simuláre; nullas injúriis contumélias réddere; pro maledicéntibus oráre; paupertátem quærere; posséssa relínquere; rapienti non resístere; percutienti maxillam, álteram præbére?

Post pauca, Cap. 16. & 17.

Lectio vj.

Quæ nimírum justi simplícitas bréviter, sed sufficienter exprímitur, cùm prótinus subinfértur, Lampas contempta apud cogitatiónes dívitum. Sæpè namque contíngit, ut electus quísque, qui ad extérnam felicitátem dúcitur, contínuâ hìc adversitáte deprimátur; non hunc rerum abundántia fúlciat, non dignitátum glória honorábilem osténdat, nulla ei obsequéntium

frequéntia súppetat, nulla hunc humánis óculis véstiũ pompa compónat: à cunctis veró despicábilis cérnitur, & hujus mundi glóriâ indignus æstimátur: sed tamen ante occulti júdicis óculos virtútibus émicat, vitæ méritis coruscat; honorári métuit, déspici non réfugit; corpus continéntiâ ásficit, solâ in ánimo dilectióne pinguescit: mentem semper ad patiéntiam præparat, & erectus pro justítia de perceptis contuméliis exultat; afflictis ex corde compátitur; de bonórum prosperitátibus quasi de própriis lætátur; sacri verbi pábula in mente sollícitus rúminat; & inquísitus quódlibet éloqui dupliciter, ignórat.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 12.

In illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homília S. Gregórii Papæ.

In Evang. Homil. 13.

Dominus dicit: Sint lumbi vestri præcincti. Lumbos præcíngimus, cùm carnis luxúriam per continéntiam coarctámus. Sed quia minus est mala non ágere, nisi étiam quisque stúdeat & bonis opéribus insudáre, prótinus ádditur: Et lucernæ ardentes in mánibus vestris. Lucernas quippe ardentes in mánibus tenémus, cùm per bona ópera próximis nostris lucis exempla monstrámus. De quibus profectò opéribus Dóminus dicit: Luceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant ópera vestra bona, & gloríficent Patrem vestrum, qui in cœlis est. Duo autem sunt quæ jubentur, & lumbos restríngere, & lucernas tenére; ut & mundítia sit castitátis in córpore, & lumen veritátis in operatióne. Redemptóri étenim nostro unum sine áltero placére nequáquam potest: si aut is qui bona agit, adhuc luxúriæ inquinamenta non déserit: aut is qui castitáte præéminet, necdùm se per bona ópera exercet.

Lectio viij.

Nec cástitas ergo magna est sine bono ópere, nec opus bonum est áliquod sine castitáte. Sed & si utrumque ágitur, restat ut quisquis ille est, spe ad supernam pátriam tendat, & nequáquam se à vítiis pro mundi hujus honestáte contíneat. Qui etsi quædam bona aliquando pro honestáte inchoat, in ejus tamen intentióne non debet permanére, nec per bona ópera præsentis mundi glóriam quærere; sed totam spem in redemptóris sui adventum constítuat. Unde & prótinus súbditur: Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum quando revertátur à núptiis, Ad

núptias quippe Dóminus ábiit; quia resurgens à mórtuis, ascendens in cœlum, supernam sibi Angelórum multitúdinem novus homo copulávit. Qui tunc revértitur, cùm nobis jam per judícium manifestátur.

Lectio ix.

BEne autem de servis expectántibus súbditur: Ut cùm vénerit & pulsáverit, conféstim apériant ei. Venit Dóminus, cùm ad judícium próperat: pulsat verò, cùm jam per ægritúdinis moléstias mortem vicínam esse desígnat. Cui conféstim apérimus, si hunc cum amóre suscípimus. Aperíre enim júdici pulsanti non vult, qui exíre de córpore trépidat; & vidére eum quem contempsisse se méminit, júdicem formídat. Qui autem de sua spe & operatióne secúrus est, pulsanti conféstim áperit, quia lætus júdicem sústinet; & cùm tempus propinquæ mortis advénerit, de glória retributiónis hilaréscit.

PRO VIRGINIBUS.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro sancti Cypriáni Epíscopi & Mártyris, de disciplína & hábitu Vírginum.

Paulò post initium.

Lectio iv.

NUnc nobis ad Vírgines sermo est, quarum quò sublímior glória est, major & cura est. Flos est ille ecclesiástici gérminis, decus atque ornamentum grátiæ spiritális, læta índoles, laudis & honóris opus íntegrum atque incorruptum; Dei imágo respondens ad sanctimóniam Dómini, illústrior pórtio gregis Christi. Gaudet per illas, atque in illis lárgiter floret Ecclésiæ matris gloriósa fœcúnditas: quantóque plus copiósa virgínitas número suo addit, tantò plus gáudium matris augéscit.

Lectio v.

AD has lóquimur, has adhortámur affectióne pótiùs quàm potestáte: non quòd extrémi, & mínimi, & humilitátis nostræ ádmodum cónscii, áliquid ad censúram licéntiæ vindicémus; sed quòd ad sollicitúdinem magis cauti plus de diáboli infestatióne timeámus. Neque enim inánis hæc cáutio est, & vana formído, quæ ad salútis viam cónsulit, quæ domínica & vitália præcepta custódit; ut quæ se Christo dicáverint, & à carnáli concupiscéntia recedentes, tam carne, quàm mente se Deo vóverint, consúmment opus suum magno præmio destinátum; nec ornári jam,

nat placére cuíquam, nisi Dómino suo, stúdeant, à quo & mercédem virginitátis expectant, dicente ipso: Non omnes cápiunt verbum, sed illi quibus datum est.

Lectio vj.

PEr hanc ángeli vocem continéntiæ munus osténditur, virgínitas prædicátur: Hi sunt qui cum muliéribus se non coinquinavérunt; vírgines enim permansérunt: Hi sunt qui sequuntur Agnum quocúmque íerit. Quod si Christum continéntia séquitur, & regno Dei virgínitas destinátur, quid est illis cum terréno cultu & cum ornamentis? quibus dum homínibus placére géstiunt, Deum offendunt?

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 25.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus, quæ accipientes lámpades suas, exiérunt óbviàm sponso & sponsæ. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

In Evang. Homil. 12.

OMnes lámpades habent, sed omnes óleũ non habent; quia plerúmque bona in se ópera cum electis & réprobi ostendunt; sed soli ad sponsum cum óleo véniunt, quia de his quæ foris égerint, intùs glóriam requírunt. Unde per Psalmistam quoque de sancta Electórum Ecclésia dícitur: Omnis glória ejus fíliæ regis ab intus. Moram autem faciente sponso, dormitavérunt omnes & dormiérunt: quia dum venire judex ad extrémum judíciũ differt, electi & réprobi in mortis somno sopiuntur.

Post pauca. Lectio viij.

DE adventu sponsi clamor in média nocte fit: quia sic dies judícii surrépit, ut prævidéri non váleat quando venit. Unde scriptum est: Dies Dómini sicut fur in nocte, ita véniet. Tunc omnes vírgines surgunt: quia & electi & réprobi à somno suæ mortis excitantur. Lámpades ornant; quia sua secum ópera númerant, pro quibus ætérnam recípere beatitúdinem expectant. Sed lámpades fatuárum vírginum extinguuntur; quia eárum ópera quæ clara homínibus foris apparuérunt, in adventu Júdicis intùs obscurantur: & à Deo retributiónem non invéniunt, quia pro eis recepérunt ab homínibus laudes quas amavérunt.

Lectio ix.

QUid est autẽ quòd tunc à prudéntibus óleũ petunt; nisi quòd in adventu Júdicis, cùm se intùs vácuas invénerint, testimónium foris quærunt? Sed prudentes

Virgines respondent, dicentes: Ne fortè non sufficiat nobis & vobis, ite pótiùs ad vendentes, & émite vobis. Sed dum irent émere, venit sponsus, quæ autem parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias, & clausa est jánua. O! si sápere in cordis paláto possis, quid admiratiónis habet quod dícitur, Venit sponsus? quid dulcédinis, Intravérunt cum eo ad núptias? quid amaritúdinis, Et clausa est jánua? Tunc regni jánua lugéntibus claudétur, quæ modò quotídie pœniténtibus aperítur: erit namque & tunc pœniténtia, sed fructuósa jam non erit, quia nequáquam tunc véniam invenit, qui modò aptum véniæ tempus perdit.

PRO SS. MULIERIBUS.

IN II. NOCTURNO.

De Epístola sancti Augustíni Epíscopi ad Probam víduam.

Epist. 130. §. 3. *aliàs* 121.

Lectio iv.

DEbes præ amóre veræ vitæ desolátam te putáre in hoc sǽculo, in quantálibet ejus felicitáte verséris. Nam sicut est illa vera vita, in cujus comparatióne útique ista, quæ multùm amátur, quantúmlibet jucunda atque producta sit, nec vita dicenda est: sic est étiam solátium verum, sine quo solátio quæcúmque sunt terréna solátia, magis in eis desolátio, quàm consolátio reperítur.

Lectio v.

DIvítiæ quippe atque fastígia dignitátum, ceteraque hujúsmodi, quibus se felíces esse putant mortáles, veræ illíus felicitátis expertes, quid ásferunt consolatiónis, cùm sit eis indigére, quàm eminére præstántius; quùm plùs excrúciat . . . . . ., timóre amisṡis . . . ., quàm concupíta, adeptiónis ardóre? Tálibus bonis non fiunt hómines boni; sed aliúnde boni facti, bene utendò fáciunt, ut ista sint bona. Non sunt ergo in iis vera solátia, sed ibi pótiùs, ubi vera vita.

Lectio vj.

HÆc ómnia consíderans, concerta in oratióne víncere hoc sǽculum; ora in spe, ora fidéliter & amanter; ora instanter atque patienter; ora ut vídua Christi, nondum habens ejus conspectum, cujus precáris auxílium; & licèt sis ditíssima, sicut pauper ora. Nondum enim veras futúri sǽculi divítias habes, ubi nulla damna formídes. Si ea quæ sursum sunt quæris & sapis, ætérna & certa desí-

deras ; quæ quámdiu nondum habes , étiam salvis ómnibus atque obsequéntibus tuis, tamquam desolátam deputáre te debes.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 13.

IN illo témpore ; Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile est regnum cœlórum thesauro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

In Evang. Homil. 11.

CÆlórum regnum, fratres caríssimi, idcirco terrénis rebus símile dícitur, ut ex his quæ ánimus novit, surgat ad incógnita quæ non novit : quátenus exemplo visibílium se ad invisibília rápiat, & per ea quæ usu dídicit, quasi confricátus incalescat : ut per hoc quod scit notum diligere, discat & incógnita amáre.

Lectio viij.

THesaurus autem, cœleste est desidérium : ager verò in quo thesaurus abscónditur, disciplína stúdii cœlestis. Quem profectò agrum, vénditis ómnibus, cómparat, qui voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínæ cœlestis custódiam calcat, ut nihil jam quod caro blandítur, líbeat ; nihil quod carnálem vitam trucidat, spíritus perhorrescat.

Lectio ix.

RUrsum cœleste regnum negotiatóri hómini símile dícitur, qui bonas margarítas quærit, sed unam pretiósam ínvenit, quam vidélicet inventam, ómnia vendens emit : quia qui cœlestis vitæ dulcédinem, in quantùm possibílitas admittit, perfecte cognóverit, ea quæ in terrénis amáverat, libenter cuncta derelinquit : in comparatióne ejus vilescunt ómnia, déserit hábita, congregáta dispergit ; inardescit in cœléstibus ánimus, nihil in terrénis libet, deforme conspícitur quidquid de terrénæ rei placébat spécie ; quia sola pretiósæ margarítæ cláritas fulget in mente.

LECTIONES

INTRA OCTAVAM PATRONI.

DIE II.

Sermo S. Basilii Episcopi.

Orat. in 40. Mart.

Lectio ij.

HI sunt, qui acceptam à Deo nostram regióné quasi turres quædam, contra adversariórum incursum munientes, refúgium éxhibent. Beneficium hoc, fratres dilectíssimi, grátiam hanc mínimè cessantem à Deo obtinémus. Parátum est hic Christiánis auxílium. Qui áliquâ prémitur angústiâ, ad hos confugit, qui rursus lætátur, ad hos recurrit. Hic ut à malis liberétur, ille ut duret in rebus lætis. Hæc múlier orans pro fíliis audítur, peregrinanti viro réditum incólumem, ægrotanti verò salútem implórat & óbtinet.

Lectio iij.

O Sanctum chorum! ô sacrum órdinem! ô cúneum inexpugnábilem! ô commúnes humáni géneris custódes! óptimi curárum sócii, precum ac votórum ínvicem suffragatóres! legáti apud Deum potentíssimi! astra mundi, flores Ecclesiárum, vos non terra contexit, sed cœlum excépit. Apertæ sunt vobis paradísi portæ, dignum profectò exercítibus Angelórum, Patriarchis, Prophétis & Justis ómnibus spectáculum.

DIE III.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

Tract. 1. in C. 2. Ep. Joan.

Lectio ij.

JOannes, quid dixit? Si quis peccáverit, advocátum habémus ad Patrem Jesum Christum justum. Sed dicet áliquis, ergo sancti non petunt pro nobis? Ergo Epíscopi & Præpóstiti non petunt pro pópulo? Sed atténdite Scriptúras, & vidéte quia & Præpósiti commendant se pópulo. Nam Apóstolus dicit plebi: Orantes simul & pro nobis. Orat Apóstolus pro plebe, orat plebs pro Apóstolo. Orámus pro vobis, fratres; sed & vos, oráte pro nobis. Invicem pro se ómnia membra orent. Caput pro ómnibus intercéllet.

Serm. 280. Lectio iij.

BEnedixit Dóminus pusillos cum magnis. Non nobis parùm videátur, quod ejus córporis membra sumus, cujus & illi quibus æquiparári non póssumus. Quia si unum membrum pátitur, compatiuntur ómnia membra; ita, cùm glorificátur

mum membrum, congaudent ómnia membra. Glória cápiti, unde consúlitur & superióribus mánibus, & infimis pédibus. Sicut ille unus ánimam suam pro nobis pósuit, ita & imitáti sunt Mártyres, & ánimas pro frátribus posuérunt. Fructus labóris ergo illórum étiam nos sumus. Mirámur eos, miserantur nos. Gratulámur eis, precantur pro nobis.

DIE IV.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

In Vigil. SS. Petri & Pauli.

Lectio ij.

TRia sunt quæ in festivitátibus Sanctórum vigilanter considerare debémus: auxílium Sancti, exemplum ejus, confusiónem nostram. Auxílium ejus, quia qui potens in terra fuit, poténtior est in cœlis ante fáciem Dómini Dei sui. Si enim dum hìc víveret, misertus est peccatóribus, & orávit pro eis: nunc tantò ámpliùs, quantò vériùs agnoscit misérias nostras, orat pro nobis Patrem: quia beáta illa pátria caritátem ejus non immutávit, sed augmentávit; neque enim quia impassíbilis omníno, ideo & incompassíbilis factus est.

Lectio iij.

DEbémus étiam atténdere exemplum ejus, quia quámdiu in terris visus est, & cum homínibus conversátus est, non declinávit, neque ad déxteram, neque ad sinistram; sed viam régiam ténuit, donec veníret ad illum, qui dicit: Ego sum via, véritas & vita. Intuémini humilitátem óperum ejus, autoritátem verbórum ejus, & tunc vidébitis quómodo tam verbo quàm exemplo lúxerit inter hómines: quália nobis vestígia derelíquerit, ut ambulémus per ea, & non errémus in eis. Verè, juxta Prophétam, sémita justi recta est, rectus callis justi ad ambulandum.

DIE V.

De Sermóne sancti Bernardi Abbátis.

In Vig. SS. Ap. Pet. & Pauli.

Lectio ij

DIligentióri intúitu, in festivitátibus sanctórum, confusiónem nostram inspiciámus: quia homo ille símilis nobis fuit passíbilis, ex eódem luto formátus, ex quo & nos. Quid ergo est, quòd non solùm difficile, sed & impossíbile crédimus, ut faciámus ópera quæ fecit? Confundámur, fratres, & contremiscámus. Hómines isti fuérunt qui præcessérunt nos, qui tam mirabíliter processérunt per vias vitæ, ut vix eos hómines fuisse credámus. Sic ergo & gaudére, & confundi debémus: gaudére, quia patrónos præmísimus; confundi, quia eos imitári non póssumus.

Lectio iij.

ITa semper gáudium nostrum in hac valle lacrymárum, lacrymárum pane

condíri debet, ut semper non solùm extréma, sed & prima gáudii luctus óccupet: quia etsi magna est gaudiórum matéria, sed máxima est dolórum. Verè nobis rubor confusiónis sunt. Quos vix audeámus respícere, ne dicam imitári. Orémus ergo eos, ut ipsi propítium nobis reddant amícum suum, júdicem nostrum, qui est Deus benedictus in sécula. Amen. Tu autem.

DIE VI.

De Sermóne S. Bernardi Abbátis.

In Festo omnium Sanctorum. Serm. 2. §. 1.

Lectio ij.

ERit, præstante Dómino, triplex sermónis (de Sanctórum felicitáte) utílitas; quátenus ágnita, vel ex parte áliquá, felíci retributióne Sanctórum, abundantióri deinceps sollicitúdine ipsórum inhærére vestígiis, ac ferventióri desidério ad eórum suspiráre consórtia, propensióri quoque devotióne eorumdem nos commendáre patrocíniis studeámus. Fidélis quippe sermo, & omni acceptióne dignus, ut quos solemni veneratióne proséquimur, étiá símili conversatióne sequámur? Quos beatíssimos prædicámus, ad eórum beatitúdinem totá aviditáte currámus: quorum delectámur præcóniis, sublevémur eórum patrocíniis.

Lectio iij.

NEc sanè parùm fructuósa invenítur memória festíva Sanctórum, languórem, tepórem, errorémque depellens: cùm eórum intercessióne juvétur infírmitas nostra, considerationé beatitúdinis excitétur negligéntia nostra, ignorántia quoque nostra ipsórum erudiátur exemplis.

DIE VII.

De Sermóne S. Cæsárii Epíscopi.

Serm. 230. in App. apud Aug.

Lectio ij.

QUando festivitátes cólimus, fratres caríssimi, diligenter debémus atténdere, & totis víribus laboráre, ut quod visibíliter cólitur, in nobis invisibíliter compleátur. Qui nec castitátem custódit in córpore, nec puritátem tenet in mente, quóties sanctæ solemnitátes advéniunt, in córpore vidétur habére gáudium, in corde non célebrat nisi luctum. Quale enim gáudium potest habére in cujus ánimá multis vítiis occupátá magis diábolus probátur habitáre quàm Christus? Nos verò, fratres caríssimi, etiamsi nobis áliqua, ut solet fieri, peccáta subrépunt, quantùm póssumus cum Dei adjutório laborémus jejúniis, vigíliis, oratiónibus, eleemósynis mundáre sórdida, ut véniens Dóminus in nobis, nihil invéniat

quod óculos suæ majestátis offendat.

Serm. 265. Lectio iij.

FIlios & omnes famílias vestras admonéte, fratres, semper ut caste & juste ac salúbriter vivant: nec solùm eos verbis, sed étiam exemplis ad bona ópera provocáte. Ante ómnia ubicúmque fuéritis, sive in domo, sive in itínere, sive in convívio, sive in consessu, verba túrpia & luxuriósa nolíte ex ore vestro proferre; sed magis vicínos & próximos vestros júgiter admonéte, ut semper quod bonum est & honestum loqui stúdeant; ne fortè detrahendo, male loquendo, & in sanctis festivitátibus choros ducendo, cántica luxuriósa & túrpia proferendo de lingua sua, unde debúerant Deum laudáre, inde sibi vúlnera videantur infligere. Isti enim infelíces & míseri hómines, qui balatiónes & saltatiónes ante ipsas Basílicas Sanctórum exercére nec métuunt, nec erubescunt, etsi Christiáni ad Ecclésiam vénerint, pagáni de Ecclésia revertuntur; quia ista consuetúdo balandi de paganórum observatióne remansit.

DIE OCTAVA.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi Epíscopi.

De Mart. quòd aut imitandi aut non laudandi sunt.

Lectio iv.

QUi sanctórum mérita religiósâ caritáte mirátur, quique justórum glórias frequenti laude collóquitur, eórum mores sanctos atque justítiam imitétur; quóniam quem delectat Sancti alicujus méritum, delectáre debet par circa Dei cultum obséquium. Quare, aut imitári debet si laudat, aut laudáre non debet si imitári detrectat: ut qui álium laudat, laudábilem se reddat, & qui sanctórum mérita admirátur, mirábilis ipse vitæ sanctitáte reddátur.

Lectio v.

NAm si proptérea justos fidelesque diligimus, quòd in ipsis justítiam fidemque suspícimus; póssumus nos quoque esse quod sunt, si faciámus ipsi quod fáciunt. Neque enim diffícile nobis est quod ab ipsis géritur imitári, cùm sine præcedenti exemplo ab antíquis tália gesta conspícimus: ut non ipsi aliórum æmuli redderentur, sed æmulandæ virtútis se ipsos nobis præbérent exemplum: ut dum nos ex ipsis & ex nobis álii profíciunt, sic Christus in

PRO JUSTIS.

IN II. NOCTURNO.
Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.
Lib. 10. Cap. 16.
Lectio iv.

DEridétur justi simplícitas. Hujus mundi sapiéntia est, cor machinatiónibus tégere, sensum verbis veláre; quæ falsa sunt, vera osténdere; quæ vera sunt, falsa demonstráre. Hæc nimírum prudéntia usu à juvénibus scitur, hæc à púeris prétio díscitur: hanc qui sciunt, céteros despiciendo supérbiunt; hanc qui nésciunt, subjecti & tímidi in áliis mirantur: quia ab eis hæc éadem duplícitas iniquitátis nómine palliáta dilígitur, dum mentis pervérsitas, urbánitas vocátur. Hæc sibi obsequéntibus præcipit honórum cúlmina quærere, adeptâ temporális glóriæ vanitáte gaudére, irrogáta ab áliis mala multiplíciùs réddere; cùm vires súppetunt, nullis resisténtibus cédere; cùm virtútis possibílitas deest, quicquid explére per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitáte simuláre.

Lectio v.

AT contrà, sapiéntia justórum est, nil per ostensiónem fíngere, sensum verbis aperíre, vera ut sunt dilígere, falsa devitáre, bona gratis exhibére, mala libentiùs toleráre quàm fácere; nullam injúriæ ultiónem quærere, pro veritáte contuméliam lucrum putáre. Sed hæc justórum simplícitas derídetur: quia ab hujus mundi sapiéntibus puritátis virtus fatúitas créditur. Omne enim quod innocenter ágitur, ab eis procul dúbio stultum putátur: & quidquid in ópere véritas ápprobat, carnáli sapiéntiæ fátuum sonat. Quid namque stúltius vidétur mundo, quàm mentem verbis osténdere; nil cállidâ machinatióne simuláre; nullas injúriis contumélias réddere; pro maledicéntibus oráre; paupertátem quærere; possessa relínquere; rapienti non resístere; percutienti maxillam, álteram præbére?

Post pauca, Cap. 16. & 17.
Lectio vj.

QUæ nimírum justi simplícitas bréviter, sed sufficienter exprímitur, cùm prótinus subinfértur, Lampas contempta apud cogitatiónes dívitum. Sæpè namque contingit, ut electus quisque, qui ad ætérnam felicitátem dúcitur, contínuâ hic adversitáte deprimátur; non hunc rerum abundántia fúlciat, non dignitátum glória honorábilem osténdat, nulla ei obsequéntium

frequéntia súppetat, nulla hunc humánis óculis véstiũ pompa compónat: à cunctis veró despicábilis cérnitur, & hujus mundi glóriâ indignus æstimátur: sed tamen ante occulti júdicis óculos virtútibus émicat, vitæ méritis coruscat; honorári métuit, déspici non réfugit; corpus continéntiâ ámicit, solâ in ánimo dilectióne pinguescit: mentem semper ad patiéntiam præparat, & erectus pro justítia de perceptis contuméliis exultat; afflictis ex corde compátitur; de bonórum prosperitátibus quasi de própriis lætátur; sacri verbi pábula in mente sollícitus rúminat; & inquísitus quódlibet éloqui duplíciter, ignórat.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 12.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in mánibus vestris. Et réliqua.

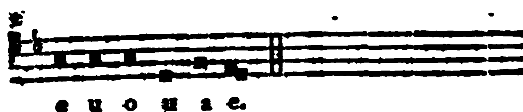
Homília S. Gregórii Papæ.

In Evang. Homil. 13.

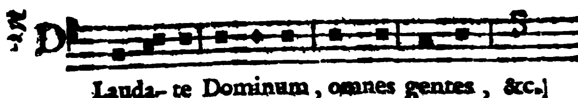
DOminus dicit: Sint lumbi vestri præcincti. Lumbos præcíngimus, cùm carnis luxúriam per continéntiam coarctámus. Sed quia minus est mala non ágere, nisi étiam quisque stúdeat & bonis opéribus insudáre, prótinus ádditur: Et lucernæ ardentes in mánibus vestris. Lucernas quippe ardentes in mánibus tenémus, cùm per bona ópera próximis nostris lucis exempla monstrámus. De quibus profectò opéribus Dóminus dicit: Lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant ópera vestra bona, & glorificent Patrem vestrum, qui in cœlis est. Duo autem sunt quæ jubentur, & lumbos restríngere, & lucernas tenére; ut & mundítia sit castitátis in córpore, & lumen veritátis in operatióne. Redemptóri étenim nostro unum sine áltero placére nequáquam potest: si aut is qui bona agit, adhuc luxúriæ inquinamenta non déserit: aut is qui castitáte præéminet, necdùm se per bona ópera exercet.

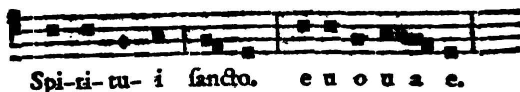
Lectio viij.

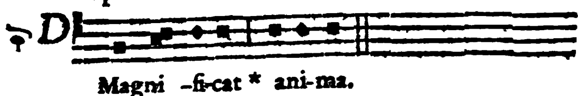
NEc cástitas ergo magna est sine bono ópere, nec opus bonum est áliquod sine castitáte. Sed & si utrumque ágitur, restat ut quisquis ille est, spe ad supernam pátriam tendat, & nequáquam se à vítiis pro mundi hujus honestáte contíneat. Qui etsi quædam bona aliquando pro honestáte ínchoat, in ejus tamen intentióne non debet permanére, nec per bona ópera præsentis mundi glóriam quærere; sed totam spem in redemptóris sui adventum constituat. Unde & prótinus súbditur: Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum quando revertátur à núptiis, Ad

Hyperdorius.

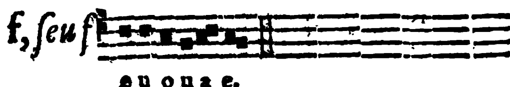

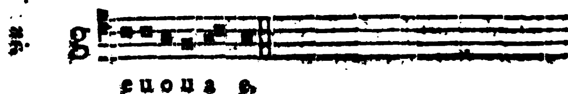

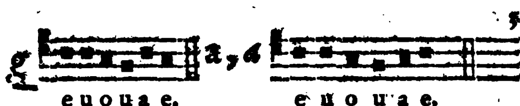

Sequens d̃nit pariter in D. majuſc. ſed cùm ultimam ſyllabam reddat caudatam, ſitque de primo, caracterum defectu notatur per J. caudatum.

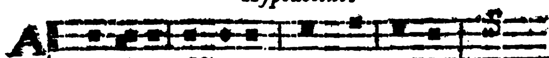

g — e u o u a e. — 2, 4 — e u o u a e.

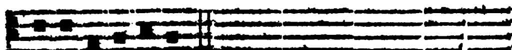
In tonis imparibus qui & authenti dicuntur, intonatio Canticorum evangelicorum eadem est ac Psalmorum; in plagiis verò seu paribus differt, ut suis locis notatur.

2.

Hypoæolius.

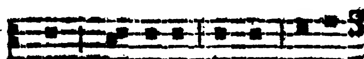

Lauda-te Do-minum, omnes gentes.

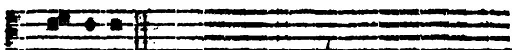

e u o u a e.

In Canticis evangelicis.

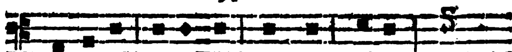

Nunc di-mittis servum tu-um,

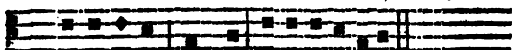

Do-mine.

Hypodorius.

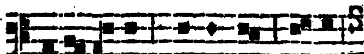

Lau-da-te Domi-num, omnes gentes.

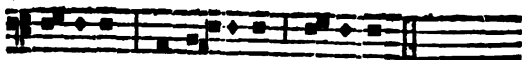
Spi-ri-tu-i sancto. e u o u a e.

In Canticis evangelicis.

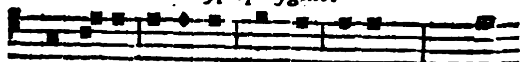
Bene-di ctus Domi-nus De- us

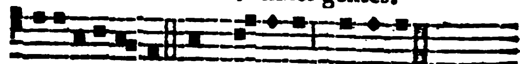
4

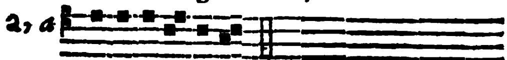

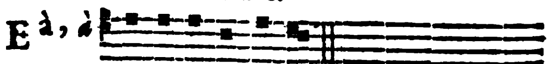
3.

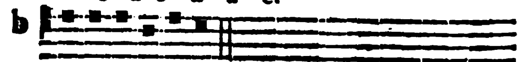
Hyperphrygius.

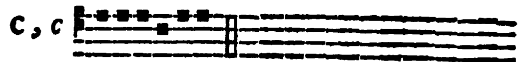

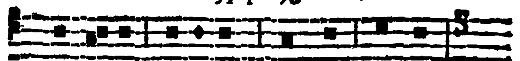

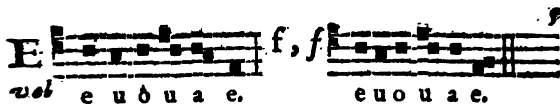

De Hyperlocrio nulla extat Antiphona, neque de Myxolocriis.

4.

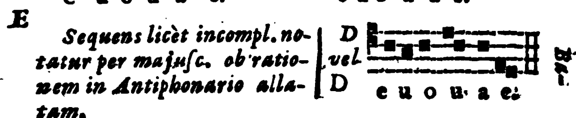
Hypophrygius.

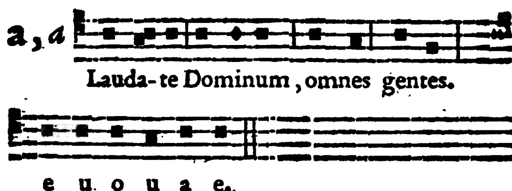

E
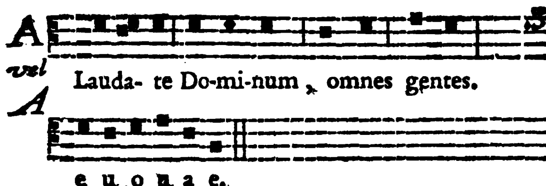
vel
E

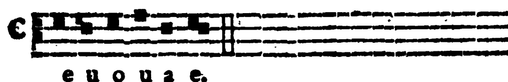
Sequens licèt incompl. notatur per majusc. ob rationem in Antiphonario allatam.

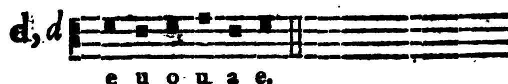
D
vel
D

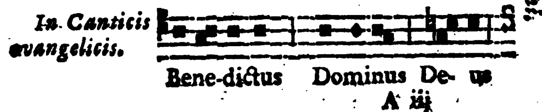
a, a

Hypolocrius.

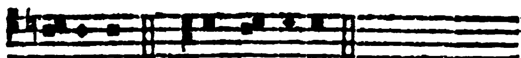
A
vel
A

c

d, d

In Canticis evangelicis.

6

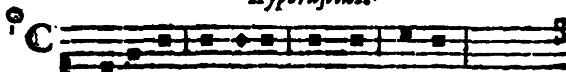

I-ſra-el. Magni- fi-cat.

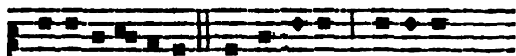
Hypolocrius cani poteſt ad chordas Hypophrygii; ſed tunc dieſi aliquando opus eſt in Antiphona ad chordam f.

5

Hyperaſtius.

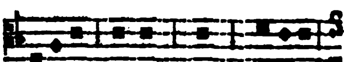

Lauda-te Do-minum, omnes gentes.

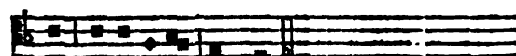

e u o u a e. Magni- fi-cat * a-nima.

Clavis ut plurimùm ſic tranſponitur.

Glori-a Patri, & Fi-li-o,

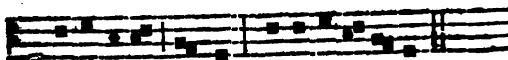

& Spi-ri-tu-i ſancto.

Hyperlydius.

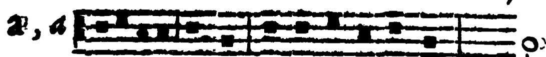

Lauda-te Do-minum, omnes gentes.

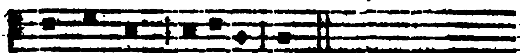

Spi-ri-tu-i ſancto. e u o u a e.

℣, 4

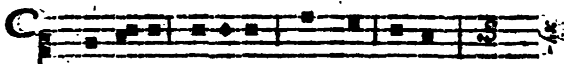
Spiritu-i sancto. e u o u a e.

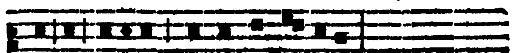
fru-men-ti sa-ti-at te.

6.

Hypoiastius.

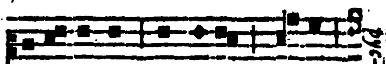

Lauda- te Dominum, omnes gentes.

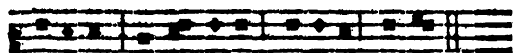

& in secula e u o u a e.

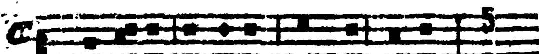
In Canticis vangeli cis.

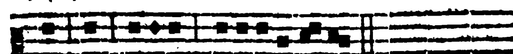
Bene-dictus Do-minus De- us

I-sra-el. Magni- ficat * anima me- a, &c.

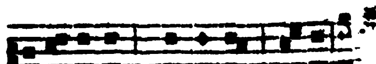

Lauda-te Dominum, omnes gentes.

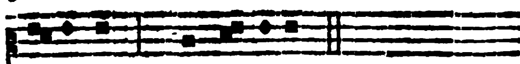

& in secula e u o u a e.

In Canticis evangelicis.

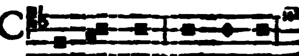

Bene-dictus Dominus De- us

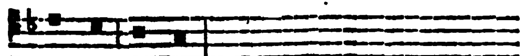

I- sra- el. Ma-gni- fi-cat.

In præcedentibus, clavis ut plurimùm sic transponitur. C

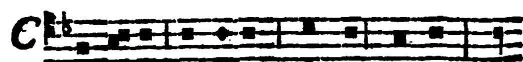

Lau-da- te Do-mi-num,

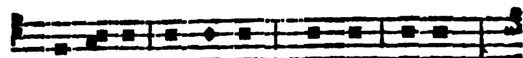
omnes gentes.

C

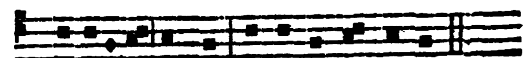

Lauda-te Domi-num, omnes gentes.

Hypolydius.

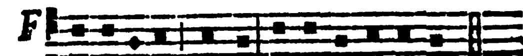

F Lauda- te Domi-num, omnes gentes.

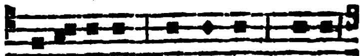
Spi-ritu- i sancto. e u o u a e.

F

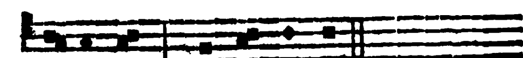

Spi-ri-tu- i sancto. e u o u a e.

In Canticis evangelicis.

Bene-dictus Do-mi-nus De- us

I-sra- el. Magni- fi- cat.

7.

Hypermyxolydius.

Lauda-te Do-mi-num, omnes gen-tes.

e u o u a e. Ma-gni- fi-cat * a-nima.

Spi--ri-tu-i ſancto. e u o u a e.

e u o u a e.

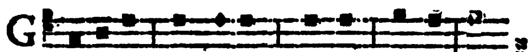
e u o u a e. e u o u a e.

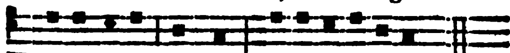
e u o u a e. e u o u a e.

8.

Hypomixolydius.

Lauda-te Do-minum, omnes gentes.

Spi-ri-tu-i ſancto. e u o u a e.

G Spi-ri- tu-i sancto. e u o u a e.

C, c Spiritu- i sancto. e u o u a e.

d e u o u a e.

In Canticis evangelicis. Be- nedi-ctus Domi-nus De- us

I- sra- el. Magni- fi-cat * a- ni-ma, &c.

ma-gna qui po-tens est. *Hæc quatuor verba dicuntur sub eodem cantu in secundo.*

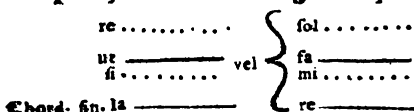
Notandum, intonationes suprà notatas servari tantùm in primo cujusque Psalmi Versu; cæteros verò Versus à dominante in directum inchoari: quod & observatur in Canticis evangelicis, nisi organa pulsentur: tunc enim Versus qui canuntur à Choro, eodem modo inchoantur quo primus.

Mediatio autem in iisdem Canticis eadem semper est ad singulos Versus, quæ ad primum. Quia verò in primo Versu Cantici Magnificat. *propter ejus brevitatem mediatio compleri nequit; in cæteris ejus Versibus ad eam recurrendum est, quæ ad* Benedictus. *suprà notatur.*

MONITUM.

AD intelligentiam vocabulorum *Mesopycni*, *Barypycni* & *Oxypycni*, quæ ex antiquo usu Tabulis Modorum Psalmodiæ Ecclesiæ Parisiensis adnectuntur, hîc dicendum visum est inventa fuisse hæc nomina à veteribus Græcis, & ad Latinos translata, ad significandos varios situs hemitonii in Tetrachordo inferiore, seu cujus infima chorda ipsa est chorda finalis; quia ex eo situ omne cantuum genus, omnisque varietas exurgit. Hemitonium autem ab iisdem Græcis, per metaphoram, πυκνὸν dictum est; quia minore spatio, strictiorique intervallo designatur ac cognoscitur.

Igitur cantus primi & secundi Modi Gregoriani vocantur Μεσοπύκνοι sive *Mesopycni*, quia in Antiphonis utriusque Modi, ac Psalmodiis completis, vel Responsoriis, talis est chorda finalis, seu chorda in quam desinunt isti cantus, ut supra se immediatè habeat chordam uno tono distantem, posteà chordam distantem hemitonio tantùm, deinde chordam tono distantem à præcedente: quo fit ut hemitonium exurgat ex sono duarum chordarum, quæ mèdium Tetrachordi occupant, ut videre est in figuris sequentibus.

In cantibus verò Antiphonarum, vel Psalmodiarum completarum, aut Responsoriorum tertii & quarti Modi, hemitonii situs alius est: siquidem conficitur istud hemitonium ope chordæ finalis, seu in quam desiturus est cantus, & ope illius quæ immediatè superponitur: posteà sequitur tonus ab ista secunda chorda ad tertiam, ac rursùs tonus à tertia chorda ad quartam. Inde isti Modi vocati sunt Βαρυπύκνοι, vel *Barypycni*, quia hemitonium auditur in chordis gra-

vioribus seu inferioribus Tetrachordi, ut patet ex sequentibus figuris.

la ————— re. . . . .
ſol. . . . . . . ut —————
vel
fa ————— fa . . . .
mi . . . . la —————

Denique in cantibus Antiphonarum vel Psalmodiarum completarum, aut Responsoriorum de quinto, sexto, septimo & octavo Modo, talis est hemitonii situs (si paucos cantus excipias) ut in loco acutiori seu superiori Tetrachordi sæpè sæpiùs audiatur: quo fit ut à chorda in quam desinit cantus, ad chordam præcedentem sit unus tonus, ab ista secunda chorda ad tertiam rursus tonus, & à tertia chorda ad acutiorem Tetrachordi, hemitonium dumtaxat. Inde Græci finxerunt nomen Οξυπυκνος quo designârunt cantus qui *Barypycnis* prorsus oppositi sunt. Situm hemitonii indicant figuræ sequentes.

fa ————— fa. . . . . ut —————
mi. . . . . la ————— si. . . . .
vel vel la —————
re ————— ſol. . . . .
ut . . . . fa ————— ſol. . . . .

Cantus Oxypycni à recentioribus *Majores* vocantur. Mesopycni verò & Barypycni *Minores* appellantur, habitâ ratione sitûs hemitonii supra chordam finalem, ut apud Græcos: & ut à Mesopycnis secernantur, à quibusdam *Minores-inversi* vocantur, quia hemitonium habent infimo loco.

